Digitized by Google

10
4-A
27

10
2 L
31

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

H
450

Digitized by Google

De hac historia P. Erasmus ~~[illegible]~~ Froelich in Proleg. ad Annal. Syr. cap. 1.
= Pleraque tota accurate etiam apud Salianum et Usserium, non item in Vaillantii Regum Syriæ Historia eadem ἀκριβείᾳ indicata omnia habentur; in cujus præclari operis editione multa quà typothetarum socordia peccavit, quà manus artificum qui regum vultus non exacte ad numismatum fidem æri inciderunt: ut nihil hic dicam de Vaillantio ipso, qui pluriam certiorumq. numorum subsidio nondum adjutus, quinque regibus vultus assignavit, quales aut regibus fortassis aliquos omnino non, aut certe non iisdem regibus tribuendos esse 3. Proleg.º parte ostendam =.

Digitized by Google

HISTORIA
REGUM SYRIÆ.

Digitized by Google

SELEUCIDARUM IMPERIUM,

SIVE

HISTORIA REGUM SYRIÆ,

ad fidem NUMISMATUM accommodata;

Per J. FOY-VAILLANT *Bellov. D. Med. & Regis Antiq.*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

LUTECIÆ PARISIORUM,

Excudebat JOANNES GUIGNARD, an. M. DC. LXXXII.

CUM PRIVILEGIO REGIS CHRISTIANISSIMI.

Digitized by Google

Digitized by Google

REVERENDO ADMODUM PATRI

P. FRANCISCO DE LA CHAIZE,

E SOCIETATE JESU,

REGI A CONFESSIONIBUS:

JOANNES FOY-VAILLANT.

H*Abes*, REVERENDE PATER, *abſolutum Opus, quod olim imperaſti, integrum* SELEUCIDARUM REGUM *ſeriem expreſſam è probatiſſimis Nummis, quorum indubitatâ ſide quantùm accedat ad veritatem, ſacræ præſertim Machabæorum Hiſtoriæ illuſtran-*

ã iij

Digitized by Google

dam, nemo meliùs videt quàm Tu in rebus illis verſatiſſimus, nemo clariùs intelligit. Non potui tot veluti redivivis Principibus nobilius patrocinium quærere, quàm ſi, quod unum nunc ſupereſt, nominis tutorem illis providerem eum, quem Regum *omnium potentiſſimus idem ac ſapientiſſimus* LUDOVICUS MAGNUS *Conſcientiæ ſuæ Arbitrum habere voluit ac Moderatorem. Voluit, inquam; quæ tua maxima laus eſt. Nec enim Te, quod aliis contigit, aut caſu oblatum, aut Procerum gratiâ commendatum, aut ſolo clariſſimæ Societatis tuæ judicio probatum acceſſit: ſed ſuâ ipſius voluntate electum, ſuâque incredibili prudentiâ bene exploratum, ad tantum munus admiſit. Unde quantùm Tibi præ cæteris gloriæ accedat, videre ſatis nemo poteſt, qui ſingularem* Regis *ſolertiſſimi in deligendis hominibus ſagacitatem non intelligit.*

Regebas *Tu quidem* Lugdunenſem, *quam Tui vocant, Provinciam inſigni prudentiæ, humanitatis, religioſarumque virtutum om-*

nium laude clariſſimus; natuſque ad majora, graviſſimis illis negotiis præludebas, quibus Te ad Eccleſiæ Religioniſque utilitatem & ornamentum REX CHRISTIANISSIMUS *admovit. Et eras præterea felici caſu aliunde quoque jam mihi notiſſimus tum eximiâ tuâ eruditione, quæ Provinciæ unius finibus contineri non poterat, tum facilitate illâ morum admirabili, quæ Tibi omnium animos amoreſque conciliavit. Expertus loquor, nec rejiciendus in meâ cauſâ teſtis. Nimirum cùm in Italiam amplificando Regio Theſauro profectus eſſem, excepiſti me Lugduni perhumaniter, nummiſque etiam elegantiſſimis donatum dimiſiſti: ſic tamen jam captum ingenii tui admiratione, ſic humanitatis tuæ amore devinctum, ut ex eo tempore totus eſſe tui juris cœperim, tuoque è nutu pendere.*

Quamobrem cùm hortareris perquàm amicè, ut quod ego Tecum communicaveram contexendæ SELEUCIDARUM *Hiſtoriæ conſilium non deponerem, neque me incœpti difficultate deterreri ullo pacto ſinerem, quin rem*

Digitized by Google

intricatiſſimam aggreſſus evolvere, extremam illi denique manum imponerem: tua jam inde voluntas mihi pro imperio fuit: addixi itaque operam, promiſi, fidem dedi, quam num feliciter datam exolverim, unus Tu, REVERENDE PATER, *inter cæteros & videre & æſtimare potes. Noſti quid operæ in perveſtigandis Nummis, quid in eruendis induſtriæ, quid in divinandis inſcriptionibus ſolertiæ, quid in illuſtrandis ſtudii ponendum ſit ac laboris. Hâc ſi in re meam Tibi probari diligentiam ſenſero, bene collocatos æſtimabo labores meos, ſatiſque me laudis adeptum eſſe arbitrabor, ſi à tam laudato Viro vel aliquâ ex parte commendatum me eſſe intelligam. Vale.*

Ex Muſæo noſtro Pariſienſi
an. MDCLXXXI.

LECTORI.

Digitized by Google

LECTORI.

COGITANTI mihi aliquando quæ ſit Numiſmatum veterum utilitas, quantumque ad illuſtrandam Hiſtoriam præſidii in his poſitum ſit, plenus ecce talium Nummorum ſacculus affertur. Hunc ad me quidam amicorum notus olim Byzantii familiariter, cùm illic ad Theſaurum Chriſtianiſſimi Regis locupletandum verſarer, à peregrinatione recens mittebat.

In his cùm multos Regum Syriæ nummos reperiſſem, venit in mentem quàm poſſem plurimos colligere, ſi fortè integram ex his ſeriem poſſem efficere, quæ Principum illorum Hiſtoriæ alioqui apud ſcriptores intricatiſſimæ; aliquid lucis afferret. Hoc conſilio veterum ſcripta perlegere aggreſſus, fragmenta ex his deprompſi, & in unum veluti Chronologiæ corpus redegi, verbis ipſis auctorum fermè repræſentatis, ne quis ſenſum à me detortum ſuſpicari poſſet.

Regum Syriæ exordium Hiſtorici maximam partem in annum 1. Olymp. 117. eamque vo-

ẽ

cant ÆRAM SELEVCIDARVM: ſed in aſſignando anni tempore diſſentiunt. Prior quidem Machabæorum liber cum Joſepho ad menſem Niſan, qui Martio & Aprili noſtro reſpondet; at poſterior Machabæorum liber à Tiſri inchoat, qui in Septembrem noſtrum & Octobrem incurrit: non integro illum anno differt, uti Chaldæi faciunt, quomodo eſt à P. Petavio doctiſſimè comprobatum. Cæterùm quænam ab ipſis Regibus Syriæ epocha potiſſimùm uſurpata fuerit, nemo apertè docuit. Sed Antiochenſes, quæ civitas fuit totius Syriæ metropolis, rem videntur definiiſſe, ſignato in aversâ numiſmatum ſuorum parte ſigno Arietis cum Sole conjuncti; quod à me ſub iſtius operis finem deprehenſum eſt, ut oſtenderem anni exordium ab Æquinoctio verno ducere ſolitos fuiſſe.

Quo tempore Seleucidarum regnum defecerit, haud magis liquet, quàm quo idem acceperit: de ſingulorum verò Regum tempore multò obſcurior quæſtio eſt, eaque res occaſionem præbuit recentioribus Chronographis occaſionem cujuſque Regum contrahendi pro arbitrio, vel amplificandi: quo magis neceſſe fuit, ut in tantâ hujus hiſtoriæ quaſi penuriâ à veteribus nummis auxilium petere. In his ſcilicet Regum tempora aliunde ignotiſſima defi-

Digitized by Google

niuntur, adnotatis Seleucidarum annis, ſive Græcorum, ut appellantur in Machabæorum libris, quorum ad chronologiam inire ſe ſe accommodant.

Nec verò exiguus labor fuit tot Reges cognomines inter ſe diſtinguere, quos Hiſtorici ludicris tantùm & ad ignominiam fictis appellationibus notant, cùm in his ipſis nummis non niſi honorifico & illuſtri cognomento inſigniantur. Enimverò jam confundi cœperant tot Seleucorum atque Antiochorum nomina, tamen ora ipſa & vultus diſcreparent: cùm Antiochus III. in lapſo fermè ſæculo primus æram Seleucidarum ſuis aliquot nummis apponi juſſit, quò poſſet à cæteris dignoſci, quod eſt ab ejus filio Seleuco & Antiocho, qui regno potiti ſunt, factitatum. Sed poſtremus ille majoribus ambitioſior, ſuperbum titulum ΘΕΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ quo fuerat à Samaritanis honoris causâ donatus, nummis aſcribi voluit. Hujus exemplum ſecuti deinde poſteri Reges, quò ſe alii ab aliis diſcernerent, peculiare quiſque cognomen ſumpſerunt, idque illuſtre ſcilicet, ſignatis etiam quandoque Seleucidarum annis. Atque his uſus præſidiis, labore quidem non exiguo ſeriem integram eorum Regum ex numiſmatis abſolvi, ab Alexandro Magno ad Pompeium uſque Magnum, à quo Syria in provinciam redacta

eſt, poſtquam ibi regnatum à Seleucidis fuerat per annos CCXLIX. vel etiam ut Euſebio placet, ad CCL. uſque Pompeii ex ejus regno exitum.

Regum Syriæ numiſmata reperiuntur ex auro, argento, & ære cuſa, quorum argentea quidem æreis rariora ſunt, aurea verò longè rariſſima. Nonnulla quorumdam numinum vultus adjectos præferunt; ſed ex his ſolam Regum effigiem incidi curavi, quò faciliùs poſthac quiſque aſſueſceret illos ipsâ ex facie dignoſcere, quæ nullam interdum epigraphen, aut cognomen adſcriptum habet. Nam quæ annorum numero conſignata ſunt, in his errori locus non eſt: hæ porrò notæ numerales, ductis à dextrâ ad lævam characteribus, Phœnicum more expreſſæ ſunt. Hæc ut faciliùs diſtinguerentur, ſuâ quæque magnitudine excudi curavimus.

Cæterùm hanc nummorum ſeriem per ſingulos Reges ductam explere nuſquam potuiſſem, niſi Illuſtriſſimi viri GVILLELMVS LAMONIVS, & ACHILLES HARLÆVS, ille nuper Pariſienſis Senatus Princeps, hic Regius hodieque Procurator; tum ex amicis alii ſuorum aliquot mihi nummorum copiam feciſſent, quos apud me apertos ac locupletes hujus hiſtoriæ teſtes extare, quàm apud ſe mutos

ignotoſque deliteſcere maluerunt. Nec minùs officiosè vir cl. PETRVS CARCAVIVS Regiæ nummorum Gazæ ut & Bibliothecæ Præfectus, ectypa quædam neceſſaria commodavit. Sed laborem hunc noſtrum adjuvit in primis R. P. DE LA CHAIZE Regi à Confeſſionibus, vir veterum numiſmatum non tantùm ſtudioſiſſimus amator, ſed etiam æſtimator peritiſſimus, qui mihi tum ſuſcipiendi operis ſanè ardui auctor fuerat, tum ejus abſolvendi cauſa propemodum unica extiterat.

In hac lucubratione totâ ſolis veterum ſcriptis ſum uſus, niſi quòd eorum fragmentis inter ſe connectendis verba quędam aliis alia locis inſerenda fuerunt, ſub extrema pręſertim hujus hiſtoriæ tempora, ubi ſumma ejus erat inopia. Novos, qui ſua ex illis omnia derivarunt, eò tantùm adduxi, ut appareat quantùm privatas opiniones ſectati, quandoque à vero aberrarint in aliquot Regum temporibus definiendis. In ſcriptoribus autem repręſentandis, atque in ipſis adeò Machabęorum libris multa ſępe reciſa conſultò prętermiſſaque ſunt, quę vel ad Seleucidarum hiſtoriam parùm facere, vel prolixitate nimiâ tędium afferre poſſe videbantur. Eorum autem qui veteres Gręcos interpretati ſunt, verba ipſa Latina deſcripſi, ne quid de ſenſu detraheretur, quoties nihil ad-

Digitized by Google

verſus rerum veritatem peccatum erat. Denique Regum iſtorum numiſmata eatenus explicare ſtudui, ut eorum hiſtoriam illuſtrarem. Ex iſto quaſi ſpecimine incitabuntur aliqui ad alia in ſingulos annos numiſmata conquirenda: ego verò operęprętium mihi feciſſe videbor, ſi quod à me in hac editione peccatum fuerit, utcunque excuſatur. Quòd ſi labor hic meus benevolè ab eruditis excipiatur, erit fortaſſe tempus cùm & PTOLEMÆORUM HISTORIAM eorum nummis illuſtratam edam in lucem.

Digitized by Google

INDEX REGUM SYRIÆ.

1. SELEUCUS I. vulgò ΝΙΚΑΤΩΡ.
2. ANTIOCHUS I. vulgò ΣΩΤΗΡ.
3. ANTIOCHUS II. vulgò ΘΕΟΣ.
4. SELEUCUS II. vulgò ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.
5. SELEUCUS III. vulgò ΚΕΡΑΥΝΟΣ.
6. ANTIOCHUS III. vulgò ΜΕΓΑΣ.
7. SELEUCUS IV. vulgò ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ.
8. ANTIOCHUS IV. ΘΕΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ.
9. ANTIOCHUS V. ΕΥΠΑΤΩΡ.
10. DEMETRIUS I. ΣΩΤΗΡ.
11. ALEXANDER I. ΘΕΟΠΑΤΩΡ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, vulgò BALA.
12. DEMETRIUS II. ΝΙΚΑΤΩΡ.
13. ANTIOCHUS VI. ΘΕΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.
14. TRYPHON, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ.
15. ANTIOCHUS VII. ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, vulgò SIDETES.
16. ALEXANDER II. vulgò ZEBINNA.
17. SELEUCUS V.
18. ANTIOCHUS VIII. ΕΠΙΦΑΝΗΣ, vulgò GRYPUS.
19. ANTIOCHUS IX. ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ, vulgò CYZICENUS.
20. SELEUCUS VI. ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΝΙΚΑΤΩΡ.
21. ANTIOCHUS X. ΕΥΣΕΒΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ.
22. ANTIOCHUS XI. ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ, vulgò DYDIMUS.
23. PHILIPPUS ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ.
24. DEMETRIUS III. ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, vulgò EUCÆRUS.
25. ANTIOCHUS XII. ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
26. TIGRANES Rex Armeniæ.
27. ANTIOCHUS XIII. ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, vulgò ASIATICUS & COMMAGENUS.

Digitized by Google

SELEUCIDARUM STEMMA.

SELEUCUS I. Syriæ Rex I. – Apame Artabazi è ducibus Darii filia, uxor I. – Stratonice Demetrii Poliorcetis filia, uxor 2.

Stratonice → Filius anonymus.

ANTIOCHUS I. Syriæ Rex II. – Stratonice Demetrii Poliorcetis filia, uxor.

Apame Magæ Cyrenes Regi nupſit. | Laodice ex alterâ matre, ejus ux. | Filius anonymus. | **ANTIOCHUS II.** Syriæ Rex III. – Laodice Antiochi patris filia, uxor prima. – Berenice Ptolem. Philadelphi filia, uxor ſecunda.

Berenice → Filius anonymus.

Nicæa Demetrio Macedoniæ Regi nupta. | Stratonice Ariarathi III. Cappadociæ Regi nupta. | Antiochus Hierax. | **SELEUCUS II.** Syriæ Rex IV. Stratonice Andromachi F. ux.

SELEUCUS III. Syriæ Rex V. ſine liberis. | **ANTIOCHUS III.** Syriæ Rex VI. – Laodice Mithridatis V. Ponti Regis filia, uxor I. – Eubia Cleoptolemi Chalcidenſis filia, uxor 2.

1. Antiochus nupſit Laodici ſorori, mortuus ante patrẽ.
2. **SELEUCUS IV.** Syriæ Rex VII. – 3. Laodice jam nupta Antiocho fratri, uxor.
4. **ANTIOCHUS IV.** Syriæ Rex VIII.
5. Ardis.
6. Mithridates.
7. Cleopatra nupta Ptol. Epiphani.
8. Antiochis nupta Ariathi Ponti Regi.
9. Anonyma Eumeni Pergami Regi oblata.

(Seleucus IV:) Laodice nupta Perſeo Maced. R. | **DEMETRIUS I.** Syriæ Rex X.

(Antiochus IV:) **ANTIOCHUS V.** Syriæ Rex IX. ſine liberis. | Laodice occiſa ab Ammonio. | **ALEXANDER I.** Syriæ Rex XI. – Cleopatra Ptol. Philometoris filia, uxor.

(Demetrius I:) **ANTIOCHUS VII.** Syriæ Rex XV. Cleopatra Philometoris filia, uxor. | **DEMETRIUS II.** Syriæ Rex XII. Cleopatra Philometoris filia, ux. I. Rhodogune Arſacis Parthorum R. filia, uxor 2.

ALEXANDER II. Syriæ Rex XVI. ſeu Tyrannus.

(Alexander I:) **ANTIOCHUS VI.** Syriæ Rex XIII. puer moritur.

TRYPHON Syriæ Rex XIV. ſeu Tyrannus.

(Antiochus VII:) **ANTIOCHUS IX.** Syriæ Rex XIX. Cleopatra Phyſconis F. primogenita, uxor.

(Demetrius II:) **SELEUCUS V.** Syriæ R. XVII. ſine liberis. | Anonyma nupta Phraati Partherũ Regi. | **ANTIOCHUS VIII.** Syriæ Rex XVIII. – Tryphæna Phyſconis filia ſecunda, uxor I. – Cleopatra Selene Phyſconis filia 3. uxor 2.

(Antiochus IX:) **ANTIOCHUS X.** Syriæ Rex XXI. Cleopatra Selene Phyſc. filia 3. ux.

(Antiochus VIII:) **SELEUCUS VI.** Syriæ R. XX. | **ANTIOCHUS XI.** Syriæ R. XXII. | **PHILIPPUS.** Syr. R. XXIII. | **DEMETRIUS III.** Syriæ R. XXIV. | **ANTIOCHUS XII.** Syriæ R. XXV.

(Antiochus X:) **ANTIOCHUS XIII.** Syriæ Rex XXVII. & ultimus. | Seleucus Cybioſactes Berenici Ptol. Auletis filiæ nupſit.

TIGRANES Armeniæ & Syriæ Rex XXVI.

CANON

Digitized by Google

CANON CHRONOLOGICUS
REGUM SYRIÆ.

mp.	Anni ante Chr.	Seleuc.	Reg. Syr.	
17.	312.	1.	1.	SELEUCUS I. cognomento Nicator, regnum auſpicatus eſt annis 12. poſt mortem Alexandri Magni, Ptolemæo Lagide in Ægypto jam tum regnante.
	311.	2.	2.	
	310.	3.	3.	
	309.	4.	4.	
8.	308.	5.	5.	
	307.	6.	6.	
	306.	7.	7.	
	305.	8.	8.	
9.	304.	9.	9.	
	303.	10.	10.	
	302.	11.	11.	
	301.	12.	12.	Antigonus, commiſſo ad Ipſum prælio, à Seleuco victus, occiditur.
0.	300.	13.	13.	
	299.	14.	14.	
	298.	15.	15.	
	297.	16.	16.	
.	296.	17.	17.	
	295.	18.	18.	
	294.	19.	19.	
	293.	20.	20.	
..	292.	21.	21.	
	291.	22.	22.	
	290.	23.	23.	
	289.	24.	24.	
.	288.	25.	25.	
	287.	26.	26.	Demetrius victus, & fugiens ex acie, Seleuco ſeipſum tradidit.
	286.	27.	27.	
	285.	28.	28.	
.	284.	29.	29.	
	283.	30.	30.	Ptolemæus Philadelphus, mortuo patre Ptolemæo Lagide, regnat in Ægypto.
	282.	31.	1.	Antiochus I. ſeu Soter, poſt mortem Seleuci patris regnat in Syria.
	281.	32.	2.	
	280.	33.	3.	

	Anni			
Olymp.	A.Ch.	Sel.	R.S.	
	279.	34.	4.	
	278.	35.	5.	
	277.	36.	6.	
126.	276.	37.	7.	
	275.	38.	8.	
	274.	39.	9.	
	273.	40.	10.	
127.	272.	41.	11.	
	271.	42.	12.	
	270.	43.	13.	
	269.	44.	14.	
128.	268.	45.	15.	
	267.	46.	16.	
	266.	47.	17.	
	265.	48.	18.	
129.	264.	49.	19.	
	263.	50.	20.	
	262.	51.	1.	Antiochus II. Θεὸς, id eſt Deus, cognominatus, regnat in Syria.
	261.	52.	2.	
130.	260.	53.	3.	
	259.	54.	4.	
	258.	55.	5.	
	257.	56.	6.	
131.	256.	57.	7.	
	255.	58.	8.	
	254.	59.	9.	
	253.	60.	10.	
132.	252.	61.	11.	
	251.	62.	12.	
	250.	63.	13.	Parthi, duce Arſace, à Syriæ Regibus circa hæc tempora defecerunt.
	249.	64.	14.	
133.	248.	65.	15.	
	247.	66.	1.	Seleucus II. dictus Callinicus, regnat in Syria. Ptolemæus Evergetes, mortuo patre Philadelpho, regnat in Ægypto.
	246.	67.	2.	Ptolemæus totam penè Aſiam Callinico eripit.
	245.	68.	3.	
134.	244.	69.	4.	Smyrnæi & Magnetes fœdus ineunt cum Seleuco.
	243.	70.	5.	Antiochus Hierax Seleucum fratrem prælio ſuperat.
	242.	71.	6.	

Digitized by Google

Anni				
ymp.	A.Ch.	Sel.	R.S.	
	241.	72.	7.	Seleucus viciſſim Antiochum fratrem acie vincit hoc anno & ſequenti.
35.	240	73.	8.	
	239.	74.	9.	
	238.	75.	10.	
	237.	76.	11.	
36.	236.	77.	12.	
	235.	78.	13.	Antiochus Hierax poſt varios fortunæ caſus à latronibus interficitur.
	234.	79.	14.	
	233.	80.	15.	
37.	232.	81.	16.	
	231.	82.	17.	
	230.	83.	18.	
	229.	84.	19.	
8.	228.	85.	20.	
	227.	86.	1.	Seleucus III. Ceraunus appellatus, poſt mortem Seleuci patris regnat in Syria.
	226.	87.	2.	
	225.	88.	3.	
9.	224.	89.	1.	Antiochus III. cognomento Magnus, poſt fratrem Seleucum regnat in Syria.
	223.	90.	2.	
	222.	91.	3.	
	221.	92.	4.	Ptolemæus Philopator, mortuo parente Ptolemæo Evergete, regnat in Ægypto.
0.	220.	93.	5.	Achæus, ſumpto diademate, in Aſia cis Taurum regnare tentat.
	219.	94.	6.	
	218.	95.	7.	
	217.	96.	8.	
1.	216.	97.	9.	Ptolemæus, victo ad Raphiam Antiocho, Cœleſyriæ urbes recipit.
	215.	98.	10.	
	214.	99.	11.	Achæus, Sardibus obſeſſus, & Bolidis proditione Antiocho traditus, capite plectitur.
	213.	100.	12.	
..	212.	101.	13.	Antiochus adverſus Arſacem Parthorum Regem expeditionem ſuſcipit.
	211.	102.	14.	
	210.	103.	15.	
	209.	104.	16.	
.	208.	105.	17.	
	207.	106.	18.	
	206.	107.	19.	
	205.	108.	20.	
.	204.	109.	21.	Ptolemæus Epiphanes poſt mortem patris Philopatoris regnat in Ægypto.
	203.	110.	22.	

Digitized by Google

Anni				
Olymp.	A.Ch.	Sel.	R.S.	
	202.	111.	23.	
	201.	112.	24.	Onias III. Simonis filius, hoc circiter tempore fit Pon-
145.	200.	113.	25.	tifex Judæorum.
	199.	114.	26.	
	198.	115.	27.	Antiochus Cœleſyriam & Phœnicen recuperat, & Sy-
	197.	116.	28.	riæ Regibus deinceps poſſidendas relinquit.
146.	196.	117.	29.	
	195.	118.	30.	Hannibal, Carthagine ob metum Romanorum ſe ſub-
	194.	119.	31.	ducens, ad Antiochum fugit.
	193.	120.	32.	
147.	192.	121.	33.	
	191.	122.	34.	
	190.	123.	35.	Victus ab Romanis ingenti prælio Antiochus, Aſiam
	189.	124.	36.	cis Taurum cedere cogitur.
148.	188.	125.	37.	
	187.	126.	1.	Seleucus IV. dictus Philopator, poſt mortem patris An-
	186.	127.	2.	tiochi regnat in Syria.
	185.	128.	3.	
149.	184.	129.	4.	
	183.	130.	5.	Hoc vel ſequenti anno Hannibal, ne Romanis trade-
	182.	131.	6.	retur, veneno ſe enecavit.
	181.	132.	7.	Ptolemæus Philometor, mortuo patre Epiphane, re-
150.	180.	133.	8.	gnat in Ægypto.
	179.	134.	9.	Perſeus, Macedonum Rex ultimus, hoc anno regnare
	178.	135.	10.	incipit poſt mortem Philippi.
	177.	136.	11.	Heliodorus, quòd ærarium Templi Jeroſolymitani ſpoliare vellet, ab Angelo percuſſus.
151.	176.	137.	1.	Antiochus IV. Epiphanes cognominatus, mortuo fratre Seleuco regnat in Syria.
	175.	138.	2.	Jeſus, qui & Jaſon, ab Antiocho Rege Pontificatum Judæorum pecuniâ obtinet.
	174.	139.	3.	Jaſon populares ſuos Judæos ad ritum Græcorum tra-
	173.	140.	4.	ducere cœpit.
152.	172.	141.	5.	Menelaüs, ſupplantato Jaſone, ſummum ſacerdotium ab Antiocho impetrat.
	171.	142.	6.	Antiochus, ſub ſpecie vindicandæ ſibi tutelæ, Ægypti regnum occupat.
	170.	143.	7.	Ptolemæus Evergetes, unà cum fratre Philometore, ab
	169.	144.	8.	Alexandrinis Rex conſtituitur.
153.	168.	145.	9.	Templum polluitur ab Epiphane, poſito ſuper altari idolo Jovis Olympii.

Digitized by Google

Anni Olymp.	A.Ch.	Sel.	R. S.	
	167.	146.	10.	Mathathias cum ſuis, ne prophanis ſacrificiis contaminaretur, fugit ad montes.
	166.	147.	11.	Judas Machabæus, defuncto patre Mathathia, dux Judæorum conſtituitur.
	165.	148.	12.	Gentibus devictis, & everſo Jovis Olympii idolo, Templum purgatur à Machabæo.
154.	164.	149.	1.	Antiochus Epiphanes moritur, ſuccedit filius Antiochus V. Eupator appellatus.
	163.	150.	2.	Menelao Pontifice juſſu Regis occiſo, Alcimus ſubſtituitur.
	162.	151.	1.	Demetrius I. Soter nuncupatus, Seleuci IV. filius, occiſo Eupatore, regnum occupat.
	161.	152.	2.	Judas Machabæus cum Bacchide pugnans occiditur, Jonathas frater ei ſubrogatur.
155.	160.	153.	3.	Alcimus Pontifex à Deo percuſſus moritur, nullo in pontificatu ei ſubſtituto.
	159.	154.	4.	
	158.	155.	5.	Jonathas, factâ pace cum Bacchide, principatus confirmationem obtinet.
	157.	156.	6.	
156.	156.	157.	7.	
	155.	158.	8.	
	154.	159.	9.	
	153.	160.	10.	Alexander, occupatâ Ptolemaïde, Jonathæ pontificatum conceſſit; qui ſacrâ ſtolâ tunc primùm indutus eſt.
157.	152.	161.	11.	
	151.	162.	1.	Demetrius victus occiditur ab Alexandro Bala, qui regnum Syriæ invadit.
	150.	163.	2.	
	149.	164.	3.	
158.	148.	165.	4.	Demetrius, filius Demetrii Soteris, contra Alexandrum in Ciliciam movet.
	147.	166.	5.	Philometor Rex Ægypti Antiochiam Syriæ occupat, & Demetrio favet, Alexandro offenſus.
	146.	167.	1.	Demetrius II. dictus Nicator ob victum hoc anno Alexandrum, regnat in Syria.
	145.	168.	2. 1.	Ptolemæus Evergetes, qui & Phyſcon, mortuo fratre Philometore, ſolus regnat in Ægypto. Antiochus VI. Balæ filius, juvante Tryphone Demetrium vincit, & Antiochiam occupat.
59.	144.	169.	3. 2.	Demetrius ſemper regnabat in aliquibus Syriæ & Phœniciæ urbibus. Jonathâ à Tryphone occiſo, Simon frater ejus, Dux & Pontifex conſtituitur.

Digitized by Google

Anni Olymp.	A.Ch.	Sel.	R. S.	
	143.	170.	4. 1.	Diodotus Tryphon, ſublato pupillo ſuo Antiocho, Antiochiæ Rex ſalutatur.
	142.	171.	5. 2.	Simon, expugnatâ arce Jeroſolymitanâ, ab Judæis tollit jugum gentium.
	141.	172.	6. 3.	Demetrius Nicator in Mediam contra Parthos profi-
160.	140.	173.	7. 4.	ciſcitur.
	139.	174.	5. 1.	Demetrio à Parthis capto, Antiochus ejus frater Tryphoni bellum infert.
	138.	175.	2.	Antiochus VII. Sidetes vulgò dictus, occiſo Trypho-
	137.	176.	3.	ne ſolus regnat in Syria.
161.	136.	177.	4.	
	135.	178.	5.	Simone initiò hujus anni occiſo, Joannes ejus filius ei
	134.	179.	6.	ſuccedit.
	133.	180.	7.	Antiochus, fratrem Demetrium repetiturus, contra Parthos proficiſcitur.
162.	132.	181.	8.	Phraates Rex Parthorum Demetrium remittit in Syriam.
	131.	182.	1.	Antiocho apud Parthos occiſo, Demetrius redux iterum regnat in Syria.
	130.	183.	2.	Joannes Hyrcanus Garizitanum templum Samaritanorum evertit.
	129.	184.	3. 1.	Alexander II. ab Antiochenis Rex conſtituitur con-
163.	128.	185.	4. 2.	tra Demetrium.
	127.	186.	3.	Demetrius ab Alexandro Zabina victus paulò poſt occiditur, ſicut & filius ejus natu major Seleucus V.
	126.	187.	4. 1.	Cleopatra Demetrii uxor Antiochum VIII. minorem filium regni paterni conſortem facit, & Alexandro
	125.	188.	5. 2.	opponit.
164.	124.	189.	6. 3.	Ptolemæus Phyſcon in gratiam Cleopatræ ſororis Antiocho mittit auxilia.
	123.	190.	4.	Antiochus VIII. Grypus vulgò cognominatus, mortuo Alexandro ſolus regnat.
	122.	191.	5.	Cleopatra Regina, & Antiochi mater, hoc circiter an-
	121.	192.	6.	no mortua eſt.
165.	120.	193.	7.	
	119.	194.	8.	
	118.	195.	9.	
	117.	196.	10.	Hoc aut ſequenti anno Antiochus junior, fratris ſui Antiochi Regis inſidias metuens, Cyzicum ſeceſſit; unde dictus eſt poſtea Cyzicenus.

Digitized by Google

	Anni			
Olymp.	A.Ch.	Sel.	R. Syr.	
166.	116.	197.	11.	Ptolemæus Lathurus unà cum matre Cleopatra re-
	115.	198.	12.	gnat in Ægypto poſt Phyſconem.
	114.	199.	13. 1.	Antiochus Cyzicenus, ſeu IX. Grypi frater uterinus, partem Syriæ occupat.
	113.	200.	14. 2.	Alexander Lathuri frater à Cleopatra Rex Cypri conſtituitur.
167.	112.	201.	15. 3.	Grypus à fratre Cyziceno victus, Aſpendum in Lyciam fugit.
	111.	202.	16. 4.	Grypus Aſpendo reverſus Syriam obtinet, & Cyzicenus Cœleſyriam cum Phœnice.
	110.	203.	17. 5.	Samaria hoc anno ab Hyrcano Judæorum Ethnarcha everſa eſt.
	109.	204.	18. 6.	Æra Seleucidarum.
68.	108.	205.	19. 7.	
	107.	206.	20. 8.	
	106.	207.	21. 9.	Ariſtobulus ſuccedit Hyrcano patri, & primus Haſmonæorum diadema ſibi imponit.
	105.	208.	22. 10.	Alexander Jannæus à Salome Ariſtobuli uxore ei ſubſtituitur.
169.	104.	209.	23. 11.	Æra Aſcalonitarum.
	103.	210.	24. 12.	
	102.	211.	25. 13.	
	101.	212.	26. 14.	
70.	100.	213.	27. 15.	Alexander à Cleopatra matre Rex Ægypti declara-
	99.	214.	28. 16.	tur, pulſo in Cyprum Lathuro.
	98.	215.	29. 17.	
	97.	216.	30. 1.	Seleucus VI. mortuo patre Antiocho Grypo, regnat in parte Syriæ.
71.	96.	217.	2.	Seleucus, occiſo Antiocho Cyziceno, ſolus regnat.
	95.	218.	1.	Antiochus X. cognomento Pius, ſublato Seleuco, regnat in Syria.
	94.	219.	2. 1.	Antiochus XI. Seleuci frater, ſumpto diademate, ab Antiocho Pio occiditur.
				Antiocho XI. ſtatim ſuccedit frater Philippus,
	93.	220.	3. 2.	Grypi tertius filius.
72.	92.	221.	4. 3. 1.	Demetrius III. Grypi quartus filius, favente Lathuro, Damaſci Rex conſtituitur.
	91.	222.	5. 4. 2.	Alexander Cleopatram matrem occidit, quo fugiente, Lathurus Ægyptum recipit.
	90.	223.	6. 5. 3.	Pius à Philippo & Demetrio fratribus ſuperatus, fugit ad Parthos.

Digitized by Google

Anni				
Olymp.	A.C.	Sel.	Reg. S.	
	89.	224.	7.6.4.	Demetrius Alexandrum Jannæum Judæorum regem ſuperat.
173.	88.	225.	8.7.5.	Antiochus Pius, à Parthis redux, regnum recipit à Philippo occupatum.
	87.	226.	9.8.1.	Demetrio à Parthis capto, Antiochus XII. Dionyſus dictus, ejus fràter, & Grypi quintus filius, Dama-
	86.	227.	10.9.2.	ſci regnat.
	85.	228.	11. 10.	Antiochus Dionyſus ab Arabibus victus occiditur, Antiocho Pio & Philippo de regno contendentibus.
174.	84.	229.	12. 1.	Syri regum ſuorum diſſenſionibus fatigati, Tigrani Armeno regnum conferunt, qui Magadatem cum exercitu Syriæ præfecit, & duos reges fugavit.
	83.	230.	13. 2.	Antiochus Pius à Magadate fugatus, in Cilicia vel Commagene latuit.
	82.	231.	14. 3.	Ptolemæo Lathuro mortuo filia Cleopatra ſuccedit,
	81.	232.	15. 4.	cui ſtatim juſſu Syllæ Dictatoris Alexander prioris
175.	80.	233.	16. 5.	Alexandri filius ſufficitur.
	79.	234.	17. 6.	Alexandro Jannæo defuncto, Alexandra ejus uxor re-
	78.	235.	18. 7.	gnat in Judæa, Hyrcano filio majore Pontifice
	77.	236.	19. 8.	conſtituto.
176.	76.	237.	20. 9.	
	75.	238.	10.	His circiter temporibus obiiſſe videtur Antiochus
	74.	239.	11.	Pius, relictis ex Selene duobus filiis Antiocho at-
	73.	240.	12.	que Seleuco.
177.	72.	241.	13.	
	71.	242.	14.	
	70.	243.	15.	Tigranes in Syriam veniens Selenem reginam, Antiochi Pii uxorem, interficit.
	69.	244.	16. 1.	Lucullus Tigrani bellum infert, qui Magadatem è Syria revocat; quâ nactâ occaſione, Antiochus XIII. Aſiaticus & Commagenus vulgò nuncupatus, Sy-
178.	68.	245.	17. 2.	riæ regnum recuperare conatur. Hyrcanus poſt
	67.	246.	18. 3.	matrem Alexandram regnat in Judæa.
	66.	247.	4.	Tigranes, pace à Pompeio Luculli ſucceſſore obtentâ,
	65.	248.	5.	Cappadociam & Syriam ceſſit, ſervatâ Armeniâ.
179.	64.	249.	6.	Pompeius Orientis victor Antiochum Aſiat. etſi deprecantem Syriæ regno privat, Commagene ei relictâ.
	63.	250.		Regnum Seleucidarum finem accepit, Syriâ in provinciam redactâ.

SELEUCUS I.

Digitized by Google

SELEUCUS I.

SELEUCI virtus clara, & origo admirabilis fuit: ſiquidem mater ejus Laodice, cùm nupta eſſet Antiocho, claro inter Philippi duces viro, viſa eſt ſibi per quietem ex concubitu Apollinis concepiſſe; gravidamque fa- *Iuſtin. l. 15. c. 4.*
am, munus concubitûs anulum à deo accepiſſe, in
ıjus gemmâ anchora ſculpta eſſet: juſſaque donum
io, quem reperiſſet, dare. Admirabilem fecit hunc
ſum & anulus, qui poſterâ die, ejuſdem ſculpturæ,
lecto inventus eſt, & figura anchoræ, quæ in fe-
ore Seleuci nata cum ipſo parvulo fuit.
Laodice anulum Seleuco eunti cum Alexandro Ma-
o ad Perſicam expeditionem, edocto de origine ſua,

App. Syr. dedit, monuitque regnaturum eum ubicumque is anulus fortè fortunâ exciderit. Amiſſus eſt autem circa Euphratem, quin & illud fertur, cùm poſtea Babyloniam obiret, eum offendiſſe ad lapidem, quo effodi juſſo apparuiſſe anchoram; cùmque vates terreret hoc prodigium quaſi remorationem portenderet, Ptolemæum Lagi, qui eum comitabatur, dixiſſe ſecuritatis id ſignum eſſe, non morarum: quibus de cauſis etiam regnum adeptus, anchorâ utebatur in *Iuſtin. l. 15. c. 4.* anulo ſignatorio. Originis ejus argumentum etiam in poſteris manſit, ſiquidem filii nepoteſque ejus anchoram in femore veluti notam generis naturalem habuere.

Pauſan. in Attic. Non obſcura prodigia futuram Seleuci felicitatem ſignificarunt; cùm enim ex Macedoniâ cum Alexandro profecturus Pellæ Jovi ſacrificaret, ligna aris impoſita ultrò ad dei ſimulachrum acceſſerunt, nulliſque ſubjectis ignibus accenſa ſunt. *Appian. Syriac.* In Macedoniâ quoque paternum focum ingenti flammâ incanduiſſe accedente nemine. Non deſunt qui affirment Alexandro inſpectante aliud omen futuræ potentiæ obtuliſſe Seleuco hujuſmodi: Alexandrum ex Indiâ reverſum Babylonem luſtraſſe navigio paludes, ut deſpiceret de parandis emiſſoriis ad agrorum irrigua: abreptumque ei diadema vento delatum ad arundinetum ſepulchro cujuſdam Regis contiguum, fatali obitûs imminenti Regi præſagio; tum nautarum unum enataſſe, & diadema ſiccum retuliſſe ad Alexandrum impoſitum ſuo capiti: repenſumque ei talentum argenti pro hoc officio, vatibus monentibus ut tolleretur is homo. Quidam ſublatum aiunt, ne-

Digitized by Google

gant alii, rurſum alii contendunt nequaquam nautam, ſed ipſum Seleucum nataſſe: & ne diadema fieret madidum, impoſuiſſe ſuo capiti, fuiſſeque omen ratum ambobus.

Cùm Alexander Babylone migraſſet vitâ, in ipſo ætatis ac victoriarum flore, Principes regnum & imperia ſpectarunt. Inter ipſos æqualitas diſcordiam movit, nemine tantùm cæteros excedente ut ei aliquis ſummitteret. Armati itaque in regiam coëunt ad formandum rerum præſentium ſtatum; pedites contra equites indignati, ſopito tandem tumultu in Aridæum, Alexandri fratrem, Regem conſentiunt, & Perdiccam, cui Alexander moriens anulum tradiderat, regni Procuratorem conſtituunt. Perdiccas concilio Principum convocato, inter eos provincias ſorte divisit. Summus caſtrorum Tribunatus Seleuco ceſſit; aliis fit Præfectus alæ domeſticorum Regis equitum, cui Hephæſtion Rege vivo, & poſt eum Perdiccas præfuerat: hinc per gradus ad Satrapiam Babylonis, & poſtremò ad regnum promotus eſt. *Iuſtin. l. 13. c. 1. 2. 3. 4.* *Idem l. 13. c. 5.* *App. Syr.*

Poſt quatuor annos cùm Perdiccas bellum Ptolemæo intuliſſet, caſtris ab urbe Peluſio non procul poſitis, & à caſtelli, quod Camelorum Murus dicebatur, expugnatione diſcedere coactus, caſtris noctu motis, in locum quendam venerat, ubi Nilus inſulam efficit, ad cujus tranſitionem cùm duo millia perierant, alienior à Perdicca multitudo facta eſt; mox ducum primores, inter quos erat Python, deſciſcunt; & equitum nonnulli conſpiratione factâ Perdiccam in tentorio oppreſſum trucidant. Alii aiunt Perdiccam apud flumen Nilum à Seleuco & *Diodor. Sic. lib. 18.* *Corn. Nep. in vita Eumenis.*

Digitized by Google

Antigono interfectum; quo mortuo Macedones Antipatrum curatorem Aridæi eligunt, qui novam provinciarum ſortitionem inſtituit, inter quas Babylonia Seleuco ceſſit.

Plutarch. in vita Eumenis. Antigonus Imperator exercitûs regii ab Antipatro deſignatus eſt, ut Eumenem capite damnatum debellaret. Eumenes prælio victus, in caſtellum Phrygiæ Noram confugit, ex quo poſt annuam obſidionem liberatus eſt. Antipater ſenio confectus mortuus erat, & Polyſperchon ab eo paulò ante mortem Curator Regum deſignatus eſt. Antigonus verò, auditâ Antipatri morte, imperium Aſiæ ſibi vindicare ſtatuit; ad quem Caſſander ſe confert. Tunc Antigonus Eumenis amicitiam quærit, at Eumenes pro liberis Alexandri ſollicitatus bellum adverſus Antigonum declarat.

Diodor. lib. 19. Eumenes, dum in pagis Babyloniæ, qui Κάῤῥαι nominantur, hibernabat, miſſis ad Seleucum Babyloniæ commorantem, & Pithonem Mediæ Satrapam legatis, petiit ut auxilia Regibus fœderatis contra Antigonum ſubminiſtrarent. Illi Regibus quidem opem ſe non denegaturos reſpondent, Eumenis verò imperata nunquam facturos. Meſopotamiæ tamen Satrapa Amphimacus, quem ſexcentos equites comitabantur, Eumeni ſe adjunxit. Eumenes igitur ut copias è provinciis ſuperioribus evocaret, theſauriſque regiis uteretur, Suſa contendere in animo habuit. Dum juxta Tigrim flumen caſtra metatur, & navigia ad tranſitum conquirit, Seleucus & Pithon adnavigantes Macedonibus perſuadere nituntur, ut Eumeni imperium abrogent. Cùm Argyraſpidum dux Antigenes

Digitized by Google

nullo pacto ad hoc induci poterat, Seleuciani ruptâ quâdam foſſâ totum illum tractum in quo Eumenes caſtra poſuerat, ſtagnantem reddunt. Eumenes autem in tumulum quendam confugit, foſſâque iterum averſâ ſe cum exercitu ſervavit, & Tigrim tranſgreſſus in Suſianam pervenit.

Antigonus, motis è Meſopotamiâ caſtris, in Babyloniam venit, & ſocietatem iniit cum Seleuco & Pithone, acceptâque militum ab his manu, Tigrim trajecit, & ubi Suſa in regiam pervenit, Seleucum terræ Satrapam creavit. Poſt inita inter Antigonum & Eumenem prælia, in quibus ſemper victor Eumenes fuerat, ipſe invidiâ ducum cum quibus erat, perfidiâque militum veteranorum hoſti Antigono eſt deditus. Antigonus præter ſpem Eumene ejuſque copiis potitus, citra controverſiam Aſiæ dominus extitit, Babyloniam Satrapiis de novo ordinatis repetit. Seleucus regalibus eum donis honorat, exercitumque univerſum convivio excipit. Ibi dum rationes proventuum à Seleuco exigit Antigonus, ille ſe non obſtrictum eſſe ad reddendas de hac regione rationes, quam Macedones ob navatam vivente Alexandro operam ſibi dederint, reſpondet. Diſſidio in dies gliſcente, Seleucus Pithonis mortem reputans, monituſque à Demetrio Antigoni filio, ejus virtutem demirante; (ille enim literis declaraverat patris ſui in illum fraudem) cum quinquaginta equitum comitatu in Ægyptum ſe transfert. Ibi omnibus humanitatis officiis à Ptolemæo exceptus, peracerbam contra Antigonum criminationem inſtituit, quâ illum accendit ad bellum inſtruendum.

Diodor. lib. 19.

Libanius orat 11.

Diodor. l. 9.

Digitized by Google

Diod. ibid. Seleucus amicos etiam in Europam miſit, qui Caſſandrum & Lyſimachum inimicos Antigono reddant. Contrà ipſe Antigonus miſſis ad Ptolemæum, Lyſimachum & Caſſandrum legatis, rogat ut priſtinam amicitiam ſecum tueri ac conſervare velint. Ptolemæus, Lyſimachus & Caſſander legatos etiam ſuos ad Antigonum miſerunt, qui introducti ad conſeſſum poſtularunt, ut Cappadocia Lyciaque Caſſandro Cariæ Satrapæ, Phrygia juxta Helleſpontum Lyſimacho, Syria verò tota Ptolemæo, & Babylonia Seleuco traderetur, & ut partiretur Antigonus theſauros, quos à pugnâ cum Eumene ſibi vindicaſſet: quòd ſi nihil horum faceret, ſe conjunctis viribus bellum ipſi facturos. Cùm verò aſperiùs ille reſponderet, factum eſt ut legati re infectâ regrederentur.

Idem ibid. Antigonus cùm videret quanta belli ſurgentis moles eſſet futura, nationes ac civitates principes ad ſocietatem invitat, ipſe in Phœniciam movet. Tum maris dominium penes hoſtes erat. Dum navalia deſignat, caſtris juxta mare poſitis, venit ex Ægypto Seleucus cum navibus centum regaliter inſtructis, & ad navigandum ſatis expeditis, & contemptim prætervehit ejus caſtra, Cyprumque appulit, Cerymnam & Lapythum expugnat, & pellecto in ſuas partes Staſiæco Manenſium Rege, Amathuſiorum Principem obſides dare cogit. Citiorum verò urbem, cùm adjungere illam non poſſet, omnibus admotis copiis obſidet. Interea Polyclitus Seleuci legatus è Cypro tranſmittens, Cenchreas appulit: hic defectione Alexandri Polyſperchontis filii cognitâ, cùm nihil copiarum hoſtilium videret, Pamphiliam verſùs navi-

gationem intendit; inde Aphrodiſiadem Ciliciæ devectus, audivit Theodotum Antigoni navarchum ex Patharis Lyciæ cum claſſe Rhodia prætervehi, & Perilaum cum agmine terreſtri claſſem in littore comitari. Hos terrâ marique adortus ex inſidiis Polyclitus, utrumque ducem cum navibus univerſis cepit, & tanto uſus ſucceſſu, citra periculum in Cyprum, atque inde in Peluſium renavigavit.

Seleucus tandem inſtigavit Ptolemæum in Syriam *Idem ibid.* movere contra Demetrium Antigoni filium, qui ibi ſubſiſtebat: prælio ad Gazam commiſſo, Demetrius in fugam vertitur. Ptolemæus tum locorum quæ ſunt circa Syriam effectus eſt dominus: quamobrem tum roganti Seleuco ut milites cum eo in Babyloniam adſcenſuros concederet, propensè cupidèque aſſenſit, omniaque ſe præſtiturum quo ad priſtrinam ille Satrapiam recuperaſſet.

Acceptis à Ptolemæo octingentis peditibus, & equitibus ducentis, Seleucus Babylonem versùs ducit, bonâ ſpe animatus, ut etiam ſi nullis copiis inſtructus fuiſſet, cum amicis tamen & pueris in ſuperiores aſcendere terras conſtituiſſet, certò perſuaſum habens Babylonios pro veteri erga ſe benevolentiâ propensè partibus ſuis acceſſuros. Hac igitur alacritate dum pergit, amici qui cum illo erant videntes perpaucos militiæ ſocios adeſſe, hoſtibus verò contra quos tendebant, magnos in promptu exercitus, largoſque commeatus, & numeroſam auxiliorum multitudinem ſuppetere, animis non mediocriter dejectis erant. Quos conſternatos animadvertens Seleucus, hac commonefactione exhortatur. Alexandri commilitones pro-

Digitized by Google

pter virtutem tantopere ab illo provectos, decere, non exercitûs robore prorſum atque opibus confiſos, negotia capeſſere; ſed peritiâ & ratione prudenti, quibus etiam ille res magnas omnibuſque admirandas effeciſſet. Deorum præterea oraculis fidem adhibendam, quòd dignum incœptis exitum habitura ſit hæc expeditio. Nam cùm in Branchidis olim oraculum conſuleret, Seleucum Regem à deo appellatum, & Alexandrum in ſomnis adſtantem, imperii futuri, quod progreſſu temporis adepturus eſſet, indicium edidiſſe. Erga commilitones etiam civiliter ſe gerebat, æqualem ſe omnibus exhibens, ita ut unuſquiſque illum revereretur, & profuſam hanc audaciam lubens toleraret.

Diod. ibid. Appian. Syriac.

Promotis ergo caſtris, poſtquam in Meſopotamiam pervenit, Macedonum, qui Carrhis conſederant, alios ſuadendo pellexit, alios vi compulit ad ejuſdem militiæ ſocietatem. Simul ac verò Babyloniam ingreſſus fuit, complures incolarum ei occurrunt, & adſociati, quidquid ei viſum foret, communi ſe operâ facturos pollicentur. Per quadriennium enim regionis præſes probè erga omnes ſe geſſerat, ut hac ratione benevolentiam multitudinis provocaret, & longè antè ſibi præpararet adjutores, ſi occaſio diſceptandi de imperio ſibi aliquando daretur.

Adjunxit ſe Polyarchus Seleuco, adminiſtrationis quoddam munus gerens, cum ampliùs mille armatis. Cæterum qui amicitiam cum Antigono tuebantur, ubi multitudinis impetum cohiberi non poſſe vident, in arcem cui Diphylus cuſtos impoſitus erat, confugiunt. Hujus oppugnationem inſtituit Seleucus, câque

Digitized by Google

que per vim captâ, pueros & amicos illic aſſervatos, (quos, poſt diſceſſum illius ex Babylone in Ægyptum, in cuſtodiam tradiderat Antigonus) inde eripuit. His autem confectis, milites conſcribit, & equos à ſe coemptos, iis qui uti poſſent tradidit. Dumque in congreſſibus humanum ſe omnibus præbet, & ſpem bonam excitat, paratos & alacres ad quemvis eventum periculorum ſocios ſibi conciliat. Hoc itaque modo Seleucus Babyloniam recuperavit.

Cùm verò paulò pòſt Nicanor Mediæ Dux, milites adverſus ipſum, peditum videlicet ſupra decem, & equitum ſeptem millia, è Mediâ Perſiâque & finitimis locis contraxiſſet, in occurſum ſubitò contendit. Seleucus autem tunc habebat in univerſum aliquanto plus tribus millibus peditum, & equites quadringentos. Tranſgreſſus autem Tigrim fluvium, cùm paucorum viâ dierum hoſtes abeſſe audiret; milites in paludibus propinquis occultavit, nec opinantes opprimere conſtitutum habens. Nicanor, cùm promotis ad Tigrim ſignis hoſtem non inveniret; prope regia quædam ſtativa caſtris locum deligit, longiùs illos fugiſſe opinatus. Nocte inſequente dum contemptu hoſtis Nicanor excubias negligentiùs ageret; Seleucus derepente illum adortus, tumultum ac pavorem magnum excitavit. Perſis enim pugnam conſerentibus, accidit, ut tum Evager Satrapa illorum, tum alii duces occumberent: poſt quem eventum major pars militum, quòd & periculum extimeſcerent, & adminiſtratione Antigoni offenderentur, ad Seleucum tranſitionem faciunt. Nicanor autem cum paucis relictus, cùm ne hoſtibus traderetur for-

Digitized by Google

App. Syr. midaret, cum amicis per deſerta fugit. Eum alii manu
Seleuci interfectum tradunt. Ita valido potitus exercitu
Seleucus, dum & humanum ſe ſe omnibus præſtat, facilè
Suſianam & Mediam, & nonnulla de conterminis locis
ditioni ſuæ adjecit, ac de rebus à ſe geſtis ad Ptolemæum
cæteroſque amicos perſcripſit; jam regiam majeſtatem,
& gloriam principatu dignam conſecutus.

Suidas. Seleucus Νικάνωρ cognominatus eſt, ſed potiùs Νικάτωρ,
id eſt Victorioſus; hoc enim credibilius eſt, quàm
App. Syr. Nicatore cæſo cognomen retuliſſe eum, quaſi opimum
ſpolium.

SELEUCIDARUM an. I. ante Chr. 307. Urb. cōd. 444. Æram Seleuci Nicatoris ab anno primo Olympiadis
CXVII. inchoat Euſebius. Hac Seleucidarum ærâ,
quæ ab hujus anni Niſan initium ducit, utuntur Joſeſephus
& auctor primi Machabæorum libri: annos
Græcorum vocant. Secundus verò Machabæorum
liber Seleucidarum æram à menſe Tiſri inchoat. Judæi
à Niſan incipientes, annos Seleucidarum ſex ſolidis
menſibus ante Antiochenſes, qui à Tiſri incipiunt,
videntur uno anno anticipare, illos Antiochenſes ſe-
In Chron. Euſeb. quitur Euſebius, ut videtur Scaligero, Judæis cum
Antiochenis convenit in ratione annorum Seleucidarum
à Tiſri ad Niſan: à Niſan autem à Tiſri Judæi
anteveniunt epocham Antiochenam ſolido ſemeſtri
intervallo. In autumno ſecundùm Antiochenos incipit
annus, & vere apud Judæos. Ptolemæus verò
Mathematicus æram à ſequente Thot inchoat, hancque
Chaldæorum vocat. A Cyri imperio ad Seleuci
Comm. in Dan. c. 9. primum annos 248. numerat B. Hieronymus: igitur
æra Seleuci ſecundùm Chaldæos à ſequenti, ut no-
Lib. hiſt. pag. 444. tat Capellus, initium ducit.

Digitized by Google

Antigonus certior factus per tabellarium literas habentem à Nicanore Mediæ duce, aliiſque Satrapis, de reditu Seleuci & ſucceſſibus ejus proſperis, de ſuperioribus provinciis anxiè ſollicitus, Demetrium filium mittit cum peditum ex Macedoniâ quinque millibus, & mercenariis decem millibus, equitumque millibus ſex, ut Babyloniam uſque aſcenderet, & recuperatâ Satrapiâ, celeriter ad mare deſcenderet. Demetrius itaque Damaſco Syriæ egreſſus, patris mandatum ſtudiosè exequitur. At Patrocles, à Seleuco Babyloniæ præſes datus, poſtquam Meſopotamiæ hoſtes imminere cognovit, adventum illorum expectare non auſus, quòd paucos circum ſe haberet, Babyloniis ſuadet ut urbe excedant. Ipſe cum adjunctâ manu, fluminum & foſſarum objectu loco propugnaculorum ſe tutans, in Satrapiâ verſatus eſt: tum inſidias hoſti moliens, tum ad Seleucum in Mediam, de iis quæ ſubinde fierent miſſitans, eumque ad ferendum celerrimè ſuppetias exhortans. Seleuc. an. 2. *Diod. l. 19. Plutarch. in Demetr.*

Demetrius ubi Babylonem pervenit, urbemque reperit deſertam, arcium oppugnationem aggreſſus eſt, quarum alteram captam, militibus diripiendam concedit, ejectoque inde Seleuci præſidio, ſuum ibi ſeptem millium militum impoſuit: alterâ per aliquot dies obſeſsâ, cùm tempore indigeret, Archelaum ad obſidionem reliquit, 5000. peditibus & 1000. equitibus illi traditis. Ipſe cùm jam tempus excurreret, quo ut hanc expeditionem conficeret injunctum erat, quæcunque ex illâ provinciâ rapere poſſent, in prædam ſuam vertere militibus juſſis, ad mare deſcendit: firmius Seleuco relinquens imperium; quippe

Seleuc. an. 2. qui cederet videretur, dum vaſtat quaſi jam non ſuum.

Plutarch. in Demetr. Ad mare regreſſus Demetrius, Halicarnaſſum quam obſidebat Ptolemæus, celeriter ſuccurrit. Pacem interim cum Antigono ineunt Ptolemæus, Lyſimachus & Caſſander, ſcriptâ hac pactorum formulâ, ut Caſſander ſummus Europæ Dux eſſet, donec Alexander Roxanes filius ad maturam ætatem pervenerit: Lyſimachus Thraciam in poteſtate haberet: Ptolemæus Ægypto & conterminis in Africâ & Arabiâ urbibus imperaret: Antigonus toti Aſiæ præeſſet; & Græci ſuis legibus viverent. Non tamen diu his pactis ſteterunt, ſed unuſquiſque probabiles captans prætextus, ſubinde plura acquirere nitebatur.

an. 3. Diod. l. 20. Ptolemæus Antigonum criminatus, quòd Græcas urbes nonnullas præſidiis muniviſſet, bellum cum ipſo renovat: mittit cum copiis Leonidam, & Aſperæ Ciliciæ urbes Antigono eripit. Antigonus miſſo in Ciliciam Demetrio, Ptolemæi duces ſuperat, & urbes recuperat.

an. 4. Lagides, ubi duces ſuos urbes in Ciliciâ amiſiſſe, eoſque ſuperatos cognovit, cum claſſe profectus Phaſelidem Pamphyliæ urbem expugnavit. Hinc in Lyciam delatus, Xanthum Antigoni præſidio inſeſſam vi cepit. Inde Caunum appulſus, urbem ſibi deditam accepit, arceſque præſidio occupatas violentâ manu ſubegit. Heracleum exſcidit: Perſicum verò deditione militum in manum ejus venit; tum in Con inſulam profectus eſt.

an. 5. Magnâ claſſe è Myndo Ptolemæus navigans per inſulas, in tranſitu Andrum reducto præſidio libera-

Digitized by Google

vit, Sicyonem & Corinthum recepit. Cæteras inſu- Seleuc. an. 5.
per Græciæ urbes in libertatem vindicare ſibi propoſuerat, ſed Græcis promiſſis non ſtantibus indignatus Lagides, pace cum Caſſandro initâ, in Ægyptum rediit.

Demetrius validis copiis navalibus ſimul & terre- an. 6.
ſtribus inſtructus, à patre miſſus eſt, ut omnes per Plutarch. in
Græciam urbes, quæ Ptolemæi præſidio occuparen- Demetr.
tur, in libertatem vindicaret, à patre revocatus, poſtquam Ptolemæus exiit, in Cyprum trajecit, ut cum ipſius ducibus bellum gereret. Menelai Ptolemæi fratris aliquot copias fudit, ipſum Salamine obſidet. Clade ſuorum auditâ Ptolemæus in Cyprum delatus, Citium appellit. Demetrius adornatâ ad prælium claſſe ſuâ, urbem circumnavigat, commiſſoque prælio magnam de Ptolemæo victoriam refert: ipſe rebus Cypri deſperatis, cum octo navibus ex centum & quadraginta in Ægyptum profugit. Demetrius rerum feliciter geſtarum nuntium ad parentem miſit Ariſtodemum Mileſium. Antigonus, ſucceſſûs magnitudine elatus, diadema ſibi impoſuit, & Regis deinceps nomen uſurpavit, eundem titulum & honorem etiam filio Demetrio concedens. Ægyptii quoque, his nuntiatis, ne ob cladem abjeciſſe animos viderentur, Regem Ptolemæum dixêre: ille igitur diademate etiam caput evinxit, & in omnibus exinde literis Regem ſe ſe appellavit. Horum exemplo, reliqui principes Seleucus, Lyſimachus & Caſſander Reges ſe proclamarunt, fratre, matre, & filiis Alexandri Magni jam extinctis.

Seleucus non Babyloniæ ſolùm, ſed etiam Me- an. 7.

Digitized by Google

SELEUC. diæ Rex factus, Bactrianis expugnatis, Perſas, Par-
an. 7. thos, Arabes, Tapyros, Sogdios, Arachotas, Hyrca-
Aſſ. Syr. nos, reliquaſque gentes uſque ad Indum fluvium ab Alexandro priùs devictas, imperio ſuo adjecit.

Diodor. lib. 20. Antigonus cum Demetrio filio expeditionem in Ægyptum ſuſcipit, ſed ubi reperit ad omnes Nili fluminis exitus firmiſſima præſidia, oſtio tamen Peluſiaco præoccupato, elapſis jam multis diebus cùm & pabulum & frumentum deficeret, Antigonus re infectâ Syriam repetivit. Ptolemæus diſceſſu hoſtium lætus, datis ad Seleucum, Lyſimachum & Caſſandrum literis de proſpero ſucceſſu, Alexandriam remeavit.

an. 9. Seleucus tranſmiſſo Indo fluvio, cum Sandrocotto ſeu Androcotto bellum gerit: ille enim eâ tempeſta-
Iuſtin. l. 15. c. 4. te quâ Seleucus futuræ magnitudinis fundamenta jaciebat, occiſis Alexandri Magni Præfectis Indiam oc-
Plutarch. in Alex. cupaverat, populum quem ab externâ dominatione vindicaverat, ipſe ſervitio premebat: ſexcentis enim militum millibus Indiam peragrans univerſam, redegit in poteſtatem.

an. 11. Caſſander Macedoniæ Rex, miſſis in Aſiam lega-
Diod. l. 20. tis ad Antigonum, ut ſecum pacificaret, oravit: ille ſe nullam agnoſcere pacem, niſi Caſſander res ſuas ipſius arbitrio permitteret, reſpondit. Caſſander & Lyſimachus communicato inter ſe conſilio, ad Ptolemæum Ægypti Regem, & ad Seleucum, qui ſuperiores provincias in poteſtate habebat, bellique hujus periculum omnibus commune eſſe docent; expedire igitur, ut bellum commune contra Antigonum ſuſcipiant. Ptolemæus & Seleucus lubenter huic conſilio auſcultant, & numeroſas copias pollicentur, om-

Digitized by Google

neſque Reges per epiſtolas ſe invicem confirmantes, tempus locumque coëundi conducunt. Seleuc. an. 11.

Seleucus, cum Sandrocotto Indiæ Rege contractâ affinitate, regiones ad Indum ſitas, quas Arianis ademptas Alexander Magnus proprias colonias fecerat, dono illi dedit, viciſſimque ab eo quingentos elephantos accepit: atque ita pactione factâ, compoſitiſque in Oriente rebus, in bellum adverſus Antigonum deſcendit. *Strabo l. 15. Plutarch. in Alex.*

Lyſimachus in Aſiam ex Europâ primus tranſiit, quo cognito Antigonus à Syriâ diſceſſit, ſuperatoque Tauro in Cappadociam tendit. Lyſimachus cum Antigono ſolus decertare non cenſuit, ſed potiùs Seleuci è provinciis ſuperioribus adventum expectare decrevit: ideo in Salmoniæ campo versùs Heracleam Ponti milites in hiberna diſtribuit; idem fecit & Antigonus. *Diod. l. 20.*

Caſſander, pace cum Demetrio factâ, exercitum ſub Pliſtarcho duce duodecim millia peditum & quingentorum equitum Lyſimacho auxiliatum miſit: Demetrius cum exercitu è Græciâ à patre Antigono accerſitus, directo per inſulas curſu, Epheſum tranſmiſit. Ptolemæus ex Ægypto profectus cum inſtructiſſimo exercitu dum Sydonem obſidet, falſo rumore accepto, commiſſo ſcilicet inter Reges prælio, Lyſimachum & Seleucum victos, Heracleam ſe recepiſſe, in Ægyptum remeavit.

Per id tempus Seleucus cum numeroſo exercitu ex ſuperioribus præfecturis ducto in Cappadociam venit, militeſque præparatis tabernaculis in hiberna collocavit. Habebat autem ſub ſignis in peditatu

Digitized by Google

Seleuc. an. 11. viginti millia, in equitatu ſagittariis equeſtribus adnumeratis circiter duodecim millia, elephantos quadringentos & octoginta, currus falcatos ſupra centum. Regum itaque copiæ hunc ad modum coïbant; quòd omnes ad futuram æſtatem armis diſceptare conſtitutum haberent.

an. 12. *Arrian l. 7. Diod. l. 20. Appian. Syriac.* Poſtquam Reges contra Antigonum coïſſent in Aſiâ, & cùm ad manus eſſet ventum, ad Ipſum Phrygiæ oppidum pugna commiſſa eſt, Olympiad. CXIX. anno quarto, ineunte ſcilicet. Habebant Antigonus & Demetrius peditum ſupra ſeptuaginta millia, decem millia equitum, elephantos quinque & ſeptuaginta. Hoſtibus peditum erant quatuor & ſexaginta millia, equites decem mille & quingenti, elephanti quadringenti, currus centum & viginti. Demetrius cum præſtantiſſimâ parte equitum, Antiochum Seleuci filium adortus eſt: cùmque illum præclarâ pugnâ fudiſſet, intempeſtivè eum nimiſque impensè inſequendo labefecit victoriam; neque enim regreſſus conjungere ſe peditatui valuit, elephantis interjectis. Seleucus, cernens hoſtilem aciem nudatam equitatu, impreſſionem ſe facturum in eam ſimulando perterruit, & ad ſe tranſeundi poteſtatem fecit. Magna pars ultrò ad eum conceſſit tranſitione voluntariâ; reliqua in fugam verſa eſt. Antigonus filium ſuppetias venturum expectans, ad extremum grandine telorum in *Plutarch in Demetr.* eum conjectâ occubuit. Demetrius reverſus, cùm aciem cernit fuſam, & ipſe continenti fugâ Epheſum perrexit. Reges victores Antigoni & Demetrii imperium in partes diviſerunt, eaſque inter ſe partiti, prioribus ſuis provinciis adjecerunt.

Seleucus

Digitized by Google

Seleucus die vigeſimâ tertiâ Xanthici, ſive Aprilis *Seleuc. an. 12.*
menſis, in Caſio monte Jovi Caſſio ſacrificans, de lo-
co urbis condendæ illum conſuluit, ubi aquila, raptâ *Io. Malela Chr. ined.*
parte carnis ſacrificii, ad mare in Pieriæ emporio de-
jeciſſe eam dicitur. Ibi igitur ſtatim fundamenta
urbis poſuit, quam à nomine ſuo Seleuciam appella-
vit. In quâ tamen condendâ, alii augurium fulminis *Appian. Syriac.*
cum ſecutum fuiſſe; ideoque fulmen, tanquam nu-
men conſecratum, hymnis propriis, ibi deinceps cul-
tum fuiſſe referunt.

Inde progreſſus Seleucus, Iopolim in Silphio Syriæ *Io. Malela.*
monte poſitam petiit; & poſt triduum Jovi Fulmi-
natori in fano, die primo Artemiſii, ſive Maii men-
ſis, ibi ſacrificavit. Deinde Antigoniam veniens, in
aris ab Antigono exſtructis ſacrificio Jovi oblato,
unà cum Amphione ſacerdote oravit, ut ſigno ali-
quo demonſtraretur, utrùm Antigoniam incolere
ipſum oporteret, alio occupandam nomine, an ur-
bem novam alio in loco condere: & tum quoque
aquila ablatam ab altari partem holocauſti, juxta Sil-
phium montem depoſuiſſe dicitur: unde è regione
montis illius & Iopoleos prope Orontem fluvium,
ubi vicus erat nomine Botzia, in quo altare Jovi Bolt-
ziæo Alexander conſtruxerat, mœnium jecit funda-
menta die vigeſimâ ſecundâ menſis Arthemiſii, urbe-
que Antiochi filii nomine appellatâ, Jovis Botziæi
templum ſtatim condidit: quam anno regni ſui
duodecimo exſtructam confirmat Euſebius.

Seleucus, ſolo adæquatâ Antigoniâ, materiam in- *Id. m.*
de per Orontem fluvium traduxit, atque Athenien-
ſes & Macedonas numero quinque mille & trecentos

Digitized by Google

Seleuc. an. 12. ab Antigono ibi collocatos, Antiochiam tranſtulit. Diodorus, Antigoniam quidem Seleucum deſtruxiſſe, ſed incolas in conditam à ſe Seleuciam deduxiſſe auctor eſt. Verùm habitatorum Antiochiam à Nicatore ex Antigoniâ traductorum meminit etiam Strabo. Antiochiam verò urbem, ex Antiochi filii nomine, Seleucum appellaſſe, præter Malelam & Cedrenum, tradit etiam Julianus Imp. quam ex Antiochi patris ſui nomine ita eam nuncupaſſe Strabo, Appianus, & Juſtinus.

an. 13. Socii Reges, cùm de prædâ imperii Antigoni non convenirent, in ſemetipſos arma verterunt, & iterum in duas factiones deducuntur; Seleucus Demetrio, *Plutarch. in Demetr.* Ptolemæus Lyſimacho adhæſit. Seleucus, qui ex Apame Artabazi Darii ducis filiâ Antiochum ſuſceperat, miſſis ad Demetrium legatis, Stratonicem ex Philâ filiam petiit ſibi dari conjugem: affinitatem enim Demetrii ſibi expetendam cenſuit; quandoquidem videbat Lyſimachum ex Ptolemæi & Eurydices filiabus, unam filio Agathocli, alteram ſibi in matrimonium aſſumere, ſubveritus ne uterque ipſum invaderet.

Idem ibid. Demetrius, cui hæc Seleuci affinitas inſperatò oblata eſt, aſſumptâ Stratonice filiâ, cum totâ claſſe, quam Athenis receperat, navigavit in Syriam. In itinere verò Ciliciam attigit: huic ſe adjunxit uxor Phila, è Cypro navigans. Demetrio & uxori Philæ occurrit ad Rhoſſum Seleucus: prior in tabernaculum ſuum invitavit in caſtris Demetrium; inde Demetrius illum in tredecim ordinum navi accepit. Per otium collocuti amicè, totoſque dies converſati ſunt, abſque armis &

Digitized by Google

ſtipatoribus, donec Seleucus, ductâ ſecum Stratonice, magnâ cum pompâ Antiochiam rediit. *Seleuc. an. 14.*

Seleucus à Demetrio ſocero poſtulavit, ut pro certâ pecuniâ traderet ſibi Ciliciam, quam nuper occupaverat, Pliſtarcho Caſſandri fratri à Regibus, poſt conflictum cum Antigono commiſſum, donatam: renuente Demetrio, Sidonem cum ſtomacho popoſcit Seleucus, animosè reſpondens Demetrius, ne ſi millies quidem victus fuiſſet, affinitatem Seleuci mercede unquam ſe amplexurum: atque urbes illas præſidio firmavit.

Regina Stratonice filiam nomine Philam enixa eſt, quæ tandem nupta eſt Antigono Demetrii filio, qui cognominatus eſt Gonatas. *an. 15. Aratus.*

Juno Stratonici in ſomno juſſit templum ſibi exſtruere in ſacra urbe Heliopoli, & ſi minùs pareret, multa ipſi comminata eſt; quæ cùm ſomni rationem non haberet, gravis eam morbus corripuit, Seleucoque viſionem expoſuit, Junonemque placare cupiens, ipſe ædem ſe condituram promiſit: ſtatim ubi convaluit, Rex ipſam cum ingenti pecuniâ Heliopolim, templum ædificandi causâ, & ſecuritatis, cum exercitu miſit, comite formoſo adoleſcente Combabo, qui ſe inutilem ac mancum amputatis virilibus reddidit, ut Stratonicis amorem veritus effugeret. Templum jam ſummâ curâ condebatur, quando Combabus ad Regem accuſatione revocatus eſt, ſed cognitâ ejus innocentiâ, ad ædem perficiendam, conceſſâque illi æneâ, honoris & præmii causâ, in templo ſtatuâ, rurſum mittitur. Statua autem, Hermoclis Rhodii opus, formâ quidem mulieri ſimilis, veſtitum autem virilem gerens. *an. 16. Lucian. de Dea Syr. Plinius.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 16. Stratonice, etiamſi turpi deformata calvitio ex illo morbo fuiſſet, ambibat tamen à poëtis hyacinthinos capillos, molleſque illorum globos & nexus decantari, iiſque oblato talento, certamen proponebat, quicunque majori arte atque ingenio ejus comam laudibus illuſtraſſet.

Lucian. de Imag.

an. 17. 18. 19. Demetrius Seleuci ſocer, recuperatâ, ut diximus, Ciliciâ, quaſdam Aſiæ urbes occupavit, Cyprumque obtinebat, in Europam iterum deſcendere decrevit, de integro in Atticam incurrit, captâque Eleuſine, Athenienſes qui illum è pugnâ cum Regibus fugientem excipere recuſaverant, obſidet. Lachare Athenarum tyranno tandem fugato, & cogente neceſſitate, Athenienſes Demetrio miſſis legatis portum patefecerunt, qui urbem præſidio munivit. Athenis Demetrius redactis in poteſtatem, Spartanos aggreditur, ſed nuntio de ſuis in Aſiâ urbibus à Lyſimacho occupatis, & Cypro à Ptolemæo captâ, perculſus Demetrius Lacedæmone avellitur.

Plutarch. in Demetr.

an. 20. Antiochus Seleuci filius, infrunito amore correptus, novercam ſuam, & jam ex patre Seleuco enixam, deperit: agnoſcens tamen cupiditatem nefariam, nec tentavit quicquam, nec prodidit; ſed languens decumbebat, ultro cupiens mori: nec celeberrimus Medicus Eraſiſtratus potuit morbum conjicere, donec animadvertens corpus purum ab omnibus depravatis humoribus, cogitavit animi eſſe vitium, cujus contagio laboret corpus etiam: triſtitias autem & iras, curaſque cæteras non ſolere celari, amorem à modeſtis occultari. Sed cùm ne tum quidem quicquam fateretur Antiochus, licèt blandè rogatus,

Digitized by Google

aſſidebat Medicus, obſervans mutationes corporis, quo modo afficeretur ſingulis intrantibus cubiculum. Ut verò deprehendit ad aliorum acceſſum æqualiter corpus deficere ac tabeſcere: quoties autem Stratonice adiret viſendi gratiâ, mentem quidem tum maximè turbari pudore ac conſcientiâ, ſilente juvene, corpus autem ſuapte ſponte vividius vigentiuſque fieri, ac rurſum eâ diſcedente deficere, dixit Seleuco filium ejus eſſe inſanabilem: cùmque Rex præ dolore exclamaſſet; ſubjecit ille: Amor eſt, quo diſperit, & amor mulieris, ſed quâ potiri non poterit. Altero verò demirante ſi non poſſet cuiquam perſuadere Seleucus, propoſito conjugio filii, additis etiam precibus & auro, aliiſque muneribus, inſuperque toto regno ampliſſimo, quod maneret huncce decubantem Regem, ac vel nunc dandum eſſet in ſalutis pretium, modò poſcat aliquis; cupienteque tantùm diſcere quænam ſit illa fœmina, Eraſiſtratus reſpondit: meam uxorem amat. Tum Seleucus: Ergo-ne, bone vir, cùm ſis amicus tot mutuis devinctus gratiis, & ad hæc cum primis honeſtus ac ſapiens, non ſervabis mihi juvenem regium, amici Regis filium, amantem infeliciter, & ad mortem uſque celantem morbum præ modeſtiâ? Deſpicies-ne hoc modo non Antiochum ſolùm, ſed Seleucum etiam? Ille tergiverſando retulit argumentum ceu invincibile: Ne tu quidem, quamvis ſis pater, ſi tuam amaret uxorem, ei cederes? Ibi verò per omnes regios deos dejuravit Seleucus, omnino volentem libentemque ſe ei daturum fuiſſe, ut egregium exemplum ederet paternæ benevolentiæ in modeſtum & continentem in morbo filium, tali ca-

Seleuc. an. 20.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMAN.

Digitized by Google

Seleuc. an. 20. lamitate indigniſſimum. Multa deinde in hanc ſententiam locutus, cepit moleſtè ferre quòd non poſſet infelici medicus fieri, ut nihil opus haberet Eraſiſtrato. Quod ut ille vidit Regem præ ſe ferentem ſeriò, rem aperuit, narravitque quomodo celantem prehenderit. A Seleuco deinde pro Antiochi curatione centum talentis donatus eſt Eraſiſtratus.

Plin. l. 29 cap. 1.

Appian. Syriac.

Seleuco verò jam læto negotium ſupererat, perſuadere id filio, & aliud, perſuadere idem uxori. Poſtquam autem perſuaſit, advocato in concionem exercitu, qui fortaſſe jam aliquid præſenſerat, enumeravit ſuas res geſtas, & imperium majus quàm ullus ex Alexandri ſucceſſoribus habeat, adeò ut ſibi ſeneſcenti difficile ſit ad regendum præ magnitudine. Nolo igitur, inquit, eam molem dividere, ſimulque conſulere veſtræ ſecuritati de futuro, & partem ejus nunc dare meis cariſſimis: vos autem æquum eſt adjuvetis me in omnibus, qui meis poſt Alexandrum auſpiciis crevſtis in tantam potentiam. Sunt autem mei cariſſimi, & hoc imperio digni, ex liberis hic jam adultus, & hæc uxor; qui ætate florenti ambo prolem brevi daturi videntur ſtabilituram opes ampliſſimas: hos enim jungo connubio in veſtrâ præſentiâ, & mitto ut regnent in mediterraneis gentibus; nec vos Perſarum aliarumve gentium mores magis ſpectare jubeo, quàm unam legem communem omnibus: ſemper æquum eſſe quod à Rege vobis præſcribitur. Hæc ubi dicta ſunt, exercitus acclamavit Regi poſt Alexandrum maximo, & patri optimo. Seleucus uxorem & filium eodem modo præmonitos junxit matrimonio, & in regnum dimi-

Digitized by Google

ſit. Celebratior ob hoc factum, quàm propter acquiſitas tot victorias, quando ſeipſum vicit. Seleuc. an. 20.

Tam latè regnum Seleuci patebat, cujus majore parte filio traditâ, tantùm quæ inter Euphratem & mare ſita ſunt, ſibi retinuit: ornavit & imperium ſuum, exſtructis per totam ejus longitudinem urbibus, quarum ſedecim à patre denominavit Antiochias, inter quas illius quæ ad Orontem condidit, *Iuſtin. l. 15. c. 4.* campos urbi vicinos Apollini dicavit. Prope eam cùm *Liban. in Antioch.* inter venandum ad Daphnes transformatæ arborem appuliſſet equus, pedis ungulâ terram percuſſit, unde cuſpis aurea cum inſcripto Phœbi nomine exilivit, ubi Seleucus templum exſtruxit celeberrimum in Apollinis honorem: & hæc Antiochia ad Daphnem cognominata eſt. Sex urbes à matre Laodiceas, novem à ſe Seleucias, quatuor ab uxoribus, tres Apameas, & unam Stratoniceam. Cùm verò Seleuciam, quæ ad Tigrim eſt, conderet, aiunt magos juſſos diem fundamentorum eligere, mentitos eſſe horam, quòd nollent tantam urbem contra ſe moliri, milites tamen viſi ſunt ſibi audiſſe vocem ju- *Pauſ. Attic.* bentis. In eam Babylonios inquilinos deduxit, nec muros Babylonis demolitus eſt, neque Beli templum evertit, ſed Chaldæis, ut proxima templo loca inhabitarent, permiſit.

Aliis urbibus Græca Macedonicaque nomina in- *App. Syr.* didit, aut ex aliquo ſuo facinore, aut in Alexandri Magni honorem: quo factum eſt, ut in Syriâ, cæterâque mediterraneâ terrâ, celebrentur multa vel Græca, vel Macedonica oppidorum nomina, qualia ſunt Berrhæa, Edeſſa, Perinthus, Maronea, Callipo-

Digitized by Google

Seleuc. an. 20. lis, Achaia, Pella, Oropus, Amphipolis, Arethuſa, Aſtacus, Tegea, Chalcis, Lariſſa, Herea, Apollonia: in Parthiâ quoque, Sotera, Calliope, Charis, Hecatompolis, Achaia: in Mediâ, Laodicea, Apamea, & Rhaga: in Indiâ, Alexandropolis: in Scythiâ, Alexandreſcata. Ex victoriis etiam ejus acceperunt nomina, Nicephorium in Meſopotamiâ, Nicopolis in Armeniâ Cappadociæ finitimâ.

Iuſtin. l. 16. Alexander Caſſandri filius in ultionem maternæ necis geſturus cum fratre Antipatro bellum, auxilium à Demetrio petiit: nec Demetrius ſpe invadendi Macedonici regni, moram fecit, cujus adventum ægrè ferens Lyſimachus, perſuaſit genero ſuo Antipatro, ut malit cum fratre in gratiam reverti, quàm paternum hoſtem in Macedoniam admitti. Inchoatam igitur inter fratres reconciliationem cùm præſenſiſſet Demetrius, nihilominus cum exercitu advenit, & per inſidias Alexandrum interfecit; occupatoque Macedoniæ regno, cædem excuſavit: deinde aggreſſus eorum oppida, expugnavit.

an. 21. Lyſimachus, cùm bello Dromichætis Getarum Regis premeretur, ne eodem tempore & adverſus Demetrium dimicare neceſſe haberet, traditâ Demetrio alterâ parte Macedoniæ, quæ Antipatro ejus genero obvenerat, pacem cum eo fecit: Lyſimachum verò à Dromichæte captum ubi Demetrius accepit, Thraciam ſe occupaturum ſperans, eò properat; ſed mox deficientibus Bæotiis, retrò ſe recipit, offenditque Bæotios jam acie à filio ſuo Antigono cæſos, Thebas iterum obſidet. *Plutarch. in Demetr.*

Seleucus in eas urbes quas exſtruxit, Judæos tranſtulit,

Digitized by Google

tulit, jus eis civium, & municipalium ordinem cum Seleuc.
Græcis æquali honore concedens: cujus rei meminit an. 22.
Joſephus. Ab Aſiæ Regibus, inquit, honorati ſunt *Euſeb. Chr. Ioſeph. l. 12.*
Judæi: nam Seleucus Nicator in conditis à ſe per A- *c. 3.*
ſiam & inferiorem Syriam urbibus, in ipſa denique metropoli Antiochiâ jus civitatis eis dedit, voluitque pari ibi cum Macedonibus ac Græcis conditione degere.

Demetrius, cùm totum imperium armis recuperare an. 25.
moliretur, tantis viribus Aſiæ imminebat, quantas ſe- *Plutarch. in*
cundùm Alexandrum habuit nemo. Seleucus au- *Demetr.*
tem, Ptolemæus, & Lyſimachus tantum apparatum meritò habentes ſuſpectum, in eum conſpiravere; miſſiſque ad Pyrrhum legatis, eum hortati ſunt, ut Macedoniam ſibi aſſereret. Pyrrhus comitem ſe & belli ſocium illis junxit. Eodem tempore Græciam Ptolemæus ingenti claſſe ſollicitavit: Macedoniam verò Lyſimachus ex Thraciâ, ex vicino Pyrrhus incurſionibus populati ſunt; ad Pyrrhum milites Demetrii defecerunt. His cognitis, Demetrius trepidus, cauſiâ & pullâ chlamyde tectus, ſubduxit ſe caſtris, & regno iterum exutus eſt.

Caſſandriam refugerat Demetrius, inde in Græ- an. 26.
ciam contendit, ubi pacem cum Pyrrho iniit, deinde in Aſiam cum undecim hominum millibus navigavit, Cariam & Lydiam Lyſimacho ademturus; Miletum appulit: multæ ultrò urbes venerunt in poteſtatem ejus, multaſque vi ſubegit; cepit etiam Sardes; defecerunt ad eum aliquot Lyſimachi milites. At ſuperveniente Agathocle Lyſimachi filio cum exercitu, Phrygiam petiit Demetrius: ibi frumentatione

Digitized by Google

SELEUC. an. 26. & pabulatu prohibitus eſt, morbus deinde exercitum infeſtare cepit, militum octo millia amiſit, reliquos retrò duxit. Ut Tarſum deſcendit, cupivit quidem abſtinere à prædando, ne Seleucum irritaret: cùm verò id fieri non poſſet in ultimâ militum inopiâ, dedit ad Seleucum literas, quibus prolixè ſortem lamentatus eſt ſuam.

Seleucus Demetrii ſoceri miſertus, Præfectis ſuis ſcripſit, ut illum ſumptibus Rege dignis, & exercitum ejus alimentis largè foverent; ſed Procles, Seleuco valdè familiaris, ipſius animum variâ ſuſpicione ita imbuit, ut contra eum Ciliciam versùs ille duxerit exercitum. Mutationem miratus Demetrius, ad loca Tauri munitiſſima ſe recepit, miſſiſque legatis ad eum petiit, ut ipſius bonâ pace liceret ſibi aliquam liberorum barbarorum provinciam occupare, in eâque errorum & fugarum fine facto, reliquum vitæ ſuæ exigere; ſin id nollet, ſaltem copias per hiemem ibi aleret, neque omnium rerum egenum ſummoveret, & hoſtibus objiceret. Seleucus omnia hæc ſiniſtrè interpretatus, id modò ei permiſit, ut datis obſidum loco primoribus ſuorum amicorum, per duos menſes in Cabaoniâ hiemaret, ſimulque fauces quibus patebat iter in Syriam, obſtruxit.

Demetrius undique inſtar feræ incluſus, vertit ſe neceſſariò ad vim, fineſque Seleuci depopulatus eſt; ac cum adoriente confligens Seleuco, ſemper fuit ſuperior; clauſtra Syriæ, dejectis præſidiis in ſuam redegit poteſtatem. Jamque planè animo erectus, parabat cum Seleuco de rerum ſummâ dimicare, cùm gravis morbus illum occupavit, & res evertit, militi-

Digitized by Google

bus partim ad hoſtem tranſeuntibus, partim ex caſtris aliò dilabentibus. Recreatus morbo tandem Demetrius, ſuperato Amano monte, regiones uſque ad Cyrrheſticam populatus eſt: caſtra proximè poſuit Seleucus, cùmque ad manus cum Demetrio veniſſet, hortatus mercenarios ejus milites, ut ad ſe tranſirent, ipſi eum tandem Regem ſalutarunt. Id Demetrius intelligens, ad Amani montis portas confugit, ad Caunumque Cariæ urbem pergere cogitans, ob frequentes hoſtium ignes ſubſtitit: & cùm quidam dixiſſet, debere cum Seleuco ſe tradere, ſtricto enſe mortem ſibi conſciſcere voluit; verùm amicorum tandem conſiliis perſuaſus, miſit ad Seleucum, ſe ſuaſque res illi dedens. Seleuc. an. 26.

Eâ re nuntiatâ, miniſtris mandavit Seleucus, ut tentorium regium, & alia quæ ad excipiendum Demetrium pertinerent, magnificè appararent: miſitque conf.ſtim ex comitatu ſuo Apollonidem, Demetrii quondam familiarem, qui eum conſolaretur, oſtenderetque, citra ullum metum tanquam ad neceſſarium & generum ipſum eſſe venturum. Eâ ſententiâ Seleuci vulgatâ, pauci primùm, mox plurimi amicorum, ad Demetrium certatim confluxerunt: quæ res miſerationem Demetrii in invidiam vertit; æmuliſque inde data eſt occaſio Seleuci humanitatem divertendi, cùm, ſimul atque conſpiceretur Demetrius, multas novationes in caſtris extituras dicerent.

Pauſanias igitur cum peditibus mille circiter & equitibus obviam miſſus, remotis cæteris, Demetrium non in Seleuci conſpectum, ſed in Syriæ peninſulam

Digitized by Google

SELEUC. an. 26. abduxit. Ibi validâ adhibitâ cuſtodiâ, cultus ſufficiens Seleuci juſſu præbitus ei fuit, pecuniaque, & ad victum neceſſaria quotidie ſubminiſtrata prolixè: ad hæc amicis, qui fuerant ejus fugam comitati, quicumque vellent, poteſtas cum eo vivendi. Alii ad eum à Seleuco ventitabant, cum benignis mandatis, bono animo eſſe hortantes, ſpemque libertatis, certorum pactorum interventu, facientes, ubi Seleuci filius Antiochus, & uxor ejus Stratonice adveniſſent.

Euſeb. Chr. Seleucus, capto Demetrio, Syriæ & Aſiæ pariter imperavit, & utroque regno unum fecit imperium: *Pauſ. Eliac.* & ipſius, tum ob alias res geſtas, tum ob captum bello Demetrium, illuſtre fuit apud omnes gentes nomen; ob idque factum Elæus Tydæus ſtatuam illius poſuit.

Plutarch. in Demetr. Demetrius, cùm in eam fortunam captivitatis deveniſſet, ad filium, ſuoſque apud Athenas & Corinthum duces atque amicos ſcripſit, ne literis ipſius, neque ſigillo crederent; ſed perinde ac ſi mortuus eſſet, urbes & res reliquas Antigono reſervarent. Antigonus verò allatam patris captivitatem graviter ferens, ſumptâ veſte lugubri, cùm ad alios Reges, tum ad Seleucum ſupplex ſcripſit, quidquid ipſi relictum fuerat, atque adeò ſeipſum pro parente obſidem offerens. Idem à Seleuco multæ civitates & dynaſtæ petierunt.

an. 27. *Excerpt. Valeſ. ex Diod. p. 263* Solus Lyſimachus, legatione ad Seleucum miſsâ, monuit, ne hominem ſummâ flagrantem cupiditate, qui omnibus Regibus inſidiatus eſſet, ullatenus è manibus dimitteret; ac bis mille talenta daturum ſe promiſit, dummodo illum Seleucus è medio tolleret.

Digitized by Google

At Seleucus Rex legatos acerbè increpuit, qui ſe, non ſolùm ad violandam fidem, ſed ad tantum ſcelus erga conjunctiſſimum hominem ſuſcipiendum impellerent. Cæterùm ad Antiochum filium, qui in Mediâ morabatur, ſcriptis literis, conſilium ejus exquiſivit, quid Demetrio faciendum eſſet: illum enim cuſtodiâ liberare, atque in priſtinum regnum ſplendidè reducere conſtituerat; cujus beneficii gratiam cum Antiocho communicatam volebat; quòd is Stratonicen Demetrii filiam in matrimonio haberet, liberoſque ex eâ ſuſtuliſſet. Seleuc. an. 27.

Ptolemæus Ceraunus, Ptolemæi Soteris ex Eurydice filius, cùm pater Ptolemæo, qui Philadelphus dictus eſt, juniori filio regnum dare decreviſſet, ex Ægypto, metu profugus, ad Seleucum ſe recepit: quem ille, ut amici filium miſeratus, liberaliter & honorificè tractavit, promiſſis etiam additis, fore ut defuncto parente in paternum Ægypti regnum ab eo deduceretur. an. 28. *Memn. apud Phot. c. 9. & 15.*

Demetrius tertium jam annum in Cherſoneſo Syriæ incluſus, ex otio ſaginâ & vino in morbum delapſus, è vitâ migravit, poſt patris Antigoni exceſſum annis 17. Ob Demetrii mortem Seleucus malè audivit, & non mediocriter ipſum pœnituit, quòd ſuſpectum eum habuiſſet. Funus curavit filius ejus Antigonus. an. 29. *Plutarch. in Demetr. Porphyr. in Euſeb.*

Seleucus cùm Syriæ imperaret, Judæi annuum ſtipendium, trecenta argentea ei dabant talenta; nec tamen per externos magiſtratus, ſed per ſacerdotes ſuos regebantur, patrioque ritu vivebant. *Sulp. Sev. ſacr. Hiſt. lib. 2.*

Lyſimachus, Arſinois uxoris fraude ſeductus, Aga- an. 30.

Digitized by Google

SELEUC. an. 30. *Memn. ap. Phot. l. 9. & 13. Pauſ. Attic.* thoclem filium in carcerem conjectum trucidari jubet, inſidias ſibi ſtructas falsò criminatus: quo interempto, Lyſandra ejus uxor, Arſinois verò ſoror, utraque Ptolemæi & Eurydices filia, ad Seleucum cum filiis profugit. Fugienti addidit ſe comitem Alexander, ipſius Lyſimachi ex Odriſſiade uxore filius, qui cùm Babylonem perveniſſent, à Seleuco ſupplices contendunt, ut bellum contra Lyſimachum ſuſcipiat.

Idem. App. Syr. Philetærus Eunuchus, à Lyſimacho theſauri cuſtodiæ in munitione Pergamenâ præfectus, Agathoclem interfectum dolens, eamque ob rem Arſinois criminationibus petitus, Pergamum occupavit; atque inde per legatum ſe pecuniamque omnem Seleuco obtulit. Cùm verò Lyſimachus poſt necem filii, principes ſuos qui occiſum Agathoclem dolebant, ſupplicio affecit. Itaque multi ex Ducibus & Præfectis ejus certatim ad Seleucum defecere; eumque pronum jam ex æmulatione gloriæ, bellum Lyſimacho inferre compulerunt.

an. 31. *Polyæn. l. 4* Seleucus Sardenſium arcem oppugnavit: in eâ Theodotus præerat, cuſtos theſaurorum Lyſimachi. Cùm arcem capere non poſſet, proclamare juſſit, ſe centum talenta daturum ei qui Theodotum occidiſſet. Theodotus metu proditionis prodire non audebat: vulgus verò moleſtè ferebat, ſibi fidem non adhiberi. Ergo Theodotus prævertens, noctu portam aperuit, & introducto Seleuco, theſauros ei tradidit.

Pauſ. Attic. Memn. c. 9. Juſtin. l. 17 Oroſ. lib. 3 Porphyr. ap. Euſeb. Cùm Lyſimacho nuntiatum fuit Seleucum bellum ſuſcepiſſe, ſtatim in Aſiam trajecit: collatis verò ſignis cum eo congreſſus, περὶ Κόρου πέδιον in Phrygiâ,

quæ Helleſponto adjacet. Lyſimachus dum fortiter dimicat, magnâ clade acceptâ, ab Heracleenſi quodam Seleuci milite, Malacone nomine, pilo trajectus eſt. Ultimum hoc certamen commilitonum Alexandri fuit; Lyſimachus annos ſeptuaginta Appiano, ſeptuaginta quatuor Juſtino, octoginta verò Luciano natus; Seleucus ſeptem & ſeptuaginta: ſed in hac ætate utrique animos juveniles gerebant.

Seleuc. an. 31.

Syriac. l. 17. in Μακρο-βίοις.

Arſinoë, Lyſimacho marito ſuo vitâ defuncto, cùm maximus Epheſi motus oriretur, & qui Seleuci partibus favebant, muros dejicerent, portaſque aperirent, in cubili regio famulam regiâ ſtolâ amictam collocavit, multiſque ſatellitibus eam munivit: ipſa verò laceros induta pannos, & ſordidatum vultum, per aliam januam egreſſa, cucurrit ad naves, & ſolvit. Menecrates, unus è ducibus, impetu in cubile facto, confodit famulam, Arſinoëm eam eſſe exiſtimans.

Polyæn. l. 8.

Extincti Lyſimachi corpus canis domeſticus diu protegens, alites feraſque arcuit, donec jam tabidum inventum eſt. Eo tandem ſublato, regnum ejus ad Seleuci ditionem ut pars acceſſit; qui tantâ victoriâ lætus, & quod majus putabat, ſolum ſe de cohorte Alexandri remanſiſſe, victoremque victorum extitiſſe, non humanum fuiſſe opus, ſed divinum munus, gloriabatur.

Pauſan. App. Syr.

Memn. ut ſup.

Iuſtin. l. 17. c. 2.

Heracleenſes Ponti, audito Lyſimachi interitu, qui Heraclitum illis præfecerat, illum captum in cuſtodiâ detinuerunt: metu dehinc ſoluti, mœnia arcis ad fundamenta uſque diruerunt, & miſſâ ad Seleucum legatione, Phocritum civitatis curatorem fecerunt.

Memn. Excerpt c. 8. & 10.

Digitized by Google

SELEUC. an. 31. *Memn ib. c. 11.* Zipætes Bithyniæ regulus, Lyſimachi antea, tunc etiam Seleuci cauſâ (nam cum utroque ſimultates habebat) Heracleinſibus infenſus, excurſionibus in agros factis, à nullo maleficiorum genere abſtinuit: ſed neque illius exercitus cladium expers fuit; haud multò mitiores quàm intulit, ipſe recipiens.

Ibid. c. 12. Interea Seleucus Aphrodiſium in urbes Phrygiæ, & eas quæ adjacent Ponto, Procuratorem miſit. Hic rebus, quarum causâ venerat, confectis, poſt reditum in aliarum quidem civitatum laude prolixus erat: Heraclienſes autem criminabatur, ut Seleuco parùm addictos. Seleucus ergo hoc iratus, legatos ad ſe profectos faſtidivit, & minis increpitans terruit: quorum unus tamen Chamæleon nihil his perculſus, ita Regem compellavit: Hercules κάῤῥων Seleuce. Quam vocem cùm Rex non intelligeret, conceptâ in irâ perſiſtens, ſe avertit. Quæ cùm Heraclienſibus renuntiarentur, tum cæteris ſe muniverunt, tum copias auxiliares collegerunt.

Iuſtin. l. 17. c. 2 App Syr. Memn. Excerpt. 13. Seleucus in Macedoniâ patriâ ſuâ, quod reliquum ſenectutis erat, tranſigere inſtituit: impulit enim amor patriæ, ex quâ cum Alexandro militatum iverat: Aſiam ſuo filio commendavit, & Helleſpontum trajecit, ignarus prorſus non multò pòſt fragilitatis humanæ ſeipſum exemplum futurum. Cùm Lyſimachiam peteret, aram vidit in loco ſitam conſpicuo, ubi percontatus, Argos ei nomen fuiſſe didicit: cùmque verò in mentem revocaret oraculum de Argis, & ulteriùs cauſam appellationis ſciſcitaretur, Ptolemæus Ceraunus, quem benemerita nihilo meliorem fecere, benefactorem à tergo aggreſſus confodit: atque

Digitized by Google

atque ita Seleucus regnum, quod Lyſimacho eripue- *Seleuc.*
rat, cum vitâ pariter amittit. Lyſimacho ſuperſtes *an. 31.*
Seleucus fuit circiter ſeptem menſes, regnavit an-
nos XXXI.

Ptolemæus Ceraunus, equi curſu adjutus, Lyſima- *Memn. ib.*
chiam profugit: ubi impoſito ſibi diademate, & ad
exercitum reverſus, pecuniam Seleuci militibus diri-
piendam tradidit: illi neceſſitate compulſi, eum re-
ceperunt, & Regem ſalutarunt, qui paulò antè Se-
leuco ſacramenti religione erant adſtricti. Corpus
Seleuci cremavit Philetærus Eunuchus Pergami Dy-
naſtes, pro magno auri pondere à Ceraunoſibi tra-
ditum.

Seleucus, maximus poſt Alexandrum Rex fuit, ani- *Arrian. l. de*
moque maximè regio præditus, maximæque poſt il- *reb. Alex. 7.*
lum terræ portioni imperavit; Satrapias enim ſeptua-
ginta duas habuit. Ab Alexandro Elephantorum *App. Syr.*
Magiſter ordinatus, ab eo tamen non amatus, con- *Ælian. lib. 12. c. 16.*
trà oderat quòd forti & generoſo eſſet animo. Prin-
ceps juſtitiâ & pietate Reges proculdubio omnes an-
tecelluit, moderatione & induſtriâ excellens, non alie- *A. Gell. lib.*
nus à literis, Megaſthene Hiſtorico, quem legatum *6. c. 17.*
ad Sandrocottum Indiæ Regem miſit, & Eraſiſtrato
Medico ut plurimùm uſus.

Athenienſium bibliothecam, quam Xerxes advexe- *Pauſ. Attic.*
rat, Seleucus in Perſide reperit, eamque illis reddidit
ſine pretio: ut & Harmodii & Ariſtogitonis, qui ip-
ſorum urbem tyrannide liberarent, effigies æneas,
quas Xerxes ipſe ſuſtulerat, in priſtinam ſedem re- *Valer. M.*
portandas curavit; idcirco ab Athenienſibus illi ſta-
tua ænea ante porticum erecta eſt. Apollinis Coloſ-

Digitized by Google

Pauſ. Lac. ſum, Mileſiis ab eodem Xerxe ademptum, & Ecbatana aſportatum, in Branchidas reportandum curavit. Laodicenſibus conceſſit Dianæ ſignum, illud quod à Bravone fuit Suſa portatum.

Athen. l. 6. c. 16. Lemnii, Athenienſium coloni, ut gratiam Seleuco referrent, quòd eos non ſolùm à duro & acerbo Lyſimachi dominatu liberaſſet, verùm etiam oppidum utrumque ſuum, Myrinam ſcilicet & Hephæſtiada, reddidiſſet, templa Seleuco exſtruxerunt; & poculum, quod libandi causâ affundebant, dum ad epulas convenirent, Seleuci ſervatoris appellarunt. Antiochenſes Seleucum ut Heroa coluerunt, & in Caſſio monte apud Seleuciam, feſtum ei diem egiſſe refert Strabo: Arrianus verò ei templum, quod Nicatorium appellarunt, exſtructum ſcribit.

Appian. Syriac. Seleucus vaſto robuſtoque fuit corpore, adeò ut taurum ferocem ſacrificante Alexandro profugum, ſolus cornibus arreptum retinuerit manibus. Laboribus per omnem vitam functus eſt maximis. *Pauſan.* Boſphorum Cimmerium jungere volut mari Caſpio. Dicere *Lucian. de Dea Syria.* ſolebat: Si multi ſcirent quantumque negotii, tantummodo tot epiſtolas ſcribere ac legere, nec humi projectum diadema tollerent.

Digitized by Google

NUMMI SELEUCI NICATORIS.

Ex Musæo nostro.

Caput pelle leoninâ amictum, in poſticâ cujus parte Jupiter ſedens, dextrâ victoriolam, ſiniſtrâ haſtam inverſam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id eſt REGIS SELEUCI.

NUmmus hic tetradracmus argenteus, non Herculi, ut quidam autumant ob pellem leoninam, ſed Seleuco tribuendus eſt: ille partito Alexandri Magni imperio, cum aliis ducibus Rex appellatus, diademate ſibi impoſito regni Syriæ fundator extitit. Neminem verò turbet pellis leonina, Macedoniæ Reges ab ipſo Hercule genus derivaſſe arbitrantes, ſtirpis auctorem exuvias leonis ferentem in nummis imitati ſunt, quales Amyntam, Philippum, & Alexandrum Magnum cum hoc inſigni obſervavimus.

Hæc capitis ornamenta uſurparunt Alexandri Magni Duces unà cum imperii dignitate, quo ſe utique vel oris, vel habitûs ſimilitudine neceſſarios quaſi & legitimos hæredes probarent. Quâ de cauſâ Seleucus leonis exuviis ornatus in nummis perhibetur, in quibus plenam & amplam illius faciem ſi ſpectes, cum vaſto & robuſto corpore fuiſſe cum Appiano fateberis.

Digitized by Google

Suidas. Seleucus ob tantas & inſignes victorias cognominatus eſt ΝΙΚΑΤΩΡ, id eſt Victorioſus, potiùs quàm ΝΙΚΑΝΩΡ, ex Nicanore quodam Antigoni duce interfecto. Hanc verò ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ vocem à plurimis ſcriptoribus uſurpatam arguit legitima ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ in ſucceſſorum Seleuci nummis epigraphe. *Theſaur.* Monendi ſunt hâc de cauſâ Antiquarii Goltzium cautè legendum, nec ei fidem in Syriæ Regum cognominibus ſcribendis ſemper adhibendam, cùm ſæpius illuſtria & legitima promiſcuè cum minus decoris ΣΕΔΗΤΟΥ, ΓΡΥΠΟΥ, ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ huc uſque non inſpectis, vulgaverit.

Add. ad to. 2. fol. 1. Nummum exhibuit Triſtanus cum epigraphe ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, quem malè *Theſ. fol. 17* Seleuco primo tribuit. Similis iterum à Carolo Patino eidem adſcriptus prodiit: ſed paucos ante annos monuerat Ezech. *Diſſert. 5. fol. 375.* Spanhemius hunc nummum Seleuco Syriæ regni fundatori haud tradendum, quòd intercedere videretur Epiphanis cognomentum, quale demum ab uno ex Seleuci hujus ſucceſſoribus innuere videretur Appianus, illum verò V. cl. Seleuco VI. Antiochi vulgò Grypi filio natu majori, ut infrà demonſtrabimus, rectè adſcripſiſſet.

Jupiter in averſâ parte nummi Seleucum arguit in Alexandri Magni memoriam cuſum, vel ipſum, ex cujus cognatione videri volebat, imitari: Alexander autem Jovis filium ſe paſſim prædicans, in nummis faciem ejus ſignabat; ita Seleucus nummos cum Jove in averſâ parte ut in anteriori ſemetipſum ad Herculis formam, percuſſit, ut generis Alexandri, ſic & ſui, auctores Jovem & Herculem teſtaretur. Jupiter cum victoriâ ſedens, poſt victorias tandem quieſcendum monet; quod innuit haſta inverſa.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput pelle leoninâ ornatum cum alâ ſupra aurem, in parte averſâ bos cornupeta cum epigraphe ΒΑ-ΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

Seleucus Nicator iterum prodit cum exuviis leonis, & ala, ut in aliquot nummis Bithyniæ Regibus etiam obſervatur. Hunc nummum vulgavit Spanhemius, alam cornu fuiſſe autumat, ſed *Diſſert. 5. fol. 305.* integra, ut in ſequenti Antiochi Soteris numiſmate, percuſſa conſpicitur.

Bos cornupeta adludere videtur ad Seleuci factum. Seleucus, inquit Appianus, adeò vaſto robuſtoque corpore fuit, ut taurum ferocem ſacrificante quondam Alexandro, vinculis profugum, ſolus cornibus arreptum retinuerit manibus. Alam de fortitudine etiam interpretantur.

Ex Musæo nostro.

Caput Jovis barbatum, laureâ coronatum. In averſâ parte currus quatuor elephantorum Pallade aurigante, eâque jaculum dextrâ vibrante, clypeum ſi-

niſtrâ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥ-ΚΟΥ.

Ad Seleucum Nicatorem pertinet hic nummus cum Jovis capite. Permulti Syriæ Regum nummi Jovis, Apollinis, aliorumque numinum effigiem exhibent, quos deinceps prætermittemus, nummos Regum capita solùm exponentes, ut eorum facies hactenus ignotæ dignoſcantur.

Diod. l. 20. Currus elephantorum Seleuci potentiam in his beſtiis poſſidendis demonſtrat. Ipſe 480. elephantos contra Antigonum ex Aſiâ duxit: à Sandrocotto Indiæ Rege, cum quo pacem inierat, 500. accepit. Plurimos autem in quodam Syriæ loco Laodiceam versùs alere ſolitum memorat Strabo. Triumphalem eorum currum in victoriæ memoriam agit Pallas tutelaris Macedonum Regum dea, contra hoſtes etiamnum armata.

Digitized by Google

ANTIOCHUS I.

Seleuc. an. 31.

ANTIOCHUS, Seleuci & Apames filius, patri in imperio ſucceſſit; quem jam juſſerat regnare in mediterraneis regionibus cum Stratonice novercâ illi in uxorem à patre traditâ : eam tamen patre tantùm defuncto accepiſſe refert Julianus, de quo ſic ait. Cognitum Antiochi *in Miſopog.* morbum Eraſiſtratus Medicus patri Seleuco expoſuit; ille, quòd liberos amaret, permittere ſe ait filio uxorem: at is tum quidem recuſavit; patre autem mortuo

Digitized by Google

Seleuc. an.32. non multò pòſt, munus, quod antea ſibi datum generoſè repudiaverat, arripuit.

App. Syr. Philetærus cineres Seleuci ad Antiochum remiſit, qui in maritimâ Seleuciâ eos conditos honoravit, delubro addito, & fano ei ſacrato, quod Nicatorium vocavit.

Memn. Excerpt. c. 14. & 15. Antigonus Gonatas, cæde Seleuci intellectâ, expeditionem ſuſcepit in Macedoniam, pedeſtribus & navalibus copiis Ptolemæum Ceraunum antevenire properans. At Ptolemæus expeditas habens Lyſimachi naves, inſtructâ acie ei occurrit, ſuperiorque commiſſo prælio evaſit. Victus autem Antigonus, in Bæotiam ſe recepit; & Ptolemæus in Macedoniam tranſiens, regnum obtinuit.

Iuſtin. l. 17. c. 2. Occupato Ceraunus Macedoniæ regno, omni arte adulatur Antiocho, cum quo bellum etiam habiturus videbatur, patris cædem proculdubio ulturus: at pulſo Antigono per Ptolomæi Philadelphi fratris copias, navali prælio, pacem cum Antiocho fecit, affinitatemque cum Pyrrho, datâ ei in matrimonium filiâ ſuâ, junxit.

Pyrrhus, qui ingens momentum futurus, cui parti ſocius in hoc bello acceſſiſſet, pace inter Reges initâ, Tarentinis adversùs Romanos laturus auxilium, ab Antigono naves ad exercitum in Italiam deportandum, mutuò petiit; ab Antiocho pecuniam, qui opibus quàm militiâ inſtructior erat, à Ptolemæo Macedonum militum auxilia.

an.33. Memn. c. 16. Antiochus, qui cùm vix tandem multis præliis nec univerſum tamen patris regnum recuperaſſet, expeditam manum in ulteriora Tauri mittit, Patrocle duce;

cc;

Digitized by Google

ce; qui Hermogenem, Aſpendium genere, legatum *Seleuc.*
ſibi adoptavit. Hic cùm alias urbes, tum Heracleam an. 33.
Ponti infeſtare conſtituerat: verùm Heraclienſium legatione placatus, è finibus eorum exceſſit; & percuſſo cum eis amicitiæ fœdere, per Phrygiæ agros in Bithyniam ſe convertit: ſed Bithyniorum inſidiis exceptus, unà cum exercitu internecione cæſus eſt, cùm
ſtrenui viri facinora ſuo loco in hoſtes edidiſſet. Zi- *Memn Excerpt. c. 21.*
pætes verò Bithyniæ Rex, Antiochi copiis ita deletis, urbem ad Lyperum montem condidit, nomine ſuo inſignem.

Ptolemæus Ceraunus, dum ſe belli metu depoſito, *Diod. l. 24. Pauſ. Phoc.*
omnia tranquilla credit, accidit ut Gallorum multi- *Iuſtin. l. 24.*
tudo, fame ex patriâ migrare coacta, Macedoniam invaderet, à quibus conſerto prælio, Rex ipſe vivus capitur, & caput ejus amputatur, paucis ex Macedoniâ fugâ ſervatis.

Soſthenes, unus de Macedonum principibus, con- *Idem ibid.*
tractâ juventute, & Gallos victoriâ exultantes compeſcuit, & Macedoniam ab hoſtili populatione defendit: ob hæc virtutis beneficia Rex ab exercitu appellatus eſt.

Antiochus in Bithyniam, ob cædem Patroclis, an. 34.
expeditionem inſtituere decrevit; Rex eorum Ni- *Memn. c. 17.*
comedes, Zipætis filius, per legatos auxilium ab Heraclienſibus petiit, & impetravit, gratiam ſe relaturum, ubi ſimili neceſſitate tempus flagitaret, pollicitus.

Soſthene Macedonum duce, qui Gallos repulerat, an. 35.
defuncto, Antiochus & Antigonus Gonatas Macedo- *Idem c. 19.*
niam tanquam paternum regnum ambiebant, in co-

Seleuc. pias militares, magnos utrimque apparatus facientes.
an. 35. Antigono Nicomedes Rex operam navavit, Antiocho complures alii. Antiochus verò priuſquam in Antigonum duceret, adversùs Nicomedem bellum inſtituit. Hic igitur & aliùnde auxilia collegit, & de belli ſocietate miſſis legatis Heracleam, tredecim in ſubſidium triremes inde accepit, & tum demùm claſſem ſuam Antiochi claſſi oppoſuit: etſi autem adverſas aliquandiu tenebant acies, neutri tamen pugnæ initium fecerunt, ſed abſque effectu tandem diſceſſerunt.

Iuſtin. l. 25. Antiochus, qui longè latèque imperabat in Aſiâ, pace initâ cum Antigono, ei Macedoniam ceſſit, traditâ in uxorem Philâ, quam Stratonice uxor, ejuſdemque Antigoni ſoror, è Seleuco Nicatore patre enixa fuerat. *In Arati vita.*

Pauſ. Phoc. Brennus Gallorum Dux, principes eorum perpulit, repetitâ ſæpius oratione, ut novas ad invadendam Græciam copias mitterent, qui hoc tandem anno bellum Græcis intulerunt. His conductitios milites miſerunt Reges, Antigonus è Macedoniâ quingentos duce Ariſtodemo Macedone, totidem Antiochus ex Aſiâ, quibus Teleſarchus Syrus præfuit, qui in Oete jugo defendendo, tandem occiſus eſt.

an. 36. Inſequenti anno, Archonte Democle, Gallorum
Idem ibid. pars poſt Brenni cladem, in Aſiam tranſmiſit; eorum
an. 37. tranſitum Nicomedes certis conditionibus conciliavit, quorum auxilio, toto Bithyniæ regno contra Zipætam fratrem recuperato, illos in Antiochi ditio-
an. 38. nem immiſit. Contra Gallos exercitum duxit Antiochus; & cùm ad manus ventum eſſet, nec ſatis fe-

Digitized by Google

liciter pugnaretur, reſque magno verſaretur in diſcri- SELEUC.
mine, Rex ut bonas ſpes militum animis induceret, an. 38.
vidiſſe dixit in quiete Alexandrum M. monentem, ut *Cæl. Rhod. quæſt. l. 3.*
pro ſigno quoddam ſanitatis ſymbolum, τὸ ὑγιαίνειν, proponeret, id quod pro teſſerâ Tribunis daret, ac militum lacernis inſideret, ſic fore, ut certâ facilique victoriâ potiretur: hoc adhibito ſymbolo, equitatus Gallorum Theodotæ Rhodii ductu, disjectus eſt. Antiochus victoriâ moderatè uſus eſt, & lacrymas quidem profudit, quòd in belluis exercitûs ſui ſalus ſteterit; ideo in trophæum elephantem ſculpi juſſerit, cujus frequens in Antiochi nummis typus etiam obſervatur. Gallis itaque in Aſiam longè latèque irrumpere *App. Syr.* minantibus profligatis, Antiochus ΣΩΤΗΡΟΣ cognomentum accepit.

De diverſis in Aſiâ bellorum motibus, quos non *Iuſtin. l. 26. c. 1.* attigit Juſtinus, his annis memorat; & quidem Antiochi omnia penè geſta tenebris obſita jacent.

Magas, Ptolomæi Philadelphi eâdem Berenice ma- an. 49.
tre frater, patre verò Philippo Macedone quodam *Pauſ. Att.*
genitus, cùm Apamen, Antiochi filiam, uxorem duxiſſet, ſocero perſuaſit, ut violato fœdere, quod ejus patri Seleuco cum Ptolemæo Sotere ictum fuerat, in Ægyptum invaderet. Quod cùm Antiochus comparato exercitu moliretur, Ptolemæus in omnes populos quibus imperabat Antiochus, copias dimiſit, ex quibus aliæ prædonum more agros popularentur, aliæ hoſtem agmine facto arcerent. Hoc conſilium omnem Antiocho in Ægyptum proficiſcendi facultatem eripuit.

In Margianâ Parthiæ provinciâ campus deſertis am- *Strabo l. 11.*

Digitized by Google

SELEUC. biebatur, Antiochus admiratus loci naturam, muro an. 49. circumdedit, cujus ambitus mille & quingentorum erat ſtadiorum, atque urbem de nomine ſuo Antiochiam condidit: alteram etiam in Phrygiâ, nomine Apamæam, in Marſyæ fluvii oſtiis ipſam perlabentis conſtrui juſſit, civeſque è Celenis urbe in eam tranſtulit.

an. 51. Rex, cum felicitate ad ſenium profectus, altero filio occiſo, altero Rege nuncupato Antiocho, deceſ- *Trog. Prob. l. 26.* ſit: regnum non deterius quàm acceperat, reliquit; *Liban. Ant.* omne tamen infeſtum ac malevolum trepidabat metu rerum. Epheſi diem extremum obiit. Ab Athenien- *G. Syncell. pag 27.* ſibus Lemni incolis conſecratus eſt cum Seleuco patre. *Athen. l. 6. Marmor. Arund.* Stratonice ejus uxor, poſt mortem etiam à Smyrnenſibus conſecrata eſt, Deaque cognominata, delubro ab eis addito, & fano illi ſub nomine Veneris Stratonicidis, ex oraculo Apollinis, conſecrato, cui jus aſyli totique urbi conceſſum eſt à Seleuco II. ejus nepote.

Poſt mortem Stratonicis aliam duxit uxorem, cujus nomen ignoratur, ex quâ Laodicem filiam habuit, *Polyæn. l. 8.* Antiochi ſucceſſoris uxorem, ſic inquit Polyænus: Antiochus, cognominatus Deus, duxit Laodicen ὁμοπάτριον ἀδελφήν, id eſt ſororem ejuſdem patris; unde in Appiano Πτολεμαίου Φιλαδέλφου θυγατέρα in numero ſingulari legendum eſt.

NUMMI ANTIOCHI SOTERIS.

Ex Musæo Harlæo.

Caput diadematum cum alâ ſupra aurem, in cujus averſâ parte Apollo nudus ſedens, dextrâ telum, ſiniſtrâ arcum cum epigraphe ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝ. ΤΙΟΧΟΥ, id eſt REGIS ANTIOCHI.

ANTIOCHUS, Seleuci Nicatoris filius, ſolo diademate contentus, nudam Regis Antiochi appellationem in nummis exhibuit, nec ΣΩΤΗΡΟΣ cognomine ipſi poſt fugatos Gallos, Appiano teſte, attributo uſus eſt: unde forſan ad eum pertinere nummum inanis ſuſpectus, quem effigies patri non abſimilis, eadem ala quam in Seleuci nummo, formaque ejus temporis numiſmatum penitus arguunt.

Ala ſupra aurem Antiochi Soteris percuſſa eſt, ut ſimilis in altero maximo argenteo Bithyniæ Regis Pruſiæ, Cynici cognominati, nummo obſervatur: alæ autem avium capitibus Regum ad potentiam & dignitatem populis conciliandam, ut animalium cornua Heroum galeis ad hoſtium terrorem, ex Herodoto & Diodoro, admovebantur.

Apollo in averſâ parte in memoriam generis Seleuci patris ſignatus eſt; ſiquidem Juſtinus ipſum ab Apolline originem

duxiſſe teſtatur his verbis: *Laodice cùm nupta eſſet Antiocho, claro inter Philippi duces viro, viſa eſt ſibi per quietem ex concubitu Apollinis concepiſſe.* Apollo Jovis & Latonæ filius, eodem partu cum Diana editus eſt in Delo inſulâ. Hic jaculum & arcum gerit, ideoque quidam illi cum apparatu nomen ἀπὸ τ̃ ἀπόλλυϑαι derivant, quòd jaculis perderet. Sedet, ut opinor, ſupra machinam illam impoſitam terræ hiatui, unde Delphis virgo inſiſtens innoxie ex aditu accipiebat, ut oraculum petentibus communicaret. Imberbis eſt, perpetua illi ut Phœbo adſcribebatur juventus, unde Ovidius:

Solis perpetua eſt Phœbo, Bacchoque juventus.

Idem enim erat cum Phœbo. Longos habet capillos inſtar fœminæ, unde Horatius:

Intonſoſque agitaret Apollinis aura capillos.

ANTIOCHUS II.

Seleuc. an. 51.

ANTIOCHUS II. Antiochi Soteris & Stratonices filius, patri in regno ſucceſſit, à Mileſiis ΘΕΟΣ cognominatus eſt, quòd Timarchum eorum Tyrannum ſuſtuliſſet, ipſo in auxilium pulſo. an. 52. App. Syr.

Cùm Rex Byzantinis bellum inferre decreviſſet, ipſi ab Heracleotis Ponti quadraginta triremes in auxilium acceperunt; & horum factum eſt operâ, ut ad minas tantummodo progreſſum haberet bellum. an. 53. Memn. Excerpt.

Digitized by Google

SELEUC. an. 54. Antiochus, patris voluntatis ut & regni hæres, bellum adversùs Ptolemæum Philadelphum à patre inchoatum renovat, quod in multos annos productum eſt: totis enim Antiochus Babylonis atque Orientis viribus contra eum dimicavit. *Hieron. in Dan.*

an. 56. Rex Eleazarum Pontificem Judæorum, Simonis Juſti filium, inimicum habuit, qui anno ejus regni ſexto mortuus eſt. Antiochus jus civitatis in Ioniâ Judæis conceſſit, ſuiſque moribus vivere permiſit; quod olim Seleucus Nicator eis conceſſerat, ipſe confirmavit. *Philo de Temp. Ioſeph. l. 12. c. 3.*

an. 57. Laodice Andromachi filia, Antiocho Antiochum filium peperit, qui Hierax eſt cognominatus.

an. 62. Cùm Antiochus adversùs Philadelphum bella quàm plurima geſſiſſet, volens itaque Ptolemæus poſt multos annos moleſtum finire cum ipſo certamen, filiam ſuam Berenicen Antiocho uxorem dedit; etſi de priore uxore Laodice, ex eodem patre ſorore, & quidem adhuc vivente, duos filios haberet, Seleucum & Antiochum: deduxitque Ptolemæus filiam ſuam Peluſium uſque, & infinita auri & argenti millia dotis nomine dedit; unde Φερνοφόρος, id eſt dotalis appellatus eſt. Tantis impenſis filiam curavit Ptolemæus, ut ad eam Nili aqua deferretur, ut ſolius hujus fluminis aquam Berenice biberet. *Hieron. in Dan. c. 11. Polyæn. l. 8. Athen. l. 2. c. 2.*

an. 63. Arſaces & Teridates fratres, qui genus à Perſarum Regibus ducebant, dum Perſidis Satrapa ab Antiocho Deo Agathocles Macedo eſſet conſtitutus, qui cùm amaret Teridatem, ut ei vim inferret facilius, ſtrueretque inſidias, ſpe fruſtratus, ab ipſo Teridate, fratris Arſacis auxilio, conſciis etiam aliis quinque, interfectus *Memn. Excerpt. G. Syncell.*

ctus eſt: gentem deinde Macedonum pellentes, imperium ipſi arripuerunt. Hanc defectionem accidiſſe Manlio Vulſone & Attilio Regulo Coſſ. refert Juſtinus. Arſacem ſeptuaginta duobus annis poſt mortem Alexandri Magni regnare cepiſſe ſcribit Mircondus: quod tempus uno tantum anno Vulſonis & Reguli Conſulatum antecedit. SELEUC. an. 63. *lib. 41. c. 4.*

Eodem etiam tempore Theodotus mille urbium Bactrianarum Præfectus defecit: quod exemplum ſecuti totius Orientis populi, à Macedonibus defecerunt. Alii Euthydemum Græcos Bactrianam incolentes, à Macedonum obedientiâ abalienaviſſe tradunt: deinde Arſacem Theodoti Bactriani incrementa fugientem, Parthiam ad defectionem pertraxiſſe. Addit etiam Apollodorus Bactrianos illos Græcos viribus auctos, etiam Indiam penetraſſe, atque Hypanim fluvium versùs ortum tranſgreſſos, ad Iſamum uſque perveniſſe, majoremque quàm ipſum Alexandrum Indiæ partem ſubegiſſe. *Strabo l. 11.* *in Parthic.*

Ubi ſocerum Ptolemæum fato functum vidit Antiochus, ſubmotâ planè Berenice, priorem ſuam uxorem Laodicem cum liberis ſuis, ejus amore ſuperatus, in regiam reduxit. Hæc metuens ambiguum viri animum, ne Berenicen reduceret, virum per miniſtros veneno interfecit; diſſimulandi verò ſceleris gratiâ, Artemonem è plebe hominem, Antiocho ſimilem, in lectulo perinde quaſi ipſum Regem ægrum Laodice collocavit; admiſſumque univerſum populum, & ſermone ejus & vultu conſimili fefellit; ac tam diu defunctum maritum diſſimulavit, quoad ex arbitratu ejus regni ſucceſſor Seleucus, filius natu an. 66. *App. Syr. Hieron. in Dan.* *Valer. M. l. 9. c. 14. Plin. l. 7. cap. 12.*

Seleuc. an. 66. maximus, ordinaretur.

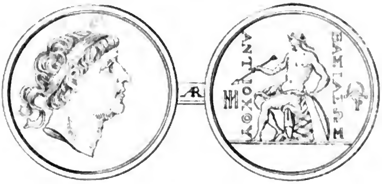
Antiochus regnavit annos quindecim, relictis è Laodice quatuor filiis, Seleuco & Antiocho fratribus, Stratonice Ariarathis ejus nominis quarti Cappadocum Regis uxore; è Berenice verò Ptolemæi Philadelphi filiâ puerulo adhuc in cunis vagiente, cum matre poſtea trucidato.

Phot. Ex. Diod. l. 31.

Rex poſt mortem à Smyrnenſibus conſecratus eſt, ut fuerat jam ab illis pater Antiochus, & mater ejus Stratonice, honoribuſque egregiis tum publicè à plebe, tum privatim ab unoquoque civium decoratus eſt.

Marm. Arund.

NVMMI ANTIOCHI DEI.

Ex Musæo nostro.

Caput diademate cinctum, in averſâ parte Apollo ſedens cum attributis & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, id eſt Regis Antiochi.

Digitized by Google

ANTIOCHUS II. Antiochi Soteris & Stratonices filius, à Mileſiis ΘΕΟΣ apud Appianum cognominatus eſt, quòd Timarchum eorum Tyrannum ſuſtuliſſet: licèt verò inter Syriæ Reges DEI appellationem primus obtinuerit, valde tamen dubito an primus in nummis illam ſibi vindicarit. Spanhemius nummum Gazæ Mediceæ cum inſcriptione, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ei attribuit: ſed forſan mutila eſt cujuſdam Syriæ Regis cum adjuncto DEI cognomine aliam appellationem uſurpantis epigraphe; ſuperbam enim & ambitioſam illam in nummis nomenclationem Antiochus IV. à Samaritanis ſibi datam primus exhibuit. *Diſſert. 5. fol. 405.*

Diverſa Antiochi II. à patre effigies, prioris quidem ampla, & naſus oblongus, hujus verò circumſcripta, paululumque naſus repandus, uno denique intuitu diſſimilis. Uterque eorum nummus ſimplici ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ epigraphe gaudet, diſtinctione cognominis initio principatus haud neceſſariâ, cùm pater & filius à populis abundè dignoſcerentur.

Apollo cum eodem typo, ut in patris ſucceſſorumque Regum nummis, ad originis Seleucidarum memoriam, vel forſan ab Antiochenſibus in honorem Apollinis, apud eos peculiari cultu in Daphnes ſuburbio habiti, percuſſus eſt.

Nummi hujus Regis ex omni magnitudine & metallo reperiuntur: ſed quanta ſit Syriæ Regum nummorum in auro raritas ſeu præſtantia, ex eo notanda occurrit, quòd in tota eorum ſerie, duorum Regum nummi aurei nobis hactenus ſint inſpecti.

Digitized by Google

Seleuc. an. 66.

SELEUCUS II.

Iuſtin. l. 27. c. 1. SELEUCUS II. Antiochi Dei & Laodices filius, natu maximus, patri in imperio ſucceſſit, auſpiciaque regni à parricido, hortante matre, quæ prohibuere debuerat, cepit. Illi CALLINICI nomen feciſſe matrem aiunt, quaſi præclaram de ſuis hoſtibus victoriam conſecuto: alii per deriſionem ſic denominatum aſſerunt à victoriis, quas nullas habuiſſe autumant; ſed fallun-
ſub fin. l. 2. tur, ut infrà videbimus. Pogon à barbâ, teſte Po-

Digitized by Google

lybio, vocatus eſt, ſed nomen ludibrii. *Seleuc. an. 66.*

Cùm Rex novercam Berenicen cum parvulo, quem patri Antiocho pepererat, Icadioni & Gennæo Antiochiæ principibus occidendum tradidiſſet, Berenice illos ad ſe interficiendam miſſos didicit, protinuſque Daphnæ ſuburbio Antiochiæ ſe clauſit, ubi cùm obſideri eam cum parvulo filio nuntiatum Aſiæ civitatibus eſſet, recordatione paternæ majorumque ejus dignitatis, caſum tam indignæ fortunæ miſerantes, auxilia ei omnes miſerunt: frater quoque Ptolemæus, periculo ſororis exterritus, relicto regno, cum omnibus viribus advolat; ſed ante adventum auxiliorum Laodices inſidiis interceptus eſt puerulus: quod Berenice graviter ferens, armata currum conſcendit, perſecutaque ſatellitem regium Gennæum urbis Præfectum, crudelis imperii miniſtrum, quem haſtâ necquicquam petierat, ſaxo ictum proſtravit, ac ſuper ejus corpus actis equis, inter infeſta contrariæ partis agmina, ad domum in quâ interfecti pueruli corpus occultari arbitrabatur, perrexit.

Hieron. in Dan. l. 11. Iuſtin. l. 27.

Val. Max. l. 9. c. 10.

Qui interfecerant puerum, alium quendam interfecto ſimillimum produxerunt in populum, eumque, ut ille eſſe videretur, regio ſatellitio ſtipaverant: Berenici verò præſidium ſtipendiariorum Gallorum dederunt, eique locum regiæ firmiſſimum tradiderunt, & jusjurandum atque fœdus inibant: Ariſtarcho enim Medico, quem ſecum habebat, ſuadente, ut pacem cum eis faceret, Berenice credidit; at illi juramento quaſi ſtratagemate uſi, Berenicen ſtatim adorti jugularunt. Quæ verò circa eam erant mulieres, defenſionem parabant, plurimæ ceciderunt: Panariſte au-

Polyæn. Strat. l. 8.

Digitized by Google

SELEUC. an. 66. tem, Mania, & Gethoſyne corpus Berenices obruentes terrâ, aliam quandam in lectum collocarunt, quaſi illam adhuc viventem, & vulnus acceptum ſanaturam; ac tantiſper ſubditis perſuaſerunt, donec accerſitus ab ipſis Ptolemæus frater veniret.

an. 67. *Iuſtin. l. 27.* Univerſæ civitates quæ defecerant, cùm ingentem claſſem comparaſſent, repente exemplo crudelitatis exterritæ, ſimul & in ultionem ejus quam defenſuri erant, Ptolemæo ſe tradiderunt. Ptolemæus, dum occiſi filii & peremptæ Berenices quaſi ſuperſtitum adhuc nominibus inſcriptas literas circummittit, *Polyb. l. 5. Hier. in Dan.* ingreſſus Syriam, Laodicen interfecit, Ciliciam & Cæleſyriam cum Seleuciâ cepit, ſuperiores partes trans Euphratem, & propemodum univerſam Aſiam, & quidem ſine bello & pugnâ, Panariſtes ſtratagemate uſus, obtinuit.

an. 68. *Iuſtin. l. 27.* Ptolemæus, niſi in Ægyptum domeſticâ ſeditione revocatus eſſet, totum regnum Seleuci occupaſſet: tantum vel illi odium parricidiale ſcelus, vel huic favorem indignè peremptæ mors ſororis attulerat. *Hier. in Dan.* Cæleſyriam tamen Ptolemæus retinuit, Ciliciam autem amico ſuo Antiocho gubernandam tradidit, & Xantippo alteri duci provincias trans Euphratem. Diripiens regnum Seleuci, quadraginta millia talentorum argenti tulit, & vaſa pretioſa ſimulachraque eorum duo millia & quingenta, in quibus erant & illa quæ Cambyſes captâ Ægypto in Perſas portaverat, unde Ægyptii, quia poſt multos annos deos ipſorum retulerat, ΕΥΕΡΓΕΤΟΥΣ cognomentum illi tribuerunt.

an. 69. Poſt diſceſſum Ptolemæi, qui relicto Seleuciæ

Digitized by Google

quam occupaverat præſidio, Seleucus adverſùs civitates, quæ defecerant, ingentem claſſem comparavit; ſed repente, veluti diis ipſis parricidium vindicantibus, ortâ tempeſtate, claſſem naufragio amittit; nec quicquam illi ex tanto apparatu præter nudum corpus, & ſpiritum, & paucos naufragii comites reſiduos fortuna fecit: miſera quidem res, ſed optanda Seleuco fuit, ſiquidem civitates, quæ odio ejus ad Ptolemæum tranſierant, velut diis arbitris ſatisfactum ſibi eſſet, repentinâ amicorum mutatione in naufragii miſericordiam versâ, imperio ejus ſe reſtituerunt. SELEUC. an. 69. *Polyb. l. 5. Iuſtin. l. 27.*

Smyrnæi & Magnetes, qui ſunt ad Sipylum montem, fœdus ad amicitiam & ſocietatem cum Rege Seleuco inierant, ut oſtenderet populus nec hoſtium impetu territus, nec rerum ſuarum cladem penſi habens, erga ejus Majeſtatem benevolentiam ſervaſſe, & in hoc perſeverare propoſito, & pro viribus adeſſe, ſicut ab initio ſuſceperat, unde honorem Seleucus accumulavit eorum civitati, tum ob benevolentiam & ſtudium, quo populus ipſius Majeſtatem affecerat, tum quòd pater ejus Antiochus Deus, & mater patris Dea Stratonice conſecrati apud eos eſſent, & honoribus egregiis honorati, tum publicè à plebe, tum privatim ab unoquoque; & ſtabilivit populo libertatem, & ſtatum popularem: quin porrò ſcripſit ad Reges, principes, civitates & gentes ſanciviſſe ſe non modò fanum Veneris Stratonicidis aviæ ſuæ inſpoliatum fore, ſed & urbem Smyrnæorum inſpoliatam. Quæ privilegia Smyrnæi cum Magnetibus communicarunt, fœdere inter ſe inito. *Marmor. Arund.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 69. Seleucum in Meſopotamiâ urbem nomine Callinicopolim condidiſſe ad annum primum Olympiad. CXXXIV. Faſti Siculi indicant, qui in hunc Seleucidarum LXIX. incidit, deſumptâ eorum æra, ut ſuprà obſervavimus, à primo anno Olympiadis CXVII.

Onias Judæorum Pontifex hoc anno detrectat tributum Ptolemæo Regi ſolvere, quod pro populo majores ejus de ſuo ſolebant Syriæ Regi pendere, talenta argenti viginti non ſolvendo, ad iram commovit Evergetem.

an. 70. *Juſtin. l. 27.* Lætus malis ſuis Rex, & damnis ditior redditus, ſed quaſi ad ludibrium tantum fortunæ natus eſſet, nec propter aliud opes regni recepiſſet, quàm ut amitteret, bellum Ptolemæo inferens, prælio victus, non multò quàm poſt naufragium comitatior, trepidus Antiochiam confugit: inde ad Antiochum fratrem literas facit, quibus auxilium ejus implorat, oblatâ ei Aſiâ inter fines Tauri montis in præmium latæ opis.

Idem ibid. Antiochus cùm eſſet annos quatuordecim natus, ſupra ætatem regni avidus, occaſionem non tam pio animo quàm offerebatur, arripuit; ſed latronis more totum fratri eripere cupiens, puer ſceleratam virilemque ſumit audaciam: unde Hierax eſt cognominatus, quia non hominis, ſed accipitris ritu, in alienis eripiendis vitam ſectaretur. Accipitris verò cognomento delectatum fuiſſe refert Plutarchus. *De ſolert. anim.*

Juſtin l. 27. c. 2. Ptolemæus, cùm Antiochum in auxilium Seleuco fratri venire cognoviſſet, ne cum duobus uno tempore dimicaret, in annos decem cum Seleuco pacem fecit.

Pax

Pax ab hoſte data interpellatur à fratre, qui conducto Gallorum mercenario exercitu, pro auxilio bellum, pro fratre hoſtem imploratus exhibuit. *Seleuc. an. 70.*

Aradii, qui cum cæterâ Phœniciâ Syriacis Regibus ut amicis obtemperabant, duobus fratribus diſſidentibus, Seleuco adhærentes, in has conditiones convenerunt, ut ad ſe ex regno confugientes recipere liceret, nec tradere invitos; ſed nec etiam quidquam injuſſu Regis enavigare prætermittere: quo privilegio, quaſi jure aſyli, illi valde locupletati ſunt. *Strabo l. 16.*

Antiochus Aſiam fratri extorquere conatus, cum Gallis adversùs Seleucum movit: prælio tandem Ancyræ inter fratres commiſſo, victor quidem virtute Gallorum Antiochus fuit. Seleucus autem, ut ne amici quidem intelligerent eum cum paucis ſe fugæ mandare, Amactionis ducis regiæ jam Armigerum ſe eſſe ſimulabat, ſumptâ veſte ad habitum Armigeri accommodatâ, cùm effugiſſet, & multitudo equitum peditumque cum eo confluxiſſet, receptâ ſtolâ, ſeipſum militibus conſpiciendum agnoſcendumque præbuit, Antiochiamque eſt reverſus. *Trog. Prob. l. 27.* *Polyæn. l. 4.*

Pyſta, quæ aliis Myſta, Seleuci amaſia, ab hoſtibus etiam capta, abjecto regio veſtitu, fœminæ pauperrimæ pannis laceris induta, inter captivos venit; ducta in Rhodum cum cæteris mancipiis, confeſſa eſt quæ eſſet, Rhodii redditâ emptori pecuniâ ſplendidè eam ornatam Seleuco Antiochiam miſerunt. *Idem l. 8.*

Cùm Seleucus clam fugiſſet, pro mortuo creditus eſt, nuntioque fratri Antiocho allato, ipſe purpuram depoſuit, pullâque ſumptâ veſte, & clausâ regiâ, fratrem luxit. Galli etiam arbitrantes Seleucum in præ- *Plut. de fraterno amor.*

Seleuc. an. 70. *Iuſtin. l. 27.* lio cecidiſſe, in Antiochum arma vertêre, liberiùs depopulaturi Aſiam, ſi omnem ſtirpem regiam extinxiſſent; quod ubi ſenſit Antiochus, velut à prædonibus auro ſe redemit; auditâ deinde fratris incolumitate, diis rem ſacram ob lætum nuntium fecit, civitatibuſque ſibi ſubditis, ut ſacrificarent & ſerta gererent imperavit: ſed ubi fratrem contra ſe exercitum alium colligere accepit, ſocietatem cum mercenariis ſuis junxit.

Idem l. 41. c. 4. Arſaces, Theodotus, & alii Orientis populi, qui ab imperio Antiochi Dei defecerant, illorum impunitatem fratrum diſcordia dedit; qui dum ſibi invicem eripere regnum volunt, perſequi defectores omiſerunt. Inter eos Arſaces acceptâ opinione Seleucum à Gallis in Aſiâ victum, Hyrcanorum quoque regnum occupavit, atque ita duorum regnorum imperio præditus eſt.

an. 71. Interea Eumenes Pergami Dynaſta, ſparſis conſumptiſque bello inteſtinæ diſcordiæ fratribus, quaſi vacantem Aſiæ poſſeſſionem invaſurus, victorem Antiochum Galloſque aggreditur: nec difficilè, ſaucios adhuc ex ſuperiore congreſſu, integer ipſe viribus, apud Sardes prælio congreſſus, Antiochum ſuperat, & in fugam vertit. *Strabo l. 13.* Hæc victoria Seleuco fratri metum incuſſit.

an. 72. *Idem ibid.* Victo Antiocho, cùm Eumenes majorem partem Aſiæ occupaſſet, ne tunc quidem fratres, perdito præmio, propter quod bellum gerebant, concordare potuerunt, ſed omiſſo externo hoſte, in mutuum exitium, bellum reparant. Seleucus multas copias interim comparaverat, fratremque Antiochum aggredi-

Digitized by Google

tur; ipſe profugit in Meſopotamiam. Itaque eum Armeniorum montes tranſgreſſum, Arſabes, cum quo ei amicitia intercedebat, excepit. Duces Seleuci Andromachus & Achæus cum infinitis copiis perſequebantur, & magno quidem impetu manus conferebant: tandem Antiochus accepto vulnere profugit in montis colles ſuperiores, exercitu ſine ordine ſub lateribus montis caſtra metante, famam divulgavit, illum in prælio cecidiſſe: exercitus verò non exiguam partem noctu colles montis occupare juſſit. Sequenti die Antiochi milites legatos miſerunt Philetærum Cretenſem, & Dionyſium Lyſimachæum, certiſque conditionibus ejus corpus ad ſepeliendum poſtularunt, ſeipſos atque arma tradentes. Andromachus inquit nondum Antiochi corpus inventum eſſe, quærerent interiùs in vinculis, ſe miſſurum qui arma & milites acciperent. Venerunt quatuor millia virorum, non ad pugnam faciendam parati, ſed ad accipiendos captivos inſtructi: qui poſtquàm ad latera montis veniſſent, hi qui colles occuparant, deſuper effuſi, magnam eorum ſtragem ediderunt: Antiochus verò regio habitu recepto apparuit, & viventem & vincentem ſe oſtendens. Sed Antiochus deinde à Seleuco victus eſt, quem Andromachus dum in Meſopotamiam uſque perſequi conatur, à Ptolemæo Evergete captus, in vinculis aliquandiu detentus eſt. In bello quod inter ſe fratres repararunt, Plutarchus ait, fratri juniori matrem auxilium tuliſſe; licèt dixerit Appianus, eam à Ptolemæi militibus occiſam fuiſſe initio illius imperii.

Seleuc. an. 72. Polyæn. l. 4. Prol. Trog. de fraterno amore.

Antiochus in hâc provinciâ denuò victus eſt, mul- an. 73. Juſtin. l. 27.

Digitized by Google

Seleuc. torumque dierum fugâ fatigatus, tandem ad cognatum
an. 73. ſuum Ariarathem Regem Cappadociæ provehitur. Seleucus, toto fratris exercitu funditus deleto, accerrimum hoſtem tandem profligaſſe lætus, in egregiæ monimentum victoriæ, urbem Callinicopolim, quam unâ Olympiade priùs exſcriptorum errore in hâc provinciâ conditam Faſti Siculi indicant, hoc anno ædificavit.

an. 74. *Iuſtin. l. 17. c. 3.* Antiochus cùm primùm ab Ariarathe benignè exceptus eſſet, interjectis diebus, cognito quòd inſidiæ ſibi pararentur, ſalutem fugâ quæſivit. Igitur cùm profugo nuſquam tutus locus eſſet, ad Ptolemæum hoſtem, cujus fidem tutiorem quàm fratris exiſtimabat, decurrit, memor vel quæ facturus fratri eſſet, vel quæ meruiſſet à fratre: ſed Ptolemæus non tam amici debito quàm hoſtis functus, ſervari eum in arctiſſimâ cuſtodiâ juſſit.

an. 75. Laodice Andromachi filia, Seleuco Callinico Antiochum filium peperit, qui in imperio ſucceſſit Seleuco, fratri natu maximo, & MAGNVS eſt cognominatus.

an. 76. *Idem l. 41. c. 4.* Rebus itaque quietis, Seleucus contra Orientis defectores exercitûs ducendi conſilium cepit. Arſaces eo audito, illius metu, & Theodoti Bactrianorum Regis ingentem etiam parat; ſed citò morte Theodoti liberatus, cum filio ejus & ipſo Theodoto fœdus
an. 77 ac pacem fecit: nec multò pòſt cum Seleuco Rege ad defectores perſequendos veniente congreſſus, victor fuit. Hunc diem Parthi exinde ſolennem velut initium libertatis obſervarunt.

an. 78. *Iuſtin. l. 27. c. 1. & l. 41. c. 4.* Revocato deinde novis in Aſiam motibus Seleuco, acceperat forſan Antiochum fratrem è Ptolemæi carcere fugiſſe: ipſe enim operâ cujuſdam meretricis ad-

Digitized by Google

jutus, deceptis cuſtodibus elapſus eſt; ſed fugiens à latronibus interfectus eſt. Arſaces dato ſic laxamento regnum Parthicum format, militem legit, caſtella munivit, civitateſque firmat. Seleuc. an. 78.

Olympias, Pyrrhi Epirotarum Regis filia, amiſſo marito eodemque fratre Alexandro, cùm tutelam filiorum ex eo ſuſceptorum Pyrrhi & Ptolemæi, regnique adminiſtrationem in ſe recepiſſet, ab Ætolis partem Acarnaniæ eripere volentibus, ad Regem Macedoniæ Demetrium decurrit, eique habenti uxorem Seleuci ſororem, filiam ſuam Phtiam in matrimonium tradit. Factis itaque nuptiis, prior uxor ſponte ſuâ ad Seleucum diſcedit, eumque in mariti bellum impellit. an. 79. *Iuſtin. l. 28*

Rhodii terræmotum paſſi, quo dejectus eſt coloſſus Soli dicatus, legatos miſerunt ad civitates & Reges, qui certatim donaria ampliſſima largiti ſunt; inter quos Seleucus, præter immunitatem Rhodiis omnibus conceſſam, qui in ditionem ſuam navibus appellerent, præter quinque remes, inſtructas decem, & menſurarum frumenti ducenta millia, hoc amplius xyli, reſinæ, & crinis aliquot dena millia cubitorum, & millena pondo, largitus eſt. an. 80. *Polyb. l. 5.*

Seleucus comparato iterum exercitu contra Arſacem moviſſe videtur: Athenæus enim illum à Barbaro captum, diu apud Arſacem commoratum refert, habitumque fuiſſe regiâ prorſus magnificentiâ & impensâ, tandemque dimiſſum pace initâ. Juſtinus ait: Amiſſo regno, equo præcipitatus, finit. Regnavit annos viginti, relictis è Laodice duobus filiis, Seleuco & Antiocho, & filiâ, Mithridati V. Ponti Regi nuptâ, cui majorem Phrygiam pater in dotem dedit. an. 85. *ex Poſſid. l. 5.* an. 86. *l. 27. c. 3.* *Idem l. 38. c. 5.*

Digitized by Google

NVMMI SLEVCI CALLINICI.

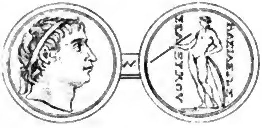
Ex Musæo nostro.

Caput diadematum : in aversâ parte Apollo nudus ſtans, dextrâ telum , ſiniſtrâ innixus tripode, cui corona lauri impoſita, cum epigraphe ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id eſt Regis Selevci.

Seleucus II. cognominatus eſt Callinicus; quod nomen per ludibrium ipſi inditum exiſtimant, quaſi nullas obtinuerit victorias : inſignem tamen de fratre Antiocho retulit, in cujus memoriam urbem in Meſopotamiâ de ſuo nomine Callinicopolim condidiſſe indicant Faſti Siculi ; qui titulus in ejus ex omni metallo nummis non obſervatur, quòd Reges Syriæ ab initio cognomina poſteritati conſignare non ita eſſent ſolliciti.

De Apolline plura, de illius tripode pauca deguſtemus. Tripus à machinâ illâ terræ impoſitâ, unde oracula petebantur, quæ tribus fulcris ſuſtinebatur, nomen accepit. Corona tripodi impoſita ex lauro concinnata eſt : laurus peculiariter Apollini ſacra dicitur in memoriam Daphnes Penæi fluvii filiæ, ipſius complexus fugientis, in hanc arborem mutatæ.

Digitized by Google

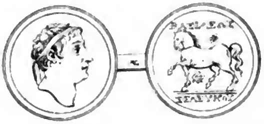
Ex Musæo nostro.

Caput diadematum: in aversâ parte Apollo ſtat, dextrâ telum, ſiniſtrâ arcu innixus, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id eſt Regis Seleuci.

AD Seleucum Callinicum ſpectat hic nummus; eadem eſt quæ in ſuperiori effigies, & planè à Seleuco I. diſſimilis, plena ſiquidem Nicatoris facies, Callinici verò macilenta, ut & naſus oblongus conſpicitur: ad hæc Seleuci I. numiſmata exuviis leonis ſemper ſunt inſignita.

Apollo, pro tripode in anteriori nummo, hîc arcu innixus ſtat, in Seleuci originis memoriam, aut in Apollinis honorem, ab aliqua civitate, forſan Antiochiâ percuſſus: illam Callinicus tertiâ parte auxit, unde memores Antiochenſes ſummo honore Apollinem venerati, illum in nummo Seleuci ſignarunt.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput idem juvenile diademate ornatum, in aversâ parte equus cum eâdem epigraphe.

Equus in plurimis Macedoniæ urbium nummis ſignatur, quòd in hoc regno illi in ſamâ & pretio eſſent: hinc fabulati ſunt in Theſſaliâ primum equum ortum fuiſſe, & primò ibi domitum. Syriæ Reges, qui à Macedoniâ originem ducebant, generoſis equis delectabantur, & optimo pollebant equitatu; quod innuere videtur equus in nummo Seleuci, niſi denotet bellicoſum populum, quo ſymbolo Syro-Macedones egregiam belli fortitudinem demonſtrarent.

Stella in vertice nummi ſignata, ad Aradum urbem, cujus inſigne & peculiaris nota eſt, ut ſæpius videbimus, pertinet.

SELEUCUS III.

Seleuc. an. 87.

SELEUCUS III. Seleuci II. & Laodices filius natu maximus, mortuo patre, Aſiæ regnum ſuſcepit: ipſe à D. Hieronymo & ab aliis Ceraunus appellatur. Hier. in Dan. Cùm audiret patrem ab Arſace detentum, cum Antiocho fratre, ipſius ultione, & ſpe victoriæ provocatus, exercitu congregato, arma corripuit; ſed accepto ejus mortis nuntio, ipſe ad regni moderationem ſe convertit: Antiochus verò ad ſuperiora Aſiæ tranſiit, Babyloniæque moratus eſt.

SELEUC. an.88. *Polyb. l. 4.* Rex ut audivit Attalum Pergamenum loca omnia quæ ſunt citra Taurum montem in Aſiâ, ſuæ ditioni ſubjeciſſe, ipſi protinus bellum inferre decrevit, copiaſque comparavit. Rebus itaque conſulendum ratus, Hermiæ è Cariâ oriundo ad rerum curam admoto, *Idem lib. 5.* fide ejus fretus, regnum commendavit, maximiſque viribus contra Attalum ſecundo imperii ſui anno Taurum tranſgreſſus eſt. Illum Achæus, Andromachi filius, & Laodices Seleuci conjugis frater, propter jus cognationis ad hoc bellum comitatus eſt.

an. 89. Per aliquod tempus protrahi bellum videbatur, *App. Syr.* cùm Seleucus, qui nec valetudine firmus nec opibus, exercitum in officio continere non poſſet, dolo ab *Polyb. l. 4.* amicis Apaturio Galatâ & Nicanore appetitus, veneno in Phrygiâ ſublatus eſt. Illius cædem Achæus ulciſcens, ut Seleuci cognatus, Apaturium & Nicanorem trucidavit: copias verò & res univerſas cùm prudentiâ, tum magnitudine animi ſingulari adminiſtravit; nam cùm diadematis capiti imponendi occaſionem nactus, accederet etiam populorum voluntas regnum illi certatim deferentium, ipſe inclinare in eam partem noluit; ſed Antiocho juniori, Seleuci fratri, imperium conſervans, per omnes regiones bellum *Hier. in Dan.* circumferens, quidquid cis Taurum fuerat amiſſum, recepit.

Exercitus qui erat in Syriâ, Antiochum ad regnum de Babylone vocavit; & Epigenes, qui Seleuci copiis *Polyb. l. 5.* præerat, illas in Syriam reduxit. Seleucus regnavit ex Porphyrio & Euſebio annos tres: an habuerit uxorem, incertum eſt.

Digitized by Google

Seleuc. an. 89.

NUMMI SELEUCI CERAUNI.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in averſâ parte Apollo ut in aliis ſedens, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id eſt Regis Seleuci.

Seleucus III. Callinici filius, cognominatus eſt Ceraunus; ſed unde illi à celeritate nomen, an ut Parthis terrorem incuteret, qui captum in prælio patrem detinebant, contra quos exercitum ducere parabat. Id cognomen in nullis hujus nominis Syriæ Regum nummis hactenus inſpeximus; quem tamen ad Ceraunum revocare placet, cujus conjecturæ teſtis, una ipſius Seleuci agnitio, quæ ex aliis nobis ſupereſt: cæteri enim aut literis numeralibus, aut aliquo cognomine ab aliis diſtinguuntur. *Hieron. in Dan.*

De Apolline jam plura, ideo explicatione non indiget. Hic Seleuci nummus inter rariores reponendus.

Digitized by Google

Seleuc.
an. 89.

ANTIOCHUS III.

Polyb. l. 5.

ANTIOCHUS III. Seleuci II. & Laodices filius, Seleuco fratri ſucceſſit adhuc impubis & puer annorum quindecim; ob res præclarè geſtas MAGNUS cognominatus eſt. Regnum defectoribus plenum aggreſſus, omnem citra Taurum provinciam Achæo commendavit, Mediæ Molonem, & fratrem ejus Alexandrum Perſidis Satrapam conſtituit; Hermiæ, quem Seleucus III. regno præfecerat, ſummum aulæ moderamen conceſſit.

Digitized by Google

Achæus, ſubacto multis cladibus Attalo, quidquid fuerat amiſſum recepit, illumque inter paterni regni fines compegit: regionibus cis Taurum dominans, non ſpeciem ſolùm regiam, & potentiam obtinebat. SELEUC. an. 90. Polyb. l. 4.

Duo fratres Molo & Alexander, Antiochi Regis pueritiam aſpernati, ſpe etiam illâ ducti, quaſi Achæus conſilia cum ipſis eſſet conſociaturus, præcipuè autem calumnias & crudelitatem Hermiæ veriti, deficiendi, & ſatrapias ſuas ab Antiocho avertendi conſilium inierunt. Rex cum ſuis de defectione an. 91.
Molonis & Alexandri conſilium cepit, quomodo illorum defectioni eſſet occurrendum, juſſitque ut ex animi ſententiâ quiſque diceret. Omnium primus Epigenes cenſuit non contemnendam ſibi eam rem videri, ſed appropinquare Regem iis locis oportere, ut ipſe præſentiæ ſuæ majeſtate exorientem nubem diſſiparet. Tum indignatus Hermias, perfidiæ inſimulavit Epigenem, quaſi corpus regium in manibus conſpiratorum ponere ſtuduerit, cenſuitque Regi periculoſum, copias adversùs Molonem ducere, ſed in Ptolemæum ſummâ celeritate ducendum putaret exercitum ad Cœleſyriam recuperandam. Igitur adversùs Molonem duces Xenon & Herodotus Hemiolius mittuntur; Antiochum autem Hermias hortatus eſt, ut mox res Syriacas aggrederetur, id ſatagens, ut Regi quamplurimis curis implicito neceſſarium ſe redderet, & præſentem authoritatem non amitteret.

Interea Hermias fingit epiſtolam quaſi ab Achæo miſſam, eamque Regi offert, quâ ſignificabat Achæus ſollicitari ſe à Ptolemæo ut imperium ſibi vindicet;

Digitized by Google

Seleuc. polliceri Ptolemæum naves, pecuniam, omnia incœ-
an. 91. pto neceſſaria, ſi modò diadema aſſumeret, & palam ejus imperii inſignia ſibi arrogaret, quod reipsâ obtineat, quantumvis ipſe ſibi titulum invidens, oblatam à fortunâ coronam reſpiciat. Iſtis literis Rex fidem habens, prompto pronoque animo erat ad ſuſcipiendam in Cæleſyriam expeditionem.

an. 92. Antiochus inter hæc, dum ad Zeugma agebat, Seleuciam advenit Diognetus dux claſſis, ex partibus Cappadociæ ad Euxinum, Laodicen Mithridatis Regis filiam ducens, virginem matrimonio Antiochi deſtinatam. Rex quanto par erat comitatu obviam progrediens, cum ingenti clientum turbâ virginem excipit, ac ſtatim magnifico regioque omnium rerum apparatu nuptias celebrat. Peractis nuptiarum ſolennibus, Rex Antiochiam venit, ibique Laodicen ſalutari Reginam juſſit, totuſque ſe deinde ad bellum comparat.

Eodem tempore Molo, præparatis ad omnia populorum præfecturæ ſuæ animis, quà commodorum ſpe injectâ, quà metu proceribus incuſſo, productis ad ipſum epiſtolis Regis minarum plenis, & falſis; habens etiam promptum ad omnia coadjutorem fratrem Alexandrum; proviſo denique ne quid è proximis provinciis metuendum haberet, benevolentiâ eorum qui inter cæteros eminebant, largitionibus ſibi conciliatâ, adversùs regios duces cum magno exercitu eſt profectus. Xenon & Theodotus ejus adventu perturbati, intra urbes ſe recipiunt. Molo, Apolloniatico potitus agro, commeatibus omnis generis abundabat, jam formidabilis propter regni magni-

tudinem, principiò Seleuciam obſidere, Tigri traje- SELEUC.
cto, eſt conatus; deinde quominus copias tranſmit- an. 92.
teret à Zeuxide qui fluviatiles omnes naves occupaverat, impeditus, ad caſtra, quæ vocant Cteſiphontem, conceſſit, ibique neceſſaria exercitui ad hibernandum comparavit.

Antiochus, auditis Molonis ſucceſſibus, & fugâ ducum ſuorum cognitâ, paratus quidem erat, omiſſo Ptolemæo, exercitum adversùs Molonem ducere: ſed Hermias pernegat Regis majeſtati convenire, ut ipſe præſens cum perduellibus manus conſerat. Igitur an. 93.
Xenætas Achæus Hermiæ conſilio mittitur, cui exercitus & ſummum imperium attribuitur. Juvenem Regem Hermias habens in poteſtate, pergit ire, & Apameæ copias cogit, inde Laodiceam caſtra movet, unde profectus cum exercitu Rex, deſertum emenſus per convallem Marſyam nomine, inter Libanum & Antelibanum ſitam, quibus montium faucibus hinc caſtellum imminet Brocchi, inde Gerra quam pervenit: hanc urbem Theodotus Ætolus, cui fides erga Ptolemæum adhuc conſtabat, diligenter munierat, ei vim facere Antiochus principiò inſtituit; ſed quia propter locorum munitiſſimam naturam plus ipſe detrimenti accipiebat, quàm hoſti inferebat, incœpto deſtitit.

Xenætas, qui contra Molonem profectus, Seleuciam caſtra moverat, Diogene accito Suſianæ Præfecto, & Pythiadâ, Tigrim amnem pro munimento habens, in conſpectu hoſtium conſedit: multi flumen tranſnatantes, è caſtris Molonis ad Xenætam veniebant, affirmantes, ſi copiæ amnem trajice-

Digitized by Google

Seleuc. an. 93. rent, univerſum Molonis exercitum ad partes ipſius eſſe inclinaturum: nam & Moloni pleroſque invidere, & multitudinem egregiâ cumprimis erga Regem eſſe voluntate. Hac perſuaſione inflatus Xenætas, amnem tranſire ſtatuit: ex univerſo exercitu fortiſſimos quoſque equites pediteſque legit, ac relictis ad tuitionem caſtrorum Zeuxide & Pythiadâ, decem ferè millia paſſuum infra Molonis caſtra ſilentio noctis prætergreſſus, poſtquam ſine periculo navibus impoſitas copias trajeciſſet, nocte eâdem opportunum caſtris locum cepit, qui hoſtibus imminebat, ibique conſedit. Molo, re intellectâ, equitatum in hoſtem mittit, partim ut tranſitu eos impediret, partim ut jam tranſgreſſos funderet: at Xenætas ſperans defecturas ad ſe Molonis copias, hoſti jam proximus, metatur caſtra; tum verò Molo, ut imperatoriâ arte hoſtem falleret, relictis in caſtris impedimentis, noctu inde diſceſſit, itinere versùs Mediam facto. Xenætas, occupatis hoſtium caſtris, ſuos ut bono animo eſſent, optimamque de futuris ſpem haberent, hortatus eſt, utpote jam in fugam converſo, & in ſummâ rerum deſperatione conſtituto Molone. Quæ cùm dixiſſet, curare ſingulos corpora juſſit, paratoſque in poſterum diem eſſe ad hoſtem inſequendum. Multitudo, auctis animis, & omni genere prædæ referta, ad crapulam ſe ebrietatemque convertit: Molo verò, poſtquam opportunum locum nactus, cœnâ militem refeciſſet, converſo mox itinere in hoſtes redit, quos cùm ſomno vinoque ſepultos reperiſſet, ſummis viribus ſub auroram adoritur. Xenætas novitate rei perterritus, cum paucis impetu in hoſtes facto,

Digitized by Google

facto, profligatur, dormientium magna pars in ipſis caſtris trucidantur, reliqui in flumen ſe projecerunt. Molo caſtris hoſtium potitus, Seleuciam cum exercitu venit; hâc quoque impetu primo captâ, Zeuxis aufugerat, & Diomedon Præfectus illius perterritus hanc dereliquerat; & peragratâ provinciâ, civitates, nemine reſiſtente, in fidem accipit. Poſt hæc totius Babyloniæ, & locorum omnium qui ſunt circa Mare Rubrum, præfecturam conſecutus, Suſa contendit, & urbem quidem mox debellavit; arcem verò, in quam Diogenes dux ſe receperat, cùm fruſtra tentaſſet, Seleuciam ad Tigrim remigravit: ibi ſummâ curâ refocillato milite, multitudinem adhortatus, ad reliqua ſua conſilia exequenda perrexit, & in regione quidem ad amnem ſitâ, omnia uſque ad Europum urbem occupat, in Meſopotamiâ verò omnia uſque ad Dura. Seleuc. an. 93.

Antiochus de Xenæthæ interitu, & Molonis victoriâ certior factus, propriis rebus conſulendum putavit; ſpei de Cæleſyriâ conceptæ renuntians, ad bellum iſtud omnem convertit impetum. Convocato iterum concilio, Epigenes ſermonem denuò occupans, oportuiſſe ait jam antè uſos conſilio, quod ipſe dederat, non cunctari, nec procraſtinatione uti, & hortari ut in ejus belli curam Rex incumberet. Hermias in incœpto perſiſtens, Regem obſecrabat, ne tam imprudenter recipiendæ Cæleſyriæ ſpem deſereret; offendit apud multos, ipſi quoque Antiocho moleſtus: probatâ Epigenis ſententiâ ut magis neceſſaria & utiliora ſuadentis, decretum eſt bellum contra Molonem gerendum eſſe, & ut Rex ipſe copias ad-

Seleuc. verſùs ipſum duceret; ibi tum Hermias totum ſeſe ad
an. 93. ſententiam aliorum componere, fierique repente alius. Apameæ congregato exercitu, cùm fortè ſeditio quædam inter milites orta fuiſſet propter reliqua ſtipendiorum non depenſa, perculſum animo Regem nactus Hermias, ſedaturum ſe militum animos promiſit, ſi modò concederet ſibi Rex, ne huic expeditioni intereſſet Epigenes. Rex, etſi Epigenem conſilio atque induſtriâ plurimùm in rebus bellicis pollere didicerat, circumventus tamen ab Hermiâ, & præoccupatus à fiſci adminiſtris, cuſtodibus & cubiculariis, ſui juris non erat: quamobrem præſentibus malis medendum ratus, confeſtim Epigenem dimiſit Apameam. Exercitus poſtulata ſua conſecutus, Hermiæ favebat. Soli Cyrrheſtæ numero circiter ſex millia, factâ ſeditione, à Rege defecerunt, & multas aliquandiu moleſtias Regi exhibuerunt, donec victi tandem ab aliquo è regiis ducibus, plerique perierunt. Interea Hermias operâ uſus eſt Alexidis, qui tum arci Apameæ præerat, qui confictis literis tanquam à Molone ad Epigenem miſſis, inſontem occidit. Antiochus ut ad Euphratem venit, aſſumptis viribus quæ ibi erant, caſtra inde movit: cùmque ad Antiochiam in Mygdoniâ perveniſſet, ibi ſubſtitit, donec deſæviret hiems.

an. 94. Rex inde profectus quadrageſimo pòſt die, Libam venit. Eo loci cùm Rex ſuos conſuleret quâ viâ adverſùs Molonem eſſet pergendum, qui erat in tractibus Babyloniæ vicinis, cenſebat Hermias ſecundùm Tigrim eſſe progrediendum, ita ut pro munimento exercitui eſſent tum hic, tum alii duo amnes Lycus &

Kapros. Zeuxis, etſi quominus liberè ſuam proferret ſententiam, triſtiſſimo Epigenis exitu terrebatur; quia tamen Hermiæ conſilium erat cum manifeſto errore conjunctum, dicere auſus eſt Tigrim omnino eſſe trajiciendum : primò quòd ſi hoſtes locum Foſſam Regiam dictum præoccuparent, nullâ ratione trajicere eſſent valituri; contrà ſi Tigrim trajicerent, nequaquam dubium eſſe quin Apolloniatidis regionis incolæ, pœnitentiâ ducti, Regem ad ſe vocarent, jam non voluntate, ſed neceſſitate ac metu Molonis : neque porrò ambigendum eſſe, quin propter ſoli ubertatem omni genere commeatuum exercitus eſſet abundaturus : poſtremò Molonem, ubi intercluſus ei foret reditus in Mediam, & omnis commeatus ereptus, coactum iri ad dimicandum deſcendere; aut ſi prælium detrectaret, ſine morâ copias ejus univerſas mutatis animis ad ſpes Regis eſſe reſpecturas. Zeuxidis laudatâ ſententiâ, confeſtim exercitu trifariam diviſo, tribus locis copias cum impedimentis flumen trajecerunt; & versùs Dura Antiochus cum copiis profectus, obſidionem ejus urbis, quam ſcilicet unus ex Molonis ducibus obſidere cœperat, repentè diſſolvit; deinde octavo die Orico monte ſuperato, Rex Apolloniam pervenit. SELEUC. an. 94.

Molo, cognito Regis adventu, ne reditus in Mediam ſibi intercluderetur, Tigrim ponte ſtatuit jungere, & copias tranſmittere, ut prior montana regionis Apolloniatidis occuparet, quòd in funditorum, qui nominantur Cyrtii, multitudine magnam fiduciam poneret. Poſtea appropinquantibus utrinque copiis, accidit ut quæ fuerant præmiſſæ delectorum

Seleuc. manus, in quibuſdam jugis ſibi invicem occurrerent.
an. 94. Hi primò laceſſere ſeſe mutuò, ac pugnam conſerere; deinde ubi propiùs ambo exercitus acceſſerunt, è conflictu diſceſſere, ac tum quidem ad ſuas legiones reverſi quinque millium intervallo, metantur caſtra. Molo quàm periculoſæ & ancipitis res ſit aleæ reputans, ut rebelles cum Regibus ſuis interdiu & fronte rectâ congrediantur, nocte adoriendum ſibi Antiochum eſſe cenſuit. Delectis igitur fortiſſimis, occultis quibuſdam callibus eos circumducit, ut de ſuperiore loco impetum in hoſtem faceret: verùm ubi in itinere intellexit decem juvenes ad Antiochum tranſiiſſe, ab incœpto deſiſtens, & ſub lucem primam in caſtra reverſus, inopinato adventu ſuis terrorem injecit. Poſtero die Rex copias educit, & ad prælium evocat: in dextro cornu primò Xyſtophoros locat, duce impoſito Ardye, viro in bellicis rebus egregiâ virtute cognito: his proximos admovet Cretenſes: adhærebant iſtis Galatæ Tectoſages, deinde ad horum deinceps latus applicuit peregrinos ex Græciâ mercede conductos: poſt omnes ſequebatur agmen phalangis, diſpoſitis cohortibus ad inſtar priorum. Lævum cornu equitibus dedit, quos Hetæros, ſive Regis ſocios vocitant: elephantos (ii erant numero decem) ante aciem per intervalla collocavit: ſubſidiarias verò manus, quà peditum, quà equitum, in cornua diſtribuit; & ut hoſtem, ubi ſemel inchoata pugna fuerit, circumirent, præcepit: ordines deinde interequitans, paucis pro tempore militem eſt cohortatus: lævum cornu Hermiæ & Zeuxidi tradidit, ipſe in dextro curabat. At Molo, propter conſternatio-

nem animorum, quæ præcedente nocte erat verſata, confusè ac perturbatè aciem ſtruere ad formam aciei hoſtilis propter duas rationes accommodans, equites in cornu utrumque dividit: ſcutatos, galeatos, & quod erat gravis armaturæ, medio inter equites loco ſtatuit: præterea ſagittarios, funditores, & id omne genus leviter armatorum, ultra equites ad dextram & ſiniſtram circumfudit: falcatos currus ante aciem in ſpatio collocavit, ſiniſtrum cornu Neolao fratri commiſit, dextrum ipſe tenuit. Poſt hoc, procedente paulatim utroque exercitu, dextrum quidem Molonis cornu fidem ſervavit, magnoque ac forti animo impetum in Zeuxim fecit; lævum verò cornu, ſimul atque in conſpectum Regis ventum eſt, tranſitionem fecit. Molo, poſtquam proditum ſe à ſuis, & circumcluſum ab hoſtibus vidit, mortem ſibi conſcivit. Neolaus, ubi pugnâ evaſit, & in Perſidem ad Alexandrum fratrem pervenit, matrem & Molonis liberos obtruncat, dein ſuper mortuorum cadaveribus ipſe ſe jugulat, poſtquam Alexandro perſuaſiſſet, ut ipſe quoque idem faceret. Rex, direptis hoſtium caſtris, Molonis corpus loco totius Mediæ conſpicuo juſſit in crucem tolli: delatum namque cadaver in Chalonitidem regionem in aſcenſu Zagri montis affixum eſt; rebellem exercitum Rex duris verbis increpitum, in fidem datâ dextrâ recipit; & in Mediam miſit, qui res ejus provinciæ ordinarent. Seleuc. an. 94.

Seleuciam Antiochus è ſuperiore regni tractu regreſſus, circumjacentium præfecturarum ſtatum componit: pari manſuetudine ac prudentiâ Hermias Seleucenſes variè criminatus, mulctæ nomine mille ta-

Digitized by Google

SELEUC. an. 94. lenta à civitate exigere; Diganes (id magiſtratus apud illos eſt nomen) in exilium pellere, in multos civium mutilatione membrorum, cædibus ac tormentis ſævire; quæ mala Rex ægrè tandem, modò iram Hermiæ verbis leniens, modò pro arbitrio ſuo quædam diſponens, mitigavit, contentuſque Seleucienſium errorem centum quinquaginta talentorum mulctâ caſtigaſſe, in priſtinum ſtatum eam reſtituit. His rebus peractis, Diogenem Mediæ Præfectum, Apollodorum Suſianæ reliquit; Tychonem in proxima Rubro mari loca miſit. Ac Molonis quidem rebellio, quique illam eſt inſecutus ſuperiorum Aſiæ præfecturarum motus, hac animadverſione ſopita eſt, omniaque in hunc modum ſunt compoſita.

Antiochus ſucceſſu læto rerum ſuarum ferox, minis terrere, ac metum injicere volens barbarorum populorum Dynaſtis, qui provinciis ſuis imminentes, earum fines attingebant, ne in poſterum auxilia vel commeatum rebellibus ſuis ſubminiſtrarent, expeditionem adversùs eos ſuſcipiendam ſibi duxit: omnium autem primum Artabazanem, qui Atropatios dominio obtinebat, aggredi ſtatuit. Eo tempore Regem filio eſſe auctum, nuncii attulerunt. Hermias, qui ut arma in Ptolemæum verterentur optabat, eò lubentiùs ad eam expeditionem conſenſit, perſuaſus, ſi Antiocho aliquid humanitus contingeret, tutorem ſe infantis futurum, & omne imperium in ſuâ poteſtate habiturum. His ita conſtitutis, Zagrum montem ſuperant, & in ditionem Artabazanis impreſſionem faciunt. Hoc regnum inde à Perſarum temporibus durabat, tempeſtate Alexandri Magni neglectum. Ar-

Digitized by Google

tabazanes Regis adventu perterritus, maximè propter ætatem jam decrepitam, vi majori cedendum ratus, cum Antiocho pacem quibus ipſe voluit legibus, fecit. Seleuc. an. 94.

Hac pace firmatâ, Apollophanes Medicus, Regi dilectus, illum monere auſus eſt, ut ab Hermiâ ſibi caveret: Antiochus, qui & ipſe jam graviter ferre & formidare Hermiam cœperat, Apollophanis conſilium probavit, eumque hortatus eſt, ut non modò verbis, verùm etiam operibus ſuæ amicorumque ſaluti provideret. Apollophane paratum ſe ad omnia aſſerente, tale quiddam machinati ſunt. Simulant Regem vertigine quâdam laborare: ad paucos dies familiam, & eos qui circa Regem ſtationes obire ſoliti erant, dimittunt; ita cùm Regem amici pro ſe quiſque viſerent, conveniendi ſeparatim quoſcumque vellent illorum, opportuna fuit occaſio. Præparatis igitur illis qui ad hoc incœptum idonei eſſe videbantur, cùm propter Hermiæ odium haud difficulter omnes conſentirent, deſtinata pergunt exequi: Antiocho imperant Medici, ut luce primâ, dum adhuc frigidior eſt aër, prodeat ambulatum: ad conſtitutam horam præſto eſt Hermias, & unà cum eo quotquot ex amicis participes conſilii facti fuerant; à reliquis ceſſatum eſt, quia multò maturiùs Rex quàm pro ſolito more exibat. Hoc pacto Hermias è caſtris abducitur in locum quendam; deinde ubi paululùm ex itinere velut neceſſitatis cujuſdam causâ deflexiſſet, à circumſtantibus confoditur. Hoc modo vitam finivit Hermias, ſupplicium perferens ſceleribus ſuis. Rex deinde domum reducere conſtituit exercitum. Pro-

Seleuc. vinciales omnes factum laudabant, quòd Hermias ab
an. 94. adminiſtratione ſummotus eſſet : quo etiam tempore Apamenſium uxores, Hermiæ uxorem, liberi liberos lapidibus obruerunt.

Achæus, cùm bellum à Rege cum Artabazane gerebatur, poſtquam Attalum in urbem Pergamii concluſiſſet, omniaque circùm loca in poteſtatem ſuam redegiſſet, & cum Ptolemæo Philopatore conſiliorum ſocietatem iniiſſet, cogitans fieri poſſe, ut in eâ expeditione aliquid humanitus Antiocho eveniret; aut etiam ut id non eſſet, ſperans facile ſibi eſſe propter ingens locorum intervallum, in Syriam priùs irrumpere, quàm ille reverteretur, & Cyrrheſtis qui à Rege defecerant adjuvantibus, regnum illud celeriter obtinere, è Lydiâ cum univerſo exercitu fuerat profectus. Laodiceam Phrygiæ ut ventum eſt, diadema capiti impoſuerat, nomen regium tum primùm aſſumens, & cum legatis cæteriſque reſponſa dabat, & cùm ad civitates ſcribebat, Syniride exule præ cæteris ut id faceret ipſum impellente. Mox itinere aliquandiu continuato, ubi jam Lycaoniæ appropinquabat, ſeditio in exercitu eſt orta, ægrè ferente milite duci ſe ad bellum gerendum contra eum, quem ſibi Regem natura dediſſet. Itaque Achæus, qui vertiſſe in contrarium voluntates ipſorum ſentiret, conatis abſiſtit; atque ut armatis ſuis perſuaderet de invadendâ Syriâ nihil unquam à ſe fuiſſe cogitatum, mutato itinere Pyſidiam populatur. Hac ratione ditato exercitu, conciliatâ ſibi benevolentiâ ac fide militum, reverſus eſt domum.

an. 95. Antiochus, dimiſſis in hiberna copiis, nuncios ad Achæum

Digitized by Google

Achæum cognatum ſuum miſſitat, fidem illius primò accuſans, quòd diadema capiti imponere, & Rex ſalutari auſus fuiſſet: deinde quòd palam Ptolemæi partes ſequeretur. Tum paratis quæ ad bellum contra Ptolemæum gerendum neceſſaria videbantur, copias omnes Apameæ congregat; & conſilio Apollophanis Medici, Seleucienſis genere, urbem Seleuciam recuperare primo vere ſtatuit. Ea urbs Regum Ægypti præſidiis tenebatur à tempore quo Ptolemæus Evergetes, propter caſum Berenices Seleuco Regi iratus, bello Syriæ illato, eâ urbe potitus eſt. Antiochus Diogneto Navarcho mandat, ut ad Seleuciam claſſe navigaret: ipſe Apameâ cum exercitu profectus, ſtadiorum fermè quinque intervallo ab urbe juxta Circum ſigna conſtituit. Miſſus eſt Theodotus Hemiolus cum idoneâ manu in Cæleſyriam, juſſuſque à Rege fauces occupare, & illi regioni præſidere. Seleucia in littore maris Mediterranei ad Orontis oſtia ſita eſt. Antiochus priuſquam quicquam moliretur, in urbem miſit, qui principibus viris pecuniam offerrent, ſi modò urbem abſque certamine traderent; & cùm illos flectere non poſſet, eorum qui per partes curabant, nonnullos corrupit. Exercitu trifariam diviſo, propoſitis voce præmiis, ſuos cohortatus eſt. Zeuxidi cum ipſius commilitonibus portam quà itur Antiochiam, attribuit: Hermogeni loca proxima fano Caſtoris & Pollucis: Ardyem & Diognetum ab eâ parte ubi navale erat & ſuburbium, irruptionem facere præcepit. Convenerat enim hoc ferè modo inter Regem & proditores, ut ſi per vim caperetur ſuburbium, urbs illi mox eſſet tradenda. Ubi datum

Seleuc. an. 95.

Digitized by Google

Seleuc. ſignum fuit, omnes ſimul undique acriter magnâque
an. 95. vi irruere: eximiâ tamen præ cæteris audaciâ irruptionem conati Ardys & Diognetus. Itaque cùm miles è claſſe navalia, Ardys ſuburbium ſcalis applicitis acerrimè invaderent, nec poſſent oppidani opem ferre, quia ab omni parte hoſtes urgebant, poſtquam eſſet aliquandiu pugnatum, in Ardyis poteſtatem ſuburbium devenit: quo occupato, confeſtim duces illi à Rege corrupti, ad Leontium, penes quem ſummum erat imperium, accurrunt, & ut ad Antiochum legati de pace mittantur, priuſquam per vim urbs expugnetur, poſtulant. Leontius, qui fraudem ſuorum ducum ignorabat, conſternatione illorum perterritus, miſit ad Antiochum, qui pro ſecuritate omnium qui in urbe erant, paciſcerentur. Rex, acceptis conditionibus quæ offerebantur, liberis nihil ſe nociturum pollicetur: erant autem hi ad ıɔɔ cıɔ. Traditâ autem urbe, non liberis ſolùm pepercit, ſed etiam reſtitutis in patriam civibus qui in exilium pulſi fuerant, & leges ſuas civitati, & ſuas cuique privatorum facultates reddidit; portum verò & arcem præſidiis firmavit.

Erat adhuc in his Rex occupatus, cùm literæ à Theodoto illi afferuntur: is Ætolus erat, Ptolemæi Præfectus, & ante biennium à Syriâ fortiter Antiochum repulerat; nunc autem contempto Rege Ptolemæo ob injuriam quandam, & aulicis diffidens, occupatâ per ſe Ptolemaïde, per Panætolum Tyro, aliaſque urbes quas obtinebat, Antiocho tradere paratus erat. Eo nuntio accepto, hærere ac fluctuari dubius animi Rex, tandem expeditione adverſùs Achæum in

Digitized by Google

aliud tempus dilatâ, cum exercitu profectus, eandem quam antè convallem Marſyam emenſus, ad lacum qui montes interjacet, cum copiis inſedit. Ibi cognito Nicolaum Ptolemæi ducem Ptolemaïdem obſidere, in quâ Theodotus eſſet incluſus, relictâ gravi armaturâ, datoque ducibus negotio, ut Brocchi caſtellum ſitum in ipſo prope lacum tranſitu obſiderent, ipſe cum expeditis militibus ad eximendam obſidione Ptolemaïdem iter intendit. Nicolaus, qui Regem adventare famâ nunciante jam antè didicerat, caſtra movet, ac Lagoram Cretenſem cum Dorymene Ætolo ad occupandas fauces prope Berytum mittit: in hos ſtatim ducit Antiochus, manus conſerit, terga vertere hoſtes cogit, & mox in iſtis faucibus caſtra metatur. Eo loci copiis cæteris acceptis, cum univerſo exercitu ire pergebat. Proceſſerunt illi obviam Theodotus & Panætolus amicis ſuis comitati; quos omnes cùm benignè Antiochus appellaſſet, Tyrum & Ptolemaïdem illi tradiderunt cum omnibus apparatibus qui in oppidis illis erant. Inter cætera ibi repertæ ſunt naves quadraginta, quarum erant viginti tectæ, omnibus armamentis egregiè inſtructæ: harum nulla minor fuit quadriremi, cæteræ, triremes, dicrota & celoces: & hæ quidem naves Diogneto Navarcho ſunt traditæ. SELEUC. an. 95.

Rex factus certior Ptolemæum Memphim conceſſiſſe, copias Peluſii eſſe congregatas, Nili aggeres recludi, omnes aquæ dulcis ſcaturigines obrui, mutatâ ſententiâ de exercitu ducendo versùs Peluſium, quoquoversùm agmen ductans, urbium alias vi, alias æquitate conditionum ſibi adjungere: igitur quæ levi-

Digitized by Google

SELEUC. ter munitæ erant, hæ illius adventu perterritæ, ad
an. 95. ejus amicitiam fidemque ſe applicabant. Rex volens Damaſcum in ſuam poteſtatem redigere, quam Di-
Polyæn. l. 6. non Ptolemæi dux cum præſidio tenebat, præcepit exercitui atque univerſæ regioni ut convivium Perſicum ſummâ celebritate obirent; mandavitque omnibus principibus, ut copioſum afferrent convivii apparatum, in quo celebrando cùm prorſus occuparetur cum omnibus ſuis, Dinon audito celebritatis luxu, aliquantum de excubiarum diligentiâ remiſit: Antiochus autem imperans ut concoctum frumentum ad quatuor dies ſecum portarent, duxit exercitum per ſolitudinem & vias obſcuras ac præcipites, atque ex improviſo irruptione factâ cepit Damaſcum.

Polyb. l. 5. Ptolemæus, ſubveniendi rebus ſuis, & accedendi propiùs ad hoſtem, ſicut par erat ipſum facere manifeſtâ adeò perfidiâ appetitum, ne conſilium quidem aut rationem ullam præ ſocordiâ inibat, uſque adeò rei militaris cura atque exercitatio omnis ab eo fuerat ſpreta. Soſybius & Agathocles, quibus regni habenas Ptolemæus commiſerat, decernunt in præparatione belli operam ſibi naviter eſſe ponendam: interim verò legatos ad Antiochum mittendos cenſent, qui impetum illius relaxent: ita denique omnia in ſpeciem eſſe comparanda, ut Antiochus in eâ quam conceperat de Ptolemæo opinione confirmetur; nunquam videlicet auſurum ipſum bellare ſecum, verùm per amicos & colloquia acturum, & ut Cæleſyriâ excedat rogaturum. Hæc ubi placuit ſententia, Agathocles & Soſybius ad Antiochum de pacis conditionibus miſerunt; quinetiam Rhodios, Cyzicenos, By-

Digitized by Google

zantios & Ætolos ſollicitant ad procurandam inter Ptolemæum & Antiochum pacem, cùm è veſtigio legationes ad utrumque Regem mitterentur : facta eſt interea Ægyptiis opportunitas parandi quæ ad bellum neceſſaria forent. Antiochus interim urbem Phœniciæ Dora obſidione premebat ; cujus incœpti cùm exitum nullum videret, appetente jam hyeme, miſſis à Ptolemæo legatis demùm annuit, ut & induciæ ad menſes quatuor fierent, & de ſummâ re ad conditiones æquiſſimas ſe deſcenſurum diceret. Hoc autem ille faciebat cùm longè ab eo abeſſet, ut veram animi mentem prodiret : ſed qui diutiùs à ditione ſuâ abeſſe nollet, Seleuciam exercitum reducere ad hibernandum properabat. Jam enim manifeſtum erat rebus ipſis ſtruere inſidias Achæum, à quo Ptolemæum adjuvari nemo dubitabat. Seleuc. an. 95.

Factis induciis, legatos emittit Antiochus, jubetque ut quid Ptolemæo videretur, ſtatim renuntiarent, ſibique ad Seleuciam occurrerent ; ipſe relicto in locis illis præſidio, & rerum curâ Theodoto commiſſâ, exercitum versùs Seleuciam duxit : & cùm legati in ſermonem de pace deſcendiſſent, Rex nihil à ſe niſi jure factum affirmabat ; Antigonum enim Coclitem, & Seleucum Nicatora, qui primi ea loca occupaverant, veriſſimos ac juſtiſſimos dominos fuiſſe aiebat, quamobrem ad ſe, non ad Ptolemæum, Syriæ regnum hæreditario jure pertinere, quippe Ptolemæum Lagi filium contra Antigonum pugnaſſe non ſibi, ſed Seleuco eorum locorum imperium quærentem. Præterea communem omnium Regum conceſſionem in medium afferebat : nam quo tempore, ſuperato An-

Digitized by Google

SELEUC. an. 95. tigono, dividere inter ſe regna Caſſander, Lyſimachus & Seleucus voluerunt, Seleuco eſſe omnem Syriam judicavere. At legati Ptolemæi his contraria afferre conabantur: aiebant enim Ptolemæum Lagi filium unà cum Seleuco adversùs Antigonum geſſiſſe bellum, ut totius Aſiæ imperium Seleuco vindicaret, Syriam verò & Phœnicem ſibi adſciſceret: ideoque & in proditione Theodoti, & in hoſtili profectione Antiochi in Syriam, omnino injuriam factam eſſe contendebant: ad extremum re infectâ legati diſceſſere. Maximam verò utriſque difficultatem afferebat Achæi negotium: nam Ptolemæo id ſummo ſtudio agente, ut fœderibus comprehenderetur, Antiochus contrà, ne fieri quidem mentionem ullam omnino ejus rei ferre poterat, rem eſſe indignam clamitans, audere Ptolemæum rebelles protegere, aut cujuſquam illorum meminiſſe.

an. 96. Ineunte vere Antiochus copias ſuas cogit, veluti terrâ marique hoſtem aggreſſurus, & reliquas Cæleſyriæ partes nondum ſubactas redacturus. Nicolaus Ptolemæi dux, acceptis copiis & commeatu qui Gazam adfatim convehebatur, audacter bello ſe accingit, adjuvante Perigene, quem claſſi Ptolemæus præfecerat. Nicolaus genere Ætolus erat, qui uſu bellicarum rerum, & audaciâ nemini eorum ducum, qui Ptolemæo tunc militabant, concedebat. Hic præoccupatis anguſtiis quæ ſunt circa Platanum Phœniciæ urbem, cum reliquo exercitu Porphyreonem profectus eſt, ut ingreſſum Antiochi impediret, navalibus copiis, tectis quidem navibus triginta, onerariis verò ampliùs quadringentis adjuvantibus. Antio-

Digitized by Google

chus Marathum progreſſus, cùm ad eum Aradii ve-niſſent de ſocietate acturi, non ſolùm accepit illos in ſocietatem, ſed etiam controverſiam quæ inſulanos Aradios & eos qui continentem habent, invicem antea alienabat, ſedavit, atque ut inter ſe concorditer viverent effecit: deinde per eum locum, quem Θεοῦ πρόσωπον vocant, Syriam ingreſſus, Berytum venit, & in tranſitu Botrym occupavit, Trierem & Calamum incendit; Nicarchum inde & Theodotum præmiſit ad anguſtias, quæ ſunt circa Lycum fluvium, præoccupandas; ipſe cum reliquis copiis profectus, juxta Tamyram fluvium caſtrametatus eſt, Diogneto præfecto claſſis haud procul navigante. Hic rurſus aſſumptis ſecum Theodoto & Nicarcho cum eâ expeditorum manu quam habebant, fauces quas Nicolaus præoccupaverat, ſpeculatum eſt profectus, naturâque locorum probè inſpectâ, in caſtra ſe recepit. Nicolaus, cùm loca illa ubi Libanus mons brevem difficilemque juxta mare viam relinquit, muniiſſet, facilè arcere ſe poſſe Antiochum exiſtimabat. Rex diviſis in tres partes copiis, (unam enim partem Theodoto, addito præcepto ut ſecundùm Libanum montem hoſtem peteret, manum conſereret, perrumperet denique; alteram Menedemo, cui imperavit ut per medium flumen tentaret tranſitum; tertiam Diocli, qui Parapotamiæ ad Euphratem præfecturam obtinebat, aſſignaverat) ad res mari gerendas reſervavit: ipſe cum prætoriâ ſuâ cohorte medius inter omnes ſtetit, ut & cuncta aſpicere, & opem ferre laborantibus poſſet. Simul & Diognetus & Perigenes navales copias ad pugnam direxerunt, terræ, quantùm fieri poterat,

Seleuc. an. 96.

SELEUC. an. 96. appropinquantes, & ut terreſtris navaliſque prælii una duntaxat facies appareret connitentes. Mox cùm omnes uno dato ſigno ingreſſi eſſent, mari quidem pugnæ diſcrimen æquabatur: terrâ verò licèt principiò ſuperior eſſet Nicolaus, locorum præſertim naturâ eum adjuvante, mox tamen poſtquam Theodotus ſtationem in monte locatam vi dejecit, pervaſitque, & è ſuperiore loco impetum in hoſtes fecit, Nicolaus cum ſuis fugam capit. Circiter duo millia eorum inter fugiendum ſunt cæſa, nec pauciores vivi ſunt capti, reliqui Sidonem ſe recipiunt. Perigenes Navarchus, conſpectâ terreſtrium copiarum clade, retrò ipſe concedens Sidonem petit.

Antiochus cum exercitu profectus, ad Sidonem ſigna conſtituit; urbis tamen oppugnationem non ſibi cenſuit eſſe tentandam: aſſumptis igitur legionibus Philoteriam ducit; Diogneto verò Navarcho dat negotium, ut claſſe Tyrum appellat. Philoteria ad lacum ipſum eſt ſita, quem Jordanis amnis influit, qui inde egreſſus, per planitiem Scythopoleos labitur. Hiſce duobus oppidis in deditionem acceptis, Rex reliqua incœpta Ataburium occupando ſe comparat. Eo tempore Keræas, unus è Ptolemæi præfectis, ab eo defecit, qui ab Antiocho munificè ſuſceptus, animos multorum è ducibus Regis Ægyptii erexit. Itaque non multò pòſt Hippolochus Theſſalus cum equitibus quadringentis ad Antiochum transfugit. Poſtquam Rex præſidio Ataburium firmaſſet, caſtra movit: inter eundum oppida Pellam, Camum, Gephrum, dedita ſibi accipit. Hic adeò felix rerum ſucceſſus adjacentis Arabiæ populos movit, ut cohortationibus

mutuis

Digitized by Google

mutuis incitati, communibus ſuffragiis ſe illi omnes adjungerent. Quâ novâ ſpe auctus Rex, opibuſque Arabum ſubnixus, in Galatidem devenit, eâque potitus, Abila in poteſtatem redigit. Reſtabant adhuc Gadara, locus opinione hominum præ cæteris eximiè munitus. Admoto autem exercitu, erectiſque machinis, Rex oppidanos ita terruit, ut in deditionem confeſtim venirent. Poſt hæc, cùm ei nuntiatum eſſet in urbem Arabiæ Rabatamanam (ea eſt Rabbath ben Ammon) magnum hoſtium numerum conveniſſe, eductis copiis eò tendit, & tandem loco aquationis intercluſo, obſeſſos deditionem facere coëgit. Ibi Nicharchum cum idoneo præſidio reliquit: Hippolochum autem & Keræam, quos defeciſſe à Ptolemæo diximus, cum quinque millibus peditum ad vicina Samariæ loca proficiſci juſſit, ut eos qui ſuum imperium agnoſcerent, ab hoſtium vi atque injuriis tutarentur. Ipſe Ptolemaïdem versùs caſtra movet, eo loci hybernaturus. Seleuc. an. 96.

Antiochus & Ptolemæus, præparatis omnibus rebus, in eo jam erant, ut expeditionem ſuſceptam prælio terminarent. Igitur ineunte vere Ptolemæus Alexandriâ movet, ſecum trahens ſeptuaginta millia peditum, equitum quinque millia, elephantos Libycos tres & ſeptuaginta. Antiochus, cognito hoſtem adventare, & ipſe copias ſuas in unum cogit. Erant autem in ejus exercitu; Daæ, & Carmani Cilices, ad inſtar expeditorum ornati, quorum & curam & ducatum Byttaco Macedoni dederat: Theodotus Ætolus, qui Ptolemæum prodiderat, viginti hominum præerat millibus, ex univerſo delectis regno, Mace- an. 97.

M

Digitized by Google

Seleuc. an. 97.

donico armatu, & erant plerique eorum argenteis clypeis inſignes: pariter & phalanx viginti millium ipſa quoque numerum fermè explebat; erantque hujus duces Nicarchus, & Theodotus cognomento Hemiolus. Aderant præterea Agrianes & Perſæ, ſagittarii & funditores bis mille, & unà cum his mille Thraces, duce Menedemo Alabandenſi. Aderant & Medorum, Ciſſiorum, Cadduſiorum & Carmanorum ad quinque millia, qui parere Aſpaſiano Medo juſſi. Arabes, & è finitimis populis alii decem ferè millium ſummam efficiebant, & ducem Zabdiphilum ſequebantur. Mercede conductorum è Græciâ manus ad millia quinque accedebat, eratque eis præfectus Hippolochus Theſſalus. Habebat & Cretenſes mille quingentos, ductore Eurylocho; & Neocretas mille, quibus Zebes Gortinius imperabat: unà cum his & Lydi jaculatores erant quingenti: item Cardaces ſub Lyſimacho Gallo mille. Equitatus verò univerſi ad ſex millia accedebat, quorum millia quatuor ducem agnoſcebant Antipatrum Regis nepotem: cæteris præerat Themiſon. Summa totius exercitus Antiochi, peditum duo & ſeptuaginta millia, equitum ſex, elephanti duo ſupra centum.

Ptolemæus Peluſium profectus, in eâ primùm urbe caſtra poſuit. Ibi aſſumptis qui ſequebantur à tergo, poſtquam frumentum exercitui eſſet menſus, movet caſtra, pergitque ire, per terram carentem aquâ propter Caſium montem, & ea quæ vocant Barathra, iter habens. Gazam ut ventum eſt, pars exercitus iterum ibi eſt aſſumpta, placidè leniterque ut antè proceſſit. Quintis caſtris quò deſtinaverat pervenit, ibique ſta-

Digitized by Google

dia quinquaginta ab oppido Raphiâ ſigna conſtituit. Seleuc.
Hæc urbs Cælen Syriam ex Ægypto petenti, poſt Rhi- an. 97.
nocolura occurrit prima omnium è Syriacis. Per eoſdem dies etiam Antiochus eodem cum exercitu advenit, qui urbem Raphiam prætervectus, decem fermè ſtadia ab hoſte locum caſtris noctu cepit. Ac primò caſtra caſtris collocata hoc intervallo habebant: poſt paucos verò dies Antiochus, partim ut commodiore loco minùs commodum mutaret, partim ut animis ſuorum audaciam adderet, propius Ptolemæum conſedit, non longiore ſtadiorum quinque intervallo inter utraque caſtra relicto. Quo tempore ſæpe factum, ut qui aquatum & pabulatum exibant, ſæpe manus conſererent. Eodem etiam tempore Theodotus Ætolus, qui à Ptolemæo defecerat, obſervato loco tabernaculi regii, duobus tantùm comitatus, ſub lucem hoſtile vallum intravit; cùmque dignoſci propter tenebras non poſſet, obvios omnes fefellit: verùm ubi in tentorium illud irrupit, in quo reſponſa dare adeuntibus, & cœnare ſolitus Rex erat, omnes ſcrutatus angulos, à Rege aberravit, qui extra illud inſigne tabernaculum alibi tum fortè quieſcebat: cæterùm ex iis qui ibi cubabant duobus vulneratis, Andreâ etiam Archiatro Regis obtruncato, facinus Ætolicæ quidem, ſed tamen virilis prorſus audaciæ, ſine diſcrimine in Antiochi caſtra ſe recepit, quoad audaciam ſui voti compos, imprudentiâ tantùm lapſus.

Poſtquam per dies quinque oppoſita invicem caſtra Reges habuiſſent, deſcendere tandem in prælium utrique viſum eſt. Cùm igitur prior Ptolemæus ſuos

Digitized by Google

Seleuc. an. 97. vallo eduxiſſet, extemplo Antiochus quoque educere è caſtris, & aciem contra dirigere. Phalanges ſuas ambo, & delectorum aciem armatu Macedonico inſtructorum invicem frontibus collocarunt: cornua Ptolemæus ordinaverat hoc modo. Lævum curabat Polycrates cum iis equitibus qui ducatum ejus ſequebantur. Inter hos & phalangem primi erant Cretenſes; ad latus ipſum equitum ſequebantur regii Prætoriani, quos Agema vocant: deinde Cetraſi duce Socrate: hi Libycos contingebant, qui Macedonum armis erant ornati. Dextrum cornu tenebat Echecrates Theſſalus, equites habens quibus præerat: ad lævam Echecratis Gallos & Thraces locaverat: deinceps Phocidam cum mercenariis Græcis, qui Ægyptiacæ phalangi adhærebant: ex elephantis quadringenta in lævo cornu fuerant locati, ubi Ptolemæus ipſe pugnam erat facturus; tres & triginta dextrum cornu & mercenarios equites protegebant. Antiochus verò beſtias ſexaginta, quibus erat præpoſitus Philippus ejus collectaneus, ante cornu dextrum, ubi dimicaturus ipſe erat cum Ptolemæo, locat: horum à tergo equites bis mille duce Antipatro ſtare juſſit, quibus totidem alios in modum forcipis diſpoſitos advinxit: juxta equites in fronte aciei Cretenſes ſtatuit, deinde eos qui mercede fuerant è Græciâ acciti: inter hos & Macedonicam armaturam quinque illa interpoſuit millia, quæ Byttaco Macedoni parebant. Lævam deinde aciem dirigens, in ipſo quidem cornu equites bis mille poſuit, quorum dux Themiſon: his Cardacas applicuit, & Lydos jaculatores: deinde expeditorum tria millia ſub Menedemi ducatu: his adhærebant Ciſ-

Digitized by Google

ſii, Medi, & Carmanes : his Arabes, & finitimi populi, qui jam phalangem ipſam contingebant : reliquos elephantos ſiniſtro cornui præpoſuit, præfecto illis Myiſco inter pueros regios in aulâ quondam educato. SELEUC. an. 97.

Ad hunc modum inſtructis utrinque copiis, uterque Rex amicis ac ducibus comitatus, aciei frontem obequitans, ſuos alloqui cepit, fortitudinem militum extollere, ordines ſuos hortari, maximam in phalangibus ſpem habere : phalanges enim Rex uterque, & delectos Ma[illegible]donico more armatos contra ſe invicem collocarant. Milites autem unà cum Ptolemæo Andromachus Aſpendius, Soſybius, & Ptolemæi ſoror Arſinoë hortabantur: Antiocho verò Theodotus & Nicarchus ſuos monendo rogandoque, ſecundas agebant. Mox ut pervenêre Ptolemæus quidem & ſoror ipſius ad aciei ſuæ lævum cornu ; Antiochus verò cum regiâ equitum turmâ, claſſicum incinere juſſis tubicinibus, prælium elephantis commiſerunt. Cæterùm belluarum Ptolemæi pleræque certamen detrectabant: nam Libycis elephantis id accidere ſolet, ut neque odorem, neque barritum Indicorum ferant. Cum igitur ſubitò conſternati omnes, & in fugam verſi, ordines perturbarunt, Ptolemæi agema illis urgentibus eſt inclinatum. Antiochus circumducto ſupra beſtias agmine, in Polycratem & equitatum cui ipſe præerat, dedit impetum : ſimul Græcorum mercenarii, qui circa phalangem fuerant ab Antiocho conſtituti, Ptolemæi cetratos impellunt, quorum jam antè ordines beſtiæ turbaverant, ac lævum quidem Ptolemæi cornu hoc pacto oppreſſum, omni ex parte

Seleuc. an. 97. in fugam inclinavit. Echecrates verò qui in dextro curabat, poſteaquam pulverem ingentem ferri in ſuos vidit; beſtias autem quæ à ſuis partibus ſtabant, ne accedere quidem ullo modo ad hoſtem velle, Phoxidæ Græcorum mercenariorum ductori mandat, ut oppoſitos ſibi inimicos invaderet: ipſe equitibus longo agmine eductis, extra periculum poſitus ab incurſu elephantorum, hoſtilem equitatum à tergo & latere adoriens, in fugam citò vertit: idem & Phoxidas, & omnes qui circa illum erant, fecerunt: in Arabas namque & Medos factâ impreſſione, terga dare omnes coëgerunt. Igitur dextrum quidem Antiochi cornu vincere, at ſiniſtrum vinci: & cùm hoc pacto phalanges amborum nudatæ ſuis cornibus eſſent, ipſæ interim medio campo manebant, inter ſpem metumque de futuro pariter fluctuantes. Antiochus in dextro cornu proſperam pugnam faciebat: Ptolemæus verò, qui in phalangem ſe receperat, cùm in medium veniſſet, ſeque militibus oſtendiſſet, tantam ſuis alacritatem, hoſtibus verò pavorem ingeneravit, ut qui Andromacho & Soſybio in acie reſtiterunt, qui Nicarchi ductu regebantur, pugnam omiſerunt. Antiochus ut rerum imperitus ac juvenis, quia ipſe ex adverſo ſtantes hoſtes vicerat, cæteras quoque ſui exercitus partes vincere omnes ratus, fugientes perſequebatur: tandem verò ab aliquo è ſenioribus quid ageretur monitus attendere, cùm ille ei pulverem indicaret, qui è mediâ acie ad caſtra ipſius ferebatur, tum demùm re cognitâ, in eum locum ubi ſteterat acies, accurrere conatus, ubi omnes ſuos fugæ ſe mandaſſe comperit, etiam ipſe Raphiam conceſſit. Ptolemæus

Digitized by Google

proſperum ſummæ rerum eventum per phalangem conſecutus; per equites verò & mercenarios dextri ſui cornu multis fugientium hoſtium occiſis, in caſtra ſe recipit: poſtridie verò ſublatis ſuorum corporibus, humatiſque, inimicorum autem ſpoliatis, movet ſigna, & Raphiam ducit. Seleuc. an. 97.

Antiochus ſtatim à fugâ ſuis collectis, extra urbem caſtra munire voluerat; ſed quia milites ejus magnâ ex parte intra mœnia penetraverant, ipſe quoque ingredi fuit coactus. Sequenti die eductis ſub auroram copiis, Gazam contendit, ubi poſitis caſtris, ad Ptolemæum de tollendis cadaveribus mittit, impetratâque ab eo veniâ, mortuis juſta facit. Deſiderati ſunt ex Antiochi militibus non multò pauciores decem millibus peditum, equites trecenti, & eo plures: capti ſunt vivi ſupra quatuor millia; elephanti in conflictu periere tres, è vulneribus poſtea duo. E Ptolemäicis occiſi ſunt pedites mille quingenti, equites verò ſeptingenti: ex elephantis ſedecim ſunt trucidati, reliquorum pars major capta. Hic fuit ejus pugnæ exitus, quam de Cæleſyriæ imperio ad Raphiam Reges pugnarunt.

Victor Ptolemæus & Raphiam & reliquas Cæleſyriæ urbes à civibus ſuis traditas recepit; cùm omnes civitates in dominatu ipſius inſtaurando, & deficiendo ad illum, de celeritate inter ſe certarent. Eſt ſanè mos hic cunctis mortalibus in ejuſmodi temporibus, ut præſenti fortunæ ſemper ſe accommodent. Fit etiam neſcio quomodo, ut Cæleſyriæ populi ad venerationem hujus Regiæ magis inclinent. Antiochus ſimul ac cognominem ſibi urbem eſt ingreſſus,

Digitized by Google

Seleuc. an. 97. Antipatrum fratris filium, & Theodotum Hemiolium, legatos de pace ad Ptolemæum mittit: admodùm enim verebatur, ne ab hoſtibus bello peteretur; & cùm propter acceptam cladem ſubditorum ſuorum multitudini parùm fideret, etiam ab Achæo, ne hac occaſione adversùs ſe uteretur, ſibi metuebat. Quorum omnium nihil reputans animo Ptolemæus, victoriâ tam inopinatâ contentus, & omnino Cæleſyriæ imperium recuperaſſe, adeò non erat alienus à quiete, ut plus etiam quàm par eſſet, ejus deſiderio tangeretur, impellente ignaviâ, & cæteris animi morbis, qui per univerſam vitam fuerunt illi familiares. Itaque ergo ubi Antipater cum reliquis legatis ad eum venit, minaciter paululùm eos allocutus, & de Antiochi queſtus injuriis, inducias in annum conceſſit, ac deinde firmando fœderi Soſybium miſit; ipſe verò tres in Syriâ ac Phœniciâ menſes moratus, ad componendum ſingularum civitatum ſtatum, mox omnibus illis præfectum relinquens Andromachum Aſpendium, cum ſorore & amicis ad repetendam Alexandriam caſtra movet, impoſito eo fine huic bello, quem ſubditi, reliquæ ejus vitæ atque inſtitutorum quare ſatis mirari non poterant.

an. 98. Ubi fœdus cum Soſybio affirmaſſet Antiochus, ad bellum contra Achæum, ut antè propoſuerat, magnâ curâ per hyemem adornavit; ineunte æſtate Taurum ſuperat, & factâ cum Attalo Pergami Rege ſocietate, Achæum bello eſt aggreſſus. Galli interea, quos propter opinionem virtutis Attalus ad bellum contra Achæum ex Europâ acciverat, diſceſſerunt, quos Pruſias tandem delevit; ſobolem verò propemodum omnem

mem atque conjugia in ipſis caſtris jugulavit. Achæus Seleuc.
tandem Sardes ſe recipit, & ibi obſidetur, circa quas an. 98.
leves dimicationes & pugnæ ſine intermiſſione ullâ Polyb. l. 7.
continuè committebantur noctu atque interdiu, quia urbs erat munitiſſima, & de quâ capiendâ pauca ſpes, niſi ad inopiam rerum omnium obſeſſi redigerentur.

Antiochus altero jam anno Sardes oppugnabat, an. 99.
cùm Lagoras Cretenſis, vir qui rei bellicæ non mediocrem uſum habebat, partem muri qui arcem cingebat, incuſtoditam manere, ex vulturum inſpectione & familiaritate deprehendit: nam in eo loco barathrum erat, in quod moris erat cadavera mortuorum & equorum interanea jacere. Itaque ſilentio noctis accedens quà adiri locus poſſet, & ſcalæ admoveri; quod cùm id commodè fieri inveniſſet, Regi communicavit, & ab illo rem probante petiit ut Theodotum Ætolum & Dionyſium præfectum ſatellitum pro ſociis adjungeret. Hi tres igitur conſilia de rebus omnibus inter ſe communicantes, viros quindecim & corporis & animi robore validiſſimos delegerunt in admovendis ſcalis, & triginta deſignarunt, qui ſubſidio ipſis forent. Primi mœnibus ſuperatis, ad proximam portam accedentes, intrinſecus irruerunt cardines portarum: electi ſunt bis mille, à tergo ſecuturi, qui factâ à ſuperioribus in urbem irruptione, theatri ſummam præcinctionem occuparent. Quo pacto cùm res ſucceſſiſſet, patefactâ portâ & occupatâ, continuò alii intrare urbem, alii portas effringere: Artabazus urbis præfectus, & omnes qui in urbe erant, cum aliis in arcem fugâ ſe facto impetu recepit; re-

N

Seleuc. an. 99. liquus verò exercitus ſimul irrumpens, urbem devaſtavit univerſam: atque hoc modo in poteſtatem Antiochi Sardium oppidum venit.

Polyb. l. 8. Achæus in arce obſeſſus, Bolidis cujuſdam Cretenſis proditione in hoſtium poteſtatem devenit. Bolis ille in aulâ Ptolemæorum diu vixerat, quem Soſybius Ptolemæi Conſiliarius magnâ mercede conduxit, ut modum aliquem ac rationem liberandi Achæum commiſceretur: ab hoc Achæus proditus eſt, & ad Antiochum adductus, cui præ admiratione hæſit vox faucibus, ut poſt diuturnum ſilentium ſortem illius ad extremum miſeraretur, & lacrymas funderet, conſiderans quàm inopinati ſunt fortunæ caſus. Achæus enim erat filius Andromachi fratris Laodices, quæ Seleuco III. nupſit: duxerat uxorem Laodicen, Mithridatis Regis filiam. Poſtquam in concilio proceres ſederunt, variæ de illius ſupplicio fuerunt ſententiæ; demùm placuit, primùm ut extremis membris miſer Achæus mutilaretur, deinde ut poſt caput amputatum, atque utri aſinino inſutum, truncus in crucem tolleretur. Quo facto, ubi rem exercitus reſcivit, adeò caſtra univerſa fanaticus quidam furor & animorum conſternatio inceſſit, ut Laodice uxor, cui hoc duntaxat innotuerat, maritum exiiſſe, caſum illius è tu-
an. 100 multu ac motu caſtrenſi conjiceret. Rex poſt mortem Achæi totus ad arcis obſidionem intentus, ortâ inter incluſos ſeditione, ſciſſi ſunt in partes, aliis cum Artabazo, aliis cum Laodice ſentientibus; quam ob cauſam dum ſibi invicem diffidunt, celeriter utraque factio & ſe, & arces fidei Regis permiſerunt.

an. 101. Mediam occupaverat Arſaces Arſacis filius, qui Par-

Digitized by Google

thicum imperium ſub Seleuco II. Antiochi patre fundaverat; quâ re cognitâ, Antiochus adversùs eum expeditionem ſuſcepit. Arſaces exiſtimabat Regem Ecbatanam Mediæ regiam uſque venturum; ſed ad continentem his terram deſertam nequaquam auſurùm tantis præſertim cum copiis trajicere, ac maximè propter aquarum inopiam. Cæterùm Arſaces ut videt Regem per ſolitudinem iter ingredi, puteos ſtatim omnes obrui & corrumpi jubet: quod poſtquam Antiocho eſt renuntiatum, Nicomedem iterum cum mille equitibus miſit: ſed jam Arſaces cum copiis pedem retulerat: quando hi venerunt, equites ſolùm nonnulli canaliùm ora corrumpentes ſunt inventi, quos regii primo impetu terga vertere, & conjicere ſe in pedes coëgerunt; ipſi mox ad Antiochum ſunt reverſi. Rex ſolitudinem emenſus, ad oppidum venit Hecatompylon in mediâ Parthiâ ſitum: ibi reficiendum ex laboribus itineris militem pauci dies ſumpti ſunt. Sed Arſaces patriam reliquerat, propterea in Hyrcaniam, quò ſe receperat, progredi ſtatuit. SELEUC. an.102.

Tagas ut venit Antiochus, & ab indigenis ſciſcitando cognovit, quantis difficultatibus viæ eſſent impeditæ, quas pertranſire ipſum priùs oportebat, quàm ad Laburæ montis ſumma illa juga perveniat, quæ in Hyrcaniam vergunt; quanta item barbarorum multitudo, occupatis locis quibuſque opportunis, viæ immineret, faciendum cenſuit, ut expeditorum omnem numerum in varia partiretur agmina, ut diviſis ipſorum ducibus, quò cuique tendendum eſſet ſignificaret: fecit item in operariis quos oportebat, expeditorum manum quocumque pergerent comitari, & an.103.

Digitized by Google

SELEUC. an. 103. ut quiſque locus ab iis occupatus, eum ita concinnare, ut phalanx & jumenta facilè illuc tranſirent. Id cùm Rex conſilii cepiſſet, primum ducere agmen Diogenem juſſit, tradiditque ei ſagittarios, funditores, & è montanis hominibus eos qui jaculandi & mittendi peritiam haberent: huic alterum ſubjecit Cretenſium clypeatorum ad duo millia, ductore Polyxenidâ Rhodio: poſtremos ducebant Nicomedes Cous, & Nicolaus Ætolus. Progredientibus autem iſtis in itinere, longè aſperior & anguſtior locorum natura eſt reperta, quàm Rex putarat; maxima pars montis conficienda erat per confragoſam convallem, à torrente cavatam, ſaxis & ſuper pendentibus rupibus ſponte delatis plenam, in quam barbari arboribus cæſis continuas fecerant concædes: at quominus leviter armati & expediti per nudas rupes ſcanderent, id verò naturam non vetare. Diogenes intra convallem aſcenſum moliens, in primam ſtationem hoſtium incidit. In primo ſtatim conflictu tranſverſis itineribus loca illa emenſi, ſupra caput hoſtium evaſerunt, ita ut jaculatione crebrâ & ſaxis barbaros regii depulerunt, & locum ipſorum occuparunt: tunc operarii omnia complanavêre, & cum funditoribus, ſagittariis & jaculatoribus barbaros relictis iis locis ad ipſum montium verticem ſe recipere coëgerunt. Antiochus cùm tutò locorum anguſtias pertranſiiſſet, non ſanè abſque difficultate & multo tempore: vix namque octavo die in jugum collis evaſerunt; quò item barbari cùm veniſſent conferti, atque ii ſibi perſuaſiſſent aſcenſu hoſtem prohibere ſe poſſe, atrox prælium eſt ortum: pulſi ſunt ad extremum barbari.

Digitized by Google

Rex itaque confecto agmine & compoſito deſcendit in Hyrcaniam: poſtquam Tambracem eſt ventum, muros quidem non habentem, ſed amplam, ut in quâ ſit regia, eo loci eſt commoratus. Ac quoniam plerique omnes, ſive qui è pugnâ evaſerant, ſive qui ex omni circà regione aufugerant, in oppidum ſe receperant, quod Syringem vocant, à Tambrace non longè diſtantem, Hyrcaniæ quaſi caput, vi illud expugnare cœpit. Copiis igitur iterum acceptis, eò ducit, & poſitis circa urbem caſtris, obſidionem inſtituit. Barbari, muris tandem per cuniculos ſubrutis, de ſummâ re in deſperationem adducti, Græcos qui in urbe erant, obtruncant, ſupellectilis quod erat pretioſiſſimum rapiunt, & fugâ ſibi noctu conſulunt. Eo Rex animadverſo, Hyperbatim cum mercenario milite mittit, in quem barbari cùm incidiſſent, projectis impedimentis, in oppidum denuò ſunt reverſi; cetratis deinde per ruinas muri magnâ vi irrumpentibus, omni planè jam ſpe depulſi in deditionem venerunt. Seleuc. an.103.

Arſaces adversùs Antiochum centum millibus peditum, & viginti millibus equitum inſtructus, mirâ virtute pugnans, tandem in ſocietatem ejus aſſumptus eſt: pax enim inter eos eâ lege inita eſt, ut Arſaces unà cum Antiocho bellum gereret in Euthydemum Bactrianorum Regem. an.104

Euthydemus, qui rebellionem fecerat cum exercitu, circa Taguriam erat; quo Antiochus per nuntios cognito, equitum decem millia ad tutandam Arii amnis ripam, regioni præſidere; damnatâ expugnationis ſpe fluvium trajicere, & pergere in hoſtem decrevit. an.105.

Seleuc. an.105. Tridui tunc iter à flumine aberat Antiochus, qui ubi per biduum moderato gradu agmen duxiſſet, tertio die, à cœnâ dato cæteris præcepto, ut ſimul lux eſſet orta, caſtra moverent, ipſe cum equitibus, peditibus expeditis, cetratis decem millibus noctu profectus, citatim ad ulteriora contendit. Sciſcitando namque didicerat equitatum hoſtium interdiu quidem ſtationes in ripâ fluminis habere, noctu verò ad quoddam oppidum ſe recipere, viginti ſtadia inde diſtans. Itaque ſilentio noctis confecto quod ſupererat itineris, priuſquam illuceſceret, pars equitatus ſui maxima flumen trajecerat. Bactriani equites per ſigna quæ à ſpeculatoribus edebantur rem edocti, auxilii ferendi causâ properantes, in ipſo itinere in hoſtes incidunt. Rex primum illorum impetum & procellam equeſtrem ſuſtinens, duo equitum millia ſecum pugnare ſolita cohortatus, cæteris imperat ut per ſigna ac turmas aciem ordinarent, & ſtationes conſuetas ſinguli caperent; ipſe cum iis, quos diximus, equitibus pergere in hoſtem, & cum primâ acie Bactrianorum pugnam capeſſere. Antiochus eo certamine egregiè præ omnibus ſuis rem manu geſſit. Perierunt utrâque ex parte multi. Qui Regem comitabantur, aliam equitatus hoſtilis primam ſuperarunt: ſecundâ mox, & item tertiâ ingruente, premi regia cohors cœpit: jamque adeò malo loco res erant, cùm maximâ jam equitatus parte in aciem ſtructâ, Panætolus dato ſigno inducendi in pugnam equites, Regem & eos qui ſimul periclitabantur, ſuſtinuit: Bactrianos verò qui paſſim invehebantur, non ſervatis ordinibus, terga dare, & effusâ fugâ compulit fugere. Et illi quidem, cùm Pa-

Digitized by Google

nætolus fugientibus infeſtus incumberet, multis ſuorum deſideratis, non priùs loco ſteterunt, quàm Euthydemo fuerunt conjuncti. Regii equites, poſtquam multos cepiſſent vivos, multoſque occidiſſent, receptui cecinerunt, & noctc illâ ad ripam fluminis tetenderunt. In hoc prælio accidit, ut Regis equus accepto vulnere moreretur; ipſe ſauciatus in ore, dentes quoſdam amitteret: & omnino fortitudinis famam ex eâ maximè pugnâ ſibi pareret. Secundùm dimicationem hanc Euthydemus metu perculſus, Zariaſpa, quod eſt Bactrianæ oppidum, ſe recepit. Seleuc. an.105.

Antiochus tædio tandem affectus ob diuturnitatem belli contra eos qui rebellaverant in ſuperioribus ſatrapiis, Euthydemum poſt multa prælia in amicitiam recipere cogitat: ad eum igitur Teleam miſit, cum quo diſceptans Euthydemus, dicebat facere injuſtè Antiochum, qui ſe deturbare de regno tanto ſtudio contenderet: neque enim à Rege deſciviſſe; ſed cùm alii deſciviſſent, eorum poſteros ſuſtuliſſe, & Bactrianorum imperium hoc pacto obtinuiſſe. Ubi in eandem ſententiam plura diſſeruiſſet, legatum rogare inſtitit, ut pacis per benevolentiam conciliandæ interpres eſſe vellet, utque Antiochum oraret, ne regiam appellationem ſibi invideret, neque ejus decoris ſplendorem; cùm præſertim, ſi huic petitioni Rex non adnueret, neutrius res futuræ eſſent ſatis ſecuræ: adeſſe enim Nomadum Scytharum non exiguam manum, per quam utrique ſint periclitaturi: regionem certè univerſam, ſi ſemel incolæ Nomadas admiſerint, abſque ullâ controverſiâ barbaris oppletam, in mores barbaricos atque inſtituta degeneraturam. Hæc lo- an.108.

Digitized by Google

Seleuc. an.108. cutus, Teleam ad Antiochum miſit. Rex, qui terminandi belli rationes dudum circumſpiciebat, auditis Teleæ mandatis, eas ob cauſas pacis conditiones non invitus accepit: & Teleas quidem ultrò citròque ſæpius ad ambos ivit rediitque: tandem verò Euthydemus Demetrium filium ſuum ad ſanciendum fœdus miſit, cujus indole Rex cùm eſſet delectatus, eumque adoleſcentem regno dignum, & propter ſpeciem, & propter quandam majeſtatem, quam in congreſſibus præ ſe ferebat, judicaſſet, primò quidem unam è ſuis filiabus ſe ei deſponſaturum promiſit; deinde ejus patri regii nominis uſurpandi fecit poteſtatem: tum autem fœderis conditiones ſuper cæteris rebus ſcripto complexus, & ſocietate jurejurando firmatâ, caſtra movit; ubi primùm militibus commeatum largiter dediſſet, & elephantos omnes accepiſſet, quos Euthydemus ſecum habebat.

Superato Caucaſo, Indorum fines ingreſſus, amicitiam cum Sophagaſeno Rege renovavit; ibique elephantos alios accepit, ut jam centum quinquaginta beſtias haberet: deinde exercitui frumentum denuò menſus, copias cœpit reducere, Androſthene Cyziceno relicto ad devehendam gazam ſibi à Rege promiſſam. Arachoſiam inde ventum eſt, unde trajecto amne Erymantho in Carmaniam venit, itinere per Drangianam habito. In eâ provinciâ Rex, quia hyems jam appetebat, in hybernis copias collocavit. Hunc habuit exitum ſuſcepta ab Antiocho in ſuperiores provincias expeditio, cujus ille fructum tulit, ut non ſolùm illarum regionum ſuperiorum Satrapas imperio ſuo adjiceret, verùm etiam urbes maritimas,

&

Digitized by Google

& omnes cis Taurum Dynaſtas ſibi ſubjiceret: poſtremò ut perculſis audaciâ & navitate ſuâ univerſis ſubditis, regnum non mediocriter ſtabiliret. Effecit namque Antiochus expeditione illâ, ut non ſolùm Aſiæ, verùm etiam Europæ populis imperio dignus vulgò cenſeretur. SELEUC. an. 108.

Ineunte vere Antiochus exercitum è Carmaniâ Perſidis provinciâ, ubi hyemaverat, eduxit; & contemptâ Ptolemæi Philopatoris ignaviâ, eò quòd deperiret Agathocleam pſaltriam, fratremque ejus & ipſum Agathoclem haberet concubitum, quem poſtea Ægypti ducem conſtituit, incredibilem de ſuperioribus locis exercitum congregavit. an. 109. *Hier. in Dan. c. 11.*

Auditâ Ptolemæi morte, qui puerum quatuor annorum, aliis verò quinque, ex Eurydice ſorore & uxore relinquebat, legatos ad Philippum Macedoniæ Regem de ipſius regno invadendo miſit. Philippus, qui pacatâ Græciâ, in Aſiam Pruſiæ Bithyniæ Regi genero ſuo opem laturus tranſierat, pactionem cum Antiocho fecit ſub hac conditione, ut proximas civitates regno ſuo ſinguli de regno Ptolemæi jungerent, ita ut poſt victoriam Cæleſyria & Phœnice Antiocho, ſibi verò Ægyptus & Caria cederet. an. 110. *App. Syr. Iuſtin. l. 30. Polyb. l. 7. & 15.*

Mors Ptolemæi ab aulicis diu occulta fuit; cognitâ tandem aula turbatur ſeditionibus procerum Tlepolemi & Agathoclis, cui Ptolemæus Epiphanis pueritiam commiſerat. Is nomine Tutoris regia munia obibat; ſed odioſus omnibus, occiſus eſt. Quidam dicunt Ptolemæum teſtamento tutorem Populum Romanum filio reliquiſſe. *Iuſtin. l. 30. Polyb l. 15. Val. Max. l. 4 c. 4.*

Antiochus rupto fœdere ad Raphiam inito, in Cæ- an. 111.

SELEUC. an. 111. *Hieron in Dan. c. 11. Liv. l. 31.*

leſyriam contra Ptolemæum Epiphanem eduxit. Philippus inſtructâ navali acie è Macedoniâ ſolvit ut Cariam appelleret; ſed Rhodii interea inito cum Attalo Rege Pergami fœdere, Philippi in hanc provinciam deſcenſum prohibere littoribus ejus occupatis decreverant: fitque inter eos ad Chium inſulam dimicatio, ubi Philippus etiamſi victus, certis tamen de cauſis victoriam ſibi vindicabat; ſed detrimenta quæ acceperat, ægerrimè ferens, cum ſtupendâ quâdam animi præſentiâ contra hoſtes inſurrexit: Rhodii enim ad Ladera inſulam è Mileti urbis regione ſtationem habebant. Philippus cum claſſe eos eſt adortus: prælium non inferius quàm ad Chium fuit, ſed longè acrius, Rhodii amiſſis aliquot quinqueremibus aufugerunt; Macedones verò hoſtes & quinqueremes captas ad naves ſuas religarunt, & ſubductis navibus ad inſulam Ladem in ipſis Rhodiorum caſtris ſtationem fecerunt. Mileſii rei eventu obſtupefacti, Philippo urbem ingreſſo coronam obtulêre.

Valeſii Excerpt. pag. 70. & 73.

an. 112. *Iuſtin. l. 30. c. 2. & 3.*

Alexandrini legatos ad Romanos miſerant, orantes ut tutelam pupilli ſuſciperent, tuerenturque regnum Ægypti, quod jam Philippum & Antiochum factâ inter ſe pactione diviſiſſe dicebant. Grata legatio Romanis fuit, cauſam belli adversùs Philippum quærentibus. Mittuntur legati C. Claudius Nero, M. Æmilius Lepidus, & P. Sempronius Tuditanus, qui Antiocho & Philippo denuntient, regno Ægypti abſtineant; & M. Lepido mandatur, ut tutorio nomine regnum pupilli adminiſtret. Dum hæc aguntur, legationes interim Attali & Rhodiorum injuriis Philippi querentes, & Aſiæ civitates ſollicitari nun-

Digitized by Google

tiantes, Romam venerunt: his legationibus reſpon- SELEUC.
ſum eſt, curæ Aſianam rem Senatui fore. an. 112.

Philippus Miletum ingreſſus, Cariæ urbes aggreſſus, *Polyb. l. 16.*
Jaſſum, Bargyliam, Euromum, Pedaſam, Peræamque Rhodiorum ditionis regionem ſibi ſubjecit, agros vicinos depopulatus, per Cariam Ioniamque decurrens, regnum Attali eſt ingreſſus, Pergamum uſque *Valeſ. Exc. p. 66. 68.*
venit, in Deorum ſimulachra & templa ſævi it, mox adversùs Thyatira profectus, legatos ad Zeuxim Lydiæ pro Antiocho præfectum miſit, poſtulans ut commeatum ſubminiſtraret, ac reliqua ſibi præſtare ex præſcriptis fœderis vellet. At Zeuxis parere quidem fœderi velle ſe imprimis ſimulabat, ſed reipsâ nolebat Philippum opibus ac potentiâ augere, licèt Athenienſes cum ipſo bellum tunc contraxiſſent.

Preces Athenienſium excitarunt Romanos ad re- an. 113.
novandum bellum adversùs Philippum jam ipſi in- *Liv. l. 31.*
fenſos, quod P. Sulpitio Conſuli eſt demandatum. Philippus ineunte jam hyeme Bargyliis moratus, prorſus hyemare in Aſiâ nolebat, idcircò ceſſit in Macedoniam, præſidiis in urbibus quas occupaverat relictis. Cedentem Attalus Rhodiique ſecuti, Æginam venerunt, inde Athenas, ubi cum Romanorum legatis ſocietatem contra Philippum inierunt, qui regio animo uſus, nec Romanorum bello territus, occupare Græciæ opportuna loca cogitavit; ideo ad populandos Athenienſium agros miſſus, ipſe Maroneâ & Æno occupatis, deinde progreſſus ad Cherſoneſum, illius urbes recepit. Abydeni Regi portas clauſerunt, illos obſeſſit: at Romanorum legati audito Rhodi de illorum obſidione cum ipſo Philippo col-

Digitized by Google

Seleuc. an. 113. loqui cupientes, ſicut in mandatis acceperant, Abydum M. Æmilius minimus natus trium conſenſu navigavit, & ut ad Philippum venit, queſtus eſt Attalo Rhodiiſque arma illata, & quòd tunc Rex maximè urbem oppugnaret; ſed oratio ferocior Regi viſa, illum dimiſit. Æmilius Rhodum reverſus, legati omnes ad Antiochum & Ptolemæum, ut controverſias illorum dirimerent, contenderunt: interea Abydo potitus Philippus, impoſito in eâ præſidio in regnum rediit.

an. 114. Scopas Ætolus, princeps gentis, Ptolemæo merens, ab Alexandriâ cum magno auri pondere in Ætoliam miſſus, ſex millia peditum & equites mercede conductos Ægyptum advexit; nec ex juventute quenquam reliquiſſet, ni Democritus nunc belli quod inſtaret admonens, partem juniorem caſtigando domi continuiſſet.

Antiochus, adventu legatorum Romanorum in Ægyptum, & tutore Ptolemæi M. Æmilio Alexandriæ morante, Antiochiam eſt reverſus; arma tamen non depoſuit, ſed memor fœderis cum Philippo ini-*Liv. lib. 32. c. 8.* ti, ditionem Attali invaſit. Regnum ejus vacuum tunc erat præſidiis navalibus & terreſtribus: Attalus enim pro Romanis contra Philippum moverat, ſed cognito Antiochi adventu, per legatos oravit Senatum, ſi ſuâ operâ uti ad Macedonicum bellum vellent, præſidium ſibi ad ſua defendenda mitterent. Interea Scopas, Antiocho Pergami regnum vaſtante, *Joſeph. l. 12. c. 3.* magno in Ægypto exercitu collecto, & ad mediterranea verſo impetu, multas Cæleſyriæ urbes & Judæam in poteſtatem Ptolemæi retraxit.

Digitized by Google

Senatus legatos ad Antiochum miſit, qui nuntient Attali, naviumque ejus & militum operâ adversùs Philippum commune hoſtem uti populum Romanum: gratum eum facturum & Senatui, ſi regno Attali abſtineat, belloque abſiſtat. Antiochus Romanorum auctoritate motus, finibus Attali ſuas deduxit copias, & id libenter cùm audierat, Scopam cum copiis ad Cælenſyriam recuperandam id tempus elegiſſe. Versùs hanc igitur provinciam Rex celeriter contendit, & contra Scopam, qui multas ejus urbes receperat, decertavit: prælium inter ipſos ad Panium juxta fontes Jordanis eſt commiſſum. Scopas in dextro cornu phalangem cum modicâ parte equitatus ad pedem montis poſuit: cornu verò ſiniſtrum, in quo ordinati equites, planitiem tenuit. Antiochus partem copiarum primâ luce, præfecto majore è filiis Antiocho, præmiſit, ut editiora montium loca, quæ hoſtibus imminebant, occuparet. Sole demum illuceſcente, trajecto cum reliquis copiis fluvio, inter utraque caſtra in planitie aciem inſtruxit, ac phalangem quidem rectà mediæ hoſtium aciei oppoſuit, equitatus verò partem ſiniſtrum phalangis cornu conſtituit. Antiochus fugavit in eo prælio Scopam, & cum decem millibus armatorum obſedit clauſum in Sidone, ob quem liberandum Ptolemæus miſit duces inclytos Æropum, Menoclem, & Damoxenum; ſed obſidionem ſolvere non potuit, donec fame ſuperatus Scopas, manus dedit, & nudus cum ſociis dimiſſus eſt. Deinde Rex Gazenſium urbem obſedit & vaſtavit; Bataneam, Samariam, Abila & Gadara recepit. Judæi quoque ultrò deditionem fecerunt, receptumque in-

SELEUC. an. 115.

Liv. lib. 32. c. 8.

Valeſ Exc. p. 77. 79.

Ioſeph. l. 12. c. 3.

SELEUC. an. 115. tra mœnia Antiochi exercitum & elephantos liberaliter aluerunt, & oppugnantibus præſidium in arce à Scopâ relictum, impigre auxilium tulerunt. Quamobrem Antiochus æquum ducens aliquam Judæis pro ſtudio ſuarum partium referre gratiam, ſcripſit ad amicos & duces literas teſtes beneficiorum quæ contulerant, in quibus etiam ſignificabat quomodo remunerari eos decreverat. Receptis tandem Rex quæ erant in Cælcſyriâ & Phœniciâ in ſuam poteſtatem civitatibus, in hyberna Antiochiam conceſſit. Hæc *Polyb l.17.* itaque Antiochi victoria has provincias Regibus Syriæ deinceps poſſidendas reliquit.

an. 116. Initio veris Antiochus bellum tranſitumque in Europam *Liv. lib. 33. c. 19.* moliens, præmiſſis terrâ cum exercitu filiis duobus Ardye & Mithridate, juſſiſque Sardibus ſe operiri, ipſe cum claſſe centum tectarum navium, ad hoc levioribus navigiis, cercuriſque ac lembis ducentis proficiſcitur: ſimul per omnem oram Ciliciæ & Cariæ tentaturus urbes, quæ in ditione Ptolemæi eſſent; ſimul Philippum exercitu navibuſque adjuturus, Zephyrio, Solis, Aphrodiſiade, & Coryco; & ſuperato Anemurio Ciliciæ promontorio, Selinunte, aliiſque ejus oræ caſtellis omnibus aut metu aut voluntate ſine certamine in deditionem acceptis, Coraceſium portis clauſis tenebat eum, illud Rex oppugnabat, dum legati à Rhodiis miſſi ei denuntiaverunt, ſi intra Nephelida promontorium Ciliciæ copias ſuas non contineret, ſe obviam ituros; non ab odio ullo, ſed ne conjungi cum Philippo paterentur. Licèt hæc accendere regium animum poſſent, Antiochus temperavit iræ, & legatos ſe Rhodum miſſurum reſpon-

Digitized by Google

dit, iiſque mandaturum ut renovarent vetuſta jura, Seleuc.
cum ea civitate, ſua majorumque ſuorum; & vetarent an. 116.
eos adventum pertimeſcere Regis: nihil aut ſociis eorum noxæ futurum fraudive; nam Romanorum amicitiam ſe non violaturum: argumento & ſuam recentem ad eos legationem eſſe, & Senatus honorifica in ſe decreta, reſponſaque. Cùmque hæc legati Regis in concione Rhodiorum agerent, nuntius venit debellatum ad Cynocephalas Philippum eſſe, octo circiter millia hominum ex ſuis cecidiſſe, captoſque fuiſſe vivos non pauciores quinque millibus, ipſumque in Macedoniam fugiſſe. Hoc nuntio accepto, Rhodiis dempto metu à Philippo omni, erat conſilium obviam eundi claſſe Antiocho. Interim Rex Coraceſium expugnavit, Andriacem cepit, Lymiram, *Hier. in Dan. c. 11.*
Pataram & Xantum; perluſtratâ deinde Aſiæ orâ, ac terrore urbibus circumlato, Epheſum occupavit, atque ibi hyemavit.

Pace Populi Romani cum Philippo initâ, non an. 117.
aliam ob cauſam quàm quòd Antiochus è Syriâ cum *Polyb. l. 17. Liv. lib. 33.*
exercitu erat profectus, & Europam versùs inſtituerat, Decemviros Romani in Græciam miſerunt, qui de communi ſententiâ unà cum Q. Flaminio res Græciæ componerent: ante eos primi omnium legati Regis Antiochi ſunt vocati, & apertè illis pronuntiatum eſt, ut Antiochus excederet Aſiæ urbibus quæ aut Philippi aut Ptolemæi fuiſſent, ſineret liberas omnes eſſe Græcas: ante omnia denuntiatum, ne in Europam aut ipſe tranſiret, aut copias trajiceret. Dimiſſo tandem Decemvirorum conventu omnes partiti munia inter ſe; ex iis P. Villius & L. Terentius ad An-

Digitized by Google

Seleuc. an. 117. tiochum diſceſſerunt. Cùm autem hybernaſſet Rex Epheſi, omnes Aſiæ civitates in antiquam imperii formulam redigere eſt conatus. Smyrna & Lampſacus libertatem uſurpabant, periculumque erat, ne ſi conceſſum his foret, quos metuebat, Smyrnam in Æolide, Ionique Lampſacum in Helleſponto, aliæ urbes ſequerentur. Igitur & ipſe ab Epheſo ad Smyrnam obſidendam miſit, & quæ Abydi copiæ erant, præſidio tantùm modico relicto duci, ad Lampſacum oppugnandum juſſit. *App. Syr.* Contra Antiochum Smyrnæi, Lampſacenique, & cæteri qui recuſabant illius imperata [illegible]ere, miſsâ ad Flaminium legatione, Romanorum opem auxiliumque petierunt. Ipſe initio veris ab Epheſo profectus, Helleſpontum venit, terreſtres copias Madytum trajecit Cherſoneſi urbem, terreſtri navalem exercitum junxit; & quia clauſerant portas, circumdedit mœnia armatis: ſed jam opera admoventi deditio eſt facta. Idem metus tum incolentes alias Cherſoneſi urbes in deditionem dedit. Lyſimachiam inde omnibus ſimul navibus terreſtribuſque copiis venit, quam cùm deſertam ac ſtratam propè ruinis inveniſſet, cupido eam reſtitui nobilem urbem & loco ſitam opportuno cepit: videbatur ei locus commodiſſimus in totâ Thraciâ, ceu horreum apparatibus quos deſtinabat commodum, & ut filius Seleucus eam ſedem regni haberet. Ipſe parte dimidiâ terreſtrium copiarum ad depopulandum proxima Thraciæ eſt profectus; alteram partem, navaleſque ſocios omnes reliquit in operibus reficiendæ urbis.

Polyæn. Stratag. Cùm autem Antiochus oppugnaret Cypſela urbem in

Digitized by Google

In Thraciâ, multos habebat Thraces nobili genere natos, quibus præerant Tiris & Dromichætes: hos ornavit torquibus aureis & armis argenteis, atque ſic ad pugnam faciendam prodiit. Illi proſequentes è Cypſelis propinquos & vernaculos ſuos multo auro argentoque ornatos, beatos ac felices prædicabant, qui ſub Antiocho ſtipendia mererent, & abjectis armis Regi ſe dediderunt, & pro hoſtibus ſocii facti ſunt. Seleuc. an. 117.

Sub hoc tempore L. Cornelius, miſſus à Senatu ad dirimenda inter Antiochum & Ptolemæum Reges certamina, Selymbriæ ſubſiſtit, & ex decem legatis P. Lentulus à Bargyliis, P. Villius, & L. Terentius à Thaſſo Lyſimachiam petierunt, eodem & à Selymbriâ L. Cornelius, ex Thraciâ poſt paucos dies Antiochus convenerunt; Hegeſianax & Lyſias, qui ad Flaminium à Rege miſſi fuerant, in tempus illius conventus etiam advenerunt. Primus congreſſus cum legatis, & deinceps invitatio benigna & hoſpitalis fuit; ut de mandatis ſtatuque præſenti Aſiæ agi cœptum eſt, animi exaſperati ſunt. Romani omnia acta Regis, ex quo tempore è Syriâ claſſe ſolviſſet, diſplicere Senatui non diſſimulabant: petierunt igitur ab Antiocho, ut Ptolemæum Populi Romani amicum ſineret paterno potiri regno integro, & Aſiæ civitates, quas Philippus tenuerat, libertati ſuæ relinqueret: iniquè enim uſurpari ab Antiocho quæ Populus Romanus Philippo ademerit, & mirum eſſe cur Rex jam infeſtet Europam, & urbes in eâ ædificet, Thraciamque ſubigat, niſi ipſum ad aliud bellum gradum faciat. Ad ea Rex Thraciam quondam poſſeſſam à majoribus ſuis, deinde alienatam occupatis eis alibi, ſe nunc recupe- App. Syr.

Digitized by Google

SELEUC. an. 117. rare per otium, & ibi Lyſimachiam condere Seleuco filio domicilium; cæterùm Aſiæ civitates liberas ſe relicturum, ſi velint non Populo Romano habere gratiam. Ptolemæi verò cognatus ſum, inquit, mox ſocer futurus; nec ex Philippi quidem adversâ fortunâ petii, nec adversùs Romanos in Europam trajeci: miror autem ego cur Populus Romanus magis inquirat quòd Antiochus in Aſiâ, quàm Antiochus quid in Italiâ faciat. Tum cùm dixiſſet, L. Cornelius æquum videri, ut Lampſaceni Smyrnæique vocarentur, & dicendi poteſtas illis fieret; quod ita factum eſt. Aderant Lampſacenorum quidem legati Parmenion & Pythodorus, Smyrnæorum verò Cæranus, quibus liberam orationem habentibus indignatus Antiochus, quòd videretur apud judices Romanos eorum quæ feciſſet rationem contendentibus ſecum reddere, loquentem Parmenionem tacere juſſit, non ſub Romanis judicibus, ſed Rhodiis diſceptare has controverſias ſibi placere affirmans: ita colloquium tunc eſt ſolutum, cùm nullo modo inter ipſos conveniſſet: rumore poſtea ſine ullo ſatis certo auctore allato de morte Ptolemæi, Antiochus qui ſuam fore Ægyptum, ſi tum occaſio eſſet. Dimiſſis itaque legatis, relictoque Seleuco filio cum terreſtribus copiis ad reſtituendam, ut inſtituerat, Lyſimachiam: ipſe omni claſſe navigans Epheſum, legatis ad Flaminium miſſis, qui ad fidem de ſocietate agerent, oram Aſiæ legens, pervenit in Lyciam. Pataris cognito vivere Ptolemæum, cogitare de Ægypto deſiit, ſperans illâ omiſſâ, potiturum ſe Cypro, in quam trajiciebat: celeriter autem tempeſtate deprehenſus circa flumen Sarum,

Polyb. l. 17 (margin, beside "in Italiâ faciat")

Liv. l. 33. (margin, beside "pervenit in Lyciam")

Digitized by Google

multas naves amiſit, & nonnullas cum amicis cæte- Seleuc.
riſque vectoribus. Collectis reliquiis naufragii, mi- an. 117.
nùs opulento agmine quàm profectus erat, cùm res non in eo eſſet ut Cyprum tentaret, in Seleuciam Syriæ delatus, claſſem quaſſatam reparavit, & ibi celebravit liberorum nuptias Antiochi & Laodices, quos matrimonio junxerat: deinde ſubduci navibus juſſis, quia jam hyems inſtabat, ipſe in hyberna Antiochiam proceſſit.

Decem legati Romani reverſi, de rebus Antiochi an. 118.
& ejus in Syriam profectione Senatum edocuerunt. *Liv. l. 34.*
Interea Flaminius legatis Antiochi de ſocietate agentibus reſpondit, nihil ſe abſentibus decem legatis ſententiæ habere, Romam eundum ad Senatum eſſe. Sic dimiſſi ſunt ad Regem, qui uſque ad æſtatem comparandis militibus Antiochiæ ſteterat; cùm Hanni- *Idem l. 33.*
bal legatos qui Româ Carthaginem venerant, ſui expoſcendi gratiâ miſſos ratus, cedere tempori & fortunæ ſtatuit. Itaque præparatis jam omnibus, antè ad fugam Africâ exceſſit, & in Syriam ad Regem fugit: proſpero curſu Tyrum pervenit, exceptuſque à conditoribus Carthaginis ut alia patria, vir tam clarus omni genere honorum, paucos moratus dies, Antiochiam navigat. Ibi profectum Regem cùm audiſſet, filium ejus ſolenne ludorum ad Daphnem celebrantem conveniſſet: comiter ab eo exceptus, nullam moram navigandi fecit. Epheſi Regem Antiochum eſt conſecutus, fluctuantem adhuc animo, incertumque de Romano bello; ſed non parvum momentum animo ejus ad moliendum adventus Hannibalis fecit.

Digitized by Google

Seleuc. an. 119. Liv. lib. 34. Antiochus Hannibalem propter nomen artibus imperatoriis receperat magnificè; ſententia ejus una atque eadem ſemper erat, Ut in Italia bellum gereretur, si nihil ibi moveatur, liceatque P. R. viribus et copiis Italiæ extra Italiam bellum gerere, neque Regem, neque gentem ullam parem Romanis esse. Sibi centum tectas naves, decem millia peditum, mille equites depoſcebat: eâ ſe claſſe primùm Africam petiturum; magnopere confidere & Carthaginenſes ad rebellandum ab ſe compelli poſſe, ſi illi cunctentur, ſe in aliquâ parte Italiæ bellum excitaturum Romanis: Regem cum cæteris omnibus tranſire in Europam debere, & in aliquâ parte Græciæ copias continere; neque trajicientem, & quod in ſpeciem famamque belli ſatis ſit, paratum trajicere. In hanc ſententiam cùm adduxiſſet Regem, præparandos ſibi ad id populorum animos ratus, literas, ne quo caſu interceptæ palam facerent conata, ſcribere non auſus eſt, Ariſtonem quendam Tyrium nactus Epheſi, cum Regis conſenſu Carthaginem mittit.

an. 120. Legati ab Antiocho ad Romanos miſſi ad amicitiam petendam jungendamque ſocietatem, Romam venerunt: principes legationis erant Menippus & Hegeſianax, tertius Lyſias ab Appiano numeratur: C. Scribonio Prætore Urbano introducti ſunt; & quòd longior eſſet diſceptatio, Flaminio mandatum ut legatorum verba audiret, reſponderetque iis quæ ex dignitate atque utilitate Populi Romani reſponderi poſſent. Poſtero die cùm Flaminius poſtulata & ſua & Regis expoſuiſſet, Senatus paratus erat Antiocho

Appian. Syriac.

Digitized by Google

bellum decernere, niſi decedat ipſe Europâ. Tum Seleuc. an. 120.
Menippus deprecari & Flaminium & Patres inſtitit, ne feſtinarent decernere, tempus & ſibi ſumerent, & Regi ad cogitandum darent. Ita integra dilata res eſt: legatos mitti ad Regem eoſdem, qui Lyſimachiæ apud eum fuerant, placuit, P. Sulpitium, P. Villium, *Liv. lib. 34.* P. Ælium. Vix ii profecti erant, cùm à Carthagine legati bellum haud dubiè parare Antiochum Hannibale miniſtro nuntium attulerunt.

Ætoli poſt deportatos ex Græciâ Romanorum exercitus, an. 121. primò in ſpe fuerant & Antiochum in vacuam *Idem l. 35.* Europæ poſſeſſionem venturum, nec Philippum aut Nabin quieturos, animos Regum legatis tentaverunt. Damocritus ad Nabin, Nicander ad Philippum, Dicæarchus ad Antiochum eſt miſſus. Cùm verò ipſe bellum adversùs Populum Romanum gerere decrevit, propinquos Reges adjungeret ſibi connubio eſt conatus. Cleopatram filiam, quam per Euclem Rhodium *App. Syr.* anno ſeptimo deſponderat Ptolemæo, decimo ei *Hier. in Dan. c. 11.* hyeme Raphiæ in matrimonium dedit, conceſsâ ei dotis nomine Cæleſyriâ, quam ei priùs ademerat, Phœnice, Judæâque & Samariâ, demulcens adoleſcentem *Ioſeph l. 12. c. 3.* ut bello Romano quieſceret. Antiochidem miſit Ariarathi Regi Cappadocum, & reliquam Eumeni Regi Pergami obtulit: at ille quia videbat eum jam bellum inſtituere contra Romanos, & in hunc uſum affinitatem quærere, excuſavit. Antiochus per Ciliciam, *Liv. l. 35.* Tauro monte ſuperato, extremâ jam hyeme Epheſum pervenit: inde principio veris Antiocho filio miſſo in Syriam ad cuſtodiam ultimarum partium regni, ipſe cum omnibus terreſtribus copiis ad Piſidas, qui

Seleuc. circa Selgam incolunt, oppugnandos eſt profectus.

an. 121. Eo tempore legati Romani qui ad Antiochum, ſicut antè dictum eſt, miſſi erant, juſſi priùs Eumenem adire, Eleam venêre; inde Pergamum aſcenderunt: Sulpitius æger Pergami ſubſiſtit; Villius cùm Piſidiæ bello occupatum eſſe Regem audiſſet, Epheſum profectus, dum paucos ibi moratur dies, dedit operam ut cum Hannibale, qui tum fortè ibi erat, ſæpè congrederetur, ut animum ejus & tentaret ſi qua poſſet, & metum demeret periculi ei quicquam à Romanis eſſe. His colloquiis aliud quidem actum nihil eſt; ſecutum tamen ſuâ ſponte eſt, velut conſilio petitum eſſet, ut vilior ob ea Regi Hannibal & ſuſpectior ad omnia fieret. Villius ab Epheſo Apamæam proceſſit: ei & Antiochus occurrit primus; ibi autem mors nuntiata Antiochi filii, quem miſſum antè diximus in Syriam, diremit colloquia. Magni luctus ſpecies regiam tenuit, quare legatus Romanus ne alieno tempore incommodus obſervaretur, Pergamum conceſſit.

Rex Epheſum, omiſſo quod inchoaverat bello, rediit: ibi per luctum clausâ regiâ, cum Minione quodam, qui princeps amicorum ejus erat, ſecreta conſilia agitavit. Fugienti Regi diſceptationem cum legatis, profeſſus Minio, ſe quæ pro causâ eſſent, dicturum perſuaſit, ut à Pergamo accerſerentur legati. Jam convaluerat Sulpitius; itaque ambo Epheſum venerunt. Rex à Minione excuſatus, & abſente eo res agi cœpta eſt. Cæterùm neque remisſâ ullâ re, neque impetratâ, æquè ac venerunt omnium incerti, legati Romam redierunt. Rex dimiſſis iis, conſilium

Digitized by Google

de Romano bello habuit. Alexander Acarnan, Philippi quondam amicus, peritus Græciæ, nec ignarus Romanorum in conſilio erat; is victoriam ſe haud dubiam ponere animo affirmabat, ſi in Europam tranſiiſſet Antiochus, & in aliquâ Græciæ parte ſedem bello cepiſſet: primùm Ætolos, deinde Nabin conciliaturum omnia: Philippum ad primum bellicum arma capturum: Hannibalem ſine morâ mittendum in Africam eſſe ad diſtringendos Romanos. Hannibal non adhibitus in concilium, propter colloquia cum Villio ſuſpectus Regi, & in nullo poſtea honore habitus, primò eam contumeliam tacitus tulit, deinde ad extremum venit ut Antiocho narraret quomodo pater Amilcar cùm ſacrificaret, eum altaribus admotum jurejurando adegiſſet, nunquam amicum Populi Romani fore. Antiochus, quia viſus erat Hannibal ex proprii affectus vehementiâ & vero ſenſu loqui, priores omnes ſuſpiciones depoſuit. Ex concilio ita diſceſſum eſt, ut bellum in Romanos gereretur.

Seleuc. an. 121.

Liv. l. 35. c. 18.

Legati Ætolorum venerunt ad Antiochum, Thoante legationis principe, qui offerebant ei totius Ætoliæ copiarum imperium, hortabanturque ut in Græciam trajiceret tanquam ad rem paratam: nec ſinebant ut expectaret exercitum deſcendentem à mediterraneis Aſiæ regionibus, exaggerando vires Ætolicas, promittendoque ſocietatem Lacedæmoniorum, atque Philippi Macedonis irati Populo Romano, modò ſine mora trajiceret: ſed tres Regem civitates tenebant, Smyrna, Alexandria Troas, & Lampſacus, quas neque vi expugnare ad eam diem poterat, neque conditionibus in amicitiam perlicere, neque à

App. Syr.

Digitized by Google

Seleuc. tergo relinquere trajiciens ipſe in Europam volebat:
an. 121. Thoante tamen illum excitante, & intellectâ Deme-
Liv. lib. 35. c. 42. triadis defectione à Romanis ad Ætolos, Rex maximè elatus, non ultrà differre profectionem in Græciam ſtatuit. Priuſquam ſolveret naves, Ilium à mari aſcendit, ut Minervæ ſacrificaret: inde ad claſſem regreſſus, proficiſcitur quadraginta tectis navibus, apertis ſexaginta, & ducentæ onerariæ cum omnis generis commeatu, bellicoque alio apparatu ſequebantur: copiæ univerſæ, decem millia peditum fuere & quingenti equites, ſex elephanti: vix ad Græciam nudam occupandam ſatis copiarum, nedum ad ſuſtinendum Romanum bellum. Profectus Rex à Demetriade, Lamiam venit, exceptus ingenti favore multitudinis, Ætolii eum Imperatorem Regemque appellandum cenſuerunt. Cum Apocletis inito conſilio, versùs Chalcidem eſt progreſſus: cum cives excipere recuſarunt, ſed Antiochus reverſus cum exercitu, tandem obtinuit ut portæ ſibi aperirentur.

an. 122. M. Acilius Glabrio ad quintas Nonas Maias Româ
Liv. 36. c. 4. paludatus egreſſus eſt, & ſub idem tempus à duobus Regibus Philippo & Ptolemæo Romam venerunt, pollicentes ad bellum auxilia, & pecuniam, & frumentum: à Ptolemæo etiam mille pondo auri, viginti millia pondo argenti allata. Nihil eſt acceptum, gratiæ Regibus actæ; & cùm uterque ſe in Ætoliam cum omnibus copiis venturum, belloque interfuturum polliceretur, Ptolemæo id remiſſum, Philippi legatis reſponſum, gratum eum Senatui Populoque Romano facturum, ſi M. Acilio Conſuli non defuiſſet. Item à Carthaginenſibus & Maſſiniſsâ Rege legati

gati venerunt, triticum & hordeum & claſſem offe- rentes. Seleuc. an. 122.

Dum Antiochus Chalcide agebat, Epirotarum & Eleorum legati ad eum venerunt; ipſe Thebas deinde venit. In concilio Bœtorum decretum eſt de amicitiâ cum eo inſtituendâ. Hâc quoque gente adjunctâ Chalcidem regreſſus, Demetriade deinde convocavit principes Ætolorum, & Aminandrum Athamanum Regem ad conſultandum; & Hannibal jamdiu non adhibitus, interfuit concilio, qui Philippum ante omnia & Macedonas in ſocietatem belli quâcunque ratione deducendos eſſe ſtatuit; ex ejus tamen ſententiâ nihil factum eſt, niſi quod ad claſſem copiaſque arceſſendas ex Aſiâ. Rex Polyxenidam miſit, deinde cùm Lariſſam aggredi ſtatuiſſet, & Ap. Claudius in urbis præſidium veniret, & in caſtris ignes accendiſſet, Rex Romanum exercitum cum Philippo eſſe exiſtimans, hyemem inſtare apud ſuos cauſatus, ab eâ receſſit, Chalcidem profectus. Antiochus ibi amore captus Eubiæ virginis Chalcidenſis, Cleoptelemi filiæ, licèt quinquagenario major, cùm patrem invitum primò allegando, deinde ipſe rogando fatigaſſet, tandem impetratâ re, nuptias tanquam in mediâ pace celebravit, feſtoſque dies egit per reliquum hyemis, oblitus quantas ſimul duas res ſuſcepiſſet, Romanum bellum, & Græciam liberandam, omiſsâ rerum omnium curâ, in conviviis & vinum ſequentibus voluptatibus; ac deinde eâ fatigatione magis quàm ſatietate earum, in ſomnis traduxit. Eadem omnes ejus præfectos cepit luxuria, in eandem & milites effuſi ſunt, nec quiſquam eorum aut arma in- *Polyb. l. 12. Liv. lib. 36. c. 5. & 6.*

Q

Digitized by Google

Seleuc. an. 122. duit, aut ſtationem aut vigilias ſervavit.

Antiochus principio veris cùm per Phocidem in Acarnaniam, quò exercitum ducere juſſerat, veniſſet, facilè animadvertit nihilo ſæviore diſciplinâ milites, quàm ducem hybernaſſe, ipſe Delphis ſacrificio Apollini facto, Naupactum proceſſit, Medeona Acarnaniæ fraude cepit, & præſidio ei impoſito, Thyriam venit, ubi cùm accepiſſet Acilium cum legionibus mare trajeciſſe, per Ætoliæ ac Phocidis urbes Chalcidem rediit. *Liv. lib. 36 c. 11.* Interim Philippus & M. Bæbius, præſidiis ad ea quæ Athamanes occupaverant, recipienda iverunt, Philippus Limnæam, Bæbius Pellinæum oppugnavit.

M. Acilius à Brunduſio tranſvectus, Apolloniam *App. Syr.* cum decem millibus peditum, Appiano viginti, duobus millibus equitum, quindecim elephantis, pedeſtres copias Lariſſam ducere delectos militum Tribunos juſſit: ipſe cum equitatu Limnæam ad Philippum venit. Conſulis adventu deditio ſine cunctatione eſt facta, traditumque præſidium, & cum iis Athamanes. A Limnæâ Pellinæum Conſul proficiſcitur, multitudo Athamanum & militum Antiochi ad tria millia circiter Philippo eſt tradita: Acilius deinde Lariſſam eſt profectus, ibi de ſummâ belli conſultaturus, paucos moratus dies, Cranonem proceſſit. Venienti Pharſalus, Scotuſſa & Pheræ, quæque in eis præſidia erant Antiochi, deduntur. Proernam inde recepit: ducere in Sinum Malliacum cœpit, captiſque Thaumacis ad Sperchium pervenit, inde Hypatæorum agros vaſtavit.

Liv. l. 36. App. Syr. Antiochus, his Chalcide acceptis, celeritatem ho-

Digitized by Google

ſtium pertimuit, ac demum ſenſit rectè conſuluiſſe Hannibalem; miſſiſque aliis poſt alios nuntiis, urgebat Polyxenidam ut trajiceret: undique ad ſe trahebat milites; in Ætoliam etiam miſit, ut omni contractâ juventute convenirent: nam & ipſe eò decem millia peditum & equites quingentos duxit. Cùm verò Ætolorum aliquanto pauciores quàm unquam antea conveniſſent, deſtitutus & à ſuis qui morabantur in Aſiâ, & à ſociis, intra ſaltum Thermopylarum ſe recepit: Ætolos, quorum quatuor millia convenerant, partim ad Heracleam præſidio obtinendam, partim Hypatam mittit. Conſul depopulatus Hypatenſem primò, deinde Heracleenſem agrum, in ipſis Thermopylarum faucibus prope fontem adversùs Regem caſtra poſuit: die poſtero, luce primâ ſigno pugnæ propoſito, inſtruit aciem arctâ fronte ad naturam & anguſtias loci. Rex ubi hoſtium ſigna conſpexit, & ipſe copias eduxit, velites & cetratos ante phalangem ſtatuit, ipſam pro caſtris inſtruxit, ad dextrum ejus latus funditores ac ſagittarios collocavit in pedem montis, elephantos in ſiniſtro latere, poſtea equites, cohortes quibus ſtipari ſolebat, juxta mare. Conſerto deinde prælio, primùm Conſul à velitibus infeſtabatur undique, quos tandem fugavit: phalanx illis per medium tranſmiſſis, & fariſſas condenſas objecit, non audentibus in infeſtas longas & multas haſtas incurrere, multis temerè vallum ſubeuntibus transfixis. Interea M. Porcius, à jugo Callidromi dejectis inde Ætolis, ſuper imminentem caſtris collem apparuit: qui in caſtris regiis erant, primò Ætolos credere ſubſidio venire; ſed ut ſignis eorum & armis

Seleuc. an. 122.

Digitized by Google

Seleuc. an. 122. ex propinquo cognitis errorem aperuerunt, tantus repentè pavor omnes cepit, ut abjectis armis fugerent. Romani Scarphiam perſecuti hoſtes, multis in itinere cæſis captiſque, in caſtra reverterunt. Conſul noctis inſequentis tertiâ vigiliâ præmiſſo equitatu ad perſequendum hoſtem, ſigna legionum primâ luce movit. Aliquantum viæ perceperat Rex cum quingentis equitibus, ut qui non antè ab effuſo conſtiterit curſu, quàm Elateam pervenerit: ibi primùm reliquiis pugnæ & fugæ collectis, cum perexiguâ manu ſemiinermium militum Chalcidem ſe recepit. Romanorum centum & quinquaginta deſiderati ſunt, ex regio exercitu quingenti duntaxat effugerunt. Conſul poſtea Chalcidem petiit; ſed Antiochus cum novâ nuptâ Eubiâ Epheſum ſe tranſmiſerat.

Liv. l. 36. Antiochus Epheſi de bello Romano ſecurus, tanquam non tranſituris in Aſiam Romanis; quam ſecuritatem ei magna pars amicorum aut per errorem, aut aſſentando faciebat, Hannibal, unus cujus eo tempore apud eum auctoritas erat, magis mirari ſe aiebat, quòd non jam in Aſiâ eſſent Romani, quàm venturos dubitare. Rex igitur navibus quæ paratæ inſtructæque erant Cherſoneſum petiit, ut ea loca præſidiis firmaret; cæteram claſſem Polyxenidam parare & deducere juſſit, ſpeculatorias naves ad omnia exploranda circa inſulas dimiſit. Delum trajecerat Polyxenidas, certior factus Deli ſtare Romanam claſſem, nuncios ad Antiochum miſit, qui omiſſis quæ in Helleſponto agebat, cum roſtratis navibus quantùm accelerare potuit, Epheſum rediit, & conſilium extemplò habuit, faciendum-ne periculum navalis

Digitized by Google

certaminis foret. Polyxenidas negabat ceſſandum, Seleuc.
& utique priùs confligendum aiebat, quàm claſſis an.122.
Eumenis & Rhodiæ naves conjungerentur : movit omnes auctor conſilii : biduum in apparatu morati, tertio die centum, aliis ducenta, quarum ſeptuaginta tectæ, cæteræ apertæ, moneres omnes fermè erant, profecti Phocœam petierunt: inde cùm audiiſſet appropinquare jam claſſem Romanam Rex, quia interfuturus navali prælio non erat, Magneſiam ad Sipylum conceſſit, ad terreſtres copias comparandas, & ad Cyſſuntem portum Erythræorum, claſſis, tanquam ibi aptiùs hoſtes expectatura, contendit. Romani à Delo Phanas portum Chiorum petunt, inde Phocœam trajiciunt. Eumenes ad ſuam claſſem profectus, cum quatuor & viginti navibus tectis, apertis paulò pluribus, ad navale certamen rediit. Inde centum quinquaginta tectis navibus, apertis fermè quinquaginta profecti Romani ad Corycum portum, qui ſuper Cyſſuntem eſt, conati ſunt trajicere. Polyxenidas, ut appropinquare hoſtes allatum eſt, occaſione pugnandi lætus, ſiniſtrum ipſe cornu in altum extendit, dextrum cornu præfectos navium ad terram explicare jubet, & æquâ fronte ad pugnam procedebat. Quod ubi vidit Romanus, vela contrahit, maloſque inclinat, ſimul armamenta componens, operitur inſequentes naves. Jam fermè triginta in fronte erant, quibus ut æquaret lævum cornu, dolonibus erectis altum petere intendit, juſſis qui ſequebantur, adversùs dextrum cornu prope terram dirigere. Eumenes agmen cogebat: cæterùm ut demendis armamentis tumultuari primùm cœptum eſt, & ipſe quan-

Digitized by Google

Seleuc. tâ maximâ celeritate poteſt, concitat naves. Jam an. 122. omnibus in conſpectu erant, duæ Punicæ naves antecedebant Romanam claſſem, quibus obviæ tres fuerunt regiæ naves, & ut in numero impari, duæ regiæ unam circumſiſtunt, & primùm ab utroque latere remos detergunt, deinde tranſcendunt armati, & dejectis cæſiſque pugnatoribus, navem capiunt: una, quæ compari Marte concurrerat, poſtquam captam alteram navem vidit, priuſquam à tribus ſimul circumveniretur, retrò ad claſſem refugit. Livius indignatione accenſus, prætoriâ nave in hoſtes tendit, adversùs quam eâdem ſpe duæ, quæ Punicam unam navem circumvenerant, cùm inferrentur, demittere in aquam remos ab utroque remiges ſtabiliendæ navis causâ juſſit, & in advenientes hoſtium naves ferreas manus injicere; & ubi pugnam pedeſtri ſimilem feciſſet, meminiſſe Romanæ virtutis, nec pro viris ducere regia mancipia: haud paulò faciliùs quàm antè duæ unam, tunc una duas naves expugnavit, cepitque. Et jam claſſes quoque undique concurrerant, & paſſim permiſtis navibus pugnabatur; Eumenes, qui extremus commiſſo certamine advenerat, ut animadvertit lævum cornu hoſtium à Livio turbatum, dextrum ipſe, ubi æqua pugna erat, invadit. Nec ita multò pòſt, primùm à lævo cornu fuga cœpit: Polyxenidas enim, ut virtute militum haud dubiè ſuperari ſe vidit, ſublatis dolonibus effusè fugere intendit: mox idem & qui prope terram cum Eumene contraxerant certamen, fecerunt. Romani & Eumenes, quoad ſufficere remiges potuerunt, & in ſpe erant extremi agminis vexandi, ſatis pertinaciter ſecuti ſunt,

Digitized by Google

tređecim captis navibus cum militibus ac remige, decem demerſis. Romanæ claſſis, unica Punica in primo certamine à duabus circumventa, periit. Polyxenidas non priùs quàm in portu Epheſi fugæ finem fecit. Romani eo die unde egreſſa regia claſſis erat, manſerunt; poſtero die hoſtem perſequi intenderunt: medio ferè in curſu obviæ fuêre iis quinque, Appiano ſeptem & viginti tectæ Rhodiæ naves cum Pauſiſtrato præfecto claſſis: iis junctis Epheſum hoſtem perſecuti, ante oſtium portus acie inſtructâ ſteterunt. Poſteaquam confeſſionem victis ſatis expreſſerunt, Rhodii & Eumenes domos dimiſſi, Romani Phocœam tranſmittunt: ibi relictis ad præſidium urbis quatuor quinqueremibus, ad Canas claſſis venit; & cùm hyems appeteret, foſsâ valloque circumdatis naves ſubductæ. SELEUC. an. 122. *App. Syr.*

Antiochus poſt navalem ad Corycum pugnam cùm totam hyemem liberam in apparatus terreſtres maritimoſque habuiſſet, claſſi maximè reparandæ, ne totâ maris poſſeſſione pelleretur, intentus fuerat, ſuccurrit, ſuperatum ſe cùm claſſis adfuiſſet Rhodiorum. Itaque & Hannibalem in Syriam miſit, ut alias compararet è Phœnice & Ciliciâ naves, & Polyxenidam, quò minùs proſperè res geſta erat, eò enixiùs & eas quæ erant reficere, & alias parare juſſit. Ipſe in Phrygiâ hybernavit, undique auxilia arceſſens; etiam in Gallo-Græciam miſit: filium Seleucum in Æolide reliquit cum exercitu, ad maritimas continendas urbes, quas illinc à Pergamo Eumenes, hinc à Phocœâ Erythriſque Romani ſollicitabant. Rhodii æquinoctio verno Pauſiſtratum claſſis præfectum cum ſex & an. 123. *Liv. l. 37.* *App. Syr.* *Liv. l. 37*

Digitized by Google

Seleuc. an. 123. triginta navibus miſerunt. Jam C. Livius Salinator à Canis cum triginta navibus & ſeptem quadriremibus, quas ſecum Eumenes adduxerat, Helleſpontum petebat, ut ad tranſitum Romani exercitus, quem terrâ venturum opinabatur, præpararet quæ opus eſſent.

Interim Polyxenidas (erat is exul Rhodius) cùm audiſſet profectam à domo popularium ſuorum claſſem, & Pauſiſtratum præfectum, per internuntium pollicetur, ſe regiam claſſem Pauſiſtrato proditurum, ſi per eum in patriam reſtituatur. Panormum Samiæ terræ petit Pauſiſtratus, ibique Polyxenidæ literis & ſigno deceptus, nimiùmque credulus, neglexit excubias. Polyxenidas ab Epheſo ſolverat; ubi autem animadvertit Pauſiſtratum frumentatum ſuos dimiſiſſe, Nicandrum Archipiratam cum paucis Samum tranſmiſit, ut armatos per terram ad tergum hoſtium duceret: ipſe mediâ nocte ſolvit, & ante diluculum in dormientes adhuc irruit. Pauſiſtratus repentino & inopinato malo territus, juſſit milites relictis navibus è terrâ repugnare, ſed cùm etiam à tergo Nicander impetum in eum faceret, repentè mutato conſilio naves conſcendere omnes jubet, ipſe primus concitatâ nave remis ad oſtium portus tendit; at roſtris icta ſupprimitur, & telis obruuntur propugnatores, inter quos & ipſe Pauſiſtratus impigrè pugnans interficitur. Naves quinque tantum Rhodiæ cum duabus Cois effugerunt, terrore flammæ micantis viâ ſibi inter confertas naves factâ, reliquas viginti Polyxenidas remulco pertraxit Epheſum. Erythrææ triremes, cum haud procul à Samo Rhodiis navibus, quibus ut

eſſ. nt

eſſent præſidio veniebant, obviæ fugientibus fuiſſent, in Helleſpontum ad Romanos curſum anteverterunt. Sub idem tempus Seleucus Phocœam, portâ unâ per cuſtodes apertâ, recepit, & Cuma aliæque ejuſdem oræ urbes ad eum metu defecerunt. SELEUC. an. 123.

Livius, auditâ claſſis Rhodiæ ſtrage, & veritus ne quid ſuis navibus in Æolide relictis accideret, feſtinus ad Canas rediit, & Eumenes Elæam venit: Livius omni claſſe, cui adjunxerat triremes duas Mytilenæas, Phocœam petit, quam cùm teneri valido regio præſidio audiſſet, nec procul Seleuci caſtra eſſe, depopulatus maritimam oram, Samum cum Eumene petere intendit. Rhodii etiam, audito claſſis nuntio, luctum in iram vertentes, viginti alias naves præfecto Eudamo miſerunt. Polyxenidas Samum petituros ratus hoſtes, ut ſe Rhodiæ claſſi conjungerent, ab Epheſo profectus eſt; ſed Romani Samiæ portum tenuerunt, & Polyxenidas Epheſum rediit: Samum & Rhodia claſſis poſt dies paucos venit, profecti extemplò ſunt Romani Epheſum, ordinatis navibus tanquam ad prælium; cùmque nemo ex adverſo prodiret, dimidium claſſis in alto diu oſtentarunt, reliquis navibus appulſi ad terram, deprædabantur. Andronicus Macedo, qui in præſidio Epheſi erat, jam in mœnibus appropinquantes irruptionem fecit, exutoſque magnâ parte prædæ, ad mare ac naves redegit, Samum unde venerat claſſis, repetit.

Seleucus cùm per omne hybernorum tempus exercitum in Æolide continuiſſet, tunc tranſire in fines regni Eumenis, dum is procul à domo cum Romanis & Rhodiis Lyciæ maritima oppugnaret, ſtatuit: ad

Digitized by Google

SELEUC. Elæam primò acceſſit, deinde omiſsâ oppugnatione, an. 123. ad caput arcemque regni Pergamum ducit. Attalus Eumenis frater, cùm intra mœnia ſe recepiſſet, obſideri urbs cœpta eſt. Eodem fermè tempore & Antiochus ab Apamæâ profectus, Sardibus primùm, deinde haud procul Seleuci caſtris ad caput Cayci amnis ſtativa habuit: cum magno exercitu miſto variis ex gentibus, plurimum terroris in Gallorum mercede conductis quatuor millibus erat; hos paucis admiſtis, ad pervaſtandum paſſim Pergamenum agrum miſit. Quæ poſteaquam Samum ſunt nuntiata, primò Eumenes avocatus domeſtico bello, cum claſſe Elæam *Polyb. l. 21.* petit, inde Pergamum contendit. Paucos per dies Romana Rhodiaque claſſis ut Regi opem ferrent, Elæam à Samo venerunt, quos ubi expoſuiſſe copias Elææ, & tot claſſes in unum conveniſſe portum Antiocho allatum eſt; & ſub idem tempus audivit Conſulem cum exercitu jam in Macedoniâ eſſe, pararique quæ ad tranſitum Helleſponti opus eſſent, tempus veniſſe ratus, priuſquam terrâ marique ſimul urgeretur, agendi de pace, tumulum quendam adversùs Elæam caſtris cepit: ibi peditum omnibus copiis relictis cum equitatu ſex millium militum, in campos ſub ipſa Elææ mœnia deſcendit, miſſo caduceatore Æmilium tum claſſis Romanæ poſt Livium, præfectum, velle ſe de pace agere. Æmilius Eumene à Pergamo accito, adhibitis & Rhodiis, reſponſum eſt Antiocho ante Conſulis adventum de pace agi non poſſe. Antiochus pace nequicquam tentatâ, vaſtatis Elæenſium primùm, deinde Pergamenorum agris, relicto ibi Seleuco filio, Adramyttæum, hoſtiliter itinere facto,

Digitized by Google

petit. Eodem Adramyttræum ut urbi præſidio eſſent, navibus circumvecti Æmilius & Eumenes venerunt. Per eos dies ex Achaiâ mille pedites cum centum equitibus duce Diophane Elæam acceſſerunt, & mox Pergamum deducti, audaciâ Seleucum ex agro Pergameno movere caſtra cogunt. Antiochus poſteaquam Romanos & Eumenem ad tuendum Adramyttræum veniſſe audivit, eâ quidem urbe abſtinuit, depopulatus agros: Pheream inde, coloniam Mitylenæorum expugnavit; Cotton, & Corylenus, & Aphrodiſias, & Crene primo impetu captæ ſunt, inde per Thyatira Sardes rediit. Seleucus in maritimâ orâ permanens, aliis terrori, aliis præſidio erat. Claſſis Romana cum Rhodiis in ſtatione ne Polyxenidas ab Epheſo moveret, rediit Eumenes Elæam.

SELEUC. an. 123.
Liv. lib. 37.

Rhodii adverſus claſſem, quam fama erat ex Syriâ venire, tredecim ſuis navibus & unâ Coâ quinqueremi, alterâ Gnidiâ Rhodum ut ibi in ſtatione eſſent, profecti ſunt. Biduo antequam Eudamus cum claſſe à Samo veniret, tredecim à Rhodo naves cum Pamphilidâ præfecto adverſus eandem Syriacam claſſem miſſæ, aſſumptis navibus quatuor, quæ Cariæ præſidio erant, Eudamum confeſtim exire placuit: additæ huic quoque ſunt ad eam claſſem, quam habebat, ſex apertæ naves. Profectus cùm quantùm accelerare poterat progreſſos conſequitur; inde uno agmine Phaſelidem cùm veniſſent, optimum viſum eſt ibi hoſtem operiri, ex hâc peſtilentiæ metu profecti, cùm prætervehérentur Pamphylicum ſinum, ad Eurymedontem amnem appulsâ claſſe, audiunt ab Aſpendiis ad Sidam jam hoſtes eſſe. Tardiùs navigaverant regii adverſo

Digitized by Google

Seleuc. an. 123. tempore Eteſiarum. Rhodiorum duæ & triginta quadriremes, quatuor triremes fuere. Regia claſſis ſeptem & triginta majoris formæ navium erat, in quibus tres hepteres & quatuor hexeres habebat, præter has decem triremes erant: & alii adeſſe hoſtes ex ſpeculâ quâdam cognovêre. Utraque claſſis poſtero die, luce primâ, tanquam eo die pugnatura, è portu movit: & poſteaquam ſuperavêre Rhodii promontorium, quod à Sidâ prominet in altum, extemplò & conſpecti ab hoſtibus ſunt, & ipſi eos viderunt. A regiis ſiniſtro cornu quò ab alto objectum erat, Hannibal, dextro, Apollonius purpuratorum unus præerat, & jam in frontem directas habebant naves. Rhodii longo agmine veniebant; prima prætoria navis Eudami erat, cogebat agmen Chariclus. Pamphilidas mediæ claſſi præerat. Eudamus, poſteaquam hoſtium aciem inſtructam & paratam ad concurrendum vidit, & ipſe in altum evehitur, & deinceps quæ ſequebantur, ſervantes ordinem, in frontem dirigere jubet. Ea res primò tumultum præbuit: nam nec ſic in altum evectus erat, ut ordo omnium navium ad terram explicari poſſet; & feſtinans ipſe præproperè cum quinque ſolis navibus, Hannibali occurrit: cæteri, quia in frontem dirigere juſſi erant, non ſequebantur. Extremo agmini loci nihil ad terram relicti erat: trepidantibus iis inter ſe, jam in dextro cornu adverſus Hannibalem pugnabatur, ſed momento temporis navium virtus & uſus rei maritimæ terrorem omnem Rhodiis dempſit: nam poſtquam & in altum celeriter evectæ naves locum poſt ſe quæque venienti ad terram dedere, & ſi qua concurreret roſtro cum hoſtium navi,

Digitized by Google

aut proram lacerabat, aut remos detergebat, aut libero inter ordines diſcurſu prætervecta, in puppim impetum dabat: maximè exterruit hepteris regia à multò minore Rhodiâ nave uno ictu demerſa. Itaque jam haud dubiè dextrum cornu hoſtium in fugam inclinabat; Eudamum in alto multitudine navium maximè Hannibal, cæteris omnibus præſtantem, urgebat, & circumveniſſet, ni ſigno ſublato ex prætoriâ nave (quo diſperſam claſſem in unum colligi mos erat) omnes quæ in dextro cornu vicerant naves, ad opem ferendam ſuis occurriſſent: tum & Hannibal quæque circa eum erant naves, capeſſunt fugam; nec inſequi Rhodii, ex magnâ parte ægris, & ob id celeriùs feſſis remigibus, potuerunt: ſed ut ejus ad veterem claſſem tranſitum impedirent, Chariclitum cum viginti navibus roſtratis ad Patara & Megiſtum portum miſerunt; quò etiam mox Pamphilida cum quatuor navibus tectis miſſus eſt, atque ita in Pamphyliâ clauſus Hannibal eſt. SELEUC. an. 123.

Antiochus non civitatum modò, quæ circa ſe erant, contrahebat præſidia, ſed ad Pruſiam Bithyniæ Regem miſerat, qui eum hortaretur ad ineundam ſecum ſocietatem. Pruſias ſuperioribus quidem temporibus non erat alienus à conſilio jungendæ cum Antiocho ſocietatis; admodum enim Romanos formidabat, ne ad tollendas omnes dominationes in Aſiam trajicerent: ſed poſtquam allatæ ei fuerunt litteræ à L. & P. Scipionibus, accepit, legitque, monebant eum ut poſito metu de regno ſuo, P. Romani partes amplecteretur; fore enim nunquam ut ejus conſilii ipſum pœniteat: ſed maximè confirmatus eſt animus Regis, cùm *Polyb. l. 21.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 123. ad eum C. Livius, qui Prætor antè claſſi præfuerat, legatus à Româ venit, & edocuit, quantò & ſpes victoriæ certior Romanis quàm Antiocho, & amicitia ſanctior firmiorque apud Romanos futura eſſet. Antiochus poſteaquam à ſpe ſocietatis Pruſiæ decidit, Epheſum à Sardibus eſt profectus ad claſſem, quæ per aliquot menſes inſtructa ac parata fuerat, viſendam. Cùm enim nullam aliam rationem eſſe judicaret impediendi ne pedeſtres hoſtium copiæ trajicerent, atque omnino bellum ex Aſiâ expellendi, quàm ſi potentem maris ſe firmè ſtabiliret, navali prælio dimicare propoſuit: Notium itaque à vetere Colophone duo fermè millia paſſuum diſtans oppugnare aggreſſus eſt, ut dum Romani ſociam urbem obſidione liberare pararant, occaſione rei bene gerendæ Polyxenidæ daretur: qui cùm audiſſet Romanos à Samo moviſſe, & ipſe forſan à Colophone profectus, hoſtium claſſi ad Myonneſum occurrit, & totis claſſibus tunc ſimul ab omni parte conſerta eſt: à Romanis octoginta naves pugnabant, ex quibus duæ & viginti, *Syriac.* Appiano viginti quinque; Antiochi claſſis nonaginta & una naves fuerunt, & maximæ formæ naves tres hexeres habebat, duas hepteres: maximo tamen terrori fuere Rhodiæ, quæ ignes præ ſe ferebant; & quod unum iis ad Panormum circumventis ſaluti fuerat, id tum maximum momentum ad victoriam fuit: nam metu ignis adverſi regiæ naves, ne prorâ concurrerent. Cùm declinaſſent, neque ipſæ ferire roſtro hoſtem poterant, & obliquas ſe ipſæ ad ictus præbebant; & ſi qua concurrerat, obruebatur infuſo igni, magiſque ad incendium quàm ad prælium trepida-

Digitized by Google

bant: plurimùm tamen quæ ſolet, militum virtus in bello valuit; mediam namque aciem hoſtium Romani cùm rupiſſent, circumvecti à tergo, pugnantibus adverſus Rhodios regiis ſe ſe objecêre, momentoque temporis & media acies Antiochi & lævo in cornu circumventæ urgebantur. Dextra pars integra, ſociorum magis clade quàm ſuo periculo terrebatur: cæterùm poſteaquam alias circumventas prætoriam navem Polyxenidæ relictis ſociis vela dantem videre, ſublatis ſtatim dolonibus (& erat ſecundus petentibus Epheſum ventus) capeſſunt fugam, quadraginta duabus navibus in eâ pugnâ amiſſis, quarum tredecim captæ in poteſtatem hoſtium venerunt, cæteræ incenſæ aut demerſæ: Romanorum duæ naves fractæ ſunt, vulneratæ aliquot; Rhodia una capta memorabili caſu. SELEUC. an. 123.

Poſt adverſam navalem pugnam territus Antiochus, quia poſſeſſione maris pulſus, longinqua tueri diffidebat ſe poſſe, præſidium à Lyſimachiâ deduci pravo conſilio juſſit: Colophonis itaque obſidione abſceſſit, & Sardes ſe recepit, atque in Cappadociam ad Ariarathen, qui auxilia arceſſerent, & quocumque alio poterat ad copias contrahendas; ipſe verò Sardibus rei gerendæ tempora conſumebat, & ſummâ lentitudine omnia adminiſtrabat. Æmilius Rhegillus naves Chio quaſſatas cùm refeciſſet, L. Æmil. Scaurum cum triginta navibus Helleſpontum miſit ad exercitum trajiciendum. Claſſis à Chio Phocœam trajecit, quæ poſt oppugnationem dedita eſt: & quia jam hyems appetebat, Prætor ejus portus ad hybernandum delegit. *Liv. l. 37.* *Polyb. l. 23.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 123. Conſuli tranſgreſſo Æniorum Maronitarumque fines, nuntiatur victam regiam claſſem ad Myonneſum, relictamque à præſidio Lyſimachiam eſſe: ea referta omnium rerum commeatibus velut in adventum Romani exercitus præparatis, eos excepit. Ibi paucos dies ſtativa habuere, ut impedimenta ægrique conſequerentur: receptis omnibus, ingreſſi rurſus iter per Cherſonneſum, Helleſpontum perveniunt; ibi omnibus curâ Eumenis ad trajiciendum præparatis, velut in pacata littora, nullo prohibente, aliis aliò delatis navibus, ſine tumultu trajecêre. Ea verò res Romana auxit animos, conceſſum ſibi tranſire cernentibus in Aſiam, quam rem magni certaminis futuram crediderant.

Polyb. l. 23. Liv. l. 37. App. Syr. Antiochus Sardibus hærens, ſimul intellexit trajeciſſe hoſtes Helleſpontum, fractus animo, legatos ad L. & P. Scipiones de pace ſtatuit mittendos. Ad id munus Heraclidem Byzantium deligit. Is legatus ut ad Helleſpontum venit, Romanos eodem in loco reperit ſtativa agentes, ubi primùm tentoria fixerant, cognovitque quòd P. Scipio trans mare adhuc erat, quòd ille Salius erat & tempore ſolennitatis, ex quo loco fuit deprehenſi Salii diſcedere non poſſint: ut autem P. trajecit mare, legatus Conſulem adiit,
Liv. lib 37. petiitque ut mandata audiret. Advocato frequenti concilio, legatus obtulit Smyrnam, Lampſacum, Alexandriam Troadem, & Lyſimachiam in Europâ, ne quid in eâ Regem habere dicerent; & ſi Ionicas quoque ac Æolicas urbes quòd ſuarum partium fuerint, vindicare ab imperio regio velint Romani, impenſæ quoque in bellum factæ partem dimidiam Regem Populo

pulo Romano præſtiturum. Reſpondit Conſul æquum eſſe ut Antiochus impenſæ in bellum factæ non dimidiam partem, ſed totam ipſe præſtet: neque enim propter Romanos, ſed propter Regem bellum initiò conſtitutum fuiſſe: æquum etiam eſſe, ut non eas duntaxat urbes, quæ ſunt in Æolide atque Ioniâ, liberet, ſed ut Græcia omnis liberata eſſet, ita quæ in Aſiâ ſint, omnes liberari urbes. Id aliter fieri non poſſe, quàm ut cis Taurum montem poſſeſſione Aſiæ Antiochus diſcedat. Legatus poſteaquam nihil æqui in concilio impetrare ſe cenſebat; privatim (ſic enim imperatum erat) P. Scipionis tentare animum conatus, omnium primum filium ei ſine pretio redditurum Regem dixit: deinde ignarus & animi Scipionis & moris Romani, auri pondus ingens eſt pollicitus, & nomine tantùm regio excepto, ſocietatem omnis regni; ſi per eum pacem impetraſſet. Ad ea Scipio: Lyſimachia tenenda erat, ne Cherſoneſum intraremus. Conceſſo verò in Aſiam tranſitu, & non ſolùm frænis, ſed etiam jugo accepto, imperium patiendum eſt. Ego ex munificentiâ regiâ maximum donum filium habebo, pro tanto in me munere gratum me eſſe in ſe ſentiet, ſi privatam gratiam pro privato beneficio deſiderabit; publicè nec habebo quicquam ab illo, nec dabo: quod in præſentiâ dare poſſim, fidele conſilium eſt. Abi, nuntia meis verbis, bello abſiſtat, pacis conditionem nullam recuſet. His auditis revertitur Heraclides, qui Regem ut convenit, omnia ſigillatim ei expoſuit. Antiochus, nihil gravius ſibi ſi bello eſſet victus imperatum ire ratus, cogitatione pacis abſtinuit, & neceſſaria ad prælium omnia undique comparavit.

SELEUC. an. 123.

S

Digitized by Google

Seleuc. an. 123. Liv. l. 37.

Conſul cùm ex ſtativis moviſſet, Dardanum primùm, deinde Rhœteum, poſtea Ilium proceſſit; inde ſextis caſtris ad caput Caïci amnis pervenit. Conſilium erat ire ad hoſtem priuſquam appeteret. Regia caſtra circa Thyatira erant: ibi cùm audiſſet Antiochus P. Scipionem ægrum Elæam delatum, legatos qui filium ad ſe reducerent miſit. Renunciate, inquit, gratias Regi me agere, referre gratiam nunc non poſſe, quàm ut ſuadeam, ne ante aciem deſcendat, quàm in caſtra me rediiſſe audiverit. Quamquam ſeptuaginta peditum millia, plùs duodecim equitum, animos interdum ad ſpem certaminis faciebant, motus tamen Antiochus tanti authoritate viri, in quo ad incertos belli eventus omnis fortunæ poſuerat ſubſidia, recepit ſe, tranſgreſſus Phrygium amnem, circaque Magneſiam, quæ ad Sipylum eſt, poſuit caſtra; & ne, dum extrahere tempus vellet, munimenta Romani tentarent, foſſam ſex cubitis altam, duodecim latam cùm duxiſſet, extra duplex vallum foſſæ circumdedit, interiore labro murum cum turribus crebris objecit, unde facilè arceri tranſitu foſſæ hoſtis poſſet. Conſul circa Thyatira Regem eſſe ratus, continuis itineribus quinto die ad Hyrcanum campum deſcendit: inde cùm profectum audiſſet, ſecutus veſtigia, circa Phrygium amnem quatuor millia ab hoſte poſuit caſtra. Eò mille fermè equites tumultuosè amne trajecto, in ſtationes impetum fecerunt: primò turbaverunt incompoſitos; biduum deinde ſilentium fuit, neutris tranſgredientibus amnem: tertio pòſt die Romani ſimul omnes tranſgreſſi ſunt, & duo millia fermè & quingentos paſſus ab hoſte poſuerunt caſtra. Metan-

Digitized by Google

tibus, & muniendo occupatis, tria millia delecta equitum peditumque regiorum magno terrore ac tumultu advenêre, ſed pulſi ſunt, centum ex his occiſis, & centum fermè captis. Per quatriduum inſequens inſtructæ utrinque acies pro vallo ſtetere, quinto die Romani proceſſere in medium campi. Antiochus nihil promovit, ita ut extremi minùs mille pedes à vallo abeſſent. Conſul poſteaquam detrectari certamen vidit, poſtero die in concilium advocavit: nullum unquam Romani hoſtem contempſerunt, conclamatum eſt undique, duceret extemplò per vallum, caſtra invadere parati erant, ſi in prælium hoſtis non exiret: mittitur Cn. Domitius ad explorandum iter, & quâ parte adiri vallum hoſtium poſſet. Is poſteaquam omnia certa retulit, poſtero die propiùs caſtra admoveri placuit: tertio die ſigna in medium campi prolata, & inſtrui acies cœpta. Nec Antiochus ultrà tergiverſandum ratus, ne ut ſuorum animos minueret detrectando certamen, & hoſtium ſpem augeret, cùm poſſet ſtare pro vallo, aut hoſtem arcere à munitionibus, donec meliùs haberet Publius, & ipſe copias eduxit circa ultimam vigiliam, tantùm progreſſus à caſtris, ut dimicaturum appareret. Romana acies unius propè formæ fuit & hominum & armorum genere, in univerſum triginta millia: regia verò varia magis, multis gentibus diſſimilitudine armorum auxiliorumque erat, in ejus exercitu ſeptuaginta millia numerabantur. Rex ipſe in dextro cornu erat; Seleucum filium, & Antipatrum fratris filium in lævo præpoſuit: media acies tribus permiſſa, Minioni, aliis Mendi, Zeuxidi & Philippo magiſtro elephantorum.

SELEUC. an. 123.

App. Syr. Liv. l. 37.

Digitized by Google

Seleuc an. 123. Nebula matutina creſcente die levata in nubes caliginem dedit, humor ab Auſtro velut perfudit omnia, caligo regiis perincommoda erat, cùm ne ex medio quidem cornua ſua circumſpicerentur, & humor arcus, fundaſque, & jaculorum armenta emollierat. Paleatæ quadrigæ, quas in primâ acie locaverat Rex, in ſuos terrorem verterunt; quod ubi Eumenes vidit, haud ignarus pugnæ cætera contempſit; Cretenſes ſagittarios, funditoreſque, & jaculatores equitum, non conſertos, ſed quàm maximè poſſent diſperſos excurrere jubet, ſimul omnibus tela ingerere. Hâc veluti procellâ equos partim vulneribus, partim clamoribus diſſonis ita conſternarunt, ut repentè velut effrænati paſſim incerto curſu ferrentur: ita medio inter duas acies campo exiguntur quadrigæ, tum ad juſtum prælium ſigno utrinque dato concurrunt: mox cladis cauſæ fuerunt auxilia ſubſidiaria, quæ proxima locata erant, pavore & conſternatione quadrigarum territa, & ipſa in fugam verſa, nudaverunt omnia uſque ad cataphractos equites, ad quos cùm perveniſſet equitatus Romanus, ne primum quidem impetum pars eorum ſuſtinuerunt, alii fuſi, alii propter gravitatem tegumentorum armorumque oppreſſi ſunt. Totum deinde lævum cornu inclinavit, & uſque ad mediam aciem terror pervenit; ubi incurſu ſuorum cùm impeditus eſſet uſus prælongarum haſtarum, (ſariſſas Macedones vocant) intulere ſigna Romanæ legiones, & pila in perturbatos conjecere: ne interpoſiti quidem elephanti militem Romanum deterrebant, aſſuetum jam ab Africis & vitare impetum belluæ, & ex tranſverſo pilis inceſſere, aut ſi propiùs ſubire poſſet,

Digitized by Google

gladio nervos incidere. Jam media acies ferè omnis à fronte proſtrata erat, cùm & ſubſidia circumventa à tergo cædebantur. Seleuc. an. 123.

Antiochus à dextro cornu in quatuor turmas equitum, cùm ibi fiduciâ fluminis nulla alia ſubſidia cerneret, impetum facit: nec à fronte tantùm, ſed à latere urgebat, donec fugati equites primùm, deinde proximi peditum effuſo curſu ad caſtra compulſi ſunt. Præerat caſtris M. Æmil. Lepidus Tribunus militum: is quà fugam cernebat ſuorum, cum præſidio omni occurrit; & ſtare primò, deinde redire in pugnam jubebat, pavorem & turpem fugam increpans: redierunt ergo in pugnam, & Æmilius cum ſuo præſidio (erant autem duo millia virorum) effusè ſequenti Regi acriter reſiſtit: & Attalus Eumenis frater à dextro cornu, ut tumultum circa caſtra vidit, in tempore cum ducentis equitibus advenit. Antiochus poſteaquam & eos quorum terga modò viderat, repetentes pugnam, & aliam & à caſtris & ex acie affluentem turbam conſpexit, in fugam vertit equum: ita utroque cornu victores Romani pergunt ad caſtra diripienda. Equites primi omnium Eumenis hoſtem fugientem toto paſſim campo ſequuntur: in caſtris quoque ingens & major propè quàm in acie cædes eſt edita: ad quinquaginta millia peditum annumeratis captivis deſiderata dicuntur, equitum quatuor millia, capti mille & quingenti, & elephanti quindecim cum rectoribus. Romanorum aliquot vulnerati ſunt, ceciderunt trecenti pedites, quatuor & viginti equites, & de exercitu Eumenis quinque & viginti, aliis tantùm quindecim: & illo die victores, direptis hoſtium *App. Syr. Liv lib. 37.*

Digitized by Google

Seleuc. caſtris, cum magnâ prædâ in ſua revertuntur; po-
an. 123. ſtero die ſpoliabant cæſorum corpora, & captivos contrahebant.

Rex cum paucis fugiens, continuo curſu, mediâ fermè nocte Sardes conceſſit: inde cùm audiſſet Seleucum filium & quoſdam amicorum Cælenas, quam Apamæam vocant, prægreſſos, & ipſe quartâ vigiliâ cum conjuge & filiâ Apamæam petit, Sardium cuſtodiâ Zenoni traditâ, Timone Lydiæ præpoſito, quibus ſpretis, conſenſu oppidanorum & militum qui in arce erant, legati ad Conſulem miſſi ſunt. Sub idem tempus legati à Tyathiris & à Magneſiâ ad Sipylum, à Trallibus, à Magneſiâ quæ ſuper Meandrum eſt, & ab Epheſo legati ad dedendas urbes venerunt. Reliquerat Epheſum Polyxenidas auditâ pugnâ, & claſſe uſque Patara Lyciæ pervectus, metu ſtationis Rhodiarum navium, quæ ad Megiſten erat, in terram egreſſus cum paucis, itinere pedeſtri Syriam petiit. Aſiæ civitates in fidem Conſulis ditionemque Populi Romani ſe ſe tradebant: Sardibus jam Conſul erat, eo & P. Scipio ab Elæâ cùm primùm pati laborem viæ potuit, venit. Sub idem tempus Muſæus caduceator ab Antiocho, qui Syriam jam profectus erat, per P. Scipionem à Conſule petiit, impetravitque ut oratores mittere liceret Regi. Paucos poſt dies Zeuxis, qui præfectus Lydiæ fuerat, & Antipater fratris filius venerunt. Hi priùs Eumene convento, quem propter vetera certamina averſum maximè à pace credebant eſſe, & placatiore invento, tum P. Scipionem & per eum Conſulem adierunt: concilio ipſis præbito, alia quidem multa diſſeruerunt; cæterùm primus legatio-

nis ſcopus erat, quid facto opus eſſet ut pacem & amicitiam Populi Romani Rex impetraret. Qui concilio intererant, P. Scipionem juſſerunt, ea quæ ipſi decreverant edere. Ille numquam Romanos poſt victoriam hoſtibus ſuis implacabiliores fuiſſe dixit. Nunc igitur idem reſponſi laturos ipſos à Romanis, quod priùs tuliſſent, cùm ad Helleſpontum priuſquam prælium committeretur, venerunt: Oportere nimirum ut Europâ ipſi excederent, & Aſiâ minore cis Taurum: ad hæc pro impenſis ad bellum factis, quindecim darent millia talentûm Euboïcorum, quingenta præſentia, duo millia & quingenta cùm Populus Romanus pacem confirmaverit, reliqua deinde per duodecim annos, ita ut mille talenta quotannis penderent: Eumeni quoque quadringenta talenta adhuc debita redderent, & reliquum frumenti, quod ex fœdere cum ejus patre icto deberetur. Hannibalem præterea Carthaginenſem dederent, & Thoantem Ætolum, & cum eo Mnaſimachum Acarnana, & Chalcidenſes Philonem & Ebulidam; elephantos quotquot haberent, traderent, ut & naves, & in poſterum nec elephantos alios parare, nec naves ultra ſtatutum numerum: obſides viginti ex arbitrio Conſulis. Cum his mandatis à Rege miſſi erant legati, ut omnem pacis conditionem acciperent: itaque Romam mitti legatos placuit, Conſul in hyberna exercitum Magneſiam ad Meandrum, & Tralles Epheſumque diviſit. Epheſum ad Conſulem paucos poſt dies obſides à Rege adducti ſunt: Hannibal ab Antiocho admonitus, in Cretam fugit; & legati qui Romam irent, venerunt.

Vere ineunte M. Aur. Cotta L. Scipionis cum An-

Seleuc. an. 123.

Iuſtin. l. 32. Corn. Nep. in acta Hannib.

an. 124.

Seleuc. an.124. tiochi legatis, & Eumenes Rhodiique Romam poſtea venerunt. Cotta in Senatu primùm, deinde in concione juſſu Patrum, quæ acta in Aſiâ eſſent, expoſuit; tum omnium primùm Eumeni Senatus datus eſt. Poſt Rhodios Antiochi legati vocati ſunt: ii vulgato petentium veniam more, errorem faſſi ſunt Regis: Senatus pacem ſervandam cenſuit, & paucos poſt dies Populus juſſit. Fœdus in Capitolio cum Antipatro principe legationis, & eodem fratris filio Regis Antiochi eſt ictum, quod in æs inciſum, dicatumque eſt in illo, ubi ſolent & alia dedicari fœdera. Exemplar ejus deinde M. Vulſoni Conſuli tranſmiſſum eſt. Auditæ deinde & aliæ legationes ex Aſiâ ſunt, quibus omnibus raptim datum eſt reſponſum. Decem legatos more majorum Senatum miſſurum ad res Aſiæ diſceptandas componendaſque, qui mox decreti ſunt; ſummam tamen hanc fore, ut cis Taurum montem quæ intra regni Antiochi fines fuiſſent, Eumeni attribuerentur; præter Lyciam Cariamque uſque ad Meandrum amnem, ea civitatis Rhodiorum eſſent: cæteræ civitates Aſiæ, quæ Attali ſtipendariæ fuiſſent, eædem Eumeni vectigal penderent; quæ vectigales Antiochi fuiſſent, eæ liberæ & immunes eſſent. Rhodii pro his cùm gratias egiſſent, Solis urbem quæ in Ciliciâ eſt, quaſi germani & ab Argis etiam eſſent oriundi, pro extraordinario munere petierunt, ut eam civitatem ex ſervitute regiâ eximerent. Vocati ſunt Antiochi legati, actumque cum iis eſt, nec quidquam impetratum, teſtante fœdera Antipatro.

Polyb. l. 22. Liv. lib. 37. *Liv. lib 37. App. Syr.*

Cn. Manlius primo vere Epheſum venit, acceptiſque copiis à L. Scipione, milites ad bellum contra Gallos

Polyb. l. 35. Liv. lib. 38

Gallos ſuſceptum, quòd juviſſent Antiochum, duxit. Cùm ad Antiochiam ſuper Meandrum caſtra poſuiſſet, huc Seleucus Antiochi filius, ex fœdere icto cum Scipione ad frumentum dandum venit. Parva diſceptatio de Attali auxiliaribus orta eſt, quòd Romano tantum militi pactum Antiochum, ut daretur frumentum, Seleucus dicebat. Diſcuſſa ea quoque eſt conſtantiâ Conſulis, qui dimiſſo Tribuno edixit, ne Romani milites acciperent priuſquam Attali auxilia accepiſſent. Seleuc. an. 124.

Domitis Gallis, Manlius hybernavit in Aſiâ. Principio veris Apamæam venit, ut in Pamphyliam tranſiret, ubi Antiochi legati pecuniam & frumentum ex pacto fœdere juſſi advehere, mille & quinquaginta talenta argenti accepta Apamæam deportantur: frumentum exercitui dividitur, inde ad Pergam ducit, quæ una in iis locis regio tenebatur præſidio. Appropinquanti præfectus præſidii obvius fuit, triginta dierum petens, ut Regem de urbe tradendâ conſuleret, dato tempore, ad eum diem præſidio deceſſum eſt, à Pergâ decem legatos Apamæam veniſſe audierat, juſſis ſequi Antiochi legatis, ad eam profectus eſt: ibi ex decem legatorum ſententiâ fœdus cum Antiocho conſcriptum eſt in hæc ferè verba. " Amicitia Regi Antiocho cum Populo Romano his legibus & conditionibus eſto: Ne quem exercitum, qui cum Populo Romano ſociiſque bellum geſturus erit, Rex per fines regni ſui eorum qui ſub ditione ejus erunt, tranſire ſinito, neu commeatu, ne quâ aliâ ope juvato.. Idem Romani ſociique Antiocho & iis qui ſub imperio ejus erunt, præſtent. Belli gerendi jus Antiocho ne eſto an. 125. Liv l. 38.

Seleuc. an. 125. cum iis qui inſulas colunt, neve in Europam tranſeundi. Excedito urbibus, agris, vicis, caſtellis cis
" Taurum montem uſque ad Halym, & à valle Tauri
" uſque ad juga quà in Lycaoniam vergit: neque arma
" efferto ex iis oppidis, agris, caſtelliſque quibus exce-
" dat; ſi qua extulit quæ quoque oportebit, rectè reſti-
" tuito. Ne militem, neque alium ex regno Eumenis
" recipito: ſi qui earum urbium cives qui regno abſce-
" dunt cum Rege Antiocho, intraque fines ejus regni
" ſunt, Apamæam omnes ante diem certum redeant.
" Qui ex regno Antiochi apud Romanos ſocioſque
" ſunt, iis jus abeundi manendique eſto. Servos, ſeu
" fugitivos, ſeu bello captos, ſeu qui liber captus aut
" transfuga erit, reddito Romanis ſociiſque. Elephan-
" tos tradito omnes quos Apamææ habet, neque alios
" parato. Tradito & naves longas, armamentaque ea-
" rum, neve plures quàm decem naves actuarias, nul-
" lam quæ pluſquam triginta remis agatur, habeto, ne-
" ve monerem ex belli causâ quod ipſe illaturus erit.
" Neve navigato citra Calycadnum neve Sarpedonem
" promontoria, extraquam ſi qua navis pecuniam, ſti-
" pendium, aut legatos, aut obſides portabit. Milites
" mercede conducendi ex iis gentibus quæ ſub ditione
" Populi Romani ſunt, Antiocho Regi jus ne eſto ne
" voluntarios quidem recipiendi. Rhodiorum ſocio-
" rumve quæ ædes ædificiaque intra fines regni Antio-
" chi ſunt; quo jure ante bellum fuerunt, eo Rhodio-
" rum ſociorumve ſunto. Si quæ pecuniæ debentur,
" earum exactio eſto. Si quid ablatum eſt, id conqui-
" rendi, cognoſcendique jus idem eſto. Si quas urbes,
" quas tradi oportet, ii tenent, quibus Antiochus dedit,

Digitized by Google

ex iis præſidio deducito : utique rectè tradantur curato. Argenti probi duodecim millia Attica talenta dato intra duodecim annos penſionibus æquis. Talentum ne minus pondo octoginta Romanis ponderibus pendat, & tritici quingenta quadraginta millia modiûm. Eumeni Regi talenta trecenta quinquaginta intra quinquiennium dato : & pro frumento, quod æſtimatione fiat, talenta centum viginti ſeptem. Obſides Romanis viginti dato : & triennio mutato, ne minores octodecim annorum, neu majores quinum quadragenum. Si qui ſociorum Populi Romani ultrò bellum inferent Antiocho, vim vi arcendi jus eſto, dum ne quam urbem aut belli jure teneat, aut in amicitiam accipiat. Controverſias inter ſe jure ac judicio diſceptanto; aut ſi utriſque placebit, bello. Conſul juravit in fœdus : in Syriam à Rege qui exigerent jusjurandum, profecti Q. Minutius Thermus, & L. Manlius. Conſul Q. Fabio Labeoni, qui claſſi præerat, ſcripſit ut Patara extemplò proficiſceretur, quæque ibi naves regiæ eſſent, concideret & cremaret. Profectus ab Epheſo, quinquaginta naves tectas aut concidit, aut incendit. Cn. Manlius cùm inter cætera, quæ accipienda ab Antiocho erant, elephantos accepiſſet, dono Eumeni omnes dedit. Civitatum autem cognitis cauſis, decem legati aliam aliarum fecerunt conditionem : quæ ſtipendiariæ Regi Antiocho fuerant, & cum Populo Romano ſenſerant, iis immunitatem dederunt : quæ partium Antiochi fuerant, aut ſtipendiariæ Attali Regis, eas omnes vectigal pendere Eumeni juſſerunt. De Pamphyliâ diſceptatum inter Eumenem & Antiochi legatos cùm eſſet,

Seleuc. an. 125.

Digitized by Google

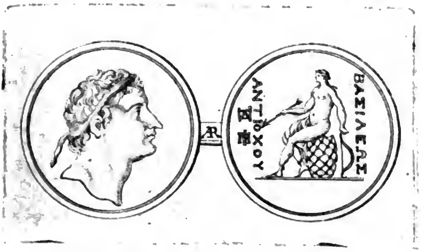
SELEUC. quia pars ejus citra, pars ultra Taurum eſt, integra res
an. 126. ad Senatum rejecta.

Juſtin. l. 32. Antiochus cùm gravi tributo pacis premeretur & oneratus eſſet, ſeu inopiâ pecuniæ compulſus, ſeu avaritiâ ſollicitatus, quia ſperabat ſe ſub ſpecie tributariæ neceſſitatis excuſatus ſacrilegia commiſſurum, *Hieron. in Dan. c. 11. Strabo l. 16* Suſam & ultimas regni ſui penetravit urbes, cùm Beli ſeu Jovis Elymæi templum ſpoliare conaretur, nocte adhibito exercitu, concurſu incolarum, abſque aliorum ope, cum omni militiâ interficitur. Quidam id de Antiocho Epiphane memorant: *Euſeb. Chr. Aur. Vict. Livius. Appian.* alii occiſum eum à ſatellitibus, vel à ſodalibus quos in convivio temulentiùs pulſaverat: quidam ejus mortem ut incompertam omiſerunt. Regnavit annos ſeptem & triginta incœptos: mortuus autem ætatis quinquageſimo ſecundo. Reliquit novem filios, Antiochum, quem ſorori matrimonio conjunxerat, Seleucum, qui ei ſucceſſit, Antiochum Deum Epiphanem, Ardyem & Mithridatem, Laodicen Antiocho fratri nuptam, Cleopatram Ptolemæi Epiphanis uxorem, Antiochichidem Ariarathis Cappadocum Regis, & ultimam Eumeni Pergami Regi oblatam.

Philo de temp. Alex ab Alex. lib. 6. Princeps fuit humanus, clemens & beneficus. Tanti decreta Legum feciſſe proditur, ut datis diplomatis edixerit, ut ſi quid juſſu ſuo contra leges & jura decretum foret, ne ſibi parerent, & impunè ſibi adverſarentur. *Plin. lib. 6.* Charax oppidum Perſici ſinus intimum inter confluentes Tigris & Eulæi fluviorum (quod Alexander Magnus Alexandriam appellari juſſerat) Pellæumque, quòd flumina expugnavere, reſtituit, & ſuo nomine Antiochiam appellavit. *Athen. l. 15.* Mneſiptolemus Hi-

ſtoriographus apud eum authoritate & gratiâ plurimùm potuit. Adverſus omnia venena theriacâ utebatur, cujus deſcriptionem inciſo lapide verſibus in limine ædis Æſculapii poſuit. Antiochus initiò quidem maximarum rerum capax eſſe viſus eſt, & ad perficiendum id quod ſemel ſuſcepiſſet: ſingulari audaciâ præditus; ſed in ipſo progreſſu ætatis longè cùm ſeipſo, tum exterorum hominum expectatione inferior apparuit. *Seleuc. an. 126.* *Plin. lib. 2.* *Valeſ. Exc. p. 66.*

NUMMI ANTIOCHI MAGNI.

Ex Musæo nostro.

Caput diademate redimitum: in averſâ parte Apollo ſedens ut in aliis, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

ANTIOCHUS III. Callinici filius, Cerauni frater, in regno Syriæ annos quindecim natus, ſucceſſit: cognominatus eſt MAGNUS ob egregia belli facinora; quod in nummis cognomen hactenus non obſervavimus. Joan. Faber duo hujus Regis numiſmata protulit, unum ſolâ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟ- *Comm in imag illuſt. Fulv. Urſ. p. 11.*

Digitized by Google

ΧΟΥ epigraphe; alterum aureum quidem, & octo drachmarum, aliquantulum novitatis cum ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΤΙΟΧΟΥ inſcriptione nobis ſuſpectum, id auget, illa ΜΕΓΑΛΟΥ ante nomen Antiochi in hiſce Syriæ nummis inſolita interpoſitio.

Caput Antiochi M. in hoc argenteo numiſmate tetradragmo cum nudâ ut ſolet reperiri epigraphe exhibetur, & cum juvenili facie, naſoque oblongo & acuto, qualem vulgavit Fulv. Urſinus: talis autem videtur fuiſſe initio quo regnum Syriæ ſuſcepit, in ipſoque juventutis flore.

Apollo ſedet ſolito modo.

Nummi Antiochi M. rari ſunt & non obvii.

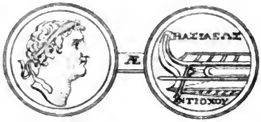
Ex Musæo nostro.

Caput diadematum: in averſâ parte triremis cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, & literis numeralibus ΡΙΖ. id eſt anno 117.

Prior nummus argenteus juvenilem Antiochi M. faciem, hic æreus, eam in ætate provectam exhibet, cum nudâ, ut diximus, nominis epigraphe, ſed literis numeralibus inſignem, quæ Antiochum Magnum haud dubiè arguunt: hæ enim annum æræ Seleucidarum 117. denotant, in quo imperabat ille Rex, & cujus vigeſimus octavus imperii annus numerabatur. Quanta lux igitur ex iſtis literis in hâc Antiochorum natâ jam confuſione eluceſſit, non modò in tantis Regibus Antiochorum nomine vacillantes eruunt, ſed ad certa illorum regni tempora & ad indubitatam Seleucidarum epocham errabundos revocant.

Digitized by Google

Dimidia navis, ſeu triremis, ſolitus eſt Tyriorum typus, quem in ſequentibus Syriæ Regum nummis prodit ΤΥΡΙΩΝ epigraphe. Antiochus Magnus Tyrum urbem Phœniciæ metropolim, & Ptolemaïda cum quadraginta navibus per Theodotum Ptolemæi Ægypti Regis Præfectum ſibi traditas occupaverat anno regni ſui quinto: Tyri Antiocho gratulantes, nummum cum ærâ Seleucidarum in ejus honorem percuſſerunt.

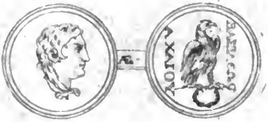

Ex Musæo nostro.

Caput idem cum eodem typo & eâdem epigraphe.

Hic nummus Antiochi Magni eſt, quem indicat ſimilis quàm in ſuperiori effigies: idem typus, licèt ex adverſo à Tyriis ut ſuprà ſignatus.

NUMMUS ACHÆI.

Ex Thesauro Regio.

Caput pelle leoninâ amictum, in averſâ parte aquila unguibus coronam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΧΑΙΟΥ, id eſt Regis Achæi.

Nummulus prodit mole exiguus, ſed re elegantiſſimus : miſerum illum exhibet Achæum, qui cùm cognati Seleuci Philopatoris cædem egregiè ultus, diadema à populis certatim deferentibus oblatum, fortiter repuliſſet, inopinato rerum ſucceſſu elatus, & ab honeſtis conſiliis deflectens, illud poſtea ambitioſus aſſumpſit; & cùm factus eſſet omnium Regum ac Dynaſtarum cis Taurum potentiſſimus, tandem indignè proditus, ſupplicio affectus eſt.

Philoſtr. de Heroicis.

Leonis exuviis caput amictum Reges pro diademate nonnunquam geſtarunt, ut inſigne cujuſdam virtutis & præſtantiæ, qualem nummulus Achæum oculis ſubjicit. Aquila in averſâ parte ſignata, frequens fortitudinis aut imperii ſymbolum eſt. An non potiùs Achæus, qui ut alter Alexander leonis exuvias ambivit, & aquilam in nummis coronam gerentem in victoriæ auſpicium ipſe ſit imitatus.

Digitized by Google

SELEUCUS IV.

SELEUCUS IV. Antiochi M. filius natu major, patri in regno ſucceſſit, fratre Antiocho juniore Romæ obſide. PHILOPATOR cognominatus eſt, Joſepho SOTER. Bello Aſiatico cum patre adfuit: Lyſimachiæ inſtaurandæ ab eo eſt præfectus: P. Africani filium dum è Græciâ navigaret cepit, & ad Antiochum patrem miſit: agrum Pergamenum invaſit, urbemque obſeſſit; Phocœenſium legatos Ariſtarchum, Caſſandrum & Rhodonem excepit: in prælio ad Sipylum montem commiſſo, cor-

Hieron. in Dan. l. 11.
Ioſeph. l. 12.

in Excerpt. Diod.

SELEUC. nu lævo cum Antipatro à patre præpoſitus eſt : poſt
an.126. Romanorum victoriam Cn. Manlio ad Antiochiam ſuper Meandrum, ex fœdere patris icto cum L. Scipione, frumentum exercitui Romano præbuit.

Vix regni habenas ſuſceperat Seleucus, cùm eodem anno, ingenti populorum ſuorum gaudio, natus eſt illi filius Demetrius, quem moriente patruo Antiocho in ejus locum regnante, viginti trium annorum
Polyb. l.107 fuiſſe ſignificat Polybius. Unicus hic regni hæres cùm Romæ obſes moriente patre detineretur, paternum regnum ſeriùs recuperavit.

an.127. Intra Taurum montem regnare Syrii Reges pace
Idem l. 41. cum Romanis initâ juſſi, Seleucus regni ſui rebus occupatis, eas aſſerere ſtudens, legatos ad Achæos Megalopoli conventus tunc celebrantes mittit, tum renovandæ amicitiæ causâ, tum ut decem naves longas eis pollicerentur: quâ de re cùm in concilio ſub Ariſtæno eorum Prætore actum eſſet, placuit Achæis amicitiam Seleuco renovare, ſed navium munus in præſentiâ non accipere.

an.128. Antiochus Magnus Seleuci pater, datâ, ut diximus,
Joseph. l.12. Ptolemæo Epiphani in matrimonium Cleopatrâ filiâ, & conceſsâ dotis nomine Cæleſyriâ unà cum Phœnice, Judæâ & Samariâ, diviſiſque inter utrumque Regem vectigalibus, optimates ſuæ quiſque patriæ exactionem eorum redimebant, & collectam pecuniam
II.Mach.3. conferebant in regium ærarium; quâ occaſione Judæi omni pace fruebantur, & Jeroſolymam Reges honorabant, & templum muneribus optimis decorabant, adeò ut Seleucus ſuppeditaret de ſuis reditibus omnes ſumptus ad miniſteria ſacrificiorum pertinentes.

Digitized by Google

Cùm inter Pruſiam Bithyniæ, & Eumenem Pergami Reges bellum ortum eſſet, Pruſias Hannibalis conſilio Pergamenum ſuperabat, ideò miſſi à Senatu legati ſunt, qui utrumque Regem in pacem cogerent. T. verò Flaminium ad Pruſiam & Seleucum legatum tunc fuiſſe miſſum Polybius indicat. Pax tandem inter Reges inita eſt. SELEUC. an. 129 *Iuſtin. l. 32.*

Olympiadis CLXIX. anno ſecundo venerunt Romam legati ab Eumene & Pharnace Rege Ponti tum inter ſe bellum gerentibus: Ariarathes Cappadociæ Rex Eumeni ſe adjunxit; Seleucus, coactis haud contemnendis copiis ad opem Pharnaci ferendam profectus, Taurum montem ſuperare jam parabat, ſed apud ſe reputans leges fœderis, quod Populus Romanus cum patre percuſſerat, quibus non licebat, exercitum dimiſit: pax tandem inter Reges per legatos Romanorum inita eſt; comprehenſus eſt hoc fœdere è Dynaſtis Aſiæ majoris Artaxias partis Armeniæ Regulus, qui ab Antiocho Seleuci patre deficiens, proprium regnum ipſo victo conſtituerat, Romanorum authoritate & confœderatione confirmatum. an. 130. an. 131. *Val. ſi Excerpt. Diod. p. 302.* an. 132. *Polyb. l. 59.*

Cùm Ptolemæus Epiphanes Seleuco moliretur inſidias, & adverſus eum exercitum præpararet, unus è ducibus ab illo quæſivit, tantas res moliens, ubi haberet pecuniam, reſpondit, ſibi amicos eſſe divitias: quod cùm divulgatum eſſet in populis, timentes duces ne eorum opes ille aufferret, veneno eum ſuſtulerunt. an. 133. *Hieron. in Dan. c. 11.*

Perſeus, Philippo patre Macedonum Rege mortuo, regnum invaſit, & legatos Romam miſit ad amicitiam paternam renovandam, petendumque ut Rex an. 134. *Liv. l. 40.*

Digitized by Google

SELEUC. à Senatu appellaretur: eodem ſimul tempore alios mi-
an. 134. ſit ad Seleucum, ut ab eo Laodicen filiam in uxorem
Polyb. l. 60. acciperet, quæ deſponſata, à Rhodiis magno apparatu totius claſſis ad ipſum deducta eſt. Dum verò Re-
an. 135. gina in Macedoniam navigaret, Delum inſulam, in
Polyb. l. 6c. quâ celeberrimum erat Apollinis templum, pietatis causâ appulit: cùm verò donis & templum & cives locupletaſſet, cives tanti beneficii memores ſtatuam in ejus honorem erexerunt, in cujus baſi hæc erat epigraphe.

Marmor. Arund. p. 42.

Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΔΗΛΙΩΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ
ΛΑΟΔΙΚΗΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΡΣΕΩΣ
ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΔΗΛΙΩΝ.

Populus Deliacus Reginam Laodicen, Regis Seleuci filiam, uxorem verò Regis Perſei, virtutis causâ & pietatis circa templum, & benevolentiam erga populum Deliacum. Laodice Macedoniæ portum ingreſſa eſt, & Perſeus ſingulis militibus qui Reginam comitati ſunt, tæniam ex auro donavit, & Rhodiis navalis materiæ ad claſſem ædificandam, ingentem copiam largitus eſt.

an. 136. Templi Jeroſolymitani præpoſitus Simon Benjamin
II. Mach. 3. propter odium quo Oniam Pontificem perſequebatur, relictâ patriâ, Apollonium Thraſeæ filium, Cælesyriæ & Phœniciæ præfectum adit, cùm ſciret Seleuco Regi centum talenta pro patre omni anno ex fœdere cum Romanis icto ſolvenda eſſe, illi indicat pecuniam apud Jeroſolymitas in ærario eſſe, ad ra-

Digitized by Google

tionem ſacrificiorum non pertinentem, quæ in Regis poteſtatem poſſet redigi, quod cùm Seleuco Apollonius renuntiaſſet, Rex Heliodorum ærarii præfectum, qui eam pecuniam deportaret, miſit: ſtatimque ille ſpecie quidem quaſi per Cæleſyriam ac Phœniciam eſſet peragraturus, Jeroſolymam contendit; ab Oniâ benignè acceptus eſt, & narravit Heliodorus de dato pecuniæ indicio: ſed Pontifex argenti talenta quadringenta & ducenta auri monuit in templo aſſervata, ea eſſe partim viduarum & orphanorum, quædam verò eſſe Hyrcani Tobiæ nepotis depoſita, quæ & templi, & depoſiti religionis veneratione minimè violanda. Heliodorus his rationibus haud motus, ingreſſus eſt templum cum militibus, ubi à Dei Angelis percuſſus, domum à ſuis eſt exportatus; mox tamen Oniæ precibus ſanitati reſtitutus, ad Seleucum cum exercitu rediit, templi ſanctimoniam, Dei potentiam & quæ acciderant prædicans. Cùm autem Seleucus ab eo petiiſſet, quis eſſet aptus iterum Jeroſolymam mitti, reſpondit, ſi quem habes hoſtem, aut regni inſidiatorem.

Seleuc. an. 136.

Seleucus, conſcius conſiliorum patris Antiochi, cùm videret ſe neque Syriam poſſidere, quam quaſi eſcam dederat Ægypti Regi pater, ut utrumque regnum obtineret; neque Ægyptum occupaſſe, etſi regnante puero id facile fore ſperaret, fratrem Antiochum obſidem evocare paravit, miſſo in ejus locum filio Demetrio, ut ejus operâ Syriam recuperare poſſet.

In pacis & fœderis formulâ Populi Romani cum Antiocho Magno erat expreſſum, ut omni anno, per duodecim ſcilicet, Attica talenta millia ſolverentur,

Polyb l. 35.

Digitized by Google

Seleuc. & obſides viginti darentur, qui pro triennio mutaren-
an. 136. tur, excepto Antiocho fratre ejus minore; Seleucus à Romanis illum tandem poſtulavit, dato in ejus locum
an. 137. filio unico Demetrio, conſenſere Romani. Romam venit Demetrius, & Antiochus ejus patruus Romam egreſſus, vix Athenas pervenerat, cùm Seleucus Heliodori, Appianus ait cujuſdam purpurati, ſed ærarii illius præfecti, de quo antè, inſidiis oppreſſus eſt. *Syriac.*

Seleucus annos regnavit duodecim. Laodicen ſororem, Antiochi fratris primogeniti viduam, duxit uxorem. Demetrium Soterem filium reliquit, qui tamen patri, cùm non eſſet in regno, poſt ejus mortem ſucceſſit, ſed poſt aliquot annos paternum regnum recuperavit; & filiam Laodicen Perſeo Macedonum Regi nuptam. Seleucus ab Appiano & aliis dicitur otioſus regnaſſe propter cladem quam pater acceperat: fœdere equidem cum Romanis à patre icto, trans Taurum pro Pharnacis auxilio exercitum ducere non eſt auſus; nullo tamen à vicinis bello laceſſitus eſt. Tributum patris toto ejus regno ſolvendum fuit; quod tamen non abſolvit, relictis aliquot annis morte præventus. Stirps ejus malè ob ſuperbiam & ſævitiam audiit.

NUMMUS SELEUCI PHILOPATORIS.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, ponè quo acroſterium, in averſâ parte triremis cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id eſt Regis Seleuci, cum literis numeralibus CAP, id eſt anno 136.

Seleucus IV. Antiochi Magni filius, & ejus in regno ſucceſſor, à D. Hieronymo & aliis Philopator vocatus eſt; quod ſibi nomen pietate erga parentem, cùm ille Regem eum nominaſſet ante ſuam in ſuperiores provincias profectionem adſumpſiſſe videtur. Soter autem à Joſepho, ob ejus erga Templum Jeroſolymitanum liberalitatem dictus eſt. Neutro hoc cognomine inſignitur nummus, ſolâ Seleuci Regis epigraphe donatus; quem tamen ad Seleucum hujus nominis quartum proculdubiò pertinere indicant literæ numerales CAP, annum Seleucidarum 136. qui ejus regni erat undecimus, deſignantes: inverſo ſunt ordine, à dextrâ versùs ſiniſtram ductu, Phœnicio more Hebræis, Syris, Arabibus, aliiſque orientalibus populis uſitato.

Hier. in Dan. c. 11.

Ioſeph. l. 12.

Herodot.

Acroſterium ponè caput Seleuci, Tyri urbis ſymbolum eſt, ut & triremis, de quâ in nummo Antiochi M. diximus.

Nummi Seleuci IV. eximiæ raritatis ſunt & præſtantiæ.

Digitized by Google

Seleuc.
an. 137.

ANTIOCHUS IV.

ANTIOCHUS IV. Antiochi Magni filius natu minor, fratri Seleuco in regnum ſucceſſit anno 137. pro Demetrio Seleuci filio, legitimo hærede, Romæ tunc obſide. Ille inter viginti obſides, qui pro triennio mutarentur ex fœdere Romanorum cum patre Antiocho inito, à Cn. Manlio Conſule poſtulatus eſt, Romæ ipſi domus publicè ædificata eſt, à multis honorificè exceptus, pecuniam inter cives ſparſit; tandem à fratre Seleuco,

1. Mach. 3.

Annot. Beroald. in Philipp.

qui

Digitized by Google

qui in ejus locum Demetrium filium miſerat, muta- Seleuc.
tus eſt. Is cùm Româ exiret, & officia publica vena- an. 137.
lia eſſe vidiſſet, inexplebilem Romanorum avaritiam
notavit.

Cùm Athenas perveniſſet, auditâ fratris morte, ab *App. Syr.*
Eumene & Attalo fratribus contra Heliodorum re-
gni affectatorem deductus eſt in ejus poſſeſſionem, ut
ipſi amicum illum ſibi redderent hoc beneficio. Jam
enim ob quaſdam offenſiunculas etiam hi Romanos *Hieron. in Dan. c. 11.*
ſuſpectos habebant: Antiocho primùm ab his qui in
regno Ptolemæo Philometori favebant, non datus eſt
honor regius; ſed poſtea ſimulatione clementiæ Sy-
riam obtinuit: atque ita ab omnibus acceptus, eum
cognominarunt ΕΠΙΦΑΝΗΝ, quòd alienis, Helio-
doro ſcilicet & Ægyptiis, regnum affectantibus, ipſe
avitæ ditionis aſſertor exortus ſuis illuxerit. Sic Syriæ
& finitimis gentibus potenter imperavit, Babylonis
ſatrapiæ Timarcho, ærarii verò curâ Heraclidæ, duo-
bus fratribus quos habuerat in deliciis, commiſſâ.

Regnum recèns adeptus, novam quandam & cæ- an. 138.
teris inſolitam Regibus vitæ rationem inſtituit. Pri- *Athen. l. 5. & 10.*
mùm enim clam è regiâ digreſſus, inſciis miniſtris, *Valeſ. in*
per urbem temerè vagabatur, uno aut altero comite *Exc. Diod. p. 305.*
aſcito: ſæpius nexam è roſis coronam capite geſtans,
& auro textam trabeam indutus, ſolus ſpatiabatur;
quod autem reſtabat pecuniæ, nonnunquam effudit,
publicâ viâ proclamans: *Sumat cui fortuna dederit*, ſpar-
ſis jactiſque aureis nummis diſcedebat. Præterea ho-
nori ducebat cum plebeis atque infimæ ſortis, pere-
grinis & advenis, verſari ac compotare: bibax enim
erat, vinoſus, inebriari vehementer ſolitus, ita ut res

Digitized by Google

Seleuc. an. 138. publicas ſobrius rarò admodùm tractaret, temulentus frequenter; ideoque à fratribus duobus Ariſtone & Themiſone, natione Cypriis, quos amabat, regnum adminiſtratum erat. Obdormiſcere poſt ebrietatem ſolitus, deinde veſperi ſomno expergefactus, rurſum bibebat: ſi fortè juvenes tempeſtivum celebrare convivium ſenſerat, ſtatim cum poculo & ſymphoniâ ad commeſſationem accedebat; adeò ut novitate perculſi plerique partim ſe in fugam darent, partim metu conticeſcerent.

Athen. l. 5. & 10. Valeſ. Exc. Diod. p. 305 Deprehenſus ſæpiſſimè cum argenti ſculptoribus & auri fuſoribus, in ipſorum officinis copiosè verba funditans, & de artis ſubtilitate cum cælatoribus & aliis opificibus ingeniosè ratiocinans. Publicis thermis lavabat, & unguentis coram frequentiſſimâ turbâ illic ſe oblinebat: quo in loco cùm quidam è plebe conſpicatus, Fortunatus es, ô Rex, inquit, pretioſum unguentum oles. Tum oratione illâ delectatus, hâc voluptate ego te affatim ſatiabo, dixit, ac urnam quæ ſupra congios unguenti craſſioris continebat, in caput ejus profundi juſſit, omnes lavaturi aſſurrexere, & in unguento ſe ſe volutantes, oblentorem labentes, Rexque etiam ipſe, riſum ingentem excitavit. *Hieron. in Dan.* Mimis & ſcortis publicè jungebatur, libidinemque ſuam populo præſente complebat, unde in tantum dedecus regiæ Majeſtatis per ſtupra & corruptelas venit. *Athen. l. 5. & 10.* Poſtremò relictâ veſte regiâ ſæpe togam ille indutus, perinde ac Romæ à Candidatis fieri viderat, ſalutabat ac prehenſabat obvium quemque è plebe, rogansque ſuis ut ſuffragiis alias Tribunus plebis crearetur, aliàs Ædilis: magiſtratum verò quem petebat,

Digitized by Google

adeptus, Romanorum ſellâ eburneâ poſitâ jus dicebat. cognoſcebatque de forenſibus cauſis, contractibus, ac controverſiis civium, & commerciis eorum, & etiam de minimis quibuſcunque rebus, eo ſtudio eâque diligentiâ, ut prudentiſſimus quiſque ambigeret quidnam ſibi vellet, quidam imprudentiam, nonnulli inſaniam interpretarentur; per omnia genera vitæ errans, uti nec ſibi, nec aliis quinam homo eſſet, ſatis conſtaret. Non alloqui amicos, vix notis familiariter arridere, ejuſmodi quoque in dandis muneribus eſſe illius ingenium, ut qui num Dorcadum talos daret, nonnunquam phœnicobalanos, interdum aurum, munificentiâ ſic inæquali ſe ſe alioſque ludificabatur, quibuſdam honoratis magnoque æſtimantibus puerilia ſic eſcæ & luſus munera dabat, alios nihil expectantes ditabat. SELEUC. an. 138. *Liv. lib. 41.*

Hyrcanus Joſephi filius, videns præpotentem Antiochum, & veritus ne in poteſtatem ejus redactus, pœnas daret eorum quæ Seleuci tempore contra Arabas auſus fuerat, ipſe ſibi manus intulit; poſſeſſionem verò ejus univerſam occupavit Antiochus. Jaſon interea diuturni Oniæ fratris ſui pontificatus pertæſus: ſummum ſacerdotium ambiens, adito Rege, promiſit ei argenti talenta trecenta & ſexaginta, & ex redditibus aliis talenta octoginta, additis præterea centum & quinquaginta aliis, ſi concederetur ipſi poteſtas conſtituendi ſibi gymnaſium & ludum epheborum, etſi Jeroſolymitani in civium Antiochenorum numerum referrentur. Cùm autem annuente Rege principatum obtinuiſſet, ſtatim ad Græcum ritum populares ſuos traduxit, adducentes Judæi ſibi præpu- *Ioſeph. Ant. l. 12.* *II. Mach. 4.* *Ioſeph. l. 12.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 138. tia, ut nudi quoque non eſſent Græcis diſſimiles. Sic contemptis omnibus patriis ritibus, imitati ſunt mores exterarum gentium.

an. 139. II. Mach. 4. Marmor. Arund. Cùm quinquennalis agon Tyri celebraretur, & Antiochus adeſſet, miſit Jaſon à Jeroſolymis Judæos ſpectatores jure civitatis Antiochenæ donatos, qui argenti didrachmas tria millia & trecenta in ſacrificium Herculis aſportarent, quas poſtulaverunt hi, qui attulerunt ne in ſacrificiis erogarentur, quia non opus eſſet, ſed in alios ſumptus eos deputari; at hæ oblatæ ſunt quidem ab eo qui miſerat in ſacrificium Herculis: propter præſentes autem datæ ſunt in fabricam triremium navium.

an. 140. Liv. l. 42. Antiochus Romam legatos miſit, quorum princeps Apollonius in Senatum introductus, multis juſtiſque de cauſis Regem excuſavit, quòd ſtipendium ſeriùs quoad diem præſtaret, id ſe omne advexiſſe, ne cujus niſi temporis gratia Regi fieret: donum præterea afferre, vaſa aurea quingentûm pondo: petere Regem, ut quæ cum patre ſuo ſocietas atque amicitia fuiſſet, ea ſecum renovaretur; imperaretque ſibi Populus Romanus quæ bono & fideli ſocio: eâ mente Senatus fuiſſe cùm Romæ eſſet eam comitatem juventutis ut pro Rege, non pro obſide ordinibus omnibus fuerit. Legatis benignè reſponſum eſt, & ſocietatem renovare cum Antiocho, quæ cum patre ejus fuerat A. Atilius Prætor urbanus juſſus. Quæſtores urbani ſtipendium, vaſa aurea Cenſores acceperunt, eiſque negotium datum eſt, ut ponerent ea in quibus templis videretur: legatoque centum millium æris munus miſſum, & ædes liberæ hoſpitio datæ, ſumptuſque decre-

Digitized by Google

tus donec in Italiâ eſſent. Legati qui in Syriâ fue- *Seleuc.*
runt, renuntiaverunt, in maximo Populum Roma- an. 140
num honore apud Regem eſſe, amiciſſimumque Po-
pulo Romano.

Mortuâ Ptolemæi Philopatoris uxore, Antiochi ſo-
rore, cui pater Cæleſyriam dotis nomine dederat, Eu- *Hieron. in Dan. l.* 11.
læus eunuchus & Lenæus res adminiſtrabant pro Pto-
lemæo Philometore tunc in ætate infirmâ. Hi Cæle-
ſyriam ab Antiocho ut fraude per patrem occupatam
repetere audebant: quod bellum inter avunculum &
puerum originem præbuit; nam Ægypti procuratio-
nem tutorio ſibi jure, propinquitatis nomine, vendi-
cabat. Miſſo autem in Ægyptum Apollonio Mne- II. *Mach.* 4.
ſthei filio propter primates illos; cùm cognoviſſet
Antiochus alienum ſe à negotiis regni effectum, pro-
priis utilitatibus conſulens, profectus Tyro, venit Jop-
pen, & inde Jeroſolymam, ubi ſummo cum honore
à Jaſone & civitate ſuſceptus, cum facibus & accla-
mationibus ingreſſus eſt, indeque in Phœnicen con-
vertit.

Romani legatos ad Reges ſocios miſerant, Eume- an. 141.
nem, Antiochum, & alios, ut in bellum contra Per- *App. leg* 25.
ſeum ipſos ſe ſe conjungerent: interea Perſeus para-
tus ad bellum, ubi ferret occaſio, Romanis inferen-
dum, Diophanem legatum ad Antiochum miſit. Ex *Liv. lib.* 42.
Aſiâ qui circa ſocios Reges miſſi erant legati, redeun-
tes renuntiarunt Eumenem in Aſiâ, Antiochum in
Syriâ, Ptolemæum in Alexandriâ, ſe ſe conveniſſe,
omnes ſollicitatos legationibus Perſei, ſed egregiè in
fide permanere, pollicitos quæ omnia Populus Roma-
nus imperaſſet præſtaturos.

Digitized by Google

Seleuc. an. 141. 1. Mach. 4. Jaſon poſt triennii tempus Menelaum ſupradicti Simonis fratrem, portantem pecunias Regi, & de negotiis neceſſariis reſponſa perlaturum miſit. At ille commendatus Regi, cùm magnificaſſet faciem poteſtatis ejus, in ſemetipſum retorſit ſummum ſacerdotium, ſuperponens Jaſoni talenta argenti trecenta, acceptiſque à Rege mandatis venit; & Jaſon, qui proprium fratrem circumvenerat, ipſe deceptus, profugus in Ammanitem expulſus eſt regionem.

an. 142. Liv. l. 41. Antiochus imminebat quidem Ægypti regno, & pueritiam Regis & inertiam tutorum ſpernens, & ambigebat de Cælefyriâ, cauſam belli ſe habiturum exiſtimabat, geſturumque ſine ullo impedimento, occupatis Romanis in Macedonico bello, id bellum: tamen omnia & per ſuos legatos Senatui, & ipſe legatis eorum eximiè pollicitus erat: at cùm vidit Antio- Polyb. l. 71. chus manifeſtò jam Ptolemæum Alexandriæ ad bellum pro Cæleſyriâ ſe parare, Meleagrum miſit Romam legatum, qui Senatui nuntiaret, præter omne jus à Ptolemæo ſe invadi. Inchoato autem bello, Romam iterum legati Antiochi Soſiphanes & Heraclides, (jam enim Meleager erat Romæ) Ptolemæi verò Timotheus & Damon. Erat autem illo tempore Antiochus Cæleſyriæ dominus, ab illo tempore quo Antiochus M. devicerat ad Panium duces, Cæleſyria paruit Syriæ Regibus. Timotheus venerat ad renovandam amicitiam, præcipuè autem ad obſervandos Meleagri cum Romanis congreſſus: amicitiam verò ubi renovaſſet, & congruentia poſtulatis ſuis reſponſa accepiſſet, Alexandriam eſt reverſus, Meleagro reſpondit Senatus, Q. Marcio ſe permiſſurum ut de iis rebus ad Ptolemæum ſcribat.

Digitized by Google

Interim Antiochus, cùm duces Ptolemæi ſegniter agerent, & in Syriam irrumpere cunctarentur, ultrò iis obviam proceſſit, commiſſoque prælio inter montem Caſſium & Peluſium, eos profligavit. Hoc tempore Ptolemæus Macer, Dorymenis filius, cui Cypri præfecturam Philometor commiſerat, ad partes Antiochi tranſiit, & inſulam tradidit. Cypri curâ Crateri commiſsâ, Rex Ptolemæum Cæleſyriæ & Phœniciæ præfectum conſtituit, & in præcipuorum amicorum numerum admiſit. Seleuc. an.142. Valeſ. Exc. Diod. p.49. II. Mach.10

Cùm Antiocho promiſſam à Menelao pecuniam, Soſtratus arcis Jeroſolymitanæ præfectus vectigalia exigens, fruſtra poſceret, uterque à Rege Antiochiam eſt advocatus: Menelaus quidem in ſummi ſacerdotii adminiſtrationem Lyſimachum reliquit vicarium, Soſtratus autem prælatus eſt Cypriis: & cùm hæc agerentur, contigit in Ciliciâ Tarſenſes & Mallotæ, quòd civitatum ſuarum redditus Antiochus pellici ſuæ Antiochidi donaviſſet, adverſus illum tumultuati ſunt; in quos Rex injuriam ulturus feſtinans, profectus eſt, relicto Antiochiæ qui vices ſuas gereret, uno ex comitibus Andronico. Abſentiæ Regis Menelaus accepiſſe ſe tempus opportunum ratus, aurea quædam vaſa è templo furatus, donavit Andronico, Tyri & in circumjacentibus civitatibus alia vendidit; quod certò cognoſcens Onias, arguit eum ſacrilegii, & in Daphnes aſylum ſe ſubduxit. Andronicus Menelai precibus Oniam per dolum ex aſylo eductum, contra datam ei fidem perfidè interemit. Rege verò ex Ciliciâ Antiochiam reverſo, Judæi & Græci, multique alii, de indignâ Oniæ nece apud Antiochum conqueſti II. Mach.4.

Digitized by Google

Seleuc. an.142. ſunt; qui contriſtatus, & effuſis lacrymis, dolorem ſuum teſtatus, Andronicum purpurâ exutum circumduci juſſit per urbem, & in eodem loco occidi, in an.143. quo Oniam occiderat. Menelaus ſe Jeroſolymam receperat, & cùm plurima ſacrilegia in templo, multo jam auro exportato, ipſo à Lyſimacho conſcio fierent, congregatâ contra Lyſimachum multitudine, ipſe interfectus eſt, & contra Menelaum judicium agitatum eſt. Cùm autem Antiochus Tyrum adveniſſet, ad ipſum negotium detulerunt Judæi, & miſſi ſunt tres viri à ſenioribus: at Menelaus, multis pecuniis Ptolemæo Dorymenis filio ad placandum Regem promiſſis, ſuperior fuit, & occiſi ſunt, etiamſi innocentes, accuſatores.

Hier. in Dan. c. 11. Antiochus regnum Ægypti ſuo cupiens adjicere, navalem exercitum è Tyro ſolvere juſſit; & illud per terram ingreſſus eſt cum turbâ numeroſâ, curribus, elephantis, equitibus. Ptolemæus, qui multa populorum millia congregaverat, ei occurrit: at fuſis fuga- *Excerpt. Diod. p. 310* tiſque Ægyptiis, cùm Antiochus ad internecionem delere omnes poſſet, equo circumvectus occidi eos vetuit, ſed potiùs vivos comprehendi juſſit: cujus conſilii brevi maximum fructum retulit; ob hanc enim humanitatem & Peluſio, & paulò pòſt universâ ferè Ægypto eſt potitus. Philometor ignaviam & mollitiem ſuam tunc patefecit: licèt enim adeò ab omni remotus eſſet periculo, tantiſque ſpatiis ab hoſte diviſus, nihilominus regno maximo atque opulentiſſimo ſine certamine ceſſit, in deliciis ac muliebribus educatus inſtitutis. Polybius Philometorem refert ab Alexandrinis ob cladem & fugam in exilium miſſum:

utut

utut ſit, in manus Antiochi venit, qui parcens puero, & amicitiam ſimulans, cum eo convivium fecit, aſcenditque Memphim, & ibi ex more Ægypti regnum accipiens, puerique rebus ſe providere dicens, Ægyptum ſibi ſubjugavit, abundantes atque uberrimas ingreſſus eſt urbes, omnes earum divitias collegit, totumque regnum diſſipavit, & tam callidè egit, ut prudentes cogitationes eorum qui duces pueri erant, ſuâ fraude ſubverteret. *Seleuc. an. 143.*

Alexandrini, poſtquam viderunt Antiochum Philometori diadema ademiſſe, ſibique Ægypti regnum vindicaſſe, Ptolemæum juniorem, qui Evergetes, & vulgò Phyſcon cognominatus eſt, fratrem Philometoris Regem renuntiarunt, Comano & Cineæ ſummâ rerum cum ipſo commiſſâ, ſummis Antiochi viribus ſtrenuè reſiſtere parati. Eâ occaſione libenter arreptâ, Antiochus exulis tutelam ſuſcepit; ejuſque reducendi ſpecioſo titulo, in Ægyptiaco ſuo bello defendendo, ad omnes Aſiæ & Græciæ civitates legationibus recipiendis literiſque eſt uſus: interim per honeſtam hanc ſpeciem majoris Ptolemæi reducendi in regnum, bellum cum minore fratre geſſit, & ad Peluſium navali prælio victor, tumultuario opere ponte pèr Nilum facto tranſgreſſus cum exercitu, obſidione ipſam Alexandriam terruit. Poſteaquam Ægyptus ab Antiocho fuit occupata, Comano & Cineâ de ſummâ rerum cum Ptolemæo Evergete conſultantibus, viſum eſt faciendum, ut conſilium ex illuſtriſſimis quibuſque ducibus conſcriberetur, de cujus ſententiâ omnia deinceps gererentur. Ei conſilio ante omnia placuit, ut advenæ Græci, qui fortè ibi reperiebantur, legati ad *Porph. Gr. Euſeb pag. 225.* *Liv. l. 44.* *Polyb. Leg. 81.*

Digitized by Google

Seleuc an. 143. Antiochum proficiſcerentur, de pace cum eo acturi. Erant ex Achæis Alcitho & Paſiades; ex Athenienſibus Demaratus, Callias & Cleoſtratus; è Mileto Eudemus & Iceſius; è Clazomenis Apollonides & Apollonius: cum his legatos miſit Evergetes Tlepolemum & Ptolemæum Rhetorem. Hi igitur adverſo flumine navigantes obviam proceſſerunt.

Polyb. Leg. 81. Antiochus cùm legatos benignè ſuſcepiſſet, primo die ad epulas magnificè ſtructas invitavit, poſtridie verò ſui conveniendi poteſtatem fecit, & mandata juſſit expromere. Primi igitur omnium verba apud eum fecerunt legati Achæi, deinde ab Athenienſibus miſſus Demaratus, & poſt hunc Eudemus Mileſius: omnes verò Eulæi eunuchi culpâ ſuſceptum bellum dicebant; deinde cognationem atque ætatem Ptolemæi allegantes, Regis iram deprecabantur. Antiochus cùm orationibus illorum eſſet aſſenſus, juſta ſua commemorare cœpit, magno ſtudio probare contendens pertinere ad Syriæ Reges Cæleſyriæ poſſeſſionem; & quæ legati Alexandrini de Cæleſyriâ pro dote cum Cleopatra conceſſâ dicebant, verum eſſe negans. Cùm in hanc ſententiam multa diſſeruiſſet, nec tantùm ſibi, ſed etiam omnibus qui præſentes erant, cauſam ſuam probaviſſet, Naucratim tunc quidem navibus petiit; atque eo etiam loco benignè appellatis tractatiſque civibus, in Græcos qui ibi commorabantur, aureis ſingulis diviſis, Alexandriam iter inſtituit. At legatis pollicitus eſt daturum ſe iis reſponſum, poſtquam Ariſtides & Theris eſſent reverſi: velle enim ſe omnium conſiliorum ſuorum conſcios ac teſtes habere Græcos legatos.

Digitized by Google

Alexandriam tandem obſidione tentat, & ad eum Rhodiorum legatio, cujus princeps erat Praſio, ad componendam pacem miſſa, urbis portum tenuit, eademque mox in caſtra ad Regem venit. Hi in colloquium Regis admiſſi, dum patriæ conjunctionem cum utroque regno commemorant, & mutua inter amicos Reges neceſſitudinis jura, quæque ad utrumque ex pace confecta ſint commoda, longam orationem ſunt exorſi. At Rex dicentem legatum interpellans, longiore oratione nihil opus eſſe ait : regnum enim ad Ptolemæum majorem pertinere; cum iſto verò pacem dudum ſe feciſſe, & amicum eſſe : atque adeò, inquit Antiochus, ſi ab exilio eum revocare cives voluerint, per ſe licere. SELEUC. an. 143. *Polyb. Leg. 84.*

Falſo rumore de morte Antiochi ſparſo, Jaſon non pauciores mille viros ſecum aſſumens, Jeroſolymam repentè impreſſionem fecerat, urbe occupatâ Menelaus in arcem confugit : Jaſon autem faciebat cædes civium ſuorum. Audiens ex Ægypto Antiochus, ex vulgatâ de ſuo obitu famâ Jeroſolymitanos maximum gaudium concepiſſe, & motam ob id Jaſonis ſeditionem, rebellaturam mox Judæam, animo eſt efferatus, & tunc tentatis fruſtra Alexandriæ navibus, Jeroſolymam proficiſci decrevit. *II. Mach. 5. Ioſeph. lib. de Machab.*

Poſtquam Alexandriam oppugnare deſiiſſet, paulò pòſt abſceſſit, priùs tamen legatis Meleagro, Soſiphane & Heraclide Romam miſſis, qui centum & quinquaginta talentis concreditis, quinquaginta in coronam Romanis tradendam impenderent, reliquam ſummam quibuſdam civitatibus Græcis dividerent. *Polyb. Leg. 85.*

Digitized by Google

SELEUC. Reliquit Rex Memphi majorem Ptolemæum, cui
an. 143. regnum quæri ſuis viribus ſimulabat, cæteráque Æ-
Liv. lib. 45. gypto illi traditâ, excepto Peluſio: exiſtimans bello inteſtino cum fratre eum exitum fore, ut victor feſſus certamine, nequaquam par ſibi futurus eſſet, Peluſio idcirco validum reliquit præſidium, ut clauſtra Ægypti tenens, cùm vellet rurſus exercitum inducecerет, fratremque victorem aggrederetur.

II. Mach. 5. Joseph. Bell. Iud. lib. 1. Poſtquam percuſſit Ægyptum in 143. anno Seleucidarum, Antiochus aſcendit in Iſrael, & Jeroſolymam venit, quam obſedit, plurimis in pugnâ & obſidione interfectis, ut tandem eſt expugnata; & eorum quæ pertulerat memoria, efferatus, juſſit milites quoſque obvios trucidare: qui in omnem ætatem & ſexum ſævierunt, ita ut octoginta millia hominum tridui ſpatio deſiderata fuerint, quadraginta quidem cæſa, totidemque venundata.

I. Mach. 1. II. Mach 5. His non contentus Rex, Templum duce legum & patriæ proditore Menelao eſt ingreſſus, ſacra vaſa abripuit, & quæcunque ab aliis Regibus fuerant repoſita, altare aureum, lychnum lucentem cum omnibus inſtrumentis ejus, menſam propoſitionis, crateras, phialas, thuribula, velum, coronas, & ornatum aureum Templi foribus appenſum, & theſauros quos invenit, talentis mille & octingentis è Templo exportatis, celeriter Antiochiam rediit: præfectis relictis ad affligendam gentem, Jeroſolymis quidem Philippo genere Phryge, moribus barbaro; Garizimis verò in Samariâ Andronico, præter quos Menelaus peſſimè omnium efferebatur in Judæos.

an. 144 Legati à Ptolemæo juniore & Cleopatrâ Regibus

Digitized by Google

Romam miſſi, dum Alexandria obſidione ab Antiocho tenebatur, in Senatum vocati ſunt, qui ſordidati, barbâ & capillo promiſſo, cum ramis oleæ ingreſſi curiam, procubuerunt; quorum oratio quàm habitus fuit miſerabilior, querentes orabant Senatum, ut opem regno Regibuſque amicis ferret, & legatos mitteret, qui denuntiarent Antiocho non placere Senatui ſociis Regibus bellum fieri, extemplò abſceſſurus à mœnibus Alexandriæ; quòd ſi cunctentur facere, brevi extorres Ptolemæum & Cleopatram Romam venturos cum pudore quodam Populi Romani, quòd nullam opem in ultimo diſcrimine fortunarum tuliſſet. Moti Patres precibus Alexandrinorum, ſed præcipuè cùm ex iis Senatus intelligeret, cæterâ Ægypto occupatâ, inibi eſſe ut Alexandriæ fieret dominus: ratus nonnihil ad ſe pertinere incrementum hujus Regis, legationem decrevit tum ad pacem faciendam, tum ad viſendum quæ in univerſum rerum facies adeſſet, C. Popilius Lænas miſſus eſt à Senatu, & ipſe legationis princeps: C. Decimius & C. Hoſtilius ad finiendum bellum inter Reges miſſi ſunt.

SELEUC. an. 144

Liv. l. 44.

Ptolemæus Philometor Memphi ab Antiocho relictus, tandem in ſuſpectum venit, quòd cæterâ Ægypto ſibi traditâ, Peluſio verò validum reliquiſſet avunculus præſidium, nec illius voluntatis ignarus, dum conterritum obſidionis metu minorem fratrem haberet, poſſe ſe recipi Alexandriæ, & ſorore adjuvante, & non repugnantibus fratris amicis ratus, primùm ad ſororem, deinde ad fratrem amicoſque ejus miſit, ſoror adjuvit non conſilio modò, ſed etiam precibus: cum aſſenſu tandem amicorum Ptolemæi junioris, conſen-

Idem l. 45.

Digitized by Google

SELEUC. an. 144 tientibus cunctis, pace factâ Philometor Alexandriam recipitur, regnareque cœperunt ambo, ne multitudine quidem adverſante: quæ in bello non per obſidionem modò, ſed etiam poſtquam à mœnibus abſceſſum eſt, quia nihil ex Ægypto ſubvehebatur, omnium rerum attenuata inopiâ erat. His cùm lætari Antiochum conveniens eſſet, ſi reducendi ejus causâ exercitum in Ægyptum induxiſſet, quo ſpecioſo titulo uſus erat, adeò eſt offenſus, ut multò acriùs infeſtiùſque adverſus duos, quàm ante adverſus unum, pararet bellum, Cyprum extemplò claſſem miſit.

Polyb. Leg. 85. Perſeus Rex Macedonum, bello jam cum Romanis inchoato, Telemnaſtum Cretenſem ad Antiochum legatum miſit, ut moneret eum, ne occaſionem miſſam faceret, neve arbitraretur ad unum ſe Romanorum ſuperbiam & dura imperia ſpectare; quin potiùs pro certo haberet, ejuſdem ſe quoque fortunæ periculum brevi facturum, niſi nunc ipſum adjuvaret, maximè quidem conciliandâ pace, ſin minùs opem ferendo.

Liv. l 45. Antiochus cum exercitu Ægyptum repetens, in Cæleſyriam proceſſit, circa Rhinocolura Ptolemæi Philometoris legatis agentibus gratias, quòd per eum regnum patrium recepiſſet, petentibuſque ut ſuum munus tueretur, & diceret potiùs quid fieri vellet, quàm hoſtis ex ſocio factus, vi atque armis ageret, reſpondit, non aliter neque claſſem revocaturum, neque exercitum reducturum, niſi ſibi & totâ Cypro, & Peluſio, agroque qui circa Peluſianum oſtium Nili eſſet, cederet; diemque præſtitit, intra quam de conditionibus peractis reſponſum acciperet.

Digitized by Google

Poſtquam dies data induciis præteriit, feſtinans Seleuc.
contra Ptolemæum, Idumæos & Moabitas & Ammo- an. 144
nitas qui ex latere Judææ erant, non tetigit, ne occu- *Hieron. in Dan. l. 11.*
patus alio prælio, Ptolemæum redderet fortiorem.
Navigans ab oſtio Nili, quod eſt Peluſium, per de- *Liv. lib 45.*
ſerta Arabiæ, populi ſe dediderunt: deinde receptus ab iis qui Memphim incolebant, & à cæteris Ægyptiis, partim voluntate, partim metu, ad Alexandriam modicis itineribus aſcendit: ad Eleuſinem tranſgreſſus flumen, qui locus quatuor millia ab Alexandriâ abeſt, Canopicam foſſam versùs in littore ſtanti legati Romani occurrerunt, quos cùm advenientes ſalutaſſet, dextramque Popilio porrigeret, (coluerat *Iuſtin. l. 34. Liv. lib. 45.*
enim inter cæteros Popilium cùm Romæ obſes eſſet) tabellas ei legatus ſcriptum habentes tradit, atque omnium primum id legere jubet: quibus perlectis, cùm ſe conſideraturum, adhibitis amicis, quid faciendum eſſet dixiſſet, Popilius pro cæterâ aſperitate animi, virgâ quam in manu gerebat, amplo circulo circumſcripſit, Regem ut & amicos caperet; ac priuſquam hoc circulo excedas, inquit, redde reſponſum Senatui, quod referam. Obſtupefactus tam violento imperio, parumper cùm hæſitaſſet, Faciam, inquit, quod cenſet Senatus. Tum demum Popilius dextram Regi tanquam ſocio & amico porrexit.

Paucorum deinde dierum numero, ac certo defini- *Polyb. Leg. 92.*
torum ſpatio conceſſo, Antiochus copias in Syriam ſuas, gravatè ille quidem ac gemens, ſed tamen abduxit, in præſentiâ tempori cedendum ratus, Perſeo ſcilicet in Macedoniâ debellato & capto: hoc enim niſi accidiſſet, nunquam eſſet forſan adductus Rex ut

Digitized by Google

SELEUC. Senatus imperata faceret.

an. 144 Cùm exceſſit die finitâ Antiochus Ægypto, Popilius mox Cyprum navigat, idque eo fine & conſilio, ut quantocyùs Antiochi copias quæ ibi erant, ex inſulâ dimitteret. Ibi cùm devictos Ptolemæi duces inveniſſet, atque omnino res Cypri modo poſitas loco adveniens, offendiſſet, caſtris confeſtim motis, in propinquo tantiſper conſedit, donec in Syriam is exercitus abiiſſet.

an. 145. Antiochus poſt paucos annos captâ Jeroſolymâ miſit Apollonium tributorum ſuorum collectioni præfectum, cum viginti duorum millium militum exercitu in civitates Judææ, præcipiens ei omnes perfectæ ætatis interficere, mulieres ac juniores vendere. Cùm Jeroſolymam veniſſet Apollonius, pacem ſimulans, quievit uſque ad diem Sabathi, & tunc feriatis Judæis, arma capeſſere ſuis juſſit; omnes qui ad ſacra proceſſerant, confodit, & civitatem cum armatis diſcurrens, ingentem multitudinem peremit, urbem deinde ſuccendit, domos & muros deſtruxit: captivi unà cum liberis abducti ſunt uſque ad decem millium numerum. Poſtea ædificaverunt in civitate murum magnum, & turribus firmiſſimum, qui fuit pro arce, & præſidio impoſito, ſpolia civitatis ibi poſuerunt, & fugerunt habitatores Jeroſolymæ.

1. Mach. 1. II. Mach. 5.

Joſeph. Ant. l. 12.

Liv. l. 45. Popilius, & ea legatio quæ miſſa ad Antiochum erat, Romam rediit, retulit controverſias inter Reges ſublatas eſſe, exercitumque ex Ægypto in Syriam reductum. Poſt ipſorum Regum legatos venerunt Antiochi legati, referentes omni victoriâ potiorem pacem Regi, quæ Senatui placuiſſet, viſam, eumque haud

haud ſecus quàm Deorum imperio, legatorum Romanorum juſſu paruiſſe: gratulati deinde victoriam ſunt, ad quam ſummâ ope, ſi quid imperatum foret, adfuturum Regem fuiſſe. Ptolæmei legati communi nomine Regis & Cleopatræ gratias egerunt: plùs eos Senatui Populoque Romano quàm parentibus ſuis, pluſquàm Diis immortalibus debere, per quos obſidione miſerrimâ liberati eſſent, regnum patrium propè amiſſum recepiſſent. Reſponſum à Senatu eſt, Antiochum rectè atque ordine feciſſe quòd legatis paruiſſet, gratumque id eſſe Senatui Populoque Romano: Regibus Ægypti Ptolemæo Cleopatræque ſi quid per ſe boni commodique eveniſſet, id magnopere Senatum lætari, daturumque operam, ut regni ſui maximum ſemper præſidium poſitum eſſe in fide Populi Romani ducant. Munera legatis ut ex inſtituto mittenda curaret C. Papirio Prætori mandatum. Seleuc. an. 145.

Antiochus ſcripſit omni regno ſuo, ut eſſet omnis populus unus, & relinqueret unuſquiſque legem ſuam, & eandem cum Græcis religionem profiterentur, mortis pœnâ non obedientibus propoſitâ; & præfecit inſpectores unicuique populo, qui ad hoc faciendum cogerent. Ex his in Judæam ſenem quendam Antiochenum miſit, qui Judæos compelleret, ut ſe transferrent à patriis legibus, & templum Jeroſolymitanum contemnere, illique Διὸς Ὀλυμπίου, Jovis Olympii nomine impoſito. Hic cùm Jeroſolymam veniſſet, libellos Regis aperuit, quibus Rex imperabat, ut Judæi ſequerentur leges Græcorum: præcepit ergo ædificari aras, & templa, & idola, ſacrificia è templo tollere, ſabbata & dies feſtos non obſervari, immo- 1. Mach. 1.

Z

Seleuc. an. 145. lari carnes ſuillas & pecora communia, filios ipſorum relinquere incircumciſos, crimen denique eſſe Judaïcam religionem profiteri. Decretum quoque prodiit
II. Mach. 4. in vicinas civitates Græcas, ſuggerente Ptolemæo Dorymenis filio, ut pari modo adverſus Judæos agerent, & ſacrificiorum participes fieri compellerent; eos autem qui ad ritus Græcos tranſire nolebant, jugularent.

I. Mach. I. Conſenſerunt omnes gentes ſecundùm verbum Regis, & ex Iſraelitis plurimi, & die decimaquintâ menſis Caſleu, anno centeſimo quadrageſimo quinto regni Seleucidarum exſtructum eſt abominandum Jovis Olympii idolum ſuper altare: die autem vigeſimaquintâ ejuſdem menſis ſacrificia ſunt oblata in arâ idololatricâ, quæ exſtructa erat ſuper altare: templum verò luxuriâ & comeſſationibus gentium erat plenum, & ſcortantium cum meretricibus, ſacratiſque ædibus mulieres ſe ultrò ingerebant, & altare rebus illegitimis, quas Lex vetaverat, plenum erat. In civitatibus autem Judææ circumquaque exſtruxerunt aras, & in foribus domorum atque plateis fecerunt ſuffitum, libros Legis quos invenerunt, conſcindentes, combuſſerunt igne; & ubicumque inveniebantur apud aliquem libri teſtamenti, aut ſi quis approbabat Legem, ſecundùm edictum Regis trucidabant eum.

Ioſeph. Ant. l. 12. Samaritæ videntes in tali calamitate Judæos conſtitutos, non ampliùs profitebantur ſe cognatos eorum, neque Garizimum templum eſſe Dei maximi, ſed dicebant ſe Medorum & Perſarum colonos: miſerunt legationem ad Antiochum cum hoc titulo,

ΒΑΣΙΛΕΙ ΑΝΤΙΟΧΩ ΘΕΩ ΕΠΙΦΑΝΕΙ.

Digitized by Google

ut à Judæorum moleſtiis liberarentur, & ſecuriùs intendentes privatis negotiis, majora Regi poſſent tributa ſolvere. *Seleuc. an. 145.*

Judæi ducebantur Jeroſolymæ cum amarâ neceſſitate in die natalis Regis ad ſacrificia; & cùm Liberi ſacra celebrarentur, cogebantur hederâ coronati Libero circuire. Decretum deinde exivit in proximas gentium civitates, ut & ipſi cogerent Judæos ſacrificare: eos autem qui nollent tranſire ad inſtituta gentium, interficerent. Duæ mulieres delatæ ſunt natos ſuos circumcidiſſe; quas infantibus ad ubera ſuſpenſis, cùm publicè per civitatem circumduxiſſent, per muros præcipitarunt: alii verò ad proximas ſpeluncas coëuntes, & latenter ſabbati diem celebrantes, cùm indicati eſſent Philippo, flammis ſuccenſi ſunt. *2 Mach. 6.*

Cùm Antiochus edicta ſua contemni accepit à populo, per tormenta unumquemque cogi juſſit guſtatis cibis immundis abjurare Judaïſmum. Præſidens igitur ipſe cum aſſeſſoribus in ſublimi loco, aſtante circumcircà exercitu, juſſit unumquemque Hebræorum abripi, & recuſantes, trochleis diſtentos è vitâ tolli. Eleazarus unus de primoribus Scribarum, vir nonagenarius, Regis aſſeclis notus; qui carnes ſuillas nec manducaſſe ſimulare conſentiens, crudeliſſima ſubire tormenta, quàm Legem violare, maluit. Poſt Eleazarum, ſeptem fratres, & eorum fortiſſima mater Solomona, è caſtello ſuo Suſandro Antiochiam ad Regem advecti ſunt, qui carnem ſuillam guſtare recuſantes, exquiſitis tormentorum modis excarnificatos neci tradidit. *Ioſeph. lib. de Machab.*

Mathathias Sacerdos, ex filiis Joarib, qui Jeroſolymis in civitatem Modin conſederat unà cum quinque filiis, *an. 146. 1. Mach. 2. Ioſeph. l. 12.*

Digitized by Google

Seleuc. an.146. cùm ad eum veniſſent Regis miniſtri, qui ad apoſtaſiam impellebant, ut Judæos ſacrificare cogerent, negavit Mathathias ſe hoc facturum, etiamſi omnes gentes Regi Antiocho obedirent. Ut verò ſilente eo Judæus quidam in medium progreſſus cœpit immolare juxta mandatum regium, non ampliùs ferens indignitatem rei, irruit in eum cum filiis, nec ſolùm eum trucidavit, ſed etiam Apellem regium ducem cum ſuis militibus, deinde in deſertum ſe contulit, relictis in urbe omnibus facultatibus ſuis. Id imitata plebs reliqua, & ipſi cum cum familiis in idem deſertum profugerunt, ibique victitabant in ſpecubus.

Hoc audito Philippus & duces regii, præſidio Jeroſolymitanæ arcis aſſumpto, Judæos in deſertum perſecuti ſunt, & aggreſſi ſunt eos die ſabbati, qui non repugnantes propter religionem diei, perierunt cum uxoribus & liberis, ſuffocati in ſpeluncis circiter mille. Id cùm cognoviſſent Mathathias & amici ejus, caſum eorum luxerunt: multi autem elapſi adjunxerunt ſe Mathathiæ, & etiam Aſidæi ex Judæis, qui eum principem elegerunt: & ille docuit eos pugnandum etiam ſabbatis, ſi ita neceſſitas poſtulet. Collectâ igitur circa ſe non contemnendâ manu diruerunt aras, circumciderunt pueros, quoſcumque incircumciſos invenerunt, expulſis qui ad hoc vetare conſtituti erant ab Antiocho.

Samaritani ſupplicationis ad Antiochum miſſæ re-
lib.13.c.7. ſponſum non anno 46. ut eſt apud Joſephum, ſed 146. menſis Hecatombæi, id eſt Julii 11. pergratum acceperũt.

1. Mach. 2. Mathathias, commendato filiis ſuis Legis zelo, Simonem ut conſiliarium, Judam vero Machabæum belli ducem, utpote fortitudine ac robore valentem,

Digitized by Google

eſſe voluit: gravis jam annis, vegetus animo, benedicens eis mortuus eſt. Seleuc. an. 145.

Judas Machabæus poſt obitum Mathathiæ, ex patris commendatione rerum adminiſtrationem accepit, adjutus à fratribus & ab aliis qui adhæſerant patri ipſius, qui latenter introeuntes in vicos, adhortabantur cognatos; & eos qui permanſerant in Judaïſmo aſſumentes, congregaverunt ſex millia hominum. *1. Mach. 3.* *11. Mach. 8.*

Interim Antiochus cùm ludos ab Æmilio Paulo Amphipoli in Macedoniâ editos fuiſſe audiviſſet, ac vellet largitionibus operumque magnitudine illum antecellere, in civitates Græciæ legatos, oraculorum conſultores, nundinarum & conventuum publicorum inſpectores dimiſit, qui nuntiarent ipſum ad Daphnem ludos exhibiturum, ita ut multus ex universâ Græciâ & ex omnibus aliis partibus ad ſpectaculum certatim concurſus factus ſit: & ita pompæ fuit ordo.

Præibant hominum ætate florentium millia quinque, Romanorum inſtar armatorum, cum hamatis loricis: ſequebantur continenter Myſi totidem: ab his Cilicum tria millia levis armaturæ expeditorum, cum aureis coronis: poſt hos Thraces totidem, Galatarum quinque millia, & præterea quidam cum argenteis ſcutis: poſt hoc deinceps gladiatorum paria ducenta & quadraginta: horum à tergo fuerunt equites Niſæi mille, plebeiorum verò tria millia, & horum complures cum aureis phaleris, cum argenteis alii. His ſuccedebant ſocii & amici, equites circiter mille, omnes cum aureis phaleris. Conjuncta cum iis fuit ami-

Digitized by Google

Seleuc. an. 145. corum ala, numero illis par & ornatu. Præter hos delecti mille progreſſi ſunt, quos ſecutum eſt appellatum Agema, præſtantiſſimus equitum ordo, circiter mille. Poſtremum agmen claudebant equites cataphracti mille & quingenti, quòd & viri & equi armis operti eſſent, ita dicti. Omnibus prædictis paludamenta purpurea; quidam etiam auro texta, & animantium imaginibus purpurata. Poſt hæc currus ſex equis junctis centum proceſſerunt, quadrigæ verò quadraginta, currus unus, bigaque una elephantis copulatis: elephanti ſigillatim diſperſi triginta ſex.

Adoleſcentes puberes circiter octingenti cum argenteis coronis progreſſi ſunt, boves optimi circiter mille, pompæ miniſtri ſacrorum parum à trecentis aberant, elephantorum dentes octingenti; ſtatuarum numerum referre nemo queat: omnium enim quotquot apud homines vel creduntur vel dicuntur eſſe dii aut dæmones, atque adeò heroum ſimulachra geſtabantur, alia inaurata, alia ſtolis aureis induta, adjectis his omnibus cum ornatu ſumptuoſo elogiis ac ſententiis, quæ traditæ de illis hiſtoriæ congruentibus. Additæ ſunt his & imagines Noctis, Diei, Terræ, Cæli, Auroræ & Meridiei, Dionyſii unius Regis amicorum, qui fuit ab epiſtolis: pueri mille in eo pompæ ductu incedebant, argenteis vaſis onuſti, quorum nullum minùs pendebat mille drachmis. Regis autem ſexcenti pueri illos conſequebantur, aurea vaſa ſuſtinentes; & hos mulieres circiter ducentæ, ex aureis urnis ſpectatores unguentis reſpergentes; poſt quas mulieres octoginta in lecticis aureos pedes habentibus vehebantur, atque in argenteos pedes habentibus quin-

Digitized by Google

gentæ ſedentes, magnâ impensâ cultæ ac exornatæ. In pompâ ſplendidiſſimâ hæc fuerunt. SELEUC. an. 145.

Poſt eam ludi, gladiatores, certamina & venationes per dies triginta ſunt celebrata, quo toto tempore diverſi generis unguentorum facta eſt omnibus qui in gymnaſium certaturi venirent, à Rege copia. Eum in uſum quindecim labra aurea erant poſita crocino unguento plena, totidemque cinnamomo & nardino. Ea unguenta primis quinque diebus ſunt data, parique munificentiâ reliquis deinceps diebus telinum, amaracinum, & tiliacum. Ad epula ſternebantur convivis aliquando mille triclinia, aliquando mille quingenta, apparatu & cum ornamentis maximi pretii. Quæ omnia ſic abſoluta & exculta ſunt partim iis quibus in Ægypto Philometorem Regem Antiochus defraudaverat, partim iis quæ ab amicis collata ſunt, partim ex ſpoliis plurimorum templorum quæ expilaverat.

Ipſa totius ludicri ordinatio, quam Rex ipſe obibat, admodum vilis atque indecora viſa eſt: namque ipſe modico vectus cantherio, ultrò citròque pompæ adequitans, illos progredi, hos ſubſiſtere jubebat, alios prout erat libitum ordinabat; adeò ut ſi quis ei diadema detraxiſſet, nemo Regem eſſe illum crediturus fuerit, qui ne mediocris quidem atque honeſtioris miniſtri ſpeciem præ ſe ferret. Jam verò in publico epulo, ad cœnaculorum aditus ſubſiſtens, alios introducebat, alios accumbere jubebat; ad hæc miniſtros fercula geſtantes ordinabat: interdum etiam ad aliquem ex epulantibus accedens, modò adſidebat, modò humi accubabat; nec raro aut bucceam inte- *Valeſii Excerpt. Diod. p. 321.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 145. rim in menſâ ponens, aut poculum lavans, exiliebat diſcurrebatque: triclinium etiam circumluſtrans, propinatos ſibi nunc ab his, nunc ab illis calices ſtans hauriebat; & cum his, qui feſtivis narrationibus convivas exhilarabant, ludibundus jocabatur: quin & producto in longum tempus convivio, cùm multi jam exceſſiſſent, ipſe totus coopertus à mimis allatus eſt, humique depoſitus, tandem verò velut ſymphoniâ excitatus, ſurrexit nudus & ludibundus cum mimis ſaltationes maximè jucundas ac ridiculas deſaltari cœpit, adeò ut præ pudore ex convivio diffugerent. Ac ſinguli qui ad ſpectaculum convenerant, quoties in magnitudine apparatus ac ludicri totius diſpoſitionem oculos conjiciebant, Regem ipſum ac regni opes maximâ admiratione proſequebantur: ſi quando Regem ipſum ac prava ejus ſtudia intuerentur, vix credebant in uno atque eodem ingenio tot virtutes ſimul ac vitia poſſe reperiri.

Idem p. 319. Erant Antiochi conſilia quædam & facta prorſus regia atque admiratione digna, quædam contrà & abjecta ac vilia. Contrarium ac cæteri Reges conſilium ſequutus eſt, qui cùm & copiis & pecuniâ pro virili parte regnum ſuum confirmarent, id ut maximè occultum eſſet, metu Populi Romani laborabant. Hic verò dum viros celeberrimos ad ſpectaculum invitaſſet ex omnibus orbis partibus, univerſam regiam magnificentiſſimè exornavit; cùmque cunctas imperii opes unum in locum coëgiſſet, & quaſi ſpectandas in ſcenâ propoſuiſſet, id aſſecutus eſt, ut ex rebus ſuis nihil eſſet quod Romanos lateret.

Peracto demùm ludicro, legatus advenit ad Antiochum

Digitized by Google

chum Tib. Gracchus, ad inſpiciendas res Syriæ à Senatu miſſus, quem eâ humanitate Rex excepit, ut nullatenus Tiberius ſuſpecta Antiochi conſilia habuerit, nullum in eo ſubalienati & offenſi ob ea quæ in Ægypto acciderunt, animi ſignum deprehenderit, ſed etiam omnibus ſe opponeret, qui ejuſmodi aliquid dicerent: nam & aulâ ceſſit legatis Romanis Antiochus, & ipſo propè diademate; cùm tamen ad eos voluntas ejus non inclinaret, ſed animo eſſet à Romanis alieniſſimo. SELEUC. an.146. *Polyb. Leg.* 101. *Valeſ. Exc. Diod. p.* 323.

Dum ludicris ſuis vacabat Antiochus, ſeriò in Judæâ rem geſſit Judas Machabæus; civitates & vicos ex improviſo veniens ſuccendebat, & commoda loca occupans, non paucos hoſtium in fugam vertebat, maximè noctium adjumento ad hujuſmodi inſidias uſus, ita ut de fortitudine ejus fama ubique perſonaret: impiis tribulibus necatis, terram eam à præteritis piaculis luſtravit. an.147. *I. Mach.* 3. *II. Mach.* 8. *Ioſeph. Ant. l.* 12. *c.* 9.

Tunc Romæ venerant & Pruſiæ legati, & nonnulli alii ex civitatibus Aſiæ, qui etiam Eumenem accuſabant, & initam ab eo ſocietatem cum Antiocho contra Populum Romanum ſignificabant: quibus auditis, Senatus neque criminationes reſpuit, neque mentem aperuit ſuam, ſed clam apud ſe habuit, Eumeni atque Antiocho diffidens. *Polyb. Leg.* 104. *Liv. lib.* 46.

Tib. Gracchus ex Aſiaticâ legatione reverſus, de Antiochi & Eumenis conſiliis nihil certius Senatui illis quæ jam antè quàm adeò cognoverat, adeò comitate ſuâ Reges in mutuis congreſſibus eum ſibi adjunxerant. *Polyb. Leg.* 105.

Apollonius Samariæ præfectus, auditis quæ de Judâ *I. Mach.* 3. *Ioſeph. Ant. l.* 12.

Digitized by Google

Seleuc. an.147. Machabæo narrabantur, raptim contra ipſum duxit exercitum; nec in Judâ mora fuit, ſed obviam ei factus, prælio victum cum aliis multis interfecit, gladio etiam ejus potitus, quo deinceps in bello ſemper eſt uſus: pluribus hoſtium vulneratis, & caſtris eorum direptis, ditatus prædâ rediit.

Iidem ibid. Audiens verò Seron Cæleſyriæ præfectus Judam, multis undique confluentibus, magnas circa ſe copias habere, & ad confligendum cum hoſte idoneas, decrevit in rebelles & contumaces erga mandata regia ducere. Contractis igitur quibus præerat militibus, adjunctis etiam Judæorum perfugis & impiis, progreſſus uſque ad aſcenſum Beth-horonis in Judæâ, caſtrametatus eſt. Judas autem occurrens ei pugnandi animo, hortando ſuos propter hoſtium multitudinem & jejunium, collatis cum Serone ſignis, fudit & fugavit Syrorum exercitum. Proſtrato autem duce, omnes in fugâ ſpem poſuerunt; quos proſecutus uſque ad campum, occidit ex eis octingentos: reliqui in regionem maritimam ad Philiſtæos ſe receperunt.

1. Macb. 3. Ioſeph. Ant l. 12. c. 11. Id ubi compertum eſt Antiocho, vehementer iratus, omnes regni ſui copias contraxit, conducto etiam mercenario ex Græciâ milite, parans primo vere in Judæam irrumpere, aperuit ærarium ſuum, & numerato datoque in annum exercitui ſtipendio, vidit theſauros ſuos exhauſtos deficere: nam deficientibus Judæis ab eo, qui ei ultra trecenta argenti talenta annua penſitaverant, & crebris gentium perſecutionibus, quæ inveteratas ſuperſtitiones deſerere coactæ erant, vectigalia plurima imminuta ſunt, veritus ut non haberet quod ſufficeret ad ejuſmodi ſumptus & donaria. Ipſe

Digitized by Google

autem Rex erat magnanimus ac munificus: de profectione in Perſidem cogitare cœpit, ut acciperet tributa regionum illarum, & congregaret pecuniam multam. Seleuc. an.147.

Perſidem profecturus, commiſit rerum adminiſtrationem Lyſiæ, amico probatæ fidei, & provincias Aſiæ Ægyptum inter & Euphratem ſitas curæ ejus credidit, relictâ ei copiarum quoque & elephantorum parte, juſſit ut Antiochum filium diligenter educaret uſque in ſuum reditum, & ſubactâ Judæâ, & habitatoribus ejus ſub haſtâ ducendis, deleret Jeroſolymam, totam ejus gentem extinguendo, eorum regionem alienigenis daret incolendam. Cum reliquo exercitu ipſe Antiochiâ anno regni Seleucidarum 147. trajecto Euphrate, Armeniam ingreſſus, bellum Artaxiæ illius Regi intulit, quem ab eo captum tradit Appianus, & eo capto eſſe mortuum. *1. Mach. 3.* *Syriac.*

Philippus Jeroſolymæ præfectus, videns Judam Machabæum brevi ad incrementum perveniſſe, Ptolemæo Cæleſyriæ & Phœniciæ duci ſcripſit, ut ſuccurreret Regis negotiis: ipſe verò citò electum Nicanorem Patrocli filium è ſummis amicis miſit, datis ei de permiſtis gentibus armatis non minùs vicies millibus, ut univerſum Judæorum genus deleret, adjuncto ei Gorgiâ viro militari, & in bellicis rebus experientiſſimo; ipſum quoque Ptolemæum, ut his ſuppetias ferret, miſit Lyſias, ita ut ſub tribus ducibus Ptolemæo, Nicanore & Gorgiâ numerarentur quadraginta millia peditum, & ſeptem millia equitum; qui profecti cum univerſo exercitu ſuo, caſtra poſuerunt prope Emmauntem in regione campeſtri. *1. Mach. 3. 11. Mach. 8. Ioſeph. Ant. l. 12.*

Digitized by Google

Seleuc an.147. *II. Mach 8.* Conſtituit Nicanor, ut Regis tributum, quod erat Romanis dandum, duo millia de captivitate Judæorum suppleret, ſtatimque ad maritimas civitates miſit, convocans ad coëmptionem Judaïcorum mancipiorum, promittens ſe nonaginta mancipia talento diſtracturum.

1. Mach. 3. Exercitum ſuum Judas Maſpham ſive Mitzam è regione Jeroſolymæ duxit: ibi indicto jejunio, ardentibus votis defenſionem tam exiguæ manus (ſex aut ſeptem millia hominum tantùm habebat) adverſus tantas hoſtium vires, à Deo peti juſſit: deinde dimiſſis debilibus, fortioribuſque in quatuor ordines diviſis, duces eis fratres ſuos præfecit. Et movens ſe exercitus, ad Auſtrum Emmauntis caſtra poſuit è regione hoſtium, ubi Judas cohortatus eſt illos ad fortiter pugnandum, & mortem pro patriâ legibuſque appetendam, ad prælium in proximum diem paratos eſſe juſſit.

Joſeph Ant. l. 12. c. 11. Judas dum cogitat de futuro prælio, certo indice comperit Gorgiam miſſum cum mille equitibus, peditum quinque millibus, ut ductu perfugarum noctu ſe inopinantem invaderet. Itaque decrevit & ipſe eâdem nocte in hoſtium caſtra impetum facere, maximè quòd abfutura eſſet bona pars illorum: ſumptâ confeſtim cœnâ, relictiſque in caſtris multis ignibus, totâ nocte iter fecit ad Emmauntis propinqua caſtra hoſtium. Interim Gorgias, nemine Judæorum invento, ratus eos metu ceſſiſſe, & occultari alicubi in montibus, ſtatuit ubinam eſſent quærere.

Sub diluculum pervenit Judas ad caſtra hoſtium cum tribus virorum millibus, qui tegumenta & gladios

non habebant; viditque hoſtem egregiè armatum, & caſtra ex arte diſpoſita: hortatus ſuos, & teſſerâ eis datâ DEI AUXILIO, jubet ſigna canere; ex improviſo deinde adortus nihil minus expectantes, ita terruit, ut cæſis quotquot auſi ſunt reſiſtere, cæteroſque perſequeretur uſque Gadara, & uſque campos Idumææ & Azoti & Jamniæ. Ceciderunt ex iis novem millia. *Seleuc. an.* 147.

Victor Judas ſuos à prædâ cohibuit, Gorgiam adhuc ſupereſſe dictitans, quo profligato, per otium deinde poſſe eos ditari ex ſpoliis. Adhuc eo loquente, oſtenderunt ſe Gorgiani è quodam loco edito, ex irritâ expeditione reverſi, unde proſpicientes ſuorum cladem, & caſtra capta & fumantia, animadvertenteſque Judam ſe expectantem inſtructâ acie, non auſi manus conſerere, trepidè ſe retrò in tutum receperunt. Judas verò victor, tum demùm permiſit ſuos ad prædam diſcurrere, ditatuſque cum ſuis, incolumem reduxit exercitum. *Ioſeph. ibid. 1. Mach. 3.*

Cum Timotheo & Bacchide Judæi poſtea congreſſi, ſupra viginti millia hoſtium interfecerunt, munitiones altiſſimas & ſpolia plurima diviſerunt, arma eorum collecta in opportuna loca comportarunt, reliqua verò ſpolia Jeroſolymam tulerunt.. Sceleſtiſſimus autem Nicanor, veſte quominus cognoſceretur depoſitâ, per mediterranea fugiens, venit Antiochiam. *II. Mach. 8.*

Lyſias, ex iis qui effugerant, ſuorum cladem reſciſcens, confuſus eſt & conſternatus animo, quòd ea non eveniſſet Iſraelitis quæ voluerat, & quæ Rex ipſi mandaverat. *1. Mach. 4.*

Anno ſequenti ad abolendam ignominiam novum exercitum paravit, contractiſque lectiſſimorum ſexa- an. 148. *Ioſeph. ibid.*

SELEUC. ginta millibus, & adjunctis quinque millibus equi-
an. 148. tum, Judæam ingreſſus, montana ejus aſcendit, & ad Bethſura vicum caſtrametatus eſt. Huic Judas cum decem millibus occurrit; cùmque videret hoſtem longè præſtare numero, votis pro victoriâ factis, Deo fretus, primam aciem aggreſſus eſt tanto impetu, ut eis quinque millia ſterneret: quo facto reliquis tantum terrorem incuſſit, ut Lyſias animadvertens eis certò ſtatutum aut mori, aut in libertatem ſe aſſerere, veritus magis deſperationem eorum quàm vires, copias Antiochiam reduxit, ubi mercenarios conducens, majoribus collectis viribus novam expeditionem moliturus.

1. Mach. 4.
II. Mach. 9.
Judas & fratres ejus cùm primùm ſe viderunt ab hoſtibus quieſcere, cum caſtris univerſis aſcendentes Jeroſolymam, templum & civitatem, exceptâ arce Sionis receperunt: at imperavit Judas, ut quidam oppugnarent eos qui in arce erant, donec templum emundaret. Tum vigeſimaquintâ die menſis Caſleu dicti, ſacrificio ex Lege oblato, altare novum à Judâ dedicatum eſt, celebrataque hujus altaris dedicatio per dies octo cum lætitiâ & gaudio, & quotannis agenda; iſtique dies Scenopegiæ appellantur.

2. Mach. 11.
Eodem quo templum inſtaurarunt tempore, etiam in monte Sion circumquaque muros altos & turres munitas ædificarunt, ut hoſtes, præcipuè in arce poſitos, cohiberent, ne templum ſuâ excurſione infeſtarent. *1. Mach. 4.* Bethſuram quoque quinque tantùm ſtadiis inde diſtantem muniverunt, ut ex adverſo Idumææ populus haberet præſidium.

Hieron. in Dan.
Antiochus ſuperiores regiones ditionis ſuæ pera-

Digitized by Google

grans, audivit in Elymaïde provinciâ, quæ eſt ulti- Seleuc.
ma Perſarum ad Orientem regio, urbem Perſepolim an. 148.
nominatam, prædivitem, & in eâ templum Dianæ di- *II Mach. 9.*
catum, omne genus refertum donariis, ibique eſſe te- *Ioſeph l. 12. Ant. c. 13.*
gumenta aurea, & arma quondam ab Alexandro Magno relicta. Cùmque ille præavidus urbem & fanum exſpoliare vellet, cives armis correptis eum fugaverunt, abeuntemque perſecuti ſunt.

Cùm autem veniſſet circa Ecbatana, jam mœſtus de *Ioſeph ibi.*
clade quam acceperat, de re à Nicanore & Timotheo in Judæâ malè geſtâ ad eum pervenit nuntius; indeque Babylonem versùs iter faciens, in finibus Perſidis etiam de Lyſiæ ingenti exercitu ibidem fugato, deque Judæorum in dies creſcente potentiâ, ſimiliter audiit, unde furore percitus, ait ſe Jeroſolymam brevi venturum, & congeriem ſepulchri Judæorum eam facturum: ſed impar ſollicitudini incidit in languorem præ triſtitiâ, acceſſit viſcerum dolor, & acerba inteſtinorum tormenta. Juſſerat indeſinenter currum ſuum agitari, furorem in Judæos ſpirans; ſed dum magno ageretur impetu, ex eo ille decidit, gravique caſu corporis membra diſtorta & colliſa ſunt: è terrâ elevatus portabatur in geſtatorio, & de corpore ejus vermes ſcaturiebant, unde propter intolerabilem odoris gravitatem cùm nemo exportare illum poſſet, iter Babylonicum intermittere coactus, in Perſidis oppido *Hieron. in Dan. l. 11.*
Tabis ſubſtitit, ubi lecto affixus, complures dies hæ- *Exc Diod. p. 144.*
ſit, tabe diffluens. *App. Syr.*

Cùm brevi ſe moriturum crederet, convocatis om- an. 149.
nibus amicis, conqueſtus eſt de magnâ triſtitiâ, ipſe qui jucundus erat; & agnovit propter Judæis illatas

Digitized by Google

Seleuc. an.149. injurias ſe perire in terrâ alienâ: promiſit æquales illos Athenienſibus facturum; templum quod exſpoliaverat, optimis donis ornaturum; ſancta vaſa multiplicaturum, & pertinentes ad ſacrificia ſumptus de reditibus ſuis præſtaturum: ſuper hæc & Judæum ſe facturum, & per totum terrarum orbem Dei poteſtatem prædicaturum; ſed non ceſſantibus doloribus, ſcripſit ad Judæos, deprecatus eos eſt, ut ſibi & filio ſuo Antiocho, quem patris exemplo vivens Regem jam deſignaverat, fidem ſervarent.

1. Mach. 4. 11. Mach. 9

Ioſeph. Ant. l. 12. c. 14. Tum vocavit Philippum collactaneum, & è purpuratis ſuis amiciſſimum, quem gubernatorem regni conſtituit; traditoque ei diademate, regiâque ſtolâ & anulo, juſſit hæc Antiocho filio perlata reddere, multùm obteſtans, ut educationis curam haberet, & regnum ei ſervaret, uſque dum per ætatem ipſe fieret idoneus. Ita mortuus eſt Rex Antiochus anno regni Græcorum centeſimo quadrageſimo nono, & ſui duodecimo inchoato, relicto legitimo filio Antiocho, novenni, ſucceſſore, & Alexandro notho cum Laodice filiâ ex Antiochide pellice.

Athen. l. 10. c. 10. Polyb. Leg. 26. Valeſ. Exc. Polyb. p 132 Nemo eſt qui in Antiochi Dei Epiphanis ingenio tot vitia & virtutes non miretur: ſi vitia, vino & luxuriæ deditus, inſolens, ſævus, iracundus & furioſus, unde Επιμανὴς dictus: ſi virtutes, ſtrenuus, magno & liberali animo, regio nomine digniſſimus. In urbium donis, & Deorum cultu omnes quotquot regnarunt *Pauſan. l. 5.* exſuperavit; laneum velum textili Aſſyriorum opere, Phœniciâque purpurâ luculentiſſimum, in æde Jovis Olympii conſecravit: Athenienſibus ægidem auream donavit, in theatri faſtigio cum cæteris donis locatam:

tam: ſtatuas quamplurimas in delubro Apollinis Delii circum aram ponendas curavit: in Daphnæi Apollinis ad Antiochiam templo, ſimulachrum Olympiaci Jovis imitamenti æquiparans magnitudinem, poſuit. Antiochiæ, Jovis Capitolini magnificum templum, non laqueatum auro tantùm, ſed parietibus totis laminâ inauratum, & alia multa in aliis locis, per breve tempus regni ſui non perfecit. In urbium donis ejus fuit magna munificentia: Megalopolitanis in Arcadiâ murum ſe circumdaturum eſt pollicitus, majoremque partem pecuniæ dedit: Tegeæ theatrum magnificum è marmore inſtituit: Cyzici in Prytaneum, id eſt penetrale urbis, ubi publicè, quibus is honos datus eſt, veſcuntur, vaſa aurea menſæ unius poſuit. Rhodiis, ut nihil unum inſigne, ita omnis generis, ut quæque uſus eorum poſtulaverunt, dona dedit. Antiochiæ in Syriâ metropolim quartâ parte auxit. Antiochia, inquit Strabo, quadri urbis eſt ex quatuor partibus conſtituta, quæ & ſingulæ ſuo & omnes communi muro ſunt circumdatæ; quarta verò Antiochi Epiphanis opus eſt. Urbem Amath vel Emath in tribu Neptalim juxta montem Libanum in confiniis regionis Damaſci commutato nomine Epiphaniam appellari voluit.

SELEUC. an. 149.

Am. Marc. l. 22.

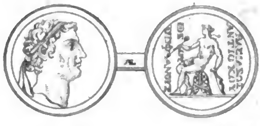
Liv. l. 41.

Strabo.

Hieron. in locis Hebr.

Digitized by Google

NUMMI ANTIOCHI DEI EPIPHANIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diademate redimitum : in aversâ parte Apollo ſedens ut in aliis, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, id eſt, REGIS ANTIOCHI DEI APPARENTIS.

Antiochus IV. à Syris cognominatus eſt EPIPHANES, te-
Syriac. ſte Appiano, quòd expulſis è patrio regno tyrannis, quaſi patrius & domeſticus Rex illis apparuerit : ſed illa cum EPIPHANIS ſolâ epigraphe, nunquam in ejus nummis etſi obviis obſervatur, conjuncta ſemper cum DEI appellatione occurrit, unde vox iſta ad illam epiphaniam & apparitionem, quam gentiles ſuis heroibus in Deorum numerum relatis tribuebant, à quibus beneficia quædam accipiebant : eâ proculdubio ratione
Ioſeph.l.11. ducti Samaritani, anno 145. Seleucidarum ad Antiochum legationem cum hâc ſuperbâ DEI MANIFESTI ET APPARENTIS nomenclatione miſerunt, ΒΑΣΙΛΕΙ ΑΝΤΙΟΧΩ ΘΕΩ ΕΠΙΦΑΝΕΙ, ut ſe ab immani illâ Judæorum perſecutione, quorum cognati dicebantur, liberarent : quam appellationem ſæpe in nummis Antiochus deinceps uſurpavit.

De Apolline ſæpius dictum eſt.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, & coronâ radiatâ ornatum, in averſâ parte ſtat Apollo dextrâ ſagittam è pharetrâ dorſo impoſitâ depromens, ſiniſtrâ extensâ arcum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, ut ſuprà.

Antiochus tanquam Deus præſens & manifeſtus in terris apparere creditus, ut nihil ſuperbæ hujus nominis appellationi quam uſurpare auſus eſt, deeſſet: coronam Deorum more radiatam cum diademate conjunxit; imò tanquam Apollo in averſâ parte cum hoc typo ejus Dei inſolito, quaſi jaculis ipſe obvium quemque perditurus ſignari voluit.

Ex Musæo nostro.

Caput idem cum eâdem epigraphe, & Jove ſeminudo ſtante, dext. fulmen, ſin. haſtam gerente.

Jupiter ab antiquis ſub diverſis nominibus colebatur: hìc ab

Digitized by Google

illis ΖΕΥΣ ΚΕΡΑΥΝΟΦΟΣ, id eſt Jupiter fulmen gerens, appellatur; fulmen autem illi tanquam manifeſtum ſummi imperii ſymbolum tribuitur, quod à Cyclopibus accepit poſtquam eos ſubegit, dejectoſque in tartarum, Centimanis aſſervandos tradidit.

Ex Musæo nostro.

Caput diademate cinctum, in averſa parte ſolitus ſedentis Apollinis cum attributis typus, & epigrahe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Antiochus IV. Deus Epiphanes cognominatus, ſuperbum hunc in nummis non geſſit ſemper titulum, ſolo aliquando Antiochi Regis nomine contentus, cùm illud anno Seleucidarum 145. tantùm à Samaritanis, ut ſuprà dictum, acceperit: hic nummus forſan initio ejus imperii, aut ſaltem ante hunc annum percuſſus eſt. De Apolline dictum eſt.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, ponè quod literæ numerales ΔMP, id eſt anno 144. & in averſa parte triremis, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΤΥΡΙΩΝ, id eſt, Regis Antiochi. Tyriorum. cum literis Phœnicibus.

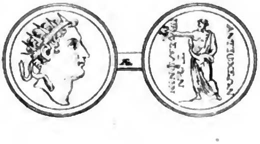
Ad Antiochum IV. pertinet hic nummus: literæ numerales ΔMP ponè caput Regis, Seleucidarum annum 144. deſignant, octavus Antiochi regni numerabatur, quo ipſe in Ægyptum, Ptolemæo Philometore quem Memphi reliquerat, cum juniore fratre factâ pace, terrâ exercitum, marique claſſem iterum duxit, unde tandem copias à Popilio Romanorum legato, Senatus authoritate in Syriam reducere coactus fuit.

Tyrii nummum, plurimis pro Antiochi in Ægyptum expeditione ſuppeditatis triremibus, ſignarunt: triremis illorum urbis ſymbolum eſt: ipſa rerum navalium ſtudio & navigandi peritiâ adeò claruit, ut quibuſdam prima navigare cœpiſſe credatur, quod affirmare videtur Tibullus: *l. 1. Eleg. 8.*

Prima ratem ventis credere docta Tyrus.

Ab aliis triremium inventrix perhibetur anno Mundi 2747. *Euſeb. Chr.* quo condita eſt, Cretenſes maris imperium tenebant, triremes apud Græcos in uſu non erant, quibus utentes Tyrii, claſſem Minois minùs ob id formidantes, navigationem in Africam anno 2770. ſuſceperunt, ubi Carthaginem duobus annis poſtea condidere.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

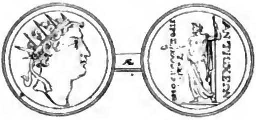
Caput diademate & coronâ radiatâ cinctum : in averſâ parte ſtat Jupiter ſeminudus gradiens, dextrâ coronam gerit, cum epigraphe, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗΝ, Antiochensium qui sunt ad Daphnen.

Quis eſt qui non Antiochum Deum Epiphanem ex aliorum ejus nummorum inſpectione, etiamſi nomen illius deſit, in hoc nummo non agnoſcat ; ipſe autem ſolo diademate ornatur, modò cum ipſo coronâ radiatâ inſignitur ; hanc enim primus inter Seleucidas Reges uſurpavit.

App. Syr. E ſedecim urbibus, quæ Antiochiæ nomen à Seleuco Nicatore in memoriam patris ejus Antiochi habuerunt, Antiochia Syriæ inter maximas recenſetur, habitatoribus ex Antigoniâ paulò antè conditâ traductis, partim in clivo, partim in plano ſedens juxta Orontem, qui ibi ponte junctus eſt lapideo, ab aliis hujus nominis urbibus, diſtinctione ad Daphnem, ſeparatur : Daphne autem mediocris eſt habitatio ad ſtadia quadraginta, & lucus ingens & opacus, fontanis & aquis irriguus, in cujus medio fanum & aſylum Apollinis ac Dianæ delubrum, in quo Antiochenſes finitimi feſta celebrare conſueverunt.

Jovis Olympii figura ſtans, promiſsâ barbâ, in nummo percuſſa, brachio elato coronam gerit ob aliquam Antiochi contra Judæos victoriam. Antiochus autem Jovem venerans, ejus ſimulachrum in templo Daphnæi Apollinis ſtupendum, & Olympiaci Jovis imitamenti æquiparans magnitudinem, poſuit.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput idem, in averſa parte Jupiter ſtans, dextrâ extensâ aquilam, ſin. haſtam divinitatis, cum epigraphe, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ, Antiochensium qui sunt ad Callirhoen.

Ex urbibus nominis Antiochiæ, noſter nummus hanc ad Callirhoen deſignat, illa à Stephano inter Antiochias octava, ἐπὶ τῆς Καλλιρόης λίμνης, ſupra lacum Callirhoen, ſic ab illo vocata, quòd fons Callirhoe in lacum bituminis feracem effluat. Illius fontis aquæ calidæ ſunt, & præter vim medicam, jucundæ: ad hunc verò fontem, ejuſdem nominis urbem memorat Joſephus. Urbs, & fons, & lacus in Palæſtinâ apud Jordanem fluvium ſita ſunt. *Ioſeph. Ant. l. 17. c. 8.*

Jovem ſignari in urbe Palæſtinæ nihil hoc tempore mirum. *11. Mach. 7.* Antiochus occupatis Jeroſolymis idolum Jovis Olympii in templi ſancto loco collocaverat, cogens omnes Judæos, abrogato veri Dei cultu, ipſius venerari numina: cives urbis hujus edictis Regis parentes, numiſma ad effigiem ipſius Antiochi, jn averſâ cujus parte Jovis Olympii figuram ſtantem cum haſtâ & aquilâ, percuſſerunt.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput idem: in averſa parte Jupiter ſtat, dextrâ extensâ coronam, cum epigraphe, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ. Antiochensium qui sunt in Ptolemaide.

De Antiochiâ Ptolemaïdem versùs magnum eſt apud Geo-
App. Syr. graphos ſilentium. Stephanus ex ſedecim urbibus, quæ hoc nomen teſte Appiano tulerunt, decem tantùm enumerat. Hanc nummis debemus, quorum ſingularis ad veterem geographiam reſtituendam laudanda eſt præſtantia. Hæc urbs in Phœniciâ versùs Palæſtinæ fines ſita videtur, quæ Antiochiæ nominis in memoriam Antiochi Seleuci Nicatoris patris, ab ipſo ſibi dati memor, alteri Antiocho Regi, hujuſque ſucceſſori gratulans, nummos ad illius honorem cum Jove tutelari illius Deo ſignavit.

Ex Musæo nostro.

Caput idem, ex adverſo temo cum literis Phœniciis.

Seleucus

Digitized by Google

Seleucus Nicator Syriâ occupatâ, in eâ dominationis ſedem meditans, non ſolùm, ut tradit Appianus, plurima nomina *Syriac.* Græca urbibus Syriæ impoſuit, ſed & linguam Græcam populis communicavit, & in publicis monumentis uſurpare juſſit: in Phœniciâ tamen illius regni provinciâ, lingua vernacula aliquando ſervata videtur. Teſtes ſunt Sydonis & Tyri nummi, qui promiſcuè cum Græcâ, modò cum ſolis characteribus, ut in hoc Antiochi numiſmate, exhibentur. Phœnicios autem characteres ad Hebraïcam aut Chaldaïcam magis, quam vocant formam, deflectere, quàm ad Samaritanam monet Spanhemius; *Diſſert. 2.* ſed cum Punicis multò ſimiliores ſunt, utpote Phœnices Carthaginis conditores, & Pœni quaſi Phœni: at Punicæ interpolatæ, & ab antiquis illis Phœniciis litteris diverſæ putantur.

Temo in aliquâ urbe maritimâ nummum fuiſſe percuſſum arguit: ſed qui litteras nobis exponat, an Regis nomen, an urbis epigraphen ſpectant, Oedipus eſt expectandus.

Seleuc. an.149.

ANTIOCHUS V.

App. Syr. 1. Mach. 6.

ANTIOCHUS V. Antiochi Dei Epiphanis filius novennis, patri in regno ſucceſſit. Circa autem Epiphanis mortem, vel antequam mors ejus innotuiſſet, Judæi multa ſtrenuè geſſerunt, hoc loco inſerenda.

1. Mach. 5. Ioſeph. Ant. l. 12. c. 11.

Judas Machabæus, templum & civitatem poſtquam purgaviſſet, id acceperunt vicinæ gentes: moleſtè autem ferentes Judæorum vires reſuſcitari, per inſidias adoriendo, multos oppreſſerunt; cum quibus Judas

aſſiduè bellum gerens, conabatur eorum incurſiones compeſcere: quo tempore etiam Acrabatenam invadens, multos Idumæos interfecit & deprædatus eſt. Recordatus malitiam filiorum Bean, in eos converſus, incendit turres ipſorum cum omnibus qui in eis erant: quibus perdomitis, ad Ammonitas arma tranſtulit, quorum numeroſam manum Timotheus Antiochi præfectus ductabat; & iis devictis, abductiſque in captivitatem uxoribus eorum ac liberis, cepit Gazer civitatem, direptam priùs incendit, atque ita domum reverſus eſt. Seleuc. an. 149.

Poſt diſceſſum Judæ, vicinæ gentes contractis copiis in Galaaticâ regione finitimos Judæos adorti ſunt: at illi refugientes in caſtrum Dathema, ſignificabant Judæ per nuntios & litteras, quòd oppugnandi eſſent à Timotheo, rogantes ut ſe huic periculo eriperet: & dum legit has litteras, ſupervenerunt Galilæorum nuncii, querentes ſe infeſtari à Ptolemaïde, Tyro, Sidone, & aliis finitimis populis. Ut audivit autem Judas, cum populo deliberatione habitâ, in tres partes copias ſuas diviſit; Simoni fratri ter mille viros ad Galilæos liberandos, ſibi & Jonathani fratri octies mille ad Galaatidas è periculo ſolvendos deputavit, reſiduum exercitum cum Joſepho Zachariæ filio & Azariâ ducibus populi ad Judææ cuſtodiam reliquit, quibus mandavit ne cum gentibus committerent prælium, donec ipſe ad eos reverteretur.

Profectus in Galilæam Simon, cum hoſtibus multa commiſit prælia, perſecutuſque eſt eos uſque ad portas Ptolemaïdis, & ceciderunt ex illis circiter tria millia virorum, quorum accepit ſpolia; & aſſumens

Digitized by Google

Seleuc. an.149. eos qui erant in Galilæâ, adduxit in Judæam.

Judas & frater ejus trajecto Jordane abierunt viam trium dierum per deſertum, & occurrerunt eis Nabathæi, & ſuſceperunt eos pacificè, & narraverunt eis omnia quæ acciderunt fratribus eorum in Galaatide: & divertit Judas in deſertum Boſor, & occupavit civitatem, quam ſuccendit igni; deinde venit ad caſtellum, in quo Judæos oppugnari acceperat, ubi Judas adhortatus ſuos ad rem bene gerendam pro fratribus, diviſis trifariam copiis, oppugnatores à tergo aggreditur. Timothei milites, cognito Machabæum eſſe, fugerunt: ex iis ad octo millia cecidere. Inde ad Mallon, quam expugnavit & incendit, eodem impetu Gaſbon, Magath & Boſor, & reliquas Galaatidis urbes cepit.

Aliquantò pòſt Timotheus, contractis numeroſis copiis, & inter cæteros auxiliares conductâ manu Arabum, trans torrentem caſtrametatus eſt contra Raphon. Judas audito quòd Timotheus paratus eſſet ad prælium, properè contra eum duxit exercitum; trajectoque torrente adortus hoſtes, partim reſiſtentes proſtravit, partim in fugam compulit: quidam verò in fanum, quod Carnaim dicunt, refugientes, Judas occupavit civitatem, & fanum ſuccendit, alios ferro perdidit. His rebus feliciter geſtis, & contractis è totâ regione Galaatidis Judæis cum liberis ac facultatibus, in Judæam eos traducebat: & cùm veniſſet ad Ephron, per quod neceſſariò tranſeundum erat, & tranſitum ab Ephronitis impetrare non poſſet, oppugnavit urbis mœnia, & vi cepit eam: trajecto deinde Jordane Scythopolim venit, inde in Judæam reverſus eſt.

Digitized by Google

Joſephus & Azarias, auditis Simonis in Galilæâ, Judæ & Jonathanis in Galaatide rebus ſtrenuè geſtis, ipſi contra mandatum, ut tale nomen ſibi compararent, Jamniam exercitum duxerunt: egreſſus verò Gorgias ex urbe, ad fines Judææ eos fugavit. Ceciderunt ad duo millia ex militibus. *Seleuc. an.149.*

Judas & fratres ejus continuabant bellum contra Idumæos, urgentes eos undique; expugnatâque Chebrone, munitiones ejus diruerunt, & turres cremaverunt ſuppoſitis ignibus; pervaſtatiſque agris hoſtium, everterunt etiam Marizzam oppidum: inde Azotum delati eodem impetu, expugnatâ eâ quoque ac direptâ, omnes ditati prædâ reverſi ſunt in Judæam victores & incolumes.

Cognovit Lyſias quoniam mortuus eſt Rex, & conſtituit regnare Antiochum, & vocavit nomen ejus ΕΥΠΑΤΩΡ propter patris virtutem, quaſi felix eſſet, cui talis pater contigiſſet. Ille ſuſcepto regno conſtituit ſuper negotia regni Lyſiam, Phœnicis & Syriæ militiæ principem: nam Ptolemæus, qui dicebatur Macer, juſti tenax erga Judæos eſſe conſtituit, & præcipuè propter iniquitatem quæ facta erat in eos, & pacificè agere cum eis; ſed ob hoc accuſatus ab amicis apud Eupatorem, cùm frequenter proditor audiret, eò quòd Cyprum creditam ſibi à Philometore deſeruiſſet, & ad Antiochum Epiphanem tranſlatus, etiam ab eo receſſiſſet, veneno vitam finivit. *1. Mach. 6. App. Syr. 2. Mach. 10.*

Gorgias cùm eſſet dux locorum, aſſumptis advenis, frequenter Judæos debellabat: hi verò qui erant cum Machabæo, impetum fecerunt in munitiones Idu- *2. Mach. 10.*

Seleuc. mæorum, multâque vi inſiſtentes, loca obtinuerunt,
an.149. occurrentes interemerunt, & omnes ſimul non minùs viginti millibus trucidaverunt. Cùm quidam confugiſſent in duas turres valde munitas, Judas ad eorum expugnationem relicto Simone, Joſepho & Zachæo, ad alias pugnas converſus eſt; ſed poſtquam ei nuntiatum eſt, pecuniâ à fratribus acceptâ quoſdam aufugiſſe, turres occupavit, & in eis pluſquam viginti millia peremit.

Philippus, cui filium educandum moriens commendaverat Epiphanes, corpus Regis transferebat; ſed cùm accepiſſet Lyſiam puerum in manu habere, & regimen imperii quaſi à puero ſibi commiſſum occupare, ad Ptolemæum in Ægyptum abiit; deinde ad exercitum Antiochi patris, quem reliquerat in Perſide & Mediâ, arceſſendum profectus eſt.

2. *Mach.* 10 At Timotheus, qui priùs à Judæis fuerat ſuperatus, convocato exercitu peregrinæ multitudinis, & congregato equitatu Aſiano, advenit, quaſi armis Judæam capturus. Judas autem, & qui cum eo erant, ſumptis armis, de civitate procedentes, & proximi hoſtibus effecti, reſederunt. Primo autem Solis ortu utrique commiſerunt; ſed cùm vehemens pugna eſſet, apparuerunt adverſariis de cœlo viri quinque in equis: & ex Syris interfecti viginti millia quingenti, & equites ſexcenti. Timotheus verò confugit in Gazaram præſidium munitum, cui præerat Chæreas. Judas obſedit præſidium diebus quatuor; ſed cùm dies quinta illuceſceret, viginti juvenes aſcenderunt mœnia, & alii ſimiliter aſcendentes, turres portaſque ſuccenderunt, atque vivos eos concremarunt. Per continuum autem

Digitized by Google

biduum præſidio vaſtato, Timotheum occultantem ſe, in quodam repertum loco peremerunt, & fratrem illius Chæream & Apollophanem occiderunt. *Seleuc. an. 149.*

Lyſias Eupatoris tutor & propinquus, negotiorumque regni præpoſitus, ægrè ferens ea quæ acciderant, congregatis octoginta millibus & equitatu univerſo, & octuaginta elephantis, contra Judæos profectus eſt; exiſtimans ſe civitatem quidem captam, gentibus habitaculum facturum, templum vectigale, & ſummum ſacerdotium quotannis vænale facturum. Ingreſſus ergo Judæam, Bethſuram quinque ſtadiis ab Jeroſolymâ poſitam expugnabat, cui occurrens Judas cum exercitu, Angelo comite, hoſtium undecim millia proſtravit, & mille ſexcentos equitum; cæteri omnes & ipſe Lyſias turpiter in fugam acti ſunt, quorum plurimi vulnerati & ſpoliati evaſerunt. *1. Mach. 11.*

Reputans ſecum Lyſias damnum quod acceperat, & pro Judæis Deum pugnare intelligens, legatos ad eos de pace miſit, promiſitque ſe æquis illorum petitionibus conſenſurum, & ut Rex eis amicus eſſet, effecturum. Judas publicæ utilitati conſulens, Lyſiæ precibus annuit, & legatos Joannem & Abſalonem ad eum miſit, ut de pace inirent. Lyſias illos comiter excepit, iiſque promiſit, modò in negotiis fidem ſervarent Regi, Menelaum ut ipſe ἀντινομίαν Judæis concederet miſſurum: quam illis per litteram ad Judæorum Senatum dedit, templum reſtituit, & pacem conceſſit: quæ omnia probaverunt Quintus Memmius & Titus Manilius à Populo Romano ad Antiochum in Judæorum gratiam miſſi, qui Antiochiam profecti, eos Lyſias pactionibus hiſce peractis ſecutus eſt.

Digitized by Google

Seleuc. an.149. 1.Mach.12.

Inter Eupatorem & Judæos inita pax ſtatim rupta eſt ex ducibus qui in vicinis locis erant. Timotheus, Apollonius Gennæi filius, Hieronymus, Demophon & Nicanor non ſinebant Judæos quieſcere. Joppitæ verò tale quoddam flagitium perpetrarunt: Judæos in navigia ſua cum uxoribus & filiis, qui pacis causâ nihil ſuſpectum habebant, pellexerunt, quos in altum perductos, non minùs ducentos ſubmerſerunt. Judas eâ Joppitarum intellectâ crudelitate, portum quidem noctu ſuccendit, & ſcaphas exuſſit, & qui ab igne confugerunt, eos trucidavit: & cùm audiviſſet Jamnienſes voluiſſe facinus idem in Judæos ſecum habitantes patrare, portum etiam eorum cum navibus nocte ſuccendit, ita ut lumen ignis appareret Jeroſolymis à ſtadiis ducentis quadraginta.

Inde ſtadiis novem iter facientem ad Timotheum, exercitum Judæ aggreſſi ſunt Arabes cum quinque peditum millibus, & quingentis equitibus, commiſſoque prælio Arabes victi, pacem à Juda petierunt, promittentes ſe & pecora daturos, quam eis datâ dexterâ conceſſit. Deinde Caſpin urbem ceperunt Judæ milites; inde Caracen duxerunt, unde Timotheus diſceſſerat, firmo quidem relicto præſidio, quod Judæ duces Doſitheus & Soſipater aggreſſi, ex iis plures quàm decem mille perierunt.

Judas, ordinatis circum ſe ſex millibus, & conſtitutis per cohortes, adverſus Timotheum proceſſit, cujus exercitus erat centum viginti millium peditum, & duorum millium & quingentorum equitum. Caſtrametatus eſt contra Raphon trans torrentem, quem prior trajiciens Judas cum ſuis copiis, gentes illas omnes

Digitized by Google

omnes fugavit, & ex iis triginta millia hominum proſtravit: ipſe Timotheus in Doſithei & Soſipatris agmen incidens, rogavit ut vivus dimitteretur, quod ei conceſſum eſt in ſalutem multorum Judæorum quos ipſe detinebat. Progreſſus inde Judas ad urbem Carnaim, & fanum Atergatis in eâ poſitum, quò plurimi confugerant; incenſo fano cum omnibus qui in eo erant, & everſâ urbe, jugulavit hominum viginti quinque millia: & Jeroſolyma, cùm jam Pentecoſte propinqua eſſet, pervenit. Seleuc. an.149.

Poſt Pentecoſten Judas & fratres ejus abierunt contra Gorgiam præfectum Idumææ cum trium millium peditum, & quadringentorum militum comitatu: quibus congreſſis, pauci ex Judæis ceciderunt. Doſitheus verò eques Gorgiam tenebat, & cùm vellet eum abducere, Thrax quidem in eum delatus, humerum amputavit, & ſic Gorgias effugit in Mareſa. Cùm autem illi qui Eſdrim (unum è Judæ ducibus) ſequebantur, diuturnâ pugnâ fatigarentur, invocans Judas Dominum, Gorgiæ milites ex improviſo aggreſſus eſt, eoſque in fugam vertit: tum ipſe collecto exercitu venit in proximam civitatem Odollam.

Demetrius Seleuci IV. filius, cùm multos jam annos obſes Romæ eſſet detentus, & jam annum ætatis vigeſimumtertium attigiſſet, acceptâ Antiochi Epiphanis morte, in curiam ingreſſus, à Patribus poſtulavit, ut in regnum reſtitueretur: ad ſe enim potiùs quàm ad Antiochi patrui filios pertinere. Patres tamen communi conſenſu decreverunt Demetrium eſſe detinendum, & puero, quem Antiochus reliquerat, regnum firmandum: cujus conſilii cauſa videtur fuiſſe, *Polyb. Leg. 107.*

Seleuc. quòd florem ætatis, in quâ tum erat Demetrius, ſuſ-
an.149. pectum Senatus haberet, conducibilioremque rebus ſuis ætatem infirmam illius qui relictus erat ſucceſſor. Igitur extemplò legatos decreverunt Cn. Octavium, Sp. Lucretium, & L. Aurelium, quos ad regnum illud adminiſtrandum ex voluntate ipſius Senatus, miſerunt. Cùmque audiiſſent multos elephantos eſſe in Syriâ, & naves aliquot ſupra definitum Antiocho M. numerum, legatis mandaverunt, ut & naves tectas comburerent, utque elephantis nervos inciderent, & uno verbo regias opes quammaximè poſſent, imminuerent.

an. 150. Jeroſolymis Antiochus Epiphanes ante quinquen-
2. Mach. 13. nium arcem communierat, cujus præſidium adhuc
Joſeph. Ant. l. 12. c. 14. Macedones & Judæorum perfugæ tenebant, qui excurſionibus factis, eos qui ſacrorum causâ templum adibant, multis afficiebant incommodis, quòd arx ipſi templo eſſet ſupra verticem. Iſtud igitur præſidium Judas oppugnare decrevit anno Græcorum centeſimo quinquageſimo, advocatis ad id totius populi viribus. Paratis igitur machinis, & exſtructis aggeribus, totus incumbebat huic operi: multi tamen perfugarum noctu elapſi, adjunctis ſibi ſimilibus impiis, venerunt ad Antiochum, poſtulantes ne ſe in extremum periculum à ſuis tribulibus redactos deſpiceret, maximè cùm patris ipſius authoritatem ſecuti, in eam neceſſitatem adducti ſunt, dum malunt patrios ritus, quàm regia mandata contemnere. Nunc verò periculum eſſe, ne Judas arcem cum præſidio vi capiat, niſi ipſe maturè ſuis opem afferat.

His auditis Antiochus Eupator iratus eſt, accerſitiſ-

Digitized by Google

que amicis & ducibus, juſſit eos mercenarium parare militem, & per totam ſuam ditionem delectum habere, ita ut brevì confectus ſit exercitus peditum circiter centum millia, equitum verò viginti millia, atque inſuper triginta duo elephanti: cum his copiis egreſſus eſt Antiochiam, commiſſâ Lyſiæ totius exercitus adminiſtratione. SELEUC. an. 150. 1. Mach. 6.

His Menelaus ſe commiſcuit, falsâ ſpe ductus, dignitatem, cujus titulum tantùm gerebat, ab Eupatore ſe obtenturam juſſit. 2. Mach. 13.

Progreſſus eſt Antiochus, pejora quàm ſub patre ejus facta fuerant, peracturus. Quibus cognitis Judas, communicato cum ſuis conſilio, ſtatuit exire obviam Regi, & circa Modin caſtra poſuit. Per Idumæam Rex cum exercitu profectus, Bethſuram oppugnavit, adhibitis machinis; quas egreſſi Bethſurani incenderunt, & fortiter pugnaverunt. Judas autem caſtra movit ad Bethzachariam, & invadens noctu caſtra hoſtium, uſque ad ipſum Regis prætorium, ad quatuor virorum millia, & elephantem primarium cum his qui ſuperimpoſiti fuerant, interfecit; caſtriſque metu ac perturbatione repletis, cùm jam dies illuxiſſet, proſperè diſceſſit. 1. Mach. 6. 2. Mach. 13.

Rex ſummo mane ad eas fauces, ubi Judas caſtrametatus erat, Bethzachariam versùs, aciem ceu pugnaturus juſſit ire compoſitam: cùmque non poſſet elephantos explicare per aciei latitudinem propter locorum anguſtias, juſſit ut unus poſt alium incederet, attributis qui ſtiparent ſingulos mille peditibus & equitibus quingentis: belluis autem impoſita erant celſa propugnacula inſtructa duobus & triginta ſagit- Ioſeph. Ant. l. 12.

Digitized by Google

Seleuc. tariis, reliquum autem exercitum ab utroque latere
an. 150. præcepit montes aſcendere, præpoſitis ex amicorum cohorte ducibus: atque ita ſublato militari clamore hoſtem aggreditur, micans aureis & æreis clypeis, ita ut fulgore eorum coruſcarent omnia; clamore autem roboabat quidquid erat in circuitu montium.

Ioſeph. ibid. Judas tali aſpectu non eſt territus, ſed excepto fortiter impetu hoſtium, circiter ſexcentos ex iis qui primi concurrerant, occidit. Tum Eleazar Judæ frater, conſpicatus elephantem phaleris regiis ornatum, ratus in eo Regem invehi, illuc curſu, cæſis hinc & inde hoſtibus, pervenit, ſuccedens ſub belluæ ventrem, illam occidit, ſed ipſe pondere elephantis illabentis oppreſſus eſt. Judas autem animadvertens hoſtem tanto ſuperiorem numero, Jeroſolyma ſe recepit, arcem iterum oppugnatione aggreſſurus.

1. Mach. 6. 2. Mach. 13. Ioſeph. Ant. l. 12. Rex ad Bethſuræ obſidionem reverſus, & ipſi Bethſuritæ territi apparatu regio, ſed maximè cùm commeatus illis deficeret, Rhodocuſque Judæus rem hoſtibus denuntiaſſet, præcipuè Judam ad ipſos res neceſſarias mittere, deditionem fecerunt, paceque factâ, egreſſi ſunt ex urbe: Rex verò ſuorum in urbe præſidium conſtituit.

Inde Jeroſolyma Rex aſcendens, permultum tempus eum tenuit templi obſidio, quod fortiter à Judæis defenſum eſt: nullam enim eis Rex intentavit machinam, quam non illi contrariis eluderent; laborabatur tamen victûs penuriâ, quòd annus inciderat ſabbaticus, ita ut multi, frugibus veteribus conſumptis, ſe clam ſubducerent propter inopiam: ſic penes paucos templi tutela remanſerat.

Digitized by Google

Interim Philippus, qui ex Ægypto, quò metu Lyſiæ confugerat, in Mediam & Perſidem reverſus ut copias ibi ab Epiphane relictas colligeret, ad regni negotia quibus eum moriendo ipſe præfecerat, Eupatoriſque tutelam teſtamento Regis ſibi commiſſam, & ab ipſo Lyſiâ occupatam, vi recuperandam, ex iis locis adventabat.

Seleuc. an. 150. Iidem ibid.

Cùm hoc audiviſſet Lyſias, decrevit ſolutâ obſidione illi occurrere; & Regi ducibuſque exercitus perſuaſit oppugnationem non eſſe modici temporis, quòd locus eſſet munitiſſimus, illis in dies deficeret commeatus, & avocarent multa regni negotia, quæ opus eſſet Regem componere: itaque de pace cum Judæorum gente ineundâ egit, quæ facilè ſuccederet, ſi patriis legibus, ſicut antea, uti illis liceret; quæ ſententia communi omnium ſuffragio comprobata eſt.

Rex miſſo caduceatore pacem Judæ ac cæteris obſeſſis denuntiat, libertatemque vivendi propriis legibus, pactis quibuſdam & aliis conventis juramento confirmatis, Judæi exiverunt è templi munitione, & Rex ingreſſus montem Sion, ſacrificium obtulit, templum honoravit, & locum humaniter tractavit: verùm brevi pòſt cùm loci munitionem attentiùs conſideraſſet, violato ſacramento juſſit ſuum exercitum ut ſolo æquaret murum quo templum ſeptum fuerat. Rex Machabæum, vel ut Græcus fert contextus, Hegemonidem ducem à Ptolemaide ad Gerrenos uſque conſtituit, & diſceſſit.

Ptolemaidem Rex cùm veniſſet, audivit Ptolemaidenſes infeſto jam in Judæos animo graviter ferre pa-

Seleuc. an. 150. cem cum ipſis initam, & indignantes volebant irritum facere fœdus; quapropter Lyſias tribunal aſcendens, eis rationes expoſuit: ſic & tumultum ſedavit, civeſque reddidit benevolos.

1. Mach. 13. Ioſeph Ant. l. 12. c. 15. & l. 20. c. 8. Berytum pervenit Eupator, ducens ſecum Menelaum Pontificem: Regi Lyſias conſuluit ut eum interficeret, ſi vellet Judæos quieſcere; hunc enim eſſe malorum omnium authorem, qui perſuaſiſſet ejus patri, ut Judæos ab inſtitutis patriis deficere cogeret. Rex igitur apprehenſum in eodem loco necari juſſit: alii Beræam occidendum miſiſſe referunt. Præceps Menelaus è turri altiſſimâ dignum vitâ ſuâ exitum ſortitus eſt. Alterum non minùs improbum Alcimum ſubſtituit Eupator, ſuadente Lyſiâ, ut pontificatus honorem in aliam familiam transferret.

1 Mach. 6. Ioſeph. ibid. Jam Antiochiam occupaverat Philippus, ibique vi dominabatur; ſed cùm eam versùs tenderet Eupator, urbem oppugnavit, illam vi cepit, atque Philippum in poteſtatem ſuam redactum ſupplicio affecit.

Polyb. Leg. 114 & 122. Cicero Phil. 9. App. Syr. Romanorum legati Octavius, Lucretius & Aurelius à Senatu miſſi ut ipſius voluntate Syriæ regnum adminiſtrarent, in mandatis habebant ut elephantos interficerent, & naves ſupra definitum Antiocho M. numerum cremarent, hoc ſpectaculum miſerabile viſum eſt: quod non ferens quidam Leptines, Cn. Octavium legationis principem, Laodiceæ dum ungitur in gymnaſio, ſuâ manu confodit; quem Lyſias magnificè ſepeliendum curavit, ut ſuſpicionem à ſe amoliretur: ſtatimque legatos Regis nomine Romam miſit, qui id facinus purgarent, ejuſque conſcium Regem non fuiſſe oſtenderent. Lyſias tamen, teſte Zo-

Digitized by Google

narâ, populum concitarat, ut Romanos ejiceret, & Cn. Octavium occideret. Seleuc. an. 150.

Erat tum in Syriâ Iſocrates quidam Grammaticus, qui non continens ſe intra profeſſionis ſuæ fines, etiam de publicis rebus verba facere, & ſententiam ſuam pronuntiare cœpit. Non ſolùm enim jure Cneum Octavium occiſum fuiſſe dicebat, ſed cæteros quoque Populi Romani legatos eſſe jugulandos adjiciebat, ut ne unus quidem relinqueretur ſuperſtes, qui cladis nuntium Romam adferret; quò tandem illi deſinerent ſuperbè adeò imperare aliis, & hanc imprudentem dominandi licentiam uſurpare. *Polyb. Leg. 111.*

Rex Cappadociæ Ariarathes legatos Antiochiam ad Lyſiam miſit, ut ſororis & matris Antiochidis filiæ Antiochi Magni oſſa reciperet. Quâ de re diſcedentibus legatis mandata dedit cum poſtulatis precibuſque conjuncta: expoſtulatione de cæde Octavii ſuperſedendum ſibi exiſtimans, ne ſi Lyſiam irritaret, voti ſui compos fieri non poſſet. Cùm autem, permittente Lyſiâ, reportatæ reliquiæ ad eum fuiſſent, magnifico apparatu illas ſuſcepit, & ſummo ſtudio juxta patris tumulum poſuit. *Polyb. Leg. 112.*

Poſtquam eſſet Romam nuntius allatus de caſu Cn. Octavii qui occiſus fuerat: cùm etiam legati Antiochi, quos Lyſias miſerat, Romam veniſſent, & multa diſſeruiſſent quò probarent cædis ejus conſcium Regem non fuiſſe, Senatus legatos remiſit, nullâ prolatâ ſententiâ, quia mentem ſuam prodere nolebat. Interea Cn. Octavio ſtatua à Populo Romano pro vitâ reddita eſt. *Polyb. Leg. 114.* *Cic. Phil. 9.*

Demetrius Seleuci filius hoc nuntio perculſus, Po- *Polyb. ibid.*

Digitized by Google

Seleuc an. 150. lybium accerſit, & cum eo deliberat, deberet-ne iterum de ſuis rebus cum Patribus agere. Polybius Demetrium monuit, caveret ad eundem lapidem bis offendere; quin potiùs ſpes ſuas in ſeipſo poneret, auderetque aliquid regno dignum: multas enim ipſi præſentem rerum ſtatum occaſiones præbere, ad fugam hoc modo obſcurè hortatus. Ille tamen Apollonii familiaris ſui, admodum juvenis, conſilium ſecutus, in curiam venit, & ut ſaltem neceſſitate liberaretur, manendi Romæ pro obſide oravit, quandoquidem regnum Antiocho Eupatori firmaſſent. Cùm nihilominus Senatus in ſententiâ permaneret, Demetrius pœnitentiâ facti ſui ductus, cùm præſertim magni vir animi eſſet, & ſatis audaciæ haberet, de fugâ ſuâ cum Diodoro, qui è Syriâ recèns venerat, & ipſum olim educaverat, deinde cum Polybio deliberat.

Menithyllus Alabandenſis, miſſus à Ptolemæo Philometore legatus, particeps conſilii factus, operâ Polybii reditum ſuum parare præ ſe ferens, Carthaginenſium navem, quæ Tyrum navigatura erat, advecturam palam in oſtio Tyberis conduxit. Paratis omnibus Demetrius ſuum illum educatorem Diodorum in Syriam præmiſit, qui omnes ibi rumuſculos colligeret, & quis populorum eſſet ſenſus exploraret: ipſe itineris ſocios futuros aſſumens, apud quendam ex amicis cum eis cœnavit, reliquos Anagniam amandavit, quò poſtridie venationis causâ ſe dicebat eſſe venturum.

Æger tum in lecto decumbens Polybius, de ſingulis tamen per Menithyllum monitus, & vehementer ſollicitus, ne quia Demetrius naturâ ſuâ convi-

viis

viis plurimùm gaudebat, exſtructâ in tempus longius compotatione, exeundi conſilium propter temulentiam aliquo modo impeditum hæreret; cùm jam tenebreſceret, breve pittacium obſignatum ad eum miſit: lectis in eo præceptis, extemplo nauſeabundum ſe ſimulans, convivio ſimul cum amicis exceſſit, Oſtiam properavit. Menithyllus verò illos præcedens, nautis ſignificat novi ſe aliquid à Rege accepiſſe, cujus gratiâ oporteat ut ipſe quidem adhuc in urbe hæreret, ſed juvenes probatiſſimæ fidei ad illum mitteret, qui de fratre omnia ei ſint renuntiaturi, & circa mediam noctem venturi. Interea exeunte tertiâ noctis vigiliâ Demetrius adeſt cum octo ſociis, quinque famulis, & tribus pueris; ubi cum his locutus eſſet Menithyllus, & præparatum commeatum illis oſtendiſſet, eos nauclero & vectoribus diligenter commendavit, & cum primâ luce vela faciunt. Seleuc. an. 151.

De ejus diſceſſu nihil Romæ cogitatum ante diem quartum, quo quæſitus, quædam ſuſpicio ejus exitus oborta eſt. Die quinto Senatus eâ de re eſt habitus, cùm quidem Demetrius ſextum jam agens ab exitu ab urbe diem, ad fretum Siculum pervenerat. Abeuntem Patres perſequendum non duxerunt, quòd perſuaſum haberent multum jam itineris eſſe ab eo confectum. Poſt paucos dies Tiberium Gracchum, Lucium Lentulum, & Servilium Glauciam legatos decreverunt, qui res in Græciâ inſpicerent; deinde in Aſiam tranſgreſſi, quid moliretur Demetrius obſervarent.

Interea Demetrius defertur in Lyciam, unde ad Senatum ſcripſit, ſe non contra patruelem Antiochum, *Zonar. ex Dione.*

Seleuc. ſed contra Lyſiam proficiſci, & Octavii necem ultu-
an. 151. rum eſſe. Cùmque Tripolim Syriæ celeriter ſibi adjunxiſſet, tanquam à Senatu ad regnum occupandum miſſus, Apameâ potitus, comparatis copiis Antiochiam contendit, ibique puerum & Lyſiam amicè obviam egreſſos (Romanorum enim metu armis abſtinuerant) interfecit: comprehenſos autem à militibus Antiochum & Lyſiam ſcribit author libri 1. Machabæorum, Demetrii autem juſſu ab eis occiſos.

NUMMUS ANTIOCHI EUPATORIS.

Ex Musæo nostro.

Caput diademate ornatum, in averſâ cujus parte Jupiter ſedet, dextrâ victoriolam, ſiniſtrâ haſtam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΠΑΤΩΡΟΣ, id eſt, Regis Antiochi Eupatoris.

Juvenilis in rariſſimo nummo percuſſa effigies Antiochum

V. exhibet: hic Antiochi Dei Epiphanis filius à patre Rex Syriæ deſignatus in locum Demetrii Seleuci IV. ſeu Philopatoris filius, Romæ tum obſidis, in regno ſucceſſit. Lyſias, ut ait 1. Mach. 6.
Scriptura, cùm cognovit quòd mortuus eſſet Rex, conſtituit regnare Antiochum filium ejus, quem nutrivit adoleſcentem, & vocavit nomen ejus ΕΥΠΑΤΩΡ, quale nummi noſtri epigraphe exhibet. Illum ſic nominatum Appianus refert ob patris Syriac.
virtutem, quaſi felix eſſet cui talis pater contigiſſet.

De Jove ſedente ſæpius dictum eſt. Ipſe autem victoriolam in cujuſdam victoriæ memoriam gerit. Antiochus Eupator inſignem de Philippo, cui à patre moriente commendatus fuerat, retulit: ille uſurpato ſibi in Perſide regno, contra Antiochum in Judæâ præliantem, Antiochiam Syriæ metropolim occupavit; ſed Rex pace cum Judæis initâ, contra rebellem profectus, ipſum in prælio interfecit.

Hic nummus argenteus maximi moduli, eximiæ raritatis & elegantiæ habendus, qui hactenus ex omni metallo ſolus in cimeliis eſt obſervatus.

Digitized by Google

Seleuc.
an. 151.

DEMETRIUS I.

DEMETRIUS Seleuci IV. filius, patri non ſucceſſit, ſed filio patrui ſui Antiochi, qui regnum, dum Romæ obſes eſſet, occupaverat: ipſe tandem ex urbe fugiens, exceptus ſecundo omnium favore in Syriâ, paternum regnum recuperavit anno Græcorum centeſimo quinquageſimo primo, ipſo Antiocho ejus cognato, ut diximus, occiſo.

Iuſtin. l. 34.

App. Syr. Rex in Syriâ proclamatus, duos fratres, quos am-

Digitized by Google

bos Antiochus Epiphanes in deliciis habuerat, perdidit, Heraclidâ ærario apud Babylonios ejecto, & Timarcho Babylonis Satrapâ ut rebelle interfecto, qui alioquin etiam ejus provinciæ præfecturam malè administraverat; à Babyloniis primùm SOTERIS cognomentum adeptus eſt. Seleuc. an. 151.

Alcimus ab Eupatore ad ſummum ſacerdotium evectus, à populo tamen non receptus, pontificatum à Demetrio ſibi confirmari deſiderans, cum iniquis & impiis Judæis Regem adiit, accuſans populum, Judam & ejus fratres, quòd amicos Regis excidiſſent, & ipſos in exilium pepuliſſent, petiit ut mitteret aliquem qui eos puniret: elegit Rex ex amicis ſuis Bacchidem Meſopotamiæ præfectum, quem cum Alcimo in ſacerdotio confirmato, & magno exercitu in Judæam miſit: quò cùm veniſſent Alcimus & Bacchides, nuntios ad Judam & fratres ejus mandarunt,, illoſque verbis pacificis circumvenire tentarunt. Tum ad Alcimum & Bacchidem convenit congregatio Scribarum, in quibus primi Haſidæi fuerunt, qui requirebant pacem. Dicebant enim: Sacerdos de ſemine Aaron venit, qui non decipiet nos. Sed poſtquam credidiſſent ſe ei, contra juramentum comprehenſos ex iis ſexaginta occidit die uno: quâ perfidiâ territi multi ex urbe aufugerunt. 1. *Mach.* 7.

Bacchides abiit Jeroſolymâ, & caſtra movit in Bethzetha: & comprehenſi ſunt multi ab eo transfugæ, & quidam è populo, quos mactatos in magnum puteum projecit. Deinde committens regionem Alcimo, reliquit cum eo copias auxiliares, & ad Regem rediit. Ad Alcimum verò, omni ſtudio ut Pontificatum fir-

Digitized by Google

Seleuc. an. 151. mum ſibi faceret contendentem, congregati ſunt omnes qui turbabant populum ſuum; qui obtinentes terram Juda, fecerunt plagam magnam in Iſraele. Egreſſus igitur Judas in omnes fines Judææ per circuitum, ultionem de transfugis illis ſumpſit, & cohibuit ne in regionem exirent.

1. Mach. 14 Alcimus videns invaluiſſe Judam, venit ad Regem, & ei obtulit coronam auream, & palmam, ac ramos, qui templi eſſe putabantur: à Demetrio poſtea in conſilium de rebus Judæorum convocatus, ſe ſummo ſacerdotio ſpoliatum graviter conqueſtus, Judam & Haſidæos ut bellorum & ſeditionum authores accuſavit, nec Regem, quandiu Judas ipſe vivat, quieto regno potiturum unquam eſſe dictitans: quod cùm & cæteri amici in Judam infenſiſſimi confirmaſſent, accenſus Demetrius Nicanorem præpoſitum elephantorum ducem miſit in Judæam, mandans ut Judam caperet, Haſidæos diſpergeret, & conſtitueret Alcimum templi ſummum Sacerdotem.

Judæi audito Nicanoris adventu, & acceſſione gentium, ſtatim moverunt versùs caſtellum Deſſai, ubi Simon frater Judæ cum Nicanore congreſſus eſt. Nicanor, auditâ Judæ & ſociorum in patriâ propugnandâ fortitudine, belli aleam tentare metuit; quare miſit Poſidonium, & Theodotum, & Matthiam, qui darent fidem atque acciperent: cùmque diu de his conſilium ageretur, cum populo Judas rem communicavit, qui unâ ſententiâ amicitiis annuit. Et conſtituto die quo privatim Judas & Nicanor unà venirent, viros armatos opportunis locis diſpoſuit Judas, ne fortè ab hoſtibus repentè mali aliquid oriretur; ſed pa-

cifico inter eos ſermone habito, fœdus eſt initum. Jeroſolymis morabatur Nicanor, & turbas quas antè coëgerat dimittens, ita charum habebat Judam, ut etiam uxorem ei ducere rogaverit. Seleuc. an. 151.

Alcimus, ut eorum benevolentiam ad invicem & conventiones factas vidit, ad Demetrium venit, & Nicanorem ut conſilia à Regis rebus aliena agitantem detulit. Exaſperatus Rex, & accuſationibus Alcimi accenſus, de pactis cum Judæis factis ad Nicanorem ſe ea graviter ferre ſcripſit, & ut citò Machabæum vinctum mitteret Antiochiam juſſit. Et licèt iniquè ferret Nicanor, quòd res compoſitas facturus eſſet irritas, cùm nullam injuriam Judas feciſſet; quia tamen non erat unde reſiſteret Regi, opportunum tempus obſervabat, ut præceptum perficeret ſtratagemate.

Judas videns Nicanorem minùs familiariter ſecum agere, & ſolitam converſationem aſperiorem exhibere, cogitans non ex bono eſſe auſteritatem iſtam, paucis ſuorum congregatis, ſe ab illo occultavit: tunc Nicanor cognovit detectum eſſe conſilium ſuum, & exivit obviam Judæ ad pugnam juxta Capharſalama, ubi ceciderunt de Nicanoris exercitu ferè quinque millia virorum; reliqui fugerunt in civitatem Davidis. 1. *Mach.* 7.

His ita geſtis, aſcendit Nicanor in montem Sion; cui obviam proceſſerunt quidam è ſacerdotibus & è ſenioribus populi, ſalutaturi ipſum cum pace, & demonſtraturi ei holocauſtum quod offerebant pro Rege: ſed irridens ſprevit eos, & polluit. Illis autem dicentibus cum juramento ſe neſcire ubi Judas eſſet, 2. *Mach* 14.

Seleuc. an. 151. Nicanor extendens manum ad templum, juravit, niſi traderetur Judas ejuſque copiæ in manus ejus, ſe cùm rediturus eſſet in pace, domum Dei everſurum, & altare ſuffoſurum, & templum Libero patri ibidem conſecraturum. Sacerdotes orabant Deum ut templum conſervaret, ipſoſque protegeret.

Nicanor ut comperit Judam eſſe in partibus Samariæ, egreſſus Jeroſolymis, caſtra locavit ad Bethoron, ubi copiarum incrementum ex Syriâ illi occurrit: Judas verò caſtrametatus eſt in Hadaſa cum tribus virorum millibus. Nicanor tunc cogitans die ſabbati pugnare, Judas hortatus ſuos ne timerent gentium exercitum, ſed ab Omnipotente victoriam expectarent, die tertiadecimâ menſis Adar in hoſtes irruerunt, proſtraveruntque non minùs triginta quinque millia, inter quos Nicanor ipſe cecidit, reliqui abjectis armis fugerunt, quos Judæi perſecuti unius diei itinere ab Hadaza uſque dum venitur Gazeram, ne unus quidem incolumis è novem millibus evaſit: & acceptis ſpoliis prædâque, caput Nicanoris dexteramque ejus amputarunt, & detulerunt Jeroſolyma. Caput in ſummâ arce, & dexteram contra templum ſuſpendi juſſit, linguam etiam ejus præciſam minutim avibus dari. Decreveruntque omnes communi conſilio, ut quotannis celebritas haberetur die illo decimotertio menſis Adar, pridie feſti Mardochæi.

an. 152. Poſt hanc exercitus ſtragem, Nicanoriſque cædem,
1. *Mach.* 7. & 8. Judas ad Romanos Eupolemum Joannis, & Jaſonem Eleazari filium legatos ſuo fratrumque & Reipublicæ Judæorum nomine miſit, ut ſocietate cum Populo Romano initâ, à Regis Demetrii jugo liberarentur.

Cùm

Cùm audiviſſet Demetrius cecidiſſe Nicanorem in prælio, & copias ejus deletas, decrevit Bacchidem & Alcimum iterum in Judæam, & cum eis dextrum cornu, ſive præſtantiorem ſui exercitus partem mittere, qui profecti viâ quæ ducit in Galgala, caſtra poſuerunt in Maſaloth tribus Nephthali, eâque occupatâ, interfecerunt homines multos. SELEUC. an. 152. 1. Mach. 9.

Menſe primo anni centeſimi & quinquageſimi ſecundi caſtra moverunt versùs Jeroſolyma, indeque Beerzath profecti ſunt cum viginti millibus peditum, & duobus millibus equitum. Judas verò caſtrametatus in Laïſa cum tribus millibus virorum electorum, qui hoſtium multitudine territi, eum deſeruerunt, octingentis tantùm in caſtris relictis. Cum paucis hiſce ingentem Bacchidis exercitum ille adortus, à mane pugnavit uſque ad veſperam, fugatoque dextro cornu, in quo ipſe erat Bacchides, fugientes perſecuti ſunt uſque ad montem Azotum: ſed qui erant in ſiniſtro cornu, Judam & eos qui cum eo erant, conſecuti, poſt ingravatum prælium, & ex utrâque parte quamplurimos interfectos, Judam fortiter dimicantem interemerunt, eoque cadente cæteri fugerunt. Tollentes Jonathas & Simon Judam fratrem ſuum, ſepelierunt in ſepulchro patrum ſuorum in civitate Modin.

Poſt mortem Judæ emerſerunt iniqui ex omnibus Iſraelis finibus, & magnâ fame eodem tempore ingruente, tota ferè regio cum ipſis Bacchidi ſe ſubmiſit, ut victu commodiùs frueretur. Bacchides verò impios iſtos præfectos conſtituit regionis, qui comprehenſis Judæ amicis & fautoribus, Bacchidi eos tradi-

Digitized by Google

Seleuc an. 152. derunt; & is tortos primùm, cruciatoſque ad libitum, poſtremò omnes ad unum enecabat.

1. Mach. 8. Interim legati à Judâ Machabæo Romam miſſi, cum Populo Romano pacem inierunt; fœduſque in tabulis æreis inſcriptum eſt, ut Judæi Romanis, & Romani Judæis mutua auxilia contra communes hoſtes exhiberent. Ad Demetrium à Senatu miſſæ ſunt litteræ, ne gentem Judæorum ampliùs opprimeret, alioqui ſe à populo amico & fœderato omnem injuriam, bellum terrâ marique gerendo, propulſaturos.

1. Mach. 9. Ioſeph. Ant. l. 13. c. 1. Congregati ſunt omnes Judæ amici, & elegerunt pro duce Jonatham fratrem ejus: quo cognito Bacchides quærebat eum occidere; ſed hoc cùm nec ipſum nec Simonem fratrem, nec omnes qui cum eo erant latuiſſet, in deſertum Thecue fugerunt, & ad aquam quæ dicitur lacus Aſphar caſtrametati ſunt. Bacchides inſecutus eſt Jonatham cum omnibus ſuis copiis, & ultra Jordanem caſtra poſuit, & ſabbato illum aggreſſus eſt, ratus non repugnaturum propter religionem diei. At ille cohortatus ſocios, clauſi à tergo amne, à fronte hoſtibus, votiſque Deo factis pro victoriâ, impigrè hoſtem aggreditur; & proſtratis non paucis, videns ipſum Bacchidem in ſe ruere, ferire eum conatus eſt: ſed cùm ille cautè ictum declinaſſet, Jonathas cum ſociis tantæ multitudini impares ſe eſſe videntes, deſilientes commiſerunt ſe flumini, & in oppoſitam ripam enatarunt, hoſtibus non auſi trajicere: ſed Jeroſolyma reverſus eſt Bacchides, deſideratis ex militibus illius eo die circiter mille, vel duobus millibus, ut habet Joſephus.

Poſt eum conflictum Bacchides communivit ali-

Digitized by Google

quot oppida, Hierichuntem, Emmauntem, Bethoron, Bethellam, Thannatam, Pharatonem, Tochoam, impoſitis in eis præſidiis, additis mœnibus & turribus, ut res Judæorum inde infeſtaret excurſionibus; munivit quoque urbem Bethſuram & Gazaram, ſed nihil æquè ut Jeroſolymitanam arcem, in quâ acceptos à Judæorum primatibus filios obſides incluſit, ut ibi cuſtodirentur. SELEUC. an. 152.

Poſtquam Menochares ad Demetrium Antiochiam veniſſet, & ſermones Regi expoſuiſſet, quos in Cappadociâ cum Tiberio aliiſque Romanorum legatis habuerat, exiſtimans Rex ſupra omnia neceſſarium ſuis rebus eſſe in præſentiâ, ut prædictos viros omnibus modis ſibi adjungeret & placaret: relictis rebus ad eos miſit primùm in Pamphyliam; deinde iterum Rhodum, quidvis facturum ſe in gratiam Romanorum promittens, donec perfecit ut Rex ab illis ſalutaretur. Tiberius enim, qui ex animo illi cupiebat, plurimùm illum adjuvit ad impetrandum quod cupiebat, & ad jus regni ei conciliandum. *Polyb. Leg.* 120.

Demetrius legatos extemplò Romam miſit, qui coronam adferrent, & illum, cujus manu Cn. Octavius fuerat occiſus, Romanis adducerent, ac ſimul criticum Iſocratem. Leptines autem, qui Cn. Octavii cædem patraverat, poſtquam Demetrius regnum ſuſcepit adierat Regem, & oravit ne cæde Cn. Octavii moveretur, neve propterea in Laodicenſes gravius quicquam iret conſultum: ipſum enim ſe Romam profecturum, & Senatui probaturum, Diis volentibus id admiſſum. Quia ſponte ſuâ atque alacris ibat, ſine vinculis & cuſtodibus Romam ductus eſt. Iſocrates *Idem L.* 121

Digitized by Google

Seleuc. contrà, ſimul ac nomen ejus fuit delatum, mente ca-
an. 152. ptus eſt, atque in totum alienatus: ubi verò etiam collum ſibi loris circumdari vidit, & vincula admoveri, cibum rarò ſumere, corporis cultum penitus aſpernari.

an. 153. Anno centeſimo quinquageſimo tertio, menſe ſe-
Iidem ibid. cundo, præcepit Alcimus deſtrui murum atrii interioris, & prophetis exſtructum: illi Deus os occluſit, paralyſi eum percutiens, ita ut loqui quicquam ampliùs potuerit, & cum magno cruciatu vitam finiverit. Videns Bacchides mortuum eſſe Alcimum, præſidiis per totam Judæam diſpoſitis, cùm Jonathas cum Simone fratre in paluſtribus Jordanis commoraretur, ad Demetrium reverſus eſt. Quo tempore per integrum biennium ſtatus rerum Judaïcarum fuit pacatior.

Polyb. Leg. 121. Diod. Sic. Leg. 24. Ariarathis Cappadociæ Regis legati Romam venerunt, coronam aureorum decies mille adferentes; qui Senatui etiam ſignificarent quomodo Tiberium Gracchum excepiſſet, & ipſorum causâ oblatas à Demetrio amicitias, & ſororis nuptias reſpuiſſet; & paratum ipſum eſſe declararent, quidquid imperarent Romani, mandatis eorum obtemperare.

an. 154. Cùm & Demetrii Regis legati Monochares aliique
Polyb. Leg. 22. veniſſent, coronam aureorum decies mille Romæ adferentes; & illum ſimul adducentes, qui Cn. Octavio manus intulerat. Perdiu dubitatum eſt à Patribus, quid eſſet opus facto: tandem & legatos ſuſcepit Senatus, & coronam accepit; homines verò qui fuerant addu-
App. Syr. cti, rejecit, quaſi crimen id commune eſſet Syris omnibus. Integra enim omnia ſervabat, ut quoties vellet,

Digitized by Google

vindicandi criminis poteſtatem haberet. Idcirco etiam Demetrio hujuſmodi reſponſum dedit: Senatum ſuam illi benevolentiam impertiturum, ſi idoneâ ratione caverit, ſe in ipſius poteſtate futurum, ſicut eſſet olim. *Seleuc. an. 154.*

Orophernes Antiochidis Antiochi M. filiæ, Cappadocum Reginæ, filius ſuppoſitus vel adoptatus, ad Demetrium profectus, ſe per injuriam à fratre Ariarathe regno Cappadociæ pulſum conqueſtus eſt. Demetrius, qui novitati otium periculoſum ratus, ampliare fines regni, & opes augere cogitabat, Orophernem ſupplicem recepit: infenſus enim Ariarathi propter faſtiditas ſororis nuptias, datum ſibi honeſtum belli titulum gratulatus, reſtituere eum in regnum ſtatuit, & mille talentorum mercedem cum Oropherne pactus, Ariarathi bellum intulit. Eumenes Pergami Rex adjuvit Ariarathem, cujus ſororem Stratonicen uxorem duxerat: ſed tamen Orophernes Demetrii opibus & copiis Cappadociæ regno pepulit. *Iuſtin. l 35.* *Appian.*

Cùm Jonathas & ſui per biennium quieti fuiſſent, transfugæ Judæi per nuntios ſollicitaverunt Demetrium, ut Bacchide miſſo Jonatham in poteſtatem redigeret: fore enim hoc perfacile, poſſe omnes ejus milites unâ nocte comprehendi. Qui cum copiis multis profectus, clanculum epiſtolas omnibus ſociis ſuis in Judæâ miſit, darent operam ut Jonathas & qui cum eo erant comprehenderentur: ſed cùm innotuiſſet eis conſilium ipſorum, iratus Bacchides, putanſque & ſe & Regem ludibrio haberi, comprehenſos ex hominibus hujus ſceleris conſcios, quinquaginta præcipuos interfecit. *an. 155.* *1. Mach. 9.* *Ioſeph. Ant. l. 13.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 155. Pòſtea metu ſecedens Jonathas, & Simon, & qui cum eo erant, in Bethbaſi vicum, vel Bethalagan apud Joſephum, in deſerto, eumque munivit mœnibus & turribus, ut tutum haberet receptaculum. Quo audito Bacchides, cum totis ſuis copiis contra eum profectus eſt, adjunctiſque Judæorum ſuæ factionis auxiliis, & caſtris poſitis contra Bethbaſin, oppugnavit eam diebus multis, & fecit machinas: at ille reſtitit acriter, relictoque ad oppidi tutelam Simone fratre, clam egreſſus, exiit in circumſitam regionem, & noctu in Bacchidis caſtra irruit, & multis trucidatis effecit ut frater adventum ſuum cognoſceret: quamprimùm tumultum ſenſit in caſtris hoſtium, eruptione factâ incendit eorum machinas. Bacchides verò videns ſe à fronte & à tergo invaſum ab hoſtibus, re inopinatâ conſternatus, vix fuit compos animi; totam autem indignationem effudit in transfugas, occiſis ex illis multis, quorum operâ miſſus à Rege fuerat, unum cogitans, quomodo ex dignitate ſuâ & Regis obſidioni fine impoſito, exercitum ſine ignominiâ poſſet reducere.

Ioſeph. Ant. l. 13. c. 11. Jonathas cognitâ Bacchidis voluntate, miſit ad eum nuntios de pace componendâ, petens ſocietatem & amicitiam inter ſe, captivis utrimque redditis. Id Bacchides ratus ſibi oblatam occaſionem quâ poſſet non inglorius obſidionem ſolvere, fœdus cum Jonathane iniit, jurejurando interpoſito, neutrum arma moturum in alterum: redditiſque & receptis captivis, Antiochiam reverſus eſt, nec unquam poſthac Judæam cum exercitu repetiit.

an. 156. Ariarathes regno pulſus, Romam venit priuſquam

Digitized by Google

exiiſſet æſtas; & cùm magiſtratum tunc iniiſſet Sextus Julius, illum adivit, convenientem calamitati in quâ verſabatur ſpeciem præ ſe ferens. Venerat & Demetrii legatio, cujus princeps Miltiades, in utrumque paratus: nam ad excuſanda quæ objiceret Ariarathes, inſtructus erat, & ad criminandum illum odiosè. Orophernes quoque legatos miſerat Timotheum & Diogenem, ut coronam Romam adferrent, & amicitiam atque ſocietatem renovarent; præcipuè autem, ut in judiciali contentione defenderent facta à ſuis, & Ariarathem accuſarent. Enimverò Diogenes & Miltiades tum in privatis congreſſibus ſpeciem majorem oſtentabant, utpote plures cum uno, atque omnibus rebus florentes cum afflicto & miſero compoſiti; tum etiam ubi ad res exponendas ventum, longè ſuperiores fuerunt: cùm enim quidvis dicere, & ad omia reſpondere ſpretâ veritate auderent; quia adeſſet nemo qui veritatem tueretur, & mendacium ſuperaret, viſi ſunt quod volebant efficere. Demùm verò à Senatu Orophernes, quia Populi Romani amicus & ſocius appellatus erat, unà cum Ariarathe ut fratre regnare juſſus eſt.

Seleuc. an. 156.
Polyb. Leg. 126.
App. Syr. Zonar ex Dione.

Orophernes brevi tempore regno potitus eſt; nam cùm favorem multitudinis gratiis ac beneficiis conciliare debuiſſet, nihil horum præſtitit, ſed baccho indulgens, inſtitutis patriæ neglectis, cogendæ pecuniæ ſolùm intentus, multis per ſummum ſcelus occiſis, occaſionem dedit Ariarathi ut ipſi bellum inferret. Orophernes ad Demetrium fugit; Timotheum quidem quinquaginta, Regem ſeptuaginta talentis coronavit, trecenta alia brevì ſe perſoluturum, ac ſex-

Polyb. Leg. 31. Valeſ. Exc. Athen. l. 10. c. 11.
Valeſ. Exc. Diod. p. 334.

Seleuc. centa præterea pollicitus. Oropherni Demetrius iterum
an. 156. opem tulit; ſed Attalus, qui ab Eumene fratre moriente regnum & uxorem ipſius Ariarathis ſororem acceperat, cùm regnare inciperet, primùm ingenii atque induſtriæ ſuæ ſpecimen dedit: nam Orophernem & Demetrium Soterem ex Cappadociâ prorſus expellens, Ariarathem in integrum reſtituit, & Orophernes cum Demetrio in Syriam ſe recepit.

an. 157. Demetrius Archiæ quingenta talenta obtulit ut Cy-
Polyb. p. 170 prum ipſi proderet, aliis quoque emolumentis & honoribus illi promiſſis, ſi hanc ipſi operam navaret: quod Archias cùm efficere eſſet paratus, à Ptolemæo Philometore deprehenſus, & in judicium adductus, funiculo veli quod aulæ prætendebatur, ſe ſuſpendit.

an. 158. Omiſſâ regni curâ Demetrius, caſtellum ſibi qua-
Ioſeph. l. 13. tuor turribus munitum, τετραπύργιον ἢ βασίλειον, non procul ab Antiochiâ exſtruxerat, ibique delicias agebat, à conſpectu ſubditorum remotus. Hoc modo dum faſtum luxumque Perſicum æmulatur, tantum odium ſibi conciliavit, ut cives Antiochenſes Orophernem profugum quàm Demetrium pluris face-
Iuſtin. l. 35. rent. Et ipſe Orophernes, ſed ingrato animo initâ cum illis pactione, pellere Demetrium regno, à quo reſtitutus fuerat, conſilium cepit: quo cognito Demetrius vitæ quidem ejus, ne Ariarathes metu fraterni belli liberaretur, pepercit; ipſum autem comprehenſum, vinctum Seleuciæ cuſtodiri jubet. Nec Antiochenſes judicio territi à defectione deſtiterunt: itaque ſubornant quendam ſortis extremæ juvenem, qui Syriæ regnum velut paternum armis repeteret; & ne quid

quid contumeliæ deeſſet, nomen ei Alexandri indi- tur, genituſque ab Antiocho Rege dicitur. Seleuc. an. 158.

Heraclides Byzantius, quem ærario Babylonico Antiochus Epiphanes quondam præfecerat, & quem Demetrius, cùm regnum ſuſcepiſſet, ejecerat, Romam fervente adhuc æſtate Alexandrum hunc atque Laodicen Antiochi Epiphanis filiam adduxit; qui dum in urbe commoratur, magnæ fortunæ ſpeciem oſtentavit, vafrè agens omnia, & conſultò tempus extrahens, ut Senatum ad ea quæ moliebatur flecteret. an 159. Polyb. Leg. 138.

Plures legationes eo tempore Romam venerunt. Adfuit & ibidem per id tempus Demetrius Demetrii filius, qui modico paratu ut puer exceptus, in patriam denuò ſe contulit. Id. L. 140.

Heraclides diuturniore morâ in urbe factâ, in curiam unà cum Laodice & Alexandro venit: ibi primò adoleſcens pauca eſt locutus; poſtulavitque ut meminiſſent Romani amicitiæ & ſocietatis, quæ Antiocho parenti ſuo cum illis fuerat: deinde ut maximè quidem in recuperando ſuo regno ſe adjuvarent; ſin id minus vellent, redire ſaltem ſibi in Syriam permitterent, neque eos impedirent, qui ad paternum regnum obtinendum opem ſibi ferre eſſent parati. Mox Heraclidem ſermonem excipere; & poſtquam laudes ac merita Antiochi pluribus expoſuiſſet, adjectâ criminatione Demetrii; poſtremò ſubjicere æquum juſtumque eſſe, ut adoleſcentulo huic & Laodici, qui ſunt legitima ſtirps Regis Antiochi, reditus in patriam concedatur. Eorum omnium quæ dixit Heraclides, nihil quicquam placebat ſanæ mentis hominibus, qui & fictam eam eſſe commentitiamque fabulam an.160.

Gg

Digitized by Google

Seleuc. an.160. intelligebant, & Heraclidem palam abominabantur: at vulgus Senatorum, quos præſtigiis ſuis Heraclides ſibi conciliaverat, in eam ſententiam omnes conſenſerunt, ut hujuſmodi ſenatuſconſultum ſcriberetur: Quòd Alexander et Laodice Antiochi Regis ff. qui amicus sociusque P. R. fuit in Senatu verba fecerunt. Senatus ut in patris regnum velut postliminio reverterentur, iis permisit, et ferre ipsis opem decrevit. Hâc arreptâ occaſione Heraclides militem extemplò conducere, & multos viros illuſtres ſibi adjungere: dein Epheſum ut venit, bellum quod moliebatur ſedulò apparare cœpit.

Ioſeph l. 13. Alexander pro Antiochi Epiphanis filio habitus, anno centeſimo ſexageſimo veniens in Syriam, Ptolemaïdem occupavit proditione militum, qui eam tenebant præſidio, moreſque Demetrii oderant, ut parùm comis & ſuperbi admodùm, & illic regnavit Alexander.

1.Mach.10. Demetrius audiens Alexandrum Ptolemaïde receptum regnare cœpiſſe, congregavit copias multas, ut *Liv. Epit. l. 52* procederet obviam ei in prælium: at conſideratis in- *Iuſtin. l. 35.* certis belli caſibus, duos filios Demetrium & Antiochum cum magno auri pondere Cnidum ad hoſpitem ſuum commendavit, ut belli periculis eximerentur, & ſi ita ſors tuliſſet, paternæ ultioni ſervarentur. *1.Mach 10. Ioſeph Ant. l. 13.* Miſit quoque ad Jonathanem Demetrius epiſtolas ad ſocietatem & amicitiam conciliandam, Alexandrum prævenire cupiens, deditque ei poteſtatem congregandi copias, & arma parandi, & Judæorum obſides, quos Bacchides in Jeroſolymitanam arcem incluſerat,

Digitized by Google

juſſit ei tradi. Jonathan Jeroſolyma venit, & lectis coram populo & illis qui in arce erant epiſtolis, traditi ſunt Jonathani obſides, quos ſuis parentibus reſtituit. Atque ita Jonathan Jeroſolyma habitavit, cœpitque ædificare & inſtaurare eam.

Seleuc. an. 160.

Alexander cognito quid Demetrius Jonathani promiſerat, nec ignorans viri fortitudinem, & quomodo ſe geſſerit contra Macedones, & quantùm vexatus ſit à Demetrio ejuſque duce Bacchide, ex purpuratorum ſuorum conſilio, per litteras amicitiam & ſocietatem ejus quæſivit, conſtituitque eum ſummum Sacerdotem gentis ſuæ, utque amicus Regis vocaretur conceſſit, ſimulque ei purpuram miſit & coronam auream. Jonathan induit ſe ſtolâ purpureâ ſeptimo menſe anni centeſimi ſexageſimi, in feſto Tabernaculorum, moxque contraxit copias, & fabricavit magnum armorum numerum.

1. Mach. 10. Ioſeph Ant. l. 13. c. 5.

Dolens Demetrius ad Alexandri partes inclinatos fuiſſe Judæos, ſcripſit tamen ad illos, hortatus ut conſtantes pro ſe manerent, pollicituſque illis maximam tributorum remiſſionem, inſuper ſalis pretium, aurum coronarum, & tertiam ſeminis, dimidiamque partem fructus arborei ſolitam, quod in ſingula capita pendebatur ab his qui Judæam incolunt remittens; tres attributas ei toparchias, Samariam, Galilæam & Peræam illis concedens in perpetuum; Jeroſolymam urbem ſacram eſſe declarans, & jus aſyli habere, immunemque eſſe cum ſuis finibus à tributis & decimis: arcem etiam ejus permittens Pontifici: Judæos quoque jure belli in captivitate degentes, in priſtinam libertatem reſtituens: prætereа in ſingulos an-

Seleuc. an. 160. nos ex ſuis rationibus in ſumptus ſacrificiorum quindecim millia ſiclorum argenti pollicitus, & decem millia drachmarum, quæ de templo accipiebant Reges, ſacerdotibus atque miniſtris templi remittens, ad quos ea pertinere fatebatur: & multa alia Judæis obtulit. Sed ut audivit Jonathan & populus tam profuſam promiſſorum copiam, non crediderunt, recordati ejus odium: itaque eo repudiato acquieverunt Alexandro, qui primus de pace cum illis egerat, & cui auxilium ferebant omnibus diebus.

Liv lib. 48 & 49. Zonar. ex Dione. Andriſcus quidam Adramyttenus, ultimæ ſortis homo, qui ſe Perſei Regis quondam Macedoniæ filium ingenti aſſeveratione mentiebatur, ſperans aliquod à Demetrio auxilium, quòd ejus ſoror Perſeo nupta fuerat, in Syriam ſe contulit, mutato nomine, Philippus vocatus eſt, atque ibi primùm quis eſſet, palam exprimere auſus. Ob hoc mendacium à Demetrio comprehenſus, & Romam miſſus eſt.

an. 161. *Ioſeph. ibid. Iuſtin. l. 35.* Alexander, copioſo exercitu contracto, adjuvantibus Ptolemæo Ægypti, Attalo Aſiæ, & Ariarathe Cappadociæ Regibus, necnon Jonathane & Antiochenſibus, aliiſque qui in Syriâ à Rege defecerant, cum Demetrio congreſſus eſt: nec huic animus in propulſando bello defuit, nam & primo prælio hoſtem fugavit.

an. 162. *1 Mach. 10. Ioſeph ibid. Iuſtin. ibid.* Regibus bellum reſtituentibus, Alexander totius tandem fermè Orientis viribus ſuccinctus, caſtra contra Demetrium admovit, collatiſque ſignis ſiniſtrum cornu Demetrii oppoſitam ſibi aciem terga coegit vertere; hærenteſque diu fugientium veſtigiis etiam caſtra diripuerunt: at dextrum cornu in quo Rex ipſe

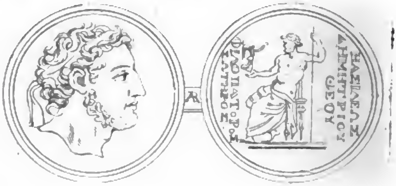
Digitized by Google

pugnabat, compulſum eſt loco ſedere; & reliquis effusè fugientibus, Demetrius fortiter decertans, alios hoſtium occidit, alios non ſuſtinentes ipſius impetum perſequens, abreptus in cœnum quoddam profundum & tranſitu difficile, ubi prolapſo equo, omni effugio deſtitutus, ab occurrentibus oppreſſus eſt. Circumdatum enim coronâ confixerunt jaculis; at ille etiam pedes generosè repugnabat, donec crebris vulneribus confectus ſuccubuit. Seleuc. an. 162.

Demetrius ætatis anno trigeſimoquinto, plurimis Regibus in ipſum conſpirantibus, vitam ſimul cum imperio amiſit, relictis duobus filiis Demetrio Nicatore, & Antiocho Evergete, qui & Syriæ regnum ambo poſtea obtinuerunt. Regnavit ex nummis, Polybio, Euſebio, & Sulpitio Severo, duodecim annos, qui de inchoatis intelligendi ſunt: unde rectè ſentit Joſephus, qui poſt exactum regni annum undecimum, illius finem adſcripſit. Non audiendi ſunt Calviſius Capellus, Torniellus & Functius, qui in anno Seleucidarum centeſimo ſexageſimo primo ejus mortem conficiunt: ſed minimè Gordonus, Samerius, Genebrardus, Temporarius, & ut videtur Mercator, qui novem exactos illi tantùm aſſignant.

Vir erat magni animi & ſatis audaciæ, ſed parùm comis, ſuperbus admodum, bibax, & maximâ diei parte ebrius, crudelis, denique omnibus inviſus. *Polyb. Leg. 114 Athen. l. 10. c. 11.*

NUMMI DEMETRII SOTERIS.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in averſâ cujus parte Jupiter ſedens cum victoriâ, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, id eſt, Regis Demetrii Dei Philopatoris Servatoris.

Hic eſt Demetrius Seleuci IV. filius, quem anno 151. ab
1. *Mach.* 7. urbe Româ exiiſſe, & Syriam aſcendiſſe teſtatur Scriptura.
Pubeſcentem Regem exhibet nummus, qualem tunc annos tres
Leg. 107. & viginti natum eum fuiſſe ſcribit Polybius. ΣΩΤΗΡΟΣ, id
App. Syr. eſt Servatoris, cognomentum à Syris ob ejectum Heraclidem, occiſumque ejus fratrem Timarchum Babyloniæ Præfectum, obtinuit; ſed aliorum illius titulorum nulla apud authores præterquam in nummis mentio. Veſanam ΘΕΟΥ nomenclationem ad patrui Antiochi imitationem, Philopatoris verò in patris ejuſdem cognomine inſigniti memoriam, ſeu ob ſingularem erga eum pietatem, ambivit.

De Jove ſedente & victoriam gerente ſuprà dictum eſt.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput radiatum & diadematum : in aversâ parte victoria, dextrâ palmam, ſiniſtra verò extenſa, cum eâdem epigraphe ut ſuprà.

Singularis nummus Demetrium radiatâ coronâ, cum iiſdem quàm in ſuperiori nummo titulis, ut Antiochum Deum Epiphanem, exhibet. Victoria palmam gerit, quaſi inſignem retulerit Demetrius recuperando regno paterno, nullâ ſtrage niſi Antiochi Eupatoris & Lyſiæ ejus rectoris factâ : Romanorum enim metu ipſi armis abſtinuerant, Demetrium à Senatu ad regnum occupandum miſſum exiſtimantes.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte ſtat Mercurius, dextrâ palmæ ramum, ſiniſtrâ caduceum,

Digitized by Google

cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, ut ſuprà.

Mercurius in ſignum tranquillæ pacis per victoriam de Antiocho conciliatæ exhibetur, ideo palmam dextrâ, & caduceum ſiniſtrâ, utriuſque ſymbolum gerit. Ipſe commercii Deus creditur, cujus reditum florenti regno auguratur hoc in nummo, à quâdam Phœnicis urbe ejus cultum venerante percuſſus eſt.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus averſâ parte triremis, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ L. ΔΝΡ. & infrà ΤΥΡΙΩΝ. id eſt, Regis Demetrii. an. 154. a Tyriis.

Ad Demetrium Soterem litteræ numerales ΔΝΡ annum Seleucidarum 154. deſignantes, nummum haud dubiè percuſſum
1. Mach. 6. revocant, quo Judæa à bellis quieverit biennio, ut Scriptura, eique conſentiens Joſephus tradunt.

De triremi Tyrorum in illorum nummo ſignatâ, ſuprà diximus: notandum tamen Goltzium corruptè ΤΥΡΙΩΝΟΣ legiſſe, quaſi Demetrius ΤΥΡΙΩΝ dictus fuerit.

Ex

Digitized by Google

Ex Thesauro Regio.

Caput diadematum, in averſâ cujus parte Apollo veſtitu muliebri ſedens, dextrâ jaculum, ſiniſtrâ cornucopiæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, & litteris HNP.

Anno 158. Seleucidarum nummum Demetrii Soteris percuſſum deſignant litteræ HNP. quo, & ſuperioribus, res Judaïcas Scriptura ſilentio involvit, quòd in iis nihil memorabile contigiſſe videtur.

Frequens eſt ſedentis cum muliebri ornatu Apollinis in Demetrii nummis typus, aut cum ſolâ Demetrii, aut cum adjunctâ ΣΩΤΗΡΟΣ epigraphe, modò nullâ æræ Seleucidarum factâ mentione, modò cum diversâ illarum numeralium litterarum notâ.

De Apolline veſtitu muliebri ornato, jaculumque ferente, ſuprà dictum eſt: in hoc verò nummo cum cornucopiæ ſignatur; Sol idem & unus cum Apolline terras fœcundans, illud rerum omnium abundantiæ ſymbolum meritò gerit.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus averſâ parte triremis, cum literis ΘΝΡ. ΣΙΔΩΝΙΩΝ. id eſt an. 159. Sidoniorum.

A Sidoniis in honorem Demetrii Soteris percuſſum hunc nummum litteræ ΘΝΡ anno Seleucidarum 159. demonſtrant: nonus erat imperii illius Regis annus, quo Demetrium filium Romam miſit, ut ei maturè Populi Romani favorem conciliaret. Sidonii forſan triremi hunc principem illuc deduxerant; aut tantùm triremem tanquam urbis ſuæ ſymbolum in nummo ſignarunt. Tanta fuit potentia Sidonis maritima, ut eam centum quondam triremibus inſtructam memoret Diodorus, imò Sidoniorum inventum triremis tradat Clemens Alexandrinus. Urbs antiquiſſima, & Phœniciæ primaria, à Phœnicibus Sidon dicta ob maximam piſcium copiam: illorum certè linguâ sid vel said piſcatorem ſignificat.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum: in averſâ parte cornucopiæ, cum

epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ. & litteris ΑΞΡ. id eſt Regis Demetrii Soteris. an. 161.

Æmulum Demetrio Soteri ſuſcitatum anno 160. Seleucidarum refert Scriptura his verbis : *Et anno centeſimo ſexageſimo aſcendit Alexander Antiochi filius, qui cognominatus eſt Nobilis, & occupavit Ptolemaïdem, & receperunt eum. & regnavit illic.* Litteræ ΑΞΡ. annum ibi exhibent, quo Demetrius copioſo exercitu congregato Alexandrum à Regibus Ptolemæo, Attalo, & Ariarathe, Judæiſque adjutum, primo prælio profligavit : idcirco Rex in nummo cornucopiæ in regni, etſi à tyranno vexati, abundantiæ ſignum percuſſit; niſi forſan cornucopiæ cujuſdam urbis ſymbolum ſit, quale frequens in Antiochiæ ἐν Πτολεμάιδι nummis occurrit.

Cornucopiæ fingunt ab Hercule Archeloi fronte revulſum, & Nymphis datum, quæ illud variis fructibus replevêre : alii Amaltheæ capræ Jovis nutricis fuiſſe putant, unde nectar profluebat. Abundantiæ ſeu fœcunditatis ſymbolum eſt.

Hunc nummum vulgavit Goltzius, quem Demetrio II. Antigoni Gonatæ filio incautè tribuit. In eo cornucopiæ impreſſum refert Jo. Faber, quòd vino & luxui deditus fuerit Demetrius, ſed id minus ad rem excogitatum videtur. *Aſia min. tab. 18.* *Comm. in Fulv. Urſ. n. 50.*

Ex Musæo nostro.

Caput Demetrii Soteris: in averſâ parte Apollo ornatu muliebri, ſedens ut ſuprà, cum eâdem epi-

graphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, ſed diverſis litteris, ΒΞΡ, id eſt an. 162.

Annus 162. per litteras ΒΞΡ in nummo ſignatus, Demetrium Soterem regni ſui anno duodecimo in ſecundo prælio, de quo Scriptura tantùm loquitur, interfectum denotat: ſiquidem ex ipſâ anno 151. ille regnare incœpit, & ex nummo noſtro anno 162. adhuc imperabat. Rectè igitur Polybius, qui Demetrii tempore vivebat, illi duodecim annos, id eſt incœptos, adſignat, quem ſequitur Euſebius, & Sulpitius Severus: pariter confirmatur Joſephus, qui ejus mortem poſt exactum regni annum undecimum refert; ſed omnino rejiciendi ſunt è recentioribus Torniellus, Bucholcerus, & Funcius, decem tantùm incœptos ei tribuentes: magiſque errant Vignerius & Gordonus, qui ſolùm novem regnaſſe ſcriptis mandarunt.

lib. 3. in fin. *Euſeb. Chr.* *Lib. 2. Hiſt. ſacr.* *Ioſeph. Ant. l. 13. c. 5.*

De Apollinis hujus typo ſuprà dictum eſt.

ALEXANDER I.

Seleuc. an. 162.

ALEXANDER I. Demetrio Sotere
occiſo, Syriæ regnum occupavit, ſive 1. Mach. 10.
ut Antiochi Epiphanis filius, & talis à Strabo l. 16.
Senatu habitus, ſive nothus & ſubdi- Ioſeph. l. 13.
titius, ſive ignotus aut incertæ ſtirpis, Athen. l. 5. Euſeb. Chr.
falsò ſe in Seleucidarum gentem in- Liv. l. 52. Flor.
gerens; ſive adoleſcens Rhodi educatus, Antiochi ſe Iuſtin. l. 35.
eſſe filium falsò dictitans, Balas vulgò à Balâ matre, App. Syr. Sev. Sulp.
Epiphanis concubinâ, ſiveBalles cognominatus, certè l. 2. hiſt.
quidem in nummis Theopator vocatus. in Numm.

Digitized by Google

Seleuc. an. 162. 1 Mach. 10. Ioſeph. Ant. l. 13. c. 7.

Miſit Alexander legatos ad Ptolemæum Philometorem, filiam ejus nuptum ſibi dari depoſcens; æquum eſſe dicens ut ſe affinitate dignetur poſt receptum favente Deo paternum imperium, & Demetrium bello devictum. Ptolemæus verò libenter ejus poſtulatis admiſſis, reſcripſit & gratulari ſe ei de recepto regno paterno, & filiam collocaturum in matrimonium; juſſitque ut ſibi Ptolemaidem occurreret, adducturo illò filiam, & ibi celebraturo ejus nuptias. Subſecutus deinde litteras, ad conſtitutum locum pervenit cum Cleopatrâ filiâ anno centeſimo ſexageſimo ſecundo deſinente; & reperto ibi Alexandro eam conjunxit, additâ in dotem auri & argenti ſummâ, quanta tam potentem Regem decuit.

Ad has nuptias vocatus per litteras ab Alexandro Jonathan Pontifex, & cùm veniſſet ad Reges, & amplis muneribus utrumque donaſſet, ab utroque in magno honore habitus eſt. Nam Alexander mutare eum veſtem coëgit, & purpuratum aſſidere pro tribunali: mandavitque ſuis ducibus, ut in medium urbis eo producto, præconis voce edicerent, nemini licere accuſationem contra ipſum inſtituere, aut ullâ re exhibere ei negotium: quo facto, cùm manifeſtum eſſet quanti Rex eum faceret, adverſarii qui ad accuſandum venerant, ſubduxerunt ſe, veriti ne ipſis potiùs mali aliquid accideret. Tantâ autem benevolentiâ Rex hic Jonathanem proſecutus eſt, ut ei primum in amicorum numero aſſignaverit, ducem copiarum in Judæâ eum conſtituerit, & in palatio ſuo Μεριδάρχην. Et reverſus eſt Jonathan Jeroſolyma cum pace & lætitiâ.

Digitized by Google

Alexander ob ſegnitiem minimè par tanto faſtigio, Antiochiæ præfecturam Hieraci ac Diodoto tradidit, & in Phœniciam ſe contulit, in ganeo luſtriſque jacens, inertiâ & ſocordiâ Pruſiæ Regi tum regnanti ſimilis. Ammonius ejus amicus totum regnum adminiſtrabat; per quem & amici omnes Regis, & Laodice Regina, & Antigonus Demetrii filius ſunt occiſi. *SELEUC. an. 163. & 164. Exc. Diod. p. 347. Liv. l. 50.*

Demetrius Demetrii Soteris filius natu major, Gnidio hoſpiti commiſſus, annos pubertatis egreſſus, auditâ Alexandri luxuriâ, quem inſperatæ opes, & alienæ felicitatis ornamenta, velut captum inter ſcortorum greges deſidem in regiâ tenebant; acceptis anno centeſimo ſexageſimo quinto multis mercenariis militibus à Laſthene Cretenſi, ſolvens ab eâ inſulâ, trajecit in Ciciliam: cujus rei nuntio Alexander vehementer eſt territus, moxque è Phœnice properavit Antiochiam, ut res ejus ante Demetrii adventum in tuto conſtitueret: interim Apollonium Davum Cæleſyriæ ducem præpoſuit. *an. 165. Iuſtin. l. 35. Ioſeph. Ant. l. 13. c. 8.*

Apollonius ſe Demetrio adjunxit, & congregato magno exercitu, pleroſque ab Alexandro ad Demetrium traduxit, ut Judæos qui in fide datâ perſiſtebant debellaret, ad Jamniam profectus, miſit ad Jonathanem Judæorum Pontificem, dicens: Tu ſolus reſiſtis nobis; mihi opprobrium eſt quòd te ſub imperium non redigam, in campum deſcende, ut ferro decertamus, uter noſtrûm ſit virtute præſtantior. Quo commotus Jonathan, cum decem millibus profectus eſt Jeroſolymis, cui & frater Simon occurrit in auxilium ipſius, & pervenit Joppen. Extra urbem caſtra- *1. Mach. 10. Ioſeph. ibid.*

SELEUC. metatus eſt, excluſus à Joppenſibus, qui intus habe-
an. 165. bant Apollonii præſidium. Ionathane autem oppugnationem inſtituente, veriti oppidani ne per vim caperetur, portas ei aperiunt.

Ut audivit Apollonius Joppen à Jonathane occupatam, aſſumptis ter mille equitibus, & octo peditum millibus, Azotum ſe contulit, relictis in inſidiis mille in quodam torrente equitibus, ut cùm Jonathan inſidiarum locum eſſet prætergreſſus, illi à tergo exurgerent, & Apollonius converſis copiis inſtaret à fronte, ſicque Judæi utrimque cæderentur. Jonathan qui hoc maturè ſenſit, non eſt territus; ſed inſtructâ in laterculi formam acie, hortatus eſt ſuos, ut utrimque à tergo & à fronte adorienti reſiſtendo, in hoſtem pugnarent. Prætergreſſus locum, agnovit inſidiatores emergere, & caſtra ejus circumire: tum juſſit ſuos conſiſtere, & jacula ſcutis objectis exciperent ab equitibus immiſſa, dum & telis & viribus ad veſperam uſque jaculando fatigati eſſent. Tum demùm Simon copias ſuas contra pedites eduxit, quos & contrivit fugavitque: equites quoque per campum ſparſi fugerunt Azotum, ingreſſi Bethdagon fanum ſui ſalutis causâ. Jonathan victos Azotum uſque perſequens, quâ captâ, eodem impetu & ipſam & circumvicinos vicos incendit, ac ne Dagonis quidem religione deterritus, & fanum ipſius, & quotquot eò confugerant, concremavit: fuitque numerus tam eorum qui exuſti ſunt, quàm qui ceciderunt in prælio, octo millia hominum.

Devicto Jonathan hoc exercitu, ab Azoto profectus Aſcalonem, extra urbem caſtrametatus eſt. Prodierunt

Digitized by Google

dierunt ad eum Aſcalonitæ cum hoſpitalibus munetibus, quibus acceptis, & collaudatâ eorum voluntate, reverſus eſt Jeroſolymam, multam ſecum ducens prædam, quam abegit devictis hoſtibus. Quæ ubi Alexandro Regi innotuiſſent, perrexit honorare Jonathanem amicum & ſocium, miſitque ei fibulam auream, ut cognatis regiis dari mos erat, & Accaronis toparchiam ei poſſidendam in perpetuum addixit. Seleuc. an. 165.

Aradii exitium Marathenſibus molientes, ad Ammonium qui regno præerat, ſecretò miſerunt, & oblatis ei trecentis talentis ut Marathum ipſis traderet, perſuaſerunt: Ammonius verò Iſidorum ad Marathenſes miſit, verbo autem aliud præ ſe ferentem, ſed reverà ut urbem ipſis ereptam Aradiis traderet, in mandatis habentem. Marathenſes in Regis gratiâ ſuperiores Aradios videntes, militibus regiis in urbem minimè receptis, ex civibus ætate maximè provectis decem clariſſimos, cum vetuſtiſſimis quæ in urbe habebantur Deorum ſimulachris, ſupplices ad Aradum inſulam ablegarunt, ut Aradiorum in ſe iram placarent. Aradii Deorum religione inſuper habitâ, ſupplicationes eorum contempſerunt, & legati per audaciſſimos juvenes in carcere interfecti ſunt: interemptorum poſtea annulis litteras tanquam à legatis ad populum Marathenſem miſerunt, quibus ſignificabant Aradios propediem auxilio miſſuros eſſe: eo conſilio, ut Marathenſes admiſſis Aradiorum militibus, rati eos reverà ſibi auxilio adeſſe, ignari interciperentur: ſed eorum conſiliis per quendam nautam ad Marathenſes exploratis, vi apertâ Marathum aggreſſi, urbem ceperunt, & agrum ejus ſorte inter ſe diviſerunt. an. 166. *Diod. Sic. Leg. 29.*

Seleuc. an. 166. Ptolemæus Philometor maximis copiis & terreſtribus & navalibus coactis, ex Ægypto in Syriam venit,
1. Mach. 11. per ſpeciem juvandi Alexandrum generum, reverà autem ut regnum Syriacum illi eriperet. Cùmque Alexandri juſſu eum civitates omnes pacificè excepiſſent, præſidiarios milites ſpecie auxilii in unaquâque collocavit.

Ioſeph. l. 13. Ut prope Azotum venit Ptolemæus, ubi obtendebatur querimoniis deplorantium Dagonis templi incendium, accuſabantque populariter Jonathanem authorem ejus injuriæ, qui & agros eorum vaſtaſſet ferro & flammis, & plurimos civium dediſſet exitio, Ptolemæo penè diſſimulanter audiente eorum querimonias. Jonathan verò apud Joppen ei occurrit, exceptus & muneribus, & omni honoris genere: qui Regem inde ad Eleutherum uſque fluvium comitatus, rediit Jeroſolymam.

Poſtquam Ptolemaïdem pervenit, minimùm abfuit quin oppreſſus ſit Ptolemæus, inſidiis per Ammonium appetitus, quibus detectis, ſcripſit Alexandro, depoſcens Ammonium ad ſupplicium, quod meritum aiebat propter ſtructas ſibi injurias: qui cùm non dederetur, intellexit ipſum Alexandrum earum fuiſſe authorem, & cœpit eum magno odio proſequi.

Ptolemæus potitus urbibus maritimis uſque ad Seleuciam ad Orontis fluvii oſtia poſitam, cogitans tunc de Alexandro peſſimè, ejus affinitatis pœnituit, & abſtractâ à marito Cleopatrâ, miſit legatos ad Demetrium, de ſocietate & amicitiâ his conditionibus ineundâ, ut datâ ipſi in matrimonium fi-

Digitized by Google

liâ, in paternum regnum eum reſtitueret. Demetrius & amicitiam ejus, & oblatam conjugem perlibenter amplexus eſt. Seleuc. an. 166.

Antiochiam venit Ptolemæus, & Antiocheni propter Ammonium, à quo plurimis affecti fuerant incommodis, Alexandrum Regem, qui ob quorumdam rebellionem in Ciliciam abierat, deſeruerunt: Ammonius autem quærens latebras, cæſus eſt. Ptolemæus urbem ingreſſus, à civibus Rex conſalutatus eſt, & ab exercitu coactus duo ſibi imponere diademata, alterum Aſiæ, Ægypti verò alterum: ſed cùm nollet Romanis invidioſus fieri, ad hæc prudens, & Demetrio regnum reſtituere paternum promiſerat, contentum ſe Ægypti imperio eſſe dixit.

Unus Ptolemæo reliquus erat labor, ut Antiochenſibus perſuaderet Demetrium recipere, alienatis ab eo propter injurias à patre ejus acceptas. Advocatâ igitur ipſorum concione, perſuaſit eis, pollicitus eum majorem rationem habiturum recentis eorum beneficii, quàm odiorum quæ illis cum patre ejus intercesserant. Atque ita Antiocheni veterem patris offenſam novis meritis correcturi, ſe eis tradiderunt. Milites quoque paterni favore juvenis accenſi, prioris ſacramenti religionem novi Regis ſuperbiæ præferentes, ſigna ad Demetrium detulerunt. Iuſtin. l. 35. Diod. Sic. l. 32.

Alexandro paulò antequam inſtarent hæc tempora, conſulenti oraculum in Ciliciâ, ubi Sarpedonii Apollinis templum eſſe dicunt, Deum reſpondiſſe fertur, ut à loco ſibi caveret qui geminæ formæ ſpectaculum protuliſſet, tunc demum pro ænigmate habitum, ſed cujus paulò pòſt veritas eſt cognita.

Digitized by Google

SELEUC. an. 166.

Diod. Leg. 32. Iuſtin. l. 35. 1. Mach. 10. Ioſeph Ant. l. 13. c. 8. Strabo.

Deluſus Ptolemæi fraudibus Alexander, poſtquam illum Antiochiæ audiit Regem coronatum, ex Ciliciâ movit: validum ſecum ducens exercitum, Syriam invaſit, agrum Antiochenum rapinis atque incendiis vaſtavit, cui occurrens Ptolemæus unà cum genero ſuo Demetrio, collatiſque ſignis ad Ænoparam fluvium, non minori impetu fortunæ deſtructus, quàm elatus Alexander, primo prælio victus eſt.

1. Mach 11. Ioſeph ibid. Stephan. de Vrb. Diod. Leg. 32.

Alexander cum quingentis ſuorum in Arabiæ civitatem Abas è pugnâ fugit ad Arabiæ Dynaſtam, quem Scriptura Zabdielem, Joſephus Zabelum, Uranius in Stephano Rhabilum, Diodorus Siculus Dioclem nominant: apud quem etiam filium Antiochum, teneræ adhuc ætatis priùs Alexander depoſuerat. Verùm qui cum Heliade à parte Alexandri ſteterant, clancularias de munere ſuo imperatorio legationes miſerunt, doloſè Alexandrum occiſuros promittentes. Quorum petitioni cùm locum dediſſet Demetrius, non proditores tantùm, ſed interfectores etiam Regis facti ſunt. Hanc Arabiæ civitatem Alexandri oraculi reſponſum ſpectaviſſe fertur: in eâ enim Herais quædam, patre Diophanto è Macedoniâ, & matre Arabiſſâ genita, & Samiadi cuidam nupta, mutato ſexu in virum tranſiit, & ſic geminæ formæ ſpectaculum exhibuit. Vicus ſeu oppidulum in quo occiſus dicitur Alexander, appellatus eſt deinde Motho, id eſt, mors ejus.

Stephan. de Vrb.

Ioſeph l. 13.

Caput Alexandri ille Arabiæ Dynaſta reciſum miſit ad Ptolemæum, qui die quintâ demùm reſpirans à vulneribus illi in caput inflictis, dum equus ele-

Digitized by Google

phanti barritu conſternatus, eum in ſuperiore præ- Seleuc.
lio excuſſerat; & ad ſe reverſus, jucundiſſimo ſibi ru- an.166.
more ſimul & ſpectaculo capitis & mortis pavit animum & oculos. Die verò poſtea tertio inter cu- Liv. Epit. l.
rationem, dum oſſa Medici terebrare contendunt, ex- 52.
ſpiravit.

Alexander anno regni ſexto occiſus eſt. Juxta Joſephum & Appianum quinque regnavit annos; quod de exactis audiendum: Euſebius dat ei decem annos & ſeptem menſes, ſed falsò. Reliquit ex Cleopatrâ Philometoris Ægypti Regis filiâ Antiochum puerulum, apud Zabdielem Arabiæ Dynaſtam depoſitum, qui etiam Rex Syriæ coronatus eſt.

Digitized by Google

NUMMI ALEXANDRI THEOPATORIS.

Apud D. Pajot Viridariorum Magiſtrum.

Caput diadematum, in averſâ cujus parte Jupiter ſedens cum victoriâ, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. ΒΞΡ. id eſt, Regis Alexandri Theopatoris Benefici. an. 162.

Hic eſt Alexander, quem Scriptura Antiochi Nobilis filium appellat, & Joſephus Velem cognominat, ſeu potiùs Ballem; eſt enim in Græco Βάλλης: Strabo verò Balan; ſed id nomen in nummis minimè quærendum, ΘΕΟΠΑΤΩΡ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ inſcribitur. Dictus eſt Theopator, qui patrem habuit Deum, ut ſuſpectum originis amoveret: Evergetes, id eſt Beneficus, ut populos hoc cognomine ſibi devinciret.

Litteræ ΒΞΡ. ut in ultimo Demetrii Soteris nummo ſignatæ, annum 162. Seleucidarum denotant, in quo Demetrius fuit interfectus, & Alexander regnare cœpit, nec verius mortis illius, nec certius initii regni alterius argumentum proferri poteſt. Quantum igitur ad chronologiam, ſeu veram temporum

notitiam quis non videt conferre annos in nummis ſignatos, ex quibus Annales veteres ſupplere licet ac emendare? Viam illam jam ingreſſi ſunt clari quidam ſcriptores, ſed minùs accurato eorumdem uſu, ut loquitur Spanhemius, non ſemel à recto tramite aberrarunt.

Jupiter ſedens, in memoriam victoriæ quam de Demetrio retulit Alexander, ſignatus eſt cum victoriolâ.

Ex Musæo nostro.

Capita jugata, unum muliebre cum modio in capite, alterum virile cum diademate: in averſâ parte Jupiter ut ſuprà, cum eâdem epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ.

Perelegans & ſingularis hic nummus, qui Cleopatram & Alexandrum capite jugato exhibet, percuſſus videtur anno 162. exeunte, in quo Scriptura eorum nuptias commemorat his verbis: *Et exivit Ptolemæus de Ægypto, & Cleopatra filia ejus, & venit Ptolemaïdem anno centeſimo ſexageſimo ſecundo: & occurrit ei Alexander Rex, & dedit ei Philometor Cleopatram filiam ſuam, & fecit nuptias ejus in Ptolemaïde.* Alexander regni Syriæ Ptolemæi Philometoris auxilio occupati, & Cleopatræ ſibi in uxorem conceſſæ memor, illam non modò in nobiliori nummi loco collocat, ſed velo & modio divinitatis ſymbolis ornatam, tanquam Deam depingendam curavit.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus averſâ parte ſedet Apollo nudus, dextrâ telum gerens, cum epigraphe eâdem quæ in ſuperiori nummo, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, & litteris ΓΞΡ. id eſt an. 163.

Iterum prodit Alexander iiſdem Theopatoris (malè apud Goltzium Eupatoris) & Evergetis cognominibus ornatus, ſed litteris ΓΞΡ annum 163. Seleucidarum deſignantibus. Secundus Alexandri regni numerandus eſt, de cujus geſtis hoc anno ſilet Scriptura. *Theſaur.*

De Apollinis ſedentis cum attributis typo ſæpius dictum eſt.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum; in averſâ parte aquila cum palmæ

mæ ramo, roſtro navis inſiſtens, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. & litteris ut in ſuperiori nummo ΓΞΡ. ſed monogrammate Tyri urbis ſuperiori clavæ parti inſerto.

Licèt nummus Alexandri Regis nomen tantùm exhibeat, ad Alexandrum Theopatorem litteræ numerales annum 163. Seleucidarum notantes, procul dubio revocant. Aquila in gratiam Cleopatræ uxoris ſignata videtur, ipſa Ægypti Regum ſymbolum eſt, in memoriam forſan nutricis, ut aiunt, Ptolemæi Lagi. Alexander aquilam palmæ ramo ornavit, ut victoriam Ptolemæi auxilio retuliſſe confirmaret: palmæ enim ramus victoribus erat præmium.

Tres litteræ TYR. in monogrammate ſociatæ ac contractæ, compendium ſcribendi apud veteres uſitatum fuiſſe demonſtrant, maximè in nummis, quales teſtes nobis ſunt frequentes Tyriorum nummi, in quibus clava & prora navis utraque ejus urbis ſymbolum, ſignatur: clava quidem in memo riam Herculis Tyrii, qui incolis Tyro urbi condendæ author fuit, & ob plurima alia quæ illos edocuit, templo in urbe ſuperbiſſimo ab iis donatus, & ſummo cultu habitus eſt. Roſtrum navis Tyrios triremium primos inventores, aut quos ipſe Hercules ipſos navigare docuit, deſignat. *Nonn. l. 4.*

Ex Musæo nostro.

Caput Alexandri Theopatoris diadematum: in averſâ

parte Pallas galeata ſtat, dextrâ victoriam porrigens, ſiniſtrâ innixa clypeo, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Diod. l. 18. Pallas ab antiquis ut bellorum præſes colebatur; & ut eam peculiariter veneratus eſt Alexander M. qui plurima illi templa, unum præcipuè in Ilio urbe, quod nulli magnificentiâ concederet, exſtruxit. Sic Theopator res ejus geſtas ut nomen imitari gloriabatur. Minervam hîc, cujus ope victoriam de Demetrio retulerat, ut tutelarem Deam in nummo percuſſi curavit.

Ex Musæo nostro.

Caput Alexandri radiatum, & diademate cinctum, in cujus averſâ parte Jupiter ſedens cum victoriolâ, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Jupiter in Alexandri Magni nummis frequens occurrit. Theopator autem illius nominis æmulus, eadem ſymbola gerere ambivit: vel forſan Jupiter in illâ urbe, in quâ cuſus fuit nummus, colebatur, & pro tutelari numine ſignabatur.

Digitized by Google

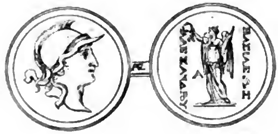
Ex Musæo nostro.

Caput Alexandri exuviis leonis amictum, in averſâ cujus parte Apollo innixus arcu, dextrâ telum gerit, ut in ſuperioribus nummis, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Theopator in hoc nummo ad exemplum Alexandri Magni, quaſi tanti herois ſucceſſor, leoninâ pelle amictus eſt. Macedoniæ Reges genus ab Hercule derivantes, pro redimiculo & coronâ leonis exuviis caput redimebant; atque hoc geſtamen coronam & ornatum eſſe cenſentes, eo magis quàm pretioſis lapillis & unionibus decorari putabant. *Conſt. Porphyr. lib. de Them.*

Goltzius hunc nummum Alexandro Magno tribuit, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ nomine & exuviis leoninis deceptus. Nonnius ejus Commentator, Apollinem interpretatur Venerem, cui pomum pro telo ſubſtituit, ut eam eſſe confirmaret. *Aſia min. tab. 33. pag. 179.*

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput Alexandri galeatum, & diademate redimitum, in averſâ parte Victoria cum coronâ & palmâ, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Inſignis eſt ille nummus ob caſſidem quâ armatus exhibetur Alexander, in nullis Seleucidarum & aliorum Regum nummis obſervatus. Galeâ inſignis tanquam Mars alter prodit, qualis in pugnâ contra Demetrium Soterem viſus eſt, terrorem hoſtibus incutiens. Victoria tanquam æterni monumenti ſymbolum in averſâ parte ſignatur.

Litteram initialem A opinor Antiochiam, in quâ cuſus eſt nummus, denotare.

Ex Musæo nostro.

Caput Alexandri diadematum, in averſâ parte Jupi-

ter ut ſuprà dextrâ extenſâ coronam, pro pedibus noctua prægrandis, & epigraphe, ΚΥΡΡΗΣΤΩΝ. & litteris ΔΞΡ. id eſt 174.

Ad Alexandrum Theopatorem nummum pertinere, licèt in eo omnino deſit ipſius nomen, & effigies, & litteræ numerales haud dubiè arguunt: illæ enim annum Seleucidarum 174. denotant, qui tertius erat Alexandri imperii. Nummus à Chyr- *Plin. lib. 5.*
reſtibus ſignatus eſt: Chyrrus Syriæ urbs eſt juxta Marſiam *c. 23.*
fluvium in Euphratem ad Samoſata excurrentem ſita.

De Jove ſæpe diximus: huic non aquila, ſed noctua comes Minervæ illius filiæ ſacra, ſub cujus ſymbolo eandem apud Ægyptios depictam tradidit alicubi Philoſtratus. Apud Chyrreſtes *lib. 11. de vit. Apoll.*
verò ſummus erat Minervæ cultus, cui templum in ipſorum ur- *c. 9.*
be exſtructum narrat Strabo, unde ipſa Minerva Chyrreſtis appellabatur.

Ex Musæo nostro.

Caput Alexandri Theopatoris diadematum, in averſâ parte Jupiter ſedens, dextrâ victoriam, ſiniſtrâ haſtam puram, cum epigraphe, ΑΠΑΜΕΩΝΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΞΙΩ, id eſt Apamensium qui sunt ad Axium.

Effigies Alexandri nummum ab Apamenſibus in illius honorem ſignatum, ad ipſum revocat. Apamea Syriæ ad Orontem ſita eſt: nummus eam ad Axium collocat. Axius ingens eſt Macedoniæ fluvius, ſed Orontes diverſis temporibus diverſa nomina

ſortitus eſt, Typhon olim Straboni, Ophites Pomponio Læto, Ladon Philoſtrato, Orontes ab eo qui in eo pontem fecerat: à Seleuco Nicatore Axius videtur nuncupatus; ille enim Syriæ regni fundator plurima Græca & Macedonica nomina Syriæ urbibus, teſte Appiano, impoſuit, quidni & ipſis fluviis?

Ex Musæo nostro.

Caput Alexandri Theopatoris diademate ornatum, in averſâ parte Neptunus ſedet, dextrâ delphinum, ſiniſtrâ tridentem gerit, cum epigraphe, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ. id eſt, Laodicensium qui sunt ad mare.

Duæ ſunt in Syriâ Laodiceæ nominis urbes, una in orâ maris Phœnicis, ad radices montis Caſſii; altera in Cæleſyriâ, ad montem Libanum ſita: utraque Seleuci Nicatoris opus. Ad priorem pertinet nummus, de quâ Dionyſius Afer: *de ſitu Orb.*

Laodicen pariter poſitam prope littus amœnum.

Num. Ant. Carac. Altera verò in nummis quos vidi, ΛΑΟΔΙΚ. ΠΡΟΣ ΑΙΒΑΝ. inſcribitur.

Laodicenſes Neptunum, cui in Orbis diviſione maris regnum obtigit, in nummo ut præcipuum numen, quippe ad mare poſiti, venerantes, percuſſerunt. Neptuno delphinus tribuitur ad maris imperii ſignum; tridens verò illi à Cyclopibus, ut ſingulare illius regni ſceptrum, datus eſt.

Digitized by Google

Ex Muſæo noſtro.

Nummus tetradragmus Alexandri cum diademate, in cujus averſâ parte aquila cum palmæ ramo inſiſtens roſtro navis, hinc clava cum monogrammate Tyri, illinc litteræ numerales G Ξ P. & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Contra Alexandrum Theopatorem anno Græcorum 165. Demetrium Demetrii Soteris filium è Cretâ ad recuperandum regnum paternum ſolviſſe narrat primus Machabæorum liber. *1. Mach. 11.* Cùm autem Alexander, qui tum in Phœniciâ morabatur, Ciliciam Demetrium appuliſſe audiit, Antiochiam reverſus eſt, ut res conſtitueret, & copias contra ipſum compararet. Longa inter ipſos pugnæ mora fuit, cujus teſtis eſt nummus in Alexandri honorem anno Seleucid. 166. percuſſus, Scripturamque illuſtrans, quæ Demetrium anno tantùm 167. regnaſſe affirmat.

Similem nummum anno 163. à Tyriis cum eodem typo percuſſum ſuprà vulgavimus: ipſi iterum hoc Seleucidarum anno 166. in fidelitatis ſuæ monumentum Alexandro nummos ſuos percutiunt. Cilicia jam rebellaverat, & Cæleſyria Demetrio favebat per Apollonium ejus Præfectum, qui ſe ipſi adjunxerat. Phœnicia autem pro Alexandro ſtetit, uſque dum Ptolemæus Alexandri ſocer, per ſpeciem juvandi generum, eam occupavit pro Demetrio, cujus amicitiam & ſocietatem meditabatur.

Digitized by Google

Seleuc. an.167.

DEMETRIUS II.

1. Mach. 11.

App. Syr.

DEMETRIUS II. Demetrii Soteris filius, paternum Syriæ regnum ab Alexandro uſurpatum, anno centeſimo ſexageſimo ſeptimo, illo occiſo recuperat: & quia vicit alienum à ſua familiâ, NICATOREM Syri cognominarunt, ſecundum poſt Seleucum, à quo deſcenderunt Reges Syriæ.

Ioſeph. Ant. l.13. c. 8.

Cùm autem pravo eſſet ingenio, malè mulctabat Ptolemæi defuncti milites, oblitus & auxilii &

affinitatis,

Digitized by Google

affinitatis, quæ per Cleopatræ nuptias recèns interceſſerat, quos Ptolemæus in arcibus & urbibus præſidio reliquerat, ab iis qui erant in iiſdem munitionibus, illo procurante occiſi ſunt: alii peroſi hominis ingratitudinem, receperunt ſe Alexandriam, elephantis tamen in ejus poteſtate relictis. Seleuc. an. 167. *1. Mach. 11.*

Jonathan, coactis è totâ Judæâ copiis, aggreſſus eſt oppugnare arcem Jeroſolymitanam & Macedonicum præſidium cum deſertoribus religionis, qui eò confugerant. Hi primùm contemnebant conatus Jonathanis, quòd ſatis fiderent loci munitionibus: tandem nocte aliquot ſceleſti elapſi venerunt ad Demetrium, arcis expugnationem renuntiantes: qui iratus movit exercitum contra Jonathanem; & cùm Ptolemaïdem perveniſſet, accivit eum per litteras. Ille non intermiſſâ oppugnatione, cum ſenioribus populi & ſacerdotibus aurum, argentum, veſtem, aliaque xenia deferens, venit ad Demetrium, & hâc munificentiâ mitigavit Regis animum, tractatuſque honorificè, confirmatus eſt in pontificatu, quemadmodum à ſuperioribus Regibus: accuſatoribus autem ejus fidem non habuit; ſed etiam rogatus ut pro Judæâ universâ, tribuſque ei toparchiis apud Joſephum Samariâ, Joppe & Galilæâ, trecenta tantùm talenta penderentur, conceſſit per diploma. Sed melius 1. Machab. ſcripſit Laſtheni parenti ſuo, ſe tres civitates Apherimam, Lyddam, Ramatham cum ſuis finibus, Samaritis ademptas, Judæ attribuiſſe, & iis remiſiſſe quidquid ſolebant Reges accipere à ſacrificantibus in Jeroſolymis, aliaque attributa pro fructu terræ atque arborum; præterea ſalinarum vectigal, & aurum coronarium. *Ioſeph. Ant. l. 13.*

Digitized by Google

SELEUC. an.167. Demetrius videns ditionem ſuam pacatam, neque quicquam ſibi obſiſtere, retentis peregrinis militibus, quos ex Cretâ & aliis inſulis coëgerat, domeſticos ac veteranos omnes dimiſit; ob quod hoſtes illi facti ſunt omnes milites patris ipſius, ut qui ſoliti eſſent ab aliis ante eum Regibus etiam pacis tempore ſtipendia accipere, ut alacriores fierent ad ſubeunda, quoties opus eſſet, pericula.

Ioſeph. Ant. l. 13. c. 9. 1. Mach. 11. Ut ſuorum animos à ſe alienatos, & apud Antiochenſes odium ſibi concitari animadvertit quidam ex Alexandri ducibus Diodotus, qui poſtea Rex factus, Tryphonis nomen ſibi aſſumpſit, res novas movere auſus eſt. Hic igitur ad Elmachuelem Arabem profectus, qui educabat Antiochum Alexandri filium, cui cùm indicaſſet quàm infenſi eſſent Demetrio milites, ſuadebat ut ſibi Antiochum traderet; effecturum enim ſe, ut is receptus potiretur paterno imperio: cùmque Arabs difficilem ſe illi hîc præberet, manſit ille dies multos.

Exc Diod. p. 346. Cùm Demetrius ab omni ſe immunem periculo eſſe crederet, contempto ſuperiorum Regum inſtituto, qui gratiam vulgi comitate ſuâ emereri ſtuduerant, ipſe in dies mandatorum gravitate intolerabilior, tandem ad tyrannicam crudelitatem ac multiplicia ſcelera prorupit. Cujus rei cauſa non ſolùm pravo illius ingenio, ſed etiam illius amico, qui univerſo præpoſitus erat imperio, tribuenda eſt. Hic enim ſceleratus ac temerarius cùm eſſet, juvenem aſſentationibus corruptum, ad nefaria crimina injiciebat: omnes enim qui in bello adverſati ejus partibus fuerant, cunctos inuſitatis ſuppliciis è medio ſuſtulit.

Digitized by Google

Jonathan cupiens tollere Jeroſolymitanæ arcis præſidium, & impios transfugas, reliquoſque qui arces tenebant in eâ regione, legatione cum muneribus miſſâ ad Demetrium, rogabat eum, ut præſidia de Judææ caſtellis ejiceret: qui non hoc tantùm in re, ſed majora etiam gratificaturum ſe ei pollicitus eſt, quàm primùm levatus eſſet præſenti bello, per cujus negotia non liceret nunc id facere: poſtulabat etiam ut pro jure amicitiæ mitteret auxilia, quandoquidem ſui milites ad hoſtem deficerent: moxque tria millia delectorum militum Jonathan ad Regem miſit. *Seleuc. an. 168.* *Ioſeph. Ant. l. 13. c. 9.*

Antiocheni illo tempore exoſum habentes Demetrium tam propter ipſius quàm paternas injurias, cùm ipſi ſolitis eum dicteriis inceſſerent, mercenarios milites adverſus eos Demetrius comparaverat, armaque eis adimi juſſit: quæ Antiocheni tradere recuſarunt, ac vim vi repellere conati ſunt: videntes autem auxilium ei veniſſe à Jonathane, & conſiderantes brevì augendas ejus vires, niſi maturè prævenirent, correptis armis, & concurſu in mediam civitatem facto, vias regiæ occuparunt, illam velut expugnaturi, & intercepto exitu conabantur Regem in poteſtatem ſuam redigere. *Diod. in Valeſ. Exc. p. 346. 1. Mach. 11. Ioſeph. ibid.*

Demetrius cùm vidit populum armatum hoſtiliter ſe impetere, aſſumpto mercenario milite, & Judæis auxiliaribus, conflixit cum Antiochenſibus, & ſuperatus numero, compulſus eſt cedere. Tum Judæi receperunt ſe in tectum regiæ, & è ſuperiore loco miſſilibus feriebant populum: quod cùm tutò facerent propter loci eminentiam, facilè repulerunt eum à *Ioſeph. ibid.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 168. propinquis ædibus; & mox injecto in eos igne, incendium totam urbem pervagatum eſt propter denſitatem ædificiorum, quæ tota ferè conſtabant è materiâ ligneâ, Antiocheni verò non valentes ædibus flagrantibus ſuccurrere, in fugam ſe verterunt. Judæi de uno tecto in aliud tranſilientes, miris modis eos inſectabantur.

Rex animadvertens Antiochenos occupatos in eripiendis liberis & uxoribus, & ideo intermiſiſſe prælium, per diverſos angiportus eos aggreſſus, multis occiſis, reliquos coëgit abjectis armis deditionem facere. Et ad centum millia eo die occiſi ſunt Antiocheni. Conceſsâ reliquis audaciæ veniâ, ſeditionem compeſcuit, donatoſque Judæos prædâ quam ex direptione paraverant, & collaudatos quaſi authores ejus victoriæ remiſit ad Jonathanem non ſine præclaro virtutis eorum teſtimonio.

Diod. ibid. Maximâ parte urbis Antiochenæ incendio conſumptâ, multiſque qui hujus ſeditionis principes arceſſebantur, capite damnatis, boniſque eorum in fiſcum regium redactis, permulti ex civibus odio ac metu Demetrii è patriâ profugi, per omnem Syriam paſſim vagabantur, opportunum vindictæ locum & tempus obſervantes. Interim Demetrius cunctis inviſus, cædibus atque exiliis & bonorum publicationibus nihilominus ſæviebat, patris ſui crudelitatem longo intervallo ſuperans.

1. Mach. 11. Ioſeph. l. 13. Demetrius etiam ingratus Judæis apparuit, & mentitus quæ omnia Jonathani dixit, abalienavit ſe ab eo, vexans eum valdè; bellum quoque minatus, niſi redderet tributa omnia, quæ Judæorum gens ſo-

Digitized by Google

lita erat prioribus Syriæ Regibus pendere: feciſſetque etiam, ni impeditus eſſet à Tryphone, coactus apparatum contra Jonathanem factum, in illum potiùs vertere. Seleuc. an. 168.

Diodotus,' qui & Tryphon, tandem ex Arabiâ cum Antiocho puerulo reverſus, in Apamenam Syriæ regionem, unde natus erat ipſe Diodotus, Secoanis ſcilicet, caſtello Apamenſium, Apamenis conſentientibus, regnum Antiocho, diademate ejus capiti impoſito, aſſerebat: ad quem confluentibus copiis omnibus quas Demetrius exauctoraverat, junctiſqus Antiochenis, tum aliis vicinis urbibus, aperto bello Demetrium adortus eſt. Collatis cum eo ſignis Antiochus factus eſt ſuperior: tum elephantos, tum Antiochiam urbem illi ademit, compulſo Seleuciam fugere Demetrio.

Strabo l. 12. 1. Mach. 11. Ioſeph Ant. l. 13. c. 9.

Digitized by Google

NUMMI
DEMETRII NICATORIS.

Ex Musæo Harlæo.

Caput diadematum, in averſâ parte aquila roſtro navis inſiſtens, cum Tyri monogrammate, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. & litteris ΖΞΡ. id eſt Regis Demetrii. an. 167.

Quantùm Scripturæ veritas hiſce indubitatæ fidei monumentis eluceſcat, argenteus Demetrii Nicatoris nummus arguit; ſiquidem in primo Machabæorum libro ſcriptum eſt: *Et regnavit Demetrius anno centeſimo ſexageſimo ſeptimo.* Quod litteræ numerales ΖΞΡ. annum 167. Seleucid. deſignantes, indicant.

Monogramma Tyriorum clavæ inſertum, ab ipſis nummum percuſſum demonſtrat. Tyrii aquilam cum palmæ ramo in honorem Alexandri Theopatoris & Cleopatræ ejus uxoris, utpote Ægypti inſigne, ſuprà dedicarunt: eandem in gratiam Demetrii & Cleopatræ ab Alexandro avulſæ, & in uxorem ipſi Philometori collocatæ, gratulantes obſignant.

Digitized by Google

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in averſâ parte anchora, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, id eſt, REGIS DEMETRII DEI PHILADELPHI NICATORIS.

Singularis hic nummulus cuncta Demetrii II. cognomina continet: ut autem ille regno avito potitus eſt, parentis exemplo ſe DEUM appellavit. Veſana hæc Dei appellatio in Syriæ Regibus ita familiaris extitit, ut tandem cognominis locum obtineret. Demetrius PHILADELPHI cognomen aſſumpſit, ob ſingularem erga fratrem Antiochum pietatem, qui ad regnum recuperandum omni curâ forſan intenderat: nec amor ille Demetrio vanus fuit, poſt longum enim apud Parthos captivitatis tempus, pii fratris armis tandem liberatus eſt. Demetrium, NICATOREM, Syri cognominarunt, ſecundum poſt Seleucum, à quo deſcenderunt Reges Syriæ, quia vicit alienum à familiâ, ait Appianus, qui Alexandrum ſe in Seleucidarum gentem falsò ingeſſiſſe putabat: reverà etſi filius Antiochi Dei Epiphanis, à regno alienus erat, nam ad ſtirpem Seleuci Philopatoris hæreditas ſpectabat. *Syriac.*

Anchora in nummo percuſſa, ad originis Seleucidarum argumentum pertinet, ex quâ Demetrius, recto per primogenitos ducto ſtemmate, genus trahere gloriabatur. Figura anchoræ, teſte Juſtino, in femore Seleuci Nicatoris nata eſt, quæ etiam in poſteris manſit: ille autem ait: *Filii nepoteſque Seleuci anchoram in femore veluti notam generis naturalem habuere.* *l.15.c.4.*

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum : in averſâ parte triremis cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ L. ΗΞΡ. ΤΥΡΙΩΝ. id eſt, Regis Demetrii. an. 168. Tyriorum.

Tyrii anno 165. Demetrium, ut opinor, è Ciliciâ venientem, paterni nominis memores receperant, qui ex eorum urbe Apollonium patris olim ducem, & milites ſollicitavit, & tandem avitum regnum recuperavit. Cùm deinde Antiochenſes rebellaſſent, Apameni & alii à Demetrio defeciſſent, Tyrii, ſignato hoc Seleucidarum 168. anno in ejus honorem nummo, ſe in fide perſeverare oſtenderunt.

De triremi eorum urbis ſymbolo dictum eſt.

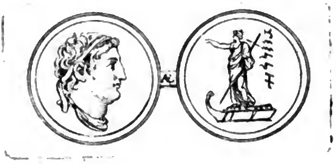

Ex Musæo nostro.

Caput diademate ornatum, in averſâ parte figura muliebris dextram extendit, ſiniſtrâ baculum in crucem gerit, cum epigraphe, ΒΑ. ΔΗ. id eſt, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Digitized by Google

Ad Demetrium Regem pertinere hunc nummum demonſtrant litteræ BA. ΔH. id eſt, REGIS DEMETRII, & ad Nicatorem illius effigies revocat. Figura muliebris ſtolata in averſâ parte ſignata, Dea Sydoniorum eſt Aſtarte ſeu Venus, de quâ meminit Cicero. Quatuor ſunt, inquit, Veneres, ex iis quarta, Syria eſt Tyrio concepta, quam Adonidi nupſiſſe proditum eſt. *de nat. deor.* Huic Salomon uni concubinarum ſuarum obſequi volens, altaria condidit. *1. Reg 15.* A Sidoniis percuſſus videtur nummus, ut ex ſequenti demonſtrabitur.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Demetrii diadematum, in cujus averſâ parte figura ſtolata ut in anteriori nummo, ſupra triremem, cum characteribus Syriis aut Phœniciis.

Aſtarte iterum prodit in nummo, ſupra triremem, Sydoniorum urbis ſymbolum, ad ejuſdem Demetrii honorem ſignato. Ipſa Sydoniorum Dea, Haſtaroth eorum linguâ appellatur: an verò id nomen characteres incogniti exprimant, penitus ignoratur. Aſtartem ferunt paſtorum Deam ab ovibus dictam; alii volunt à verbo ἄςερ, quòd ſtellam ſeu Venerem indicat: unde Ambroſius relationi Symmachi reſpondens: Quam, ait, Cæleſtem Aphri, Mitram Perſæ, plerique Venerem colunt pro diverſitate nominis, non numinis varietate. *epiſt. 31.*

SELEUC. an. 168.

ANTIOCHUS VI.

Ioſeph. Ant. l. 13. c. 12. *pag. 225.*

ANTIOCHUS VI. Alexandri Theopatoris ex Cleopatrâ Philometoris filius, cognominatus DEUS, malè à Calviſio Enthæus vocatus pro Ant. Deus, fugato Demetrio Nicatore, Antiochiæ Syriæ metropolis receptus eſt, & Diodotus tutor à populo ſubſtitutus eſt. Tum miſſis litteris & legatis ad Jonathanem, pontificatum ei Rex novus confirmavit, conceſſis quatuor toparchiis ſocium & amicum vocavit; miſit & aurea vaſa, & po-

1. Mach. 11. Ioſeph. l. 13. c. 9.

Digitized by Google

cula, & poteſtatem geſtandi veſtem purpuream, & auream fibulam habendi. Simonem etiam ejus fratrem militibus præpoſuit à tractu Tyri uſque ad fines Ægypti. Jonathan verò lætus tot collatis in ſe per Antiochum beneficiis atque honoribus, & ipſe ſuos legatos ad eum ſimul & Diodotum miſit, amicum ſe & ſocium profeſſus, geſſurumque unà bellum contra communem hoſtem Demetrium; multa de ejus ingratitudine queſtus, quòd pro beneficio injuriam ſibi repoſuiſſet. *Seleuc. an. 168.*

Diodotus à Regibus abalienatâ Syriâ, Coraceſio caſtello Ciliciæ belli arce uſus eſt, & Cilicibus ut ſocietates piraticas inirent, author fuit. *Strab. l. 14.*

Demetrius Laodiceæ moratus, conviviis celebrandis atque hujuſcemodi luxu ſegne otium terebat; ac nihilominus multos interim injuriâ afficiebat, calamitatibus ſuis nullatenus prudentior factus. *Diod. Sic. in Excerpt. Valeſ p. 353.*

Cùm Jonathani permiſſum eſſet ab Antiocho, collectis etiam è Syriâ & Phœnice militibus, bellum contra Demetrii duces gerere, confeſtim profectus eſt ad urbes trans Jordanem ſitas, à quibus honorificè exceptus, congregatiſque ad eum omnibus Syriæ copiis auxiliaribus, Aſcalonem profectus eſt, ubi ab oppidanis cum muneribus ei occurſum eſt; quos & ipſos hortatus eſt, quemadmodum alias Cæleſyriæ urbes, ut à Demetrio deficerent ad Antiochum, & pro acceptis injuriis pœnas ab eo repeterent. *1. Mach. 11. Ioſeph. l. 13.*

Ad Gazæos inde pervenit, ut hos quoque conciliaret Antiocho; hos præter ſpem invenit portas ſibi clauſiſſe, nolentes deſerto Demetrio parti adverſæ ſe conjungere: quare Jonathan irritatus eſt, ut & agros

Seleuc. vaſtaret, & urbem conaretur vi capere: relictâque ad
an. 168. ejus obſidionem parte exercitus, cum reliquâ manu in vicos ſæviebat incendiis. Tum Gazæi videntes præſentem calamitatem ab hoſte, nec ullum interim auxilium à Demetrio, & ſpem quoque incertam propter locorum diſtantiam, ſatiùs exiſtimaverunt illo omiſſo, ſuæ neceſſitati conſulere: & miſſis ad Jonathanem nuntiis, recepti ſunt in ſocietatem & amicitiam. Jonathan verò obſidibus Jeroſolymam miſſis, totam regionem peragravit, Damaſcum uſque.

Demetrii exercitus acceſſit ad urbem Cades Tyriorum agro propinquam & Galilææ regioni: cùm vellent autem illius principes Jonathanem abſtrahere à Syriâ, laturum opem Galilæis ſuæ ditionis hominibus, occurrit eò properè, Simone fratre ad Judææ præſidium relicto. Is collectis quotquot poterat ejus regionis militibus, Bethſuram acriter multis diebus oppugnavit, & ad deditionem tandem compulit; ejectoque inde Demetrii præſidio, ſuum ibidem collocavit.

Interim Jonathan in Galilæâ, motis à ſtagno Genneſara caſtris quæ primùm poſuerat, in campum Azor progreſſus eſt. Demetriani verò, qui ante unum diem adventum ejus præſenſerant, collocatis priùs in monte inſidiis, ipſi in campo ei ſe oppoſuerunt: quos conſpicatus Jonathan paratos ad prælium, & ipſe ſuos pro tempore ad certamen inſtruit: ſed cùm inſidiatores à tergo ſe Judæis oſtendiſſent, veriti ne in medio intercepti trucidarentur, in fugam ſe dederunt, ita ut pene omnes Jonathanem in periculo deſererent, præter Mathathiam filium Abſalomi, & filium Calphi, præcipuos copiarum militarium duces, cum quin-

Digitized by Google

quaginta virorum fortium manu, qui à deſperatione ſumptâ audaciâ, tanto impetu adverſam hoſtium frontem impulerunt, ut territi ceu furentibus cederent. Tum verò illi qui Jonathanem deſeruerant, videntes fluctuantem & inclinantem hoſtium aciem, reverſi in prælium, jam in apertam fugam verſos perſequebantur, donec ad Cades ventum eſt, ubi intra caſtra compulſi ſunt. Jonathan autem egregiâ victoriâ potitus, (ceciderunt enim ex alienigenis eo die ad ter mille) reverſus eſt Jeroſolymam. Seleuc. an. 168.

Porrò Demetrii duces volentes deceptâ clade abolere ignominiam, cum exercitu multò majore quàm anteà reverſi ſunt ad bellum Jonathani inferendum; qui cùm hæc accepiſſet, movit Jeroſolymâ, obviamque illis proceſſit in regionem Amathitin in extremis Chananææ finibus. Cùmque ad quinquaginta ſtadia prope hoſtem caſtra poſuiſſet, miſit qui res hoſtium & munitiones ſpecularentur. Qui cùm quoſdam captivos adduxiſſent, indicantes quòd ex improviſo hoſtis vellet eos aggredi, præcepit Jonathan ſuis, ut eſſent in armis parati ad pugnam per totam noctem. Demetrii verò duces, ut ſenſerunt Jonathanem præmonitum, decreverunt abire, & per caſtra ſua crebris ignibus excitatis, qui Judæos fallerent, noctu clam profugerunt; quos manè fruſtra inſecutus eſt Jonathan, cùm jam Eleutherum fluvium illi trajeciſſent. an. 169. 1. Mach. 12. Ioſeph. ibid.

Jonathan flexo in Arabiam itinere, & Nabathæis vaſtatis, abactâque prædâ, & captivis abductis, Damaſcum venit, & illic omnia vendidit: peragravit deinde totam regionem, Demetrianos inſequens & perſequens. Nec quievit interea frater ejus Simon,

Digitized by Google

Seleuc. ſed expeditione ſuſceptâ per totam Judæam & Palæ-
an.169. ſtinam uſque Aſcalonem, opportuna loca firmavit præſidiis; atque ita communitâ regione, Joppen contendit, eique occupatæ validum impoſuit præſidium, quòd intellexerat Joppenſes velle Demetrio dedere oppidum. His igitur diſpoſitis, Jonathan & Simon reverſi ſunt Jeroſolymam.

an.170. Cùm cogitaret Diodotus occupare pupilli ſui An-
Iidem ibid. tiochi regnum, & timeret ne Jonathan pro defenſione ejus pugnaret, decrevit illum comprehendere & occidere: quamobrem venit ad Bethſan, quæ à Græcis nominatur Scythopolis. Eò cum quadraginta millibus virorum electorum obviam illi proceſſit Jonathan: timuit Diodotus, & nihil auſus, excepit illum honorificè, & commendavit eum omnibus amicis ſuis, deditque ei munera, juſſis ſuis ducibus ut imperata Jonathanis facerent, quò magis fidem benevolentiæ fictæ aſtrueret. Suaſit deinde Jonathani, ut dimiſſo exercitu, cum paucis dilectis viris comitaretur eum Ptolemaïdem, & acciperet in tutelam ſuam civitatem arceſque finitimas, dicens ſe in hoc veniſſe, ut has ei traderet.

Jonathan nimis credulus, mille tantùm milites ſecum retinuit, duobus millibus in Galilæam, cæteris verò omnibus in Judæam dimiſſis. Ut autem intravit Ptolemaïdem, Diodoti juſſu clauſis portis comprehenſus eſt Jonathan, militibus ad unum contrucidatis: moxque miſit Diodotus exercitum & equites in Galilæam, qui illa duo millia paulò antè miſſa perderent. Sed quia rumor de Jonathane capto adventum eorum prævenerat, arreptis armis paraverunt ſe

ad prælium: at Diodoti milites, rati ſibi cum deſperatis rem fore, reverſi ſunt ad ſuos. *Seleuc. an.170.*

Comparato igitur exercitu Diodotus in animo habebat Judæam invadere: Simon autem uno ore dux electus loco Judæ & Jonathanis fratrum ſuorum, collectis mox omnibus quotquot ex ſuis ad militiam eſſent idonei, aggreſſus eſt urbis mœnia perficere, & munivit eam circumcirca: deinde miſſo Jonathâ Abſolomi filio cum exercitu Joppen, qui ejecit eos qui erant in urbe, veritus ne eam Diodoto ipſi traderent, & manſit ipſe in eâ, eandemque muniens, ex eo portu aditum fecit ad inſulas maris, quo Judæi navali poſtea uſi ſunt. *1. Mach.13. Ioſeph.l.13. Strab.l.16.*

Diodotus movit Ptolemaïde cum exercitu magno, Judæam invaſurus, ducens ſecum vinctum Jonathanem. Ei Simon occurrit cum ſuis copiis juxta oppidum Adida, è regione campi. Diodotus autem videns Judæos ad prælium paratos, & Simonem exercitus ducem electum, miſit ad eum legatos, mandavitque pro argento quod debebat Jonathan in ratione Regis detineri, & ſi vellet dimitti fratrem, centum viginti talenta perſolveret, & duos Jonathanis filios ad ſe obſides futuros, quòd ille dimiſſus, non alienaturus ſit Judæam à Regis imperio. Sed licèt dolum noſceret Simon, juſſit tamen dari & pecuniam & obſides, ne inimicitiam populi incurreret, dum videretur fuiſſe fratri cauſa interitus. Diodotus autem non ſervavit fidem, nec dimiſit Jonathanem. *1. Mach.13. Ioſeph.ibid.*

Poſtea cùm veniſſet Diodotus ad invadendam regionem, cupiens per Idumæam aſcendere Jeroſolymam, pervenit uſque Dora Idumææ oppidum. At Si-

Seleuc. an.170. mon eum perpetuò conſectabatur, caſtra caſtris illius opponens. Interim qui in arce Jeroſolymitanâ erant, miſerunt ad Diodotum, qui urgerent eum ut celeriter ad ipſos veniret per deſertum, mitteretque ipſis commeatus: ſed cùm juſſiſſet Diodotum paratum eſſe equitatum, propter nivem quæ multa eâ nocte ceciderat, eò venire non potuit: irrito facto ejus propoſito, movit inde caſtra, & in Cæleſyriam rediit properè. Itaque mutato itinere pervenit in Galaatidem; cùmque appropinquaſſet Baſcamæ, occidit Jonathanem & filios ejus, & Antiochiam venit. Simon miſſis nuntiis accepit oſſa Jonathanis fratris ſui, & ſepelivit in Modin urbe majorum, exſtructo ei inſigni ſepulchro.

Ioſeph: l. 13. c. 10, 11. Diodotus non ampliùs fidus erat Antiocho, ſed cogitabat quonam pacto eo ſublato regnum poſſet invadere & occupare. Decrevit itaque pupillum pacatis rebus omnibus interficere; idque per fraudem effecit, corruptis Medicis, qui ipſum calculi dolore conſumi, ad populum mentiti, dum ſecant occidunt, ſeptem annos habentem, anno tertio poſtquam illius tutelam Diodotus acceperat. *Liv. Epit. l. 55.* Funcius & Vignerius tres annos ei completos aſſignant: Gordonus verò, Mercator & Temporarius dant ei quatuor.

NVMMVS

NUMMUS
ANTIOCHI NICEPHORI.

Ex Cimeliarchio Medicæo.

Caput juvenile diadematum: in averſâ parte Jupiter ſedens cum victoriolâ & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ. id eſt, Regis Antiochi Dei Epiphanis Nicephori.

Antiochus Alexandri Theopatoris & Cleopatræ filius, educatus apud Zabdielem Arabem, & per Diodotum unum è ducibus patris contra Demetrium ad recuperandum paternum regnum cum copiis ab ipſo Demetrio alienatis eductus, diadema aſſumpſit, & in memoriam Antiochi IV. quem pro avo nominabat, Deus Epiphanes vocatus eſt, & ut ab ipſo, ut mos erat Syriæ Regum, cognomine diſtingueretur, poſt Antiochiam victo fugatoque Demetrio occupatam, anno 168. Nicephori, id eſt Victoris, appellationem ſibi vindicavit. A quibuſdam in Regum numero collocatur, ab aliis prætermittitur, quòd Demetrius majorem illo vivente Syriæ partem conſervarit : nos verò qui per numiſmata Syriæ hiſtoriam illuſtrare contendi-

Digitized by Google

mus, cùm ipſe Rex in nummis vocatus ſit, & alteram Syriæ partem per tres annos, id eſt incœptos, obtinuerit, inter Reges collocamus.

Antiochus, quem ΝΕΩΤΕΡΟΝ vocat Scriptura, anno 168. Rex appellatus eſt, à Diodoto anno 170. oppreſſus, annum regni tertium tantùm attigiſſe videtur; nec poſſibile eſt quod apud Joſephum narratur, Antiochum à Diodoto necatum fuiſſe poſt Demetrii captivitatem, quam nummi ad annum 174. extendunt, ut infrà oſtendemus.

Digitized by Google

TRYPHON.

Seleuc. an. 170.

DIODOTUS poſt Antiochi pupilli Alexandri Theopatoris filii mortem, per intimos amicos ſollicitavit milites magnis pollicitationibus, ut ſibi imperium deferrent: illi adducti in ſpem maximam quaſi diteſcendi hoc principe, regnum ei continuò deferunt. Diodotus ex privato Rex factus eſt, & aſcito ſibi novo TRYPHONIS nomine, quòd galeatus ſemper incederet, à patriâ ſuâ exorſus, Apameâ cum Lariſsâ, Caſianis, Megarâ, A-

Ioſeph. Ant. l. 13. c. 12.

App. Syr.

Strabo l. 16.

Digitized by Google

Seleuc. an.170. polloniâ & cæteris urbibus circumvicinis primùm potitus eſt, fecitque plagam magnam in terrâ.

Diod. Sic. leg. 31. Tryphon per Senatus Romani ſententiam principatum ſuum confirmare maturavit. Auream igitur victoriam decem millium aureorum pondus habentem, Romanis per legatos miſit, credens, tum ob doni pretium, tum quòd felix eſſet victoriæ augurium, Regem ſe ab illis appellandum. Verùm Senatus verſutiâ ſpes ejus hîc eluſa eſt: accepto enim donario, pro Tryphonis nomine, regii pueri per dolum ab eo occiſi titulum inſcribi juſſit.

1. Mach.13. Simon Judæorum Dux & Pontifex, ædificavit præſidia Judææ, circummuniens ea turribus altis, & muris magnis, & portis, & vectibus; poſuitque annonas in munitionibus. Præ aliis verò urbibus Bethſuram muniendam curavit, quæ in finibus Judææ, ubi fuerant arma hoſtium; poſuitque illic præſidium. Ad hæc videns actus Tryphonis meras rapinas fuiſſe, per delectos viros coronam & palmam auream, quam Codex Alexandrinus 70. Interpr. τὴν Βαΐν appellat, ad Demetrium Nicatorem miſit, rogans ut tributorum remiſſionem Judææ concederet.

Demetrius Simonis legatos honorificè excepit, & pontificatum confirmavit; in amicorum numerum retulit, uti purpurâ & fibulâ aureâ conceſſit, fecitque unum ex amicis ſuis. Epiſtolam quoque ad illum miſit ita inſcriptam: Rex Demetrius Simoni pontifici et amico regum, et senioribus, et genti Judæorum, salutem. In quâ pace cum Judæis factâ, & omnium præteritorum errorum amniſtiâ promiſsâ, priora omnia pacta con-

Digitized by Google

firmavit; munitiones quas exſtruxerant, illis conceſſit; tributa omnibus, & rerum venalium vectigalia Jeroſolymitanis remiſit: atque ita anno regni Seleucidarum 170. ſublatum eſt jugum gentium ab Iſraele, cœpitque populus in ſyngraphis & contractibus ſcribere, ANNO PRIMO, SIMONE SUMMO PONTIFICE, MAGNO DUCE ET PRINCIPE JUDÆORUM. SELEUC. an. 170.

NUMMUS DEMETRII NICATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in averſâ parte aquila cum palmæ ramo, acroſtyrio & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΟΡ. ΣΙΔΩ. id eſt, REGIS DEMETRII. an. 170. SIDONIORUM.

Hic Demetrii Nicatoris nummus anno Seleucidarum 170. ut arguunt litteræ numerales ΟΡ. ſignatus, Scripturam planè illuſtrat, quæ hoc anno Simonem Judæorum Pontificem legatos ad Demetrium miſiſſe, & à Rege tributorum remiſſionem accepiſſe narrat, cùm eo tempore Demetrius majorem imperii ſui partem contra Tryphonem adhuc occuparet. Nummus verò noſter à Sidoniis in Phœniciâ percuſſus, pleraſque ejus pro-

Digitized by Google

Seleuc. an.170. vinciæ urbes à Demetrii partibus eſſe, quas etiam Tryphon, licèt Demetrius in ſuperiores provincias abiiſſet, in ſuam poteſtatem, ut infrà oſtendemus, nunquam potuit redigere.

Aquila in honorem Cleopatræ Demetrii uxoris percuſſa eſt. Acroſterium infra ΣΙΔΩ. epigraphen, Sydoniorum urbis ſymbolum, eorum in mari potentiam denotat.

an. 171. Athen. l. 8. Sarpedon copiarum Demetrii dux, qui Tryphonem bello laceſſiverat, cùm ab ejus exercitu cui Ptolemaïdis incolæ ſe adjunxerant, ſuperatus fuiſſet, cum ſuis militibus in mediterraneam regionem ſeceſſit: ſed dum victores Tryphoniani per oram maritimam inter Ptolemaidem & Tyrum iter facerent, repente ad ingentem altitudinem elatus maris fluctus in terram irruens, alios in mare abreptos, alios in locis concavis relictos ſuffocavit; ac deinde recedens, cum mortuorum cadaveribus ejectos acervatim piſces multos reliquit. Quam calamitatem Sarpedon cùm intellexiſſet, eò celeriter reverſus, hoſtium quidem corporibus pepercit, piſces verò abundè multos collegit, & ante portas Ptolemaidis, AVERSORI NEPTUNO ſacrificavit.

1. Mach. 13. In illis diebus Simon Gazam, quæ mortuo Jonathane rebellaverat, obſedit, machiniſque adhibitis turrim unam percuſſit, & eruperunt qui erant intra machinam, in urbem. Gazæi cum uxoribus & filiis ſupra murum miſericordiam ejus ſuppliciter implorantes, flexus Simon eorum lacrymis, non delevit illos, ſed ejecit ex urbe; & domibus ab idolis & omni immunditiâ purgatis, hymnis Deum celebrans, urbem ingreſſus eſt, munivit eam, & ædificavit ſibi in eâ domum, in quam ſubinde ſe conferret.

Digitized by Google

Cùm altero jam anno præſidiarii arcis Jeroſolymitanæ prohiberentur egredi & ingredi regionem, & emere ac vendere, fame multi ex iis peribant, dedere ſe coacti ſunt: quibus inde ejectis, mundavit Simon arcem ab idolorum inquinamentis. Ingreſſus eſt in eam die vigeſimatertiâ menſis Ijar, anno regni Græcorum, id eſt Seleucidarum, centeſimo ſeptuageſimo primo: illam munivit ad ſecuritatem regionis & urbis, habitavitque ipſe ibi cum ſuis. *Seleuc. an. 171.*

Cùm à Demetrii imperio civitates paſſim deficerent ad Tryphonem, ipſe vocabatur per crebras legationes à ſuperiorum ſatrapiarum Græcis atque Macedonibus pollicentibus deditionem ſi veniret, atque etiam contra Parthorum Regem Arſacem auxilia; quâ ſpe accenſus, cogitans ſi res adverſus Parthos ceſſiſſent proſperè, facilè ſe inde exturbaturum Tryphonem è regno Syriæ. Congregato igitur anno centeſimo ſeptuageſimo ſecundo exercitu ſuo, in provincias ſuperiores profectus eſt: trajecto Euphrate pervenit in Meſopotamiam, volens hanc & Babylonem ſimul occupare, ut his potitus, ſedem belli ibi conſtitueret. *an. 172. Juſtin. l. 36. Joſeph. l. 13.*

Tryphon regiam integram adeptus poteſtatem, non amplius diſſimulare pravum ingenium valuit, quod privatus tegere conatus erat, quò magis animos hominum conciliaret: abſente enim Demetrio abſque perſonâ Tryphonem, id eſt mollem ac delicatum, agere cœpit, id quod adverſariorum partibus non mediocriter profuit; milites enim pertæſi ejus mores, ſenſim poſtea ad Cleopatram, cùm captus eſt Demetrius in Parthiâ, defecerunt.

Digitized by Google

Seleuc. an.172. 1.Mach.14. Simon, ſilente Tryphone, Joppen in portum dilatavit ut & fines gentis ſuæ, obtinuitque regionem; congregavit captivitatem multam; dominatus eſt Gazaræ, & Bethſuræ, & arci; & non erat qui reſiſteret ei. Poſt hæc Numenium Romam cum donis miſit ad ſtatuendam cum Romanis ſocietatem.

an.173. Iuſtin. l.36. Demetrius magnâ alacritate exceptus eſt ab Orientis populis, qui Arſacidæ Regis Parthorum crudelitatem, & quòd veteri Macedonum imperio aſſueti, novi populi ſuperbiam indignè ferebant. Collecto igi- 1.Mach.14. tur valido exercitu, bellum Arſaci intulit. Ut audivit ipſe Demetrium confines ſuos ingreſſum, miſit unum de principibus ſuis cum ingenti etiam exercitu, ut comprehenderet eum vivum, & adduceret eum ad ſe. Iuſtin.l.36 Demetrius cùm & Perſarum & Elymæorum Bactrianorumque auxiliis juvaretur, multis prælliis Parthos fudit.

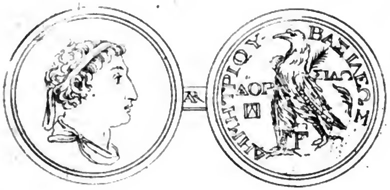
an.174. Altum eſt apud ſcriptores de Tryphone ſilentium poſt Demetrii in ſuperiorem Aſiam diſceſſum: & ſiluit omnis terra Juda his temporibus. Pauca etiam narrantur de Demetrio bellum cum Arſace gerente: numiſmata tamen in honorem Demetrii anno 174. Seleucidarum percuſſa, ut & legati Judæorum hoc anno cum litteris ad Reges quinque, & inter alios De- 1.Mach.15. metrio Regi ſcriptis, ex urbe Româ redeuntes, Deme- lib.5.c.4. trium ipſo ineunte captum fuiſſe demonſtrant. Oroſius Demetrium ſecundo tantùm prælio cum Parthis com- lib.36.c.1. miſſo, ſuperatum tradit; Juſtinus illum pacis ſimulatione poſt multa prælia ad poſtremum deceptum, captum fuiſſe, traductumque refert per ora civitatum, populis qui deſciverant, in ludibrium oſtenſum.

Captus

Digitized by Google

Captus eſt igitur Demetrius, ex nummis, anno regni ſui octavo; quod rectè annuit Bucholcerus, dum illi octo inchoatos, ſeu ſeptem completos attribuit, cùm regnum fratris ejus Antiochi incipiendum putabat anno 174. Euſebius illi malè tantùm tres aſſignat, quem ſequitur Genebrardus. Funccius, Mercator, Calviſius & Gordonus cenſent ſolummodo incœptos eſſe hoſce Euſebii tres annos. Torniellus dat ei tantùm duos incœptos. Seleuc. an. 174.

NUMMUS DEMETRII.

Ex Musæo nostro.

Caput Demetrii diadematum, cum aquilâ in anteriori nummo, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΡ. ΣΙΔΩΝΙΩΝ. id eſt, Regis Demetrii. an. 174. Sidonirum.

Omnes veteris hiſtoriæ annaliumque conditores, Demetrii Nicatoris captivitatem anno Seleucidarum 172. aſſignant, ex his Scripturæ verbis : *Anno centeſimo ſeptuageſimo ſecundo congregavit Rex Demetrius exercitum ſuum, & abiit in Mediam, ut ex-*

Seleuc. an. 174. *pugnaret Tryphonem, & audivit Arſaces Rex Perſidis & Mediæ, quia intravit Demetrius confines ſuos, & miſit unum de principibus ſuis, ut comprehenderet vivum, & adduceret eum ad ſe. Et abiit, & percuſsit caſtra Demetrii, & comprehendit eum, & duxit eum ad Arſacem, & poſuit eum in cuſtodiam.* Illa compendiosè & narrationis modo Demetrii diſceſſum, bella & captivitatem refert. Babyloniam ex Joſepho occupavit Demetrius, bellum Arſaci intulit; Perſarumque & Elymæorum copiis adjutus, multis præliis ex Juſtino Parthos fudit; ſecundo tantùm prælio ex Oroſio captus eſt. Hæc omnia intra paucos dies geſta non potuere; Romanis, cùm ipſi ad Judæos ſcripſerunt anno 173. exeunte, ejus captivitas ſi anno 172. contigiſſet, haud dubiè innotuiſſet. Nummus noſter à Sidoniis, qui ut & quædam aliæ urbes in Demetrii partibus contra Tryphonem fuerunt, anno Seleucidarum 174. percuſſus, illum hoc tantùm anno, ineunte quidem, captum penitus arguit.

Cùm Antiochus Demetrii frater, poſt ejus in ſuperiores provincias diſceſſum, urbes ad Tryphonem deficere cognoſceret, oberrabat, nec ab urbe ullâ metu Tryphonis recipiebatur, Rhodum tandem ſeceſſit; unde reſcivit fratris captivitatem: & accepit litteras à Cleopatrâ uxore Demetrii, quæ tum in Seleuciâ cum liberis ſe incluſerat, & ad quam milites pertæſi deficiebant, conjugium ſuum & Syriæ regnum offerente. Fecit autem hoc partim amicorum ſuaſu, partim quòd timeret ne quidam Seleucenſes urbem Tryphonis traderent. *Joſeph. Ant. l. 13. c. 11. App. Syr.*

1. Mach. 15. Antiochus litteras Simoni ſummo Pontifici & Principi, totique genti Judæorum miſit: in his queſtus de invaſione regni patrum ſuorum, ad ultionem & regni recuperationem ſe paratum dicit, collectis ſibi copiis, & bellicis navibus comparatis. Inde conciliandi Simonis causâ, confirmat ei immunitates & privi-

legia ab aliis Regibus conceſſa, & jus monetæ pro- Seleuc.
priâ notâ cudendæ adjicit. Jeroſolymam ſanctam & an.174.
liberam decernit, munitiones exſtructas ei attribuit, omne debitum Regibus remittit, majoraque, ſi regnum obtineret, promittens. Simon poſtulata Antiochi libenter admiſit: interea Antiochus anno centeſimo ſeptuageſimo quarto exiit in terram patrum ſuorum.

Digitized by Google

Seleuc. an.174.

ANTIOCHUS VII.

ANTIOCHUS VII. Demetrii Soteris filius, Demetrii Nicatoris frater, à Cleopatrâ cognatâ, Seleuciæ ad oſtia Orontis, acceptus, vivo licèt fratre, illius conjugium iniit, diademaque accepit, & Rex Syriæ ſalutatus, ſe ſe EY-ΕΡΓΕΤΗΝ, id eſt Beneficum, teſte Porphyrio, & conſentientibus ejus nummis, appellavit. SOTER & PIUS à Joſepho vocatus eſt; ſed iis cognominibus in nummis minimè uſus eſt. SIDETES ab Euſebio &

in Euſeb. Scalig.

Euſeb. Chr.

Digitized by Google

aliis cognominatus: at nomen eſt ludibrii, ut qui venatorem ſonet. SELEUC. an. 174.

Affluente ad Antiochum quotidie multitudine, & creſcentibus viribus, bellum Tryphoni intulit; quem prælio ejecit è ſuperiore Syriâ, & Phœnicen uſque perſequens. Tryphon, tranſeuntibus, exoleſcente favore recentis imperii, ad Antiochum omnibus copiis, pauciſque cum ipſo remanſis, ita ſe derelictum videns, Doram caſtrum Phœniciæ munitiſſimum fugâ ſe recepit. *Ioſeph. l. 13.*

Applicuit Antiochus caſtra in Doram cum centum viginti peditum, & octo equitum millibus, ac navalibus copiis, & oppugnatâ urbis mediâ parte, ut arce quâdam, admovens ei ſemper manus, ita concluſit Tryphonem, ut neminem ex eâ egredi vel ingredi ſineret. Simon verò Regi Doram expugnanti miſit delectorum virorum duo millia in auxilium, cum auro, argento, & vaſis copioſis, quæ noluit recipere; ſed omnia quæ priùs cum eo pactus fuerat reſcindens, alienatur ab eo: unde ad Simonem miſit Athenobium unum de amicis ſuis, ut Gazaram, Joppen & arcem Jeroſolymitanam repeteret, & tributa locorum extra fines Judææ quæ poſſiderent, exigeret, aut pro illis quingenta talenta argenti, & pro damnis illatis tributiſque urbium alia talenta quingenta poſtularet, bellum minitans, niſi imperata fierent. an. 175. *1. Mach. 15.*

Venit Athenobius Jeroſolymam, & vidit Simonis magnificentiam, in auro & argento & apparatu copioſo illius ſplendorem; obſtupuit, & verba Regis ei retulit. At Simon alienam negavit terram poſſidere, ſed hæreditatem patrum ſuorum hoſtibus aliquo tem-

Digitized by Google

Seleuc. pore poſſeſſam recuperaviſſe: pro Joppe & Gazaris an. 175. centum talenta obtulit. Nihil reſpondit Athenobius, ſed cum irâ ad Antiochum reverſus, renuntiavit ei quæ audierat & viderat; neque minore irâ Rex excanduit.

Tryphon interea conſcendens navem, fugit in aliam Phœniciæ urbem Orthoſiada, quem Rex perſecutus eſt, & conſtituit Antiochus Cendebæum præfectum regionis maritimæ, deditque illi pedites & equites, ut moveret contra Judæos, & Gedorem exſtrueret. Cendebæus Jamniam adveniens, cœpit Judæam invadere, & captivum ducere populum, & occidere: exſtructâque Gedore, collocavit illic equites & copias peditum, qui excurſionibus vias Judææ infeſtarent, ſicut præceperat ei Rex.

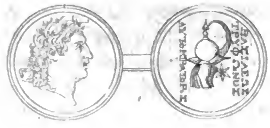
1. Mach. 16. Johannes Simonis filius aſcendens de Gazaris, patri nuntiavit quæ à Cendebæo gerebantur; qui ſenio jam fractus, duobus ſenioribus filiis Judæ & Johanni belli curam commiſit. Illi delectis è regione viginti millibus bellatorum & equitum, profecti ſunt contra Cendebæum, ſigniſque cum eo collatis, in fugam converſus eſt Cendebæus, & ceciderunt ex illis ſaucii multi, qui effugerunt; eos Johannes perſecutus eſt, fratre ejus Judâ vulnerato, uſque ad turres quæ erant in agris Azoti: circiter duo millia hominum occidit; ſuccenſiſque turribus illis, incolumen in Judæam reduxit exercitum.

Ioſeph. l. 13. c. 12. Orthoſiadem expugnaturus Antiochus, in quam confugerat Tryphon, ipſe Apameam urbem patriam ſuam ſe recepit, cujus fugæ ſtratagema ſcribit Frontinus: *Per totum iter pecuniam ſparſit, eâque ſectantes Antio-*

Stratag. lib. 2. c. 13.

chi milites moratos effugit. Apameâ verò vi tandem ca- Seleuc.
ptâ, Tryphon interfectus eſt, anno quinto poſtquam an. 175.
regno potitus eſt : quod intelligendum de incœptis.
In quodam caſtello incluſum, ad mortem ſibi con-
ſciſcendam adactum fuiſſe, ſcribit Strabo : Secoannis
forſan caſtello Apamenſium, in quo natus eſt, teſte *lib. 14.*
ipſo Strabone. Ab Antiocho tandem magno labore
interfectum tradit Appianus. *Syriac.*

NUMMUS TRYPHONIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in averſâ parte galea cum ap-
pendicibus, in anteriori ejus parte ingens cornu,
& ſtella, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΡΥ-
ΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. id eſt, REGIS
TRYPHONIS IMPERATORIS..

Diodotus ſeu Diodorus, occiſo pupillo Antiocho, ſollicitavit *Ioſeph: l. 13.*
milites per intimos amicos, ut regnum ſibi deferrent; quod *c. 11.*
cùm feciſſent, aſcito ſibi novo TRYPHONIS nomine, REX
appellatus eſt : id confirmant plurimi ejus nummi ſuperſtites. *App. Syr.*
Privatus regnum occupare auſus, vetus Diodoti, quaſi à Jove
dati, nomen conſervare debuiſſet, maluit tamen Tryphonis
cognomen eligere. Quidam illud à verbo τρυφᾶν derivant,
quòd deliciis ſeu luxui indulgere ſonat. Quis credat belli du-

Digitized by Google

cem ad regiam majeſtatem evectum, mollis aut delicati cognomen aſſumpſiſſe? Alii ex Iſocrate τρυφᾶν pro nitere ſeu ſplendidum eſſe accipiunt. Galea in cunctis ejus Regis numiſmatibus in variis urbibus per multos annos percuſſis ſemper ſignata, ab ipſâ, quam Heſiodus & Homerus τρυφάλλειν & τρυφαλείαν appellant, & alii exoletum verbum τρυφλῶ putant, nomen ΤΡΥΦΩΝΟΣ deductum docet, quòd ipſe forſan galeatus ad terrorem ſemper incederet, aut armis ſibi regnum quæſiviſſet.

in orat. ad Nicocl.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ dignitas Tryphonis nomini ſubjicitur, cùm Diodotus Antiochi Nicephori tutor electus eſt: Αὐτοκράτωρ, id eſt ſummus belli Dux, contra Demetrium Nicatorem declaratus videtur; quem, pupillo etiam mortuo, titulum conſervare ambivit, ut Regis & Imperatoris utrâque appellatione ſummum eſſe imperium ſuum in bello & in pace denotaret.

Galeæ cornu ingens affixum videtur ad terrorem: mos enim erat Regum & Heroum κερατοφόρους prodire; unde docet alicubi Diodorus, ideo Ammoni tribui caput arietinum, quòd hoc ſigno ornatam in bello galeam geſtaſſet.

lib. 5.

Aſtrum ſeu ſtella in areâ nummi Tryphonis percuſſa, Aradi urbis Phœniciæ ſymbolum & inſigne eſt, ex plurimis ejus nummis obſervatum. Urbes in quibus nummi ſignabantur, aliàs nomen, aliàs initiales tantùm nominis litteras, aliàs peculiare quoddam ſignum apponebant, ut etiam hodie moneta noſtra Gallica, præſertim aurea, unam ex litteris elementariis ab unâ parte, & propriam ſupra Regis caput notam, putà aquilam, palmæ ramum, & alias. Galea in omnibus Tryphonis nummis obſervatur, ſed cum diverſis urbium inſignibus, pilei Dioſcurorum apud Tripolitanos, cornucopiæ apud Antiochenſes ἐν Πτολεμαΐδι, acroſtyrium apud Sidonios, palmæ ramus apud Laodicenſes, ut & alia apud alios percutiuntur.

Nummi Tryphonis ex ære obvii ſunt, & minimæ tantùm formæ reperiuntur: argentei rariſſimi habentur; unum obſervavimus cum ſolito galeæ typo & litterâ A initiali percuſſo.

an.176. Arſaces Parthorum Rex, magno & regio animo, miſſo in Hyrcaniam Demetrio, non cultum tantùm regium

Digitized by Google

regium ei præſtitit, ſed & filiam Rhodogunam in ma- Seleuc.
trimonium dedit; regnumque Syriæ, quod per abſen- an.176.
tiam ejus Tryphon occupaverat, reſtituturum pro- *Iuſtin.l.38.*
miſit. Poſt mortem Arſacis deſperato reditu, non fe-
rens captivitatem Demetrius, etſi opulentam vitam
pertæſus, tacitus in regnum fugam meditatur. Hor-
tator illi & comes Gallimander amicus erat, qui poſt
captivitatem ejus à Syriâ per deſerta, ducibus pecu-
niâ comparatis, Parthico habitu Babylonem perve-
nerat: ſed fugientem Phraates, qui Arſaci ſucceſſe-
rat, equitum celeritate, per compendioſos tramites
occupatum retrahit. Ut eſt deductus ad Regem, Gal-
limandro quidem non tantùm venia, verùm etiam
præmium fidei datum: Demetrium autem & graviter
caſtigatum, ad conjugem remiſit, arctioribuſque cu-
ſtodiis obſervari juſſit. |

Memor Antiochus quòd & pater propter ſuperbiam an.177.
inviſus, & frater propter ſegnitiem contemptus fuiſſet;
ne in eadem vitia incideret, civitates quæ initio fra-
terni imperii defecerant, ſummâ induſtriâ perſequi-
tur, domitaſque rurſus regni terminis adjecit.

Simon perambulans civitates Judææ cum Matha- *1.Mach.16.*
thiâ & Judâ filiis, deſcendit Jericunthem anno cente-
ſimo ſeptuageſimo ſeptimo, menſe undecimo, qui
Sabat vocatur, ſuſcepit eos in Doch caſtello Ptole-
mæus Simonis gener, quos lauto convivio excipiens,
per ſiccarios armatos dum largiùs illi bibiſſent, per-
fidè occidit, ſimul & quoſdam ex familiis ipſius. Tum
Ptolemæus hæc ſcripſit, & miſit Regi Antiocho, pe-
tens ab eo exercitum in auxilium, ut ei regionem &
civitates Judæorum in manus traderet.

Digitized by Google

Seleuc. an. 178. Ioſeph Ant. l. 13. c. 16.

Antiochus memor incommodorum quæ à Simone acceperat, anno regni quarto deſinente, Joannem, patris in principatu ſucceſſorem, aggreſſus eſt, vaſtatiſque Judææ agris cum in urbem Jeroſolymam compulit, illamque ſeptenis caſtris cinxit. Obſidio urbis propter mœnium & propugnantium fortitudinem diutiùs protracta eſt, accedente etiam aquarum penuriâ, cui ſub occaſum Pleiadis delati imbres, fuerunt remedio. Poſtremò Antiochus ad ſeptentrionalem muri partem, quà planior erat aditus, excitatis centum turribus, quæ ſurgebant uſque ad tertiam contignationem, impoſitiſque in eas cohortibus, quotidie tentabat mœnia, duplicique foſſâ longâ ſimul & latâ cinctis Judæis præcluſit omnem aditum. Illi contrà crebrò excurſantes, ſi fortè negligentiùs cuſtodiri caſtra offenderent, afficiebant hoſtem clade: quòd ſi paratos ad reſiſtendum invenirent, recipiebant ſe in tutiora facilè.

Joannes poſtquam cognovit ſibi obeſſe ſuorum multitudinem, quòd inutiliter abſumerentur ad victum neceſſaria, infirmiorem turbam ejecit extra mœnia, ſolis retentis qui ob vigorem ætatis ad pugnam erant idonei. Antiochus autem excluſos vetabat progredi, ita ut miſerabiliter circum mœnia oberrantes inediâ conficerentur. Sed cùm ſuperveniſſet feſtum Scenopegiæ, miſeratione ſuorum excluſi illi rurſus in urbe recepti ſunt: Rex etiam rogatus, ut gratiâ feſti inducias ſeptem dierum concederet, religione motus, impetrari paſſus eſt; nec hoc contentus, victimas miſit, tauros auratis cornibus, & pocula tam aurea quàm argentea omni aromatum genere referta, uſque ad portas cum pompâ deduxit: traditiſque Judæorum ſa-

Digitized by Google

cerdotibus, victimis, & epulo exercitui præbito, in caſtra rediit. Propter religionem Antiochus Pius cognominatus eſt à Judæis. Seleuc. an. 179.

Joannes cognitâ regis æquitate & pietate, legatos ad eum miſit, rogantes ut liceat ſibi patriis moribus vivere: Regis verò amicorum plures illi ſuadebant, ut violenter urbem dirueret, & totam Judæorum gentem ut inſociabilem, & inſtitutis à reliquis omnibus diſcretam, internecione deleret, vel ſaltem ut leges eorum diſſolveret, & vitæ inſtitutionem mutare cogeret. Sed Rex, ut erat magnanimus moribuſque manſuetus, horum conſilio rejecto, & Judæorum pietate comprobatâ, imperavit ut obſeſſi arma traderent, urbis muros deſtruerent, vectigalia Joppes cæterarumque extra Judæam urbium ſolverent; promittens pacem eis ſe daturum his conditionibus. Aſſenſerunt illi ad omnia, excepto præſidio, quòd vitarent exterorum conſuetudinem: quod ne reciperent, maluerunt Regi dare obſides, & inter eos ipſius Joannis fratrem, atque quingenta talenta inſuper, quorum trecenta mox repræſentata ſunt. Dejectâ loricâ quæ impoſita mœnibus, ſoluta eſt obſidio. Joannes Antiochum exceptum in urbe cum exercitu liberaliſſimè tractavit. *Iidem ibid. Diod. Leg. 34.*

Antiochus Scipioni Africano ad Numantinum bellum conficiendum in Hiſpaniam profecto, ampliſſima munera miſit, quæ cùm celare aliis Imperatoribus Regum dona mos eſſet, Scipio pro tribunali accepturum ſe eſſe dixit; eaque omnia referre Quæſtorem in publicas tabulas juſſit, ex iis viris fortibus munera ſe daturum profeſſus. *Liv. Epit. l. 57.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 180. Demetrius Nicator interjecto tempore cùm fidem illi etiam ſuſcepti liberi facerent, eodem amico fugam repetiit; ſed pari infelicitate prope fines regni ſui deprehenditur, ac denuò perductus ad Regem, ut inviſus à conſpectu ſummovetur. Tunc quoque uxori & liberis donatus, in Hyrcaniam, pœnalem ſibi provinciam, mittitur; taliſque aureis ad exprobrationem puerilis levitatis donatur. Sed hanc Parthorum tam mitem in Demetrium clementiam non miſericordia gentis faciebat, nec reſpectus cognationis, ſed quòd Syriæ regnum affectabant, uſuri Demetrio adverſus Antiochum fratrem, prout res, vel tempus, vel fortuna belli exegiſſet.

Iuſtin. l. 39

His auditis Antiochus contra Parthos bellum ratus, exercitum, quem multis finitimorum bellis induraverat: (nam Judæos qui in Macedonico imperio armis ſub Demetrio patre ſe in libertatem vindicaverant, ſubegerat) adverſus ipſos fratrem repetens, in Mediam duxit: ſed luxuriæ non minor apparatus quàm militiæ fuit; quippe octoginta (centum habet Oroſius) millia armatorum ſequuta ſunt, trecenta millia, Oroſio ducenta millia, lixarum, ex quibus coquorum, piſtorum, ſcenicorumque major numerus fuit. Rex quotidie convivarum turbas catervatim ita excipiebat, ut præterea quæ in menſis abſumebantur, & acervatim tollebantur, convivarum quiſque auferret intactam & integram carnem volucrum, quadrupedum, marinorum piſcium jam præparatam, quibus omnibus plauſtrum oneraretur: deinde è melle concreto dulciarium opus multum, coronaſque multas è thure ac myrrhâ, inſertis & inculcatis aureis lemnis eorum

l. 2. c. 10.

Athen. l. 12. c. 9.

Digitized by Google

SELEUC. an. 180.
Val. Max. lib. 9. c. 1.

faſciolis, quæ explicatæ hominis altitudinem æquarent. Ex iis cæcam & amentem luxuriam exercitus imitatus, magnâ ex parte aureos clavos crepidis ſubjectos habuit, argenteaque vaſa ad uſum culinæ comparavit, & tabernacula textilibus ſigillis adornata ſtatuit. Avaro potiùs hoſti præda optabilis, quàm ulla ad vincendum ſtrenuo mora.

an. 181.
Ioſeph. Ant. l. 13. c. 16. Iuſtin. l. 38. c. 10.
Euſeb. Chr. Sev. Sulp. l. 2. hiſt.

Joannes Judæorum Pontifex, in hâc expeditione Parthicâ Antiochum Regem ſecutus eſt cum auxiliis. Antiocho advenienti multi orientales Reges occurrêre, tradentes ſe regnaque ſua cum execratione ſuperbiæ Parthicæ. Nec mora congreſſioni fuit; Antiochus enim Indatem Parthorum ducem ad Lycum in Aſyriâ fluvium profligavit, ubi erecto trophæo hæſit per biduum ob preces Judæorum Pontificis, quòd in id tempus fortè quædam Judæorum ſolennis feſtivitas inciderat, per quam non licebat eis iter facere. Hyrcaniam ingreſſus Joannes, iiſque devictis, HYRCANI nomen adeptus, cum gloriâ ab Antiocho dimiſſus eſt.

Io. Malela Antioch. Chron.

Hoc regni Antiochi octavo anno ad horam decimam matutinam menſis Peritii, ſive Februarii, die vigeſimaprimâ Antiochia terræmotum paſſa eſt.

Iuſtin. l. 38.

Antiochus tribus præliis victor, cùm Babyloniam occupaſſet, magnus habere cepit: itaque omnibus ad eum populis deficientibus, nihil Parthis reliqui præter patrios fines fuit.

Phraates Demetrium in Syriam ad occupandum regnum cum Parthico præſidio mittit, ut eo pacto Antiochus ad ſua tuenda à Parthiâ revocaretur. Interim, quoniam viribus non poterat, inſidiis Antiochum ubique tentabat. Rex exercitum ſuum propter mul-

Digitized by Google

Seleuc. an. 182. titudinem hominum per civitates in hyberna diviſit, quæ annonæ exactione, & militum injuriis ab illo

in Excerpt Valeſ. p. 734 alienatæ ſunt: ubi præ aliis Athenæus Antiochi dux per ſingula hoſpitia gravi inſolentiâ eſt uſus. Cùm gravari ſe annonæ exhibitione & injuriis militum civitates, per quas Antiochus exercitum in hyberna diviſerat, ægrè ferrent, ad Parthos deficiunt, & die ſtatutâ omnes inter ſe diviſum exercitum per inſidias, ne invicem ferre auxilia poſſent, aggrediuntur. Quæ cùm nunciata Antiocho eſſent, auxilium proximis laturus, cum eâ manu quæ ſecum hyemabat, progreditur. In Antiochi tabernaculo hirundines nidum fecerant, quo prodigio neglecto prælium ille commi-

Iul. Obſeq. de Prodig. ſit. Et quidem adverſus Phraatem, quem in itinere obvium habuit, fortiùs quàm ejus exercitus dimicavit: ad poſtremum tamen à ſuis deſertus, occiſus eſt.

Valeſ. Exc. pag. 371. Primus author fugæ, & Antiochi deſertor Athenæus fuit, qui brevì meritas pœnas luit: delatus enim ad pagos, quos in hoſpitiis vexaverat, ab omnibus tecto excluſus eſt, cunctiſque alimenta ei negantibus, huc & illuc per regionem errabundus tandem fame interiit.

Totus Antiochi exercitus, eo interfecto, in capti-

Iuſtin. l. 42 vitatem abductus, eum Phraates ſuperbè & crudeliter tractavit. De ejus morte multa apud authores. Ap-

Syriac. pianus ait Antiochum cum Parthis prælio congreſſum & victum, ſibi manus intuliſſe: Joſephus, Grotius, Juſtinus, & Julius Obſequens in hoc prælio occiſum

Chron. memorant: Euſebius Arſacem eum interfeciſſe: Æ-

l. de anim. c. 34. lianus rebus malè geſtis, de loco quodam ſe præcipitem dediſſe.

Iuſtin. l. 38. c. 10. Poſt Antiochi mortem, Phraatem penitere dimiſſi

Demetrii cœpit, ad quem retrahendum cùm turmas equitum feſtinatò miſiſſet, Demetrium hoc ipſum metuentem, jam in regno Syriæ miſſi à Rege invenerunt; fruſtraque omnia conati, ad Regem ſuum reverſi ſunt. Seleuc. an. 182.

Phraates Antiocho exequias regio more fecit; ſed antequam ſepeliret, illius bibacitatem redarguens, in hæc erumpit: AUDACIA TE PARTIM FEFELLIT, ANTIOCHE, PARTIM VINOLENTIA: SPERABAS ENIM IN MAGNIS POCULIS REGNUM TE MEUM EBIBITURUM. Poſt autem exequias, filiam Demetrii Nicatoris, quam ſecum Antiochus adduxerat, captus amore virginis, uxorem duxit. *Athen.l.10.*

Antiochus magnanimus Rex, moribuſque manſuetus fuit, clementiâ excelluit: in conviviis ſplendidus, ſed bibax: ſummopere venationi deditus, ob id SIDETES, id eſt Venator, nuncupatus eſt. Cùm ſemel in venatione feras inſectans, ab amicis & famulis aberraſſet, caſam hominum egenorum intravit: cùmque inter cœnandum mentionem Regis intuliſſet, reſponſum eſt, eſſe Regem alioqui bonum, ſed qui pleraque amicis, pravis hominibus mandaret, & negligeret, ac præ nimio venandi ſtudio ſæpenumero res neceſſarias omitteret. Ac tunc quidem tacuit: ſub lucem autem cùm ad caſam venirent ſatellites, & allatâ purpurâ diademateque agnoſceretur: Ab eo, inquit, die quo vos recepi, heri primùm veros de me ſermones audivi. *Plutarch. in Apopt.*

Antiochus Evergetes regnavit annos novem juxta Euſebium, quem ſequuntur Mercator, Genebrardus, Gordonus & Torniellus: Bucholcerus & Temporarius

Digitized by Google

Seleuc. dant ei ſeptem tantùm : Funccius & Vignerius tri-
an. 182. buunt ei duodecim. Ex nummis confirmatur Euſebius. Reliquit ex Cleopatrâ uxore & cognatâ filium unicum Antiochum, vulgò Cyzicenum, ſed alio illuſtri cognomine, ut mox dicemus, donatum, qui Syriæ regnum etiam occupavit.

NUMMI ANTIOCHI EVERGETIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

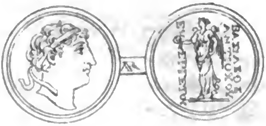
Caput diadematum : in averſâ parte aquila cum palmâ, Tyri monogrammate, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΔΟΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. id eſt, REGIS ANTIOCHI AN. 174. TYRI SACRÆ ASYLI.

Ad Antiochum VII. Demetrii Nicatoris fratrem pertinet
1. Mach.15. hic nummus, cùm ſacra Scriptura anno Seleucidarum 174. in terram patrum ſuorum abiiſſe refert, cujus veritatem litteræ numerales ΔΟΡ. in nummo cuſæ, hunc annum deſignantes, illuſtrant.

Digitized by Google

illuſtrant. Aquila Ægyptiorum Regum inſigne, in gratiam Cleopatræ in nummo Antiochi percutitur, quam Alexander Theopator & Demetrius Nicator, ipſius Reginæ mariti, in nummis jam vulgaverant.

A Tyriis percuſſus eſt jamdudum hic typus, ſed nova eſt ΙΕΡΑΣ ΑϹΥΛΟΥ in eorum nummis epigraphe, quod privilegium, hoc Seleucidarum anno 174. ab Antiocho Evergete ob præſtitum ſingulare initio regni ſui ab iis auxilium, videtur conceſſum; unde Tyrii æram computarunt. Apud Euſebium in ſecundo Probi Imp. anno, 402. Tyriorum annus, & in nonâ actione Concilii Calchedonenſis, poſt Conſulatum Zenonis & Poſthumiani, 574. numeratur: unde caput ejus æræ non in hunc Seleucidarum 174. annum, ſed in 187. incideret, poſt Demetrium Nicatorem Tyri occiſum, qui urbem illam religione templi ſe defenſurus, ut ait Juſtinus, petierat: ergo Tyrus jam aſylus erat; quod nummi etiam ipſius Demetrii poſt ejus è Parthiâ reditum ſignati confirmant. Tyriorum igitur, indubitatâ nummorum illius urbis, tum ante hunc annum ſine ΙΕΡΑΣ ΑϹΥΛΟΥ epigraphe, tum hoc anno & ab illo, cum hâc immunitate, continuò ſignatorum fide, epocha anno Seleucidarum 174. primo ſcilicet Antiochi Evergetis regni anno, ſtatuenda eſt. *lib. 39. c. 1.*

Ex Thesauro Patini fol. 36.

Caput diadematum, in averſâ parte victoria gradiens, dextrâ coronam, ſiniſtrâ palmam, cum epigraphe,

Qq

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. id eſt Regis Antiochi Benefici.

Hunc nummum Patinus vulgavit; ad quemnam ex Antiochis referri debeat, dubius: *Quis*, ait, *ſit ille Rex, alter conjiciat; nullam legimus mentionem apud veteres factam* ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. Porphyrius tamen in Euſebio Antiochum Demetrii fratrem ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ appoſitè nominat, quem ΣΩΤΗΡΑ & ΕΥΣΕΒΗΝ Joſephus appellat, *lib. 13. c. 12.* ſed nummi ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ tantùm meminerunt. Plurimi Antiochum, Sidetem appellant, quòd venationi ſummopere deditus fuerit: *Sid* enim in linguâ Phœniciâ venationem ſonat; ſed id cognomen minùs decorum in nummis non uſurpatur. Suppoſititia eſt ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΣΕΔΗΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ apud Goltzium epigraphe; cautè legendus eſt hic author, ut ſæpe monuit Ezech. Spanhemius.

Victoria cum coronâ & palmâ gradiens, ad victoriam de Tryphone relatam ſpectat.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in aversâ parte planta ſeu flos lotus, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ϛΟΡ. id eſt, an. 176.

Plantam in nummo Antiochi pictam, eandem eſſe putat Spanhemius cum herbâ Commagene à Plinio commendata: id exiſtimat vir cl. quòd hanc in nummo Commageno, utpote natali ſolo ſingularem, obſervaverit. Sed lotus Ægyptia eſt, ca-

Diſſert. 3. l. 25. c. 3.

put habens inſtar papaveris, ex quo flos, caulis & fructus prodeunt, qualem frequentes Ægypti Mauritaniæ & Siciliæ nummi exhibent, ad denotandam regni fertilitatem, cui ſpicas hîc vides adjunctas.

Litteræ ςOP numerales indicant annum Seleucidarum 176. tertium verò regni Antiochi. Plures alios cum eodem typo, ſed cum diverſis imperii ejus litteris reperire eſt, quos prætermittimus: ΔOP. 174. EOP. 175. ςOP. 176. ZOP. 177. HOP. 178. AΠP. 181. BΠP. 182.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte triremis cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΥΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. & infrà litteris HOP. an. 178.

Iterum prodit nummus Tyriorum in honorem Antiochi Evergetis ſignatus, non cum aquilâ, ut in ſuperiori, ſed cum triremi, ſolito eorum ſymbolo. Ipſi conceſſam urbi immunitatem à benefico Principe publicis monumentis conſignare ſolliciti, ſacræ & inviolabilis, ut ſuprà diximus, attributa in hoc nummo percutere pergunt: unde confirmatur epocha Tyri anno Antiochi Evergetis primo à nobis in ejus nummo indicta, & non ab Alexandro Zebinnâ, aut à Cleopatrâ & Antiocho conceſſa, ut quidam exiſtimarunt.

Litteræ HOP. ad annum Seleucidarum 178. annum verò quintum regni Evergetis ſpectant. *Vſſer. Imp. Maced. pag. 111.*

Ex Musæo nostro.

Caput diademate cinctum, cum literis ΘΟΡ. id eſt, an. 179. in averſâ parte triremis & epigraphe, ΑΝ-ΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΙΔΩΝΙΩΝ. id eſt Antiochi Regis Sidoniorum..

Sidonii Demetrio legitimo Syriæ Regi contra Tryphonem ſemper adhærentes, uſque ad ipſius captivitatem, ut anno Seleucidarum 174. obſervavimus, numiſmata tanquam publicum fidei ſuæ monumentum percuſſerunt: ſed poſtquam Antiochus Evergetes ejus frater, occiſo tyranno regnum occupavit, ſe etiam ipſius imperio ſubjicere non recuſarunt; cujus nobis teſtis eſt hic nummus cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟ-ΧΟΥ, & litteris ex parte illius capitis ΘΟΡ. ſignatis, annum Seleucidarum 179. arguentibus, & annum illius regni ſextum.

Ex Schedis num. M. Rodolphi Imp.

Caput diadematum, in averſâ parte aquila cum pal-

mâ & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, & monogrammate ΤΥΡ. ΙΕ. ΑΣ. ΠΡ. id eſt, TYRI SACRÆ ASYLI. an. 180.

Similem typum Tyrii anno 174. Seleucidarum, primo ſcilicet regni Antiochi Evergetis in ejus honorem percuſſere, de quo, ut & de illius urbis immunitate egimus. Differt tantùm hic nummus à ſuperiore litteris ΠΡ. numeralibus annum Seleucidarum 180. regni verò Antiochi ſeptimum deſignantibus. At cùm de aquilâ in nummo ipſius Regis ſignatâ nihil retulimus, non injucundum erit in memoriam revocare illam à Tyriis in Alexandri Theopatoris & Demetrii Nicatoris nummis percuſſam in honorem Cleopatræ tanquam Ægypti ſtemma, cujus auxilio Syriæ regnum ipſi occupaverant, eamque in uxorem ſibi copulaverant; ſed cùm ipſa Antiocho mariti etſi viventis fratri, matrimonio copulata, nihil mirum ſi aquila rurſus in ſponſi novi honorem in nummis Tyriorum iterum prodeat.

EX MUSÆO ABB. DE CAMPS.

Caput diademate cinctum, in averſâ parte ſtat Pallas tunicata & galeata, dextrâ victoriolam ſuſtinet, ſiniſtrâ haſtam cum ſcuto, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΑΠΡ. id eſt an. 181.

Minerva in nummo ut bellorum præſes ſignata videtur ab

Antiocho : ut ipſe enim bellum contra Tryphonem & Judæos jam optimè geſſerat, & mox contra Phraatem Parthorum Regem, quaſi victoriam ipſâ duce relaturus, jam ipſa eam manu gerit, quam Palladi tanquam Πάρεδρον ſeu aſſeſtricem dari narrat Phurnutus. Hæc Dea à Macedonibus peculiariter culta fuit, & ab Alexandro M. templis & in Cyrno ſeu Corſicâ, & in Ilio, quod nulli magnificentiâ concederet, honorata. Antiochus, ut Syriæ Reges genus à Macedonibus detrahentes, eam quaſi ſervatricem exercitus ſui contra Phraatem invocat, in vexillis erigit, & in nummis percutit.

Litteræ ΑΠΡ. annum Seleuc. 181. & octavum imperii Antiochi, quo ille occupandum contra Parthos bellum ratus, exercitum, quem multis finitimorum bellis induraverat, comparabat.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in averſâ parte lotus & ſpicæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΠΡ. id eſt, an. 182.

De loto & ſpicis ſuprà dictum eſt. Similis ſæpè typus in Antiochi Evergetis nummis cum variis Seleucidarum annorum notis occurrit : hic annum 182. exhibet, qui nonus Antiochi regni computatur. Aſcendit ipſe, ex Machabæorum 1. libro, nummis confirmantibus, in terram patrum ſuorum, anno 174. deſinente ſcilicet, ſiquidem Demetrii nummi eundem annum ſignant. Totum Antiochi regnum ex Hiſtoricis ad novem annos protenditur, qui de incœptis intelligendi ſunt : occiſus enim eſt ille hyeme, anno Seleucidarum 182. deſinente.

Digitized by Google

DEMETRIUS REDUX. Seleuc. an. 183.

DEMETRIUS Nicator obſidione Parthorum liberatus, & fratre Antiocho in Parthiâ occiſo, in regnum reſtitutus, cùm omnis Syria in luctu propter amiſſum exercitum eſſet, ita ſe regebat, quaſi Parthica ipſius ac fratris bella, quibus alter captus, alter occiſus erat, proſperè geſſiſſet: & ita, pro innatâ ſuperbiâ & morum aſperitate, ſuperbè crudeliterque cum ſubditis egit, ut hos brevì iterum ad defectionem coëgerit. *Iuſtin. l. 39.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 183. Hyrcanus, qui auditâ morte Antiochi confeſtim ad urbes Syriæ duxerat exercitum, ratus quòd inventurum ſe eas vacuas propugnatoribus, Medabam obſedebat.

Ioſeph. l. 13. 17.

Liv. l. 59. Oroſ. lib. 5. c. 10.

Ptolemæus, vulgò Phyſcon, ob nimiam crudelitatem ſuis inviſus, incensâ à populo regiâ, clam Cyprum profugerat; ſed cùm audiiſſet ſorori ejus Cleopatræ, quam ductâ ejus filiâ repudiarat, regnum à populo eſſe datum, ille contracto mercenario exercitu bellum ſuſcepit. Cleopatra autem Regina, cùm ſe fratris Phyſconis bello urgeri videret, auxilium à Demetrio genero ſuo reduce per legatos petiit, pretium auxilii regnum Ægypti promittens; cujus potiundi ſpe illectus, bellum Ægypto inferre decrevit.

Iuſtin. l. 42.

Phraates Parthorum Rex, cùm bellum in ultionem tentati ab Antiocho Evergete Parthici regni in Syriam movere ſtatuiſſet, Scytharum motibus ad ſua defendenda revocatus eſt: namque Scythæ in auxilium Parthorum adverſus Antiochum mercede ſollicitati, cùm confecto jam bello ſuperveniſſent, & calumniâ tardiùs lati auxilii mercede fraudarentur, dolentes tantum iis itineris fruſtra emenſum, cùm vel ſtipendium pro vexatione, vel alium hoſtem ſibi dari poſcerent, ſuperbo reſponſo offenſi, fines Parthorum vaſtare cœperunt.

Ioſeph. Ant. l. 13. c. 17.

Medabam Hyrcanus non ſine labore, ſexto demum obſidionis menſe vi cepit: deinde Samegam cum vicinis oppidis, & inſuper Sicima atque Garizim, cum gente Chutæorum quæ accolebant templum inter Jeroſolymitani.

Demetrius

Demetrius copias in Ægyptum deduxerat, Pelu- *Seleuc. an. 184.* ſiumque oppugnabat: Hyrcanus hujus belli occaſionem nactus, Idumææ urbes cepit, Adora & Mariſſam. Subjugatis omnibus Idumæis, edixit ut circumciderentur, niſi mallent è propriis pelli ſedibus: at illi amore patriæ admiſerunt & circumciſionem, & reliquam juxta Judaïcos ritus vivendi formulam.

Abſente Demetrio, Antiochenſes primi execrantes *Iuſtin. l. 39.* ejus ſuperbiam, quæ converſione Parthicâ intolerabilis facta erat; mox Apameni, cæteræque civitates exemplum ſequutæ, ab eo defecerunt, dum aliena affectat. Hac defectione auditâ, Demetrius ex Ægypto *Ioſeph Ant. l. 13. c. 17.* in Syriam rediit, & Cleopatra Ægyptia, ejus orbata præſidio, opibus Ægypti navibus impoſitis, ad filiam & Demetrium generum profugit.

Antiochenſes miſerant ad Ptolemæum Phyſconem, rogantes ut aliquem ex Seleuci genere iis daret, quem poſſent Regem ſibi conſtituere. Ptolemæus indigna- *Iuſtin. l. 39.* tus contra Demetrium ob bellum contra ſe ab eo illatum, immittit juvenem quendam Ægyptium, Pro- *Athen. l. 5.* tarchi negotiatoris filium, qui regnum Syriæ armis repeteret, compoſitâ fabulâ, quaſi per adoptionem Antiochi Regis receptus in familiam regiam eſſet: nec Syris quemlibet Regem aſpernantibus, ne Demetrii paterentur ſuperbiam, ut filium Alexandri Theopatoris Regis; & ideo ipſum Alexandrum etiam dictum refert Porphyrius, ſed à Syris ZABINAM cognomi- *in Euſeb. Scalig.* natum, quòd emptum mancipium haberetur.

Digitized by Google

NUMMI DEMETRII.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum cum promiſſâ barbâ, in averſâ parte Jupiter ſedens cum victoriolâ & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΔΠΡ. Δ. id eſt an. 174. Damaſcenorum.

Demetrius è Parthiâ redux, prolixâ barbâ, Parthorum more, hîc exhibetur, quam in captivitatis memoriam, ſeu propter luctum mortui Antiochi fratris, in aliquot tempus nutrivit. De Jove ſedente cum victoriâ, ſæpe dictum eſt. Rex antiquas Dei & Nicatoris appellationes retinet. ΔΠΡ. litteræ numerales ad annum Seleucid. 184. ſpectant. Nummus à Damaſcenis, ut opinamur, percuſſus.

Ex Musæo nostro.

Caput idem, typus & epigraphe ſimilis cum littera Δ.

Demetrius iiſdem titulis & cognominibus inſignitus cum eâdem barbâ prodit, idem typus & epigraphe, præter litteras annum Seleucidarum denotantes, ſolâ initiali Δ. notatus, quam ad Damaſcenos in ſuperiori nummo revocavimus.

Ex Musæo nostro.

Caput barbatum & diadematum, in aversâ parte Apollo ſtans, dextrâ telum, ſiniſtrâ innixus arcu, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ.

Apollo ad originem Seleuci ſpectat, ex quo ſe genus derivaſſe Demetrius gloriatus, Syros naturalem eorum Regem eſſe monet, nec tyranni partes contra ſe & filios ſuos Syriæ regni hæredes legitimos amplecti poſſe, ſe Deum Victoremque inſcribere perſeverat, quaſi tyrannum jamjam profligaturum.

Digitized by Google

Seleuc.
an.184.

ALEXANDER II.

ALEXANDER, ab aliis, homo novus, à Ptolemæo Phyſcone adverſus Demetrium Nicatorem ſubornatus, ab Athenæo Antiochi Epiphanis filius ſuppoſititius dicitur, cum ingentibus ab Ægypto auxiliis miſſus, Antiochiam tandem pervenit, & ab Antiochenſibus anno Seleucidarum centeſimo octuageſimo quarto Rex ſalutatus eſt, nomenque Alexandri ſibi vindicavit.

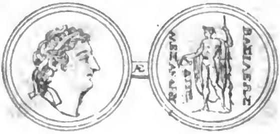
lib. 5. c. 17.
Iuſtin. l. 39.

Corpus Antiochi Evergetis interfecti à Rege Par-

Digitized by Google

thorum, in loculo argenteo ad ſepulturam in Syriam Seleuc.
remiſſum, Antiochiam pervenit; quod cum ingenti an. 184.
ſtudio civitatum, & Regis Alexandri ad firmandam fabulæ fidem excipitur. Quæ res illi magnum favorem popularium conciliavit, omnibus non fictas in eo, ſed veras lacrymas exiſtimantibus.

NUMMUS ALEXANDRI II.

Ex Musæo nostro.

Caput juvenile diadematum : in averſâ parte Bacchus ſtans cum pallio, dext. cotylum, ſin. thyrſum gerente, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΔΙΙΡ. id eſt, Regis Alexandri. an. 184.

Epigraphe ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ in averſâ parte capitis diademate inſigniti, cum litteris numeralibus ΔΠΡ. annum Seleucidarum 184. notantibus, nummum ad Alexandrum II. contra Demetrium Nicatorem miſſum pertinet: præclarus ſanè eſt, & ad chronologiam Syriæ Regum hiſtoriæ valde utilis, qui tyrannum hoc anno Regem à rebellibus Syris ſalutatum, & in rei memoriam hoc æternum monumentum percuſſum demonſtrat.

Neſcio quid ſomniarit Goltzius, dum vile & contumelioſum

Digitized by Google

Seleuc. ΖΕΒΕΝΝΟΤΣ cognomen, mancipium ſonans, in illius num-
an. 184. mis vulgavit: in iis omnibus ſola Regis Alexandri appellatio obſervatur. Illius effigies facilè ab Alexandro Theopatore diſtinguitur.

In averſâ parte ſtat Bacchus, cujus ſingularis apud Syriæ Reges cultus, de quo ampla in ſecundo Machabæorum libro fit mentio: de illius thyrſo & poculo ſolitis illius tributis infrà dicendum.

an. 185. Multæ ad Alexandrum deficiunt civitates. Utinam
lib. 5. c. 13. haberemus Demetrii vitam & res geſtas, quas memoriæ tradidit Athenæus in libro de Regibus Syriæ, non tam obſcura nobis in hoc anno Demetrii cum Alexandro facta ſupereſſent. Alexander in omnibus rebus lenis ac manſuetus, Demetrius verò omnibus inviſus. Utroque copias undique colligente, Ptolemæus Demetrio ſemper infenſus, novas continuò Alexandro ſuppeditabat.

NUMMI DEMETRII NICATORIS.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum & barbatum, in poſteriori aquila

fulmini inſiſtens, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. litteris ΕΠΡ. id eſt, anno 185. & M. MARATHENORUM. Seleuc. an. 185.

Litteræ in nummis non levis ſunt momenti, numerales in hoc annum Seleucidarum 185. notant, in quo Demetrius partem regni à tyranno occupatam recuperare conatur. Initialis M. ad Marathenos non obſcuros Phœniciæ populos ſpectat, qui *Mil. l.t.11.* conſtantes in fide erga Demetrium perſeverant, dum Antiochenſes & ſeditioſi alii, in legitimum principem rebelles tyrannique fautores ſe præbent. Cæteræ litteræ præpoſitorum monetæ cudendæ ſunt monogrammata. De aquilâ, Regum Ægypti inſigni, in gratiam Cleopatræ Demetrii uxoris percuſſâ, ſæpius dictum eſt.

EX SCHEDIS RODOLPHI IMP.

Caput diadematum, in averſâ parte aquila cum palmâ & roſtro navis, cujus epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. cum ſolito Tyriorum monogrammate, ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. & ΕΠΡ., id eſt, SACRA ASYLUS. an. 185.

Nummus Demetrium barbâ prolixâ ſpoliatum exhibet, quam hoc Seleucidarum anno 185. exeunte depoſuiſſe arguit. A Tyriis in illius honorem percuſſus, cum aſyli jure ab Antiocho fratre conceſſo: unde illorum æra à nobis primo An-

Seleuc. tiochi Evergetis anno aſſignata, magis ac magis confirmatur, an. 185. nec anno 187. poſt illius ſcilicet mortem, unquam convenire poteſt. Ut autem in ſuperiori Marathenorum nummo Phœnices Demetrii partibus adhærere affirmavimus, Tyrii hujus provinciæ clariſſimi, tanti à fratre Antiocho beneficii memores, fidei monumentum erga legitimum Regem hoc numiſmate oſtendunt.

De aquilâ & monogrammate Tyriorum dictum eſt.

NUMMUS ALEXANDRI II.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in poſteriori Bacchus ſtans, pallio amictus, dextrâ cotylum, ſiniſtrâ thyrſum gerens, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΕΠΡ. id eſt, an. 185.

Similem Alexandri II. cum Bacchi typo nummum ſuprà vulgavimus, uno Seleucidarum anno diverſo: prior enim ΔΠΡ. annum 184. hic verò ΕΠΡ. ſequentem 185. exhibet, qui ſecundus regni ipſius eſt computandus. Plurimi intra unum aut alterum annum Alexandri geſta fuiſſe exiſtimant, ſed ad multos alios prolata demonſtrabuntur.

De Baccho in ſuperiori actum eſt, de illius poculo & thyrſo reſtat dicendum. Thyrſum Bacchi omnes norunt; haſta eſt ſive virga frondibus veſtita, aut etiam pampinis ac foliis hederæ obtecta,

obtecta, in cujus extremitate cuſpis vel mucro formâ coni pinei. Poculi nomen, quod Bacchus in nummis geſtat, alii ſcyphum, alii cantharum dixerunt. Apud Macrobium cantharus Baccho ſacer eſt, ut Herculi ſcyphus: uterque auribus hinc & illinc prominet; at poculum noſtrum unâ tantùm parte auritum eſt, cujus nomen nos docet Athenæus. Cotyli, inquit, pocula ſunt unâ parte tantùm aurita; quod poculi genus Baccho peculiare eſt, quo initiatis ac peritis ejus religionis vinum affunditur. *5. Saturn. c. 12.* *lib. 11. c. 7.*

Prælium tandem inter Demetrium & Alexandrum circa Damaſcum commiſſum eſt: in eo Demetrius vincitur; & cùm undique circumſtantibus malis premeretur, refugiens è pugnâ ad Cleopatram uxorem in Ptolemaïdem, etiam ab eâ excluſus eſt. Ab uxore igitur & à filiis deſertus, & cum paucis ſervulis relictus, Tyrum religione templi, in quo Aſylus à fratre Antiocho Evergete conceſſus erat, ſe defenſurus petiit. Illuc ingredi prohibitum, cùm navem ingrederetur trucidatum fuiſſe tradit Porphyrius: navi primùm egredientem præfecti juſſu interfectum, Juſtinus: ab inimicis captum, & diu miſerè vexatum, tandem occiſum, Joſephus: ab uxore Cleopatrâ interemptum fuiſſe, Livius & Appianus referunt; anno poſt reditum quarto, ut notat Euſebius. SELEUC. an. 186. *Porph. in Euſeb.* *Ioſeph. l. 13.* *Iuſtin. l 39.* *lib. 60.* *Syriac.* *Chron.*

Demetrius Nicator pravo fuit ingenio & moribus, ſuperbus, crudelis, ſuiſque exoſus. Stirps autem Seleuci Philopatoris, ex quâ originem ducebat, malè ob ſuperbiam ac ſævitiam audiebat. Regnavit ferè duos annos quietos: quinque, maximâ parte regni uſurpatoribus occupatâ: novem ſine regno in Parthorum captivitate: quatuor denique è Parthiâ redux, incœptos ſcilicet, in totum viginti: & ut Alexandrum I. è re- *Valeſ. Exc.*

Digitized by Google

SELEUC. an. 186. gno expulit, pariter ab Alexandro II. ex imperio expulſus eſt. Reliquit Seleucum & Antiochum filios, unamque filiam, quam Phraates Parthorum Rex matrimonio ſibi copulavit.

NUMMUS DEMETRII NICATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in averſâ parte aquila ut ſuprà, cum epigraphe ſolitâ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ϚΠΡ. id eſt, REGIS DEMETRII TYRI SACRÆ ASYLI, an. 186.

Hic nummus Demetrii anno Seleucidarum 186. percuſſus, eum ante hunc annum non interfectum fuiſſe evincit, præſertim cùm à Tyriis, in cujus urbe illum occiſum narrant, ſignatus fuerit. Demetrii cædes hoc exeunte anno inimicorum ipſius fraude ac dolo, nec conſentientibus ipſis Tyriis, perpetrata videtur.

Sacræ & Aſyli in nummo Tyriorum epigraphe, & Deme-

trius ad eorum urbem, teſte Juſtino, cum paucis ſervulis delatus, ut ibi ſe templi religione tueretur, ſatis arguunt æram Tyriorum ab Aſylo conceſſo computatam, ad annum regni Antiochi Evergetis primum, ut ſuprà diximus, ex tot numiſmatum fide, eſſe revocandam.

NUMMI ALEXANDRI II.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in averſâ parte Jupiter ſedens, dextrâ victoriolam, ſiniſtrâ haſtam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΡΟΥ. & litterâ Δ. id eſt ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.

Similis Jovis cum victoriolâ ſedentis typus in duobus Demetrii Nicatoris nummis anno 184. percuſſis cum eâdem initiali litterâ Δ. quos ad Damaſcenos retulimus, à nobis vulgatus eſt: hunc verò hoc anno 186. ab iiſdem populis in honorem Alexandri victoris ſignatum arbitramur: prælio enim inter utrumque circa Damaſcum commiſſo, Damaſceni profligato Nicatore Alexandrum Regem acclamarunt. *Porphyr. in Euſeb. Chr.*

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput radiatum & diadematum, in averſâ parte Pallas ſtans, dextrâ victoriolam, ſiniſtrâ haſtam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, & littera E. id eſt, ΕΜΙΣΩΝ.

Alexander coronâ radiatâ, trito, ſed ſuperbo Syriæ Regum ornamento inſignitus hîc conſpicitur. Pallas cum victoriolâ vulgò poſt profligatum hoſtem in nummis Regum percuſſa videtur. Hanc Deam ſummo honore coluerunt Syri, illamque in bellis ut aſſeſtricem ſunt venerati; ideo hîc ab Emiſis quaſi ejus auxilio Alexander Demetrium ſuperaſſet, victoriâ inſignis progreditur. Emiſa juxta Libani regionem ſita eſt, non longè à Damaſco, versùs quam commiſſum narrat Porphyrius inter Reges prælium.

Am. Marc. l. 14. c. 26. Euſeb. Chr.

Ex Musæo nostro.

Caput idem, in poſteriori parte duplex cornucopiæ conjunctum, infrà palmæ ramus, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. & litteris ΑΠ. id eſt, ΑΠΑΜΕΩΝ.

Digitized by Google

Duplex cornucopiæ ad deſignandam ſub Alexandri imperio futuram omnium rerum abundantiam in nummo percutitur: cujus ſymbolum eſt, in memoriam cornu illius Amalthææ capræ, quod Jupiter nutricibus dedit cum eâ facultate, ut quidquid optaſſent, id illis ex eo largiter ſuppeditaret. Litteræ ini- *Iuſtin. l. 38.* tiales Α Π. Apamenſes denotant: ipſi enim poſt Antiochenſes *c. 10.* à Demetrio defecerunt. Palmæ ramum, civitatis illius ſymbolum, in Tryphonis nummis arguimus.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in averſâ parte duo cornucopiæ cum teniis & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, & litteris ΣΑ. id eſt, ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ.

Duo cornucopiæ, ſed variâ figurâ, altero ſcilicet ab altero interjecto, pro eodem abundantiæ ſymbolo iterum exhibentur. Triſtanus ſimilem typum cum capite radiato, in parte anteriori quidem, Alexandro M. Antonii & Cleopatræ filio tribuit, cum feliciori fato ad Alexandrum noſtrum revocare poterat: nummi forma, tota ad Syriæ Reges ſpectat. Illum coronâ radiatâ inſignitum affirmat nummographus ab imitatione radiorum Solis, quòd ipſe à veſanis parentibus Sol cognominatus ſit, ut Cleopatra ſoror, Luna dicta eſt: ſed hoc vulgare Syriæ Regum capitis ornamentum eſt. Non minùs labitur Triſtanus, dum utriuſque cornucopiæ tenias pro duobus ſceptris interpretatur.

Initiales litteræ ΣΑ. Samoſatenſes indicant, in quorum urbe Samoſatâ Commagenes provinciæ Syriæ metropoli ſignatus eſt nummus, cujus ſymbolum eſt ſpica, infrà percuſſa.

Seleuc.
an. 186.

SELEUCUS V.

Iuſtin l. 39. SELEUCUS V. Demetrii Nicatoris & Cleopatræ filius natu major, ſtatim patre interfecto, etiamſi Alexander majorem Syriæ partem occuparet, diadema ut legitimus regni hæres ſumpſit: *Liv. Epit. l. 69.* ſed quoniam id injuſſu matris fecit, ipſa multùm indignata, ſagittâ ſuâ manu emiſsâ illum confixit; *App. Syr.* ſive metuens ne ille patris à ſe proditi necem ulciſceretur, ſive eodem furore gerens omnia.

Digitized by Google

ANTIOCHUS VIII.

Seleuc. an. 187.

ANTIOCHUS VIII. Demetrii Nicatoris & Cleopatræ minor filius, poſt fratris mortem, Athenis, quò ſtudiorum causâ miſſus fuerat, Syriæ Rex contra Alexandrum à matre conſtituitur, ut nomen Regis penes filium, jus autem imperii penes ipſam eſſet. Id apertè confirmant nummi ſequentes, in quibus caput & epigraphe matris filio præponuntur.

App. ſyr.

Iuſtin. l. 39.

NUMMUS
CLEOPATRÆ ET ANTIOCHI.

Ex Thesauro Regio.

Capita jugata, unum muliebre velatum & diadematum, alterum virile, pariterque diademate inſignitum: in averſâ parte aquila fulmini inſiſtens, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, in areâ ΞΠΡ. id eſt, an. 187.

Duo illa capita jugata Cleopatram & Antiochum filium natu minorem, non autem Antiochum Evergetem, vulgò Sidetem, ejus cognatum & maritum, ut quidam exiſtimarunt, exhibent: *Io. Faber.* dubium tollunt litteræ numerales ΞΠΡ. annum 187. Seleucidarum deſignantes, in quo Cleopatra furiosâ dominandi cupiditate Demetrium virum, victum ac fugitivum, interficiendum curavit; & mox quaſi erudita ad domeſticas cædes, Seleucum filium natu majorem manu propriâ occidit, & alterum filium Regem conſtituit, ut ipſa regnaret: ideò diademate hìc inſignitur, filio Regi in numiſmate præponitur, in averſâ parte nomen ipſius priùs inſcribitur, aquila denique Ægyptiorum inſigne

ſigne

ſigne percutitur, manifeſta hæc totius vis imperii penes ipſam argumenta.

Alexander ut regnum adeptus eſt, fœdus feriit cum Hyrcano Judæorum Pontifice, qui mox poſt Antiochi Evergetis cædem defecerat à Regibus Syriæ; jamque nec ut ſubditus, nec ut amicus ullam illis ferebat opem ampliùs, & maximis ſucceſſibus res ejus auctæ ſunt Alexandri tempore: nam ipſe totus contra Antiochum & Cleopatram occupatus, ſibi ab illis ſolis metuens, res in Syriâ roborabat.

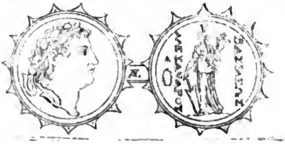
Seleuc. an. 188.

Ioſeph Ant. l. 13. c. 17.

Interea Cleopatra ingenti dominationis cupiditate laborans, populos & milites ad rebellionem contra Alexandrum undiquaque ſollicitabat: cùmque illuſtriſſimi illius duces Antipater, & Cleonius & Æropus ab eo hujus impulſu defeciſſent, urbemque Laodiceam occupaſſent, Alexander eos tandem expugnavit: cæterùm ſingulari animi magnitudine in captos uſus, omnibus pepercit; erat quippe ingenio leni ac placido, & in congreſſu ac ſermonibus mirabili comitate, quapropter ab omnibus amabatur.

Diod. Sic. in Excerpt. Valeſ. p. 577

NUMMUS ALEXANDRI II.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Alexandri coronâ hederaceâ & diademate re-

dimitum: in averſâ parte ſtat figura muliebris cum modio in capite, dext. temonem, ſin. cornucopiæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. & litterâ Δ. id eſt, ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.

Bacchum in Alexandri II. nummis percuſſum jam vulgavimus; ſed in hoc pereleganti Rex ipſe ut alter Bacchus coronâ hederaceâ inſignitur. Cur autem illa Libero patri tributa ſit, aiunt, cùm aliquem fortè dolor capitis urgeret, ejus compreſſu levatum, vinculum intellexiſſe doloris eſſe præſens remedium: hac igitur medicinâ opitulantes, eorum qui nimiùm bibiſſent, caput revinciebant, ob eamque rationem Baccho dedicarunt, qui ut potum invenerit, & malis inde naſcentibus ſuccurrat. Quantus autem fuerit apud Syros Bacchi cultus, teſtes ſunt Machabæorum libri, in quibus Judæi dum Jeroſolymæ ſub Antiocho IV. Liberi ſacra celebrarentur, hederâ coronati Baccho circuire cogebantur. Littera initialis Δ. Damaſci in Cœleſyriâ cuſum arguit nummum, urbemque id nomen accepiſſe referunt à Damaſco quodam hujus nominis, qui à Baccho ipſo Syriam vitiferam faciente excoriatus eſt, quòd vineta ſecuri excidiſſet; unde cèlebris ab hoc tempore illius Dei apud populos in hac urbe veneratio.

Athen. l. 15. c. 15.

Figura muliebris ſtans cum temone & cornucopiæ, Iſis eſt modio inſignita, qualem Oſiris vel filius, vel frater, vel maritus ſolet geſtare. Oſiris autem apud Herodotum idem qui Bacchus: nil mirum igitur ſi Damaſceni ab unâ parte Bacchum, ab alterâ Iſidem percuſſerint. Iſis Servio & Macrobio Terra vel Natura rerum eſt; Oſiris Plutarcho Sol, Terra ſubjacet Soli, ideo Iſidi modius datus eſt, veluti frugum inſigne, ut & cornucopiæ ad rerum omnium abundantiam indicandam: temonem gerit, quòd cùm vela rati prima ſuſpendiſſet, eo etiam uſa ſit.

lib. 2.

Saturn. l. 1. c. 21. de Iſid. & Oſir.

Nummi circulus in modum ſerræ denticulatus eſt: ipſi vocabantur ſerrati, ita in argento contra monetæ adulteratores, in ære verò ad ornamentum effiƈti.

Digitized by Google

NUMMUS ANTIOCHI VIII.

Ex Musæo nostro.

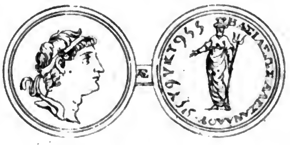
Caput diadematum: in averſâ parte lotus, hinc & inde ſpica cum creſcente Lunæ inverſo, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, & litteris ΗΠΡ. id eſt, an. 188.

Nummus Antiochi VIII. cum litteris numeralibus ΗΠΡ. ſignatus indicat annum Seleucidarum 188. in quo Syriæ regnum ab Alexandro occupatum recuperare conabatur. Solus ſine matris effigie, ſed non abſque ejus nomine, & quidem anteriore ſummum jus penes eam indicante, exhibetur. Lotum cum ſpicis in nummis Antiochi Evergetis ſuprà in abundantiæ ſymbolum percuſſam diximus. Creſcens Lunæ ad urbis cujuſdam ſignum ſpectat.

Cleopatra, cùm nec per milites nec per populos paternum filii regnum recuperare integrum non poſſet, in gratiam Ptolemæi fratris redire tentavit; tandemque ſive quòd Alexander tumens ſucceſſu rerum ſpernere jam ipſum Ptolemæum, à quo fuerat ſubornatus in regnum, ſuperbâ inſolentiâ cœpiſſet, Ptolemæus reconciliatâ ſororis gratiâ deſtruere Alexandri re- Seleuc. an. 189. Iuſtin. l. 39.

Seleuc. gnum, quod odio Demetrii juribus ſuis acquiſiverat,
an. 189. ſummis opibus inſtituit. Mittit igitur ingentia Antiocho auxilia, & filiam Tryphænam, aliis Gryphinam, ei nupturam, ut populos in auxilium nepotis non ſocietate tantùm belli, verùm & affinitate ſuâ ſollicitaret. Nec res fruſtra fuit: nam cùm omnes Antiochum inſtructum Ægypti viribus viderent, paulatim ab Alexandro deficere cœperunt.

NUMMUS ALEXANDRI II.

Ex Musæo nostro.

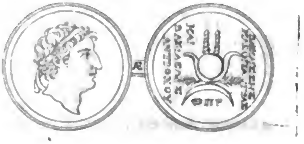
Caput diadematum, in cujus averſâ parte figura barbata & tunicata ſtans, capite tutullato, dextrâ extenſâ neſcio quid, ſiniſtrâ tridentem, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΡΟΥ. & litteris, ut videtur Phœnicibus.

In hoc Alexandri nummo ſolita ejus cum litteris Græcis epigraphe legitur: quid autem characteres reliqui Phœnices deſignent, an ad figuram illam barbatam & tunicatam ſpectent, ambigitur; nec minùs quòd numen exhibeat ipſa figura, incertum eſt.

Digitized by Google

Tridens peculiare Neptuni ſceptrum ad ipſum revocare illam poteſt; barbatus equidem, ſed nec tutulatus nec tunicatus conſpici ſolet, annon potiùs Syrorum numen aliquod, quorum magnus apud ſcriptores antiquos numerus habetur, repræſentat?

NUMMUS ANTIOCHI VIII.

Ex Musæo nostro.

Caput idem Antiochi, & eadem quàm in ſuperiori ejus nummo epigraphe & typus, cum litteris ΘΠΡ. id eſt, an. 189.

Singularis eſt ille nummus, & hîc iterum ſignandus, etiamſi eundem typum exhibeat: litteræ enim ejus numerales diverſæ ſunt à ſuperiori, ΘΠΡ. annum Seleucidarum 189. indicant. Hos Antiochus nummis apponere ſollicitus fuiſſe videtur, dum Alexander nec illos, nec cognomen ipſum ſuis conſignare non admodum curavit.

Alexander, cùm parùm fideret multitudini tum ob vulgi imperitiam rerum bellicarum, tum ob ingenium leve, & rerum novarum avidum, acie quidem dimicare noluit; ſed collectis regiis theſauris, ac ſpoliatis templorum donariis, noctu in Græciam fugere conſtituit. Verùm cùm Barbarorum quorumdam miniſterio Jovis fanum diripere conatus eſſet, deprehen-

Seleuc. an. 190. Valeſ. Exc. pag. 378.

Seleuc. an. 190. ſus, minimùm fuit quin cum toto exercitu illicò confoderetur; tamen fugâ elapſus, Seleuciam versùs contendit: ſed Seleucienſes jam ante ejus adventum compertâ ſacrilegii famâ, ei portas clauſerunt; eà igitur ſpe fruſtratus Alexander, Poſidium, quod malè codices Poſidonium nominant, petiit, ab orâ maris nuſquam recedens.

Lib. 39. c. 2. Aliter rem narrat Juſtinus; ille enim ſic ait. Fit denique inter Alexandrum & Antiochum Reges prælium, quo victus Alexander Antiochiam profugit: ibi inops pecuniæ, cùm ſtipendia militibus deeſſent, templo Jovis ſolidum ex auro Victoriæ ſignum tolli juſſit, facetis jocis ſacrilegium circumſcribens; nam *Victoriam commodatam ſibi eſſe à Iove* dicebat. Interjectis deinde diebus, cum ipſius Jovis ſimulachrum infiniti ponderis tacitè evelli juſſiſſet, deprehenſuſque in ſacrilegio, concurſu multitudinis eſſet in fugam verſus, magnâ vi tempeſtatis oppreſſus, ac deſertus à ſuis, à latronibus capitur, perductuſque ad Antiochum, interficitur. In prælio cum Antiocho commiſſo eum cæſum occubuiſſe narrat Joſephus. *Ant. Iud. l. 13. c. 17.* Cladem exercitus non ferentem, veneno ſeipſum Olymp. CLXVII. an. 2. qui in annum 190. Seleucidarum incidit, ſuſtuliſſe tradit Porphyrius, quem & authoritatè nummorum hîc ſumus ſequuti. *in Gr. Euſeb. Scalig. pag. 227.*

Alexandri II. geſta apud ſcriptores antiquos admodum obſcura ſunt; eum prætermittunt Appianus, Euſebius & alii; illum numerant Joſephus & Juſtinus; ex recentioribus Torniellus intra unum aut alterum annum ejus regnum aſſignat. Juxta Funccium & Temporarium duos annum regnavit. Ex nummis ab anno

184. Seleucidarum regnare incœpit; ſecundùm Porphyrium anno eorumdem 190. mortuus eſt, ſicque annos ſex imperavit; quod confirmare videtur Juſtinus dum ait, Cleopatram Antiochi matrem illius victoriâ inferiorem dignitatem ſuam factam dolentem, ei venenum obtuliſſe; ſed illa quod filio paraverat, eo extincta eſt; idque factum anno Seleucidarum 191. arguunt nummi. Joſephus ait Hyrcani Pontificis res maximis ſucceſſibus auctas fuiſſe Alexandri Zebinnæ tempore, quod longum indicat regnum. Alexander autem Rex erat in omnibus rebus lenis ac manſuetus, in hominum congreſſu diſputare ſolitus de litteris; Philoſophos enim & viros inſignes ad convivium ſæpe accerſiebat. *Seleuc. an. 190.* *Athen. l. 5.*

NUMMI ANTIOCHI VIII.

Ex Musæo nostro.

Caput radiatum & diadematum, in averſâ parte noctua inſiſtens amphoræ diotæ, in imo Dioſcurorum pilei aſtris inſigniti, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΙΣ-ΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, & litteris qp. id eſt an. 190.

Litteræ numerales qp. anno Seleucidarum 190. nummum

Digitized by Google

hunc Antiochi VIII. cum ſolitâ anteriori Cleopatræ matris epigraphe, ſignatum arguunt. ϙ, Κόππα eſt antiquorum, littera ſeu nota numeralis exoleta, numerum 90. ſignificans: Latini eâ uſi ſunt pro q, quam inter P & R collocarunt; recentiores verò Græci pro ϙ numerali ſubſtituerunt ϛ.

Ad quid noctua inſiſtens amphoræ diotæ, nummorum Athenienſium ſymbolum (quod Julius Pollux Atticorum diobolum appellat) in nummis Syriæ Regum? an illud Antiochus in memoriam Athenarum, ubi diu moratus fuerat ſtudiorum causâ à matre miſſus, ſignari voluit? Noctua autem in Athenienſium nummis cuſa eſt ut ales Minervæ ſacra; illa Athenis in arce templum habebat, cujus tutelæ urbs & regio erant commiſſæ. Noctua amphoræ inſiſtit, quòd Athenis præſtantiſſima fictilia conficerentur, & Athenienſes primi illorum inventores fuiſſent.

Duo pilei in imo nummi, aſtris ornati, juxta nota & familiariæ in nummis antiquis ſymbola, Dioſcuros innuunt: eos urbes ferè omnes maritimæ venerabantur, quòd hi ventos & æquora placarent; inter illas Tripolis Phœniciæ urbs littoralis hæc numina præcipuè coluit, & in nummis ſeu illorum capita ſeu pileos ſignare ſolita, iis pro ſymbolo ſemper uſa eſt. *Patin. Num Impp.*

Ex Musæo nostro.

Capita jugata Cleopatræ & Antiochi VIII. in averſâ parte Victoria gradiens, dextrâ coronam, ſiniſtrâ palmam,

Digitized by Google

palmam, ponè quam aſtrum cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΘΕΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Hic nummus Antiochiæ, ut indicat aſtrum illius ſymbolum, percuſſus eſt in memoriam inſignis illius victoriæ, quam Antiochus VIII. ingenti Ptolemæi Philometoris auxilio in gratiam filiæ Tryphænæ miſſo, de Alexandro II. retulit: quam exercitus cladem ipſe non ferens, veneno ſe ſuſtulit Olymp. 167. anno 2. in annum Seleucidarum 190. incidente, ſiquidem eorum æram ad Olymp. 117. an. 1. aſſignamus. Victoria, Dea eſt, quam Vetuſtas pennatam & aligeram pinxit, è cælo devolantem ad eos, quos ſuis ornare ſucceſſibus vellet.

Cleopatra & effigie & epigraphe præponitur Antiocho filio, ut ſuprà diximus; ſed hoc in nummo ad ſummam regnandi oſtentationem ΘΕΑΣ cognomen arrogat, ſola inter Syriæ Reginas ſuperbum Deæ titulum in nummis uſurpans. Stratonicem Antiochi Soteris uxorem à Smyrnæis tanquam Deam poſt mortem conſecratam legimus: ſed Ægyptia mulier ad ſummum ambitionis faſtigium perducta, Berenices & Arſinoes parentum memor, illarum exemplum eſt imitata.

Antiochus, mortuo Alexandro, patrio recuperato tandem regno, externiſque periculis liberatus, inſidiis matris appetitur: ipſa autem cùm cupiditate dominationis, prodito marito Demetrio, & Seleuco filio interfecto, hujus quoque victoriâ inferiorem dignitatem ſuam factam doleret, venienti ab exercitatione poculum veneni obtulit: ſed Antiochus, prædictis jam ante inſidiis velut pietate cum matre certaret, bibere ipſam jubet, abnuenti inſtat; poſtremùm prolato indice eam arguit, ſolam defenſionem ſceleris ſupereſſe affirmans, ſi bibat quod filio obtulit. Sic victa Regina, ſcelere in ſe verſo, veneno quod alii paraverat, extinguitur. Seleuc. an. 191. Juſtin. l. 39

V u

Digitized by Google

Mors Cleopatræ ex nummis videtur contigiſſe Seleuc. an. 191. anno quinto Antiochi VIII exeunte; ſiquidem ipſe ſolus ſignatur anno ſequenti. Cleopatra tres habuit maritos, & ipſos Syriæ Reges, ex quibus quatuor filios ſuſcepit, omnes Syriæ Reges. Primùm Alexandro Theopatori nupſit, ex quo Antiochum VI. cognominatum Deum Nicephorum, genuit, cujus tutor Tryphon extitit: tum Demetrio II. Nicatori vocato, ex quo Seleucum V. & Antiochum VIII. denique Antiocho VII. Evergeti, Demetrii Nicatoris mariti ſui fratri, ex quo Antiochum IX. Philopatorem dictum. Filia fuit Ptolemæi Philometoris Ægypti Regis, fœmina Seleucidis funeſta & perniciosa.

NUMMUS ANTIOCHI VIII.

Ex Musæo nostro.

Caput idem ut & typus, & epigraphe cum litteris numeralibus Aqp. id eſt, an. 191.

Similis typus in ſuperiori nummo vulgatus eſt; hic verò nihil aliud novi exhibet, quàm litteram numeralem unius Seleucidarum anni poſterioris Aqp. ſcilicet 191. quo Cleopatræ

Digitized by Google

Reginæ adhuc epigraphe ſignatur, unde ipſo tantùm exeunte illius mortem aſſignare licet.

Antiochus, partâ regni ſecuritate Cleopatræ matris interitu, Epiphanis cognomen aſſumpſit, ut arguunt ejus numiſmata. Illum Philometorem vocat Joſephus, cujus cognominis frequentes Antiochi nummi non meminerunt. Juſtinus cognomen Grypi ei fuiſſe ob naſi magnitudinem, ſed potiùs aduncitatem refert: ſed hæc nomina minùs decora in nummis non uſurpantur. Seleuc. an. 192. Ioſeph. l. 13.

NUMMUS ANTIOCHI EPIPHANIS.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum & radiatum: in averſâ parte aquila cum palmæ ramo, in imo parvulum cornucopiæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. cum litteris ΒϘΡ. id eſt, an. 192.

Numiſmata Antiochi VIII. nos docent illum extinctâ Cleopatrâ ſibi Epiphanis nomen aſſumpſiſſe, ut qui fœminâ tam

multis ſceleribus conſciâ, Syriæque regno planè funeſtâ ſublatâ, illuſtrem ſe præbuerat. Litteræ numerales BQP. hanc inſignem EPIPHANIS nomenclationem anno Seleucidarum 192. hoc in nummo deſignant, quam ex iis quæ diximus, anno ſuperiori, exeunte quidem, Antiochum aſciviſſe credibile eſt. Porphyrius illius regnum anno 190. denotat; ſed Cleopatra, ex nummis, anno 191. adhuc in vivorum erat numero: illam Juſtinus filii victoriâ dignitatem inferiorem factam cùm doleret, ei venenum obtuliſſe narrat, quod illam ſumpſiſſe coëgit Rex.

Cornucopiæ Antiochiæ ἐν Πτολεμαΐδι eſt ſignum. De aquilâ mox dicendum.

SELEUC. an. 193. Obſcura ſunt utplurimùm quieti regni tempora, authores de bellis tantùm aut magnis principum ſucceſſibus diſſerunt, niſi particularem patriæ, aut regni, aut ævi ſui hiſtoriam ſcribant. Poſidonius lib. Hiſtoriarum multa de Regibus Syriæ, quæ ad nos non
lib. 5. c. 13. pervenerunt retulit. Athenæus de noſtro ſic narrat Antiocho. Cùm Diogenes Epicureus, ſatis ingenio promptus atque diſertus, qui genus ducebat è Seleuciâ Babyloniæ vicinâ, & qui acceptus gratuſque Alexandro II. fuerat, licèt malè moratum, maledicum & invidum cognoſceret, virulentam haberet linguam, maledicentiam ejus pati noluit, Antiochus jugulari
libro 6. 6. juſſit. De quodam Apollonio Antiochi VIII. paraſito alibi adhuc meminit.

Digitized by Google

NUMMI ANTIOCHI EPIPHANIS.

Ex Musæo nostro.

Caput idem, typus & epigraphe, cum litteris numeralibus Γ ϘΡ. id eſt an. 193.

Aquila cum palmæ ramo, ſolitum eſt Ægypti Regum ſymbolum, quod Antiochus in jus iſtius regni ex matre forſan retinere, aut potiùs in gratiam uxoris Tryphænæ, Ptolemæi Evergetis Ægypti Regis filiæ, in nummis geſtare voluit.

Ex Musæo Harlæo.

Caput diadematum: in averſâ parte figura nuda ſtans,

barbata & laureata, dext. Solem, ſin. haſtam, ſupra caput Creſcens Lunæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, & litteris numeralibus ΔϘΡ. id eſt an. 194. & initialibus ΑΡ. id eſt ΑΡΑΔΙΩΝ, infrà verò monogramma monetarii.

Litteræ numerales ΔϘΡ annum Seleucidarum 194. indicant, de quo ſilent ſcriptores; initiales verò ΑΡ. Aradum Phœniciæ urbem littoralem denotant. Figura illa nuda à Scaligero ſic exponitur: *Homo nudus cum baculo in ſiniſtrâ manu, dextrâ Solem geſtens, Lunam verò in vertice capitis. Is autem*, inquit, *homo nudus, eſt Annus, cujus menſes lunares ſunt in capite, hoc eſt penes Magiſtratum.* Quod ad figuram, non eſt Annus, ſed Jupiter laureâ, ut ſolet, coronatus, haſtâque divinitatis armatus, qualem norunt Nummographi: ille verò aliquando pallio tectus eſt, ut mox in ſimili Aradiorum typo prodibit. Sol & Luna annum deſignant: annus duplex apud veteres habebatur, naturalis ſeu aſtronomicus, id eſt circulari Solis motu terminatus, quem deſignat Sol in manu Jovis, in cujus nutu ſunt dies & anni; alter lunaris ſeu civilis, feſtis celebrandis, magiſtratibus ineundis, & aliis id genus rebus accommodatus, cujus ſymbolum exhibet Lunæ creſcens ſupra caput Jovis.

de emend. temp.

Non intempeſtivus forſan hîc erit ſermo de ſimili & quidem obvio in Antiochenſium, Romanorum imperio recèns ſubditorum, nummis, Solis & Creſcentis Lunæ cum Ariete typo, quem Spanhemius ſolitum Antiochenſium ſymbolum vocat. Aries Soli & Creſcenti Lunæ additus, dubium de anni principio apud Antiochenſes movere, imò ſolvere videtur: magna enim fuit apud majorum gentium chronologos difficultas, quo tempore æra Seleucidarum, ob varium illius in Machabæorum libris ſupputum, eſſet aſſignanda. Petavius quidem oſtensâ Scaligeri, ejuſque ſequacium; & aliorum hallucinatione, primum eorum librum ad Niſan, & ſecundum ad ſequentem Tiſri illam inchoare demonſtravit: an verò ad vernum aut autumnale tempus æram dinumeraverint Antiochenſes, nummi eorum per Arietem Æquinoctium vernum, cùm Sol eſt in hoc Signo, denotantem, ad Niſan æram Seleucidarum illos aſſignaſſe manifeſtant.

Diſſert. 6.

lib. 10. de Doctr. temp. c. 43.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum & radiatum, cum eâdem aquilâ & epigraphe ut ſuprà, cum litteris E q p. id eſt, an, 195. in imo acroſtyrium.

Hunc tantùm ob litteras numerales E q p. nummum exhibemus, illæ annum Seleucidarum 195. deſignant, qui vacuus eſt à rebus Syriacis apud authores. De aquilà in ſuperioribus nummis abundè dictum eſt. Acroſterium Sidonis Phœniciæ urbis maritimæ ſymbolum, ab ipſâ in honorem Antiochi Epiphanis nummum arguit percuſſum.

Antiochus ad Daphnem celeberrimos conventus egit, Seleuc.
& adventantes ſplendidiſſimè accepit. Primùm enim an.196.
integra cibaria fuerunt diſtributa, deinde vini etiam Athen.l.12.
anſeres, lepores, capreæ: convivis coronæ aureæ datæ, argentea vaſa multa, ſervitia equi, cameli, & his qui ſingulis adſtabat, puer, lege propoſitâ ut in camelum quiſque aſcenderet, deinde biberet, ac camelum haberet & quæ geſtaret camelus, ac puerum qui camelum duceret.

Epiphanes à matre non degenerans, ſtruxit Antio- an.197.
cho juniori, quamvis uterino fratri, inſidias: cùm App.Syr.
enim illum veneno tollere voluiſſet, ut maturiùs ar- Iuſtin.l.39.

Seleuc. mis cum eo de regno contenderet, excitavit; unde
an.197. natus illi eſt æmulus regni: præmonitus enim Antiochus junior, Cyzicum ſeceſſit, ubi à Cratero Eunucho
Porph. in Euſeb. educatus fuerat, à matre Cleopatrâ in eam urbem ob metum Demetrii mariti miſſus.

NUMMUS ANTIOCHI VIII.

Ex Thesauro Regio.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Jupiter ſtans cum pallio, dextrâ aſtrum, ſiniſtrâ haſtam, in vertice creſcens Lunæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. & litteris ϟqp. id eſt, an. 197. & initialibus ΙΕ. Α. id eſt, ΙΕΡΑ ΑΣΥΛΟΣ.

Ad annum 197. Seleucidarum pertinet nummus, id arguunt litteræ ϟqp. numerales. Aradi percuſſus eſt, quod innuit idem ferè typus, niſi quòd Jupiter pallio divinitatis tectus prodit, eandem anni Æquinoctii verni tempore cùm Sol eſt in ſigno Arietis, renovationem ſignificans.

Aradus, ſacra Aſylus, ſeu inviolabilis, in nummo inſcribi-
Strabo. l. 5. tur, eo jure à Seleuco Callinico anno Seleucidarum 70. donata eſt, quando Aradii contra Antiochum Hieracem adhæſerunt: id
in Theſ. Reg. confirmat nummus argenteus Aradi cum capite turrito, in cujus aaverſâ parte ΑΡΑΔΙΩΝ ΑΣ. ϵqp. id eſt, Aradiorum

Digitized by Google

ASYLI, an. 195. Syriâ ſcilicet Regibus ſpoliatâ, & in provinciam Populi Romani redactâ, percuſſus, cùm Q. Metellus Scipio Pompeii ſocer, Syriæ eſſet Præſes anno U. C. 706. Si ad caput æræ Aradiorum anno Seleuci Callinici quarto, Seleucidarum verò 70. notatæ, anno U. C. 511. correſpondenti, addideris ex nummo 195. proculdubio habebis annum U. C. 706. in quo percuſſum fuiſſe nummum pronuntiamus.

Hyrcanus Judæorum Pontifex, cujus res maximis ſucceſſibus auctæ fuerant Alexandri II. tempore, cum quo fœdus inierat, omnibus Judææ proventibus quietè fruebatur: hæc omnia cùm ægrè ferret Antiochus Epiphanes, Judæis bellum inferre meditatus eſt, & undique milites collegit, paratuſque erat Judæam ingredi, expeditionem verò contra eos ſuſcipere non auſus eſt, audito quod Antiochus frater copias contra ſe apud Cyzicum colligeret, nihil movens, decrevit præparare contra fratris adventum. SELEUC. an. 198. *Ioſeph Ant. l. 13. c. 17.*

Seleuc. an. 199.

ANTIOCHUS IX.

ANTIOCHUS hujus nominis IX. Syriæ Rex, fuit Antiochi Evergetis ex Cleopatrâ filius, ideo frater Antiochi VIII. uterinus, ab ipſo inſidiis appetitus, Epiphanem aperto bello adortus eſt. CYZICENUS à Joſepho & aliis dictus, eò quòd Cyzici educatus fuit: hoc tamen in nummis cognomen haud quærendum eſt, ipſi nos docent eum PHILOPATORIS nomenclationem pietate erga parentem ſibi vindicaſſe: pater enim ejus

Ant. Iud. l. 13. c. 17.

Digitized by Google

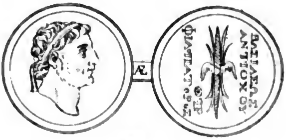
Evergetes à populo, ut qui magnanimus moribuſque Seleuc.
manſuetus maximè deſiderabatur, in cujus memoriam an. 199.
Seleucienſes ex nummis exercitum ejus contra fratrem excepiſſe videntur: equidem nummos in ipſius honorem primi percuſſerunt, & ſilet hiſtoria, quomodo Antiochenſes ei urbem tradiderint, una proculdubio Orientalium civitatum ſeditioſiſſima, maximèque in legitimos principes rebellis.

Euſebius Antiocho VIII. annos duodecim tantùm aſſignat; ſiquidem in nummis regnare cœpit anno Seleucidarum 187. eorum finis videtur eſſe hoc anno 199. quo Antiochus Philopator in Syriam pervenit, præteritoque Antiocho VIII. deinceps Philopatorem Syriæ Regem conſtituit. Juſtinus Antiochum VIII. narrat octo annos quietè regno præſtitiſſe, quod etiam hoc anno 199. convenit; ſiquidem Cleopatra anno Seleucidarum 191. extincta eſt.

Cleopatra Ptolemæi Philometoris filia, Phyſconis Iuſtin. l. 39.
uxor & neptis, cui maritus moriens permiſerat, ut quem mallet è duobus Ptolemæo & Alexandro filiis Regem diceret: cùm propenſior in Alexandrum eſſet, à populo compulſa eſt majorem eligere, cui priuſquam regnum daret, uxorem ademit, coëgitque repudiare cariſſimam ſibi ſororem Cleopatram, minoremque ſororem Selenem ducere juſſit: ſed Cleopatra non tam à viro repudiata, quàm à matre, divortio viri dimiſſa, Antiochum Philopatorem ſibi conciliavit, eique in Syriâ nubit; & ne nudum uxoris nomen afferret, exercitum Cypri ſollicitatum, velut dotalem ad maritum deducit.

Digitized by Google

NUMMUS ANTIOCHI PHILOPATORIS.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, cum lanugine : in aversâ parte fulmen alatum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, & litteris Θqp. id eſt, an. 199.

Nummi Antiochum, quem Cyzicenum vulgò cognominarunt, illuſtrem Philopatoris nomenclationem elegiſſe ſoli demonſtrant: inſuper hic, licèt æreus ac rudis, ſingularis eſt, ut qui litteris numeralibus Θqp. annum Seleucidarum indicantibus, Antiochum Philopatorem hoc anno Regem appellatum arguit ; & nummus quidem à Seleucienſibus ad oſtia Orontis ſitis, qui primùm eum receperunt, percuſſus eſt ; quod fulmen, illorum urbis ſymbolum, in eo percuſſum evincit. *App. Syr.* Seleucus Nicator, inter novem Seleucias quas à nomine ſuo *Io. Malela.* condidit, cùm in monte Caſſio ſacrificans, de loco urbis condendæ conſuluiſſet, augurium fulminis ad mare in Pieriæ emporio ſecutum fuiſſe narrant, ubi ſtatim fundamenta urbis poſuit, quam Seleuciam appellavit ; ideoque fulmen tanquam numen conſecratum hymnis propriis, ibique deinceps cultum fuiſſe referunt, immo pro Jove ipſo creditum.

Digitized by Google

Par viribus fratris, Cyprio ſcilicet exercitu Philopator, prælium committit, ac victus vertitur in fugam. Tunc Antiochiam Epiphanes, in quâ erat Philopatoris uxor Cleopatra, obſidere cœpit : quâ captâ Tryphæna uxor Epiphanis nihil antiquius quàm ſororem Cleopatram requiri juſſit, non ut captivæ opem ferret, ſed ne effugere captivitatis mala poſſet, quæ ſui æmulatione in hoc potiſſimùm regnum invaſerit, hoſtique ſororis nubendo, hoſtem ſe ejus effecerit. Tum peregrinos exercitus in certamina fratrum adductos, tum repudiatam à fratre, contra matris voluntatem, extra Ægyptum nuptam accuſat. Contrà Epiphanes orare ne tam fœdum facinus facere cogatur, à nullo unquam majorum ſuorum inter tot domeſtica, tot externa bella, poſt victoriam in fœminas ſævitum, quas ſexus ipſe & periculis bellorum, & ſævitiæ victorum eximat : in hac verò, præter commune bellantium fas, accedere neceſſitudinem ſanguinis; quippe ipſius, quæ tam cruentè ſæviat, ſororem equidem germanam eſſe, ſuam verò conſobrinam, liberorum deinde communium materteram. His tot neceſſitudinibus ſanguinis, adjicit ſuperſtitionem templi, quò abdita profugerit, tantòque religioſiùs colendos ſibi Deos, quò magis his propitiis ac faventibus viciſſet: tum neque occiſa illa, ſe virium quidquam Philopatori dempturum, nec ſervaturum reddita. Sed quantò Epiphanes abnuit, tantò ſoror muliebri pertinaciâ accenditur, rata non miſericordiæ hæc verba, ſed amoris eſſe. Itaque vocatis ipſa militibus, mittit qui ſororem confoderent : qui ut in templum intraverunt, cùm evellere non poſ-

SELEUC. an. 200

Iuſtin. l 39. c. 3.

Seleuc. ſent, manus amplexantis Deæ ſimulachrum præcide-
an.200 runt. Tum Cleopatra execratione parricidarum mandata violatis numinibus ultione ſui, decedit.

an.201. Repetitâ inter frater Antiochos Epiphanem & Phi-
Iuſtin. ibid. lopatorem prælii congreſſione, hic victor uxorem Epiphanis Gryphinam, quæ paulò antè ſororem inter-
App. Syr. fecerat, cepit, ejuſque ſupplicio uxoris manibus parentavit; fratremque regno expellens, pro eo Syris imperavit. Ejus regnum anno primo Olymp. CLXVII. quod in hunc annum 201. Seleucidarum ex ærâ noſtrâ
in Gr. Euſeb. Scalig. incidit, Porphyrius aſſignat: ſed nos anno 197. Regem eum cum nummis conſtituimus. Epiphanes imperio exutus, Aſpendum urbem Pamphyliæ mediterraneam ~~Lyciæ maritimam~~ ſeceſſit, indeque Aſpendii cognomen adeptus eſt. Philopato-
de Bell. Iud. l. 11. c. 2. rem pariter Aſpendium vocat Joſephus, ſed Antiochi nomine deceptus videtur.

Ioſeph. Ant. l. 13. c. 17. Hyrcanus, qui Philopatore fratris regionem vaſtante non diſſimulavit & ipſe quid moliretur; videnſque Antiocho nihil eſſe ab Ægypto præſidii, ſed tam ipſum quàm ejus fratrem multas clades accepiſſe, ex continuis inter ſe certaminibus utrumque deſpexit: quapropter duxit exercitum ad Samariam urbem muniſſimam; hanc adortus oppugnabat, nullis parcens laboribus, infenſus ei propter injurias illatas Mariſſenis, colonis Judæorum & ſociis, ſed Syriæ Regi ſubditis. Cùm itaque urbem foſsâ & duplici muro cinxiſſet per octoginta ſtadia, obſidioni præfecit filios Antigonum & Ariſtobulum: quibus urgentibus & fame eo concuſſi neceſſitatis adducti ſunt Samaritæ, ut coacti veſci cibis inſuetis homini, poſtremò Antiochi Philopatoris opem imploraverint.

Digitized by Google

Antiochus Epiphanes Olympiad. CLXVII. anno ſecundo Aſpendo rediens, Syriam obtinuit: Philopator verò diviſo imperio Cæleſyriâ potitus eſt, accerſituſque à Samaritis; qui cùm veniſſet, properè victus eſt ab Ariſtobuli militibus, & inſequentibus fratribus uſque Scythopolim, ægrè evaſit: at illi reverſi contra Samaritas, rurſum eos compellunt intra mœnia, & cogunt iterum ab eodem Antiocho auxilium petere. Is accitis à Ptolemæo Lathuro circiter ſex armatorum millibus, quos ille invitâ matre, & imperio per eam deturbatus miſerat. Philopator primùm vagabatur per ditionem Hyrcani, latrocinabundus cum Ægyptiis, non audens quidem aperto marte decernere, quòd eſſet impar viribus, exiſtimans tamen ſe vaſtandis agris effecturum ut Hyrcanus obſidionem Samariæ ſolveret: ſed poſtquam multos è ſuis amiſit exceptos hoſtium inſidiis, profectus eſt inde Tripolim, Callimandro & Epicrati ducibus demandato bello Judaïco. Ex his Callimander audaciùs quàm prudentiùs cum hoſte congreſſus, profligatis ſuis & ipſe inter alios cecidit: Epicrates autem pecuniâ corruptus, Scythopolim & alia quædam oppida manifeſtè Judæis prodidit, nec quicquam Samaritis obſeſſis profuit; atque ita Hyrcanus integro anno in oppugnatione exacto, non contentus urbem capere, etiam ſolo eam æquavit.

SELEUC. an. 202

Porphyr. in Gr. Euſeb. pag. 227.

Philopator regnum recèns adeptus, ad crapulas & luxum, & inſtituta longè à Regibus aliena ſe contulit: mimis enim atque hiſtrionibus, circulatoribus denique cunctis ſupra modum deditus, eorum artes ſummo ſtudio perdiſcebat: quinetiam intempeſtivis vena-

an. 203.

Valeſ. Exc. pag. 385.

Digitized by Google

Seleuc. tionibus immodicè addictus erat, ac ſæpenumero cum
an.204 uno aut altero famulo noctu clam egreſſus, apros, leones ac pardos venabatur; nec rarò cum feris beſtiis temerè congreſſus, in graviſſima diſcrimina ſalutem ſuam addixit.

Faſti Sicul. Seleucienſes ad Orontis oſtia ſiti, αὐτονομίαν anno quarto Olympiadis CLXVII. in 204. Seleucidarum annum incidente adepti, tempora ſua dinumerant.

an.205. Inſolita & parùm Regis digna vitæ Antiochi Phi-
206. lopatoris ratio Antiochum in ſpem regni recuperan-
207. di adduxit, ita ut armis fratrem ſit adortus: quod con-
Chron. firmare videtur Euſebius his verbis; Ac rurſus Epiphanes ſuperato Philopatore Syriam recepit. Ita ex ſucceſſione regnabant, adverſum ſe invicem dimicantes.

208. Cùm Antiochi fratres mutuis cladibus ſuas vires
Ioſeph. Ant. l. 13. c. 20. attererent, Jannæus cognomento Alexander, qui Ariſtobulo fratri poſt Hyrcani mortem ſucceſſerat, rebus imperii ſui domi conſtitutis, ad Ptolemaïdem, quæ Syriæ Regibus obtemperabat, duxit; & cùm proſperè pugnaſſet, victos intra mœnia compulit, eoſque obſeſſos oppugnare adortus eſt. Solæ enim è maritimis Ptolemaïs & Gaza expugnandæ ſupererant; & præter has Zoilus, qui ex rerum diſcordiâ occaſione captâ tyrannidem apud Stratonis turrim & Dora occupaverat. Ptolemaïdenſes nihil præſidii ab Epiphane & Philopatore Regibus expectantes; verùm Zoilus cum iis quos alebat militibus, earum quoque dominationi propter diſcordiam Regum inhians, nonnihil opus attulit: nam Reges negligere videbantur illorum periculum, athletis ſimiles, quos cùm defeſſi ſint certamine, pudet tamen adverſario manus dare,

ſed

Digitized by Google

ſed per intervalla ſe ad inſtaurandum certamen refovent. Ptolemaidenſes igitur ad Ptolemæum Lathurum à Cleopatrâ matre Alexandriâ pulſum, Cypri morantem, legatos miſerunt, orantes ut auxilio veniens ex Alexandri manibus eriperet; qui cùm ei ſpem feciſſent quòd delatus in Syriam, habiturus ſit Gazæos & Ptolemaidenſes in ſuis partibus, ſimulque Zoilum & Sidonios, multoſque alios adjutaturos, elatus promiſſis navigationem paravit. Seleuc. an. 208.

Ptolemæus cognitâ in itinere Ptolemaidenſium mutatione, nihilominus curſum continuavit; & cum appuliſſet Sycaminum urbem Phœniciæ, eo loci copias expoſuit, quæ conſtabant, connumeratis peditibus & equitibus, circiter triginta millibus, quibus adductis ad urbem, Alexander obſidionem ſolvit: Ptolemaidenſes tamen legatos Ptolemæi nec admittere, nec audire voluerunt. Zoilus & Gazæi ad eum venerunt, petentes auxilium contra Alexandrum agros ipſorum vaſtantem: ſed Zoili conſilia evertit Alexander, initâ ſpecie tenus cum Ptolemæo amicitiâ & ſocietate. Zoilum ex fœdere cepit Ptolemæus: deinde verò comperto quòd Alexander clam ad Cleopatram matrem nuntios miſiſſet, fœdus cum eo initum diſſolvit, & Ptolemaidis obſidionem meditatur, quæ illi portas clauſerat. an. 209

Aſcalonitæ inter Ptolemaidem & Gazam ſiti, anno primo Olympiadis CLXIX. quod Seleucidarum 209. reſpondet, tempora ſua dinumerant, an obtentâ *αὐτονομίᾳ*, an excuſſo Syriæ Regum imperio. *Faſt. Sicul.*

Lathurus memor quòd in magnam conjectus fuerat ſollicitudinem primo ſuo ad Ptolemaidem adven- an. 210. *Ioſeph. l. 13.*

Digitized by Google

Seleuc. tu, timens ne dum eam obſidione cingeret, bello à
an. 210. Regibus Syriæ & Judææ eodem tempore appeteretur, amicitiam & ſocietatem cum Antiocho Philopatore, ad quem paucis abhinc annis ſex millia hominum contra Hyrcanum miſerat, junxit; quod cùm accepiſſet Cleopatra, ne filius à Philopatore ad recuperandam Ægyptum auxiliis juvaretur, ad Antiochum ejus fratrem Epiphanem, auxilium & affinitatem offerens, miſit; Alexandrumque filium per legatos in regnum revocat. Cæterùm Ptolemæus Ptolemaide obſeſsâ, relictiſque ad eam ducibus cum parte exercitus, ipſe cum reliquis copiis ad vaſtandam aut domandam Judæam ſe contulit, Alexandrum quidem magnâ clade profligavit.

Iuſtin. l. 39. Ægyptia Regina, poſtquam opportunas & honorificas ſuas conditiones accepiſſet Antiochus Epiphanes, ei ingentia auxilia, & Selenem uxorem nupturam hoſti prioris mariti, mittit; bellumque inter fratres pertinaciùs quàm antea renovatur.

an. 211. Cleopatra videns augeri filii potentiam, ſubjectâ
Ioſeph. l. 13. Ptolemaide & Gazæorum urbe, Judæorumque regione impunè vaſtatâ, non permittenda duxit ejus incrementa; quapropter continuò navales pedeſtreſque excivit copias, juſſoque Alexandro filio cum magnâ claſſe Phœnicen appellere: & deficientibus ad ſe ejus regionis incolis, pervenit Ptolemaidem; unde excluſa, oppugnationem ejus urbis inſtituit. Tum Ptolemæus relictâ Syriâ properavit in Ægyptum, ſperans ex improviſo occupaturum ſe præſidiis vacuam; ſed opinione ſuâ fruſtratus eſt.

Auditis Cleopatra Ptolemæi conatibus, & quòd ei tentanti Ægyptum non ex ſententiâ ſucceſſerat, miſsâ

Digitized by Google

eò parte exercitus, omnino eum ex eâ regione expulit: atque ita rurſum ex Ægypto ejectus, apud Gazam hyemem exegit. Interim illa Ptolemaidem ſimul cum præſidiariis expugnat: quò cùm veniſſet Alexander cum muneribus, & fœdus tandem cum Reginâ apud Cœleſyriæ urbem Scythopolim renovavit. SELEUC. an. 211.

Alexander liberatus metu periculi quod à Ptolemæo impendebat, expeditionem in Cœleſyriam ſuſcepit, & Gadara obſedit.

Arabes etiam Syriam terreſtribus latrociniis infeſtarunt. Alexander autem Gadara poſt decem menſium obſidionem cepit, & paulò pòſt Amathunte potitus eſt, caſtro omnium quæ ad Jordanem ſita ſunt munitiſſimo. Ptolemæus Gazâ relictâ, in Cyprum ſe recepit, Cleopatra verò in Ægyptum. an. 212. *Trog Prol. lib. 39. Ioſeph. ibid.*

Alexander, viribus poſt cladem à Theodoro versùs Amathuntem acceptam reparatis, aggreſſus maritimas regiones, Raphiam cepit, & Anthedonem armis in poteſtatem ſuam redegit. an. 213.

Infenſus Gazæis Alexander quòd acciviſſent Ptolemæum Lathurum contra ſe in auxilium, urbem eorum oppugnavit, & agrum depopulatus eſt. Apollodorus eorum dux, in Judæorum caſtra irrupit, unde cum mille ex ſuis interfectus repulſus eſt: nec Gazæi quamvis gravante inopiâ voluerunt cedere, parati quidvis potiùs perferre, quàm ab hoſte ſubigi: & addebat illis animum Aretas Rex Arabum, auxilii ſpem oſtentans; ſed priuſquam ille veniret, Apollodoro perempto civitas capta eſt. Nam Lyſimachus ipſius frater invidens ei, quòd tam gratioſus eſſet apud populum, occiſo eo collegit manum militum, atque ita urbem Alexandro tradidit. an. 214.

Digitized by Google

Seleuc. an. 215. Pacatus primò Gazam ingreſſus eſt, deinde immiſit in oppidanos militem, permiſsâ ſæviendi licentiâ, cum inſigni perfidiâ, crudelitate & ſacrilegio, jugulatis pleriſque civibus, & diruptâ inſuper urbe, reverſus eſt Jeroſolyma, anno poſtquam caſtra ad Gazam admoverat.

Athen. l. 4. Heracleon Beræeus, licèt ab Antiocho Epiphane ad honores provectus fuiſſet, bene meritum de ſe principem regno tantùm non expulit, ſed inſidiis occidit, *Ant. Iud. l. 13. c. 21.* ex Joſepho: poſt ejus mortem in Syriâ occupaſſe imperium, refert Trogus. *Prol. l. 40.* De illius militibus ſic narrat *lib. 4. c. 13.* Poſidonius apud Athenæum: Is in ſolo illos decumbere jubebat, ſub dio ferè mille, cùm cœnam exhiberet; edulia præbebantur, ingens panis, & caro; potus verò, aliquando merum, ſæpius aquâ frigidâ dilutum vinum.

Ant. lib. 13. c. 21. Interfectum Epiphanem ſcribit Joſephus anno ætatis ſuæ quinto & quadrageſimo, regni verò nono ſupra vigeſimum. Ex nummis illum Regis nomen anno Seleucidarum 187. accepiſſe demoſtravimus, quibus additis 29. efficient an. 216. quod reſpondet anno quarto *Gr. Euſeb. pag. 227.* Olympiadis CLXX. quo mortuus dicitur in Porphyrii Fragmento. Duas duxit uxores, & quidem ſorores, Tryphænam & Cleopatram Selenem: ex primâ quinque filios ſuſcepit, Seleucum, Antiochum & Philippum gemellos, Demetrium, & Antiochum cognominatum Dionyſum.

Digitized by Google

NUMMI
ANTIOCHI EPIPHANIS.

Ex Musæo nostro.

Caput radiatum & diadematum, in cujus averſâ parte fulmen alatum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

Antiochi Epiphanis cum naſo adunco effigies, ejuſque in nummo epigraphe, ad eum nummum revocant. Fulmen in Antiocho Philopatore ad Seleucienſes ad oſtia Orontis ſitos ſpectat: an primis regni Epiphanis annis cuſus ſit nummus, pronuntiare non facile eſt, deficientibus in eo litteris numeralibus. Ala fulmini ad celeritatem ejus indicandam additur.

Ex Thesauro Regio.

Caput diadematum, in cujus averſâ parte tripus cum

Digitized by Google

tribus lauri ramis, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

Tripus ad Apollinem ſpectat, à quo originem duxiſſe gloriari Seleucum primum Syriæ regni fundatorem diximus: aut Antiochus VIII. ex ejus ſtirpe procreatus, in Seleuci memoriam in nummo illum percuſſit, aut Antiochenſes, in cujus ſuburbio celeberrimum erat Apollinis templum, in ejus honorem ſignarunt. Lauri rami in tripodis vertice apponuntur, quòd laurus arbor in memoriam Daphnes Apollini ſit ſacrata.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte duo vaſa ſeu amphoræ dictæ diotæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

Hunc nummum Rhoſi, ſeu Rhoſſi, urbis Syriæ littoralis, Seleuciæ ad Orontis oſtia proximæ, ſignatum opinamur, conjecturamque firmat Plinius, qui fictile Rhoſicum & quidem nitidiſſimum Romam exportari memorat. Vaſa in nummo percuſſa, canthari videntur eſſe fictiles, quorum ſupellectile in conviviis & cœnis in maximo uſu apud Syriæ Reges fuiſſe narrat Rex Juba apud Athenæum. Antiochus Epiphanes noctuam in plurimis ſuprà vulgatis nummis amphoræ diotæ inſiſtentem, principio regni ſui in memoriam Athenarum, ubi fictilia vaſa primùm inventa fuiſſe dicuntur, percuſſit: cùm iis delectaretur, Rhoſi officinam conſtituiſſe videtur; cujus rei memores Rhoſici, in ejus honorem vaſa hæc in nummis ſuis percuſſere.

lib. 4. c. 3.

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum: in averſâ parte duplex cornucopiæ cum teniis & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

Cornucopiæ in ſuperioribus aliorum Regum nummis ad abundantiæ & fertilitatis ſignum revocavimus; ſi quis verò alicujus urbis peculiare ſymbolum eſſe dixerit, ei libenter aſſentimur.

Nummi Antiochi Epiphanis ex ære & argento obvii ſunt, præſertim verò ærei.

Seleuc.
an. 216.

SELEUCUS VI.

SELEUCUS VI. Antiochi & Tryphænæ filius natu maximus, poſt mortem patris, ipſi in parte Syriæ quam occupabat, ſucceſſit; legitimus totius imperii hæres diadema, contra Antiochum Philopatorem patruum, regni uſurpatorem prælaturus, aſſumpſit.

Clem. Alex. in Protrept. Antiochus Philopator cùm egeret pecuniâ, Antiochiæ Jovis auream ſtatuam, quæ erat magnitudinis quindecim cubitorum, fundi juſſit, & ex aliâ viliori materiâ

Digitized by Google

materiâ ſtatuam illi ſimilem, laminis inauratam rurſum reponi. *Sel E an. 216.*

Seleucus collectis undique copiis, patriſque Epiphanis militibus adjutus, Philopatori bellum intulit. *an. 217.* Ille ex Antiochiâ ducto exercitu, cum eo congreſſus, prælio victus eſt; & cùm ab equo in hoſtium caſtra abriperetur, jamjam capiendus, ſeipſum interemit. *Porphyr. in Gr. Euſeb.* Illum in prælio à Seleuco captum, & neci traditum, narrat Joſephus: cum filiis Antiochi Epiphanis bello congreſſum refert Trogus.

Antiochus Philopator regnavit annos octodecim ex Porphyrio, quod nummis convenit: nam unum protulimus anno Seleucidarum 199. ſignatum. Sic mors ejus anno 217. rectè adſignatur, ſi incœpti numerantur; ſi verò integri, in annum ſequentem rejicienda eſt. Jejuna omnino eſt ultimorum Syriæ Regum hiſtoria. Unicum filium è Cleopatrâ Ptolemæi Phyſconis filiâ nomine Antiochum reliquit, qui in Syriæ parte etiam regnavit. *Georg Sync. pag. 292.*

Ille Rex venatione, & quidem intempeſtivâ, ut pater Antiochus Evergetes, delectabatur; luxui & crapulæ initio regni deditus, mimis & hiſtrionibus oblectabatur: operam quoque neuroſpaſticæ dedit, maximumque ſtudium poſuit in movendis per ſemetipſum animalibus quinque cubitorum magnitudine, auro argentoque tectis, atque in aliis hujuſce machinamentis. *Exc Diod. p. 385.* Cæterùm bellicis machinis ac teſtudinibus, quas helepoles vocant, quarum apparatus & gloriam principibus afferre, & magno uſui ſolet eſſe, prorſus carebat. Arcem in urbe Apameâ exſtruxit. *Ioſeph: Ant. l. 14. c. 5.*

Digitized by Google

NUMMI ANTIOCHI PHILOPATORIS.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Pallas ſtans dextrâ victoriolam, ſiniſtrâ clypeo inſiſtit, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, & litterâ initiali A. id eſt, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ.

De Antiochi IX. Philopatoris illuſtri cognomine in ſuperiori ejus nummo diximus, cur Goltzius vulgarem illius Cyzici nomenclationem in ejus epigraphe inſeruit, ut inter alios Antiochos illum planè denotaret : quærenda non ſunt in nummis contumelioſa & ludibrii Regum cognomina. Eadem eſt quàm in patris Evergetis nummo Pallas, bellorum præſes, ſummo honore apud Macedones, & à Syris Regibus prorogato cultu, obſervata. Littera A. ad Antiochiam urbem Philopatoris partibus ſemper faventem ſpectare videtur, quæ nummum initio ejus regni percuſſit, ut effigies lanugine decorata demonſtrat.

in Theſ

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum & radiatum: in averſâ parte Pallas ſtans, dext. palmam oblongam, ſin. haſtam & clypeum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, & litterâ H. id eſt, ΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Philopator in ætate paululùm provectâ exhibetur, coronâ, ſuperiorum Regum more, radiatâ ornatus. In averſâ parte iterùm prodit Pallas, palmæ ramum, victorum mercedem, gerens, quam Antiocho gratulantes Heliopolites Libano monti propinqui, in memoriam victoriæ ab ipſo contra fratrem relatæ, in nummo percuſſerunt. Littera H. Heliopolites ipſos, ut ſæpe de initialibus egimus, indicat.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus averſâ parte Bacchus

ſtans cum cotylo & thyrſo, & epigraphe, ΒΑΣΙ-ΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, & litterâ initiali E. id eſt, ΕΜΙΣΩΝ.

De Bacchô & ſingulari ejus apud Syriæ Reges cultu in ſuperioribus nummis, ut de hujus Dei cotylo & thyrſo abundè dictum eſt. Littera initialis E. Emiſam urbem Phœniciæ mediterraneam juxta Libani regionem ſpectat. Hæc inter magnas
l. 14. c. 16. & pulchras illius provinciæ civitates ab Ammiano Marcellino numeratur.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Jupiter ſedens, dext. victoriolam, ſin. haſtam puram, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙ-ΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

Jupiter, frequens eſt typus in Syriæ Regum nummis, dextrâ victoriolam, ſiniſtrâ haſtam gerens, cùm in variis Syriæ urbibus ipſe coleretur, ad quam ex iis illum revocare difficile eſt.

Digitized by Google

Seleuco relatâ de Antiocho Philopatore victoriâ, illoque occiſo, unicus ſupererat hoſtis, alter ſcilicet Antiochus, patrui interfecti filius, quem aiunt Seleuci inſidias evaſiſſe meretricis cujuſdam operâ, quæ formæ gratiâ illum adamaverat. ~~Donec verò prodit~~ Seleucus, Antiochiam regni metropolim obſedit & recipit; & ob inſignem de hoſte victoriam, NICATORIS cognomen, ſervatâ patris EPIPHANIS nomenclatione, aſſumpſit: cujus rei teſtes ſunt nobis nummi ejus ſuperſtites Antiochiæ percuſſi. SELEUC. an. 218. App. Syr.

NUMMI SELEUCI EPIPHANIS NICATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus averſâ parte ſtat Apollo dext. ſpiculum, ſin. innixus columnæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, & litterâ A. id eſt, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ.

Seleucus VI. in memoriam patris, EPIPHANIS cognomen ſervavit, & in monimentum relatæ de patruo victoriæ, NICATORIS aſſumpſit: id epigraphe nummi arguit REGIS SE-

leuci Epiphanis Victoris. Littera initialis A. ad Antiochenſes ſpectat, ut & Apollo : ipſi enim ob ſingularem in hunc Deum cultum, illum ſæpe in nummis ſignabant. Hic columnæ innixus conſpicitur, ut in typo Apollinis monetæ
t.1.fol.718. Imp. Commodi, de quo vide Triſtanum.

Ex Thesauro Regio.

Caput diadematum : in averſâ parte tripus cum lauri ramis & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ.

Ad Seleucum VI. hunc nummum ſpectare, & effigies & illius epigraphe demonſtrant. Tripus ad Apollinem pertinet: idem typus in Antiochi patris nummis ſignatus eſt ab Antiochenſibus. De Apolline, ejus tripode, lauro, & apud ipſos cultu, ſæpe diximus.

Cùm pararet Seleucus integrum Syriæ regnum recuperare, novus illi Antiochus, Philopatoris filius, advenit æmulus, qui diadema ſibi impoſuit.

Digitized by Google

ANTIOCHUS X. Seleuc. an. 218.

ANTIOCHUS X. Antiochi Philopatoris & Cleopatræ Ptolemæi vulgò Phyſconis filiæ unicus filius, annos natus octodecim, pervenit Aradum Phœniciæ urbem, ſervatus ab inſidiis Seleuci cognati. *Ioſeph. Ant. l. 13. c. 21.* Syri pietatis merito ſervatum illum fuiſſe putant, indeque EVSEBIS, id eſt Pii, cognomentum, ut indicant ejus nummi, tribuerunt. *App. Syr.* Ille deficientibus ad ſe patris militibus, diadema ſibi impoſuit, patriſque necem ulturus, bel-

Digitized by Google

Seleuc. an. 218 lum patrueli Seleuco intulit, quem uno prælio è totâ Syriâ expulit.

Joſeph Ant. l. 13. c. 21. Seleucus fugâ delatus in Ciliciam, à Mopſueatis receptus eſt: cùm autem ab eis tributa exigere vellet, ipſi non ferentes exactionem, unà cùm regiâ & ipſum *Syriac.* & amicos concremaverunt. Appianus in gymnaſio crematum fuiſſe refert, quòd violentus & tyrannicus *Chron.* ſupra modum fuerit. Euſebius ab Antiocho vivum *in Gr. Euſeb. Scalig.* fuiſſe exuſtum tradit. Porphyrius, cùm in urbem fugiſſet, & percepiſſet Mopſucatas vivum ipſum voluiſſe comburere, manus ſibi intuliſſe narrat.

NUMMUS SELEUCI EPIPHANIS NICATORIS.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus averſâ parte Pallas galeata ſtans, dext. victoriolam, ſin. haſtam & clypeum, ad dextrum nummi acroſterium, cum epigraphe,

Digitized by Google

graphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ~~ΑΝΤΙΟΧΟΥ~~ [ΣΕΛΕΥΚΟΥ] ΕΠΙΦΑ-ΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ.

Ad victoriam Seleuci contra Antiochum Philopatorem pertinet hic nummus. Pallas bellorum præſes, cujus auxilio Seleucus illam reportaſſe exiſtimabat, ſignata eſt, dextrâ victoriolam gerens. Acroſterium, Sidonis urbis ſymbolum eſſe ſæpius diximus: ipſa in honorem Seleuci nummum percuſſiſſe videtur. Triſtanus, quem ſecutus eſt Patinus, ſimilem nummum Seleuco Syriæ regni fundatori incautè tribuit: optimè notavit Spanhemius ad unum ex Seleuci I. ſucceſſoribus revocari, eò quòd intercedere videretur illud Epiphanis cognomentum. *Add. ad to. 2. fol. 27.*

Digitized by Google

Seleuc.
an. 219.

ANTIOCHUS XI.

Gffort f.

ANTIOCHUS XI. Antiochi Epiphanis & Gryphinæ filius ſecundus, auditâ Seleuci fratris morte, ut Syriæ regni legitimus hæres diadema aſſumpſit; ſibique nomen EPIPHANIS in memoriam patris, adjecto PHILADELPHI *in Numm.* cognomento, ſeu in ultionem fratris, ſeu propter amorem quo cum fratre Philippo gemello jungebatur, adaptavit. *Ioſeph. Ant. l. 13. c. 21.* Ille coactis ſubitò copiis, Antiochum Euſeben ſeu Pium, patruelem aggreditur;

Digitized by Google

ſed victus, vitam ſimul amiſit atque exercitum. Id ita Seleuc.
eveniſſe narrat Porphyrius. Gemelli fratres Antiochus an.219.
& Philippus adductis copiis Mopſueſtiam vi ceperunt, Gr. Euſeb.
& fraternam mortem ulti, eam diruerunt: ſuperve- pag. 227.
niens verò Antiochus Euſebes, eos ſuperavit; & Antiochus Philadelphus quidem equo in Orontem è pugnâ fugiens, in flumine ſubmerſus eſt.

NUMMUS ANTIOCHI EPIPHANIS PHILADELPHI.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus averſâ parte Pallas galeata, dext. victoriolam, ſin. haſtam & clypeum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, & litterâ Φ. id eſt, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, ſub quâ uvæ racemus.

Inſignis & perelegans eſt hic nummus, qui Antiochi XI. ex Antiochi Epiphanis filiis ſecundi, effigiem exhibet: omnes inter tot Syriæ Antiochi nominis Reges proprium ſibi cognomen, & quidem alii ab aliis diverſum aſſumpſere; neceſſaria & ampla illa cognominum, id genus ſupellex, illud beneficium vel commodum adfert, ut confuſos aliunde Antiochos diſtinguere, & illuſtres eorum appellationes, de quibus ſilent fermè

Digitized by Google

authores, ex iiſdem deprehendere liceat. Hic Antiochus epigraphen, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ præfert. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ titulum, ut & frater Seleucus, in patris memoriam retinuit; ſed ne cum patre & aliis ejuſdem cognominis confunderetur, ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ nomenclationem vindicavit, ob ſingularem erga fratrem Philippum amorem, cùm eſſet ex uno partu cum ipſo editus, & unà copias contra Antiochum Pium junxiſſent.

Littera Φ initialis, id eſt ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, Philadelphenſes Cæleſyriæ in honorem Antiochi Philadelphi cùm filiis Antiochi Epiphanis faveret, nummum ſignaſſe indicat. Hæc ejus provinciæ urbs illuſtris, à Ptolemæo Philadelpho condita, in memoriam forſan conditoris, Antiocho ejuſdem nominis Philadelpho gratulatur. Uvæ racemus urbis ſymbolum eſt, utpote quæ agros vini generoſi habet feraces.

Digitized by Google

PHILIPPUS.

Seleuc. an. 219.

Giffart f.

PHILIPPUS, tertius Antiochi Epiphanis & Tryphænæ filius, poſt mortem Antiochi Philadelphi diadema aſſumpſit, acceptoque Regis nomine, EPIPHANIS, in memoriam patris, ut alii fratres, & PHILADELPHI ob amorem erga fratrem cujus erat gemellus, cognomina ſibi impoſuit. In parte Syriæ, Antiocho Euſebe alteram occupante, regnavit ex Porphyrio anno tertio Olympiadis CLXXI. id eſt Seleucidarum 219. uterque

In Græc. Euſeb.

Digitized by Google

Seleuc. æſtimabiles copias habens, ipſi de univerſo Syriæ re-
an. 219. gno obtinendo inter ſe decertarunt, ſed mutuis cladibus fracti, neuter victor extitit.

an. 220 Antiochus Euſebes, Cleopatræ Selenes Antiochi Epiphanis patrui ſui paucis abhinc annis viduæ, nuptias ſollicitavit: ipſa patri ejus Philopatori non nupſit, ut narrat Appianus; primo quidem matrimonio juncta fuit Ptolemæo fratri Lathuro, ex quo duos filios habebat, quando mater ab eo illam eripuit, & Antiocho Epiphani tradidit: ſed cùm Selene præter communia hæc nuptiarum vincula, lubens Antiocho Euſebi nupſiſſet, iratus Ptolemæus, novum marito, cujus patrem auxiliatus fuerat, & cum quo ſocietatem inierat, hoſtem quæſivit, accerſitumque è Cnido Cariæ Demetrium, Antiochi Epiphanis quartum filium, in Syriæ regni partem validis copiis promovit.

Digitized by Google

DEMETRIUS III.

Seleuc. an. 221.

Gyſſart. f.

DEMETRIUS III. Antiochi Epiphanis & Tryphænæ quartus ex numero filius, à Ptolemæo Lathuro adhuc exule, inſulamque Cyprum ſemper occupante, Cnido Cariæ urbe, in quam ſe receperat, accitus, Rex Damaſci conſtituitur. Ille tum cum Philippo fratre ſocietate initâ, copias contra Antiochum Euſeben conjunxit, quibus hic primò ſtrenuè reſiſtit, ſed poſtea ab iis profligatus, ad Parthos fugere coactus eſt. Jo-

Ioſeph. Ant. l. 13. c. 21.

Digitized by Google

SELEUC. ſephus brevì extinctum ait, ſicque rem narrat. Voca-
an.222. tus in auxilium Laodices Galadenorum Reginæ bellum cum Parthis gerentis, fortiter in prælio dimicans occubuit; quo facto Syriæ regnum remanſit penes duos fratres Philippum atque Demetrium.

Corruptus admodum videtur Joſephi locus, aut ipſe penitus errat. Antiochus enim Euſebes vocatus in auxilium Laodices Galadenorum regionis urbis, cum fratribus dimicavit, ſuperatus, ad Parthos fugere coa-
Gr Euſeb. Chronic. Syriac. ctus fuit, teſte Porphyrio; id confirmat Euſebius, qui ait eum è Parthiâ reverſum; & Appianus, qui Antiochum Euſeben à Tigrane regno pulſum fuiſſe narrat: nec veriſimile eſt illum alieno bello immiſcere ſe, cùm duos fratres contra ſe de regno certantes haberet, voluiſſe. Hujus Parthici belli apud ſcriptores nulla fit mentio, nec unquam Galadenorum fuit Regina; ſed Galadena regio eſt trans Jordanem, in qua ſita eſt urbs Laodicea.

an. 223. Judæi, qui contra Alexandrum Regem inſurrexe-
Ioſeph. l. 13. rant, & crebris præliis intra ſexennium cum illo decertaverant, ita ut non minùs quàm quinquaginta millia Judæorum occiſa ſint: cùm illos verò Rex etſi ſuperior ad reconciliationem hortaretur, eorum odia magis accenderat; & cùm Rex militibus Syris non uteretur, Judæi ad Demetrium miſerunt, qui ab illo auxilia peterent.

an. 224 Demetrius veniens cum exercitu, conjunxit ſe cum eis qui ſe acciverant, & circa Sicima caſtra poſuit. Alexander verò cum mercenariorum ſex millibus & ducentis inſuper, Judæorumque ſuæ factionis viginti millibus, illi occurrit: habebat autem ille equitum

tria

Digitized by Google

tria millia, peditum verò quadraginta. Itaque multa utrimque tentata ſunt, dum hic mercenarios utpote Græcos ad defectionem ſollicitat; ille verò ſtantes cum Demetrio Judæos: ſed quia neuter his artibus quidquam proficiebat, poſtquam viſum eſt armis decernere, victoria fuit penes Demetrium. Hinc nummus videtur cuſus, in quo ipſe ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ cognomen accepit. In prælio miles Alexandri conductitius ad unum cæſus eſt, navatâ priùs forti ac fideli operâ: & ex Demetrianis multi deſiderati ſunt. Cæterùm poſtquam Alexander ad montes perfugiſſet, miſerati ejus fortunam, confluxerunt ad eum circiter ſex millia, quorum metu Demetrius retrò abiit, ſed potiùs ad ultionem contra fratrem Philippum. Seleuc. an. 224 *in Numm. Io. Vaillant.*

Antiochus Pius à Parthis reverſus, ſuam Syriæ partem, quam per biennium Philippus occupaverat, recuperavit: & ut hic id damnum reſarciret, de regno Demetrii fratris, qui erat in Judæâ, ditioni ſuæ adjiciendo contendit: quo accepto, Demetrius relictâ Judæâ profectus Beræam, Philippum fratrem oppugnavit in eâ, habens ſecum decem millia peditum & mille equites. Straton verò Berææ tyrannus, & Philippi ſocius, Zizum principem Arabum excivit, & Mithridatem Sinarem præfectum Parthorum, qui poſtquam venerunt, cum magno exercitu Demetrii caſtra oppugnaverunt, & tam ſiti, quàm miſſilium telorum multitudine deditionem cum ſuis facere coëgerunt, abductâque ex eâ regione prædâ maximâ, Demetrium captivum ad Mithridatem Parthorum Regem miſerunt: Antiochenſes verò, quotquot in caſtris inventi ſunt, gratis dimiſſos redire Antiochiam paſſi ſunt, an. 225. *Porphyr. in Gr. Euſeb.* *Ioſeph. Ant. l. 13. c. 21.*

Bbb

Digitized by Google

Seleuc. ad quam ſtatim poſt hanc pugnam profectus eſt Phi-
an. 226 lippus.

Demetrius anno quinto captus, regnavit in parte Syriæ ſeu Damaſci per annos quatuor exactos. Myri-
Valeſ. Exc. N. Damaſc. Ioſeph. ibid nam Samiam meretricem habuit omnium fortunarum ſuarum participem, excepto diademate. Apud Parthum Regem in omni honore habitus eſt, donec ibi morbo aſſumptus deceſſit.

NUMMUS DEMETRII PHILOMETORIS EVERGETIS CALLINICI.

Ex Musæo nostro.

Caput lanugine ornatum cum diademate: in averſâ parte fulmen coronatum, ſellæ ſeu aræ impoſitum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

Tres in ſerie Seleucidarum Reges Demetrii nomine ab authoribus ſtatuuntur, unus Soter, alter filius ejuſdem Nicator, quibus tertius additur ex Joſepho & Appiano, vulgò

Digitized by Google

EUCÆRUS appellatus, Antiochi ſcilicet Epiphanis vulgò Grypi filius: ſed ut ΓΡΥΠΟΥ in patre, ſic in filio ΕΥΚΑΙΡΟΥ cognomen non occurrit, utrumque minùs decorum eſt; ſolus noſter nummus illuſtrem illius appellationem exhibet ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ. Hunc vulgavit extypum Spanhemius; ad quem verò Demetrium Regem nummum revocare, planè incertus. *Diſſert. 5. fol. 379.*

Demetrius III. à Ptolemæo Lathuro ad regnum Damaſci accitus, Seleuciam ad oſtia Orontis ſitam appuliſſe videtur, cùm ipſi Seleucienſes, quorum fulmen eſſe ſymbolum ſæpius diximus, in ejus honorem hunc nummum tantis nominibus illuſtrem percuſſerint. Demetrius, ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ ob ſummam erga matrem pietatem vocatus eſt; ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, ut ſibi populorum benevolentiam conciliaret; ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, ob victorias tum contra Antiochum Euſeben cum fratre Philippo, tum contra Alexandrum Judæorum Regem relatas.

Digitized by Google

Seleuc. an. 225.

ANTIOCHUS XII.

Ioſeph. l. 15. ANTIOCHUS XII. quintus & noviſſimus Antiochi Epiphanis & Tryphænæ filius, auditâ fratris Demetrii captivitate, & Philippi versùs Antiochiam profectione, Damaſcum, principatum ambiens, pervenit, & ibi rerum potitus, Rex factus eſt: diademate autem aſſumpto, Epiphanes Dionysus appellatus eſt.

an. 226 Cùm exercitum Antiochus Dionyſus contra Arabas duxiſſet, frater ejus Philippus hoc audito Dama-

Digitized by Google

ſcum advolat: & cùm operâ Mileſii arcis præfecti urbe Damaſcenorum potitus eſſet, per ingratitudinem non remuneravit eum, quòd vellet videri terrore urbem, non proditione cepiſſe, quapropter ſuſpectus ei redditus, rurſum Damaſcum amiſit: progreſſum enim in circum animi gratiâ Mileſius excludit, & urbem ſervavit Antiocho. Ille interea auditis de Philippo rumoribus, confeſtim rediit ex Arabiâ. Seleuc. an. 226.

Antiochus cum Philippum è ditione ſuâ profectum reperiſſet, rebuſque ſuis compoſitis, eòdem rediens, per Judæam tranſiit cum exercitu octo millium peditum & equitum octingentorum, cujus invaſionem Alexander metuens, foſſam profundam duxit à Caparſate, quæ poſtea Antipatris dicta eſt, uſque ad Joppenſe mare, quâ ſolùm patebat acceſſus; excitatoque muro, & per intervalla caſtellis ligneis per centum & quinquagiuta ſtadia, præſtolabatur Antiochum: at ille omnibus his incenſis, traduxit hàc exercitum in Arabiam. Cùm Arabs primùm ceſſiſſet, deinde cum decem equitum millibus apparuiſſet, occurrens ei Antiochus, præliatus eſt acriter; jamque de victoriâ certus, occiſus eſt, dum alterum ſuorum cornu laborans vult in integrum reſtituere. Poſt ejus caſum exercitus ejus refugit in vicum Cana, ubi maxima ejus pars fame abſumpta eſt. an. 227

Antiochus XII. ultimus filiorum Antiochi Epiphanis, & non ultimus Seleucidarum, ut quidam ex Joſepho autumant, anno ſui regni tertio, ut videtur apud authores, occiſus eſt, quem ex plurimis ejus nummis & maximè obviis diutius regnaſſe auguramur.

Digitized by Google

NUMMI
ANTIOCHI EPIPHANIS DIONYSI.

Ex Musæo nostro.

Caput radiatum & diadematum, in cujus averſâ parte Bacchus ſtans cum cotylo & thyrſo, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Antiochus XII. Antiochi Epiphanis noviſſimus filius, à Joſepho Dionysus cognominatus, in hoc nummo exhibetur, ſed eleganti adhuc appellatione Epiphanis ornatus, quam ut fratres in patris memoriam accepit, aut eâ potiùs à Damaſcenis donatus eſt, inſigni eorum erga ipſum benevolentiâ, quæ tanta fuit, ut qui Liberum patrem ſeu Dionyſum ſummo cultu venerabantur, Antiochum ΕΠΙΦΑΝΗΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ ut viſibilem Bacchum nominaverint, quaſi Dionyſus illis in præſenti ſuarum rerum æſtu Deus apparuiſſet: quam verò appellationem tanquam cognomen in ejus nummis conſignarunt, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, & ipſius Bacchi cum cotylo & thyrſo in averſâ parte effigiem, ut unus & idem videretur.

Ant. lib. 13. c. 23.

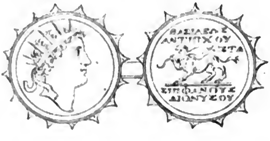
Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, coronâ radiatâ & hederaceâ ornatum, in cujus averſâ parte Elephas facem accenſam promuſcide gerens, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Iterum prodit Antiochus Dionyſus hederaceâ coronâ ut alter Bacchus inſignitus. Hæc autem Libero dedicatur, ut qui potum invenit, malis inde naſcentibus ſuccurrit: hedera enim ex ebrietate capitis dolorem ſanare creditur. Elephas in nummo proboſcide facem ardentem geſtans depingitur ad demonſtrandam hujus animalis induſtriam tot ſcriptoribus decantatam. An non etiam hæc lumina Baccho ſacra ſpectant? Satyri enim in Bachicâ pompâ à Ptolemæo Philadelpho ordinatâ lampadas geſtabant; & ut Elephanti ipſi in eâdem pompâ Bacchi ex Indiâ reditum honorantes prodibant, ipſeque Deus Elephanto inſidebat: ſic illa animalia in illius ſacris lumina geſtare in Syriâ forſan edocta ſunt, unde morem illum λυχνοφόρων Elephantum acceperit Julius Cæſar, de quo Suetonius: *Aſcenditque Capitolium ad lumina quadraginta Elephantis dextrâ atque ſiniſtrâ lychnos geſtantibus.*

Athen. l. 15. *Spanh. diſſ. 5 fol. 126.* *cap. 37.*

Digitized by Google

Ex Musæo nostro.

Caput radiatum & diadematum : in averſâ parte Panthera, quid teneat dentibus, ignotum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, & litteris ΣΤΑ.

Ad Bacchum ſpectat Panthera in nummo ſignata, quæ huic Deo comes adjungitur, ſacraque ei dicitur. Illa Bacchi ſymbolum vocatur. Philoſtratus, *παρδάλις τȣ̃ Θεȣ̃ σύμβολον*, in quas proinde converſas Bacchi nutrices vulgò fabulantur : nota etiam ratio ejus rei petita ex naturâ & indole illius animalis, quod vino imprimis deditum narrant ; unde mos veteribus ad Bacchi pedes in ejus nummis aut in ejus ſimulachris Pantheriſcum ſtatuere. De litteris ΣΤΑ. utrùm ad urbem, an ad annos Seleucidarum ſpectent, judicet peritior ; in plurimis enim Antiochi Dionyſi perſpicuè obſervantur.

Imag. lib. 1.
Spanh. diſſ. 3.

Ex Musæo nostro.

Caput radiatum & diadematum : in averſâ parte vas diotum,

diotum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝ-ΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Plurima vaſa Baccho ab antiquis conſecrata ſunt, cotylus, carcheſium, ſcyphus, crater, & cantharus: hoc in nummo non videtur eſſe cotylus unâ tantùm parte auritus, nec carcheſium auribus utrinque ad fundum uſque deſcendentibus. Crater vas eſt amplum, plurimarum amphorarum capax. Scyphus valde latus eſt, latioreque fundo, Herculi potiùs, ex Macrobio, quàm Baccho ſacer. Cantharum eſſe arbitramur, à Canthoro figulo nomen habens: vas autem fictile eſt, auribus utrimque uſque ad collum demiſſis, quo Bacchum uſum fuiſſe narrant. Illud in nummo Antiochi Dionyſi, in ejus ut alterius Dionyſi honorem ſignatur.

Athen. l. 11. c. 7. *Saturn. 5. c. 21.* *Athen. ibid.*

De palmæ ramo Apameæ urbis ſymbolo dictum eſt.

Ex Musæo nostro.

Caput radiatum & diadematum, in cujus averſâ parte Apollo nudus ſtans, dext. telum, ſin. innixus tripodi cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟ-ΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Reges Syriæ à Seleuco I. Seleucidarum imperii fundatore originem ducere glorianteſ, Apollinem in ipſius generis memoriam nummis & monumentis publicis ſæpe conſignabant. Antiochus à Damaſcenis Dionysus cognominatus, Apolli-

nem in nummis ſignavit, ſeu ut originem denuntiaret, ſeu ut idem & unus Apollo ſeu Bacchus videretur : conjuncta enim Apollinis & Bacchi numina ex Macrobio liquet, qui Solem & Liberum eundem putat; quod confirmat etiam alicubi Servius his verbis : *Vnde eundem Solem, eundem Liberum, eundem Apollinem vocant.* Præterea Dio Chryſoſtomus tradit Rhodios, Solem, Apollinem, & Dionyſum ſeu Bacchum, eundem reputare.

Saturn. l. 1. c. 17.

ad Georg. 1.

Orat. 31.

Ex Musæo nostro.

Caput radiatum & diadematum, in cujus averſâ parte galea cum ingenti cornu & appendicibus, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, & litteris ΤΡΥ. circa galeam.

De galeâ cum cornu in nummo Tryphonis ſeu Diodoti diximus veteres in bello galeis militaribus præfixa vulgò ad terrorem hoſtium habuiſſe animalium cornua. Antiochus Arabas Cælesyriam infeſtantes reprimere feſtinans, galeam hircino cornu inſtructam geſtavit, qualem ſe hoſtibus terribilem foret oſtenſurus, cujus memoriam hoc in nummo ſignare voluit: mos enim erat Regum & Heroum κεϱατοφόϱους prodire. Sic in nummis Antigonus Macedoniæ Rex, Tutor vocatus, cornibus hircinis, ut placet Villapandio, & ut Philippus Perſei pater, quem in nummo Marciæ gentis F. Urſinus incautè tribuit, de quo nobis eſt ad amicum diſſertatio, cornibus hircinis ornatus uterque exhi-

betur. Sic prodibat Pyrrhus Epirotarum Rex, quem etiam hircina cornua in galeâ geſtaſſe apud Plutarchum legitur. *in Pyrrho.*

Litteræ ΤΡΥ. id eſt τρυφαλὴ aut τρυφάλεια, galea, quæ in nummo ſignata eſt, vel τρύφων, id eſt galeatus, ut ſuprà in Diodoto diximus, qui Tryphonis nomen aſſumpſit, quaſi ſibi regnum armatus quæſiviſſet. Τρύφων à quodam nomine primitivo exoleto videtur dictus, unde nomen productivum τρυφαλὴ & τρυφάλεια, ut teſtamentum à verbo teſtis.

Philippus, ſolus è filiis Antiochi Epiphanis ſuperſtes, bellum acerrimè cum Antiocho Pio renovat, uterque de Syriâ decertaturus: Damaſceni verò qui nullum auxilium ab iis expectabant, cùm Ptolemæum Mennæi cujuſdam filium, Chalcidis ad montem Libanum Dynaſtam, gravem urbi vicinum, odio proſequerentur, ut ſe ab illo liberarent, Aretam Arabiæ Regem ad Cæleſyriæ regnum appellarunt. *Seleuc. an. 228.* *Ioſeph Ant. l. 13. c. 23.*

Syri etiam cùm inexplicabili bello, primò mutuis fratrum odiis, & mox filiis inimicitiis parentum ſuccedentibus, Reges & regnum Syriæ conſumptum animadverterent, ad externa populus auxilia concurrit, peregrinoſque ſibi Reges circumſpicere cœpit. Itaque cùm pars Mithridatem Ponticum, pars Ptolemæum ab Ægypto arceſſendum cenſeret, occurreretque quòd Mithridates implicitus bello Romano eſſet, Ptolemæus quoque ſemper hoſtis fuiſſet Syriæ; omnes in Tigranem Regem Armeniæ conſenſere, inſtructum præter domeſticas vires, & Parthicâ ſocietate, & Mithridatis affinitate. *Iuſtin. l. 40.*

Digitized by Google

SELEUC.
an. 229

TIGRANES.

Strab. l. 11.

TIGRANES, Tigranis filius, Armeniæ Rex, originem ab Artaxiâ uno è præcipuis Antiochi M. ducibus trahebat, qui ab ipſo Armeniæ majori præfectus, provinciam illam armis ſubegit, & inde proprium regnum ſibi & ſucceſſoribus conſtituit: ipſe obſes Parthis ante multum temporis datus, ab iiſdem anno Seleucidarum 217. in paternum Armeniæ regnum reſtitutus fuit. Cleopatram Mithridatis Ponti Regis filiam anno 223.

Digitized by Google

uxorem duxit; & poſtea à ſocero ad ſocietatem Romani belli quod meditabatur, pellectus, pace tandem initâ, in regnum Syriæ accitus, copias quas pro Mithridate collegerat, in Syriam tranſtulit. SELEUC. an. 229

Pauca narrantur de Tigranis in Syriâ geſtis; Appianus ait: Tigranes ſubjugatis circumvicinis gentibus, quæ priùs proprios Regulos habuerant, Regem Regum ſe exiſtimans, Seleucidas infeſtavit detrectantes ejus imperium, Antiochum Pium vicit, qui ipſius violentiam cùm non poſſet ſuſtinere, latuit. Omnes cis Euphratenſium Syrorum gentes Ægyptum uſque perdomuit; ſimulque occupavit Ciliciam, & ipſam Seleucidis parere ſolitam. Plutarchus inquit: Rex Regum Tigranes Syriam obtinet ac Palæſtinam, Reges Seleucidas ſubtollit, eorum filias ac conjuges ſedibus abſtractas abducit. Prolog. Trogi Pompeii: Extinctâ regali Antiochorum domo, Tigranes Armenius Syriam occupavit. Omnibus Magadates Regis ſui nomine eum exercitu præfuit per annos quatuordecim ex Appiano, per octodecim ex Juſtino. *App. Syr.* *in Lucullo.* *lib. 40.* *App. Syr.* *lib. 40.*

Altum eſt de Philippo ſilentium, veriſimile eſt in hoc contra Tigranem bello, poſtquam annos decem regnaſſet, interfectum fuiſſe. Audiendus enim non eſt Euſebius, qui illum ait à Gabinio captum anno tertio Olympiad. CLXXI. in annum Seleucidarum 215. incidentem: Gabinius anno tantùm 229. cum Sullâ contra Mithridatem in Aſiam tranſiit; adde quod Romani nullum tunc temporis cum Syriæ Regibus bellum, unde Philippum capere poſſent, geſſerunt.

Digitized by Google

NUMMUS PHILIPPI EPIPHANIS PHILADELPHI.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Jupiter ſedens, dextrâ victoriolam, ſiniſtrâ haſtam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, & litteris AN. id eſt, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ.

Ex nummis Philippi obviis diſcimus illum ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ & ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ cognomina ſibi vindicaſſe, & non ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, ut vulgavit Goltzius. Epiphanis quidem, ut moris fuiſſe tum temporis videtur, aut in memoriam patris, Philadelphi autem ob amorem erga Antiochum fratrem cognominatum pariter Epiphanem Philadelphum, cujus erat gemellus. De Jove ſedente ſæpius dictum eſt. Nummus ab Antiochenſibus ſignatus eſt, cùm Philippus Antiochum Pium profligaſſet, & ad Parthos fugere coëgiſſet, Antiochiâ ab ipſo occupatâ.

Digitized by Google

Omnes nummi Philippi à nobis obſervati, tetradrachmales ſunt argentei, cum Jovis ſedentis typo ſignati.

Hoc porrò tempore Aretas adeptus regnum Cæleſyriæ, Damaſci expeditionem ſuſcipit adverſus Judæos, & devicto apud Adina Alexandro eorum Rege, certis conditionibus reduxit ſuos unde venerat. Seleuc. an. 229 Ioſeph. Ant. l. 13. c. 23.

Alexander pace cum Aretâ Arabum Rege factâ, adversùs vicinos Syriæ ſubditos exercitum ducit, Diam urbem oppugnat, & vi cepit: ad Eſſam vel Geraſam inde duxit, ubi erant Zenonis res pretioſiſſimæ; & primùm triplici muro locum circumdedit, dein expugnato oppido ad Caulanam duxit & Seleuciam, & ſubactis his quoque, redegit in ſuam poteſtatem vallem quæ Antiochi dicitur, & caſtellum Gamala: tertio demùm anno reduxit exercitum. an. 230. 231. 232.

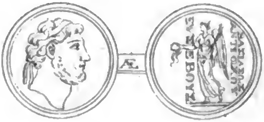
Per hæc tempora Judæi Syrorum, & Idumæorum, & Phœnicum urbes tenebant; horum ad mare Stratonis turrim, Apolloniam, Joppen, Jamniam, Azotum, Gazam, Anthedona, Raphiam, Rhinocoruram; in mediterraneis per Idumæam regionem Adora & Mariſſam, totamque Samariam, & montes Carmelum & Itabyrium, ad hæc Scythopolim, Gadara, Gaulanitidem, Seleuciam, Gabala; & Moabiticas urbes, Eſebonem, Medabam, Lempam, Oronas, Telithonem, Zaram, Aulonem Cilicium, Pellam: hanc ultimam diruerunt, quòd incolæ recuſarent Judaïcos ritus recipere: poſſidebant & alia Syriæ non obſcura oppida, quæ imperio ſuo noviter adjecerant Multæ etiam aliæ urbes Seleucidis ſubjectæ, à tyrannis propriis erant occupatæ.

Digitized by Google

Seleuc. Alexander belli requiem, morbi habuit principium, ex temulentiâ morbo contracto, & triennio
an. 233. integro quartanâ laborans, nec tamen abſtinens à caſtrenſibus officiis, tandem hauſtis viribus, fato conceſſit in Geraſenorum finibus, obſidens Ragata caſtellum ultra Jordanem ſitum, quod Alexandra Regina expugnavit.
234.
235.

Antiochus Pius interea ſeu in Ciliciæ angulo, ſeu in Commagene, ſemper latuit; & ubi, & quando mortuus ſit, incertum eſt: paucis tamen abhinc annis ex Ciceronis infrà verbis deceſſiſſe auſpicamur, antequam ejus filii Romam iverint pro Ægypti regno: nam ſine ſtirpe regiâ Ptolemæus Alexander è fatis conceſſerat, & Auletes nothus erat, qui tamen uſurpatam Ægyptum ingentibus pecuniis, quibus amicitiam Populi Romani mercatus eſt, ſibi aſſeruit. Antiochus reliquit duos filios, Antiochum & Seleucum.

NUMMI ANTIOCHI EUSEBIS.

Ex Musæo nostro.

Caput lanugine ornatum cum diademate: in averſâ parte

parte Victoria gradiens, dextrâ coronam, ſiniſtrâ palmam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ.

Antiochus in Syriæ Regum ſerie decimus, Antiochi noni Philopatoris cognominati, vulgò Cyziceni, & Cleopatræ Ægyptiæ ſororis Tryphænæ juſſu peremptæ filius fuit, *quem*, ait Appianus, *Seleuci patruelis inſidias evaſiſſe putant Syri, pietatis merito, ideoque* P I V M *cognominarunt: ſervatus eſt autem à meretrice, adamatus formæ gratiâ.* Sed proculdubio pietate inſigni in parentem Pius cognominatus eſt. Lanugine decoratus eſt, ut qui octodecim annos natus regnum ſuſcepit.

Victoria in nummo ſignata videtur in memoriam illius quam in patruelem Seleucum IV. Epiphanem Nicatorem nuncupatum retulit, quem uno prælio è totâ Syriâ expulit.

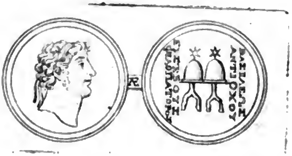
Ex Musæo nostro.

Caput diadematum: in averſâ parte Jupiter ſedens, dextrâ victoriolam, ſiniſtrâ haſtam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

Antiochus X. hoc in nummo argenteo tetradrachmo Philopatoris cognomen Evsebi adjunxit ob ſingularem erga Antiochum IX. cariſſimum parentem pietatem, quem à Seleuco Epiphane Nicatore captum & cæſum refert Joſephus. *Ant. lib. 13. c. 21.*

Ddd

Jupiter ſedens cum victoriolâ & haſtâ, frequens eſt in Seleucidarum nummis typus, de quo ſæpius dictum eſt.

Ex Musæo nostro.

Caput diadematum, & barba lanugine ornata: in aversâ parte duo pilei cum appendicibus, galeris ſeu pileis ornati, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

Epigraphe nummum ad Antiochum Euſeben revocat. Stellæ galeris ſeu pileis impoſitæ ad Caſtorem & Pollucem ſpectant: Catulus. ipſi ab antiquis fratres pileati dicebantur, *à pileatis nova fratribus pila*. Caſtor & Pollux *Διόσκουροι* fratres, Jovis ex Ledâ filii, ut adoleverunt, mare piratis liberarunt, & ob id Dii maris habiti ſunt, quos in tempeſtate nautæ ſolent implorare. Tandem cùm Caſtor diem ſuum obiiſſet, Pollux qui erat immortalis, fratris deſiderio à Jove petiiſſe fertur, ut immortalitatem ſuam cum Servius. fratre poſſet partiri; quare alterni mori traduntur, & reviviſcere, quod ideo fingitur, quia horum ſtellæ, quæ Geminorum ſigna dicuntur, ita ſe habent, ut occidente unâ, oriatur altera.

A Tripolitanis Phœniciæ littoralis, quorum ſymbolum in nummis Dioſcurorum pilei exhibentur, ſignatus eſt nummus, quando Antiochus Euſebes Aradum pervenit, ut inquit Joſephus. Tripolis verò ut Aradi colonia, & quidem proxima, Euſebis partes videtur ſecuta. Capita Caſtoris & Pollucis, ſeu eorum pilei aſtris ornati, in nummis Imperatorum Romanorum cum epigraphe ΤΡΙΠΟΛΕΤΩΝ frequenter percutiuntur. Tripolitani ad mare ſiti Caſtorem & Pollucem ut Deos ſervatores

colebant, in quorum honorem templum ædificaſſe docent nummi Elagabali & ejus matris Solimadis, in quo Caſtor & Pollux ſtantes & haſtati, ut ſolent depingi, obſervantur.

Poſt mortem Antiochi Pii, ejus filii cùm non poſſent ob diuturnum bellum Mithridatis in paternum regnum quod occupabat Armenius ejus gener Tigranes, per Romanos reſtitui, ipſos de Ægypto obtinendo ſollicitarunt, ut refert Cicero. Reges, ait, Syriæ Regis Antiochi filii pueri Romam venerunt, non propter Syriæ regnum; nam id ſine controverſiâ obtinebant, ut à patre & à majoribus acceperant; ſed regnum Ægypti ad ſe & ad Selenem matrem ſuam pertinere arbitrantur: ibique biennium ferè comitatu regio atque ornatu morum traxerunt. Seleuc. an.240 l.4.in Verr.

Cùm biennium Antiochus, qui vulgò Aſiaticus, quòd in Aſiâ educatus fuerat, cognominabatur, Romæ commoratus fuiſſet, & per Senatum quæ de regno Ægypti poſtulaverat, obtinere non potuiſſet, in patriam rediit; & iter per Siliciam facere volens, Syracuſas venit, ibique in domo Q. Mutii Rufi diverſatus. Candelabrum ille ſecum attulerat è gemmis clariſſimis opere mirabili confectum, in Capitolio ponendum: ſed quia nondum erat perfectum, ſtatuit id ſecum in Syriam reportare, & cùm Jovis ſimulachrum dedicaretur, cum cæteris rebus illud quoque donarium per legatos in Capitolium remitteret: ſed & hoc candelabrum, & non pauca etiam pocula aurea gemmis diſtincta, & trullam vinariam ex unâ gemmâ prægrandi excavatam Verres Siciliæ prætor per fraudem illi abſtulit, & ſua repoſcentem, de provinciâ ante an.241. Cic. orat. 6. in Verr.

Digitized by Google

Seleuc. an.243. noctem diſcedere juſſit, comperiſſe ſe dicens ex ejus regno piratas eſſe venturos.

Selene ubi accepit profligatum planè Mithridatem, & in Armeniam ad generum Tigranem fugiſſe, Romanos in eam deſcenſuros putavit, & ſic Regem Syriæ rebus vacare non poſſe, urbes & populos ſollicitavit, incoliſque author fuit ut Tigranem excluderent: erat autem iis intolerandum ejus imperium. Tigranes accepto defectionis nuntio, cum quinquaginta militum millibus deſcendit in Syriam; Ptolemaidem profectus, eam obſedit: ad eum Alexandra Judæorum Regina legatos miſit, Ptolemaide tandem expugnatâ, rebuſque Phœnices compoſitis, Tigranes exercitum in Commagenam duxit, Selenemque belli authorem in Meſopotamiæ caſtello Seleuciâ aliquandiu obſeſſam interemit. *Ioſeph. Ant l. 13. c. 24.*

NUMMUS REGINÆ SELENES.

Ex Musæo nostro.

Caput muliebre diadematum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΗΛΗΝΗΣ: in averſâ parte aquila

inſiſtens fulmini, cum inſcriptione, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Eximiæ raritatis & elegantiæ prodit nummus Selenes: illa Ptolemæi vulgò Phyſconis Ægypti Regis & Cleopatræ ejus neptis & uxoris filia natu minima, Cleopatra quidem vocata, ſed ob ſeniorem ejuſdem nominis ſororem, Antiocho vulgò Cyziceno nuptam; quæ Appianum induxit forſan in errorem de ejus cum ipſo matrimonio. Selene, id eſt Luna cognominata, Lathuro fratri, cùm ex voluntate matris Cleopatra ſenior ab ipſo dimiſſa eſſet, in uxorem data eſt; ſed poſt aliquot annos cùm ille in exilium pulſus eſſet, ei erepta, licèt duos haberet ex fratre filios, paucis abhinc annis ad Antiochum VIII. Epiphanem cognominatum, cum ingentibus contra Antiochum vulgò Cyzicenum auxiliis, ei nuptura miſſa eſt: mortuo verò Antiocho VIII. vulgò Grypo nuncupato, non Antiocho vulgò Cyziceno, ut lapſus eſt Appianus, ſed ejus filio Antiocho X. Pio vocato nupſit, ex quo duos filios habuit Antiochum XIII. vulgò Aſiaticum, & Seleucum vulgò Cybioſactem, quem Berenice Auletis filia ad Ægypti regnum vocatum, deinde occidit.

Nummus quidem in Syriâ non eſt percuſſus, ſed dum Selene in Ægypto cum Lathuro fratre & marito Regina vocabatur, ut epigraphe ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ cum aquilâ Ægypti Regum ſymbolo arguit; rariſſimam tamen ejus effigiem vulgare, antiquitatis ſtudioſis non ingratum fore putavimus. ΣΗΛΗΝΗ verbum in nummo conſtanter legitur, quod per dialectum Η pro Ε ſcriptum eſt. Luna communi linguâ *Σελών* vocatur, derivaturque à verbo *σέλας*, id eſt lumen ſeu fulgur. Illa dicta eſt *παρὰ τὸ σέλας*, teſte Heſychio, ut & Latinis Luna à lucendo: Dialectus Attica, Ionica & Æolica mutant Ε in Η.

Lucullus qui Mithridatem profligaverat, Appium Claudium ad Tigranem, qui illum expoſceret, legatum miſit; cùmque Antiochiam perveniſſet, ibi operiri juſſus eſt. Interea Tigranes expugnatâ Seleuciâ in Seleuc. an. 223. *App. Syr.*

Digitized by Google

Seleuc. an.243. urbem rediit, & cùm Appius legatus palam dixiſſet ſe veniſſe ut Mithridatem Luculli triumphis adduceret, alioqui Tigrani bellum ſe indicere, Tigranes reſponſum dedit Appio univerſorum ſe criminationem hominum meriturum, ſi uxoris patrem hoſti traderet: ſe igitur non deſerturum Mithridatem, & Romanis, ſi bellum inferrent, reſtituturum. Ex quo reſponſo Epheſi accepto, Lucullus bellum cum Tigrane gerendum decrevit.

an.244 Plutarch. in Lucull. App. Syr. Tigranes compoſitis Syriæ rebus in Armeniam reverſus eſt, Tigranocertæ commoratus. Lucullus in Pontum iterùm contendit, & Sornatio ad ordinandam gubernandamque provinciam cum ſex hominum millibus relicto, expeditionem contra Tigranem ſuſcepit, verſuſque Armeniam atque Euphratem iter intendit. Tigrani nemo de Luculli in Armeniam ingreſſu quidquam referre audebat, niſi Mithrobarzanes monuiſſet, qui illicò miſſus eſt in Lucullum cum mandatis ut eum ad ſe vivum attraheret, cæteroſque obtereret; ſed Mithrobarzane occiſo, copiiſque ejus deletis, Tigranes Tigranocertam reliquit, & undique copias contraxit.

Magadates, qui Tigranis nomine per annos quatuordecim Syriæ præfectus fuerat, exercitum in Regis auxilium inde abduxit, & ſic Syria ab Armenis vacua, à Seleucidis iterum occupata eſt: nam interim Antiochus Pii filius non invitis Syris in regnum ſe ſe inſinuavit.

Digitized by Google

NUMMI REGIS TIGRANIS.

Ex Musæo Abb. de Camps.

Caput tiarâ & diademate ornatum, in averſâ parte figura muliebris inſidens ſcopulis, dextrâ palmæ ramum, pede dextro fluvium adnatantem calcat, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΓΡΑΝΟΥΣ.

Nummus Tigranis Armeniæ Regem à Syris in eorum regnum accitum exhibet: ille ſolo Regis nomine donatur, nec titulis Αὐτοκράτορος & Ἐπιφάνους à Goltzio vulgatis, & nunquam à nobis obſervatis, hîc exponitur. Diadema Armenio more tiaram circuit, quod capitis inſigne *Cydarim* vocat Plutarchus, qualem Tigranes ipſe ad Pompeii M. pedes projeciſſe Dio meminit. Aves tiaræ inſculptas, falcones ſuſpicatur Cl. Spanhemius, ſed conſtanter pro aquilis dignoſcuntur. An illæ duarum Armeniarum, quibus imperabat Rex, ſymbolum, ut Sol Antiochiæ inſigne, in quâ ſignatus eſt nummus, perhibetur, quaſi Armeniarum & Syriæ regnorum inſignia tiaræ inſculta Tigranes geſtaret.

in Theſ.
de fort. Alexand. l. b 36.
Diſſert. 5.

De muliere in averſâ parte ſedente, infrà dicendum. Nummi Tigranis eximiæ ſunt raritatis.

Ex Muſæo nostro.

Caput tiarâ cum appendicibus & diademate inſigne, idem quàm ſuperioris nummi typus, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΓΡΑΝΟΥΣ.

Tigranes hoc in rariſſimo nummulo auguſtam illam Regum Regem, jamdudum ab Arſacidis uſurpatam appellationem vindicat, quam multis jam debellatis Regibus uſurpaverat. Cydaris ejus non aquilis, ut in ſuperiori nummo, ſed Sole tantùm Antiochenſium ſymbolo inſignitur: Antiochiæ enim percuſſus eſt nummus. Figura muliebris capite turrito inſidens rupibus, genius eſt urbis; id multi Antiochiæ urbis nummi cum ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ epigraphe confirmant. Mulier dextrâ palmæ ramum gerens, frequens Syriæ ſeu Antiochiæ ſymbolum eſt. Turrita ſignatur, ut ſolenne magnarum urbium ornamentum: ſedet in rupibus, ſitum urbis partim in clivo indicans. Figura virilis medio corpore non Euphratem aut Tigrim, ut vult Spanhemius, ſed Orontem ex Libano monte profluentem, Antiochiamque interluentem arguit.

ANTIOCHUS XIII.

Digitized by Google

ANTIOCHUS XIII.

Seleuc. an. 244

ANTIOCHUS in ſerie Seleucidarum XIII. & ultimus Syriæ Rex, Antiochi Pii & Cleopatræ Selenes filius, vulgò ASIATICUS cognominatus fuit, quòd in Aſiâ, Tigrane Syriam occupante, educatus fuiſſet: deinde mortuâ matre COMMAGENUS videtur dictus, quòd in illâ regione potiùs deliteſceret quàm regnaſſet; ſeu quòd Syriâ amiſsâ, Regis nomine ſervato, in hâc parvulâ provinciâ deinde regnaverit: ſed regno avito recuperato,

Digitized by Google

Seleuc. ut à ſuperioribus Antiochi nominis Regibus diſtin-
an.244 gueretur, Antiochus Callinicus vocatus eſt, ut qui inſignem, regnum recipiendo, victoriam retuliſſet.

Cùm Tigranes collegiſſet ducenta & quinquaginta *App. Syr.* millia peditum, & equitum quinquaginta, contra Lucullum Tigranocertam obſidentem exercitum duxit, *in Lucull.* & pugnâ ibi commiſsâ pridie Nonas Octobris ex Plutarcho, ſeu anno quarto Olympiadis CLXXVII. in- *Memnon. c. 59.* eunte, ex Phlegone, qui in Seleucidarum anno ducenteſimo quadrageſimo quarto incidit, tota Tigranis acies profligata eſt, & Lucullus Tigranocertam occupavit; quo tempore ad Romanum Imperato- *Plutarch. in Lucullo.* rem totius penè Orientis ſupplices venêre legati. *Diod. l. 35.* Antiochus ut & alii Reges per legatos paciſcentes, *App. Syr. Iuſtin. l. 40* in ejus fidem receptus eſt, nec Lucullus ei avitam poſſeſſionem invidit, ſed Regem Syriæ illum appellavit.

an. 245 Cùm Lucullus Tigranem non eſſet inſecutus, ei otium non ſolùm evadendi, ſed etiam invaleſcendi conceſſit: nam poſt Artaxatam occupatam, ille Antiochiam Mygdonicam in Meſopotamiâ obſideret, Tigranes in Armeniam reverſus, pleraque loca celeritate recepit. Mithridates in Ponto M. Fabium à Lucullo in iis locis relictum vicit, & antequam ipſe adveniſſet, C. Triarium prælio ſuperavit. Lucullus exercitum ſeditione fluctuantem reperit, ita ut nec Mithridatem nec Tigranem perſequi poſſet: jamqu[illegible] cilius Glabrio Conſul, Lucullo ſucceſſor[illegible] Marcius Ciliciæ Proconſul pronuntia[illegible] natu Lucullum, quòd bellum diu[illegible]

Antiocheni diſceptationem aliquam cum Arabi- Seleuc.
bus moverant. P. Clodius à Q. Marcio Ciliciæ Pro- an.245.
conſule rei navali præfectus, à piratis captus, ſed ab *Dio lib. 35.*
illis dimiſſus, Antiochiam ſe contulit, ut illos auxilio
juvaret; ſed cùm nonnullos ad ſeditionem concitaret,
parùm abfuit quin periret.

Cùm Bithyniæ & Ciliciæ provinciæ cum belli con- an. 246
tra Mithridatem & Tigranem adminiſtratione Pom- *Plutarch. in*
peio decretæ fuiſſent, ille provinciam ingreſſus deter- *Pomp.* *App. Mithr.*
rendæ Luculli authoritatis gratiâ, nihil ex illius actis *Dio ibid.*
innotum reliquit: Lucullus Romam rediit, ille versùs
Mithridatem progreſſus eſt, quem victum fugavit:
exercitum deinde duxit in Armeniam majorem con-
tra Tigranem, qui noluit bellum gerere, ſed ad eum
ne caduceatore quidem præmiſſo profectus eſt, per-
miſſurus ejus arbitrio omne ſuum jus. Pompeius præ-
teritorum ei dedit veniam, provinciis bello quæſitis
illi ademptis; deinde Mithridatem inſecutus, Alba- an.247
nos vicit & Iberos, in hiſque regionibus hyberna-
vit.

Pompeius pace populis Caſpium intra ac Colchi- an. 248
cum mare incolentibus datâ, in Armeniam minorem *Plutarch. in*
divertit: Afranium legatum contra Phraatem qui Gor- *Pomp.*
dyenam incurſabat, & infeſtabat Tigranis ſubditos,
& Gabinium versùs Euphratem & Tigrim miſit: ipſe
Amiſum profectus eſt, adverſanteſque ſibi etiamnum
regionis partes recepit, hyberna Aſpidi egit, & quaſi
omnibus confectis, provincias ordinavit, & dona
contulit.

Pompeium tenebat cupiditas Syriæ recipiendæ: ſu- an.249
perato igitur monte Tauro bellum Antiocho intu- *Idem ibid.*

Digitized by Google

Seleuc. an. 249 — *App. Mithr.* *Iuſtin. l. 40*

lit. Antiochus qui tanto exercitui reſiſtere par non erat, primò quidem fugiendi in Parthos conſilium cepit, deinde mutatâ ſententiâ, Pompeii clementiam experiri maluit: acceperat eum eſſe mitem ac placidum; (magna enim erat apud gentes Pompeii fides) ſe igitur ipſius ditioni totum permiſit. Pompeius Antiochiam ingreſſus, nullâ illius ratione habitâ, regni Syriæ Antiochum nunquam de Populo Romano malè meritum privavit. Ipſe præſens Rex ab illo paternum regnum conabatur impetrare precibus, ſed poſcenti reſpondit, ne volenti quidem Syriæ daturum ſe Regem, qui per annos quibus Tigranes Syriam tenuit, latuerit: victo autem Tigrane à Romanis, alieni operis præmia poſtulet; igitur ut habenti regnum non ademerit, ita quo ceſſerit Tigrani non daturum quod tueri neſciat, ne rurſus Syriam Judæorum & Arabum latrociniis infeſtam reddat. Atque ita Syriam in *Strab. l. 16.* provinciæ formam redegit, Commagenæ provinciam in regnum Antiocho reliquit, eique poſtea commiſit Seleuciam Meſopotamiæ caſtellum, & quidquid ex incurſu in Meſopotamiâ ceperat, eumque in amicitiam Populi Romani recepit.

Eutrop l. 6. Antiochenſibus obſides reddidit, & ab iis pecunias *Porphyr. in Gr. Euſeb.* accipiens Pompeius, civitatem fecit αὐτόνομον, & ſuo *Io. Malela* jure uti permiſit; multa etiam ipſis indulgens, publici conſeſſus locum collapſum reſtituit, honore illis habito quòd ab Athenienſibus originem ſuam dedu- *Eutrop. ib.* cerent: aliquantum agrorum Daphnenſibus dedit, quo lucus quem conſecravit, ibi ſpatioſior fieret, de- *Sext Ruf. in Brev.* lectatus amœnitate loci, & aquarum abundantiâ. Seleuciam quoque Pieriam, vicinam Antiochiæ civita-

Digitized by Google

tem inexpugnabilem, libertate donavit, eò quòd Regem Tigranem non recepiſſet. Tripoleos tyrannum Dionyſium ſecuri percuſſi juſſit. Theuproſopi caſtellum, Botris & Gigarti arcem evertit; & Byblum excurrens, tyranno ſecuri percuſſo, eam liberavit. *Seleuc. an. 249* *Strab. l. 16*

Ineunte vere Pompeius copiis ex hybernis revocatis, versùs Damaſcenum profectus eſt, obiter arcem Apamææ, quam Antiochus Philopator munierat, exploravit. Ptolemæi quoque Minnæi ditionem conſideravit, viri noxii non minùs quàm fuerat Dionyſius Tripolitanus, affinitate ei conjunctus: mille talentis iſte redemit ſe à ſupplicio, quæ Pompeius erogavit in ſtipendia militum. Excidit etiam caſtellum Lyſiada, cujus tyrannus erat Sylas Judæus. Tranſiens deinde per Heliopolim & Chalcidem, ſuperatoque medio monte in Cæleſyriam veniens, à Pellâ Damaſcum ſe contulit: ibi Judæos audivit, & eorum principes Hyrcanum & Ariſtobulum, quos dimiſit placidè, promittens ſe venturum in eorum ditionem, quamprimùm res Arabum inſpexiſſet. *an. 250.* *Ioſeph Ant. l. 14. c. 5.*

In Aretam Arabiæ Regem duxit: tunc ille metu perculſus, ſcripſit Pompeio ſe imperata ejus facturum. Ex Arabiâ in Judæam reverſus, Ariſtobulo capto, Templum & ejus arcem poſt obſidionem expugnavit anno ſecundo Olympiadis CLXXIX. Seleucidarum ducenteſimo quinquageſimo. Hyrcano pontificatum reddidit ut & principatum, ſed diadema eum ferre vetuit. Judæos Populo Romano fecit tributarios: urbes verò quas ſubjugaverant in Cæleſyriâ illis ademptas, juſſit proprio parere Præſidi: eos contraxit intra veteres terminos. Gadaram paulò antè ſubver- *Plutarch. in Pomp.* *Ioſeph. Bell. Iud. l. 1.*

Seleuc. ſam, in gratiam liberti ſui Demetrii inſtauravit. Reliquas
an.250. mediterraneas urbes, Hippon, Scythopolim, Pellam, Dion, Samariam, Mariſſam, Azotum, Jamniam, Arethuſam ſuis reſtituit habitatoribus, præter eas quæ in bellis erant dirutæ: ſimiliter & maritimas, Gazam, Joppen, Doram, & Stratonis turrim, liberas eſſe juſſit, eaſque omnes provinciæ Syriæ conjunxit. Hujus autem & Judææ, cunctorumque adminiſtrationem ad Ægypti uſque fines & flumen Euphratem, cum duabus legionibus Romanis, Æmilio Scauro Quæſtori ſuo permiſit, poſtquam regnatum eſt in
Chron. Syriâ, ex Euſebio, per ducentos & quinquaginta annos.

Digitized by Google

NUMMUS ANTIOCHI EPIPHANIS PHILOPATORIS CALLINICI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum : in averſâ parte figura muliebris tunicata, & modio ornata, dextrâ palmam, ſiniſtrâ cornucopiæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ, id eſt, REGIS ANTIOCHI EPIPHANIS PHILOPATORIS CALLINICI.

Ad Antiochum XIII. Antiochi Pii & Selenes filium, ultimum Syriæ Regem pertinet nummus : ipſe vulgò Aſiaticus nominatus eſt, quòd in Aſiâ educatus, & Commagenus dictus, quòd ex Commagene in Syriæ regnum ſe ſe inſinuaverit, aut ex Syriæ ad Commagenes regnum fuerit redactus. Plerique duos & quidem diſtinctos Antiochos exiſtimant ; ſed ex hiſtoriâ noſtrâ unum & eundem eſſe variis cognominibus appellatum compertum eſt. Illius cognomina Aſiatici & Commageni in nummis haud quærenda ſunt, hos illuſtres & inſignes ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ & ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ titulos in nullo alio hujus nominis Antiocho vul-

Digitized by Google

gatos obſervamus. Antiochus vulgarem apud Syros Reges & ambitioſam EPIPHANIS nomenclationem præfert, quaſi Syris poſt intolerandum Armeniorum imperium avitæ ditionis aſſertor illuxiſſet. PHILOPATORIS cognomen ob pietatem erga parentem Antiochum Pium, ſeu in memoriam avi ſui Antiochi Philopatoris, cujus etiam cognomen pater conſervaverat, aſſumpſit. CALLINICI denique titulum, ut qui inſignem retulit victoriam, dum paternum avitum recuperat regnum, uſurpavit.

Figura muliebris genius eſt Antiochiæ urbis, cum palmæ ramo ejus ſymbolo: modium gerit in capite, frugum omnium inſigne, ut altera Iſis, quod confirmat cornucopiæ, cunctarum rerum abundantiam Antiochi veri & legitimi Regis reditu futuram demonſtrans.

Nummus Antiochi Callinici mihi ab amiciſſimo noſtro Sponio D. M. dono datus, eximiæ raritatis & elegantiæ eſt habendus.

INDEX

Digitized by Google

INDEX GEOGRAPHICUS.

A

ABAS, Arabiæ civitas. 252
Abila, urbs Cæleſyriæ mediterranea. 89. 109
Abydus, urbs Phrygiæ ſeu Myſiæ, in orâ contra Seſton. 107
Acarnania, regio Epiri in Auſtrum vergens, 61. 122
Accaron, urbs Palæſtinæ in Philiſtinorum finibus. 249
Achaia, urbs Syriæ Appiano, item Parthiæ. 24
Achaia, Peloponneſi regio inter Corinthum & Patros, ſinui Corinthiacho expoſita. 154
Acrabatena, regio Idumææ. 203
Abida eadem eſt ac *Addus*, civitas in monte ſita in medio tribus Ephraïm. 391
Adora vel *Dora*, urbs ad radices montium Seir prope tribum Juda ad occaſum. 713
Adramittaum, urbs Troadis ad montis Idæ redices. 180
Ægina, urbs inſulæ cognominis Græciæ. 107
Ægyptus, regio Aſiæ in ſuper. & inferiorem diviſa. 12
Ænoparas, fluvius per campum Antiochenum labens. 262
Ænos, urbs Thraciæ, mora Ægæi. 107 136
Africa, una ex quatuor urbis partibus. 12
Agrianes, populi Pæoniæ inter Ænum & Rhodopen montes. 90
Albania, reg. Aſiæ mari Caſpio ad ortum incumbens, Iberiæ ad occ. 463
Alexandreſcata, urbs Scythiæ Appiano. 24
Alexandria, urbs Ægypti marit. opus Alexandri M. 14. 85
Alexandria Troas, urbs Phrigiæ min. 119
Alexandropolis, urbs Indiæ, Appiano. 24
Amanus, mons Syriæ illam à Ciliciâ diſcludens. 27
Amathitis, reg. in extremis Cananæ finibus. 277
Amathus, caſtrum Cæleſyriæ municiſſimum. 355
Amathuſii, populi inſulæ Cypri. 6
Amiſus, urbs Paphlagoniæ marit. 403
Ammonitis, reg. trans Jordanem, cujus metropolis Rabath. 175
Amphipolis, urbs Macedoniæ medit. in Thraciæ confinio. 181
Amphipolis, urbs Syriæ. 24
Anania, urbs Latii in monte. 216
Ancyra, urbs Galatiæ primaria. 57

Andriace, urbs Liciæ marit. 111
Andros, urbs inſulæ cognominis ejuſdem in mari Ægæo. 12
Anemurium, urbs Ciliciæ littoralis. 110
Anthedon, urbs Phœniciæ marit. 355
Antigonia, urbs Syriæ exciſa. 17
Antilibanus, mons Phœniciæ. 71
Antiochia ad Daphnem, urbs Syriæ metropolis à Seleuco Nicatore condita. 23. & al.
Antiochia, urbs Palæſtinæ ad Calliroen lacum ſita. 197
Antiochia, in Ptolemaidis regione urbs. 199
Antiochia, urbs Margianæ regionis. 44
Antiochia, urbs Mygdoniæ reg. quæ & Niſibis. 74
Apamea, urbs Phrygiæ magnæ in Marſyæ fluvii oſtiis. 44 118
Apamea, urbs Syriæ ad Orontem inter Antiochiam & Emeſam. 71
Apamea, urbs Mediæ Appiano. 24
Apherima, urbs & Toparchia in tribu Ephraïm. 265
Aphrodiſias, urbs Cariæ ap. Meandrum flu.
Aphrodiſias, urbs Ciliciæ. 7
Aphrodiſium, urbs Phrygiæ majoris Memnoni. 32
Apollonia, urbs Macedoniæ marit. 122
Apollonia, urbs Syriæ ad radices Caſſii montis. 24
Apollonia, urbs Aſſyriæ. 75
Arabia, triplex Aſiæ regio, felix, petræa & deſerta. 12.111
Arachoſia, reg. Aſiæ maj. Indiæ finitima. 104
Aradus, inſula Phœniciæ apud Orthoſiam urbem ponte juncta continenti. 57. 87
Arethuſa, urbs Syriæ non procul ab Apameâ. 24.406
Argos, urbs triplex Peloponneſi, Epiri, & Theſſaliæ. 32
Aria, reg. Aſiæ inter Parthiam & Bactros. 15
Arius, fluv. Aſiæ inter Indos & Bactros. 101
Armenia, duplex reg. Aſiæ maj. & minor. 397. 405
Artaxa, urbs Armeniæ maj. ad Araxen flu. 402
Aſcalon, urbs Palæſtinæ marit. una ex quinque Philiſtinorum. 248
Aſia, una ex quatuor orbis partibus. 12
Aſpendus, urbs Pamphyliæ medit. prope Eurymedontem fluv. 151. 350
Aſphar, lacus in tribu Juda inter Gabaon & Janoe. 226
Aſpis, urbs in Ponto Aſiæ minoris. 403
Aſſyria, quæ & *Adiabene* reg. Aſiæ maj. Meſopotamiæ attigua. 301
Aſtacus, urbs Syriæ, Appiano. 24
Atabyrium, urbs Phœniciæ medit. 68
Athamanes, populi Epiri inter Arcananiam & Ætoliam. 121
Athenæ, urbs Græciæ notiſſima, Atticæ metropolis. 18 28. 118. & al.
Atropatia, reg. Mediæ Borealis mari Caſpio expoſita. 78
Attica, reg. Achaïæ, ſeu Helladis. 20
Aulone Cilicius inter Moabiticas à Joſepho enumerata. 391
Axius, Fluv Orons in Syriâ. 261
Azotus, urbs Palæſtinæ una ex quinque Philiſtinorum. 189

B

BABYLON, urbs Babyloniæ reg. maxima ad Euphratem fluv. 3. 48. & al.
Babylonia, reg. circa Babylonem, ſæpe hoc vocabulo regnum Aſſyriorum intelligitur. 2. & al.

Digitized by Google

Bactriana, reg. Aſiæ inter Ariam & Margianam. 14. 49
Baan, reg. Idumææ Joſepho. 203
Barathra, voragines inter Ægyptum & Palæſtinam. 90
Bargylia, urbs Cariæ ad Bargyllum montem. 107. 115
Baſcama, locus Galaatidis reg. in tribu Gad. 280
Batanea, urbs Cæleſyriæ. 109
Beræa, in nummis *Berrhæa*, urbs Syriæ inter Antiochiam & Ierapolim. 23. 377
Berytus, urbs Phœniciæ littoralis. 83. 87
Bethbaſis, urbs in deſerto in tribu Benjamin. 230
Bethella, urbs in tribu Benjamin. 227
Bethoron, urbs in tribu Benjamin. 224
Bethzacharias, urbs Palæſtinæ in diſtrictionibus Juda. 211
Bethzetha, locus ad Jordanem in dimidia tribu Manaſſe. 190
Bithynia, reg. Aſiæ min. ad Euxinum mare cum Ponto. & ad Propontidem contra Thraciam ſita. 32. 41
Bœtia, reg Achaïæ ſeu Helladis notiſſima. 24
Boſor, civitas in tribu Ruben, juxta deſertum hujus nominis. 204
Botrus, urbs Phœniciæ marit. inter Tripolim & Byblum. 87. 405
Botza, vicus Syriæ. 17
Branchidæ, quod & *Didyme*, locus Apollini ſacer in Mileſiâ reg. in Ioniæ confinio. 8
Brocchos, caſtellum Phœniciæ. 71. 83
Brunduſium, urbs Calabriæ ad mare Adriaticum ſita, via Appia eò uſque perducta. 122
Byblus, urbs Phœniciæ marit. inter Tripolim & Boritum.
Byſantium, urbs Thraciæ Europæ maxima ad Boſphorum. 47. 85

C

CADES, urbs in tribu Eſur. 276
Caddusii, populi circa Caſpium mare. 90
Calamus, urbs Phœniciæ circa Trierem. 87
Callinicopolis, urbs Meſopotamiæ. 55
Calliope, urbs Parthiæ, Appiano. 24
Callipolis, urbs Syriæ, App. 23
Calycadnus, prom. & urbs Ciliciæ marit. 146
Cambrace, urbs Hyrcaniæ, Polybio. 101
Cana, vicus Cæleſyriæ. 381
Canopus, urbs Ægypti ap. oſtium Nili. 179
Capharſalama, urbs, aliis campus ubi Antipatris, in dimidiâ tribu Manaſſe. 223
Cappadocia, reg. Aſiæ min. mari Euxino expoſita. 15
Caprus, fluv. Aſſyriis ab Arbelis tanto ſpatio diſtans, quanto Lycus. 75
Cardaces, populi Aſiæ min. Polyb. 90
Caria, reg. Aſiæ min. inter Lydiam & Ioniam. 25
Carmania, reg. Aſiæ inter Perſidem & Indiam. 90
Carmelus, mons in Tribu Iſſachar, ad mare. 391
Carnaim, ead. quæ *Aſtaroth*, urbs Galaatidis reg. 204
Carpaſate, quæ poſtea *Antipatris*, urbs in dimidiâ tribu Manaſſe. 381
Carrhæ, urbs Meſopotamiæ. 8
Carthago, urbs Africæ clariſſima littor. 115
Caſpin, urbs Syriæ non longè à Jamniâ. 208

Digitized by Google

Caſiana, plur. num. urbs Syriæ ex iis quæ à Triphone captæ ſunt. 283
Caſius, mons Syriæ inter Ciliciam, & Phœniciam attingens. 17
Caſius, mons Palæſtinæ, in Ægypti confinio. 90
Caſpium mare ſeu *Hircanum*, in Aſia majori à reliquis omnino ſeparatum. 403
Caſſandria, urbs Macedoniæ marit. 25
Cataonia, regio Aſiæ min. ſupra Ciliciam, Cappadociæ confinis. 26
Caucaſus, mons editiſſimus in Septemtrionali Aſiæ parte Indiam dirimens à Scythiâ. 104
Caunus, urbs Cæleſyriæ medit. 88
Caunus, urbs Cariæ marit. apud oſtia Calbis. 12
Caycus, fluv. Æolidis ex Myſiâ ortus in mare Ægæum exiens. 130
Celene, urbs Phrygiæ majoris ad oſtia Marſiæ. 130
Cenchrea, pagus & navale Corinthiorum. 6
Cerymna, urbs Cypri inſulæ. 6
Chalcis, urbs Cæleſyriæ ad montem Libanum. 387
Chalcis, urbs Ætoliæ ad Evenum fluv. 120
Chalonitis, reg. Aſſyriæ. 77
Charax, oppidum Perſici ſinus. 148
Charis, urbs Parthiæ, Appiano.
Chebron, urbs Idumææ. 205
Cherſoneſus, Syriæ peninſula. 29
Chios, Inſula maris Ægæi cum urbe cognom. 125
Chutæi, populi Joſepho, vide Ciſſii.
Cilicia, reg. Aſiæ min. inter Pamphyliam & Syriam. 18
Citium, urbs inſulæ Cypri. 6
Cnidus, urbs Cariæ in peninſula. 284
Colchicum, mare id eſt Euxinum *Colchis* autem regio eſt Aſiæ ad oram maris Euxini orientalem. 403
Cæleſyria, reg. quæ propriè Libano & Antilibano terminatur. 54
Colophon, urbs Ioniæ marit. 134
Coraceſion, urbs Pamphyliæ littoralis 110
Corinthus, urbs Peloponneſi ad Iſthmum. 1[illegible]
Corypedium, urbs Phrygiæ min. Seleuci & Lyſimachi prælio celebris. 32
Corycus, urbs Ciliciæ marit. 110
Corylenus, urbs Myſiæ inter Adramyttæum & Thyatiram. 131
Cos, inſula maris Carpathii Cariæ adjacens. 12
Cotton, urbs Myſiæ Coryleno proxima. 131
Cranon, urbs Theſſaliæ in Macedoniæ conf. 122
Cretenſes, populi inſulæ maris medit. 90
Cteſiphon, opp. Aſſyriæ in Tigridis alterâ ripâ, è regione Seleuciæ. 71
Cuma, urbs Æolidis marit. 129
Cynocephalæ, montes Theſſaliæ ad quas Philippus Maced. Rex à Romanis profligatus eſt. 111
Cyprus, inſula maris medit. 6
Cypſela, urbs Thraciæ medit. juxta Melam fluv. 113
Cyrnos, inſ. maris Ægæi, inter Sporades. 310
Chyrrus, urbs Syriæ medit.
Cyſſii, populi iid. quam Suſiani à Cyſia matre Memnonis ſic dicti. 90
Cyſſus, portus Erythræorum. 125
Cyzicus, urbs Myſiæ ad Propontidem. 84

D

D*AÆ* ſeu *Dahæ*, populi Scythiæ è genere Nomadum. 89
Damaſcus, urbs Cæleſyriæ medit. 11. 84. & al.
Dardanum, urbs Troadis littor. 138

Digitized by Google

Dathema, Caſtrum ſeu munitio in reg. Galaatide. 203
Delos & *Delus*, inſula maris Ægæi, in qua Apollinis templum & oraculum. 46. 124. 156
Delphi, urbs Phocidis in Achaïa ad Parnaſſum montem oraculo Apollinis clariſſima. 142
Deſſai, vicus Judææ Jeroſolymis proxima. 222
Demetrias, urbs Theſſaliæ marit. 120
Dia, Joſepho urbs Palæſtinæ, forzan *Dium* Ptolemæo Cæleſyriæ inter Pellam & Philadelphiam. 391
Doch, caſtellum in tribu Ephraim. 297
Dora, vel *Adora* urbs Idumææ ad radices montium Seïr. 279
Dora, urbs Phœniciæ litt. ad montis Carmeli radices. 88. 293
Drangiana, reg. Aſiæ inter Arachoſiam & Carmaniam. 104
Dura, urbs Meſopotamiæ ſeu Babyl. prov. 73. 75

E

ECBATANA, urbs Mediæ primaria. 33. 99. 191
Edeſſa, olim *Antiochia* Oſrhoenorum, urbs Syriæ ad lævam Euphratis ripam. 23
Elatea, urbs Theſſaliæ. 124
Elea, urbs Æolidis marit. 129
Eleuſine, pagus Ægypti à 4. mill. Alexandriæ. 175
Eleuſis, oppidum Atticæ maritimum. 20
Eleutherus, fluv. Phœnicis inter Balaneas & Orthoſiam excurrens. 250
Elymais, urbs ſeu reg. Perſidis. 191
Emiſa, urbs Syriæ ad Orontem flu. 324. 363
Emmaus, civitas in tribu Juda. 181
Epheſus, urbs Ioniæ maritima. 15. 31. al.
Ephron, civitas in tribu Juda extra Jordanem. 204
Epiphania, olim *Amat*, vel *Emath*, urbs Syriæ ad Orontem fl. ſic ab Antiocho. IV. vocata. 202
Epirus, regio inter mare Ionium & Theſſ. 121
Erymanthus, flu. inter Arachoſiam & Drangianam. 104
Erythrea, urbs Ioniæ marit. 125
Eſbon, urbs Amorrhæorum regia, poſtea in terminis tribus Ruben & Gad. 391
Euleus, fl. Suſianæ reg. Suſam urbem præterluens. 148
Euphrates, flu. Meſopot. 2
Euromus, urbs Cariæ, Polybio. 117
Europus, urbs Syriæ ad Euphratem 73
Eurymedon, fluv. Pamphyliæ, à Tauri montis jugo defluens.

F

FOSSA *regia*, locus Meſopot. ad Tygrim flu. 75

G

GABALA, urbs Galilææ medit. in tribu Aſer. 391
Gadara, vide *Gazera*, urbs Cæleſyriæ ad Gennaſaram lacum. 109. 189
Galaatidis, regio trans Jordanem Galaad monti proxima. 89
Galata, Tectoſages. 76
Galatia, reg. Aſiæ min. quæ & Gallogræcia. 181
Galgala, urbs Palæſtinæ in tribu Nephtali. 225
Galilea, reg. Palæſtinæ. 203
Gamala, urbs cum arce ſupra montem in tribu Manaſſe ultra Jordanem. 391
Gasbon, urbs Galaatidis reg. 201
Gaulanatis, reg. circa Gaulanam in dimidia tribu Manaſſe. 391

Digitized by Google

Gaza, urbs Phœniciæ littoralis. 7. 90. 95. al.
Gazera, vide in *Gadara*.
Gedor, urbs in tribu Juda. 294
Gephron, oppidum Cæleſyriæ. 88
Geraſa, ſeu *Eſſa*, urbs in dimidia tribu Manaſſe ultra Jordanem. 391. Cæleſyriæ.
Gerra, oppidum Syriæ. 71
Gigartum, munitio ſeu præſidium Cæleſyriæ, infra Libanum montem. 405
Gordicna, reg. Armeniæ maj. in Meſopotamiæ confinio. 403
Græcia, reg. Europæ ampla in plures provincias diviſa. 333
Gnidus, vide *Cnidus*.

H

HADASA, urbs Palæſtinæ in tribu Ephraïm. 224
Halicarnaſſus, urbs Cariæ marit. 12
Halys, flu. Lydiæ ſeu Paphlagoniæ. 146
Hecatompolis, urbs Parthiæ. 24. 99
Heliopolis, urbs Cæleſyriæ ad Libanum M. 19
Helleſpontus, reg Aſiæ min. pars Myſiæ mari expoſita. 31
Hephæſtias, oppid. inſ. Lemni maris Ægæi. 34
Heraclea, urbs Ponti. 15. 31. 34
Heraclea, urbs Phtycotidis littor. 123
Heraclea, urbs Cariæ litt. ad Lathmon dicta ad montem hujus nominis. 12
Herea, urbs Syriæ, Appiano. 24
Hiericus, urbs Judææ inter Hieroſolymam & Jordanem. 227
Hippon, urbs Cæleſyriæ apud Dion. non procul à lacu Genneſara dimidia tribu Manaſſe. 406
Hypaſis, flu. Indiæ citerioris in Indum influens, Alexandri M. terminus. 49
Hypata, urbs Theſſaliæ ad radices montis Oetæ. 122
Hyperbatis, urbs Hyrcaniæ reg. 101
Hyrcania, reg. Aſiæ maj. Caſpio mari adjacens. 99
Hyrcanis, urbs Lydiæ, ubi ſunt Hyrcani campi. 138

I

JAMNIA, urbs Phœniciæ marit. 189. 205
Iaſſus, urbs Cariæ marit. 107
Iberia, reg. Aſiæ inter Colchidem ad occaſum & Iberiam ad ortum. 403
Idumæa, ipſa eſt *Edom* terra. reg. Palæſtinæ inter Arabiam & Ægyptum.
Jeroſolyma, in multis locis.
Ilium, urbs Phrygiæ min. 120. 138
India, reg. Aſiæ ampliſſima. 14
Indus, Indiæ flu. maximus ex Paropameſſo monte Tauri parte excelſiſſima oriens. 14
Ionia reg. Aſiæ min. marit. 48
Iopolis, urbs Syriæ in Sylphio monte. 17
Ioppe, urbs Phœniciæ & Palæſtinæ. 165
Iordanis, fluv. ſub Libano monte gemino fonte oriens ap. Cæſaream urbem. 88
Ipſus, urbs Phrygiæ clade Antigoni celebris. 16
Iſamus, flu. Indiæ, Strab. 49
Itabyrium, mons Galilææ, ipſe mons Thabor. 391
Italia, reg. Europæ clariſſima. 114
Iudæa, reg Aſiæ minima, plur. loc.

Digitized by Google

L

LABVTA, mons Parthiæ in Hyrcaniam vergens. 99
Lacedæmon, urbs Peloponneſi ad Eurotam flu. 20.119
Ladera, inſula maris Ægæi ante Miletum. 106
Laiſa, civitas quæ & *Dan*, & poſtea *Cæſarea* Philippi urbs Palæſtinæ ap. ortum Jordanis. 225
Lamia, ùrbs Theſſaliæ marit. 120
Lampſacus, urbs Myſiæ ad Helleſpontum ad oſtia flu. Granici. 111.119
Lapyius, urbs Cypri marit. 6
Laodicea, urbs Cæleſyriæ ad Libanum mont. 38.376
Laodicea, urbs Syriæ marit. 262
Laodicea, urbs Mediæ Appiano.
Laodicea, urbs Lydiæ ad Lycum fluv. 34
Laodicea, urbs Phrygiæ maj. Polyb. 80
Lariſſa, urbs Syriæ ad Orontem fluv. inter Apameam & Epiphaniam. 24 285
Lariſſa, urbs Theſſaliæ medit. ad Penæum fl. 121
Lemnos, inſ. maris Ægæi. 34
Lempa, urbs Moabitica de qua Joſephus. 391
Liba, urbs Meſopot. 74
Libanus, mons Syriæ. 71.363
Limnaa, urbs Thraciæ Cherroneſi. 122
Lycaonia, reg. Aſiæ min. inter Iſauriam & Armeniam. 8c.146
Lycia, reg. Aſiæ min. inter Cariam & Pamphyliam. 217
Lycus, fluvius Aſſyriæ Tigrim ingrediens. 74.301
Lycus, flu. Phœniciæ Polyb. 87
Lydda, urbs Judææ, quæ poſtea *Dioſpolis* in tribu Ephraïm. 265
Lydia, reg. Aſiæ min. inter Ioniam & Phrygiam min. 80 25
Lymira, urbs Lyciæ medit. ad Lymirum fl. 111
Lyſias, caſtellum, ſeu urbs Syriæ ſita ultra lacum, qui juxta Apameam eſt. 405
Lyſimachia, urbs Cherroneſi Thraciæ Iſthmum. 33.112
Lyperus, mons Bithyniæ. 41

M

MACEDONIA, reg. Europæ ampla inter Ionium ad occaſum & Ægæum mare ad ortum perſtructa. 2
Madytus, urbs Cherroneſi Thraciæ metropolis. 112
Mæander, fluv. Aſiæ min. in Phrygiæ maj. ex Aulocrene fonte oriens. 144
Magath, urbs Galaatidis reg. 204
Magneſia, urbs Lydiæ ad Sipylum mont. 55.125.138
Magneſia, urbs Cariæ apud Mæandrum flu. 142
Malenſes, populi inſulæ Cypri
Mallus, urbs Ciliciæ marit. 87.249.319
Mallon, urbs Syrorum expugnata à Juda Machabæo. 204
Mareſa, vide *Mariſſa*. 209
Maronea, urbs Thraciæ marit. ad oſtia Hebri. 107 136
Maronea, urbs Syriæ ab Antiocho 30. mil. in ort. 23
Margiana, reg. Aſiæ inter Hyrcaniam & Bactrianam. 43
Mariſſa, quæ etiam *Aliſſa*, urbs Idumææ. 205.313
Marſyas, flu. Phrygiæ maj. non procul à Mæandro oriens. 44

Digitized by Google

Marſyas, convallis inter Lybanum & Antilibanum. 83
Maſaloth, urbs Palæſtinæ in tribu Nephtali. 225
Maſpha, civitas tribus Benjamin 188
Medaba, urbs Arab. Petrææ. 312. 391
Medeon, urbs Acarnaniæ, Livio. 122
Media, reg. Aſiæ maxima inter Armeniam & Parthiam. 9. 28
Megalopolis, urbs Arcadiæ in Peloponneſo. 154
Megara, urbs Syriæ in reg. Apamena. 283
Megiſtes, portus Liciæ. 133
Memphis, urbs Ægypti olim regia ad Nilum. 83. 172
Meſopotamia, reg. Aſiæ Euphrate & Tigri comprehenſa. 55. 287
Miletus, urbs Ioniæ vel Cariæ apud Mæandri oſtia. 25
Moab, urbs Arabiæ Petrææ trans Jordanem. 175
Modin, urbs Pelæſtinæ in tribu Dan in monte. 211
Mopſueſtia, urbs Ciliciæ medit. 34
Motho, vicus Arabiæ ubi occiſus eſt Alexander. 253
Murus Camelorum, caſtellum Ægypti. 3
Myndus, urbs marit. 12
Myonneſus, urbs Ioniç marit. inter Teium & Lebedum. 134
Myrina, urbs Æolidis marit. 34
Myſia, reg. Aſiç min. duplex, maj. & quæ & Helleſpontica, & minor Olympia dicitur. 181

N

NABATHÆI, Arabes qui & *ZABADÆI*. 204
Naucratis, urbs & nomus Ægypti medit. 170
Naupactus, urbs Ætoliç & reg. caput 122
Nephelis, urbs & prom. Ciliciç marit. 110
Nicephorium, urbs Meſopotamiç Appiano. 24
Nicopolis, urbs Armeniç, Cappadociæ finitima à Seleuco Nicatore condita. 24
Nilus, flu. ingens Ægypti notiſſimus. 3. & al.
Notium, urbs Ioniç à vetere Colophone 2. mill. diſtans. 134
Nomades, populi Aſiç maj. juxta Caſpium mare. 103

O

ODOLLA, urbs Palçſtinç in tribu Juda. 209
Oeta, mons Theſſaliç in Doridis confinio. 42
Oricus, mons Aſſyriç. 75
Orona, civitas Moabitarum, in tribu Ruben, quam Joſephus Arabiç attribuit. 39
Orontes, flu. Syriç maximus ex Libano monte profluens. 17. & al.
Oropus, urbs Syriæ, Appiano. 24
Orthoſias, urbs Phœniciç marit. 294
Oſtia, urbs Latii ad oſtia Tiberis. 217

P

PALÆSTINA, reg. Aſiç inter Syriam ad Septentr. & Ægyptum ad Auſtrum. 389
Pamphylia, reg. Aſiç min. inter Lyciam & Ciliciam. 6
Panormus, urbs Sami inſ. 128
Panormus, locus agri Mileſii in Ioniâ. 134
Parthia, reg. Aſiç inter Mediam & Ariam. 14. 287

Patara,

Digitized by Google

Patara, urbs Lyciæ littor. 7. 111. 133
Pedaſa, oppidum Cariç mediter. 107
Pella, urbs Macedoniæ med. 1
Pella, urbs Cæleſyriæ trans Jordanem. 24
Pellinæum, oppidum Theſſaliæ. 122
Peluſium, urbs Ægypti ap. Peluſiacum oſtium. 48. 83
Peræa, regio parva Rhodiorum ditionis. 107
Peræa. Toparchia ſeu urbs in tribu Gad. 235
Perga, urbs Pamphyliæ marit. ad oſtia Ceſtri flu. 145
Pergamus, urbs Troadis ſeu Myſiæ medit. ad Caycum fluv. 30. 118. 130
Perinthus, urbs Syriæ, App. 23
Perſepolis, urbs reg. Perſidis ad Rhogamanem flu. 191
Perſia, reg. Aſiæ inter Luſianam & Carmaniam. 9
Perſicum, urbs Cariæ, Diodoro. 12
Phanæ, portus Chiorum. 125
Pharaton, urbs in tribu Ephraïm, in monte. 227
Phaſelis, urbs Pamphyliæ marit. 12. 131
Pheræ, urbs Theſſaliæ, gem. ad diſt. 8. ſtad. 122
Pherea, urbs Æolidis, Mytilenorum colonia. 131
Philadelphia, urbs Cæleſyriæ medit. 372
Philoteria, urbs Cæleſyriç ad lacum Tiberiadis. 88
Phocæa, urbs Æolidis marit. 125. 129
Phocis, reg. Achaïæ inter Bœotiam & Ætoliam. 122
Phœnicia, reg. Syriæ marit. 57. al loc.
Phrygia, reg. Aſiæ min. gemina, maj. & minor, prima tota medit. 61. 5. 61. altera verſus Helleſpontum. 6. 41
Piſidia, reg. Aſiæ min. Pamphyliæ finitima. 80. 117
Platanus, urbs Phœniciæ medit. 86
Porphyreon, urbs Phœniciæ marit. ad Carmeli montis radices. 86
Poſidium, malè *Poſidonium*, urbs Syriæ littor. 334
Proerna, urbs Pheotidis apud Thermopylas. 122
Ptolemais, urbs Phœniciæ marit. 203 353

R

RABBATAMANA, urbs Arabiæ montanæ. 80
Ragata, caſtellum trans Jordanem. 391
Ramatha, urbs Judææ in Tribu Ephraïm in monte. 265
Raphia, urbs Phœniciæ marit. 91. 117. 355
Raphon, loci nomen in primo Mach. 204
Rhaga, urbs Mediæ in ora maris Caſpii. 24
Rhæteum, urbs Troadis marit. ad prom. cognom. 138
Rhiconorura, urbs in Ægypti & Palæſtinæ conf. in ora marit. 91. 174. 391
Rhodus, inſ. maris Carpathii, Cariæ adjacens. 245
Roma, urbs Italiæ, caput orbis terræ. 217
Rhoſſus, urbs Syriæ marit. ad ſin. Iſſicum. 18. 338

S

SALAMIN, urbs Cypri in orâ orientali. 13
Salmonii campi verſus Heracleam. 15
Samaria, reg. Palæſtinæ inter Ju-

dæam & Galilæam. 89. 109. & al.
Samega, urbs Syriæ Palæſtinæ. 212
Samos, inſ. maris Icarii, Ioniæ adjacens. 128
Samoſata, urbs ad Euphratem fluv. Commagenes metrop. 325
Sardis, urbs Lydiæ Metrop. ad Timolum montem. 25. 30. 97. & al.
Sarpedon, urbs & promont. Ciliciæ. 146
Sarus, flu. Ciliciæ in Armenia min. oriens paulò ſupra Comanum urbem. 114
Scarphia, opp. Locrorum Epicnemidiorum in Achaia apud oſtia Boagrii flu. 124
Scotuſa, urbs Theſſaliæ medit. 122
Schyta, Nomades pop. inter Sarmatiam & Scythiam alteram. 103
Schytopolis, urbs Syriæ Decapolitanæ, aliàs Bethzan. 88. 204
Secoana, caſtellum reg. Apameæ in Syria. 269
Seleucia, urbs Syriæ marit. 17. 54. & al.
Seleucia, urbs Euphratem verſus. 404
Seleucia, urbs Meſop. ad Tigrim. 23. 72. & al.
Selga, urbs Pamphyliæ medit. 118
Selinus, urbs Ciliciæ marit. ad oſtia Selinuntis Flu. 110
Selymbria, urbs Thraciæ ad Propontidem. 113
Sicilia, inſ. Ital. omnium maris mediterranei maxima. 395
Sicyma, urbs Samariæ metrop. 312
Sicyon, urbs Peloponneſi. 13
Sida, urbs Pamphyliæ marit. 131
Sidon, urbs Phœniciæ marit. 15. 88. 109. & al.
Silphius, mons Syriæ. 17
Smyrna, urbs Ioniæ marit. 44. 109. & al.
Sogdiana, reg. Aſiæ inter Margianam & Sacas. 14
Solis, urbs Ciliciæ marit. poſtea *Pompeopolis* dicta. 110. 114
Sotera, urbs Parthiæ, App. 24
Sparta, urbs Laconicæ, vide *Lacedæmon*. 26
Sperchium, urbs Theſſaliæ ad oſti[illegible] Sperchii fluvii. 12[illegible]
Suſa, urbs reg. Suſianæ metropol a[illegible] Eulæum. flu. 5. 34
Suſiana, reg. Aſiæ inter Aſſyriam & Perſidem. 55
Sycaminum, urbs Phœniciç marit. 35[illegible]
Syracuſa, urbs Siciliç ampliſſ. 39[illegible]
Syria, reg. Aſiç maxima. 18. & al.
Syringe, urbs Hyrcaniæ, Polybio 101

T

TABÆ, urbs Perſidis in Paretacene. 191
Taga, urbs Parthiæ. 95
Taguria, urbs Bactrianæ reg. 101
Tapyri, pop. Parthiæ, Hyrcanis proximi. 14
Tarentum, urbs Magnæ Græciæ, nu[illegible] Calabriæ. 40
Tarſus, urbs Ciliciæ ad Cydnum flu. 26
Taurus, mons Aſiæ maximus, à Lycia uſque ad extremos Seres perductus. 26. 15
Techus, urbs Palæſtinæ in tribu Juda. 226
Tegea, urbs Peloponneſi in Arcadia. 198
Tegea, urbs Syriæ, App. 24
Telithon, urbs Moabitica, de qua Joſeph. 391
Thaymacia, urbs Theſſaliæ gemina 122
Thannata, urbs Judææ, in tribu Juda, quæ poſtea ceſſit tribui Dan 27

Thaſſus, inſ. Thraciæ in mari Ægæo. 123
Theuproſopon, ſive Θεοῦ πρόσωπον, faciem Dei ſignificat, caſtellum ſeu urbs Phœniciæ marit. 405
Thracia, reg. Europæ maxima inter Mœſiam & Macedoniam. 12
Thyatira, urbs Lydiæ ad Lycum flu. 131
Thyria, al. *Thyrion*. opp. Acarnaniæ. 122
Tigranocerta, urbs Armeniæ maj. ad Nicephorium flu. apud Maſium montem. 398
Tigris, flumen Meſopotamiam terminans eamque ab Aſſyria & Suſiana dirimens 4. & al.
Trallis, urbs Lydiæ inter Magneſiam & Mæandrum flu. 142
Trieris, urbs Phœniciæ circa Berytum & Byblum. 87
Tripolis, urbs Phœnicis marit. 218. 351
Turris, quæ poſtea *Cæſarea* dicta eſt, urbs Phœniciæ marit. 352
Tyrus, urbs Phœniciæ litt. 115

X

XANTHVS, urbs Lyciæ cum flu. cogn. qui urbem interluit. 12. 111

Z

ZAGRVS, mons Mediæ. 77
Zara, urbs Moabitica in tribu Ruben. 391
Zariaſpa, opp. Bactrianæ. 103
Zephyrium, urbs Ciliciæ marit. 110
Zeugma, urbs. 70
Zipœtum, urbs Bithyniæ ad Lyperum montem. 41

Digitized by Google

INDEX
NOMINUM ET RERUM.

A*BSALON* Judæorum legatus ad Antiochum V. 107
Achæi amicitiam cum Seleuco IV. renovant. 154
Achæus Andromachi F. Seleuci II. ſeu Callinici dux, ejus ex uxore nepos. 59. comitatur Seleucum III. cognatum in bello contra Attalum Pergami Regem. 66. ejus mortem ulciſcitur. *ibid.* Antiocho imperium conſervat. *ibid.* ab Antiocho provinciæ cis Taurum perficitur. 68. Attalum inter fines paterni regni redigit. 69. Deficit ab Antiocho, diadema ſibi imponit. 80. Piſidiam depopulatur. *ibid.* ab Antiocho bello impetitur. 96. Sardes tandem ſe recipit. 97. Bolidis proditione in Antiochi M. devenit. 98. membris mutilatur, & utri aſinino corpus ejus inſutum in crucem attollitur. *ibid.*
M. Acilius Glabrio Coſ. contra Antiochum M. proficiſcitur. 120. Brunduſio Apolloniam appellit. 122. Ad Philippum Macedoniæ Regem Limneam venit. *ibid.* Lariſſæ de ſumma belli conſultat. *ibid.* Anthiocum ad Thermopilas debellat. 124
M. Acilius Glabrio, Lucullo in bello Mithridatico ſucceſſor datus. 402
Adar Hebræorum menſis Februario reſpondens. 224
Ædes Æſculapii. 149
Ædes liberæ legatis Romæ datæ. 164
Ægyptii Ptolemæum Lagi Regem proclamant. 13
P. Ælius unus è Decemviris Romanorum ad Antiochum M. legatus. 117
M. Æmilius Lepidus legatus ad Antiochum Magn. & ad Philippum Macedoniæ, ad Ptolemæum Epiphanem tutorio nomine miſſus 106
M. Æmilius Lepidus Caſtrorum in prælio ad Sipylum præfectus. 141
M. Æmilius Rhegulus Romanorum contra Ant. M. Navarchus 130
L. Æmilius Scaurus cum 30. navibus ad Helleſpontum trajiciendum miſſus. 135
M. Æmilius Scaurus Pompeii quæſtor. 406
Æra Antiochenſium. 10. Chaldæorum. *ibidem.* Judæorum. *ibid.* Seleucidarum. *ibid.*
Æropus Ptolemæi Epiphanis dux. 109

Digitized by Google

Æropus Alexandri II. vulgò Zebinnæ dux. 329
Afranius Pompeii M. legatus. 403
Agathoclea pſaltria, Ptolemæi Philopatoris amaſia. 105
Agathocles Lyſimachi F. Lyſandram Ptolomæi Lagi filiam uxorem ducit. 18. Demetrium Poliorcetem in Aſia inſequitur. 25. in carcere patris juſſu necatur. 30
Agathocles Macedo, Perſidis Satrapa. 48
Agathocles Rhodius rerum moderator apud Ptol. Philopatorem. 84. Tutor filio Epiphani commiſſus. 105. interficitur. *ibid.*
Agema ex Regiis Prætorianis. 92
Alcimus fit Judæorum Pontifex ab Antiocho V. 214. Pontificatum ſibi confirmari à Demetrio Sotere contendit. 221. ad eum iterum proficiſcitur. 222. tertiò ad eundem redit. 224. cum deſtrui murum Atrii interioris juſſiſſet, repentinâ morte ſublatus eſt. 228
Alcithus Achæorum ad Antiochum IV. legatus. 170
Alexander Acarnan ab Antiochi M. conſiliis. 129
Alexander Caſſandri F. 24
Alexander Lyſimachi ex Odriſſiade F. 30
Alexander M. ad Perſicam expeditionem proficiſcitur. 1. ex India redit. 2. ejus mors. 3. ejus filii mater & frater extincti. 13
ALEXANDER I. Rex Syriæ, Antiochi Dei Epiphanis F. nothus Romam venit cum Heraclide. 233. in patriam revertitur. 234. mittit ad Jonatham de ſocietate. 235. cum Demetrio congreditur & fugatur. 236. bellum renovat & vincit. *ibid.* Syriæ regnum occupat. 245. uxorem ducit Cleopatram Philometoris filiam. 247. par minime regno illud Ammonio cõmittit. *ib.* in ganeo & ludici dies conſumit. *ibid.* audito Demetri Nicatoris adventu è Phœnice Antiochiam venit *ibidem.* In Ciliciam contra rebelles proficiſcitur. 251. contra Demetrium ducit. 252. Ad Ænoparam fluv. vincitur. *ibid.* ejus caput ad Philometorem mittitur. *ibid.*
ALEXANDER II. vulgo Zebinna vocatus, mittitur à Ptol. Philometore contra Demetrium. 316. Antiochiæ recipitur. *ibid.* corpus Antiochi. VII. cũ lacrymis recipit. 317. lenis ac manſuetus omnibus videtur 318. novæ illi continuò à Ptolemæo ſuppeditantur copiæ. *ibidem* prælio tandem Demetrium profligat. 321. illo Tyri occiſo ſolus regnat. *ib.* Antiochus VIII. novus illi æmulus. 311. Fœdus ferit cum Hyrcano. 329. duces ſuos rebelles Laodicææ expugnat. *ibid.* iiſdem ignoſcit. *ibid.* ab Antiocho VIII. bello appetitur. 330. cum illo acie dimicare recuſans in Græciam ſpoliatis theſauris & templis fugere conſtituit. 333. Poſidium venit Antiochiâ pulſus. *ibid.* occiditur. 334. variæ de ejus morte ſententiæ. *ibid.* annos regnavit ſex. *ibid.*
Alexander Perſidis Satrapa ab Antiocho M. conſtitutus. 68. à Rege deficit. 69. ejus mors. *ibid.*
Alexander Polyſperchontis F. 6
Alexander Pyrrhi Epirotarum Regis F. 61
Alexander Roxanes F. 12
Alexander Jamnæus dictus, Hyrcani F. Ariſtobulo fratri ſuccedit. 352. Ptolemaïdem obſedit. *ibid.* obſidionem ſolvit. 353. cum Ptolem.

Lathyro init ſocietatem, ſed nuntio clam ad Cleopatram in Ægyptum miſſo diſſolvitur. *ibid.* à Ptol. Lathyro magna clade profligatur. 354. ad Cleopatram Ptolemaïdem obſidentem cum muneribus venit. 355. fœdere cum ipſa inito in Cælefyriam profectus, Gadaram capit. *ib.* clade à Theodoro acceptâ, Gazam obſedit. *ibid.* eam proditione occupat. 356. cùm intra ſexennium cum Judæis bellum geſſiſſet, pacem etſi victor illis offert. 376. cum Demetrio ab iis accerſito decertat & fugatur. 377. Antiochum XII. in Arabiam tranſiturum longâ foſſâ impedire fruſtra conatur. 381. cum Areta in Judæam exercitum ducente pace initâ adverſus vicinos Syriæ ſubditos convertit. 391. poſt multas urbes Cæleſyriæ occupatas triennio febre quartana borans moritur. 392

Alexandra Ariſtobuli uxor, deinde Alexandro Jamnæo nupſit, marito mortuo Ragata caſtellum expugnat. 392. ad Tigranem legatos cum muneribus mittit. 396

Alexandrini legatos Romam mittunt de tutore Ptolemæo Epiphani obtinendo. 106

Alexandrini Ptolemæum vulgò Phyſconem Regem proclamant. 169

Alexis, Apamææ arcis præfectus. 74

Amaction armiger ducis regiæ. 57

Amicitia inter Antiochum M. & Sophagaſenum Indiæ Regem renovata. 104. inter Seleucum IV. & Achæos renovata. 154

Amilcar Hannibalis pater. 119

Aminander Athamanum Rex. 121

Ammonius regni ſub Alexandro Theopatore adminiſter. 247. pro Aradiis ſtat contra Marathenſes. 249

Amor à modeſtis occultatur. 20

Amphimachus Meſopotamiæ Satrapa. 4

Amyntas Alexandri M. avus. 35

Anchora naturalis Seleucidarum in femore nota. 1. ſecuritatis ſignum. 2. annulus Seleuci Nicatoris ſignatorius. *ibid.*

Andreas Archiater Ptolem. Philopatoris. 91

Andriſcus Perſei filium mentitus, Philippum ſe appellans, ad Demetrium Soterem venit, 236. ab eo Romam mittitur. 236

Andromachus Achæi pater, Seleuci Callinici ſocer, ejus dux Antiochum Hieracem profligat. 59. captus in bello tandem à Ptolomæo Evergete Rhodiis conceſſus. *ibid.*

Andromachus Aſpendius Ptolemæi Philopat. dux. 93. Cæleſyriæ præfectus. 96

Andronicus Macedo Epheſi pro Antiocho M. præfectus. 129

Andronicus Antiochiæ præfectus ſub Antiocho IV. 167. à Menelao Judæorum Pontifice ſubornatus Oniam interficit. *ibidem.* juſſu regis eod. loco occiditur. 168

Andronicus Samariæ præfectus ſub Ant. IV. 172

Androſthenes Cyzicenus in India ad devehendam Sophagaſeni Regis gazam ab Antiocho M. relictus. 104

Antigenes Argyraſpidum dux. 4

Antigonus Cocles cognominatus, ab Antipatro deſignatur exercitus regii Imperator. 4. imperium Aſiæ affectat. *ibid.* Eumenem ſibi conciliare ſtudet. *ibid.* Caſſandrum ad ſe venientem ſuſcipit. *ibid.* Meſopotamiam petit. *ibidem.* Seleucum & Pythonem ſibi conciliat. 5. Præ-

Digitized by Google

ter ſpem potitur Eumene. *ibid.* honorificè excipitur à Seleuco. *ibid.* rationes proventuum à Seleuco exigit. *ibidem*. Pythonem occidit. *ibid.* in Ciliciam venit. 6. in Syriam movet. *ibid.* certior factus de recuperata per Seleucum Babylonia Demetrium mittit in eam Satrapiam 11. pacem facit cum Ptolomæo Seleuco & Lyſimacho. 12. bellum cum Ptolomæo renovat. *ibid.* diadema ſumit. 13. expeditionem in Ægyptum ſuſcipit. 14. re infecta Syriam repetit. *ibid.* de Lyſimachi in Aſiam tranſitu audito, in eum contendit. 15. Demetrium accerſit. *ibid.* in prælio contra Reges occumbit. 16

Antigonus Gonatas cognominatus, Demetrii F. Antigoni I. nepos Bœotios cædit. 24. captivitatem patris graviter fert, & ad Seleucum ſupplex ſcribit. 28. patris funus curat. 29. à Ptolomæo Ceranno profligatus pacem cum eo init. 40. cum Antiocho Sotere pro Macedonia decertat. 41. pace cum eo initâ Macedoniam & Philam uxorem Antiochi F. accipit. 42. auxilia Græcis mittit contra Gallos. *ibid.*

Antigonus Hyrcani Pontificis F. 350

Antiochenſes Seleucum I. ut Heroa coluerunt. 34 recipiunt Philippum contra Lyſiam. 213. Alexandrum I. contra Demetrium Soterem. 232. Demetrium Nicatorem contra Alexandrum I. Alexandrum II. contra Demetrium Nicatorem. 316. Antiochum Philopatorem contra Antiochum VIII. 347

Antiochenſes capti in urbe Beræa gratis dimittuntur. 377. cum Arabibus diſceptant. 403. ab Athenienſibus originem trahere ſe jactant. 404. ipſis obſides redduntur à Pompeïo. *ibid.*

Antiochia quartâ parte ab Antiocho IV. augetur. 193. maxima parte incendio conſumitur. 268. ejus campi Apollini dicati. 23. αὐτονομία recipit à Pompeïo. 404

Antiochia Syriæ metropolis urbium ſeditioſiſſima, contra Antiochum V. rebellis, 214. contra Demetrium Soterem. 232. contra Demetrium Alexandrum I. 251. contra Nicatorem. 267. deficit iterum à Demetrio 313. expugnatur ab Antiocho VIII. 349

Antiochia urbes ſexdecim à Seleuco Nicatore denominatæ. 23

Antiochis. Antiochi M. filia Ariarathis Cappadociæ Regis uxor. 117. ejus oſſa filio à Lyſiâ reddita.

Antiochis pellex Antiochi, IV. 167

Antiochus dux Philippi Macedoniæ R. pater Seleuci Nicatoris. 1

ANTIOCHUS I. Seleuci Nicatoris F. prælio interfuit ad Ipſum 16 patris uxorem Stratonicen deperit. 20. Aſiæ imperium à patre accipit. 32. ſuccedit patri defuncto. 39. patris cineres Seleuciæ condit. 40. cum Ptol. Ceranno pacem init. *ibidem*. Pyrrho adverſus Romanos pecuniam commodat. *ibid.* expeditionem in ulteriora Tauri montis mittit. *ibid.* in Bithyniam ducere ſtatuit. 41. de Macedoniæ regno cum Antigono II. decertat. *ibid.* Pacem cum eo init, Macedoniâ & filiâ in uxorem conceſſâ. 42. contra Gallos exercitum ducit *ibid.* eos profligat. 43. Ægyptum invadere molitur. *ibidem*. Epheſi moritur. 44 à

Digitized by Google

Lemni incolis conſecratur. *ibid.*
ANTIOCHUS II. DEUS cognominatus, patri Antiocho ſuccedit. 47. Timarchum Mileti Tyrannum expellit. *ibid.* bellum Byzantinis inferre decernit. *ibid.* contra Ptolemæum Philadelphum bellum gerit. 48. Judæis jus civitatis in Ionia concedit. *ibidem.* Pacem init. cum Ptolemæo, Berenice ejus filiâ in uxorem acceptâ. *ibidem.* Laodicen uxorem priorem revocat, ejus inſidiis occiditur. 49. à Smyrnenſibus conſecratur. 50
ANTIOCHUS III. MAGNUS vocatus, Seleuci F. Seleuco fratri ſuccedit. 68. Achæo citra Taurum provinciam commendat. *ibidem.* contra Molonem & fratrem Alexandrum defectores copias mittit. 69. Laodicen Mithridatis Cappadociæ R. filiam uxorem ducit. 70. contra Molonem movet. 73. caſtris Molonis potitur. 77. res Mediæ componit. 78. Artabazanem perterret. *ibid.* nuntios ad Achæum mittit. 81. Seleuciam expugnat. 82. Ptolemaïdem & Tyrum proditione occupat. 83. multas Syriæ urbes aggreditur. *ibidem.* Damaſcum capit. 84. contra Ptol. Philopatorem ducit. 86. ejus duces profligat. 88. Arabes ſibi adjungit. 89. vere ineunte bellum renovat. 90. fugatur ad Raphiam. 94. legatos mittit de pace ad Ptolomæum. 96. contra Achæum proficiſcitur. *ibidem.* cum Attalo Pergami R. ſocietatem init. *ibidem.* Sardibus incluſum Achæum obſidet. 97. eum capit proditione & occidit. 98. contra Arſacem expeditionem ſuſcipit. 99. Parthiam ingreditur, Hecatompylon venit. *ibid.* deſcendit in Hyrcaniam. 100. pacem init cum Arſace. 101. cum Bactrianis decertat. 102. ſauciatur in ore. 103. Euthydemum Bactrianorum R. in amicitiam recipit. *ibidem.* Indorum fines ingreditur, cum Sophogaſeno fœdus renovat. 104. ſuperiorum regionum Satrapas imperio adjicit. *ibid.* è Carmania redit. 105. cum Philippo Macedoniæ R. ſocietatem init. *ibid.* Cæleſyriam invadit. 106. adventu Romanorum legatorum Antiochiam revertitur. 108. Attali ditionem occupat. *ibidem.* ab eâ Romanorum precibus recedit. 109. Contra Scopā movet. *ib.* eum profligat & Phœniciam recipit. 110. cum claſſe profectus per oram Ciliciæ & Cariæ terrorem urbibus circumfert. *ibidem.* Epheſi hiemat. 111. Aſiæ civitates in antiquam imperii formulam redigere conatur. 112. trajicit in Helleſpontum, Lyſimachiam capit. *ibid.* falſo rumore de Ptolemæi morte audito Cyprum navigat, naufragium paſſus Antiochiam petit. 114. vere Epheſum venit. 115. de bello Romanis inferendo decernit. 117. Ab Ætolis accitus in Græciam cum copiis venit. 120. Totâ Eubœâ potitur. *ibid.* Ætolos convocat. 121. de Theſſalia conſultat. *ibid.* amore Chalcidenſis puellæ quam uxorem ducit, capitur. *ibidem.* intra Thermopylarum ſaltum ſe recipit; ibique ab Acilio Cos. victus. 124. in Aſiam tranſmittit. *ibidem.* in Phrygia hybernat. 127. in Gallogræciam auxilia comparanda mittit. 127. de pace ad Æmilium ablegat. 130. ejus claſſis profligatur 132. ad Pruſiam de ſocietate fruſtra ſcribit. 134. claſſis ejus iterum profligatur. 135.

Digitized by Google

135. præſidia deducit è Cherſoneſo. *ibid.* legatos mittit ad Scipiones. 136. Ariarathis generi auxilia accerſit. *ibid.* P. Cornelii Scipionis filium bello captum patri reddit. 138. ad Sipylum inſtruit aciem. 139. prælio victus Sardim fugit. 141. Syriam petit. 142. legatos mittit & conditiones pacis accipit. 143. ejus mors & elogium. 148

ANTIOCHUS IV. à Seleuco IV. fratre obſes liberatus. 157. ejus mortem Athenis cognoſcit. 158. ei in regno ſuccedit & Deus Epiphanes cognominatur, ibi inſolitam Regibus vitæ rationem inſtituit. *ibid.* Ægypti Regis tutelam ambit. 165. Tyrum venit, inde Joppen, poſtea Jeroſolymam. *ibid.* de Cœleſyria ambigit. 166. Ptolomæi Philometoris duces inter Caſſium montem & Peluſium profligat. 167. contra rebelles in Ciliciam proficiſcitur. *ibidem.* Tyrum iterum venit. 168. Ægyptum occupare tentat. *ibid.* Ægyptios fugat, Peluſio & Ægypto quaſi universâ potitur. *ibid.* Ptol. Philometorem capit. *ibid.* bellum contra ejus fratrem Phyſconem gerit. 169. ad Peluſium navali prælio victor. 170. Alexandriam fruſtra obſidet. 171. Philometorem Memphi relinquit. *ibid.* Jeroſolymam venit, expugnat & diripit. 172. Pace initâ inter Ptolemæos fratres Ægyptum iterum petit. 174. occurrit Popilio Rom. legato. 175 Ægyptũ deſerere cogitur. *ibid.* in Judæos ſævit iterum. *ibid.* in provincias ſuperiores adit. 186. Artaxiam Armeniorum Reg. capit. *ibid.* 187. Dianæ templum diripere conatus profligatur. 190. ob cladem ſuorum in Judæa Ecbatanam præceps venit. 191. è rheda decidit 9. in oppido Tabis ſubſiſtit. *ibid.* ſe Judæum facturum promittit & templum Dei conditurum ſi ſanitatem recuperet. 192. moritur. *ibid.*

ANTIOCHUS V. Antiochi IV. F. patri in regno ſuccedit. 201. cum ingenti exercitu Judæam ingreditur. 211. Bethzuranos recipit & Jeroſolymam obſidet. 212. pacem Judæis denuntiat. 213. Jeroſolymam ingreditur. *ibid.* Antiochiam repetens Menelaum Pontificem occidi jubet. 214. Antiochiam obſidet, vi eam capit. *ibid.* occiditur. 218

ANTIOCHUS VI. Alexandri Theopatoris F. ad Emalchuelem Arabem à patre depoſitus à Diodoto accitur ad regnum patris recuperandum. 266. diadema aſſumit, & cum Demetrio Nicatore confligit. 269. victor Antiochiam ingreditur. *ibid.* legatos ad Jonatham de ſocietate mittit. 274. à tutore per medicos interficitur. 280

ANTIOCHUS VII. Evergetes dictus, Demetrii fratris in Parthiam profectione oberrabat. 290. Rhodũ petit. *ib* Simoni Judæorum Pontifici de ſocietate ſcribit. *ibid.* accerſitus à Cleopatra Seleuciam venit. 291. Rex Syriæ proclamatur & eam ducit uxorem. *ibid.* bellum Tryphoni denunciat, eumque è ſuperiore Syria primo prælio ejicit. 293. illum Doræ obſedit. *ibid.* alienatur à Simone, & ab eo tributum poſcit. *ibid.* Tryphonem Orthoſiada fugientem perſequitur. 294. Apameam expugnat, & Tryphonem interficit. 295. civitates rebelles recuperat. 297. Joannem Judæorum Pontificem bello aggreditur. 298. Jeroſolymam obſedit. *ibid.* Judæis ob Sce-

Digitized by Google

no pegiæ feſtum inducias concedit. *ib.* eis dat pacem, & ab iis PIUS ob religionem vocatur. 299. legatos & munera ad Scipionem Afr. mittit. *ibid.* contra Parthos propter captum fratrem movet. 300. ejus exercitus luxus. *ibidem.* Judæorum Pontificem ſocium ſibi adjungit. 301. Indatem Parthorum ducem ad Lycum fluv. in Aſſyria profligat. *ibid.* Babylonem occupat, & tribus præliis Parthos fundit. *ibid.* civitates ab eo deficiunt. 302. auxilium ſuis laturus occiditur. *ibid.*

ANTIOCHUS VIII. Epiphanes dictus, Demetrii Nicatoris F. à matre Cleopatra Syriæ rex vocatur. 327. Tryphænam Ptol. Phyſconis filiam uxorem ducit. 332. contra Alexandrum II. bellum movet, profligat & occidit. 334 inſidiis matris appetitur. 337. veneno mater quam ipſi paraverat. extinguitur. *ibid.* Epiphanes cognominatur. 339. ad Daphnem celeberrimus agit conventus. 343. Antiocho fratri uterino inſidias ſtruit. *ibidem.* inferre Judæis bellum ſtatuit. 345. copias contra fratris adventum ſervat. *ibidem.* cum ipſo congreditur, & victor Antiochiam expugnat. 348. uxorem à ſororis parricidio revocare fruſtra conatur. 349. ab Antiocho fratre profligatur, & regno expellitur. 350. Aſpendum fugit. *ibid.* in Syriam revertitur eamque pace cum fratre initâ obtinet. 351. cum Antiocho fratre bellum renovat. 352. cum Cleopatra ſocru affinitatem init, & Selenem uxoris ſororem cum ingentibus auxiliis in uxorem accipit. 354. Heracleonis Beræi inſidiis occiditur. 356

ANTIOCHUS IX. Philopator vocatus, Antiochi Evergetis F. Cyzicum metu fratris uterini Antiochi ſecedit. 344. Antiochiæ cum copiis recipitur. 346. Cleopatram Phyſconis filiam primogenitam à Lathyro dimiſſam ducit uxorem. 347. cum fratre Antiocho congreſſus profligatur. 349. ejus uxor Antiochia capta ſororis juſſu occiditur. 350. bellum renovat & prælio victor fratrem regno expellit. *ibidem.* diviſo cum eo imperio pace inita Cœloſyria potitur. 351. à Samaritis accerſitus à Judæis debellatur. *ibid.* à Ptolemæo Lathyro contra Judæos recipit. *ibid.* Ad luxum & crapulas ſe convertit venationi addictus. 352. bello à fratre appetitur. *ibid.* bellum renovat. *ibid.* cum Ptol. Lathyro ſocietatem init. 354. Antiocho fratre mortuo à Seleuco nepote bello appetitur. 360. ſtatuam Jovis auream cùm pecuniâ egeret Antiochiæ fundi jubet. *ibid.* in prælio contra Seleucum interimitur. 361.

ANTIOCHUS X. Philopatoris F. Aradum venit & diadema aſſumit. 367. Seleucum patruelem aggreſſus uno prælio è tota Syria expellit. 368. Antiochum XI. & Philippum ad Mopſueſtiam profligat. 371. Antiocho XI. in aquis ſubmerſo cum Philippo de univerſo Syriæ regno contendit. 374 Selenē ducit uxorem. *ib.* à Philippo & Demetrio III. oppugnatus ſtrenuè reſiſtit, tandem profligatus ad Parthos fugit. 375. à Parthis reverſus ſuam Syriæ partem recuperat. 377. cum Philippo bellum renovat. 387. Tigrane in Syriam accito latet in Cilicia aut Commagene. 392. morbo interit. *ibid.*

ANTIOCHUS XI. Epiphanis F. ſe-

Digitized by Google

cundus, audita Seleuci fratris morte diadema aſſumit. 370. cum Antiocho XI. patruele congreſſus profligatur, & in Oronte aquis ſubmergitur. 371

ANTIOCHUS XII. quintus & ultimus Antiochi VIII. filius, Damaſci regnum occupat. 380. contra Arabes ducit exercitum. *ibidem.* eo abſente Damaſcum proditione invahit Philippus 381. quo audito Antiochus ex Arabia revertitur. *ibid.* compoſitis rebus in Arabiam iterum profectus, in prælio occiditur.

ANTIOCHUS XIII. Antiochi X. ſeu Pii F. poſt mortem patris cum fratre Romam venit pro regno Ægypti. 395. à Verre Siciliæ prætore expoliatur Syracuſis. *ibidem.* in Syriæ regnum permittente Lucullo ſeſe inſinuat Syris non invitis. 398. Callinici cognomen ſibi vindicat. 402. bello à Pompeio appetitur. 403. ſe ejus fidei permittit. 404. Syriæ regno nunquam de Romanis male meritus, privatur. *ibid.*

Antiochus cognominatus *Hierax*, Seleuci II. frater, ab ipſo in auxilium contra Ptolemæum vocatus. 56. fratri bellum infert. 57. à Gallis ſe redimit. 58. ab Eumene victus bellũ cum Seleuco fratre renovat. 59. ab eo victus in Meſopotamiã fugit, ubi iterũ magna clade profuſus fugit in Cappadociam ad Ariarathem. 60. deinde ad Ptolemæum ſe recipit. *ibid.* ex ejus carcere fuga elapſus à latronibus interficitur. 61

Antiochus Ciliciæ præfectus à Ptol. Evergete relictus. 54

Antiochus Antiochi M. F. primogenitus, copiarum patris præfectus. 109. Laodicen ſororem ducit uxorem. 115. ludos ad Daphnem celebrat, & Hannibalem recipit. *ibid.* à patre in Syriam ad ejus cuſtodiam mittitur. 117. moritur. 118

Antipater curator Aridæi electus ſenio confectus moritur. 4

Antipater Caſſandri F. & gener Lyſimachi. 14

Antipater Antiochi M. nepos. 90. lævo cornu in prælio ad Sipylum præfectus. 139. legatus de pace ad Romanos.

Antipater Alexandri II. dux rebellis. 329

Apamææ urbes, tres à Seleuco in memoriam uxoris denominatæ. 23

Apame Artabaſi filia, uxor Seleuci Nicatoris, mater Antiochii Soteris. 18. 39

Apame Antiochi Soteris & Stratonices filia, Magæ Cyrenarum Regi nupta. 43

Apameni deficiunt à Demetrio Nicatore. 313

Apaturius Galatus Seleucum. III. inſidiis excidit. 68

Apelles Antiochi IV. dux occiſus. 180

Aphrodiſius procurator Phrygiæ pro Seleuco Nicatore. 32

Apocleti, ſanctius apud Ætolos concilium. 120

Apollo Sarpedonius. 251

Apollodorus Suſianæ reg. præfectus. 78.

Apollodorus Gazæ urbis præfectus. 355

Apollonides Demetrii Poliorcetis quondam familiaris ad eum à Seleuco Nicatore miſſus. 27

Apollonides Clazomenius ad Antioch. IV. legatus. 170

Apollonius unus ex Ant. M. purpuratis. 132

Digitized by Google

Apollonius Thraſææ F. Celeſyriæ & Phœniciæ præfectus. 156
Apollonius Mneſtæi F. Antiochi IV. ad Romanos legatus. 164. ad Ptol. Philometorem. 165. tributorum Regis collectioni præfectus. 176. Jeroſolymam venit & eam diripit. *ibid.* Samariæ dux contra Judam ducit. 186
Apollonius Clazomenius ad Ant. IV. legatus. 170
Apollonius Demetrii Romæ familiaris. 216
Apollonius Gennæi F. Antiochi V. dux. 208
Apollonius Davus pro Alex. I. Cæleſyriæ præfectus. 247. Demetrio II. ſe adjungit. *ibidem.* contra Judæos movet. *ibidem.*
Apollonius Antiochi VIII. paraſitus. 340
Apollophanes, Antiochi M. Medicus, ejus geſta. 79
Apollophanes Antiochi V. dux, gazâ occupatâ occiſus. 207
Apparitio equitum in pugna. 206
Arabes Antiocho M. ſeſe adjungunt. 89
Arabes Judæos aggrediuntur. 208. victi pacem à Juda poſtulant. *ibid.* Syriam incurſionibus infeſtant. 355
Aradii jure Aſyli à Seleuco Callinico donati. 57
Aradiorum ſacrilegium. 249
Archelaus Demetrii Poliorcetis dux ad arcem Babylonis expugnandam relinquitur. 11
Archias Cypri præfectus proditione convictus ſe ſuſpendit. 232
Ardyis Antiochi M. F. 110
Ardyis vir bellicoſus. 76
Aretas Arabum Rex à Gazæis in auxilium vocatur. 355. à Damaſcenis ad regnum Cæleſyriæ nominatus. 387. expeditionem contra Judæos ſuſcipit & eorum Regem profligat. 391. cum eis pacem facit. *ibidem.*
Ariarathes V. Cappadociæ Rex, Antiochidem uxorem Antiochi M. filiam ducit. 117
Ariarathes VI. Cappadociæ Rex ad Ant. V. legatos mittit matris & ſororis oſſa petiturus. 215. Demetrii ſororis nuptias reſpuit. 228. regno pulſus Romam venit 230. regnare cum Oropherne fratre jubetur. 231
Aridæus Alexandri M. frater. 3
Ariſtænus Achæorum prætor. 154
Ariſtarchus Berenices Antiochi II. uxoris medicus. 55
Ariſtarchus Phocæentium ad Seleucum Antiochi M. filium legatus. 153
Ariſtides Græcorum ad Ant. IV. legatus. 170
Ariſtobulus Hyrcani Pontificis filius. 350
Ariſtobulus Alex. Jannæi F. Ab eo captus Romam ducitur. *ibidem.* ad Pompeium cum Hyrcano venit. 405
Ariſtodemus Mileſius à Demetrio victoriæ nuntius ad patrem Antigonum miſſus. 13. Antigoni poſtea dux. 42
Ariſtogiton Athenienſium libertatis vindex. 33
Ariſton regni ſub Ant. IV. adminiſter. 162
Ariſton Tyrius ab Hannibale Carthaginem miſſus. 116
Armeniorum imperium Syris intolerandum. 396
Arſabes in Armenia Antiochum Hieracem excipit. 59
Arſaces I. Parthorum Rex genus à Perſarum regibus ducit. 48. imperium arripit ſub Antiocho II.

Digitized by Google

49. Hyrcaniam occupat. Seleucum Callinicum prælio vincit. 60. Parthicum regnum format. 61
Arſaces II. bello ab Antiocho M. appetitur. 99. in Hyrcaniam ſe recipit. *ibid.* contra eum ſine damno congreditur. 101. cum illo pacem init. *ibidem.*
Arſaces III. Demetrium Nicatorem in bello captum in Hyrcaniam mittit. 296
Arſinoe Ptolemæi Lagi F. Lyſimachi uxor. 29. ejus ſtratagema. 31
Arſinoe Ptol. Evergetis F. Philopatoris ſoror, fratrem in bello contra Ant. M. comitatur. 99
Artabazanes Atropatiorum Rex bello ab Ant. M. appetitur. 78. pacem cum eo init. 79
Artabazus ſocer Seleuci Nicatoris. 1
Artabazus Sardium pro Achæo præfectus. 97. 98
Artaxias Ant. M. dux, rebellat, Armeniamque occupat. 159 fœdere à Romanis cum Eumene & Pharnace comprehenditur. *ibid.* bello ab Ant. IV. impetitus capitur. 187. moritur. *ibid.* ejus progenies uſque ad Tigranem extenditur. 388
Artemon homo plebeius Antiocho II. ſimillimus. 49
Arthemiſius Macedonum menſis, Maio reſpondens. 17
Arx Jeroſolymitana ab Ant. IV. munita. 210. ab Hyrcano Pontifice tandem capta. *ibid.*
Arx Apamææ ab Antiocho IX. extructa. 361
Aſcalonitæ æram ab obtentione *αὐτονομίας* dinumerant. 353
Aſiaticus cognomen ludibrii Antiochi XIII. 401
Aſidai ſive *Haſidai*, Pii vocati Judæi, quibuſdam Phariſæi. 186
Aſpaſianus Medus Ant. M. dux. 90
Aſpendius unde Antiochus VIII. vocatus. 350
Aſylus Aradiis à Seleuco Callinico conceſſus.
Aſylus Tyro urbi ab Antiocho VII. conceſſus. 321. apud Daphnem Antiochiæ ſuburbium. 167
Atergatis fanum à Judâ incenſum. 209
Athenæus author, de Regibus Syriæ ſcripſit. 340
Athenæus Ant. VII. dux, Regis deſertor, fame perit. 301
Athenobius Ant. VII. dux, ad Simonem miſſus, contra eum exercitum movet. 293
Attalus Eumeni patrueli ſucceſſor Rex Pergami. 66. ab Achæo redactus in anguſtias. 80. cum Ant. M. ſocietatem init. 96. cum Romanis contra Philippum fœdus ferit. 107. legatos Romam contra Antiochum M mittit. 108
Attalus II pugnat in acie ad Sipylum montem. 141. regnum & cognatam uxorem accipit. 232. Ariarathem cognatum in regnum reſtituit.
A. Attilius Prætor urbanus. 164
Attilius Regulus, Conſul Romæ. 49
Avaritia Romanorum inexplebilis. 161
L. Aurelius Romanorum legatus ad Ant. V. 210
Aurelius Cotta Tribunus militum. 144
Autonomia Seleucienſium ad mare. 352. Aſcalonitarum. 353
Azarias dux Hebræorum. 203

B

BABYLONII veteri erga Seleucum I. benevolentia affecti. 7
Bacchides Meſopotamiæ præfectus

pro Antiocho IV. contra Judæos dux. 189. Jeroſolymam venit, deinde redit ad Regem. 226. contra Jonatham miſſus eum inſequitur, ſed non auſus flumen trajicere Jeroſolymam petit. 226. mortuo Alcimo iterum ad Regem redit. 228. Tertio in Judæam ducit 229. Jonathæ legatos de pace recipit, nec umquam Judæam repetit. 230
Cn. Bæbius Tampilus prætor, Pellinæum oppugnat. 122
Beli Templum Babyloni proximum. 23
Bellum inter fratres Antiochos VIII. & IX. pertinacius quàm antea renovatur. 354
Berenice Philadelphi filia, Antiochi II. uxor. 48. filium parit. 50. cum parvulo marito occiſo necanda datur à Seleuco II. 54.
Bethzuræi deficiunt ad Antiochum V. 212
Bibliotheca Athenienſium à Xerxe capta, à Seleuco ipſis reſtituta. 38
Bolis, Achæi proditor. 98
Boſphorum Cimmerium mari Caſpio jungere voluit Seleucus. 34
Braxo Dianæ ſignum rapit Laodicenſibus. 34
Brennus Gallorum dux in Græciam irrumpit. 42. profligatur. *ibidem.*

C

Cæranus legatus Smyrnæorum ad Ant. IV. 114
Callias Athenienſium ad Ant. IV. legatus. 170
Callimander Ant. IX. dux à Judæis occiſus. 351
Callinicopolis urbs in Meſopotamia à Seleuco II condita. 60
Callinicus cognomen illuſtre Seleuci II. 52. Demetrii III. 378. Ant XIII. 401
Calviſius arguitur. 274
Cambyſes Perſarum Rex. 54
Candelabrum è gemmis opere mirabili confectum. 305
Canis domeſticus Lyſimachi corpus diù protegit. 31
Carthagines Romam contra Ant. IV. legatos mittunt. 120
Caſſander, unus ex Alexandri M. ducibus ad Antigonum ſe recipit. 4. ſe Regem proclamat. 13. pacem cum Demetrio init. 15. copias ſub Pleiſtarcho fratre contra Antigonum in Aſiam mittit. *ibid.*
Caſſander Phocæenſium ad Seleucum Ant M. F. legatus. 153
Cendebæus pro Ant. VII. reg. maritimæ præfectus. 294. movet contra Judæos, eorumque regiones vaſtat. *ibidem.*
Cenſores Romæ vaſa ab Ant. IV. data recipiunt, & in templis ea reponunt. 164
Ceraunus cognomen Seleuci III. 65
Chæreas Ptol. Philopatoris præfectus ad Ant. M. deficit. 88. Gazaræ præfectus. 206. occiditur. 207
Chamæleon Heracleenſium ad Seleucum Nicatorem legatus. 32
Chariclitus Rhodius urbis Navarchus. 132
Chyrreſtæ ab Antiocho M. deficiunt. 74
Cineas rerum Ægypti adminiſter. 169
Civitates Syriæ ab Alex. I. 318. à Tryphone deficiunt. 287
Claudius Nero ad Ant. M. & Philippum legatus. 106
A. Claudius ad Tigranem à Lucullo miſſus. 397. Epheſum repetit ad Lucullum. 398

Digitized by Google

Cleonius Alex. II. dux rebellis. 329
Cleopatra Syria Ant. M. F. Ptolemæo Epiphani nupta. 117. moritur. 165
Cleopatra Epiphanis filia Philometorem fratrem cum Evergete fratre conciliat. 173. Demetrium II. generum in auxilium vocat. 312. in Syriam ad eum cum opibus profugit. 313
Cleopatra Philometoris filia Alexandro nupta. 246. deinde Demetrio. 250. tandem cognato Antiocho VII. ex iis quatuor filios & quidem Reges habuit, veneno quod paraverat filio extincta. 337
Cleopatra Philometoris altera filia, Phyſconis patrui uxor. 347. Cleopatram F. Lathyro filio adimit, eidemq; Selenem adjungit. *ib.* Lathyrum regno pellit. 353. auditâ ejus in Syriâ expeditione & potentiâ. cum Alexandro Judæorum Rege & Anthiocho Epiphane ſocietatem init. 354. Alexandrum F. in regnum revocat, cum eo Phœniciam appellit. *ibid.* Lathyrum Ægyptum occupare conantem expellit. 355. & ipſo in Cyprum reduce, Ægyptum repetit. *ibid.*
Cleopatra Phyſconis filia primogenita, Lathyro fratri adempta Antiocho. IX. nubit. 347. in Templo Antiochiæ juſſu ſororis Tryphænæ occiditur. 349
Cleopatra Phyſconis tertia fila Selene vocata. *Vide* in Selene.
Cleopatra Mithridatis Eupatoris Regis Ponti F. uxor Tygranis Armeniæ Regis. 388
Cleoptelemus Eubiæ Ant. M. uxoris pater. 121
Cleoſtratus Athenienſis ad Ant. IV. legatus. 170
P. Clodius Antiochiæ fere occiſus. 403
Cœleſyria cum Phœniciâ in dotem Cleopatræ ab Ant. M. data. 154. ejus pleræque urbes à Judæis occupatæ, iis ademptæ. 405
Cæleſyri ad venerationem Regum Ægypti proclives. 95
Coloſſus Apollinis à Xerxe ſublatus, à Seleuco in Branchidis repoſitus. 34
Comanus rerum Ægypti ſub Ptolem. Phyſcone adminiſter. 169
Combabus Stratonices amorem veritus ſe mutilat, ejus hiſtoria. 19
Commagena Antiocho XIII. in regnum à Romanis relicta. 404
Commagenus cognomen ludibrii Ant. XIII. 401
Conſilium Scipionis Antiocho M. datum. 138
Conventus ad Daphnem celeberrimi ab Ant. VIII. facti. 343
Corona aurea Romanis à Regibus dari ſolita. 171
Corona aureorum decies mille Romanis à Demetrio miſſa. 228
L. Cornelius Lentulus Romanorum ad res Græciæ inquirendas legatus. 217
L. Cornelius Scipio bellum contra Ant. M. ſuſcipit Æniorum Maronitarumque fines tranſgreditur. 136. Helleſpontum trajicit. 138. Antiochum M. ad Sipylum debellat. 141. poſt prælium Sardes concedit. 142. hiemat Epheſi. 143. pacis conditiones Regi præſcribit. *ibidem.*
P. Cornelius Scipio Afric. Lucii fratris legatus contra Ant. M. proficiſcitur. 130. 133. Salius moratur ob ſacrificium. 136. æger defertur Eleam, & ab Antiocho M. filium bello captum recipit. 138. conſilia Regi in gratiam præbet. *ibidem.*

Digitized by Google

Sardes cum fratre poſt prælium concedit. 142
Cornu dextrum Ant. M. in pugna ad Sipylum vincit, ſed ſiniſtrum deletum eſt, exercituſque totus profligatus. 94
Corpus Antiochi VII. à Phraate ad ſepulturam remittitur. 317
Craterus Eunuchus, educator Ant. IX. 344
Cyrus Perſarum Rex. 10
Cyrtii funditores appellati. 75
Cyzicenus cognomen ludibrii Antiochi IX. 346

D

DAGONIS templum Azoti. 248
Damaſceni Aretam Arabiæ Regem ad regnum Damaſci appellant. 381
Damocritus Ætolorum ad Nabin legatus. 117
Damon Ptol. Philadelphi ad Romanos legatus. 166
Damoxenus Ptol. Epiphanis dux. 109
Daphne ſuburbium Antiochiæ. 147. jure Aſyli donata. *ibidem.*
Darius Perſarum Rex. 18
Dea Stratonice. 55
Decem legati miſſi à Romanis ad res Aſiæ ordinandas. 144
C. *Decimus* Romanorum ad Ant. IV. legatus. 173
Demaratus Athenienſium ad Ant. IV. legatus. 170
Demetrius Antigoni Coclitis F. à Ptolemæo profligatur. 7. Babylonem à patre mittitur. 11. reverſus Halycarnaſſum obſeſſam liberat. 12. in Cilicia Ptolemæi duces ſuperat. *ibid.* in Græciam patris juſſu navigat. 13. Ptolemæum in Cypro naumachia ſuperat. *ibid.* diadema ſumit. *ibid.* cum patre in Ægyptum expeditionem ſuſcipit. 14. in Græciam navigat, 15. accerſitur à patre, cum Caſſandro pacem init. *ibidem.* contra Reges ad Ipſum decertat. 16. patre occiſo victus Epheſum Athenas fugit. *ibidem.* Stratonicem filiam Seleuco petenti dat uxorem. 18. recuperat Ciliciam. 20. Athenas obſidet & expugnat. *ibid.* Spartanos aggreditur. *ibid.* inhiat regno Macedoniæ & perempto Caſſandri filio rex renunciatur. 24. imperium paternum recuperare molitur. 25. Macedoniam amittit, pacem cum Pyrrho init. 26. in Aſiam navigat, Lyſimacho Lydiam adimere conatur. *ibid.* ad Seleucum litteras dat quibus ſortem ſuam lamentatur. 26. in captivitatem decidit. 27. in Cherſoneſo Syriæ moritur. 29
Demetrius II. Antigoni Gonatæ Macedoniæ Regis F. 61
Demetrius Euthydemi Bactrianorum Regis F. 104
DEMETRIUS I. Syriæ Rex X. naſcitur. 154. obſes Romæ 209. reditum in Syriam à Senatu fruſtra poſtulat. *ibidem.* iterum Curiam pro reditu ingreditur. 216. fugam meditatus, Diodorum in Syriam præmittit. *ibidem.* nave fugit. 217. primo in Lyciam, deinde Tripolim pervenit. 218. Antiochiam contendit & Antiochum V. patruelem occidi jubet. *ibid.* paternum regnum occupat. 220. exercitum contra Judæos comparat. 221. Nicanorem in Judæam mandat. 222. Bacchidem mittit & Alcimum. 225. Romam legatos, Leptinem & Iſocratem. 227. Orophernem ſupplicem recipit. 229. Ariarathi bellum infert & reducit Orophernem. *ibidem.*

Digitized by Google

ibid. tertiò Bacchidem in Judæam mittit. *ibid.* legatos de Ariarathe ad Romanos allegat. 131 iterum bellum Ariarathi pro Oropherne infert, in quo fugatur. 132. Archiæ 50. talenta offert ut ſibi Cyprum tradat. *ibid.* luxui & voluptatibus indulget. *ibid.* bello ab Alexandro appetitur. 133. filios metu belli exitus Cnidum mittit. 134. de ſocietate Jonatham fruſtra ſollicitat. *ib.* in prælio occiditur. 136

DEMETRIUS II. Syriæ Rex, Demetrii I. F. è Creta in Ciliciam contra Alexandrum Theopatorem ducit. 247. oblatam Philometoris amicitiam & filiam in uxorem libenter amplectitur. 251. Syriæ regnum paternum recuperat. 264. movet contra Jonatham. 265. pacem cum eo init. *ibid.* milites veteranos ac domeſticos dimittit. 266. ad tyrannicam crudelitatem prorumpit. *ibid.* contra Antiochenſes à Judæis auxilium poſtulat. 267. eos fugat, debellat & caſtigat. *ibid.* ingratum ſe præbet erga Judæos. 268. prælio ab Antiocho Nicephoro fugatur. 269. Laodiceæ luxui indulget. 275. per legatos bellum gerit. 276. ipſi contra Judæos fruſtra ducunt. 277. Simonis legatos cum donis recipit. 284. pacem cum eo init, & multa Judæis privilegia concedit. *ibid.* vocatus à Satrapis ſuperiorum provinciarum congregat milites. 687. Arſacem aggreditur. 288. à Parthis capitur. 289. è Parthia fugiens è fuga retrahitur. 297. fugam iterum fruſtra tentat. 300. in Syriam dimittitur. 303. regnum recuperat. 304. crudeliter iterum erga ſubditos ſe gerit. 311. in Ægyptum accerſitus, movet, & Peluſium oppugnat. 313. auditâ civitatum ſuarum defectione in Syriam recedit. *ibidem.* contra Alexandrum II. decertat. 321. vincitur, & profugit ad uxorem. *ib.* Tyrum progreditur ubi occiditur. *ibidem.* de ejus morte diverſæ ſententiæ. *ibidem.*

DEMETRIUS III. Antiochi VIII. filius quartus, à Ptol. Lathyro è Cnido Cariæ ad Damaſci regnum accerſitur. 374. cum Philippo fratre corpus contra Antiochum X. conjungit. 375. fugato Antiocho Syriæ regnum penes fratres remanet. 376. à Judæis contra Alexandrum eorum Regē accerſitur, eum profligat. 377. relictâ Judæâ contra Philippum fratrem ducit. *ibid.* oppugnatus in caſtris capitur. *ibid.* apud Mithridatem Parthorum Regem captivus moritur. 378

Demetrius Gadarenſis, Pompeii M. libertus. 406

Democles Archon Athenarum. 42

Democritus unus è principibus Ætoliæ. 108

Demophon Ant. V. dux. 208

Diana ſignum Laodicenſibus à Seleuco I. redditum. 34

Dicæarchus Ætolorum ad Ant. M. legatus 117

Diganes, magiſtratus apud Seleucienſes Meſopotamiæ. 78

Diocles Parapotamiæ ad Euphratem præfectus. 87

Diodorus Demetrii I. educator. 218

Diodotus Præfectus Antiochiæ ſub Alex. I. Syriæ Rege, forſan ipſe qui poſtea Tryphon. 247

Diodotus Alexandri I. dux infenſus Demetrio II. ad Emalchuelem Arabum venit, Antiochumque Ale-

xandri Regis filium poſcit ad regnum ei reſtituendum. 166. cum puero ex Arabia reverſus Apamæam patriam ſuam venit. 169. Demetrio prælio profligato Antiochiam occupat. 274. tutor pupillo eligitur. *ibid.* Cilicibus ut piratæ fiant author. 275. ipſe & per legatos Demetrium expellit è regno. 276. & 277. venit Schytopolim, & inſidiis Jonatham capit. 278. mittit ad ejus fratrem Simonem legatos de remittendo Jonathâ. 279. eum cum filiis occidit. 280. Antiochiam repetit, ubi pupillum medicorum fraude interficit. *ibid.* regnum recenter adeptus Tryphonis nomen accipit. 283. legatos Romam mittit. 284. capto Demetrio nihil movet. 288. bello appetitus ab Antiocho Evergete fugatur. 293. Dora ſe recipit. *ibidem.* navi fugit Orthoſiada. 294. Orthoſiade Apameam ſe recipit. *ibid.* occiditur. 295

Diocles Arabiæ Dynaſta. 252

Diogenes Suſianæ Provinciæ Præfectus. 71

Diogenes Mediæ prov. præfectus, forſan id. 78

Diogenes dux Antiochi III. forſan id. 100

Diogenes Orophernis ad Romanos legatus. 231

Diogenes Epicureus ab Ant. VIII. occiſus. 340

Diognetus Ant. M. Navarchus. 70. 81

Diomedon Seleuciæ Præfectus. 73

Dinon Damaſci pro Ptol. Philopatore Præf. 97

Dionyſius Lyſimachæus Antiochi Hieracis dux. 59

Dionyſius ab Epiſtolis Ant. IV. illius amicus. 182

Dionyſius Tripoleos urbis Phœniciæ tyrannus ſecuri percuſſus. 405

Dionyſius cognomen Antiochi XII. 380

Diophanes copiarum Achæorum ad Eumenem Præf. 131

Diophantus Macedo pater Heraidis Androgynæ. 237

Diphylus Babyloniæ arcis pro Antigono cuſtos. 8

Diſceptatio Antiochenſium cum Arabibus. 405

Cn. Domitius Romanorum Tribunus. 139

Domus Romæ Antiocho IV. publicè ædificata. 160

Dorcadum tali ab Ant. IV. dono dati. 163

Dorymenes Ætolus Ptol. Philopatoris dux 83

Dora urbs Phœniciæ libertate donata. 406

Doſitheus Judæorum copiarum dux. 208

Drachma dimidia Sicli pars. 236

Drachmarum 10000. Syriæ Regibus pro templo Jeroſolymitano redditus. 236

Drochimetes Getarum Rex. 24

Dromichætes Antiochi M. dux, Thracibus Præf. 113

E

EBVLLIDAS Chalcidenſis repetitur à Romanis. 143

Echecrates Theſſallus Ptol. Philopatoris dux. 92

Eleazar Simonis Juſti F. Judæorum Pontifex. 48

Eleazar legem Judæorum violare recuſans tormentis afficitur. 179

Eleazar Judæ Machabæi frater Ele-

phantis à ſe occiſi pondere opprimitur. 212
Eleorum ad Ant. M. legati. 121
Elephanti Lybici odorem nec barritum Indicorum ferunt. 93
Elephanti quingenti Sandrocotto Indiæ Regi Seleuco dati. 15. Romanorum juſſu ex pacis conditione in Syria occiduntur. 210
Emalchuel Arabiæ Regulus. 266
Enthaus malè Antiochus I. à Calviſio appellatur. 274
Epicrates Ant. IX. dux, urbes Judæis prodit. 351
Epigenes Seleuci III. copiarum dux. 66. idem Ant. M. dux. 68. vocatus in conſilium contra defectores. 69. rectè opinatur in conſilio. 74. circumvenitur ab Hermia. 74. inſons occiditur. 16
Epiphanes cognomen Antiochi IV. Antiochi VI. 281. Antiochi VIII. 340. Seleuci VI. 365. Antiochi XI. 370. Antiochi XII. 380. Philippi. 373
Epirotarum ad Ant. M. legati. 121
Epulæ ad Daphnem celeberrimæ ab Ant. VIII. factæ. 343
Eraſiſtratus Seleuci Nicatoris Medicus. 20. Antiochi Soteris morbum patri aperit. 21. ejus à conſiliis. 33
Error Joſephi authoris. 350. 376
Eſdris Judæ Machabæi dux. 209
Eteſiæ venti. 131. 132
Evager Perſiæ pro Antigono Satrapa. 9
Eubia virgo Chalcidenſis, uxor Ant. M. 121
Eucarus cognomen ludibrii Demetrii III. 377
Eucles Rhodius Cleopatram ætatis 7. Ant. M. filiam Ptol. Epiphani. 117
Eudamus Rhodiorum Navarchus. 129
Eudemus Mileſiorum ad Ant. IV. legatus. 170
Evergetes cognomen Ptolemæi III. 54. Antiochi VII. 292. Demetrii III. 378
Eulæus rerum adminiſter pro Ptolem. Philopatore. 165
Eumenes Cardianus, unus ex Alexandri ducibus, poſt ejus mortem capite damnatus ab Antigono debellatus eſt 4. Antigonus ejus amicitiam quærit. *ibid.* adverſus eum pro liberis Alexandri M. bellum reparat. *ibid.* Aſiam petit & Charris hibernat. *ibid.* opem à Seleuco fruſtra petit. *ibid.* cum Antigono prælium init. 5. etſi victor Argyraſpidum perfidiâ traditur Antigono. *ibid.*
Eumenes I. in Pergami regno ſucceſſor patruo Philetæro. 58. Antiochum Hieracem & Gallos profligat.
Eumenes II. Attalo patri ſuccedit, Antiochi M. filiam ſibi oblatam non accipit. 117. cornu Ant. M. profligat. 140. ſuſpectos habet Romanos. 160. Romæ à Græcorum legatis accuſatur. 185. Laodicen Ariarathis ſororem duxit; & Ariarathem cognatum in regno recuperando adjuvat. 229
Eupator cognomen Antiochi V. 205
Eupolemus Joannis F. Judæorum ad Romanos legatus. 224
Euridix uxor Ptolemæi Lagi filii. 18
Euridix uxor & ſoror Ptol. Philopatoris. 105
Eurilochus Ant. M. dux. 90
Euſebes cognomen Antiochi X. 367
Euthidemus Græcos in Bactriana provincia ad rebellionem ſollicitat. 49. ab Antiocho M. cum Arſace bello appetitur. 101. in amicitiam Antiochi cum Regis titulo recipitur. 103

Digitized by Google

Exercitus Ant. M. contra Ptol. Philopatorem 72000. ped. 6000. eq. 120. eleph. numerus. 90
Exercitus ordo Ant. M. contra Romanos ad montem Sipylum. 139

F

M. F*ABIUS* Luculli legatus à Mithridate victus. 402
Q. Fabius Labeo Romanorum Navarchus. 147
Fanum Caſtoris & Pollucis. 81. Veneris Stratonicidis Smyrnæ. 55. Dagon. 248
Fanum Jovis Antiochiæ. 333
Feſtum Scenopegiæ. 298
Feſtum Mardochæi. 224
Fibula aurea Jonathæ conceſſa. 275
Fides Pompeii magna apud gentes. 404.
Fides oraculis adhibenda. 408
Filia Demetrii, Nicatoris uxor Phraatis. 203
Filii Seleuco I. fuere alii quàm Antiochus Soter, ſed anonymi. 22
Q. Flaminius Conſul Romanus. 111. 114. 115. *& al.*
T. Flaminius ad Seleucum IV. Romanorum legatus. 155
Fortunæ caſus inopinati. 98
Fulmen Seleuciæ tanquam numen conſecratum. 17
Fœdus inter Romanos & Ant. M. initum. 145

G

A. G*ABINIUS* Pompeii legatus. 405
Gadara, urbs Phœniciæ libertate donata, & inſtaurata à Pompeio M. 406
Galli ſeu *Gallogræci* cum Antiocho Hierace copias jungunt. 57. in eum arma vertunt. 58
Gallimander Demetrii Nicatoris fugæ comes. 297
Gaza urbs rebellis, expugnatur. 286. libertate donatur. 406
Gazæi Demetrio Nicatori fideles oppugnantur à Jonatha. 276. à Ptolemæo Lathyro auxilium contra Alex. Jannæum petunt. 353. Aretam Arabum Regem in auxilium vocant. 355
Gemelli fratres Ant. X. & Philippus. 370
Gennæus Antiochiæ ſub Seleuco III. Præf. à Berenice ſaxo occiſus. 53
Gorgias Ant. IV. dux, Idumææ Præfectus, contra Judam miſſus. 187. fugat Joſephum & Azariam Judæorum duces 205. Judæos frequenter debellat. *ibid.* à Juda fugatur. 209
Gryphina vide *Tryphæna*
Grypus nomen ludibrii Ant. VIII. 339

H

H*ANNIBAL* in Syriam ad Ant M. fugit. 115. ejus contra Romanos bellum gerendi ſententia. 116. ſuſpectus fit Antiocho. 118. non adhibetur in conſilium. 119. in gratiam Antiochi redit. 120. poſt prælium ad Thermopylas magni eſt nominis apud Regem. 124. in Syriam ad comparandam claſſem miſſus. 127. cum claſſe à Rhodiis profligatur. 132. à Romanis petitur in pace cum Antiocho initâ. 143. ad Pruſiam in Bithyniam refugit. 155
Harmodius Athenienſium libertatis vindex. 33
Haſidai vide *Aſidai*.
Hebrææ fœminæ pro religione ſupplicio affectæ. 179

Digitized by Google

Hegemonides à Ptolemaïde ad Gerrenos Præf. 215
Hegeſianax Ant. M. ad Q. Flaminium legatus. 113
Helias Alex. I. dux, ejuſque proditor. 252
Heliodorus Seleuci III. ab ærario Præfectus, ab Angelis in templo Jeroſolymitano percuſſus. 157. opprimit inſidiis Regem. 158. ab Achæo Seleuci cognato occiditur. 161
Hephæſtion Præfectus alæ domeſticorum Alex. M. equitum. 3
Heracleon Beræus Antiochum VIII. inſidiis occidit. 356
Heraclides Byzantius Ant. M. ad Scipiones legatus. 136. ab Ant. IV. ærario præficitur. 161. ad Romanos legatus mittitur. 166. iterum Romam legatus. 171. ex ærario ejicitur à Demetrio Sotere. 221. Romam venit cum Alexand. I. Senatum ingreditur. 233. Epheſum venit, & pro Alexandro copias colligit. 234. cum eo Ptolemaïdem occupat. *ibidem*.
Heraclitus Præfectus Heracleæ pro Lyſimacho. 31
Herais è filia mutato ſexu in virum tranſiit. 252
Herculis ſacrificium Tyri celebratum. 164
Hermias rerum curam gerit ſub Seleuco III. 66. ſub Ant. III. 68. Epigenem eximium ducem perfidię inſimulat. 69. Apollophanis medici conſilio tandem trucidatur. 79
Hermocles Rhodius inſignis ſtatuarius. 19
Hermogenes Aſpendius Patroclis Antiochi I. ducis legatus. 4
Hermogenes Ant. M. dux. 81
Hierax cognomen Antiochi Seleuci II. fratris. 56
Hierax ſub Alex. I. Antiochiæ Præfectus. 247
Hieronymus Ant. V. dux. 208
Hippolochus Theſſalus Ptol. Philopatoris dux ad Antiochum M. deficit. 88
Hircanus cognomen Joanni Judæorum Pontifici Hircaniâ ſubactâ impoſitum. 301
Hœteri Regis ſocii. 76
C. Hoſtilius Romanorum ad Ant. IV. legatus. 173
Hyrcanus Tobiæ nepos. 157. ſibi manus infert. 163
Hyrcanus Simonis Pontificis fil. vide Joannes.
Hyrcanus Alex. Jannæi F. Judæorum Pontifex à Pompeio relictus, ſed diademate ſublato. 405

I

JASON Oniæ frater Pontificatum Judæorum ambit. 163. Jeroſolymam urbem occupat. 171
Jaſon Eleazari F. Judæorum ad Romanos legatus. 224
Icadion unus ex Antiochiæ Principibus. 53
Iceſius Mileſius ad Ant. IV. legatus. 170
Idumæi admittunt circumciſionem. 313
Jeroſolyma, multis locis. Sacra declaratur. 235. à Pompeio capitur & fit tributaria. 405
Jamnienſes flagitium in Judæos perpetrant. 208
Indates Parthorum dux profligatus. 301
Induciæ inter Ant. M. & Ptol. Philopatorem ad 4. menſes factæ. 85. iterum ad annum inter eos initæ. 96

Digitized by Google

Joannes Judæorum ad Ant. V. legatus. 207

Joannes Simonis Judæorum Pontificis F. patri nuntiat Cendebæi adventum. 294. ipſum à patre miſſus profligat. *ibidem*. ab Antiocho VII. bello adoritur. 298. Jeroſolymis obſidetur. *ibid*. legatos de pace ad Regem mittit. 299. in expeditione Parthica Antiochum comitatur. 301. Hyrcanus devictâ Hyrcaniâ cognominatur. *ibidem*. auditâ Antiochi VII. morte ad urbes Syriæ exercitum ducit & Medabam obſidet. 312. Idumææ urbes capit Adora & Mariſſam. 313. fœdus init cum Alex. II. 329. res in Syria roborat. 335. utrumque Antiochum deſpiciens Samariam ducit. 350. poſt annum eam expugnat. 351.

Jonathas Judæ frater Mathatiæ F. ad Galaatidas liberandos ducit exercitum. 201. dux poſt mortem fratris eligitur. 226. cum Bacchide congreſſurus, impar ripam fluminis trajicit. *ib*. quiete ſtat per duos annos. 229. contra eum mittitur Bacchides. *ibid*. Jonathas metu ſecedit Bethbaſim ubi à Bacchide obſeditur. 230. cognita voluntate Bacchidis legatos ad eum de pace mittit. *ibid*. ſocietatem init cum Alexandro I. 235. Demetrii ſocietatem reſpuit. 236. ab Alexandro poſt occiſum Demetrium ad ejus nuptias vocatus aſſidet ei pro tribunali. 246. movet contra Apollonium Demetrii II. ducem. 247. Joppen occupat, cum Apollonio congreditur, Azotum capit, & Dagonis templum cõburit. 248. occurrit cum donis Philometori Syriam ingredienti, 250. oppugnat arcem Jeroſolymitanam. 265. vocatus ad Demetrium venit. *ibid*. confirmatur ab eo in Pontificatu. *ib*. ad Demetrium legatos mittit de arcis tollendo præſidio. 267. illi contra Antiochenſes rebelles fert auxilium. *ibid*. Jonathæ ingratus apparet Demetrius. 268. ille legatos mittit ad Antiochũ VI. 275. copias colligit contra Demetrium, & civitates ad defectionem ſollicitat. *ib*. Gazæos & Bethzuram oppugnat, victoriamque reportat de Demetrianis. 276. obviam venit Diodoto ad Schytopolim, & nimis credulus ejus inſidiis capitur. 278. occiditur cum filiis. *ibid*.

Jonathas Abſalomi à Simone Joppen miſſus. 279

Joppe Judæorum navale. 279. libertate donatur. 406

Joppitæ in Judæos flagitium perpetrant. 208

Joſephus autor deceptus. 350. 376

Joſephus Zachariæ F. Judæorum copiarum dux. 203

Jovis aurea ſtatua magnitudinis xv. cubitorum. 360

Ira non ſolet cælari. 20

Iſidorus ab Ammonio ad Marathenſes miſſus. 249

Iſocrates grammaticus linguam non continet. 215. ob id Romam ducitur. 227

Iovis capitolini templum. 193

Iudæi ſe Antiocho M. dant ultro. 110. in civium Antiochenorum numerum relati. 164. per tormenta coguntur abjurare Judaiſmum. 179. legatos Romam de ſocietate mittunt. 224. poſt ſexennii bellum cum Alexandro eorum rege pacem abnuunt. 376. à Demetrio III. auxilium petunt. *ibidem*. tributarii à

Digitized by Google

Pompeo facti. 405

Judas Mathathiæ F. Machabæus cognominatus, Judæorum princeps electus. 181. Judæam vaſtat. 185. Apollonium Samariæ præfectum profligat & interficit. 186. deinde Seronem Cœleſyriæ præfectum fundit. *ibid.* Maſpham exercitum ducit. 188. caſtra Syrorum adortus eos fugat. *ibidem.* Timothæum & Bacchidem proſternit. 189. ex Lyſiæ exercitu 5000 occidit. 190. Jeroſolymam & templum recipit. *ibidem.* Bethzuram munit. *ibidem.* Acrabatenam invadit, Bæannitas & Ammonitas depopulatur. 203. Timotheum ducem ſuperat. 204. Idumæos vaſtat ac depopulatur. 206. iterum profligat Timotheum. *ibidem.* obſedit Gadaram & expugnat. *ibidem.* pacem init. *ibid.* rupta pace Joppitarum portum ſuccendit, Caſpin capit & Caracen. 208. Timotheum rurſus ad Raphon profligat. *ibid.* oppugnat arcis Jeroſolymitanæ prædium. 210. obviam exit exercitui Antiochi Eupatoris 211. Jeroſolymam ſe recipit. 212. obſidetur ab Antiocho V. *ibidem.* cum eo pacem init. 213. accuſatur apud Demetrium Soterem. 221. Bacchides contra eum miſſus Judæam vaſtat. *ib.* Nicanor mittitur ut acciperet eum. 222. Judæ cum Nicanore congreſſus. 223. pax initur. *ibidem.* Judas rupta pace Nicanorem ad Capharſalama profligat & occidit. 224. Bacchides iterum mittitur contra Judam. 225. cum eo decertans Judas cecidit. *ib.* ſepelitur in Modin. *ibid.*

Jugum Syriæ Regum à Judæis an. Sel. 170. ſublatum. 184

Junonis templum à Stratonice conſtructum. 19

Juppiter Botzizus à vico Syriæ Botzia dictus. 17

Juppiter Caſius à Caſio Syriæ monte dictus. *ibidem.*

Juppiter Elymæus. 148

Juppiter Fulminator. 17

Juramentum Seleuci I. per omnes regios deos. 21

Jus Aſyli Smyrnæ à Seleuco II. conceſſum. 44

L

LACHARES Athenarum Tyrannus. 20

Lagoras Cretenſis dux Ptol. Philopatoris. 83. deinde à partibus Antiochi III. Sardim ſcalis occupat. 97

Laodiceæ urbes ſex à matre à Seleuco denominatæ. 18

Laodice mater Seleuci Nicatoris ex concubitu Apollinis facta gravida. 1

Laodice Antiochi Soteris filia. 44. Antiochi II. fratrem & maritum occidit. 49. Seleucum II. filium contra Berenicem incitat.

Laodice Andromachi ſoror, Seleuci II. uxor 60

Laodice Mithridatis V. Cappadociæ Regis filia, Ant. M. uxor. 70

Laodice Mithridatis V. Cappadociæ Regis filia, uxor Achæi. 98

Laodice Antiochi M. filia, primò Antiocho fratri primo genito uxor. 115. deinde Seleuci IV. ejuſdem fratris nupſit. 158

Laodice Seleuci IV. filia Perſeo Macedoniæ Regi nupta. 156

Laodice Antiochi IV. filia Romam ab Heraclide ducta. 233. Alexandri Theopatoris juſſu occiſa. 247

Digitized by Google

Laſthenes Cretenſis Demetrio II. copias colligit. 247
Legati Philippi & Attali Regum ad Romanos. 106
Ætolorum ad Antiochum M. 119
Seleuci IV. ad Achæos. 154
Ptol. Phyſconis & Cleopatræ ad Romanos. 172
Ptol. Philometoris ad Antiochum IV. 174
Pruſiæ Macedoniæ Regis ad Romanos. 185
Antiochi V. ad Romanos. 214
Judæorum ad Romanos.
Tryphonis ad Romanos. 284
Legatorum munus à Romanis centum millia æris. 164
Leges pacis Antiocho M. à Romanis conceſſæ. 144
Lemnii Athenienſium coloni templum Seleuco extruunt. 34
Lenæus rerum curator pro Ptol. Philometore. 165
Leonidas copiarum dux pro Antigono. 12
Leontius Seleuciæ præfectus pro Ptol. Philometore. 82
Leptines Syrus Cn. Octavium Romanorum legatum confodit. 214. Romam ducitur quaſi mente captus. 228.
Libero ſacra Jeroſolymis celebrantur. 179
Litteræ Romanorum miſſæ ad Demetrium I. in Judæorum gratiam. 225
C. Livius Salinator Romanorum Navarchus. 128. Romanis in Aſiam tranſitum claſſe facilem reddit. 128. Prætor ad Pruſiam legatus. 134
Lucretius Romanorum ad Ant. V. legatus. 210
Lucus Daphnenſibus à Pompeio datus. 404
Lucullus Rom. dux profligato Mithridate mittit in Syriam, qui eum à Tigrane repoſcit. 397. reſponſo accepto bellum contra Regem decernit. 398. eum vincit & Tigranocertam occupat. 401. non inſequutus regnum ejus vaſtat & urbes capit. *ibid.* Antiocho XIII. regnum Syriæ permittit. *ibid.* à bello Mithridatico revocatus Romam petit. 403
Ludi à Paulo Æmilio Amphipoli dati. 181
Ludi ad Daphnem ab Ant. IV. celebrati. 181
Ludicri ordinatio. 183
Lyſandra Ptol. Lagi filia, Agathoclis Lyſimachi filii uxor. 30. ad Seleucum I. poſt cædem mariti fugit cum filiis. *ibid.*
Lyſias Antiochi M. ad T. Flaminium legatus. 113. ad Romanos ab eo miſſus. 116
Lyſias ab Antiocho IV. regni fit adminiſter. 587. contra Judæos mittit. 588. cognita ſuorum clade conſternatus animo novum parat exercitum. 189. ipſe Judæam ingreditur, ſed multis ex ſuis deſideratis Antiochum redit. 190. Phœniciæ & Cœleſyriæ ab Antiocho fit præfectus. 205. in Judæam cum 80000. militibus redit. 207. à Juda fugatur. *ibid.* pacem cum Judæis init. *ibid.* Ptolemaïde tumultum ſedat. 214. corpus Cn. Octavii magnificè ſepeliendum curat. *ibidem.* Romam legatos de cæde ejus excuſanda mittit.
Lyſimachus Alexandri M. dux, diadema ſibi imponit. 13. Arſinoem Ptolemæi Lagi F. uxorem ducit. 18. à Drochimete Getarũ Rege capitur. 24.

Digitized by Google

24. pacem init cum Demetrio Polyorcete. *ib.* Macedoniam populatur. *ibidem.* de occidendo Demetrio Seleucum ſollicitat. 28. Agathoclem filium in carcere jugulat. 29. à Seleuco bello appetitur. 30. contra eum primus in Aſiam trajicit. *ibidem.* in prælio occiditur. 31
Lyſimachus Gallus Antiochi magni dux. 90
Lyſimachus frater Apollodori Gazæ præfecti. 355. fratrem occidit, & urbem Alexandro Judæorum Regi tradit. *ibid.*
Lyſimachus Judæorum Pontificis vicarius. 167

M

MACEDONES arcis Jeroſolymitanæ præſidium tenent. 210
Magas Cyrenarum Rex Ptol. Philadelphi frater uterinus. 43
Malaco Heracleinſis Lyſimachum pilo trajicit. 31
Magatades Tigranis præfectus, Syriæ pro eo imperat. 389. copias Syriæ in ejus auxilium abducit. 398
Magnetes ad Sipylum jure Aſyli donantur à Seleuco II. 55
Magnus, cognomen Ant. III. 68
Mallota rebellant in Cilicia. 167
Mancipia 90. Judæorum talento uno dari à Syris promittuntur. 188
Manlius Vulſo Coſ. Romæ. 49
Cn. Manlius Vulſo Coſ. Epheſum venit, & contra Galatas ducit. 144. Elephantos ab Antiocho M. acceptos donat Eumeni Pergami Regi. 147
L. Manlius Cnei frater ad Antiochum M. legatus. 147
T. Manlius ad Antiochum V. legatus. 207
Marathenі Demetrio II. fideles. 319
L. Marcius Ciliciæ Proconſul. 402
Maris ingens exundatio. 286
Mariſſeni Judæorum coloni. 350
Maſiniſſa Numidarum Rex ad Romanos mittit legatos contra Antiochum M. 120
Matthathias Judæorum Sacerdos cum filiis Modin ſecedit. 179. legem violare recuſat *ibid.* Apellem Antiochi IV. ducem occidit. 180. princeps Judæorum eligitur. 181. Sabbatis pugnare docet. *ibid.* moritur. *ibid.*
Mathathias Abſolomi F. Jonathæ dux. 276
Mathias miſſus à Nicanore ad Judæos. 222
Medici occidunt Antiochum VI. 280
Megaſthenes hiſtoricus, Seleuci I. à conſiliis. 33. ejus ad Sandrocottum Indiæ Regem legatus. *ibid.*
Meleager Antiochi IV. ad Romanos legatus. 166. iterum miſſus. 171
Q. Memmius Romanorum ad Ant. V. legatus. 207
Menecrates Seleuci I. dux. 31
Menedemus Alabandenſis, Antiochi M. dux. 87
Menelaus Ptolemæi Lagi frater. 13
Menelaus Pontificatum loco Jaſonis obtinet. 166. in arcem Jeroſolymitanam confugit. 171. Antiochum V. in Judæam comitatur. 211. ejus juſſu præceps è turri agitur. 214
Menethyllus Alabandenſis fugæ Demetrii I. particeps. 216
Menippus Antiochi IV. ad Senatum legatus. 216
Menochares à Demetrio I. Sempr. Graccho obviam miſſus. 227. ejus ad Romanos legatus. 228

Digitized by Google

Menocles Ptol. Epiphanis dux. 109
μεριδάρχης particeps principatus ſeu prorex. 246
Mileſius Damaſci arcis præfectus. 381
Milites capto Demetrio II. deficiunt ad ejus uxorem. 287
Milites Tryphonis maris fluctibus abſorpti. 286
Miltiades Demetrii I. ad Romanos legationis princeps. 231
Minion Antiochi M. à conſiliis. 118. mediæ aciei ad Magneſiam Sipyli præfectus. 139
Mithridates V. Ponti Rex ab Antiocho II. Phrygiam pro uxoris dote accipit.
Mithridates Antiochi M. filius. 110
Mithridates VII. Rex Ponti bello cum Romanis implicitus. 387. Tigranem generum ad ſocietatem contra eos ſollicitat. 389. ab iis profligatus ad Tigranem fugit. 396. repetitur fruſtra à ſocero per Lucullum. 398. M. Fabium & C. Triarium Luculli legatos in Ponto profligat 402. ipſe à Pompeio victus fugatur. 403
Mithridates Sinares Parthorum dux. 377
Mithrobarzanes Tigranis dux ab eo contra Lucullum miſſus, copiis profligatis occiditur. 398
Mnaſimachus Acarnanan repetitur à Romanis 143
Mneſiptolemus Hiſtoriographus, Ant. M. carus 148
Q. Minutius Thermus, legatus. 147
Molo Mediæ Satrapa ab Ant. M. conſtituitur. 68. ab eo deficit. 69. regiis ducibus obviam venit cum armis. 70. eos profligat. 71. Xænetam & ejus exercitum fundit. 73. Antiochi copias noctu aggredi fruſtra meditatur 76. compoſita acie decertat. 77. victus ſibi mortem infert. *ibidem.* ejus corpus in crucem tollitur. *ibidem.*
Mopſueata Seleucum VI. in regiâ cremant. 368
Mortales præſenti fortunæ facilè ſe accommodant. 95
Mos Ægypti Regum Memphi regnum accipere. 147
Muſæus Ant. M. ad L. Corn. Scipionem Coſ. caduceator. 142
Myiſcus ex ephebis Ant. M. 93. ejus tandem dux. *ibid.*
Myſta, vide *Pyſta* Seleuci II. amaſia. 57

N

NABIS Lacedæmoniorum Tyrannus. 117
Navis tredecim ordinum. 18
Neolaus frater Molonis Mediæ Satrapæ. 77
Neptunus Averſor. 286
Neuroſpaſtica, quid. 361
Nicander Ætolorum ad Ant. M. legatus. 117
Nicander Archipirata ab Ant. M. partibus. 128
Nicanor Mediæ præfectus ab Antigoni partibus. 9. à Seleuco profligatur.
Nicanor unus ex Seleuci III. purpuratis ipſum inſidiis occidit. 66
Nicanor Patrocli F. Ant. IV. dux, contra Judæos movet. 187. Judæorum mancipia 90. uno talento dare ſe promittit ante pugnam. 188 à Juda profligatus, incognitus Antiochiam fugit. 189
Nicanor Cypriarches Ant. V. dux. 208. elephantorum præpoſitus, contra Judæos dux. 222. pugnat

cum Juda ad Capharſalama victus petit Jeroſolymam. 223. cum Juda colloquitur. *ibid.* confligit cum eo & occiditur. 224
Nicarchus Ant. M. dux. 87
Nicator cognomen Seleuci I. 10. Demetrii II. 264. Seleuci VI. 365
Nicatorium templum Seleuco I. extructum ab Antiocho Sotere. 40
Nicephorus cognomen Antiochi VI. 281
Nicolaus Ætolus, Ptol. Philopatoris dux. 83. 86
Nicolaus, Ætolus Antiochi M. dux. 100
Nicomedes Zypætis F. Bithyniæ Rex auxilia ab Heracleenſibus petit. 41. cum Gallis ſocietatem init. 42. regnum à fratre occupatum recuperat. *ibidem.* Antigoni Gonatæ contra Antiochum I. partes ſequitur. 43
Nicomedes Cous Ant. M. dux. 99.
Niſan menſis Martius Hebræorum. 10
Numenius Judæorum ad Romanos legatus. 288

O

Cn. OCTAVIUS pro regno Syriæ adminiſtrando Romanorum legationis princeps. 210. Laodiceæ à Leptine confoditur. 214. ſtatua Romæ in ejus memoriam erecta. 215
Odriſias Lyſimachi uxor & Alexandri mater. 30
Officia publica Romæ venalia. 161
Olympias Pyrrhi Epirotarum Regis filia. Alexandri fratris uxor. 61
Omen felicitatis Seleuci I. 3
Onias Judæorum Pontifex tributum Ptol. Evergeti ſolvere recuſat. 56
Onias Simonis II. F. Judæorum Pontifex.
Onias Judæorum Pontifex. 156. Antiochiæ Andronici juſſu interficitur. 167
Oraculum Apollinis. 44. Delphi. 46. in Branchidis Seleuco I. datum. 8. Apollinis Sarpedonis in Cilicia. 25
Orophernes Ariarathis Cappadociæ Regum ſuppoſititius F. 229. ab Ariarathe fratre pulſus confugit ad Demetrium Soterem. *ibid.* ejus auxilio Ariarathem è regno pellit. *ibid.* legatos contra fratrem ad Romanos mittit. 231. à Romanis cum fratre regnare jubetur. *ibid.* bello à fratre iterum expulſus rurſus ad Demetrium confugit. *ibidem.* Victus cum Demetrio Antiochiam redit. 232. contra Demetrium conſpirat. *ibidem.* Seleuciæ in carcere cuſtoditur. *ibid.*
Obſides ab Antiocho M. Romanis dati. 143

P

PAMPHYLIDAS Rhodiorum Navarchus. 131
Panætolus Ptol. Philopatoris dux deficit ad Ant. M. Tyro ei tradita. 82. Ant. M. ab hoſtibus oppreſſum ſuſtinet. 102
C. Papirius Prætor urbanus. 176
Parmenion Lampſacenorum legatus. 174
Paſiades Achæorum ad Ant. IV. legatus. 170
Pater optimus acclamatur Seleucus I. 22
Patrocles pro Seleuco I. Babyloniæ præſes. 11
Patrocles Antiochi Soteris dux. 40. in prælio cæſus. 41

Pauſanias Demetrium Poliorcetem in cuſtodiam ducit. 27
Pauſiſtratus Rhodiorum Navarchus. 127
Pax inita inter Ant. M. & Arſacem. 101
Pax inita inter Romanos & Philippum Macedoniæ Regem. 111
Pax inita inter Romanos & Ant. M. 143
Pax inita inter Aretam Arabiæ Regem & Alexandrum Jannæum Judææ Regem. 391
Pax rupta inter Ant. V. & Judæos. 208. rupta deinde
Pentecoſte celebratur Jeroſolymis. 209
Perigenes Ptol. Philopatoris Navarchus. 86
Perdiccas poſt Alexandri M. mortem regni procurator provincias diſtribuit. 3. Ptolemæum aggreſſus in Ægypto, trucidatur in tentorio. *ibidem.*
Perilaus Antigoni Coclitis dux. 7
Peritius Macedonum menſis Februario reſpondens. 301
Perſeus Philippi Macedoniæ Regis F. regnum occupat. 155. Laodicen Seleuci IV. filiam uxorem ducit. 156. legatos ad Ant. IV. mittit. 174. debellatus & captus à Romanis. 175
Pharnaces Rex Ponti. 155
Phila uxor Demetrii Poliorcetis. 18
Phila uxor Antigoni Gonatæ. 19
Philadelphus cognomen Demetrii Nicatoris, Ant. XI. 370. Philippi. 373
Philætarus Eunuchus Lyſimachi Gazæ cuſtos Pergamum occupat. 30. Seleuci Nicatoris corpus auro à Ptolemæo redimit. 33. illud cremat. *ibidem.* cineres ad Antiochum Soterem ejus F. mittit. 40
Philetarus Cretenſis Antiochi Hieracis dux. 59
Philippus Magiſter elephantorum. 92. mediæ aciei ad Magneſiam Sipyli pro Ant. M. præfectus. 139
Philippus Phryx Jeroſolymæ præfectus pro Ant. IV. 172. auxilium petit à Ptolemæo Cæleſyriæ præfecto. 187
Philippus Ant. IV. collactaneus ab eo annulum & diadema pro filio recipit, & Syriæ regni fit adminiſter. 192. corpus Ant. IV. Antiochiam delaturus in Ægyptum adit. 206. in Mediam ad copias colligendas contra Lyſiam proficiſcitur. *ibidem.* è Perſide redit cum copiis. 213. Antiochiam occupat. 214. captus ſupplicio afficitur. 215
Philippus quidam Macedo Berenicis maritus, & Magæ Cyrenorum Regis pater. 43
Philippus Demetrii F. Macedoniæ Rex ſocietatem init cum Antiocho M. 105. cum Rhodiis ad Chium inſulam & ad Caderam decertat. 106. Cariam appellit, Miletum ingreditur. *ib.* revertitur in Macedoniam. 107. Cherſoneſi urbes occupat, & Abydenos expugnat. *ibidem.* Macedoniam petit. 108. debellatur à Romanis ad Cynocephalas. 111. pacem cum iis init. *ibid.* pro Romanis contra Antiochum M. decertat. 122. Lymneam oppugnat. *ibidem.*
PHILIPPUS Syriæ Rex XXIV. Antiochi VIII. F. diadema aſſumit. 373. cum Antiocho X. de univerſo Syriæ regno decertat. 374. cum Demetrio fratre contra illum conjungit. 375. victum ad Parthos fugere cogunt. *ibid.* de regno Demetrii occupando contendit.

Digitized by Google

377. capto per Parthos fratre Antiochiam petit. 378. Damaſcum contra Antiochum XII. fratrem occupat. 381. ſed ingratus urbe privatur. *ibidem.* cum Antiocho X. bella renovat. 387. moritur. 389

Philippus Rex Macedoniæ, pater Alexandri M. 1

Philiſtæi, vulgò Allophyli, id eſt alienigenæ, Judæorum hoſtes infenſiſſimi. 176

Philometor cognomen Ptolemæi VI. 347. Demetrii III. 378

Philon Chalcidenſis poſtulatur à Romanis. 143

Philopator cognomen Antiochi IX. 346. Ptolemæi IV. Ant. XIII. 407

Phraates Arſacis filium Parthorum Rex. 297. Demetrium è fuga retractum objurgat illum è carcere ad occupandum Syriæ regnum mittit. 301. Antiochum VII. occidit. 302. exequias ejus facit. *ibid.* Demetrii filiam ducit uxorem. 312. corpus Antiochi VII. in Syriam remittit. 317. contra Scythas ducit. 312

Phraates III. Gordienam infeſtat. 403

Phocidas Ægyptiæ phalangis præfectus. 92

Phocritus curator Heracleæ urbis creatus. 31

Phœnicobalani ab Ant. IV. in donum dati. 163

Phtia Demetrii II. Macedoniæ Regis uxor. 2. Alexandri & Olympiadis Epirotarum Regum filia. 61

Phyſcon cognomen ludibrii Ptolemæi Epiphanis II.

Pius cognomen Ant. V. à Judæis datum. 299

Pliſtarchus Caſſandri frater. 15. Cilicia ab Antigono erepta à Regibus donatur. 19

Poculum Seleuci Nicatoris, poculum ſervatoris appellatum. 34

Pogon cognomen ludibrii Seleuci II. 52

Polyarchus Seleuco I. ſe adjungit. 8

Polybius author, Romæ conſilium fugæ Demetrio Soteri præbet. 216

Polyclitus Seleuci I. legatus. 6. Antigoni duces terra marique profligat. 7

Polyſperchon curator Regum electus. 4

Polyxenidas Rhodius exul, Ant. M. Navarchus. 100. 121. à Romanis & eorum ſociis fugatur. 127. aſtu & inſidiis Pauſiſtratum Rhodiorum Navarchum profligat. 128. à Romanis iterum debellatur. 135. auditâ Ant. M. ad Magneſiam clade claſſem reliquit, & per terram Syriam petit. 142

Pompeius Lucullo ſuccedit in bello contra Mithridatem. 403. victum fugat. *ibidem.* movet in Armeniam contra Tigranem. *ibid.* obvius ei venit Tigranes. *ibid.* Pompeius ei dat pacem. *ibid.* inſequitur Mithridatem, Albanos vincit & Iberos. *ibid.* vere in Armeniam minorem divertit, Amiſum venit. *ibid.* provincias ordinat, bellum Antiocho XIII. infert. *ibidem.* Antiochus ſe ejus fidei permittit. 404. ei Syriæ regnum recuſat. *ibidem.* Damaſcum venit. 405. Hyrcanum & Ariſtobulum Judæos fratres audit & placidè dimittit. *ibidem.* in Aretam Arabum Regem movet. *ibid.* reverſus Ariſtobulum capit, & Jeroſolymam expugnat. *ib.* Judæam tributariam Romanis facit. *ibid.* Syriam Æmilio Scauro regendam relinquit. 406

Digitized by Google

C. Popilius Lænas legationis ad Ant. IV. princeps. 173. tabellas porrigit Regi, & eum circulo circumſcribit. 175. Cyprum navigat corpus Antiochi dimiſſurus. 176. Romam redit. *ibid.*

M. Porcius Cato Conſularis M. Acilii Coſ. legatus. 123

Poſidonius ap. Athenæum author, ſcripſit de Syriæ Regibus. 340

Poſidonius miſſus à Nicanore ad Judæos. 222

Procles Seleuco I. familiaris. 26

Prælium ad Ancyram inter Seleucum II. & Antiochum fratrem. 57. ad Ipſum inter Antigonum & Reges. 16. ad Corupedium inter Seleucum & Lyſimachum. 30. ad Gazam inter Ptolemæum Lagi & Demetrium Poliorcetem. 7. inter Gallos & Ptolemæum Ceraunum. 45. ad Sardes inter Eumenem & Antiochum Hieracem. 58. inter Antiochum M. & Molonem rebellem. 77. ad Raphiam inter Ant. M. & Ptol. Philopatorem. 93. ad Raphiam inter Ant. M. & Scopam Pt. Epiphanis ducem. 109. ad Cynocephalas inter Romanos & Philippum III. ad Thermopylas inter Romanos & Ant. M. 123. ad Magneſiam Sipyli inter Romanos & Ant. M. 139. ad Capharſalama inter Ant. V. & Judæos. 223. inter Demetrium Soterem & Alex. Theopatorem. 236. ad Ænoparam inter Alex. I. & Ptolemæum Philopatorem. 252. circa Damaſcum inter Demetrium II. & Alex. II. 231. inter Alex. II. & Ant. VIII. 334. inter Antioch. VIII. & Ant. IX. 349. repetitur. 350. inter Antiochum IX. & Seleucum VI. 381. inter ter Seleucum VI. & Antiochum X. 368. inter Ant. X. & Ant. XI. in Cilicià. 371. inter Ant. X. & Philippum. 374. inter Ant. X. & Philippum cum Demetrio. 375. inter Demetrium III. & Alexandrum R. Judæorum. 377. ad Tigranocertam inter Romanos & Tigranem. 402. inter Pompeium & Mithridatem. 405

Praſio Rhodiorum ad Ant. IV. legationis princeps. 171

Prodigia de futura Seleuci I. felicitate. 2

Prodigium neglectum. 302

Pruſias Bithyniæ Rex, Pruſiæ Cynici F. 45. Gallos ab Attalo in auxilium vocatos delet. 96. Philippi Macedoniæ Regis gener. 105. cum Romanis contra Ant. M. ſocietatem init. 134

Prytaneum Cyzici, id eſt penetrale urbis ubi Prytanes munus. 195

Ptolemæus Lagi F. Seleuci Nicatoris comes. 2. à Perdicca bello impetitur, in quo ille occiditur. 3. Seleucum ab Antigono fugientem humaniter ſuſcipit. 5. legatos ad Antigonum mittit. 6. Demetrium in Phœnicia ad Gazam vincit. 7. Seleuco copias ad Babyloniam recuperandam præbet. *ibid.* bellum cum Antigono renovat, Halycarnaſſum obſidet. 12. plurimas Ciliciæ, Lyciæ & Cariæ urbes expugnat. *ibidem.* in Græciam navigat. 13. pace cum Caſſandro initâ Cyprum appellit. *ibidem.* navali prælio ſuperatus recedit. *ibidem.* diadema ſumit. *ibid.* Ægyptum munit contra Antigonum. 14. cum aliis regibus commune bellum adverſus Antigonum cenſet. *ibidem.* Cæleſyriam occupat, & falſo rumori credens obſidione Sidonis ſolutâ redit in Ægyptum.

Digitized by Google

15. filias Lyſimacho & Agathocli ejus filio uxores tradit. 18. Cyprum occupat. 20. Græciam ingenti claſſe contra Demetrium ſollicitat. 25. Ptolemæum Philadelphum minorem filium Ægypti regem pronuntiat. 27

Ptolemæus Ceraunus Ptolemæi Lagi F. ad Seleucum profugus. 29. benefactorem Seleucum occidit. 32. regno Macedoniæ potitur. 33. adulatur Antiocho Seleuci F. 40. Antigonum Gonatam profligat. *ibidem*. cum Antiocho pacem init. *ibid*. Pyrrho filiam uxorem tradit. *ibidem*. à Gallis captus, occiditur. 41

Ptolemæus Philadelphus copias auxiliatrices fratri Ceranno in Græciam mittit. 41. in Antiochi Soteris ditionem copias etiam mittit. 43

Ptolemæus Evergetes in ultionem ſororis Berenices Syriam ingreditur & quaſi totum imperium occupat. 54. à Seleuco bellô appetitus eum profligat. 56. cum eo pacem init. *ibidem*.

Ptolemæus Philopator Evergetis F. 71. ſocietatem init cum Achæo. 80 ab Antiocho M. bello appetitur. 83. legatos de pace ad eum mittit. 84. contra Antiochum movet. 89. prælio eum profligat. 92. Cæleſyriæ urbes recipit. 95. inducias cum Antiocho facit. 96. moritur. 105

Ptolemeus Epiphanes patri Philopatori ſuccedit. 105. ab Antiocho M. bello appetitur. 106. Cleopatram ejus filiam uxorem ducit. 117. legatos Romam contra ſocerum mittit. 120. Seleuco IV. molitur inſidias. 155.

Ptolemæus Philometor Evergetis F. 161. ejus tutelam Ant. IV. propinquitatis jure ſibi vindicat. 165. contra Antiochum bellum parat. 166. ejus duces cum eo agentes victi ſunt. 167. occurrit avunculo Ægyptum petenti. 168. ob res malè geſtas in exilium pulſus, in manus Antiochi venit. 169. ab eo reducendi ſpecie Memphi relinquitur. 172. per ſororem cum fratre & Alexandrinis pacem init. 173. de qua legatos ad Antiochum mittit. 174. ipſe contra eum movet & Alexandriam obſedit. 175. liberatur ab obſidione Popilii Romanorum legati adventu. *ibid*. infenſus Demetrio I. Alexandro copias contra eum ſuppeditat. 236. illi filiam Cleopatram collocat. 246. per ſpeciem juvandi generi contra Demetrium II. Syriam cum ingentibus copiis ingreditur. 250. ab eo alienatus filiam Demetrio ejus hoſti dat uxorem, & prçlio cum eo decertat. 252. in pugna ſauciatus moritur. 253

Ptolemæus Evergetes II. ſeu *Phyſcon*, ſecundus Epiphanis F. capto Philometore fratre Rex renunciatur. 169. legatos de pace ad Antiochum IV. mittit. 170. ad Romanos de auxilio. 171. cum fratre ſeniore pacem facit, & uterque regnat. 172. inviſus ſuis ob crudelitatem Cyprum profugit. 312 Ægyptum cum mercenario milite repetit. *ibid*. infenſus Demetrio II. quòd contra ſe in auxilium Cleopatræ veniſſet, contra eum immittit Alexandrum Zabinam pro Rege ab Alexandrinis poſtulatum. 313. ei copias continuò ſuppeditat. 318. reconciliatâ ſibi ſorore Alexandri regnum deſtruere inſtituit. 331. filiam Tryphænam Antiocho nepoti uxorem & ingentes contra Alexandrum II.

Digitized by Google

copias mittit. 332

Ptolemæus Lathurus Phyſconis F. primogenitus, patri ſuccedens, uxorem Cleopatram repudiat jubente matre, & minorem ſororem Selenem ducit. 347. ſuppetias fert Antiocho Philopatori. 351. regno pulſus à matre, Cypri moratur. 353. à Ptolemaidenſibus in auxilium vocatur. *ibidem*. cum Alexandro Judæorum Rege fœdus init & ferit. *ibid.* oppugnat Ptolemaidem, & cum Antiocho IX. ſocietate initâ, pervaſtat Judæam. 354. Ægyptum occupaturus, iterum ejectus Gazæ hiemat. 355. vere Gazâ relictâ in Cyprum ſe recipit. *ibid.* iratus quòd Antiochus X. Selenem uxorem ex qua duos habebat filios duxiſſet Demetrium III. contra eum Damaſci Regem conſtituit. 374

Ptolemæus Alexander, Alexandri fratris Lathyri F. ſine ſtirpe mortuus. 392

Ptolemæus Auletes Lathuri F. nothus Ægypti regnum ingentibus pecuniis mercatur. 392 hoſtis Syriæ putatur in electione Regis. 387

Ptolemæus Alexandri F. Pyrrhi nepos. 61

Ptolemæus Macer Dorymenis F. Cypri Præf. ad Ant. IV. deficit, quem Cœleſyriæ præponit. 167. copias contra Judæos Philippo Jeroſolymæ præfecto mittit. 187. veneno ſibi mortem infert. 205

Ptolemæus Mennei F. Chalcidis dynaſta. 387. mille talentis vitam ſibi redimit. 405

Ptolemaidenſes auxilium à Ptolemæo Lathuro petunt. 352

Pugna navalis inter Demetrium Poliorcetem & Ptolemæum Lagi. 13. inter Ptolemæum Ceraunum & Antigonum Gonatam. 40. inter duces Ant. M. & Ptolemæi Philopatoris. 88. inter Romanos & Ant. M. 126. ad Corycum inter eoſd. 127. Polyxenidæ & Pauſiſtratum. 128. Rhodiorum & Hannibalem. 132

Pyrrhus Epirotarum Rex Macedoniam invadit ſupra Demetrium Poliorcetem. 25. pacem cum eo facit. *ibid.* uxorem ducit Ptolemæi Ceraunі filiam. 40. Tarentinis adverſus Romanos fert ſuppetias. *ibidem*.

Pyrrhus Alexandri F. Pyrrhi nepos. 61

Pyſta Seleuci Callinici amaſia. 57

Pythiadas dux Ant. M. 71

Pythodorus Lampſacenorum legatus. 114

Python Mediæ Satrapa. 3. Antigonum copiis adjuvat. 4. ejus mors. 5

Q

QUÆSTORES Syriæ ſtipendium recipiunt. 164

Quinquennalis Agon Tyri celebratus. *ibidem*.

R

RHABILUS Arabiæ Dynaſta. 252

Rhodii ſocietatem ineunt cum Attalo Pergami Rege. 106. eorum immunitas in Syriæ regno. 61

Rhodocus Judæus transfuga. 212

Rhodoguna Arſacis filia, Demetrii uxor. 297

Rhodon Phocæenſium ad Seleucum Antiochi M. filium legatus. 153

Romani cauſam belli adverſus Philippum Macedoniæ R. quærunt 106. Helleſpontum prima vice trajiciunt.

ciunt. 136. Antiochum M. ejuſque exercitum contemnunt. 19
Roxana Alex. M. uxor. 12

S

SABAT, undecimus Judæorum menſis. 297
Salius ſacerdotii genus. 136. quo loco ſolennitatis ipſi ſunt deprehenſi, diſcedere non poſſunt. *ibid.*
Samaritæ Antiochum IX. vocant in auxilium. 350
Samaritarum ad Ant. IV. legatio. 177
Samiades Heraidis Androgynæ nupſit. 352
Sandrocottus Indiæ Rex ſexcentis militum millibus inſtructus. 14. cum Seleuco Nicatore ſocietatem init. 15
Sanitatis ſymbolum in teſſera. 43
Sarpedon Demetrii II. dux 286. à Tryphonianis ſuperatur. *ibid.*
Satrapia Seleuco I. dux & ſeptuaginta. 33
P. Scipio Africanus, vide *Cornelius*, in Hiſpania legatos & munera Antiochi VII. recipit. 299
Q. Metellus Scipio Pompei ſocer, Syriæ Præſes. 345
Scopas Ætolus Ptol. Epiphanis dux. 108. Cælesyriæ urbes capit. *ibid.* profligatur ab Antiocho M. 110
Scribarum congregatio. 221
Scribonius Prætor, legatorum gentium & Regum introductor. 115
Seditio Chyrreſtorum militum. 74. ſeditio exercitus Achæi. 80
Selene tertia Ptol. Phyſconis filia Lathyro fratri in uxorem à matre data. 347. ab eadem illi erepta, mittitur pro uxore Antiocho Epiphani 354. poſt ejus mortem Antiocho Pio nubit. 374. ad ſe Ægypti regnum pertinere exiſtimans, filios Romam mittit. 395. Syriæ populos ad defectionem contra Tigranem ſollicitat. 396. Seleuciæ capta occiditur. *ibidem.*
Seleucia Meſopotamiæ datur Ant. XIII. 404
Seleucia ad oſtia Orontis ſita libertate à Pompeio donatur. 405
Seleuciæ urbes novem à Seleuco I. denominatæ. 23
Seleucienſes Meſopotamiæ mille talentis ab Ant. M. mulctantur. 77
Seleucienſes Syriæ ad oſtia Orontis ſiti Alexandro II. urbis ingreſſum recuſant, Antiochum IX. contra Antiochum fratrem recipiunt. 347. αὐτονομίαν adipiſcuntur. 352
SELEUCUS I. Antiochi & Laodices F. 1. ejus origo. *ibid.* cum Alex. M. ad Perſicam expeditionem proficiſcitur. 2. ſummus caſtrorum tribunus. 3. Babyloniæ fit Satrapa 4. adverſatur Eumeni. *ibid.* Antigonum adjuvat. 5. rationem proventuum Antigono reddere recuſat. *ibidem.* monitus à Demetrio in Ægyptum ſe confert ad Ptolemæum. *ibidem.* Ptolemæum Lyſimachum & Caſſandrum Antigono reddit inimicos. 6. in Cypro bellum gerit pro Ptolemæo. *ibidem.* Ptolemæum in Syriam comitatur contra Demetrium. 7. recuperat Babyloniam. 8. Nicanorem Mediæ Satrapam ſuperat. 9. Nicator cognominatur. 10. Suſianam & Mediam ditioni adjicit. 11. diadema ſibi imponit. 13. plurimas provincias ſubigit. 14. Sandrocotto Indiæ Regi bellum infert. *ibidem.* cum eo pacem facit. 15. commune bellum contra Antigonum ſuſcipiendum cenſet *ib.* Antigonum

vincit ad Ipſum. 16. Antiochia ad Orontem condit. 17. Stratonicen Demetrii filiam ducit uxorem. 18. eandem filio ſuo Antiocho donat uxorem. 22. plurimas urbes condit. 23. in eas Judæos transfert. *ibidem*. conſpirat cum aliis Regibus contra Demetrium. 25. ejus ſortis miſertus non audet tamen eum recipere, ſed cuſtodiri Seleuciæ jubet. 27. Ptolemæum Ceraunum profugum recipit. 29. ad bellum contra Lyſimachum ſollicitatus contra eum movet. 30. prælio cum eo decertat, & Lyſimachus occiditur. 31. Aſiam filio commendat in Europam tranſiturus. 32. à Ptolemæo Ceraunno occiditur. *ibidem*. ejus elogium. *ibidem*.
SELEUCUS II. Callinicus dictus, Antiocho II. patri ſuccedit. 52. Berenicen novercam & puerulum fratrem occidit jubet. 53 vincitur à Ptolemæo Evergete. 56. auxilium à fratre petit. *ibidem*. pacem init cum Ptolemæo. *ibidem*. victus à fratre Antiocho pro mortuo habetur. 57. Antiochiam fugit. *ib*. contra fratrem movet eumque fugat. 58. illum rurſus profligat in Meſopotamia. 59. contra defectores in orientem proficiſcitur. 60. vincitur & redit in Syriam. *ib*. iterum contra Arſacem movet & capitur. 61. obit. *ib*.
SELEUCUS III. Ceraunus dictus, Seleuco III. patri ſuccedit. 65. contra Attalum movet. 66. veneno in Phrygia tollitur. *ibidem*.
SELEUCUS IV. Antiochi III. F. 112. in Æolide hiemat. 127. Phoceam recipit. 129. ditionem Eumenis depopulatur & Pergamum obſidet. 130 in pugna ad Sipylum ab Antiocho patri dextro cornu præfectus. 139 P. Cor. Scipionis filium dum è Græcia navigat, capit. 153. patri Antiocho ſuccedit. *ibidem*. amicitiam cum Achæis renovat. 154. ſuppeditat de redditibus ad miniſteria ſacrificiorum templi Jeroſolymitani. *ibidem*. Pharnaci Regis Ponti opitulari paratus. 155. obſidem Demetrium filium pro Antiocho fratre Romam mittit. 157. moritur oppreſſus inſidiis Heliodori. 158. Laodicen ſororem uxorem duxit. *ibid*.
SELEUCUS V. Demetrii F. diademate invita matre Cleopatra accepto, ab ea occiditur.
SELEUCUS VI. Antiochi VIII. F. patri ſuccedit in Syriæ regni parte quam ille occupabat. 360. Antiochum IX. patruum debellat & occidit. 361. Antiochiâ occupatâ ſe Nicatorem appellat. 365. ab Antiocho Pio prælio è tota Syria pulſus Mopſueſtiæ vivus concrematur. 308
P. Sempronius Tuditanus, unus Romanorum ad Antiochum M. & Philippum Reges à Senatu miſſus. 106
Ti. Sempronius Gracchus Romanorum ad Antiochum IV. legatus, 185. idem ad res Græciæ inſpiciendas miſſus 217.
Senatus ad Ant. M. legatos pro Attalo mittit. 109
Septem fratres Judæi carnem ſuillam edere recuſant. 179
Seron Cœleſyriæ dux à Juda profligatur. 186
Servilius Glaucia ad res Græciæ inſpiciendas miſſus. 217
Siclus argenteus ſemiunciam pendit. 236. ejus æſtimatio. *ibid*.
Sidetes cognomen ludibrii Antiochi
Digitized by Google

VII. 305
Signum victoriæ aureum in Jovis templo Antiochiæ. 334
Simon Benjamin templi Jeroſolymitani præpoſitus. 156
Simon Judæorum Pontifex Mathathiæ F. Judæ & Jonathæ frater, ad liberandos Galilæos à Juda fratre mittitur. 203. ab Antiocho VI. à tractu Tyri uſque ad fines Ægypti præponitur. 275. relinquitur ad præſidium Judææ. *ibidem*. Joppen contendit quæ ſe Demetrio II. tradere volebat. *ibid*. Jonatha fratre capto Judæorum dux renunciatur. 279. obſides & pecuniam pro fratre ad Diodotum mittit. *ib*. accepto cædis Jonathæ nuntio recipit ejus oſſa, & ſepelit Modin. 280. legatos ad Demetrium II. mittit. 284. pacem cum eo init. *ibid*. Gazam rebellem expugnat. 286. arcem Jeroſolymam recipit. 287. legatos Romam de ſocietate mittit. 288. Antiochi VII. ſocietatem admittit. 291. ei Doram expugnanti copias mittit. 293. abalienatur ab illo. *ibid*. nunciatur Simoni quæ à Cendebæo Antiochi duce geſta ſunt in Judæa. 204. filios in Cendebæum mittit, qui profligunt eum. 297. ipſe inſidiis Ptolemæi generi occiditur. *ibidem*.
Simulachrum Jovis aureum in templo Antiochiæ. 334
Smyrna Aſylus à Seleuco Callinico facta. 55
Societas Romanorum cum Antiocho IV. renovata. 164
Socius & amicus P. Romani appellatur. Ant. IV. 175
Socrates Ptol. Philopatoris dux. 92
Solis Ciliciæ urbis cives, ab Argis oriundi. 144
Solomona mater ſeptem fratrum conſtantiſſima. 179
Sophagaſenus Indorum Rex ſocietatem cum Antiocho M. renovat. 104
Sornatius ad ordinandam Armeniam à Lucullo relictus. 398
Soſipater Judæorum dux. 208
Soſiphanes Antiochi IV. ad Romanos legatus. 166. Romam iterum miſſus. 171
Soſthenes Macedoniæ Rex ab exercitu appellatus. 41. Gallos reprimit. *ib*. occiditur. *ibid*.
Soſtratus arcis Jeroſolymitanæ pro Ant. IV. cuſtos. 167. fit Cypri præfectus. *ibid*.
Soſybius Ptol. Philopatoris à conſiliis 84. 98
Soter cognomen Antiochi I. 41. Demetrii I. 221
Staſiacus Malenſium in Cypro Rex. 6
Stipendium Syriæ Regum ſeriùs Romanis præſtitum. 164
Stirps Seleuci Philopatoris malè ob ſuperbiam & ſævitiam audiebat. 321
Stola majeſtatis inſigne. 57
Stratagema ſuppoſiti pueruli. 53. Seleuci Callinici ad fugiendum ut & Myſtæ ejus amaſiæ. 57. Tryphonis ad ſe ſalvandum. 294
Straton Berææ Tyrannus. 377
Stratonice Demetrii Poliorcetis filia Seleuco Nicatori nubit. 18. ejus morbus. 19. Heliopolim ad templum conſtruendum petit. *ibidem*. à Seleuco Antiocho Soteri in uxorem traditur. 22. filiam nomine Philam enixa. 19. à Smyrnenſibus conſecrata, dea cognominatur. 44
Stratonice Antiochi II. filia, Ariarathis IV. Cappadociæ Regis uxor. 50

Digitized by Google

P. Sulpitio Coſ. bellum contra Philippum demandatur. 107. unus è decemviris pro rebus Ant. M. componendis. 117
Sylas Judæus Lyſiadis Tyrannus. 405
Syniris exul, Achæum ad defectionem ſollicitat. 80
Syri Tygranem Armeniç Regem, Syriæ Regem eligunt. 387. ab eo deficiunt. 396
Syria ab Armenis vacua. 398. in provinciam redacta. 404. ejus regnum per 249. aut 250. annos perduravit. 406

T

TALENTA Argenti trecenta annua à Judæis Syriæ Regibus ſoluta. 186
Talenta 15000 Euboica ab Antiocho M. Romanis ſoluta. 143. Polybio Attica ſunt. 157. Seleuco 2000. pro morte Demetrii à Lyſimacho oblata. 28
Talentum 80. Romanis ponderibus pendet. 147. Poëtis oblatum à Stratonice. 20
Tarſenſes in Cilicia rebellant. 167
Teleas Ant. M. ad Euthydemum legatus. 103
Telemnaſtus Cretenſis Perſæi Macedoniæ Regis ad Ant. M. legatus. 174
Teleſarchus Ant. I. dux. 42
Templum Jeroſolymitanum Jovi Olympio dicatur. 178. à Juda Machabæo purgatur. 190
Templum Garizimum Jovi Hellanico dicatum. 178
Templum Beli ſeu Jovis Elymæi. 148
L. Terentius decemvir ad ordinandas res Græciæ. 111
Terræ motus Antiochiæ. 301. Rhodi quo dejectus eſt ſolis coloſſus. 61
Teſſera Judæ Machabæi. 189
Thoas Ætoliæ legationis ad Ant. M. princeps. 119
Theatrum Tegeæ è marmore ab Ant. IV. inſtitutum. 193
Themiſon equitatus Ant. M. præfectus. 43. Antiochi IV. à conſiliis. 162.
Theodorus exercitum Alexandri Judæorum Regis profligat. 355
Theodotus Antigoni Coclitis Navarchus. 7
Theodotus cuſtos theſaurorum Lyſimachi Sardium præfectus. 30
Theodotus Rhodius Antiochi I. equitatus præfectus. 43
Theodotus Bactrianæ Satrapa à Regibus Syriæ deficit. 49. regnum ſibi aſſerit. 58
Theodotus Hemiolus contra Molonem Ant. M. dux. 69. Cæleſyriæ fauces contra Ptol. Philopatorem ab Antiocho juſſus. 81
Theodotus Ætolus Ptol. Philopatoris dux. 71. ab eo deficit ad Antiochum M. Ptolemaide ei tradita. 82. à Ptolomæo occidendo aberrat. 91
Theodotus à Nicanore Demetrii I. duce ad Judæos miſſus. 222
Theopator cognomen Alexandri I. 245
Theriaca Ant. M. adverſus omnia venena. 148
Theris Græcorum ad Ant. IV. legatus. 170
Tigranes Armenius Rex, à Syris Rex Syriæ electus. 387. originem ab Artaxia qui regnum Armeniæ conſtituerat, ducit. 388. Cleopatram Mithridatis VII. filiam uxorem capit. *ibid.* à ſocero in ſocietatem contra Romanos pellectus. 389. inita cum iis pace copias in Syriam transfert. *ibid.* ejus regnum

Digitized by Google

invadit. *ibid.* Magadatem illi præficit. *ibid.* audita Syrorum defectione in Syriam cum 50000. militibus deſcendit. 396. Ptolemaide obſeſſa & expugnata in Commagenam movet, & Selene quæ defectionem excitaverat occiſâ, Antiochum petit. 397. ſocerum à Lucullo poſtulatum dare conſtanter recuſat. 398. in Armeniam reverſus copias undique colligit. *ibid.* ad Tygranocertam à Romanis vincitur. 402. cum Lucullus in Meſopotamiam moviſſet, in Armeniam reverſus pleraque loca celeriter recipit. *ibid.* contra Pompeium bellum gerere noluit. 403. ab eo pacem certis conditionibus accipit. *ibid.*

Timarchus Mileti Tyrannus. 47

Timarchus Babylonis fit Satrapa ab Ant. IV. 161. occiditur juſſu Demetrii Soteris. 221

Timotheus Ptol. Philometoris ad Romanos legatus. 166

Timotheus Ant. V. præfectus. 203

Timotheus Antiochi V. dux. 208. contra Judæos decertans profligatur, 206. captus vivus dimittitur. *ibid.* iterum à Judæis ſuperatur. 207. Gazaris captis occultatus occiditur. *ibid.*

Timotheus Orophernis Cappadociæ Regis ad Romanos legatus. 31

Timotheus Demetrii I. amicus pecuniam ab Oropherne recipit. 232

Tiridates Arſacis frater. 48

Tiris Ant. M. dux, Thracibus præfectus. 113

Tiſri menſis September Hebræorum. 10

Tlepolemus Ptolemei Epiphanis tutor 105. Ptol. Phyſconis ad Ant. IV. legatus. 170

C. Triarius Luculli legatus à Mithridate victus. 402

Triſtitia non ſolet celari. 20

Trulla vinaria ex una gemma pręgrandi excavata 395

Tryphana Ptol. Phyſconis filia, Antiochi VIII. uxor. 349. Cleopatram ſororem Antiochiæ captam ad occidendam quærit. *ibid.* ipſa deinde ab Antiocho cognato capta ſororis manibus parentat. 350

Tryphon nomen Diodoti poſt regnum Syriæ occupatum. 296

Thychon provinciæ ad rubrum mare Præfectus ſub Ant. M. 78

Tydæus Elæus inſignis ſtatuarius. 28

Tymon Lydiæ præfectus. 142

Tyrii Demetrio II. fideles. 319

Turris Stratonis libertate à Pompeio donata. 406

V

VECTIGALIA Cæleſyriæ, Phœniciæ, Judææ & Samariæ inter Reges Syriæ & Ægypti dviſa. 154

Venus Stratonice. 44

Verres, Siciliæ Prætor, Ant. XIII. munera quæ Romam attulerat, ſubripit. 395

Victoria aureum ſignum in Jovis templo Antiochiæ. 334

P. Villius è decemviris à Senatu miſſus ad ordinandas res Græciæ. 111. ad Ant. M. legatus. 117

Urbes Aſiæ Ant. M. vectigales, fiunt liberæ & immunes. 144

X

XANTHICUS Macedonum menſis Martio & Aprili reſpondens. 17

Xantippus provinciarum trans Eu-

phratem à Ptol. Evergete factus. 54
Xanthus provinc. trans Euphratem pro Ptol. Evergete præfectus. 54
Xenetas Achæus Ant. M. dux contra Molonem rebellem. 71. Tigrim trajicit. 72. à Molone profligatur & occiditur. 73
Xerxes Rex Perſarum. 33
Xiſtophori. 76

Z

ZABDIEL, al. *Zabellus*, Arabiæ dynaſta. 252
Zab liţ hilus Arabs pro Ant. M. militat contra Ptol. Philopatorem. 90
Zabina mancipium ſonat. 313
Zachæus dux Judæorum. 206
Zeno Tyrannus res ſuas prætioſas Geraſæ detinet. 391
Zenon Sardium præfectus. 142
Zeuxis dux Ant. M. 171. Lydiæ præfectus. 107. mediæ aciei ad Sipylum præeſt cum Antipatro & Philippo. 159. legatus ad L. Corn. Scipionem de pace pro Antiocho III. 142
Zebes Gortynius Antiochi III. dux. 90
Zipates Bithyniæ regulus. 32. Antiochi Soteris copias delet. 41
Zipates Junior Zipætis F. & Nicomedis frater. 42
Zizus Princeps Arabum. 377
Zoilus turris Statonis turris & Gazæ Tyrannus. 352. ad Ptolemæum venit contra Alex. Jannæum petens auxilium 333. ab ipſo deinde capitur. *ibid.*

INDEX
IN NUMISMATA.

A

A littera initialis Antiochiam denotat. 260. 366

Achæus capite pelle leonina ornatus. 151

Æra Aradiorum. 345

Æra Seleucidarum in nummis Antiochi III. 150. Seleuci IV. 159. Ant. IV. 197. Demetrii I. 240. 241. 242. 243. Alexandri I. 254. 256. 263. Demetrii II. 270. 271. 285. 289. 314. 319. 322. Antiochi VII. 304. 306. 307. 308. 309. 310. Alexandri II. 317. 320. Antiochi VIII. 328. 331. 333. 335. 338. 339. 341. 342. 343. 344. Antiochi IX. 348

Acroſtolium ſydoniorum Symbolum. 159. 242. 286. 289. 343. 369

Adonis nupſit Veneri. 273

Ala, fortitudinis ſymbolum. 37

Ala, fulmini ad ejus celeritatem addita. 357

Ala Regum capitibus ad terrorem admotæ. 45

Alexander M. Jovis filium ſe prædicans. 36. Palladem ſummopere venerabatur. 258

Alexander I. Syriæ Rex, Theopator cognominatus. 254. Alexandri M. nomen & res geſtas vult imitari. 258. exuviis leonis capite ornato ſignatur. 259. galeâ armatus. *ibidem*. coronâ radiatâ redimitus. 258

Alexander II. radiatâ coronâ inſignis. 324. hederaceâ redimitur. 329

Amalthææ capræ cornu. 325

Amphora diota. 358

Anchora nota Seleucidarum naturalis. 271

Annales veteres ex nummis illuſtrantur & emendantur. 255

Antigonus, vulgò Tutor dictus, cum cornibus hircinis in ejus nummis. 386

Antiochus I. cum Soteris cognomine in nummis non reperitur. 45. cum diademate & ala ſub aurem ſignatur. *ibidem*.

Antiochus II. cum Dei appellatione non prodit in nummis. 51

Antiochus III. cum Magni nomenclatione in nummis non inſcribitur. 149

Antiochus IV. primus cognomen

Digitized by Google

in nummis uſurpavit. 193
ANTIOCHUS V. Eupator dictus. 219
ANTIOCHUS VI. Dei Epiphanis Nicephori cognomen ſibi vindicat. 281
ANTIOCHUS VII. Evergetis titulum ambivit. 305
ANTIOCHUS VIII. Epiphanis appellationem quæſivit. 339
ANTIOCHUS IX. Philopator vocatus eſt. 348
ANTIOCHUS X. Euſebes ſive Pius cognominatus. 393
ANTIOCHUS XI. Philadelphi nomine ab aliis diſcernitur. 271
ANTIOCHUS XII. Dionyſus eſt appellatus. 282
ANTIOCHUS XIII. Callinici cognomen aſſumpſit. 407
Antiochia ad Callirhoem. 199
Antiochia ad Daphnem. 198
Antiochia ad Ptolemaidem. 202
ΑΠ. literæ initiales Apamenſes ſignificant. 324
Apollo Jovis & Latonis fil. eodem partu cum Diana editus. 45. ad originem Seleuci Nicatoris ſignatus in nummis, ſpectat. 51. 215. Apollo & Sol unus & idem. 341. Apollo & Bacchus unus & idem. 385
Apollo veſtitu muliebri. 241. 243
Apollo ſedens. 45. 50. 67. 149. 194. 196. 256
Apollo ſtans innixus arcu. 63. 259. 315. columnæ. 366. tripode. 63
Apollo ſtat ſpiculum vibrans. 195
Aquila nutrix Ptolemæi Lagi. 257. innixa fulmini ſtemma Regum Ægypti. 257. in nummis Alexandri I. in gratiam Cleopatræ uxoris Philometoris filiæ. 256. 263. item Demetrii II. 270. 285. 289. 318. 319. 321. item Antiochi VII. 304. 308. in nummis Antiochi VIII. in gratiam Tryphænæ Ægypti Regis filiæ. 341
Aquila in nummis, fortitudinis aut imperii ſymbolum. 152
Aquila coronæ inſiſtens. 151
Aquila Tiaræ Tigranis inſculptæ Armeniarum ſymbolum. 399
Apamea urbs Syriæ ad Axium id eſt Orontem fl. ſita. 261
Apamenſium nummus. 235
Aphri venerem colunt cæleſtem. 273
Aradiorum nummi. 342. 344
Aradus urbs Phœniciæ, Aſylus. 344
Arſinoe Ptol. Philadelphi uxor, Dea vocata. 337
Aſtarte Sidoniorum Dea. 272. 273
Αϛρον ſtella ſeu Venus. 272
Aſylus Apollinis, Antiochiæ. 198. *Aradiis* à Seleuco Callinico conceſſus. 134. *Tyriis* ab Antiocho VII. 305. 307. 308. 319. 322
Athenienſes fictilium vaſorum inventores. 336
Αὐτοκράτωρ in Tryphonis nummo. 296
Axius fl. pro Oronte dictus. 261

B

BACCHUS & Apollo, unus & idem. 385. ejus apud Syros inſignis cultus. 364. ſtans cum thyrſo & cotylo. 317. 320. 364
Βάλας vel Βάλης non reperitur in nummis. 254
Barba decoratus Parthorum more Demetrius II. 313
Berenice Ptolemæi Lagi uxor Dea vocata. 347
Bos ad Seleuci Nicatoris factum alludit. 37

C

CALLINICUS Seleuci II. cognomen non reperitur in nummis.

Digitized by Google

nummis. 61. Demetrii III. nomen. 379. Antiochi XIII. appellatio. 407
Caduceus, pacis ſymbolum. 240
Cantharus, vas Baccho ſacrum. 321. 385
Capita jugata Alexandri I. & Cleopatræ ejus uxoris. 255. Antiochi VIII. & matris. 328. 336
Capita Dioſcurorum apud Tripolitanos. 336
Caput Jovis. 38
Caracteres Phœnicii. 197. 200. 273. 308. 332
Carcheſium, vas Baccho ſacrum. 385
Caſſis ſeu galea, capitis ornamentum. 260
Ceraunus cognomen Seleuci III. non reperitur in nummis. 67
Cyrrhi Syriæ urbis nummis. 261
Clava Herculis Tyriorum in nummis ſymbolum. 256. 263. 270. 304. 308
Cleopatra cum Alexandro marito. 255. cum Antiocho VIII. filio. 328. præponitur filii inſcriptioni. 331. 333. 334. Θεᾶς titulo inſcribitur. 337
Concilii Calchedonenſis in actis Tyriorum epocha. 305
Coppa litera numeralis. 335. 338. 339. 341. 343. 344. 348
Coronâ radiatâ primus uſus eſt Antiochus IV. 195. 198. 199. 210. deinde Demetrius I. 239. Alexander I. 259. Alexander II. 324. Antiochus VIII. 337. 339. 341. 343. Antiochus IX. 363. Antioch. XII. 382. 383. 384. 385. 386
Coronâ hederaceâ inſignitur Alexander II. 383. cur Baccho tributa. 330
Corona tripodi impoſita. 62
Corona ſub unguibus aquilæ in nummo Achæi. 151
Cornu galeis adfixum. 296. 386
Cornucopia ab Archeloi capite ab Hercule revulſum. 243. abundantiæ & fertilitatis ſymbolum. 345. 359. . 241. Antiochiæ in Ptolemaidis regione ſitæ inſigne. 296. 340. 343
Cotylus, vas Baccho ſacrum. 321. 364. 385
Crater, vas Baccho ſacrum. 385
Creſcens lunæ, urbis cujuſdam ſymbolum. 33
Cyzicenus cognomen Antiochi IX. ludibrii in ejus nummis non reperitur. 362
Cydaris Armeniorum Regum inſigne. 399

D

Δ Litera initialis ad Damaſcenos ſpectat. 314 323. 330
Damaſceni nummum in Ant. XII. honorem ſignant. 382
Damaſcus à Baccho excoriatus, unde Damaſco urbi nomen. 330
Daphne Pelæi fl. F. in laurum mutata. 262
Delphinus Neptuno cur tributus. *ibidem*.
DEMETRIUS I. Soter in nummis cognominatur. 238. 239. 241. 242. 243
DEMETRIUS II. Nicator in nummis vocatur. 271. 314. 315
DEMETRIUS III. inſcribitur Philometor Evergetes & Callinicus. 378
Demetrius Nicator prolixâ barbâ Parthorum more ornatur. 313
Deus, veſana Regum Syriæ nomenclatio. 194. in Antiocho IV. 195. Demetrio I. 238. Demetrio II. 271. 315. Antiocho VI. 281
Θεᾶς id eſt Deæ appellatio in nummis

Digitized by Google

Cleopatræ cum Antiocho VIII. filio. 337
Diadema Tigranis tiaram circuit. 399
Dionyſus cognomen Antiochi XII. 382
Dionyſus nomen Bacchi. *ibid.*
Dioſcuri fratres, Jovis & Ledæ filii. 394

E

E Littera ad Emeſam Syriæ urbem ſpectat. 314. 364
Elephantorum currus. 38
Elephas lychniphorus. 383
Epiphanes cognomen Antiochi IV. 194. 195. Antiochi VI. 281. Antiochi VIII. 339. 343. 344. 357. 358. 359. Seleuci VI. 365. 366. 369. Antiochi XI. 371. Antiochi XII. 382. 383. 384. 385. 386. Philippi. 390. Antiochi XIII. 407
Epocha Tyriorum. 305. vide *Aſylus*.
Equus in Seleuci II. nummis. 63 bellicoſum populum indicat. 64
Evergetes cognomen Alexandri I. 254. 255. 256. Antiochi VII 306 309. Demetrii III. 378
Euſebes cognomen Antiochi X. 393
Euſebii autoris in epocha Tyriorum error. 305
Exuviæ leonis caput adornantes. 35. 37. 259

F

Jo. FABER. Commentar. in Fulv. Urſinum. 149. 243. 328
Fax ardens elephantis promuſcide implicita. 383
Fictilia vaſa Athenis primùm inventa. 358
Figura fluvii Orontis. 399. 400
Fulmen, Seleucienſium inſigne. 348. 357. 379. ſummi imperii ſymbolum. 196

G

GALEA in nummis. 295. 386
Geminorum ſigna. 394
Genius urbis Antiochiæ ſedens in rupibus. 399. 400. ſtans. 408
Hub. *Goltzius* in Theſauro. 36. 240. 243. 256. 259. 306. 317. 362. 390. 399

H

H Pro E ponitur Ionicè, Atticè & Æolicè. 397
H, litteræ initialis ad Heliopolitanos Syriæ ſpectat. 363
Haſta inverſa, quietis ſymbolum. 36
Haſtaroth Dea, eadem quæ Aſtarte. 273
Hedera Baccho dicata. 383. dolorem ex ebrietate ſanat. *ibidem*.
Hercules Tyrius primus navigare docuit. 257. ejus templum Tyri. *ibidem*.
Herculis ab origine Reges Syriæ deſcendere profitebantur. 35
Hiſtoria antiqua nummis illuſtrata. 381

I

JACULUM, Apollinis arma 45
Jovis ſimulachrum in templo Apollinis Daphnæi. 198
Iſis modio inſignita. 330
Judæi Liberi ſacra celebrare coacti. 320
Juppiter ſedens in Seleuco I. 36. Ant. V. 218. Alexandri II. 254. 255.

Digitized by Google

258. 261. 262. Demetrii II. 314. Antiochi VI. 281. Antiocho IX. 364. Philippi. 360 Antiochi X. 393.
Juppiter ſtans in Antiochi IV. nummis. 195. 198. 199. 200. Alexandri I. 260. Antiochi VIII. 342. 344
Juppiter tutelare urbis numen. 258
Juppiter ſub fulminis ſymbolo. 348
Juppiter pro anno à Scaligero putatus. 342
Juppiter in Judææ urbium nummis ſignatus. 199

L

LACUS bituminis ferax. 199
Ladon vetus Orontis fluvii nomen. 261
Laodicea urbs Syriæ ad mare. 262
Laurus Apollini ſacra in memoriam Daphnes. 62. 358
Leonis exuviæ. 36. 37. 259
Lychniphorus elephas. 383
Litteræ numerales, vide *Æra Seleucidarum* univerſo ordine Phœnicium more ſcribuntur. 159
Littera Phœniciæ, vide *Caracteres Phœnicii.*
Littera. Φ. ad Philadelphenſes ſpectat. 372
Lotus Ægyptia, abundantiæ ſymbolum. 306. 307. 331
Lumina in Bacchi ſacris. 383
Luna à lucendo dicta. 397

M

M. Litera initialis Marathenos Phœniciæ populos indicat. 319
Macedonia Reges genus ab Hercule derivare ſe jactabant. 35. 256
Machabaeorum libri illuſtrati plurimis locis, eorum chronologia comprobata. 255. 263. 270. 285. 304
Mercurius in nummo Demetrii I. 240
Minerva tutelaris Dea. 258. bellorum præſes. 308. Athenis templum habet. 336. *Cyrrheſtis* appellata. 361. Minerva in nummis. 257. 309. 324. 362. 363. 368. 371
Minos Rex Cretæ. 197
Mitra Perſis Venus. 273
Mons Caſſius. 348
Mulier turrita inſidens ſcopulis Antiochienſium ſymbolum. 400
Mulier cum modio in capite ſtans, Antiochenſium inſigne. 407

N

NEPTUNUS ſedens cum delphino. 262
Neptunus tutulatus ſtans cum tridente. 333
Nicator cognomen Seleuci Nicatoris. 36 Demetrii II. 271. 314. 315. Seleuci VI. 365. 366. 369
Nicephorus cognomen Antiochi VI. 281
Noctua ales Minervæ ſacra. 260. Athenienſium nummorum ſymbolum. 335. ad pedes Jovis. 261. inſidens amphoræ diotæ. 335. 338
Nonnius Goltzii commentator. 250
Nummi ſerrati. 330
Nummi aurei rariſſimi. 51
Nummus aureus Antiochi III. ſuſpectus. 150
Nutrices Bacchi in Pantheras converſæ. 384

O

OPHITES, nomen olim Orontis.
Orontes diverſis nominibus appellatus. 261. ipſius figura in nummis. 400
Oſiris maritus Iſidis. 330

P

PALLAS bellorum præſes, vide *Minerva*. 258
Palma victoriæ præmium. 257
Palma ramus in nummis Apamenſium. 225. 385. Antiochenſium. 400. 408. Laodicenſium. 296
Panthera Baccho ſacra. 384
Car. *Patinus*. 36. 306. 369
Pellis leonina in num. Seleuci I. 35. 37. Achæi. 151. Alexandri I. 259
Φ. littera initialis Philadelphenſes ſpectat. 372
Philadelphus in nummis Demetrii II. 271. cognomen Antiochi XI. 372 Philippi. 390
Philippus Perſei pater cornibus hircinis ornatus. 386
PHILIPPUS Rex Syriæ. 390
Philometor cognomen Demetrii III. 379
Philopator cognomen Demetrii. 238. Antiochi IX. 362. Ant. XIII. 407
Phœbus idem cum Apolline. 45
Phœnicia lingua in nummis ſignata. 201
Pilei Dioſcurorum, Tripolis urbis Phœniciæ ſymbolum. 296. 356
Pollux Caſtoris frater immortalis. 394
Pompa Bacchi ex India redeuntis. 383
Pyrrhus cum hircinis cornibus in galea. 387

R

REGES Syriæ primis temporibus cognomina in nummis non ſignabant. 62
Rhodii Solem, Apollinem & Dionyſum ſeu Bacchum unum reputabant. 386
Rhoſius urbs Syriæ, fictilium vaſorum officina. 358

S

SATYRI in pompa Ptolemæi Philadelphi. 383
Scyphus, vas Herculi ſacrum. 321. item Baccho. 385. ejus deſcriptio. *ibidem*.
Selene mater Antiochi XIII. 397. unde dicta. *ibid.*
SELEUCUS I. cognominatus Nicator, in nummis cum hac appellatione non reperitur. 36. ejus nummi. 35. & 37
SELEUCUS II. dictus Callinicus, cum hoc cognomine in nummis haud inſcribitur. 62. ejus nummi. 63
SELEUCUS III. Ceraunus appellatus, cum hoc titulo in nummis haud invenitur. 67. ejus nummus. *ibidem*.
SELEUCUS IV. ab aliis Philopator, ab aliis Soter vocatus, neutro nomine in nummis inſignitus, cum literis numeralibus dignoſcitur. 159
SELEUCUS VI. Epiphanes Nicator in nummis nominatur. 365. ejus nummi. 366. 368
Seleucus, vulgò Cybioſactes, Antiochi XIII. frater, nupſit Berenici. 397
Seleucienſes ad oſtia Orontis ſiti nummum Antiocho VIII. dedicant. 357. item Ant. IX. 348

Digitized by Google

Sid, vox Phœnicia venationem ſonat. 242. 306
Sidon, urbs antiquiſſima & Phœniciæ primaria. 242. ejus nummi. 159. 242. 286. 289. 343. 369
Sol & Bacchus idem & unus. 241.
Sol urbis Antiochiæ inſigne 399
Soter cognomen Antiochi I. in nummis non reperitur. 45. cognomen Demetrii I. 238. 239. 241. 243
Ezech. *Spanhemius*. 36. 37. 51. 201. 255. 306. 369. 399. 410.
Spica Samoſatenſium inſigne. 325
Stella Aradiorum ſymbolum. 63. 64
Stellæ galeris impoſitæ Caſtorem & Pollucem denotant. 394
Stratonice à Smyrnæis conſecrata. 337

T

TEMO in nummis, urbis maritimæ ſymbolum eſt. 291
Templum Apollinis apud Daphnem Antiochiæ ſuburbium celeberrimum. 358. Herculis Tyri ſuperbiſſimum. 257. Caſtoris & Pollucis, apud Trypolitanos Syriæ. 395. Minervæ apud Cyrrheſtes. 260. Ilii, Palladis magnificentiſſimum. 258
Theopator cognomen Alexand. I. 254. 255. 256
Θεὸς in nummis Antiochi IV. 194. vide *Deus*.
Thyrſus Bacchi haſta. 317. 320. 364
Tiara Armeniorum regum infula. 399
Tigranes Rex Armeniæ, ejus nummi. 339. Regum Rex appellatus. 400
Tridens peculiare Neptuni ſceptrum. 333. ipſi à Cyclopibus datus. 262
Tripolitani Dioſcuros venerantur. 336. eorum nummus. 394
Tripus in nummis. 62. ad Apollinem ſpectat. 338. 366
Triremis Sidoniorum ſymbolum. 159. 272. 273. 308. Tyriorum etiam inſigne. 150. 151. 197. 240. 272
Triſtanus in numm. Comm. 36. 325. 369
Tryphana Ptolemæi vulgò Phyſconis filia. 341
Tryphonis cognominis explicatio 296
Turrita corona, magnarum urbium ornamentum. 400
Tyrii primi navigare cœperunt. 197. eos docuit Hercules. 257. primi triremium inventores. *ibid.* Carthaginem condiderunt. 197. Antiocho III. nummos ſignarunt. 150. Antiocho IV. 197. Demetrio. I. 240. Demetrio II. 272
Typhon antiquum Orontis fluvii nomen. 22

V

VASA fictilia Rhoſi Syriæ urbis in magno pretio. 358
Velum in capite divinitatis ſymbolum. 255
Venus Sidoniorum Dea Tyro concepta. 273
Fulv. *Urſinus*. 386
Victoria in nummis Demetrii I. 239. Antiochi VII. 306. Antiochi VIII. & Cleopatræ. 336. Antiochi X. 393
Uva racemus Philadelphenſium ſymbolum. 372

FINIS.

Digitized by Google

ERRATA TYPOGRAPHICA.

Pag. 4. *verſ.* 24. *lege* ſexcenti.
P. 6. *v.* 25. *l.* Malienſium.
P. 6. *v.* 25. *l.* priſtinam.
P. 10. *v.* 16. ante Chriſtum 312.
P. 18. *v.* 10. *poſt* Juſtinus, *adde* narrant.
P. 26. *v.* 28. Cataonia.
P. 47. *v.* 5. exilium. *ibidem v.* 9. *pro* cognomine ipſi, *l.* cognominis ipſe.
P. 48. *v.* 11. *pro* Andromachi, *l.* Antiochi Soteris.
P. 49. *v.* 16. Hypaſim.
Ibid. v. 22. Laodicen.
P. 52. *v.* 4. parricidio.
Ibid. v. 5. cœpit.
P. 60. *v.* 17. *pro* filia, *l.* ſoror.
P. 80. *v.* 6. Pergami.
P. 90 *v.* 28. Piſidiam.
P. 92. *v.* 15. quadraginta.
Ibid. v. 20. collactaneus.
P. 93. *v.* 8. cœpit.
P. 96. *v.* 23. *pro* quare, *l.* gnari.
P. 98. *v.* 15. SELEUCO II.
P. 102. *v.* 23. alam.
P. 109. *v.* 3. communem.
P. 114. *v.* 23. *poſt* eſſet, *adde*, cenſebat.
P. 132. *v.* 15. Chariclitus.
P. 133. *v.* 16. Megiſten.
P. 134. *v.* 2. *dele* a, *ante* Româ.
P. 158. *v.* 13. non ſucceſſit.
P. 159. *v.* 21. *pro* Tyri, *l.* Sidonis.
P. 181. 182. 183. 184. *ad marginem, l.* 146.
P. 185. *v.* 19. Romam.
Ibid. v. 28. *poſt* cognoverat, *adde*, renuntiare potuit.
P. 192. *v.* 21. *poſt* nothu, *adde*, ex Bala ut aiunt.
P. 211. *v.* 12. obtenturum.
P. 214. *v.* 17. *ad marginem, adde*, SELEUCID. AN 151.
P. 215. *ad marginem*, 151.
P. 216. *ad marginem*, 151.
P. 228. *v.* 8. à prophetis.
Ibid. v. 10. non potuerit.
Ibid. v. 24. Menochares.
P. 232. *v.* 16. πτεραπρυον.
P. 235. *v.* 22. aurum coronarium.
P. 237. *v.* Funccius.
P. 240. *v.* 13. ΔΝΡ.
P. 243 *v.* 11. regno etſi à Tyranno vexato.
P. 247. *v.* 16. Ciliciam.
P. 252. *v.* 6. Oenoparam.
P. 254. *v.* 3. veredariorum.
P. 259. *v.* 9. *pro* redimebant, *l.* angebant.
P. 261. *v.* 3. *pro* 174. *leg.* 164. *ut etiam v.* 6.
Ibid. v. 7. Cyrrheſtes, & *v.* 8. Cyrrhus.
P. 267. *v.* 12. que.
P. 273 *v.* 4. Sidoniorum.
P. 277. *v.* 11. *pro* decepta clade, *l.* de accepta clade.
P. 280. *v.* 5. Diodotus.
P. 289. *v.* 11. *pro* anteriore nummo, *l.* poſteriori parte.
Ibid. v. 14. Sidoniorum.
P. 296. *v.* 18. *pro* caput, *l.* cornu.
P. 301. *v.* 13. Aſſyria.
Ibid. v. 24. cœpit.
P. 302. *v.* 26. *pro* Grotius, *l.* Oroſius.
P. 310. *v.* 6. *pro* ſeu Corſica, *l.* inſula maris Ægæi.
P. 312. *v.* 30. *pro* inter, *l.* inſtar.
Ibid. v. 31. *adde* extructum.
P. 313. *v.* 9. converſatione.
P. 314 *v.* 5. *l.* an. 184.

Digitized by Google

P. 308. v. 7. attributis.
P. 350. v. 11. l. anno 199.
Ibid. v. 13. *pro* Lyciæ maritimam, *l.* Pamphyliæ mediterraneam.
P. 362. v. 10. *dele* cur.
P. 365. v. 5. *dele* donec verò prodit.
P. 369. v. 1. *pro* ΑΝΤΙΟΧΟΥ, *l.* ΣΕΛΕΥΚΟΥ.
P. 376. v. 8. Laodiceæ.
P. 386. v. 22. Willapando.
P. 391. v. 6. Adida.
P. 395. v. 2. Soenicadis.
Ibid. v. 13. arbitrabantur.
P. 397. *ad marginem*, *l.* an. 243.

MONITUM.

IN Apothecis LUD. BILLAINE, (viâ & juxta Eccleſiam Mathurinenſium) plurimi ſunt libri de Antiquis NUMISMATIBUS, putà Ant. AUGUSTINI, Ducis CROYACI, Car. PATINI, Ful. URSINI, Hub. GOLTZII, HEMELARII Jac. OIZELII, Jo. VAILLANT, Jo. TRISTANI, Oct. DE STRADA, SPANHEMII, & aliorum, quorum Catalogus eruditis communicabitur.

Idem Lud. Billaine ſequens opus ſuis impenſis edidit.

FAMILIÆ AUGUSTÆ BYZANTINÆ, *ſeu Stemmata Imperatorum Conſtantinopolitanorum, ex Græcis ac Latinis ſcriptoribus, veteribuſque monumentis accuratè deſcripta: quibus accedunt eorundem Auguſtorum Icones aliquot, ex tabellis Græcanicis, ac Codicibus manuſcriptis. Præterea* NOMISMATA AUREA, ARGENTEA, ÆREA, *à Conſtantino M. ad Conſtantinum Dragazen ultimum CP. Imperat. ex Regiis Chriſtianiſſimi aliorumque Gazophylaciis, per ſingulas familias digeſta, & LX. Tabulis æneis deſcripta. Auctore* CAR. DU FRESNE *Domino* DU CANGE, *Regi à Conſiliis, & Franciæ apud Ambianos Quæſtore. fol. Pariſ.* 1680. magnâ, med. & parvâ chartâ.

Digitized by Google

SVMMA PRIVILEGII
Regis Chriſtianiſſimi.

AUctoritate Regiâ ſancitum eſt, ne quis *Imperium Seleucidarum*, ſive HISTORIAM REGUM SYRIÆ *ad fidem Numiſmatum accommodatam*, *per* JOANNEM FOY-VAILLANT, intra decem annos à prima Operis editione numerandos imprimat, aut alibi impreſſam in hoc Regno divendat, præter ejuſdem dicti Vaillant voluntatem, aut eorum quibus id juris conceſſerit; hocque omnibus perinde clarum, notum, indictum habeatur, ac ſi Regii Diplomatis ſententia Operis initio præfigatur, finive poſtponatur. Qui ſecus faxit, librorum confiſcatione, & pœnis Regio Diplomate declaratis mulctabitur. Datum Pariſiis die XVII. Auguſti ann. M. DC. LXXX.

De mandato Regis, ſignat. DALENCE.

Quod quidem Diploma in Acta Typographorum Pariſienſium relatum eſt die XXIII. *Auguſti eodem anno à* C. ANGOT *Syndico.*

Idem D. Foy-Vaillant jure ſuo ceſſit Ludovico Billaine, Bibliopolæ Pariſienſi, die I. Sept. ejuſd. anni.

Prima Operis Editio finita eſt XV. *Maii* 1681.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google